

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΡ. Χ. ΤΟΥΣΗ

Γ.	ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΑΡ.	73712
Σ.	
Α.	
	ΚΗ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Α. ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ — ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 76, ΑΘΗΝΑΙ 1950

ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

- Α.Κ. = Ἀστικός Κώδιξ (ἀ.ν. 2250/ 940)
- Εἰσ. Ν. = Εἰσαγωγικός νόμος τοῦ Ἀστ. Κώδ.
(ἀ.ν. 2783/1941).
- Ε. Ν. = Ἐμπορικός Νόμος.
- Πολ. Δ. = Πολιτική Δικονομία.
- Ποιν. Δ. = Ποινική Δικονομία.
- Γαλλ. Ε.Ν. = Γαλλικός ἐμπορικός νόμος (Code
de commerce).
- Γαλλ. Α.Κ. = Γαλλικός Ἀστικός κώδιξ (Code
civil).

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ἡ Ἐμπορικὸς Νόμος ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ (νόμου) β.δ. τῆς 19 Ἀπριλίου 1835, δι' οὗ εἰσῆχθησαν ἐν ἐπίσημῳ μεταφράσει ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ νόμου (code de commerce) τὰ τρία πρῶτα βιβλία, ἀντὶ δὲ τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ αὐτοῦ code de commerce ἐξεδόθη τὸ β. δ. τῆς 2 Μαΐου 1835 «περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων». Μετὰ τοῦτο πλείστοι ὄσοι νόμοι ἐτροποποίησαν καὶ συνεπλήρωσαν τὸν ἐμπορικὸν νόμον, ὧν κυριώτεροι οἱ :

1) Νόμος ΨΛΣΤ τοῦ 1878, ἀντικαταστήσας τὸ τρίτον βιβλίον τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου (περὶ πτωχεύσεως), 2) ὁ νόμος ΓΨΙΖ τοῦ 1910 «περὶ θαλασσίας ἐμπορίας» ἀντικαταστήσας τὸ δεύτερον βιβλίον τοῦ ἐμπ. νόμου, 3) ὁ νόμος 1023/1917 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως, 4) ὁ ν. 1308/1918 «περὶ ἐμπορικῶν χρηματιστηρίων», 5) ὁ νόμος 1338/1918 «περὶ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς», 6) ἄ.ν. 2190/1920 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν», 7) ὁ ν. 5325 τῆς 9/16 Μαρτίου 1932 «περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν», 8) ὁ νόμος 5960 τῆς 20/23 Δεκεμβρίου 1933 «περὶ ἐπιταγῆς», 9) ὁ ἄ. ν. 635 τῆς 17/24 Ἀπριλίου 1937 «περὶ διαταξέων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου» καὶ ἄ. ν. 1189/1938, 10) ὁ νόμος 146 τῆς 26 Δεκεμβρ. 1913/27 Ἰανουαρίου 1914 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ», 11) ὁ ν. 184/1914 «περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων» ὡς ἐτροποποιήθη, 12) ὁ ἄ.ν. 1998 τῆς 3/3 Ὀκτωβρίου 1939 «περὶ σημάτων» καὶ λοιποὶ σημεϊούμενοι εἰς τὰ οἰκεία μέρη.

Β. Διάταγμα τῆς 19 Ἀπριλίου 1835 «περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου». (φύλλ. Ἐφημ. Κυβ. 15, τῆς 11 Μαΐου 1835).

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου καὶ 15 Φεβρουαρίου ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν νομοσομβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι, παρα τὴν μεγάλην ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη Ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας Νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σαφές, καὶ ἐπίσημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας τῆς τριαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Ἐπὶ τῆ

προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσανεν καὶ διατάξασιν τὰ ἑφεξῆς :

1. Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ Γραμματείᾳ τῆς Δικαιοσύνης γενομένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς, ἐπίτηδες συσταθείσης, ἐπεξεργασθεῖσα καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἡμῶν ἰσχύοντος Ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς Γαλλίας θέλει τυπωθῆ, ἀνευ ἀναβολῆς καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προπαρασκευασθέντος Ἐμπορικοῦ Νόμου.—Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῆ ἀνυπερθέτως ἰδιαίτερος νόμος.

2. Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Β. Διάταγμα τῆς 16/17 Ἰουν. 1911 «περὶ ἀναδημοσίευσως τοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Ν. ΨΛΣΤ, ΓΦΘΔ, ΓΧΘ, ΓΨΙΖ».

Ἐχοντες ὕπ' ὄψει τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ Ν. ΓΨΙΖ τῆς 17 Ἀπριλίου 1910 καὶ τοὺς νόμους, 1) τῆς 19 Ἀπριλίου 1835 «περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου», 2) ΨΛΣΤ τῆς 13 Δεκ. 1878 «περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας», 3) ΓΦΘΔ τῆς 22 Φεβρ. 1910 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἀρθρ. 110, 112, 137, 176 καὶ 188 τοῦ Ἐμπορ. Ν., ὡς καὶ ἀρθρῶν τινῶν τοῦ περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας Γ' βιβλίου τοῦ αὐτοῦ νόμου», 4) ΓΧΘ τῆς 24 Μαρτίου 1910 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθ. 189 τοῦ Ἐμπορ. Ν.», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὀπουργῶν, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάξασιν τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορ. Ν., ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀνωτέρω νόμων, ὡς ἑξῆς :

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΩΝ

(Β.Διάταγμα τῆς 2/14 Μαΐου 1835, ἔχον ἰσχύον νόμου).

1. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν : α) πᾶσαν διαφορὰν ἀ-

φορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγάς· β) πᾶσαν μεταξὺ ὁποιωνδήποτε διαφορὰν, ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικὰς*.

2. Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμῃ τις, εἴτε διὰ τὴν μεταπώλησιν ταῦτα ἀκατέργαστα, ὡς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατεργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ τὴν ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος. Πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεσμάτων. Ὅλας τὰς κολλυβιστικὰς, τραπεζιτικὰς καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας. Ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν. Ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις. Τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολάς χρημάτων, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ συναλλαττόμενοι.

3. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικὰς: Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ναυτιλίαν χρησίμων. Ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολάς. Πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἔξαρτιων καὶ ζωοτραφιῶν. Πᾶσαν ναύλωσιν. Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλείων συναλλάγματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν. Ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ συμβάσεις. Ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

4. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἕνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπόρου ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦσι.

5. Κατηγ. Ν. ΨΛΣΤ|1878

6. Ὅταν, κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀπλᾶ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπόρου ὑπογραφήν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐρ-

* Ἐπὶ τοῦ Ν. ΑΥΝΖ τῆς 28 Μαΐου 1887 τὰ ἐμποροδικεῖα ὡς εἰδικὰ δικαστήρια κατηγγήθησαν, ἀπὸ τῆς καταργήσεως δ' αὐτῶν αἱ ἐμπορικαὶ διαφοραὶ διακρίνονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἄστικαὶ διαφοραὶ, τηρουμένων τῶν εἰδικῶν διαῤξων πολιτικῆς δικονομίας ἢ μεταγενεστέρων νόμων.

γασίας ἐμπορικής, κολλυβιστικής, τραπεζιτικής, ἢ μισθιακής, τὸ ἐμποροδικεῖον χρεωστεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ*.

7. Ἐάν αἱ συναλλαγματικαὶ αὐταὶ **, ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια φέρουν ἐν ταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν· δὲν δύναται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων, εἰμὴ ὁσάκις ἤθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικών, κολλυβιστικών, τραπεζιτικῶν ἢ μισθιακῶν ***.

8. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγματειῶν, ἡγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.—Τὰ γραμμάτια ὅμως, τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα, θεωροῦνται ὡς ἔνεκα τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ρητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτὰ.

9. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως:— α') περὶ ὄλων τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν.—β') περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως, γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων, ὁσάκις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὅποια ἔχουν δικαιώματα, ἤθελον δηλοποιήσῃ ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως ****.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως· λαμβάνει δὲ κύρος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

* Ἡ διατάξις τοῦ ἀρθροῦ ἵ ἐστὶν ἄνευ ἀξίας μετὰ τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐμποροδικείων διὰ τοῦ ν. τοῦ 1887 ὡς καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν διαδικαστικῶν διὰ τοῦ ν. 206/1914.

** Ἡ λέξις ταῦτα ἔπροσετέθη κατὰ δώδεκα μῆνας διὰ δημοσίευσίν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατίας.

*** Ὅσα ὅμως καὶ Ν. ΒΧΟΣΤ/1910.

**** Τὰ περὶ ποσῶν τοῦ ἀνεκκλήτου τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐμποροδικείων βλ. ἐν Πολ. Δικαιοσύνης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΩΝ

1. Ἐμποροὶ εἶναι ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ κύριον * ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν,

2. Πᾶς ἀνήλικος χειράφετος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους, ἔχων ἡλικίαν δεκάσοκτῶ ἐτῶν συμπληρωμένων, ἂν ἠέλη νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὅποιον ὁ πολιτικός νόμος (ἄρθρον 487) ** δίδει εἰς αὐτὸν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ ἐργασίας, μήτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας δι' ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς, α) ἂν δὲν ἔλαβε προηγουμένως τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ πατρός, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως ἢ ἀπουσίας τούτου, παρὰ τῆς μητρός, ἢ ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρός καὶ τῆς μητρός, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δυνάμει διασκέματος ἐπικεκυρωμένου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, β) ἂν περιπλέον τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδειας δὲν ἐκαταστιχῶθῃ καὶ ἐτοιχοκολλήθῃ εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικῶν

---

* Ἀπὲς «κόσμιον ἐπάγγελμα» τὸ ὁρθὸν εἶναι «σύνηθες ἐπάγγελμα» (Γαλλ. κείμενον *profession habituelle*).

** Τὸ ἄρθρον 487 εἶναι τὸ τοῦ *code civil*. Τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 1681 τοῦ Ἑλλήν. ἀστικοῦ Κώδικος ἔχει ὡς ἑξῆς: Ὁ χειράφετος ἀνήλικος ἐμπορίαν μετροχόμενος λογίζεται ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς ἀγορώσεις τῆς ἐμπορίας ταύτης πράξεις.

δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς μὴ ἐμπορευομένους ἀνηλικούς ὡς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας τὰ ἄρθρα 632 καὶ 633* ὀρίζουσιν ἐμπορικάς.

4. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐμπορευῆται δημοσίως, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἀνδρὸς τῆς.

5. Ἡ δημοσίως ἐμπορευομένη γυνὴ δύναται, χωρὶς τῆς συναίνεσεως τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριόν τῆς· εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην συνοφθεύει καὶ τὸν σύζυγον, ἂν ὑπάρχῃ μεταξὺ των κοινότης ὑπαρχόντων. Ἡ γυνὴ δὲν λογίζεται δημοσίως ἐμπορος, ὅταν λιανοπωλῆ μόνον τὰς πραγματείας τῆς ἐμπορίας τοῦ ἀνδρὸς τῆς, ἀλλ' ὅταν αὐτὴ ἐμπορεύηται χωριστά.

6. Οἱ ἀνήλικοι ἔμποροι, οἱ μὲ ἀδειαν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐφωδισμένοι, δύναται νὰ ὑποχρεώσων καὶ ὑποθηκεύων τὰ ἀκίνητά των κτήματα· δύναται δὲ καὶ νὰ τὰ ἀπαλλοτριώσων φυλάττοντες τὰς διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 457 καὶ ἐφεξῆς τοῦ πολιτικοῦ νόμου**.

7. Αἱ δημοσίως ἐμπορευόμεναι γυναῖκες δύναται ἐπίσης νὰ ὑποχρεώσων, ὑποθηκεύων καὶ ἀπαλλοτριώσων τὰ ἀκίνητά των. Μαλαταῦτα τὰ διωμολογημένα προικῶα κτήματά των, ὅταν εἶναι ὑπὸ προίκεον διοικήσιν ὑπανδρευόμεναι, δὲν δύναται μῆτε εἰς ὑποθήκην νὰ τεθοῦν, μῆτε νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν, εἰμὴ εἰς τὰς ὠρισμένας ἀπὸ τὸν πολιτικὸν νόμον περιπτώσεις, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεῖ διαγεγραμμένους τύπους.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ†

8. Πᾶς ἔμπορος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων βιβλίων, τὰ ὁποῖα εἶναι μὲν ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπα-

* Βλ. ἀνωτέρω νόμ. περὶ ἀρμοδιότητος ἐμποροδικαίων ἄρθρα 3 καὶ 4. Τὰ ἀνωτέρω ἐν τῷ κειμένῳ σημειούμενα ἄρθρα 632 καὶ 633 εἶναι τοῦ Γαλλ. ἐμπ. νόμου (code de commerce).

** Τὸ ἄρθρον 157 ἀγορῆ τῶν γαλλ. Α. Κ. (code civil).

ραιτήτως ἀναγκαῖα, ὀφείλει νὰ ἔχη ἓν βιβλίον ὀνομαζόμενον ἡμερολόγιον, παριστάνον ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν περιουσίαν καὶ τὰ χρέη του, τὰς ἐμπορικὰς του ἐργασίας, τὰς συναλλαγματικὰς του διαπραγματεύσεις, τὰς ἀποδοχὰς ἢ ὀπισθογραφῆσεις, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληρώνει ἐφ' οἷσδήποτε λόγῳ καὶ φανερώνον κατὰ μῆνα τὸ ποσὸν τῆς οἰκιακῆς του δαπάνης. — Χρεωστεῖ νὰ θέτῃ εἰς φάκελλον τὰς ὁποίας λαμβάνει ἐπιστολάς καὶ ν' ἀντιγράψῃ εἰς βιβλίον ὅσας ἀποστέλλει.

9. Χρεωστεῖ νὰ κάμῃ κατ' ἔτος ἰδιόγραφον * ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων του καὶ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρέους του, καὶ νὰ τὴν ἀντιγράψῃ κατ' ἔτος εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

10. Τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ τῶν ἀπογραφῶν βιβλίον πρέπει νὰ μονογραφῶνται καὶ νὰ θεωρῶνται ἀπᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ. Τὸ πρὸς ἀπογραφὴν τῶν ἐπιστολῶν βιβλίον δὲν ὑπόκειται εἰς ταύτην τὴν διατύπωσιν. — Ὅλα δὲ τὰ βιβλία πρέπει νὰ συντάσσωνται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν χωρὶς ἄγραφα διαστήματα, χάσματα ἢ παραπομπὰς εἰς τὸ περιθώριον.

11. Τὰ βιβλία, τὰ ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἀνωτέρω 8 καὶ 9 ἄρθροις, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται, μονογραφῶνται καὶ θεωρῶνται εἴτε παρὰ τινος τῶν ἐμποροδικῶν, εἴτε παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ ἐνὸς τῶν παρέδρων του, κατὰ τὸν συνήθη τύπον, καὶ δωρεάν. — Οἱ ἔμποροι ὀφείλουσι νὰ διατηροῦν τὰ βιβλία ταῦτα ἐπὶ δέκα ἔτη.

12. Τὰ τακτικῶς συντεταγμένα ἐμπορικὰ βιβλία δύνανται νὰ παραδεχθῇ ὁ δικαστὴς ὡς ἀπόδειξις εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπόρων περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων διαφοράς.

13. Τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦν νὰ ἔγουν οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον, ἂν δὲν ἐφυλάχθησαν αἱ ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαι διατυπώσεις, δὲν ἔμποροῦν νὰ προσαχθῶσιν, οὐδὲ νὰ παρέξωσι πίστιν ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὲρ τῶν ἐχόντων αὐτὰ, μὴ ἀθετουμένων ἐκ τούτου τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας ὠρισμένων*.

14. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀπογραφῶν, εἰμὴ ὁσάκις πρόκειται περὶ κληρονομίας, κοινότητος ὑπαρχόντων, διαλύσεως ἐταιρείας, καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως.

* ἢ «ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου».

15. Διαδικαζομένης τινός υποθέσεως, ὁ δικαστὴς δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων, δια νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν ἀφορῶντων τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίων.

16. Ἐάν τὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐπροσφέρθη, ἐζητήθῃ ἢ διετάχθῃ, εὐρίσκονται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιλαβομένου τῆς υποθέσεως, οἱ δικασταὶ δύνανται νὰ παραγγείλουν εἰς τὸ τοπικὸν δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν ἢ νὰ διατάξουν ἕνα τῶν εἰρηνοδικῶν, νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία ταῦτα καὶ νὰ κάμῃ ἐγγραφον ἐκθεσιν περὶ τοῦ περιεχομένου, καὶ νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς υποθέσεως δικαστήριον.

17. Ἐάν ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία προβαλλονται ὡς παρεκτικὰ πίστεως, δὲν θέλῃ νὰ τὰ ἐμφανίσῃ, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἄλλον διάδικον*.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῶν διαφόρων ἐταιρειῶν καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν**

18. Τὸ ἐταιρικὸν συνάλλαγμα κανονίζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ ἐμπορίας νόμους, καὶ ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων.

19. Ὁ νόμος γνωρίζει τρία εἶδη ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, τὴν ὁμόρρυθμον, τὴν ἑτερόρρυθμον καὶ τὴν ἀνώνυμον.

20. Ὁμόρρυθμος εἶναι ἡ συστασιμένη μεταξὺ δύο ἢ καὶ πολλῶν σκοπὸν ἐχόντων νὰ συνεμπορεύωνται ὑπὸ ἐπωνυμίαν ἐταιρικῆν.

21. Μόνα τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων ἠμποροῦν νὰ συστήσωσι τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

* Σχετικῶς μὲ τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ὅρα καὶ Πολ. Α. ἄρθρ. 416, 417, 418, 419.

** Περὶ τῆς ἀμφιβολίας τῆς ἐταιρίας ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ διαλαμβάνει ἐν ἄρθρ. 741—784. Ἡ ἔννοια τῆς ἐταιρίας καθορίζεται ἐν ἄρθρ. 741 Α. Κ. Περὶ τῆς κιογραφίας ἐν ἄρθρ. 742, περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐταίρων ἐν ἄρθρ. 743 ἐπ., περὶ εὐθύνης τῶν ἐταίρων ἐν ἄρθρ. 746, περὶ διοικήσεως τῆς ἐταιρίας ἐν ἄρθρ. 748—760 κ.λ.π.

22. Οἱ ὁμόρρυθμοὶ συνέταιροι, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρείας ἔγγραφον, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας, ἂν καὶ ὑπογεγραμμένας παρ' ἑνὸς μόνου τῶν συνεταίρων, ὑπὸ τῆς ἐταιρικῆς ὅμως ἐπωνυμίας.

23. Ἐτερόρρυθμος ἐταιρεία εἶναι ἡ συσταينوμένη μεταξὺ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων, καὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀπλῶν χρηματοδοτῶν, οἱ ὅποιοι ὀνομάζονται ἑτερόρρυθμοι, ἢ καθ' ἑτερόρρυθμیان συνέταιροι.—Ἡ ἐταιρεία αὕτη διευθύνεται ὑπὸ ἐταιρικῆν ἐπωνυμίαν, φέρουσαν κατ' ἀνάγκην τὸ ὄνομα ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων συνεταίρων.

24. Ὅταν ὑπάρχουν πολλοὶ συνέταιροι ἀλληλέγγυοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρείας ἔγγραφον, εἴτε ὅλοι ὁμοῦ διευθύνουν τὴν ἐταιρείαν, εἴτε εἰς, ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν δι' ὅλους, ἡ ἐταιρεία εἶναι συγχρόνως ὁμόρρυθμος ὡς πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἑτερόρρυθμος ὡς πρὸς τοὺς ἀπλῶς χρηματοδοτάς*.

25. Τὸ ὄνομα ἑτερόρρυθμου τινὸς συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

26. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνέταιρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίαν, εἰμὴ καθ' ὅσον αὔται δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια κατέθεσεν, ἢ ὥφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἐταιρείαν.

27. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνέταιρος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καμμίαν πράξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐταιρείας οὐδέ κατ' ἐπιτροπήν.

* Περὶ διαχειριστοῦ ἢ διαχειριστῶν τῆς ἐταιρείας, βλ. Α.Κ. 748 ἔπ., περὶ ἀνακλήσεως τῶν διαχειριστῶν ἄρθρ. 752, παραιτήσεως διαχειριστοῦ ἄρθρ. 753, δικαιωμάτων διαχειριστοῦ ἄρθρ. 754, περὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων ἐναντι τῶν τρίτων ἄρθρ. 759, περὶ τῶν ἀμοιβῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐταίρων ἄρθρ. 760, περὶ διανομῆς κερδῶν καὶ ζημιῶν ἄρθρ. 762, 763, περὶ συμφωνίας ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ κερδῶν ἢ ζημιῶν 764, περὶ συμφωνίας μὴ συμμετοχῆς εἰς ζημίαν τοῦ συνεισοφροστος μόνον ἐργαζίας 764, περὶ λόγων λύσεως τῆς ἐταιρείας ἄρθρ. 766, 767, περὶ ἐταιρίας ἐφ' ὅσον ζωῆς (ἀορίστου χρόνου) 768, περὶ ἀποζημιώσεως διὰ παράβασιν ἐπιχορηγήσεων 770, περὶ ἀποκλεισμοῦ ἐταίρων 771, περὶ λύσεως ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐταιρίας 772, περὶ λύσεως τῆς ἐταιρίας θανάτου καὶ συμφωνίας ἐξακολοθησεως μετὰ κληρονόμων 773 ἔπ., περὶ γνωστοποιήσεως τοῦ θανάτου καὶ συνεχιστοῦ τῆς διαχειρίσεως 774, περὶ τῆς λύσεως τῆς ἐταιρίας συνεπειᾶ ἀπαγορεύσεως ἢ πτωχεύσεως ἐταίρων 775, περὶ διαχειρίσεως μετὰ τὴν λύσιν τῆς ἐταιρίας 776.

28. Ὁ ἑτερόρρυθμος σονέταιρος, ὁ παραβαίνων τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένην ἀπαγόρευσιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγύως μετὰ τοὺς ὁμορρυθμοὺς συνεταιροὺς εἰς ὅλα τὰ χρεῖα καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρείας.

29. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία δὲν λαμβάνει ἑταιρικὸν ὄνομα, οὐδὲ ὀνομάζεται μετὰ τὸ ὄνομα συνεταιροῦ τινός *.

30. Αὕτη λαμβάνει τὴν ἑπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς.

31. Διοικεῖται ἀπὸ προσώρινους ἐπιτρόπους, μετακλητοὺς, συνεταιροὺς ἢ μὴ συνεταιροὺς, μισθωτοὺς ἢ ἀμίσθους.

32. Οἱ διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς· δὲν ὑποβάλλονται δέ, ὡς ἐκ τῆς διοικήσεως, εἰς καμυίαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλέγγυον ἐνοχλήν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρείας.

33. Οἱ συνέταιροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίαν, εἰμὴ καθ' ἕνα αὐτὰ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἑταιρείαν μετοχῆς τῶν.

34. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνώνυμου ἑταιρείας διαιρεῖται εἰς μερίδια, ἢ εἰς κλάσματα μεριδίου ἰσότημα.

35. Τὰ μερίδια δύνανται νὰ κατασταθοῦν δι' ἀνώνυμων ἀποδεικτικῶν. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἢ παραχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ.

36. Ἡ κυριότης τῶν μεριδίων δύναται νὰ κατασταθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρείας. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἢ παραχώρησις γίνεται μετὰ δηλοποίησιν μεταφορᾶς, ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ βιβλία, καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν παραχωροῦντα ἢ ἀπὸ τὸν πληρεξουσίον του.

37. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ βασιλικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου. Ἡ ἐγκρίσις αὕτη πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸν τύπον τῶν διοικητικῶν διαταγμάτων.

38. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἑτερορρυθμῶν ἑταιρειῶν δύναται ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ εἰς μερίδια, φυλαττομένων πάντοτε ἀκριβῶς ὅλων τῶν ἄλλων κανόνων τῶν περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἑταιρειῶν.

39. Αἱ ὁμορρυθμοὶ ἢ ἑτερόρρυθμοὶ ἑταιρεῖται πρέπει

* *Περὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχει ἴδιος νόμος ἐπ' ἀριθμ. 2190/1920, ὃν ἴδε κατωτέρω εἰς παράρτημα (μέρος β').*

γ' ἀπόδεικνύονται δι' ἔγγράφων δημοσίων ἢ ἰδιογράφων φυλαττομένων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1325 τοῦ πολιτικοῦ νόμου *.

40. Αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι δὲν δύνανται νὰ συσταθοῦν, εἰμὴ διὰ δημοσίων ἔγγράφων.

41. Καμμία διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι δεκτὴ κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρείας ἔγγράφων ἢ ὑπὲρ ἄλλων ὄρων, παρά τοὺς εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα διαλαμβανόμενους, οὔτε περὶ τῶν προβαλλομένων λόγων, ὡς λεχθέντων ἤθεεν πρὶν γενῆ, ἐνῶ ἐγίνετο, ἢ ἀφοῦ ἐγινε τὸ ἔγγραφο, ἀν καὶ ἡ ποσότης, περὶ ἧς πρόκειται λόγος, εἶναι κατωτέρα τῶν ἑκατὸν πενήντα φράγκων.

42. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν ἔγγράφων τῶν ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἑταιρειῶν πρέπει νὰ παραδίδεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἔγγράφου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ νομοῦ, ὅπου εὑρίσκειται τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἑταιρείας κατάστημα, διὰ νὰ ἀντιγραφῆ εἰς τὸ βιβλίον καὶ τοιχοκλήθηθεν νὰ μείνῃ τρεῖς ὀλοκλήρους μῆνας ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ἀκροατήριον.—Ἐὰν ἡ ἑταιρεία ἔχη πολλὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς διαφόρους νομούς, ἢ παραδόσεις, ἢ ἀντιγραφὴ καὶ ἡ τοιχοκλήσις τῆς περιλήψεως θέλουν γενῆ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐκάστου νομοῦ. Ἡ ἀθέτησις τῶν διατυπώσεων τούτων ἐπιφέρει ἀκύρωσιν ὡς πρὸς τοὺς (συνεταίρους) ἐνδιαφερομένους **· οἳτοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν ἔλλειψιν καμμίας αὐτῶν κατὰ τρίτου τινός.

43. Ἡ περίληψις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὀνόματα καὶ παρωνύμα, τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν συνεταίρων, ὄχι ὅμως καὶ τῶν μετόχων ἢ ἑτερορρυθμῶν, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἑταιρείας, τοὺς συνεταίρους, οἱ ὅποιοι διωρίσθησαν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικοῦν καὶ νὰ ὑπογράφουν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας, τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων χρημάτων κατὰ μερίδα ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν, τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρεία ἀρχεται, καὶ καθ' ἣν παύει.

* Ἐγγράφεται ἐν προκειμένῳ τὸ ἄρθρ. 1325 τοῦ Γαλλ. Α. Κ. (Code civil). Βλ. παρ' ἡμῶν (ἄρθρ. 410, 411 τῆς πολ. διοικήσεως).

** Τὸ γαλλ. κείμενον ἔχει τὴν λέξιν «ἐνδιαφερομένους».

44. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρείας ἔγγραφων ὑπογράφεται, ἂν εἶναι δημόσια, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων, ἂν δὲ ἰδιόγραφα, παρ' ὄλων μὲν τῶν συνεταίρων, ἂν ἡ ἑταιρεία εἴναι ὁμόρρυθμος, ὑπὸ μόνων δὲ τῶν ἀλληλεγγύων ἢ τῶν ἐχόντων τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρείας συνεταίρων ἂν εἶναι ἑτερόρρυθμος, εἴτε διαιρεῖται εἰς μερίδια εἴτε μὴ.

45. Τὸ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνωνόμους ἑταιρείας, πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται ὁμοῦ μέ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρείας ἔγγραφο, καὶ νὰ μὲν τοιχοκολλημένον ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

46. Ἡ μετὰ τὴν προθεσίαν ἐξακολούθησις ἑταιρείας τινὸς πρέπει νὰ ἀποδεικνύηται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων.—Ἡ δὴλωσις αὕτη καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ περὶ διαλύσεως ἑταιρείας τινος πρὸ τῆς προθεσμίας, τῆς διατὴν διάρκειαν αὐτῆς ὠρισμένης εἰς τὸ καταστατικὸν ἔγγραφο, πᾶσα ἀλλαγὴ ἢ παραιτήσις συνεταίρων, πᾶσα νέα συνομολογία, πᾶς νέος ὄρος, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατυπώσεις τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 42, 43 καὶ 44 διαλαμβανόμενας.—Ἡ παράλειψις τῶν διατυπώσεων τούτων τιμωρεῖται κατὰ τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ τρίτου παραγράφου τοῦ 42 ἄρθρου.

47. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων τριῶν εἰδῶν ἑταιρειῶν, ὁ νόμος γνωρίζει τὰς μετοχικὰς ἐμπορικὰς ἑταιρείας.

48. Αἱ ἑταιρεῖαι αὗται ἀποβλέπουν μίαν ἢ περισσοτέρας ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς· τὰ ἀντικείμενα τῶν ἑταιρειῶν τούτων, ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν, ἢ περὶ τὴν μετοχὴν ἐκάστου ἀναλογία, καὶ αἱ λοιπαὶ συνθηκαὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν μετόχων συμφωνίας.

49. Αἱ μετοχικαὶ ἑταιρεῖαι ἠμποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας ἢ καὶ διὰ μαρτύρων, ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ δεκτὴν τὴν **διὰ** μα τὴν ἀπόδειξιν.

50. Αἱ μετοχικαὶ ἐμπορικαὶ ἑταιρεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἑταιρειῶν ὠρισμένας διατυπώσεις.

* Βλ. καὶ Ν. περὶ ἔμπορ. καὶ βιομηχ. ἐπιτελετηρίων.

** Γρ. «ἀναίρεσις».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν μεταξὺ συνεταίρων διαφορῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν.

51. Πᾶσα μεταξὺ συνεταίρων διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῆς ἑταιρείας, κρίνεται ἀπὸ διαιτητᾶς.

52. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν δύναται γὰρ γενῆ ἔκκλησις, ἢ αἰτησις πρὸς ἀκύρωσιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. Ἡ ἔκκλησις εἰσάγεται εἰς τοὺς ἐφέτας.

53. Ὁ διορισμὸς τῶν διαιτητῶν γίνεται δι' ἐγγράφου, συμβολαιογραφικοῦ ἢ ἰδιογράφου, δι' ἐγγράφου ἐξωδίκου, διὰ συναινέσεως γενομένης ἐπὶ δικαστηρίου.

54. Ἡ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προθεσμία προσδιορίζεται παρὰ τῶν διαδίκων συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν τῶν διαιτητῶν, καὶ ἂν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνοῦν, προσδιορίζεται παρὰ τῶν δικαστῶν.

55. Ὅταν εἰς ἢ καὶ περισσότεροι τῶν συνεταίρων δὲν θέλουν νὰ διορίσουν διαιτητᾶς, οἱ διαιτηταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν αὐτεπαγγέλτως.

56. Οἱ διάδικοι παραδίδουν εἰς τοὺς διαιτητᾶς τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματά των, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως.

57. Ὅστις τῶν συνεταίρων ἀναβάλλει τὴν εἰς τοὺς διαιτητᾶς παραδῶσιν τῶν ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων, προσκαλεῖται νὰ τὰ παραδώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

58. Οἱ διαιτηταὶ δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ παρατείνουν τὴν περὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν.

59. Ἄν δὲν ἔγινε παράτασις προθεσμίας, ἢ ἂν ἡ νέα προθεσμία παρήλθεν, οἱ διαιτηταὶ δικάζουν, ἐπὶ τῇ βασει τῶν παρυδεδομένων ἤδη ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων.

60. Ἐν περιπτώσει διχοφυΐας, οἱ διαιτηταὶ διορίζουν ἐπιδιαιτητὴν, ἂν δὲν διωρίσθῃ εἰς τὸ συνυποσχετικόν, ἂν δὲ οἱ διαιτηταὶ διαφωνοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὁ ἐπιδιαιτητῆς διορίζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν.

61. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν πρέπει νὰ εἶναι ἡτιολογημένη· παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν· ἀποκαθίσταται ἐκτελεσθῆ χωρὶς τινος τροπολογίας καὶ ἀντιγράφεται εἰς τὰ βιβλία, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὁ ὁποῖος

χρεώστεϊ νὰ τὸ ἐκδώσῃ ἀπλοῦν, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθέσεως.

62. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἶναι κοιναὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τοὺς κληρονόμους τῶν συνεταίρων καὶ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας δικαίωμα.

63. Ἄν εἰς διαφορὰν τινα, πηγάζουσαν ἀπὸ ἐμπορικῆν ἑταιρείαν, ἐνέχωνται ἀνήλικα, ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως, παραδεχόμενος διαίτησιν ἀνέκκλητον.

64. Πᾶσα ἀγωγή κατα συνεταίρων μὴ ἐκκαθαριστῶν, κατα χερῶν καὶ τῶν κληρονόμων αὐτῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος δικαίωμα, παραγράφεται πέντε ἔτη μετὰ τὴν προθεσμίαν, ἢ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρείας, ἂν τὸ ἔγγραφον, τὸ προσδιορίζον τὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἢ τὸ τῆς διαλύσεως, ἐτοιχοκολληθῇ καὶ κατεχωρήσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42, 43, 44 καὶ 46, καὶ ἂν, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διατυπώσεως ταύτης, ἡ παραγραφή δὲν διεκὸπη ὡς πρὸς αὐτοὺς δια δικαστικῆς τινος καταδιώξεως.*

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΣΜΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ

65. Πᾶσα περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων ἀγωγή κινεῖται, ἀνακρίνεται καὶ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ', τίτλ. Ε', κεφ. β', τμήμα 3, καὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας μέρος δεύτερον, βιβλ. Α', τίτλος Ζ'.**

* Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἑταιρείας βλ. καὶ Α. Κ., 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783.

** Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις τοῦ τμήματος 4ου τοῦ ἔμπορ. νόμου παραπομπαὶ εἰς πολιτικὸν νόμον ἀναφέρονται εἰς τὸν γαλλ. ἀστ. κώδικα (code civil) ἄρθρ. 1441-1452 (de la dissolution de la communauté, et de quelquesunes de ses suites), αἱ δὲ παραπομπαὶ εἰς πολιτικὴν δικαστείαν ἀναφέρονται εἰς τὴν γαλλ. πολ. δικ. (code de procedure civile). Σύστημα κοινοκτημοσύνης δὲν οὐθμιζεῖται εἰς τὸν Ἑλλ. Ἀστικὸν Κώδικα. Σύστημα κοινοκτημοσύνης ὑπὸ τὴν ἐν τῷ γαλλ. Α. Κ. ἔνομιον καὶ καθ' ἑαυτῶς δὲν εἰσήχθη παρ' ἡμῶν διὰ τοῦ Α. Κ., ἱσχύοντος τοῦ νοσημάτων τῆς περιουσιακῆς ἀτοτικῆς τῶν συζύγων. Τὸ θέμα τῆς ἰσχύος ἢ μὴ τῶν ἄρθρων 66-70 τοῦ ἔμπορ. Νόμου ἴδε ἐν Θ. Πετιμεζᾷ, Ἔμπορ. Δίκαιον, τῆζ. Α' (1929) § 63.

66. Πᾶσα ἀπόφαισις διατάσσουσα σωματικὴν διάστασιν, ἢ διάζευξιν μεταξύ συζύγων, ὃ εἰς τῶν ὁποίων ἠθελεν εἶσθαι ἔμπορος, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρ. 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένης διατυπώσεις· ἐν ἑλλείψει τούτου, οἱ δανεισταὶ εἶναι πάντοτε δεκτοὶ νὰ προτείνωσι τὴν ἀνακοπὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμφέροντά των, καὶ νὰ ἀναιρέσωσι πᾶσαν ἑκκαθάρισιν, γενομένην δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

67. Παντὸς γαμικοῦ συναλλάγματος μεταξύ συζύγων, ὃ εἰς τῶν ὁποίων ἠθελε εἶσθαι ἔμπορος, θέλει κοινοποιεῖσθαι περίληψις, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας του, εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀρισμένα γραφεῖα καὶ συνέδρια*, διὰ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸ πινάκιον συμφώνως μετ' αὐτὸ ἄρθρον.—Ἡ περίληψις αὕτη θέλει διαλαμβάνει, ἂν οἱ δύο σύζυγοι ἔχουν κοινὰ ἢ χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ἂν ἐσυμφώνησαν προῖκειον διοίκησιν.

68. Ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἠθελε γενῆ τὸ γαμικὸν συναλλαγμ., χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διατασσομένην κοινοποίησιν, ἄλλως τιμωρεῖται μετ' ἑκατὸν φράγκων πρόστιμον, καὶ περιπλέον καθαιρεῖται καὶ γίνεται ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς δανειστάς, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παράβλεψις ἔγινε κατὰ δολίαν συνεννόησιν.

69. Πᾶς σύζυγος ὅστις ἔχει χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα ἢ συνεζευγμένος ὧν ὑπὸ προῖκειον διοίκησιν θέλει μετὰ τὸν γάμον νὰ μετέρχεται τὴν ἔμπορίαν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ παρομοίαν κοινοποίησιν ἐντὸς ἑνὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὴν ἔμπορίαν του· ἄλλως, ἂν συμβῆ πτώχευσις, τιμωρεῖται ὡς δολίος χρεωκόπος.

[Σημ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐδάφιον κατηργήθη διὰ τοῦ νόμου ΨΛΣΤ τῆς 13 Δεκεμβρίου 1878 περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.]

69. [70]. Ἡ αὕτη κοινοποίησις θέλει γενῆ καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, παρ' ὄλων τῶν συζύγων, ὅσοι, ἔχοντες χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνεζευγμένοι ὄντες ὑπὸ προῖκειον διοίκησιν ἠθελον μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ ἔμπορου, καθ' ἣν στιγμὴν δημοσιευθῇ ὁ νόμος οὗτος.
[Σημ. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ ἀρχικοῦ Ἔμπορ. Νόμου εἶναι μεταβατικὴ καὶ συνεπὼς δὲν ἰσχύει νῦν.]

* Τὸ γαλλικὸν κείμενον ἔχει τὴν λέξιν «chambre», ἧτις μεταφραστὰ «δικαστήρια» καὶ οὐχὶ συνέδρια.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ, ΚΟΛΛΥΒΙΣΤΩΝ & ΜΕΣΙΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ χρηματιστηρίων.

70—72. Κατηγ. διὰ τοῦ Ν. 1308 τῆς 16 Ἀπριλίου 1918 «περὶ Ἐμπορικῶν Χρηματιστηρίων».*

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν

73—89. Κατηγ. διὰ τοῦ Ν. 1308/1918, ἄρθρ. 38, (ὄν ἴδε κατωτέρω ἐν τῷ παραρτήματι, μέρος II).

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει.

90. Παραγγελιοδόχος εἶναι, ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ἑταιρικόν ὄνομα πρὸς λογαριασμόν ἐνός τινος παραγγελέως.

91. Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ παραγγελιοδόχου ὅστις ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι παραγγελέως τινός προσδιορίζονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ', τί. τλος Γ'**.

92. Πᾶς παραγγελιοδόχος ὅστις ἔκομε προκαταβολὰς περὶπραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτόν ἐστάλησαν ἀπὸ ἄλλην πόλιν διὰ νὰ πωληθοῦν εἰς λογαριασμόν παραγγελέως τινός, ἔχει, πρὸς ἀπόληψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων καὶ ἐξόδων, προνόμιον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶνπραγματειῶν, ἂν εὐρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς ἀποθήκας του, ἢ εἰς δημόσιον ἀποδοχεῖον, ἢ ἂν,

* Τὸν Ν. 1308/1918 ἴσκι κατωτέρω ἐν παραρτήματι (μέρος II). Λιτόθι ἴδε καὶ Ν. 3032/1928 «περὶ χρηματιστηρίων ἄξιῶν».

** Πολιτικόν Νόμον νοεῖ τὸ ἄρθρον τούτου τὸν γαλλ. *code civil*. Ἐπομένως παρ' ἡμῶν μετὰ τὸν Α. Κ. πρέπει νὰ νοηθῶσιν αἱ περὶ ἐντολῆς διατάξεις τῶν ἄρθρων 713—727 Ἀστικῶν Κώδικος.

πρὶν εἰσέτι φθάσῃ, δύναται νὰ ἀποδείξῃ διαφορτωτικοῦ ἢ ἀγωγιασθηρίου ἔγγραφου τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἀποστολὴν τῶν.

93. Ἄν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθησαν καὶ παρεδόθησαν πρὸς λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πώλησεως τὸ κεφάλαιον τῶν προκαταβολῶν του, τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς τόκους, κατα προτίμησιν τῶν ἄλλων δανειστῶν τοῦ παραγγελέως.

94. Κανέν δάνειον, καμμία προκαταβολὴ ἢ πληρωμὴ, γενομένη ἔνεκα πραγματειῶν παρακατατεθειμένων ἢ παραδεδομένων παρ' ἀνθρώπου διαμένοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὄπου καὶ ὁ παραγγελιοδόχος τόπον, δὲν παρέχει προνόμιον εἰς τὸν παραγγελιοδόχον ἢ θεματοφύλακα, ἂν δὲν συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου βιβλ. Γ'. τίτλ. 12', περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρωφ. *

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων τὴν διαγῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν.

95. Ὁ παραγγελιοδόχος ὅστις ἀναδέχεται τὴν διαγῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν χρεωστῆ νὰ καταγράψῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῶν πραγματειῶν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἀξίαν των, ἂν γενῆ περὶ τούτου αἰτήσεις.

96. Εἶναι ἔγγυητής, ὅτι αἱ πραγματεῖαι θέλουσιν φθάσει ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἀγωγιασθηρίον ἔγγραφον ὠρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδείξῃ ὅτι ἐμποδίσθη ἔξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως.

97. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας ἢ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν καὶ πραγμάτων, ἂν εἰς τὸ ἀγωγιασθηρίον ἔγγραφον δὲν συνωμολογήθῃ τὸ ἐναντίον, ἢ ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαταμάχητος δύναμις.

98. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβούντος παραγγελιοδόχου, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνει τὰς πραγματείας.

99. Κατηργήθη. * Ἀρθρ. 8 εἰσαγωγ. Νόμ. τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. **

* Πολιτικὸν νόμον τοῦ τῶν γαλλικῶν ἀστικῶν κώδικα.

** Τὸ ἀρθρ. 8 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου 2783/1941 ἔχει ὡς ἐξῆς: «καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Α. Κ. τὸ ἀρθρον 100

100. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον συσταίνει συνάλλαγμα μεταξύ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, ἢ μεταξύ τοῦ ἀποστολέως, τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

101. Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ εἶναι χρονολογημένον.—Πρέπει νὰ ἐκφράζη τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος ἢ τὸ πῶσόν τῶν πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων, τὴν προθεσίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ μετακομιδῇ.—Πρέπει νὰ φανερώη τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παραγγελιοδόχου, διὰ τοῦ ὁποίου ἢ μετακομιδῇ γίνεται, ἂν ὑπάρχη, τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ πράγματαίτι διευθύνονται, τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἀγωγιάτου, τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου, τὴν ἕνεκα ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν.—Ὑπογραφεταιῖ παρα τοῦ ἀποστολέως ἢ παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου.—Φέρει δὲ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων.—Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀντιγράφεται παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου εἰς βιβλίον ἡριθμημένον καὶ μονογραφημένον, χωρὶς κενὰ διαστήματα καὶ κατὰ συνέχειαν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

102. Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀπολείας τῶν μετακομιζομένων πραγμάτων, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως. — Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας, ἐκτὸς ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, ἢ ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως.

τοῦ Ἐμπορ. Νόμου, τὸ δὲ καταργηθῆν ἄρθρ. 100(99) τοῦ Ἐμπορ. Νόμου εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Αἱ πραγματεῖαι ἀπὸ ἐξελθόντων ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ πωλητοῦ ἢ τοῦ ἀποστολέως, (περιοδεύοντων) ταξιδιούτων, ἂν δὲν συνεφωνήθῃ τὸ ἐναντίον, ὑπὸ κίνδυνον ἐκείνων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, φυλαττομένου εἰς αἰτῶν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν μετακόμισιν».

Τὸ θέμα τοῦ καταργηθέντος ἄρθρου 100(99) τοῦ Ἐμπορ. Νόμου, ρυθμίζεται μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Α. Κ. ὑπὸ τῶν ἄρθρων 522 - 525 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

103. Ἐάν ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἡ μετακομιδὴ δὲν ἔγινε κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν προθεσίαν ὁ ἀγωγιάτης δὲν χρεωστεῖ ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῆς ἀργοπορίας.

104. Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀγωγίου σβύνουσιν πᾶσαν κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγήν.

105. Ἐάν συμβῆ ἀποποίησις ἢ διαφορά ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἢ κατὰστα^ς οἱς αὐτῶν ἐξετάζεται καὶ βεβαιοῦται ὑπὸ δοκιμαστῶν, διωρισμένων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ, ἐν ἔλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, δυνάμει διατάγματος, γενομένου κατῶθεν τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς.—Τὰ πράγματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγγυηθῶσι, καὶ ἐπομένως νὰ μετακομισθῶσιν εἰς δημόσιον ἀποδοχεῖον.—Δύναται καὶ νὰ πωληθῆ ὑπὲρ τοῦ ἀγωγιάτου μέρος ἰσότιμον τοῦ ἀγωγίου.

106. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς λεμβάρχους καὶ εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων καὶ δημοσίων ἀμαξῶν.

107. Πᾶσα κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγή περὶ ἀπωλείας ἢ ἀβαρίας τῶν πραγματειῶν παραγράφεται, ἐπὶ μὲν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους γενομένων ἀποστολῶν μετὰ ἕξ μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ μετὰ ἕν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ μετακομιδὴ τῶν πραγματειῶν ἔπρεπε νὰ γενῆ, ἂν πρόκειται περὶ ἀπωλείας, ἢ ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ παράδοσις αὐτῶν, ἂν πρόκειται περὶ ἀβαρίας· ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελε συμβῆ ἀπάτη ἢ ἀπιστία.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

108. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίων ἐγγράφων, δι' ἰδιογράφων, διὰ σημειώσεως ἢ λογαριασμοῦ κολλυβιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, ὑπογεγραμμένου ἐν τάξει παρὰ τῶν συναλλαττομένων, διὰ τιμολογίου ἀποδεδεγμένου, διὰ τῆς ἀλληλογραφίας, διὰ τῶν βιβλίων τῶν συναλλαττομένων, διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ δικαστήριον ἤθελε κρίνῃ δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν.*

* Βλ. καὶ Πολ. Α. ἄρθρον 300. 1. Περὶ συμβάσεως ἀγορᾶς πώλησις βλ. Α.Κ. 513 ἔτ.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΤΑΓΗΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ & ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ

109—188. (Τὰ ἄρθρ. 109—188 τοῦ Ἐμπ. Ν. κατηγορήθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου 5325 τῆς 9/16 Μαρτίου 1932 «περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν» ἀντικαταστήσαντος ταῦτα). Ὁ Νόμος οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ

Κεφάλαιον Α'.—Περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου συναλλαγματικῆς.

1. Ἡ συναλλαγματικὴ περιέχει: 1) Τὴν ὀνομασίαν «συναλλαγματικῆ» καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένην, ἐν ἣ γλώσσει συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος.—2. Τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὠρισμένου ποσοῦ.—3. Τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρῶσῃ (πληρωτῆς).—4. Τὴν σημείωσιν τῆς λήξεως.—5. Τὴν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—6. Τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θα γίνῃ ἡ πληρωμῆ.—7. Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς.—8. Τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδίδοντος τὴν συναλλαγματικὴν (ἐκδότης).

2. Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἔλλειπει ἐν ἑκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς συναλλαγματικὴ, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθωρισμένων εἰς τὰ ἐπόμενα ἐδάφια.—Ἡ συναλλαγματικὴ τῆς ὁποίας ἡ λήξις δὲν σημειοῦται θεωρεῖται πληρωτέα ἐν ὄψει.—Ἐν ἔλλειψει εἰδικῆς σημειώσεως ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ σημειούμενος τόπος θεωρεῖται ὡς τόπος τῆς πληρωμῆς καὶ συγχρόνως ὡς τόπος τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ.—Ἡ ἀνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως συναλλαγματικὴ θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλευρῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότη.

3. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκδότη.—Δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότη.—Δύναται νὰ ἐκδοθῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

4. Ἡ συναλλαγματική δύναται νά εἶναι πληρωτέα εἰς τήν κατοικίαν τρίτου, εἴτε ἐν τῷ οἰκισμῷ ἔνθα ἔχει τήν κατοικίαν αὐτοῦ ὁ πληρωτής, εἴτε ἐν ἄλλῳ τινί οἰκισμῷ.

5. Ἐπί συναλλαγματικῆς πληρωτέας ἐν ὄψει ἢ μετὰ προθεσίαν ἀπό τῆς ὄψεως δύναται ὁ ἐκδότης νά ὀρίσῃ ὅτι τὸ ποσόν αὐτῆς θά εἶναι ἔντοκον. Ἐπί πάσης ἄλλης συναλλαγματικῆς, ἢ τοιαύτη ρῆτρα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.—Τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου σημεῖοῦται ἐν τῇ συναλλαγματικῇ· ἐν ἐλλείψει τοιαύτης μνείας ἢ ρῆτρα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.—Οἱ τόκοι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτός ἔαν ἐσημειώθῃ ἐν αὐτῇ ἄλλη χρονολογία.

6. Ἡ συναλλαγματική, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη συγχρόνως ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, διὰ τὸ ποσὸν τὸ γραφέν ὀλογράφως.—Ἡ συναλλαγματική, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη πολλακίς, εἴτε ὀλογράφως, εἴτε ἀριθμητικῶς, ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μόνον διὰ τὸ μικρότερον ποσόν.

7. Ἐάν ἡ συναλλαγματική φέρει ὑπογραφὰς προσώπων ἀνικάνων πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρέωσης ἐκ συναλλαγματικῆς, ὑπογραφᾶς πλαστάς, ἢ ὑπογραφᾶς ἀνυπάρκτων προσώπων, ἢ ὑπογραφᾶς αἱ ὁποῖαι ἔνεκα παντός ἄλλου λόγου δὲν δύναται νά ὑποχρεώσωσι τὰ πρόσωπα τὰ ὑπογράψαντα τήν συναλλαγματικὴν ἢ διὰ τοῦ ὀνόματος τῶν ὁποίων ὑπεγράφη αὕτη, αἱ ὑποχρεώσεις ὑπογραφῶν παραμένουσιν οὐχ ἥττον ἐγκυροί.

8. Ὅστις θέσῃ τήν ὑπογραφὴν του ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ὡς ἀντιπρόσωπος προσώπου, διὰ τὸ ὅποιον δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νά ἐνεργήσῃ, ὑποχρεοῦται αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς καί, ἐάν ἐπλήρωσεν, ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα θά εἶχεν ὁ φερόμενος ὡς ἐκπροσωπηθείς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀντιπρόσωπου ὑπερβάντος τὴν ἐαυτοῦ ἐξουσίαν.

9. Ὁ ἐκδότης εὐθύνεται διὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν πληρωμὴν.—Δύναται νά ἀπαλλαγῇ τῆς διὰ τὴν ἀποδοχὴν εὐθύνης. Πᾶσα ρῆτρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης ἀπαλλάσσεται τῆς διὰ τὴν πληρωμὴν εὐθύνης, θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

10. Ἐάν συναλλαγματική, ἀτελὴς κατὰ τὴν ἐκδοσιν, συνεπληρώθῃ ἐναντίον τῶν γενομένων συμφωνιῶν ἢ μὴ τήρησις τῶν συμφωνιῶν τούτων δὲν δύναται νά ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ κομιστοῦ, εἰμὴ μόνον ἔαν ὁσὸς ἀπέκτησε

τὴν συναλλαγματικὴν κακῇ τῇ πίστει, ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

Κεφάλαιον Β'.—Περὶ ὀπισθογραφῆσεως.

11. Πᾶσα συναλλαγματικὴ, καὶ αὐτὴ ἢ μὴ ῥητῶς εἰς διαταγὴν ἐκδοθεῖσα, δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφῆσεως.—Ἐὰν ὁ ἐκδότης ἔθηκεν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τὰς λέξεις «οὐχὶ εἰς διαταγὴν», ἢ ἄλλην ἰσοδύναμον φράσιν, ὃ τίτλος δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ εἰμὴ μόνον κατὰ τὸν τύπον καὶ μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων καινῆς ἐκχωρήσεως.—Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη, ἢ παντὸς ἄλλου ὑποχρέου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δύνανται νὰ ὀπισθογραφήσωσι τὴν συναλλαγματικὴν ἐκ νέου.

12. Ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἀπλῆ καὶ καθαρὰ. Πᾶς ἐν τῇ ὀπισθογραφῆσει ὄρος θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένος.—Ἡ μερικὴ ὀπισθογράφησις εἶναι ἀκυρὸς.—Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς τὸν κοιμιστὴν ἰσχύει ὡς ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ.

13. Ἡ ὀπισθογράφησις γράφεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ φύλλου προσαρτωμένου εἰς αὐτὴν (πρόσθεμα). Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀπισθογράφου.—Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ μὴ σημειῶσιν τὸν δικαιούχον ἢ νὰ συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὴν ὀπογραφήν τοῦ ὀπισθογράφου (ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ). Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἢ ὀπισθογράφησις, ἵνα εἶναι ἰσχυρά, πρέπει νὰ γράφεται ὀπισθεν τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προθέματος.

14. Ἡ ὀπισθογράφησις μεταβιβάζει πάντα τὰ ἀπορέοντα ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιώματα.—Ἄν ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ, ὁ κοιμιστὴς δύναται: 1) Νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκόν, εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος ἄλλου τινὸς προσώπου. 2) Νὰ ὀπισθογραφήσῃ ἐκ νέου τὴν συναλλαγματικὴν, εἴτε ἐν λευκῷ, εἴτε ὑπὲρ ἄλλου προσώπου. 3) Νὰ παραδώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν εἰς τρίτον ἀνευ συμπληρώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ ἀνευ ὀπισθογραφῆσεως.

15. Ὁ ὀπισθογράφος, ἐκτὸς ἐναντίας ρήτρας, εὐθύνεται διὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν πληρωμὴν. Δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν νέαν ὀπισθογράφησιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εὐθύνεται ἔναντι τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ συναλλαγματικὴ ὀπισθογραφήθη μεταγενέστερον.

16. Ὁ κάτοχος τῆς συναλλαγματικῆς θεωρεῖται νό-

μιμος κοιμιστῆς ἐάν στηρίξη τὸ δικαίωμα του ἐπὶ ἀδιακόπου σειρᾶς ὀπισθογραφῆσεων καὶ ἐάν ἔτι ἡ τελευταία ὀπισθογραφῆσις εἶναι ἐν λευκῷ. Αἱ διαγεγραμμένοι ὀπισθογραφῆσεις θεωροῦνται ὀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὡς μὴ γεγραμμένοι. Ὅταν ὀπισθογράφῃσις ἐν λευκῷ ἀκολουθηταὶ ὀπ' ἄλλης ὀπισθογραφῆσεως, ὁ ὑπογραφεὺς ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἀπέκτησε τὴν συναλλαγματικὴν διὰ τῆς ἐν λευκῷ ὀπισθογραφῆσεως — Ἐάν τις ἐστερήθῃ τῆς κατοχῆς τῆς συναλλαγματικῆς ἐξ οἰαυδήποτε γεγονότος, ὁ κοιμιστῆς, θεμελιῶν τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενον τρόπον, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενώθῃ τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτός ἐάν ἀπέκτησε αὐτὴν κακῇ τῇ πίστει, ἢ ἐάν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

17. Τὰ ἐκ συναλλαγματικῆς ἐναγόμενα πρόσωπα δὲν δύναται νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τοῦ κοιμιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζόμενας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τῶν προηγουμένων κοιμιστῶν, ἐκτός ἐάν ὁ κοιμιστῆς κατὰ τὴν κτῆσιν τῆς συναλλαγματικῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου.

18. Ὅσακίς ἢ ὀπισθογράφῃσις περιέχει τὴν μνεῖαν «ἀξία εἰς κάλυψιν», «πρὸς εἰσπραξίν», «κατὰ πληρεξουσιότητα» ἢ πᾶσαν ἄλλην μνεῖαν ἐνέχουσα ἀπλὴν ἐντολήν, ὁ κοιμιστῆς δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν εἰμὴ λόγῳ πληρεξουσιότητος.— Οἱ ὑπόχρεοι δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κοιμιστοῦ μόνον τὰς ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου.— Ἡ ἐντολὴ ἢ περιεχομένη ἐν τῇ λόγῳ πληρεξουσιότητος ὀπισθογραφῆσει δὲν περατοῦται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἢ τῆς ἐπιγενομένης ἀνικανότητος αὐτοῦ.

19. Ὅσακίς ἢ ὀπισθογράφῃσις περιέχει τὴν μνεῖαν «ἀξία λόγῳ ἀσφαλείας», «ἀξία λόγῳ ἐνεχύρου», ἢ πᾶσαν ἄλλην μνεῖαν ἐνέχουσαν ἐνεχυρίσιν, ὁ κοιμιστῆς δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλ' ἢ ὀπ' αὐτοῦ γενομένη ὀπισθογράφῃσις ἰσχύει μόνον ὡς ὀπισθογράφῃσις λόγῳ πληρεξουσιότητος.— Οἱ ὑπόχρεοι δὲν δικαιούνται νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κοιμιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζόμενας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν αὐτῶν σχέσεων μετὰ τοῦ ὀπισθογράφου, ἐκτός ἐάν ὁ κοιμιστῆς κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συναλλαγματικῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου.

20. Ἡ μεταγενεστέρα τῆς λήξεως ὀπισθογράφοις παράγει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὡς ἡ προγενεστέρα ὀπισθογράφοις. Οὐχ ἦτιον ἡ μεταγενεστέρα τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ ὀπισθογράφου ἢ ἡ γενομένη μετὰ τὴν λήξιν τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὀρισμένης προθεσμίας παράγει μόνον τ' ἀποτελέσματα κοινῆς ἐκχωρήσεως.—Ἐκτός ἐναντίας ἀποδείξεως ἡ ἀχρονολόγητος ὀπισθογράφοις θεωρεῖται γενομένη πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὀρισμένης προθεσμίας.

Κεφάλαιον Γ'.— Περὶ ἀποδοχῆς.

21. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται μέχρι τῆς λήξεως νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ πληρωτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ ἢ καὶ ὑπὸ ἀπλοῦ κατόχου.

22. Ἐπὶ πάσης συναλλαγματικῆς ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι αὕτη δέον νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχὴν, τάσων ἢ μὴ προθεσμίαν.—Δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφάνισιν, ἐκτός ἐάν πρόκειται περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας παρα τρίτῳ ἢ πληρωτέας ἐν οἰκισμῷ διαφόρῳ τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ ἢ ἐκδεδομένης ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπὸ τῆς ὄψεως.—Δύναται ὡσαύτως νὰ ὀρίσῃ ὅτι ἡ πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφάνισις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν πρὸ ὀρισμένης προθεσμίας.—Πᾶς ὀπισθογράφος δύναται νὰ ὀρίσῃ, ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ δέον νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχὴν, τάσων ἢ μὴ προθεσμίαν, ἐκτός ἂν κηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκδότης μὴ ἀποδέξιμος.

23. Αἱ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ δέον νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ἀποδοχὴν ἐντός προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῶν.—Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ συντάμῃ τὴν τελευταίαν ταύτην προθεσμίαν ἢ νὰ ὀρίσῃ τοιαύτην μικροτέραν. Οἱ ὀπισθογράφοι δύναται νὰ συντάμωσι τὰς προθεσμίας ταύτας.

24. Ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ αἰτήσῃται ὅπως γίνῃ πρὸς αὐτὸν δευτέρα ἐμφάνισις τὴν ἐπομένην τῆς πρώτης. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύναται νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι δὲν ἐξεπληρώθη ἡ αἴτησις αὕτη, μόνον ἐάν ἐγένετο μνεία αὐτῆς ἐν τῷ διαμαρτυρικῷ.—Ὁ κομιστὴς δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀφήσῃ εἰς χεῖρας τοῦ πληρωτοῦ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφανιζομένην συναλλαγματικὴν.

25. Ἡ ἀποδοχὴ γράφεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς. Ἐκφράζεται διὰ τῆς λέξεως «δεκτὴ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυναμοῦ λέξεως, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ. Ἡ ἀπλὴ ὑπογραφή τοῦ πληρωτοῦ, τεθειμένη ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῆς συναλλαγματικῆς, ἰσχύει ὡς ἡ ἀποδοχὴ. — Ὅταν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὅψεως ἢ ὁσακίς εἶναι ἐμφανιστέα πρὸς ἀποδοχὴν ἐντὸς προθεσμίας ὠρισμένης, δύναμι εἰδικῆς ρήτηρας, ἡ ἀποδοχὴ δέον νὰ χρονολογητῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο, ἐκτὸς ἂν ὁ κομιστὴς ἀπαιτῆ ὅπως χρονολογηθῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως. Ἐλλείπει χρονολογίας, ὁ κομιστὴς, ὅπως διατηρήσῃ τὰ κατὰ τῶν ὀπισθογραφῶν καὶ τοῦ ἐκδότου δικαιώματα ἀναγωγῆς, βεβαιοῖ τὴν παράλειψιν ταύτην διὰ διαμαρτυρικοῦ, συντασσομένου ἔμπροσθεως.

26. Ἡ ἀποδοχὴ εἶναι ἀπλὴ καὶ καθαρὰ, ἀλλ' ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ περιορίσῃ αὐτὴν ἐπὶ μέρους τοῦ πληρωτέου ποσοῦ. — Πᾶσα ἄλλη τροποποίησις τοῦ περιεχομένου τῆς συναλλαγματικῆς ἐπιφερομένη διὰ τῆς ἀποδοχῆς, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀρνήσιν ἀποδοχῆς. Ἐν τούτοις ὁ ἀποδέκτης ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶν ὄρων τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ.

27. Ὅταν ὁ ἐκδότης ἐσημείωσεν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τόπον πληρωμῆς διάφορον τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ, ἀνευ ὑποδείξεως τρίτου, παρὰ τῷ ὁποίῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ σημειώσῃ τοιοῦτον κατὰ τὴν ἀποδοχὴν. Ἐν ἐλλείψει σημειώσεως, ὁ ἀποδέκτης θεωρεῖται αὐτὸς ὑπόχρεως νὰ πληρῶσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς. — Ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ πληρωτοῦ, οὗτος δύναται νὰ σημειώσῃ ἐν τῇ ἀποδοχῇ διεύθυνσιν τοῦ αὐτοῦ τόπου, ὅπου ἡ πληρωμὴ δέον νὰ γίνῃ.

28. Διὰ τῆς ἀποδοχῆς ὁ πληρωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ τὴν συναλλαγματικὴν κατὰ τὴν λήξιν. — Ἐν ἐλλείψει πληρωμῆς ὁ κομιστὴς, καὶ ἂν εἶναι αὐτὸς ὁ ἐκδότης, ἔχει κατὰ τοῦ ἀποδέκτου εὐθείαν ἀγωγὴν ἀπορρέουσιν ἐκ συναλλαγματικῆς διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ἀρθρῶν 48 καὶ 49 ἀπαιτήσιν.

29. Ἐὰν ὁ πληρωτὴς, ὅστις ἔθηκεν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς τὴν ἀποδοχὴν του, διέγραψεν αὐτὴν πρὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς, θεωρεῖται ἀρνηθεὶς τὴν ἀποδοχὴν. Ἐλλείπει ἐναντίας ἀποδείξεως, ἡ διαγραφὴ θεωρεῖται γενομένη πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ τίτλου. — Ἐν

τούτοις, ἐὰν ὁ πληρωτὴς ἐγνώρισε τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἐγγράφως πρὸς τὸν κοιμιστὴν ἢ εἰς οἰονδήποτε ὑπογραφέα, ὑποχρεοῦται ἐναντι αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὄρων τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Δ'.—Περὶ τριτεγγυήσεως.

30. Ἡ πληρωμὴ συναλλαγματικῆς δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ δι' ὀλόκληρον ἢ διὰ μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτῆς διὰ τριτεγγυήσεως.—Ἡ ἀσφάλεια αὕτη παρέχεται παρὰ τρίτου ἢ καὶ παρ' ὑπογραφῆς τῆς συναλλαγματικῆς.

31. Ἡ τριτεγγυήσις παρέχεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἐπὶ προσθέματος.—Ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων «διὰ τριτεγγυήσιν», ἢ διὰ τάσης ἄλλης ἰσοδυναμοῦ φράσεως: Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τριτεγγυητοῦ. Θεωρεῖται ὡς προκείμενα ἐκ μόνῃς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριτεγγυητοῦ, τεθειμένης ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πληρωτοῦ ἢ τῆς τοῦ ἐκδότου.—Ἐν τῇ τριτεγγυήσει σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος δίδεται αὕτη. Ἐλείψει σημειώσεως θεωρεῖται δοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

32. Ὁ τριτεγγυητὴς ἐνέχεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ τριτεγγυήσις.—Ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρά καὶ ὅταν ἡ ἐνοχὴ ὑπὲρ ἧς ἠγγυήθη εἶναι ἄκυρος λόγω πάσης ἄλλης αἰτίας, ἐκτὸς ἐλαττώματος περὶ τὸν τύπον.—Ὁ τριτεγγυητὴς πληρῶνων τὴν συναλλαγματικὴν ἀποκτᾶ τα ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐγγυήσις καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνέχονται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τοῦτου δυνάμει τῆς συναλλαγματικῆς.

Κεφάλαιον Ε'.— Περὶ λήξεως.

33. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ: Ἐν ὄρει. Μετὰ προθεσίαν ἀπὸ τῆς ὄρειως. Μετὰ προθεσίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας. Εἰς ρητὴν ἡμέραν. Αἱ συναλλαγματικαὶ αἱ ἀναγράφουσαι εἴτε ἄλλας λήξεις εἴτε λήξεις διαδοχικάς εἶναι ἄκυροι.

34. Ἡ ἐν ὄρει συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.—Αὕτη εἶναι ἐμφανιστέα πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς. Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ συντάμῃ τὴν προθεσίαν ταύτην ἢ νὰ ὀρίσῃ τοιαύτην μακροτέραν. Οἱ ὀπισθογράφοι δύναν-

ται νά συντάμωσιν τὰς προθεσμίας ταύτας.—Ὁ ἐκδότης δύναται νά ὀρίσῃ ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ ἢ πληρωτέα ἐν ὄψει δὲν δύναται νά ἐμφωνισθῇ πρὸς πληρωμὴν πρὸ σημειουμένης προθεσμίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ προθεσμία ἐμφανίσεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς διορίας ταύτης.

35. Ἡ λῆξις τῆς συναλλαγματικῆς πληρωτέας μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως καθορίζεται εἴτε ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς εἴτε ἐκ τῆς τοῦ διαμαρτυρικοῦ.—Ἐν ἔλλειψει διαμαρτυρικοῦ, ἡ μὴ φέρουσα χρονολογίαν ἀποδοχῆ θεωρεῖται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀποδέκτην, δεθεῖσα τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχὴν.

36. Ἡ λῆξις συναλλαγματικῆς ἐκδοθείσης ἐπὶ προθεσμία ἑνὸς ἢ πλειόνων μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως ἐπέρχεται κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χρονολογίαν τοῦ μηνός, κατὰ τὸν ὅποιον ἡ πληρωμὴ δεόν νά γίνῃ. Ἐν ἔλλειψει ἀντιστοίχου χρονολογίας ἢ λῆξις ἐπέρχεται τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνός τούτου.—Ὅταν ἡ συναλλαγματικὴ ἐξεδόθη ἐπὶ προθεσμία ἑνὸς ἢ πλειόνων μηνῶν καὶ ἡμίσεος ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως, ὑπολογίζονται ἐν πρώτοις οἱ δλοκλήροι μῆνες.—Ἐὰν ἡ λῆξις ὠρίσθῃ ἐν ἀρχῇ, εἰς τὸ μέσον (Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου κλπ.) ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ἐννοεῖται διὰ τῶν ὄρων τούτων ἡ πρώτη, ἡ δεκάτη πέμπτη ἢ ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ μηνός.—Αἱ φράσεις «ὀκτώ ἡμέραι» ἢ «δέκα πέντε ἡμέραι» ἐννοοῦσιν οὐχὶ μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας, ἀλλὰ προθεσμίαν ὀκτώ ἢ δέκα πέντε πραγματικῶν ἡμερῶν. Ἡ φράσις «ἡμισὺς μῆν» ἐννοεῖ προθεσμίαν δέκα πέντε ἡμερῶν.

37. Ὅταν συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα εἰς ῥῆ-τὴν ἡμέραν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου τὸ ἡμερολόγιον εἶναι διάφορον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως, ἡ χρονολογία τῆς λήξεως θεωρεῖται ὡς ὀρισθεῖσα κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—Ὅταν συναλλαγματικὴ ἐκδοθεῖσα μεταξύ δύο τόπων ἐχόντων διάφορα ἡμερολόγια εἶναι πληρωτέα μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἡμέραν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς καὶ ἐντεῦθεν ὀρίζεται ἡ λῆξις.—Αἱ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίας τῶν συναλλαγματικῶν ὑπολογίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.—Οἱ κανόνες οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται, ἐὰν ἐκ ῥήτρας τῆς συναλλαγματικῆς ἢ καὶ ἀπλῶς ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ τίτλου συναγεται ὅτι ἐσκοπεῖτο ἡ παραδοχὴ διαφόρων κανόνων.

Κεφάλαιον ΣΤ'.—Περί πληρωμῆς.

38. Ὁ κοιμιστὴς συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ῥητὴν ἡμέραν ἢ εἰς προθεσίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὕψεως ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανίσῃ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς πληρωμὴν εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἶναι πληρωτέα εἴτε εἰς μίαν τῶν δύο ἐπομένων αὐτῆς ἐργασίμων ἡμερῶν.—Ἡ ἐμφάνισις τῆς συναλλαγματικῆς εἰς συμψηφιστικὸν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν.

39. Ὁ πληρωτὴς πληρῶνων τὴν συναλλαγματικὴν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ παραδοθῇ αὐτῇ ἐξωφλημένη ὑπὸ τοῦ κοιμιστοῦ.—Ὁ κοιμιστὴς δὲν δικαιούται ν' ἀρνηθῇ μερικὴν πληρωμὴν. Ἐπὶ μερικῆς πληρωμῆς ὁ πληρωτὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ, ὅπως γίνῃ μνεία περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ὅπως τῷ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις.

40. Ὁ κοιμιστὴς συναλλαγματικῆς δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ δεχθῇ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς πρὸ τῆς λήξεως. Ὁ πληρωτὴς ὁ πρὸ τῆς λήξεως πληρῶνων πράττει τοῦτο ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ.—Ὁ κατὰ τὴν λῆξιν πληρῶνων ἐλευθεροῦται ἐγκύρως, ἐκτὸς ἐάν διατελῇ ἐν δόλῳ ἢ ἐν βαρεῖ πταίσματι. Ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν καθοριστικὴν τῆς συνεχείας τῶν ὀπισθογραφῆσεων, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ τὴν ὑπογραφήν τῶν ὀπισθογραφῆσεων.

41. Ὅταν συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται πληρωτέα εἰς νόμισμα μὴ κυκλοφοροῦν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως. Ἐάν ὁ ὀφειλέτης τελεῖ ἐν καθυστερήσει, ὁ κοιμιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν τοῦ νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς λήξεως εἴτε τῆς πληρωμῆς.—Αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς χρησιμεύουσι πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οὐχ ἥττον ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὀρίσῃ, ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ καθοριζομένην τρέχουσαν τιμὴν.—Οἱ προηγούμενοι κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ὠρίσεν, ὅτι ἡ πληρωμὴ μέλει νὰ γίνῃ εἰς σημειούμενον νόμισμα (ῥήτρα πραγματικῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς).—Ἐάν τὸ ποσὸν

τῆς συναλλαγματικῆς σημειωθῆ εἰς νόμισμα ἔχον τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν, ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

42. Ἐλλείπει ἐμφανίσεως τῆς συναλλαγματικῆς πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 38 ὀρισμένης προθεσμίας, πᾶς ὀφειλέτης δικαιούται νὰ καταθέσῃ παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ τὸ ποσὸν αὐτῆς δαπάνη καὶ κινδύνῳ τοῦ κομιστοῦ.

Κεφάλαιον Ζ'.— Περὶ ἀναγωγῆς ἑλλείπει ἀποδοχῆς καὶ ἑλλείπει πληρωμῆς.

43. Ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, κατὰ τὴν λήξιν, ἐὰν δὲν ἔλαβε χώραν πληρωμὴ. Καὶ πρὸ τῆς λήξεως ἀκόμη: 1) Ἐὰν ἐγένετο ὀλικὴ ἢ μερικὴ ἀρνησις τῆς ἀποδοχῆς. 2) Εἰς τὰς περιπτώσεις πτωχεύσεως τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, παύσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ καὶ ἂν εἴη αὕτη δὲν ἐβεβαιώθη δι' ἀποφάσεως ἢ κατασχέσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἀποβίσεως ἀκάρπου. 3) Εἰς τὰς περιπτώσεις πτωχεύσεως τοῦ ἐκδότου συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεξίμου.

44. Ἡ ἀρνησις τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς πληρωμῆς βεβαιούται διὰ δημοσίου ἐγγράφου (διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ).— Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν γίνεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀριζομένων διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχὴν. Ἐὰν κατὰ τὴν ὕπὸ τοῦ ἀρθ. 24 ἐδ. α' προβλεπομένην περιπτώσειν ἡ πρώτη ἐμφάνισις ἐγένετο τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυρικὸν δύναται νὰ συνταχθῇ καὶ τὴν ἐπομένην.— Τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ρητὴν ἡμέραν ἢ εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως γίνεται εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα εἴτε κατὰ τὴν μίαν τῶν δύο ἐργασίμων ἡμερῶν, αἵτινες ἐπονται τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα. Προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας ἐν ὄψει, τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, περὶ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἑλλείψει ἀποδοχῆς.— Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν ἀπαλλάσσει τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐμφανίσεως καὶ τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ.— Ἐν περιπτώσει παύσεως τῶν πληρωμῶν τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, ἢ ἐν περιπτώ-

σει κατασχέσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀποβάσης ἀκάρπου, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς συναλλαγματικῆς εἰς τὸν πληρωτὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ μετὰ σὺνταξιν διαμαρτυρικοῦ.— Ἐν περιπτώσει κεκηρυγμένης πτωχεύσεως τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει κεκηρυγμένης πτωχεύσεως τοῦ ἐκδότης συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεξιμοῦ, ἢ ἀποφασίς ἢ κηρύσσουσα τὴν πτώχευσιν ἀρκεῖ ὅπως ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ.

45. Ὁ κομιστὴς εἰδοποιεῖ περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ περὶ τῆς μὴ πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφον τοῦ καὶ τὸν ἐκδότην ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἐργασιμῶν ἡμερῶν τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἐμφανίσεως, ἐν περιπτώσει τῆς ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή». Ἐκαστος ὀπισθογράφος, ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐργασιμῶν ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι ἔπονται τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβε, σημειῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνεργησάντων τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀναδρομικῶς μέχρι τοῦ ἐκδότης. Αἱ ἀνωτέρω σημειούμεναι προθεσμίαι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης εἰδοποιήσεως.— Ὅταν, συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, δίδεται εἰδοποίησις εἰς ὑπογραφέα τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ αὐτὴ εἰδοποίησις δίδεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν τριτεγγυητὴν αὐτοῦ.— Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ὀπισθογράφος δὲν ἐσημείωσε τὴν διεύθυνσίν του ἢ ἐσημείωσεν αὐτὴν κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ἀρκεῖ ἢ εἰδοποιήσις πρὸς τὸν προηγούμενον ὀπισθογράφον.— Ὁ ὑπόχρεος εἰς εἰδοποίησιν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὅταν οἰονδήποτε τύπον καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστροφῆς τῆς συναλλαγματικῆς.— Ὁφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι προέβη εἰς τὴν εἰδοποίησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θεωρεῖται τηρηθεῖσα, ἐὰν ἐπιστολῇ, περιέχουσα τὴν εἰδοποίησιν, παρεδόθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας.— Ὁ μὴ εἰδοποιήσας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω σημειουμένης προθεσμίας δὲν ὑπόκειται εἰς ἔκπτωσιν· εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀμελείας του ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ πᾶσόν τῆς συναλλαγματικῆς.

46. Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται διὰ τῆς ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή», «ἀνευ διαμαρτυρικοῦ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυναμοῦ ρήτρας ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ὑπογεγραμ-

μένης παρ' αὐτοῦ, νά ἀπαλλάξη τὸν κομιστὴν τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ.— Ἡ ρήτρα αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς συναλλαγματικῆς ἐντὸς τῶν διαγραφομένων προθεσμιῶν οὔτε ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων. Ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ τηρήσεως τῶν προθεσμιῶν βαρύνει τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὴν κατὰ τοῦ κομιστοῦ.— Ἐάν ἡ ρήτρα ἀνεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐκδότη παραγεῖ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐναντι πάντων τῶν ὑπογραφῶν· ἐάν ἀνεγράφη ὑπὸ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἐναντι αὐτοῦ τούτου. Ἐάν, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότη ἀναγραφείσαν ρήτραν, ὁ κομιστὴς προέβη εἰς σὺνταξιν διαμαρτυρικοῦ, τὰ ἔξοδα τούτου βαρύνουσιν αὐτόν. Ὅταν ἡ ρήτρα προέρχεται ἐξ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἐάν συνετάγη τοιοῦτον, δύναται νά εἰσπραχθῶσι παρὰ παντός ὑπογραφέως.

47. Πάντες οἱ ἐκδόσαντες, ἀποδεχθέντες, ὀπισθογραφήσαντες ἢ τριτεγγυηθέντες συναλλαγματικὴν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τὸν κομιστὴν.— Ὁ κομιστὴς δικαιούται νά ἀναγάγῃ πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀτομικῶς, ἢ ὁμαδικῶς, μὴ ὑποχρεούμενος νά τηρήσῃ τὴν σειράν καθ' ἣν εἶναι ταῦτα ὑπόχρεα.— Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει εἰς πάντα ὑπογράφεα συναλλαγματικῆς, ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσεν αὐτήν.— Ἡ ἐγερθεῖσα ἀγωγή καθ' ἑνὸς τῶν ὑποχρέων δὲν κωλύει τὴν ἀγωγήν κατὰ τῶν ἄλλων, καίτοι ἐπομένων τοῦ ἀρχικῶς ἐναχθέντος.

48. Ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἄσκει τὴν ἀναγωγήν: 1) Τὸ ποσὸν τῆς μὴ ἀποδεκτῆς γενομένης ἢ μὴ πληρωθείσης συναλλαγματικῆς μετὰ τῶν τυχόν συμφωνηθέντων τόκων. 2) Τοὺς τόκους πρὸς 6% ἀπὸ τῆς λήξεως, οἵτινες ὅμως, προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς ἐκδιδομένης ἐν Ἑλλάδι καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι ὑπολογίζονται κατὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμιμον τόκον. 3) Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τὰ τῶν γενομένων εἰδοποιήσεων, ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα.— Ἐάν ἡ ἀναγωγή ἀσκήτῃται πρὸ τῆς λήξεως, ἐκπίπτειαι προεξόφλημα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματικῆς. Τὸ προεξόφλημα ταῦτο ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἐπίσημου προεξοφλήσεως (τραπεζικὴν τιμὴν), ἢ ὅποια ὑφίστατο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγωγῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ κομιστοῦ.

49. Ὁ πληρώσας τὴν συναλλαγματικὴν δύναται νά

ἀπαιτήση παρά τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων: 1) Ὀλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθὲν ποσόν, 2) Τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ὑπολογιζομένους πρὸς 6% ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέβαλε τὸ ποσόν, τηρουμένης τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, 3) Τὰ ὑπ' αὐτοῦ γεγόμενα ἔξοδα.

50. Πᾶς ὑπόχρεως, κατὰ τοῦ ὁποῖου ἀσκεῖται ἀναγωγὴ ἢ ὁστις ὑπόκειται εἰς ἀναγωγὴν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τὴν πληρωμὴν τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς μετα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἐξωφλημένου λογαριαμοῦ.— Πᾶς ὀπισθογράφος ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσε τὴν συναλλαγματικὴν δύναται νὰ διαγράψῃ τὴν ὀπισθογράφησιν του ὡς καὶ τὰς τῶν ἐπομένων ὀπισθογράφων.

51. Ἐπὶ ἀσκήσεως ἀναγωγῆς μετὰ μερικὴν ἀποδοχὴν, ὁ πληρῶνων τὸ ποσόν, δι' ὃ ἡ συναλλαγματικὴ δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῆς πληρωμῆς ταύτης γίνη μνεία ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ τῷ ὄσθῃ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις. Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται προσέτι νὰ τῷ παραδώσῃ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς συναλλαγματικῆς, βεβαιούμενον παρ' αὐτοῦ, καὶ τὸ διαμαρτυρικόν, ὅπως καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἀσκήσις τῶν περαιτέρω ἀναγωγῶν.

52. Πᾶς ἔχων δικαίωμα ν' ἀσκήσῃ ἀναγωγὴν δύναται, ἐν ἐλλείψει ἐναντιοῦ ὄρου, νὰ πληρωθῇ διὰ νέας συναλλαγματικῆς (ἐπισυναλλαγματικῆς), ἐκδιδομένης ἐν ὄψει ἐπὶ τινος τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων καὶ πληρωτέας ἐν τῇ κατοικίᾳ τούτου.— Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ περιέχει, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 48 καὶ 49 σημειουμένων ποσῶν, τὰ μεσιτικά καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου αὐτῆς.— Ἐὰν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐκδίδηται ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ, τὸ ποσόν αὐτῆς ὀρίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τρέχουσαν τιμὴν συναλλαγματικῆς ὄψεως ἐκδιδομένης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἡ ἀρχικὴ συναλλαγματικὴ ἦτο πληρωτέα, ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὑπευθύνου. Ἐὰν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐκδίδηται ὑπὸ ὀπισθογράφοι, τὸ ποσόν ὀρίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς συναλλαγματικῆς ἐν ὄψει, ἐκδιδομένης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὁ ἐκδότης τῆς ἐπισυναλλαγματικῆς ἔχει τὴν κατοικίαν του, ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὑπευθύνου.

53. Ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ τοῦ ἐκδότη καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, ἐξαιρέσει τοῦ ἀποδέκτου, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν προθεσμιῶν τῶν τεταγμένων διὰ τὴν ἐμφανισιν τῆς ἐν ὄψει ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως συναλλαγμα-

τικῆς, διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν, ἐν περιπτώσει τῆς ρήτηρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή».—Ἐν ἐλλείψει τῆς πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφανίσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδότη καθορισθείσης προθεσμίας, ὁ κοιμιστὴς ἐκπίπτει τῶν πρὸς ἀναγωγὴν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ λόγῳ μὴ πληρωμῆς ὡς καὶ λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς, ἐκτὸς ἐὰν συναγῆται ἐκ τῶν ὄρων τοῦ καθορισμοῦ τῆς προθεσμίας, ὅτι ὁ ἐκδότης ἐνδέει ν' ἀπαλλαγῇ μόνον τῆς δι' ἀποδοχὴν εὐθύνης.—Ἐὰν ὁ καθορισμὸς προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν περιέχεται ἐν ὀπισθογραφῇ, μόνος ὁ ὀπισθογράφος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτόν.

54. Ὄταν ἡ ἐμφάνις τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν ἐμποδίζηται λόγῳ ἀνυπερβλήτου κωλύματος (διτάξεις νόμου οἰουδήποτε Κράτους, ἢ ἄλλη περίπτωση ἀνωτέρας βίας), αἱ προθεσμίαι αὗται παρατείνονται.—Ὁ κοιμιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνυπερθέτως περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας τὸν ὀπισθογράφον τοῦ καὶ νὰ κάμῃ μνείαν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, χρονολογουμένης καὶ ὑπογεγραμμένης ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 45.—Μετὰ τὴν καύσιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ὁ κοιμιστὴς ἐμφανίζει ἀνυπερθέτως τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐνδεχομένως συντάσσει διαμαρτυρικόν.—Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα βία παρατείνηται πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἡ ἀναγωγὴ δύναται ν' ἀσκηθῇ. ἢ ὅσης ἀναγκαίας μηδὲ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ.—Ἐπὶ τῶν ἐν ὄψει ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως συναλλαγματικῶν, ἡ προθεσμία τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν ὁ κοιμιστὴς, καὶ πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμιῶν, εἰδοποίησε τὸν ὀπισθογράφον τοῦ περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας· διὰ τὰς συναλλαγματικὰς μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἡ προθεσμία τῶν τριάκοντα ἡμερῶν αὐξάνεται κατὰ τὴν προθεσμίαν ὄψεως τὴν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ σημειουμένην.—Γεγονότα καθαρῶς προσωπικά ὡς πρὸς τὸν κοιμιστὴν ἢ ὡς πρὸς ἐκεῖνον εἰς ὃν οἶτος ἀνέθηκε τὴν ἐμφάνισιν τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ οὐδαμῶς θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας.

Κεφάλαιον Η'.— Περὶ παρεμβάσεως.

1. Γενικαὶ διατάξεις.

55. Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται νὰ σημειώσῃ πρόσωπον, ὅπως τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ ἀποδεχθῆ ἢ πληρῶσῃ τὴν συναλλαγματικὴν.— Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται ὑπὸ τοὺς κάτωθι καθοριζόμεναυς ὅρους νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἢ νὰ πληρωθῆ ὑπὸ τινος προσώπου παρεμβαίνοντος ὑπὲρ οἰουδήποτε ὀφειλέτου, ὑποκειμένου εἰς ἀναγωγὴν.— Ὁ παρεμβαίνων δύναται νὰ εἶναι τρίτος, καὶ αὐτὸς ὁ πληρωτὴς ἢ πρόσωπον ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἡδῆ ὑπόχρεων, πλὴν τοῦ ἀποδέκτου.— Ὁ παρεμβαίνων εἰδοποιεῖ τὸν ὑπὲρ οὗ παρεμβαίνει περὶ τῆς παρεμβάσεως του ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῆς προθεσμίας ταύτης εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ προξενηθεῖσαν ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῆ τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς.

2. Κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆ.

56. Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ δύναται νὰ γίνῃ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς ἀποδεξιμοῦ δικαιούται ν' ἀσκήσῃ πρὸ τῆς λήξεως ἀναγωγὴν.— Ὄταν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ἐσημειώθῃ πρόσωπον, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ ἀποδεχθῆ ἢ πληρῶσῃ αὐτὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ πρὸ τῆς λήξεως τὸ τῆς ἀναγωγῆς δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀναγράφαντος τὴν σημείωσιν καὶ κατὰ τῶν ἐπομένων ὑπογραφῶν, μόνον ἐὰν ἐνεφάνισε τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς τὸ σημειωθέν πρόσωπον καὶ, ἐὰν τούτου ἀρνηθέντος τὴν ἀποδοχὴν, ἢ ἀρνησὶς ἐβεβαιώθῃ διὰ διαμαρτυρικοῦ.— Ἐπὶ τῶν ἄλλων περιπτώσεων παρεμβάσεως ὁ κομιστὴς δικαιούται ν' ἀρνηθῆ τὴν κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴν. Οὐχ ἥτιον ὁ κομιστὴς, ἐὰν ἀποδεχθῆ αὐτὴν, ἀπόλλυσι τὴν πρὸ τῆς λήξεως ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀναγωγὴν κατ' ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἐδόθη ἢ ἀποδοχὴ καὶ κατὰ τῶν κατόπιν ὑπογραφῶν.

57. Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ μνημονεύεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ παρεμβαίνοντος. Αὕτη σημειοῖ διὰ λογαριασμὸν τίνος γίνεται. Ἐν ἔλλειψει τοιαύτης σημειώσεως ἢ ἀποδοχῆ θεωρεῖται γενόμενα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη.

58. Ὁ κατά παρέμβασιν ἀποδέκτης ὑποχρεοῦται ἔναντι τοῦ κοιμιστοῦ καὶ τῶν ὀπισθογράφων τῶν μεταγενεστέρων ἐκείνου διὰ λογαριασμόν τοῦ ὁποίου παρενέβη, καθ' ὅν τρόπον καὶ ὁτός.—Παρά τὴν κατά παρέμβασιν ἀποδοχὴν, ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἐγένετο, ὡς καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν ὑπεύθυνοι, δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ κοιμιστοῦ, πληρῶντες τὸ ἐν ἄρθρῳ 48 σημειούμενον ποσόν, τὴν παράδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς, τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τοῦ τυχόν λογαριασμοῦ ἐξωφλημένου.

3. Κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆ.

59. Ἡ κατά παρέμβασιν πληρωμὴ δύναται νὰ γίνῃ καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εἴτε κατά τὴν λήξιν εἴτε πρὸ αὐτῆς ὁ κοιμιστὴς δικαιούται εἰς ἀναγωγὴν.—Ἡ πληρωμὴ περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου γίνεται αὐτή.—Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὸ βραδύτερον τὴν ἐπομένην τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῆ διαμαρτυρικοῦ τεταγμένης.

60. Ἐάν ἡ συναλλαγματικὴ εἶχε γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ παρεμβαινόντων ἐχόντων τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς ἢ ἐάν πρόσωπα, ἔχοντα τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, εἶχον σημειωθῆ ὡς κατ' ἀνάγκην πληρωταί, ὁ κοιμιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανίσῃ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ ἐνδεχομένως νὰ συντάξῃ διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῆ, τὸ βραδύτερον τὴν ἐπομένην τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τεταγμένης.—Ἐν ἑλλείψει ἐμπροθέσμου διαμαρτυρικοῦ ὁ σημειώσας τὸν κατ' ἀνάγκην πληρωτὴν ἢ ὁ διὰ λογαριασμόν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ οἱ μεταγενέστεροι ὀπισθογράφοι παύσονται ὄντες ὑπόχρεοι.

61. Ὁ κοιμιστὴς, ἀρνούμενος τὴν κατά παρέμβασιν πληρωμὴν, ἀπόλλυσι τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατ' ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπηλλάσσοντο διὰ τῆς πληρωμῆς.

62. Ἡ κατά παρέμβασιν πληρωμὴ βεβαιούται δι' ἐξωφλήσεως γραφομένης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς, σημειούμενου καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ πληρωμὴ. Ἐν ἑλλείψει τοιαύτης σημειώσεως, ἡ πληρωμὴ θεωρεῖται γενομένη ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.—Ἡ συναλλαγματικὴ καὶ τὸ διαμαρτυρικόν, ἐάν συντάγῃ τοιοῦτον, παραδίδεται εἰς τὸν κατά παρέμβασιν πληρωτὴν.

63. Ὁ κατὰ παρέμβασιν πληρωτῆς ἀποκτᾶ τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα κατ' ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἐπλήρωσε καὶ κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑποχρεοῦνται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου δυνάμει τῆς συναλλαγματικῆς. Οὐχ ἤτιον δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφῆσῃ ἐκ νέου τὴν συναλλαγματικὴν. Οἱ ὀπισθογράφοι, οἱ μεταγενέστεροι τοῦ ὑπογραφέως ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἡ πληρωμὴ, ἀπαλλάσσονται.—Ἐν περιπτώσει συρροῆς πλειόνων διὰ τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, προτιμᾶται ὁ πλείονας ἀπαλλάσσων.—Ὁ παρεμβαίνων ἐν γνώσει τῆς παραβιάσεως τοῦ κανόνος τούτου ἀπόλλυσι τὴν ἀναγωγὴν του ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπηλλάσσοντο.

Κεφάλαιον Θ'.—Περὶ πλειόνων ἀντιτύπων καὶ ἀντιγράφων.

1. Πλείονα ἀντίτυπα

64. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς πλείονα τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀντίτυπα.—Τὰ ἀντίτυπα ταῦτα ἀριθμοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου τούτου μὴ γενομένου, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ὡς αὐτοτελὴς συναλλαγματικὴ.—Πᾶς κομιστὴς συναλλαγματικῆς μὴ σημειούσης ὅτι ἐξεδόθη εἰς μοναδικὸν ἀντίτυπον δικαιούται νὰ ἀξιῶσῃ τὴν ὁσπᾶν ἑαυτοῦ παράδοσιν πλειόνων ἀντιτύπων. Πρὸς τοῦτο ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν ὑποβοηθήσῃ ὅπως ἐνεργῆσῃ ἐναντίον τοῦ λόλου αὐτοῦ ὀπισθογράφου καὶ οὕτω καθεστῆς, ἀνερχόμενος μέχρι τοῦ ἐκδότου. Οἱ ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναπαραγάγῃσι τὰς ὀπισθογραφῆσεις ἐπὶ τῶν νέων ἀντιτύπων.

65. Ἡ πληρωμὴ ἢ γενομένη ἐφ' ἑνὸς τῶν ἀντιτύπων ἀπαλλάσσει, καὶ ὅταν δὲν συνεφωνήσῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη ἀκυροῖ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἀντιτύπων. Ἐν τούτοις ὁ πληρωτῆς παραμένει ὑπόχρεως διὰ πᾶν ἀντίτυπον τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη καὶ τοῦ ὁποῖου δὲν ἐπέτυχε τὴν ἐπιστροφὴν.—Ὁ ὀπισθογράφος ὁ μεταβιβάσας τὰ ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται διὰ πάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ ἐπιστραφέντα ἀντίτυπα.

66. Ὁ ἀποστείλας ἐν τῶν ἀντιτύπων πρὸς ἀποδοχὴν σημειοῖ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντιτύπων τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῖου εὐρίσκειται τὸ ἀντίτυπον τούτου. Τὸ πρόσωπον τούτου ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς

τὸν νόμιμον κοιμιστὴν ἄλλου ἀντιτύπου.—Ἐν ἀρνήσει, ὁ κοιμιστὴς δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὸ τῆς ἀναγωγῆς δικαίωμα μόνον μετὰ τὴν διὰ διαμαρτυρικοῦ βεβαίωσιν: 1) Ὅτι τὸ πρὸς ἀποδοχὴν σταλὲν ἀντίτυπον δὲν τῷ παρεδόθη, καίπερ αἰτηθὲν ὑπ' αὐτοῦ. 2) Ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἢ ἡ πληρωμὴ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ ἄλλου ἀντιτύπου.

2. Ἀντίγραφα.

67. Πᾶς κοιμιστὴς συναλλαγματικῆς δικαιούται νὰ κάμῃ ἀντίγραφα αὐτῆς.—Τὸ ἀντίγραφον ἀναπαράγει ἀκριβῶς τὸ πρωτότυπον μετὰ τῶν ὀπισθογραφῆσεων καὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ μνείων. Τὸ ἀντίγραφον σημειοῖ τὸ σημεῖον μέχρι οὗ σταματᾷ ὡς ἀντίγραφον.—Τὸ ἀντίγραφον εἶναι δεκτικὸν ὀπισθογραφῆσεως καὶ τριτεγγυήσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν ἀποτελεσμάτων, ὡς τὸ πρωτότυπον.

68. Τὸ ἀντίτυπον [ἀντίγραφον] σημειοῖ τὸν κάτοχον τοῦ πρωτοτύπου τίτλου. Οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδῶσῃ τὸν εἰρημένον τίτλον εἰς τὸν νόμιμον κοιμιστὴν τοῦ ἀντιγράφου.—Ἐν ἀρνήσει, ὁ κοιμιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς ἐναντίον τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ὡπισθογράφησαν ἢ τριτεγγυήθησαν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ, μόνον ἀφοῦ διὰ μαρτυρικοῦ βεβαιωθῇ ὅτι τὸ πρωτότυπον δὲν τῷ ἐπεστράφη, καίπερ αἰτηθὲν ὑπ' αὐτοῦ.—Ἐάν ὁ πρωτότυπος τίτλος μετὰ τὴν τελευταίαν ὀπισθογράφησιν, τὴν ἐπισυμβᾶσαν πρὶν ἢ γίνῃ τὸ ἀντίγραφον, φέρῃ τὴν ρήτραν «ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἢ ὀπισθογραφήσις ἰσχύει μόνον ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου» ἢ πάντα ἄλλον ἰσοδύναμον τύπον, εἶναι ἄκυρος πᾶσα μεταγενεστέρα ὀπισθογράφησις ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

Κεφάλαιον I'.—Περὶ ἀλλοιώσεων

69. Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως τοῦ κειμένου συναλλαγματικῆς, οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀλλοιωθέντος κειμένου· οἱ προγενέστεροι ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

Κεφάλαιον IA'.—Περὶ παραγραφῆς

70. Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέουσαι ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ ἀποδέκτου παραγράφονται μετὰ τρία

ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως.—Αἱ ἀγωγαὶ τοῦ κοιμιστοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότη παραγράφονται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐμπροθέσμως συνταχθέντος διαμαρτυρικοῦ ἢ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως, ἐν περιπτώσει ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή».—Αἱ ἀγωγαὶ τῶν ὀπισθογράφων κατ' ἀλλήλων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότη παραγράφονται μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ ὀπισθογράφος ἐπλήρωσε τὴν συναλλαγματικὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οὗτος ἐνήχθη.

71. Ἡ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον κατ' ἐκείνου, ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονός τὸ διακόπτον τὴν παραγραφὴν.

Κεφάλαιον IB'.— Γενικαὶ διατάξεις.

72. Ἡ πληρωμὴ συναλλαγματικῆς τῆς ὁποίας ἡ λήξις συμπίπτει εἰς νόμιμον ἑορτάσιμον ἡμέραν, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ μόνον κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν. Ὡσαύτως πᾶσαι αἱ ἄλλαι σχετικαὶ πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν πράξεις, ἰδίᾳ ἡ ἐμφάνισις πρὸς ἀποδοχὴν καὶ τὸ διαμαρτυρικόν, γίνεται μόνον ἐν ἐργασίμῳ ἡμέρᾳ.—Ἐὰν μία ἐκ τῶν πράξεων τούτων δέον νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς προθεσμίας, τῆς ὁποίας ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι νόμιμος ἑορτάσιμος ἡμέρα, ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἔκπνευσιν αὐτῆς ἐργάσιμου ἡμέρας. Αἱ διάμεσοι ἑορτάσιμοι ἡμέραι περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας.

73. Αἱ νόμιμοι ἢ αἱ συμβατικάι προθεσμίαὶ δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφετηρίας αὐτῶν.

74. Οὐδεμίᾳ ἡμέρᾳ χάριτος, εἴτε νόμιμος, εἴτε δικαστικῆ, ἐπιτρέπεται.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ ΕἰΣ ΔΙΑΤΑΓΗΝ

75. Τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγὴν περιέχει: 1) Τὴν ὀνομασίαν τοῦ τίτλου καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ καὶ ἐκφραζομένην ἐν ἡ γλώσσει συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος. 2) Τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ὑπόσχεσιν περὶ πληρωμῆς ὀρισμένου ποσοῦ. 3) Τὴν σημείωσιν τῆς λήξεως. 4) Τὴν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. 5) Τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ πλη-

ρωμή. 6) Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου. 7) Τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδίδοντος τὸν τίτλον (ἐκδότης).

76. Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἔλλειπει ἐν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς γραμμάτιον εἰς διαταγὴν, ἐκτός τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἐπόμενα ἐδάφια.—Τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου δὲν σημειοῦται ἡ λῆξις θεωρεῖται πληρωτέον ἐν ὄψει.—Ἐλλείπει εἰδικῆς σημειώσεως, ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου θεωρεῖται ὡς τόπος πληρωμῆς καὶ συγχρόνως ὡς τόπος κατοικίας τοῦ ἐκδότου.—Τὸ ἀνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως γραμμάτιον εἰς διαταγὴν θεωρεῖται ὡς ἐκδοθὲν ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

77. Ἐπὶ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἐφαρμόζονται, ἐφόσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν φύσιν τοῦ τίτλου τούτου, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν διατάξεις καὶ ἀφορῶσαι: Τὴν ὀπισθογράφησιν (ἄρθρα 11—20). Τὴν λῆξιν (ἄρθρα 33—37). Τὴν πληρωμὴν (ἄρθρα 38—42). Τὴν ἀναγωγὴν ἔλλειπει πληρωμῆς (ἄρθρα 43—50 καὶ 52—54). Τὴν διὰ παρεμβάσεως πληρωμὴν (ἄρθρα 55, 59—63). Τὰ ἀντίγραφα (ἄρθρα 67—68). Τὰς ἀλλοιώσεις (ἄρθρον 69). Τὴν παραγραφὴν (ἄρθρα 70—71). Τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἡμερῶν χάριτος (ἄρθρα 72, 73 καὶ 74).—Ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν συναλλαγματικὴν τὴν πληρωτέαν παρὰ τρίτῳ ἢ ἐν οἰκισμῷ διαφόρῳ τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ (ἄρθρα 4 καὶ 27), τὴν περὶ τῶν κων ρήτραν (ἄρθρον 5), τὰς διαφορὰς τῆς σημειώσεως τοῦ πληρωτέου ποσοῦ (ἄρθρον 6), τὰς συνεπείας τῆς ὑπογραφῆς κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 7 προϋποθέσεις, τὰς συνεπείας τῆς ὑπογραφῆς προσώπου ἔνεργουτος ἀνευ πληρεξουσιότητος ἢ καθ' ὑπέρβασιν αὐτῆς (ἄρθρον 8) καὶ τὴν ἐν λευκῷ συναλλαγματικὴν (ἄρθρον 10).—Ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν τριτεγγυήσιν διατάξεις (ἄρθρα 30—32) ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 31 ἐδαφίῳ τελευταίῳ προβλεπομένῃ περιπτώσει, ἐὰν ἐν τῇ τριτεγγυήσει δὲν σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος ἐδόθη, θεωρεῖται δοθεῖσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκδότου τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

78. Ὁ ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρεοῦται καθ' ἓν τρόπον καὶ ὁ ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς.—

Τὰ εἰς διαταγὴν γραμματῖα τὰ πληρωτέα εἰς προθεσίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως ἐμφανίζονται πρὸς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ ἐκδότη τοῦ ἐντὸς τῶν προθεσιμῶν τοῦ ἀρθροῦ 43. Ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς ὄψεως τρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς θεωρήσεως ἐπὶ τοῦ γραμματίου τῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐκδότη. Ἡ ἀρνήσις τοῦ ἐκδότη νὰ παράσχη τὴν θεώρησιν αὐτοῦ χρονολογουμένην βεβαιούται διὰ διαμαρτυρικοῦ (ἄρθρον 25), οὗτινος ἡ χρονολογία ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὄψεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

79.—Ἰκανὸς πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρέωσης ἐκ συναλλαγματικῆς εἶναι πᾶς ἰκανὸς ὅπως ὑποχρεωθῆ ἐκ συμβάσεως, ἐκ δὲ τῶν μὴ ἰκανῶν μόνον ὁ ἀνήλικος, καὶ μόνον ἐάν τηρήσῃ τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἰκανότητος πρὸς ἐνέργειαν ἐμπορικῶν πράξεων.

80. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τοῦ κοιμιστοῦ ἢ τοῦ πληρώσαντος ὀπισθογράφου, εἴτε παραγραφῆς τῆς ἐκ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς δύναται νὰ χωρήσῃ κατὰ τοῦ ἐκδότη ἢ τοῦ ὀπισθογράφου ἀγωγή ἐξ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.—Ἡ αὕτη ἀγωγή, ἐν περιπτώσει παραγραφῆς τῆς ἐκ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς, χωρεῖ καὶ κατὰ τοῦ ἀποδέκτου.—Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς.

81. Οἱ λόγοι διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παραγραφῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν.

82. Τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ὑπὸ συμβολαιογράφου ἀνευ προσλήψεως μαρτύρων.—Ἐάν ἀπαιτῆται σύνταξις διαμαρτυρικοῦ διὰ πλείονας ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέους πληρωτάς, ἢ ἀποδέκτας ἢ κατὰ παρέμβασιν ἀποδέκτας ἢ κατ' ἀνάγκην ἀποδέκτας ἢ πληρωτάς συντάσσεται ἐν μόνον διαμαρτυρικόν.—Τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται, τὸ μὲν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ, τὸ δὲ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς.—Τὸ διαμαρτυρικὸν περιέχει ἀντιγραφὴν τῆς συναλλαγματικῆς, μνημονεύει τὴν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου πρόσκλησιν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν καὶ ἀναφέρει ἂν εἶναι παρόντες ἢ ἀπόντες οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπόχρεοι, καὶ τὰ τυχόν

δηλωθέντα ὑπ' αὐτῶν αἰτία τῆς ἀρνήσεως τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς πληρωμῆς.

83. Τὸ διαμαρτυρικὸν τὸ συντακτέον ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ δηλώσεως γραφομένης, χρονολογούμενης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ ἐπ' αὐτῆς τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτός ἐάν ὁ ἐκδότης ἀπαίτη ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου διαμαρτυρικὸν διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ ἀχρονολόγητος ὀπισθογράφῃς τεκμαίρεται γενομένη πρό τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

84. Ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν, εἴτε ἀποδεκτὴν εἴτε μὴ, δικαιούται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

85. * 1. Ἡ αἴτησις σημεῖοι πλήρες, εἰ δυνατόν, τὸ πε-

* Τὰ ἄρθρα 85—87 τοῦ Ν. 5325 τίθενται ἐν τῷ κειμένῳ ὡς ἀντικαταστάθην διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 2134/39 πρὸ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 85—87 τοῦ Νόμου 5325. Τὰ ἀντικαταστάθηντα ἄρθρα 85—87 τοῦ Ν. 5325/32 πρὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν διὰ τοῦ Α.Ν. 2134/39 κειμένων ὡς ἑξῆς:

* Ἀρθ. 85.—Ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται εἰς βεβαίωσιν τῶν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ τῶν γεγονότων τῆς ἀπώλειας καὶ ἐνισχύει τὴν βεβαίωσιν δι' ὄρκου.—Ἡ πρὸς τοὺς ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέους δήλωσις τοῦ ἀπολέσαντος τὴν συναλλαγματικὴν περὶ ἀπώλειας, ἀνευ ἐπιδόσεως τῆς προεδρικῆς ἀποφάσεως, δὲν κωλύει αὐτοὺς νὰ πληρώσουν τὸν κομιστὴν τῆς συναλλαγματικῆς παραλαμβάνοντες αὐτήν.—Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ἐκδώσῃ πράξιν προσωρινὴν ἀπαγορεύουσαν τὴν πληρωμὴν, ἥτις καὶ ἐπιτιμωμένη πρὸς τὸν ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέων, καθιστὰ ἀκύρον τὴν μεταγενεστέραν αὐτῆς πληρωμὴν ὑπὸ τούτου.—Ὁ πρόεδρος καλεῖ τοὺς ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέους, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο ἐφικτόν, καὶ διατάσσει τὴν δικαστικὴν κατάθεσιν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ. Ὁ οὕτω καταθέσας ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης.—Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν διὰ τὸ κοινὸν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἢ περιλήψεως αὐτῆς, καθορίζων καὶ τὸν τρόπον τῆς δημοσιότητος.

* Ἀρθ. 86.—Ἡ ὀριστικὴ προεδρικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται

ριεχόμενον τῆς συναλλαγματικῆς, ἐάν δὲ πρόκειται περὶ τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 10 ἐκδοθείσης συναλλαγματικῆς, ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς ἀσφαλῆ βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῆς.—2. Ὁ πρόεδρος, ἀφοῦ βεβαιωθῆ ἐπαρκῶς περὶ τῶν περιστατικῶν τῆς ἀπωλείας τῆς συναλλαγματικῆς καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀπολέσαντος, δικαιούμενος νὰ ἐπιβάλη καὶ βεβαιωτικὸν ὄρκον εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἐκδίδει ἀπόφασιν, μὴ ὑποκειμένην εἰς ἔνδικον μέσον, ἐκτὸς τῆς κατωτέρω ὀριζομένης ἀνακοπῆς.—3. Ἡ ἀπόφασις μνημονεύει τὰ στοιχεῖα τῆς συναλλαγματικῆς, δημοσιεύεται δὲ εἰς τὸ δελτίον τῶν ἀνωρῶν ἑταιρειῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνῃ τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ προεδρική ἀπόφασις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματικῆς μετὰ ἕνα μῆνα ἀρχόμενον: α) ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῷ δελτίῳ δημοσιεύσεως, ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἔχη ἡδὴ λήξει ἢ συναλλαγματικῆ, ἢ, προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς ἐν ὄψει, ἂν ἔχη ἡδὴ παρέλθει ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 34 προθεσμία ἐμφανίσεως, β) ἄλλως ἀπὸ τῆς λήξεως, ἂν τοῦτο εἶναι ἐφικτόν. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ὀρίσῃ προσθῆτως καὶ ἄλλο μέσον δημοσιότητος τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ.—4. Ἡ ἀπόφασις τοῦ πρέδρου κοινοποιεῖται εἰς τὸν πληρωτὴν τῆς συναλλαγματικῆς καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπευθύνους. Ὁ πληρωτὴς ἢ ὁ ἐξ ἀναγωγῆς ὑπεύθυνος, πληρῶνων μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, δὲν ἀπαλλάσσεται.

86. 1. Διαρκούσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον μηνιαίας προθεσμίας, ὁ ἀπολέσας τὴν συναλλαγματικὴν δύναται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου: α) νὰ λάβῃ πᾶν ἐξασφαλιστικὸν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ μέτρον. β) ν' ἀπαιτήσῃ τὴν εἰσπραξίν τῆς συναλλαγματικῆς, ἐφ' ὅσον ἔληξε, παρέχων ἀνάλογον ἀσφάλειαν, γ) νὰ αἰτήσῃ

εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς.— Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν οὐδὲν χωρεῖ ἔνδικον μέσον.— Ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ παντός ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑποχρέου καὶ κατὰ τοῦ ταμείου τῆς δικαστικῆς καταθέσεως
Ἄρθ. 87.— Ἡ προεδρική ἀπόφασις δὲν θίγει τὰ δικαιώματα τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου νομιμοποιουμένου κομιστοῦ.

τὴν δικαστικὴν κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματικῆς.—2. Ὁ κάτοχος τῆς συναλλαγματικῆς δύναται νὰ ἀνακόψῃ ἐντός τῆς ἀνωτέρω μηνιαίας προθεσμίας τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου. Ἡ ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολέσαντα, τὸν πληρωτὴν καὶ πάντα, εἰ δυνατόν, ὑπογραφέα τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκδικάζεται δὲ ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀνακοπῆς ὁ ἀπολέσας δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς, μὴ ἀπαλλασσομένου τοῦ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην πληρώνοντος. Τὸ Πρωτοδικεῖον κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 16, τελευταῖον ἐδάφιον, περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ τρίτου ἀνακόπτοντος καὶ εἴτε ἐξαφανίζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου εἴτε ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν.—3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἡρωροῦσι τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως.—4. Παρελθούσης τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον, ἐδαφ. 3 μηνιαίας προθεσμίας ἀνευ ἀσκήσεως ἀνακοπῆς ἢ ἀπορριφθείσης τελεσιδικίως τῆς γενομένης ἀνακοπῆς, ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ οὐδὲν ἔχει ἀποτέλεσμα ἔναντι παντὸς κοιμοστοῦ, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 87 ὀριζομένων, ὁ δὲ ἀπολέσας δύναται ν' ἀσκήσῃ τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιώματα, ὡς ἐάν ἦτο ὁ κοιμιστὴς αὐτῆς.

87. 1. Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 16 κοιμιστὴς, ἐάν δὲν ἀπέκτησε τὴν συναλλαγματικὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ δὲν διέπραξε κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς βαρὺ πταῖσμα, δύναται ν' ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ ἐπιτυχόντος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.—2. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 86 παρ. 2—4 ἀποφάσεως.

88. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 84—87 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ ὑπεξαίρεσεως, κλοπῆς, ἡσθείας, πειρατείας καὶ καταστροφῆς τῆς συναλλαγματικῆς.

89. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

90. Ἡ ἱκανότης τοῦ προσώπου, ὅπερ ὑποχρεοῦται ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου αὐτοῦ νόμου. Ἐάν ὁ ἐγχώριος

οὗτος νόμος κηρύσσει ἐφαρμοστέον τὸν νόμον ἄλλης Χώρας, ἐφαρμόζεται ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος.—Τὸ προσώπων τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίκανον κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ νόμον ὑποχρεοῦται ἐν τούτοις ἐγκύρως ἐὰν ὑπέγραψεν ἐν τῷ ἐδάφει χώρας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἰκανόν.

91. Ὁ τύπος τῶν ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρεώσεων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ὑποχρεώσεις αὐτὰ ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς.—Ἐν τούτοις, ἐὰν αἱ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν δι' ὑπογραφῆς ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δὲν εἶναι ἰσχυραὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀλλὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἔνθα ὑποχρεώσεις μεταγενεστέρα ἀνελήφθη δι' ὑπογραφῆς, τὸ γεγονός ὅτι αἱ πρῶται ὑποχρεώσεις εἶναι κατὰ τύπους ἀτακτοὶ δὲν αἶρει τὸ κύρος τῆς μεταγενεστέρας ὑποχρεώσεως.

92. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀποδέκτου συναλλαγματικῆς καὶ τοῦ ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγὴν ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας ἔνθα οἱ τίτλοι οὗτοι εἶναι πληρωτέοι.—Τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα παραγούσιν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἄλλων ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρέων ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας ἔνθα αἱ ὑπογραφαὶ αὐταὶ ἐτέθησαν.

93. Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀναγωγῆς ρυθμίζονται διὰ πάντας τοὺς ὑπογραφεῖς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου.

94. Ὁ νόμος τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου ρυθμίζει τὸ ζήτημα ἐὰν ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς ἀποκτᾷ τὴν ἀπαιτήσιν, δι' ἣν ἐγένετο ἡ ἐκδοσις τοῦ τίτλου.

95. Ὁ νόμος τῆς Χώρας ἔνθα εἶναι πληρωτέα ἡ συναλλαγματικὴ ρυθμίζει τὸ ζήτημα, ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς μέρος τοῦ ποσοῦ ἢ ἐὰν ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται ἢ μὴ νὰ δεχθῇ μερικὴν πληρωμὴν. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν γραμματίου εἰς διαταγὴν.

96. Ὁ τύπος καὶ αἱ προθεσμίαι τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ὡς καὶ ὁ τύπος τῶν ἄλλων πράξεων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἀσκήσιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς Χώρας, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας συντάσσεται τὸ διαμαρτυρικόν.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΑΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Κεφάλαιον Α'. — Γενικαὶ διατάξεις

189.—Ἐπιβίβασις εἶναι ἡ σύμβασις, δι' ἧς ὁ ἀσφαλιστὴς ὑποχρεοῦται, ἵνα, ἀντὶ ἀσφαλιστροῦ, ἀποζημιώσῃ τὰς ἀπώλειας ἢ τὸς ζημίας αἰτίαις ἐνδέχεται νὰ συμβῶσιν εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐξ ὀρισμένων τυχαίων ἢ ἀνωτέρας βίας περιστατικῶν, ἢ πληρῶση χρηματικὸν ποσὸν κατὰ λόγον τῆς διαρκείας ἢ τῶν συμβεβηκότων τῆς ζωῆς ἑνὸς ἢ πλείονων προσώπων.

190. Αἱ θαλάσσιαι ἀσφαλίσεις ρυθμίζονται εἰδικῶς ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τοῦ ἔμπορ. νόμου.

191. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων ἀσφαλίσεων, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ἰδιάζουσαν φύσιν αὐτῶν.

192. Ἡ ἀσφαλιστικὴ σύμβασις γίνεται ἐγγράφως, τὸ δὲ ἀσφαλιστήριον χρονολογεῖται καὶ περιέχει, α) τὸ ἐνεργοῦν τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπον καὶ τὴν διαμονὴν ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, β) τὸ πρόσωπον τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τὴν διαμονὴν ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, γ) τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως, δ) τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν, ε) τὸ ἀσφαλιστρον, στ) τοὺς κινδύνους οὓς ἀναλαμβάνει ὁ ἀσφαλιστὴς, καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως αὐτῶν.

193. Ἐὰν ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ δὲν δηλοῦται, ὅτι ἡ ἀσφάλισις συνομολογεῖται διὰ λογαριασμὸν ἄλλου ἢ διὰ λογαριασμὸν οὐτινος ἀνήκει, θεωρεῖται συνομολογηθεῖσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀσφάλισιν.

194. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται ν' ἀσφαλίῃ παρ' ἑτέρῳ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα πράγματα.—Ὁ ἠσφαλισμένος δύναται ν' ἀσφαλίῃ τὸ ἀσφαλιστρον.—Ἡ ἐκχώρησις τοῦ δικαιώματος ἀπέναντι τοῦ ἀσφαλιστοῦ γίνεται διὰ μεταβιβάσεως τοῦ ἀσφαλιστηρίου, δυνάμει δηλώσεως, ὑπογραφομένης παρὰ τοῦ ἐκχωρητοῦ καὶ τοῦ ἐκδοχέως, δὲν ἔχει δὲ ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, ἐὰν δὲν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἢ δὲν γίνῃ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως ἀποδεκτὴ.

195. Πᾶσα ἀγωγή, πηγάζουσα ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ ζημιῶν ἢ ἐπὶ τῆς ζωῆς, παραγράφεται διὰ τῆς παρελεύσεως τριῶν ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ἡ ἀγωγή.

Κεφάλαιον Β'. — Περί τῶν κατὰ τῶν ζημιῶν ἀσφαλίσεων

Τμήμα Α'. — Γενικαὶ διατάξεις

196. Δύναται ν' ἀσφαλισθῆ οὐ μόνον ὁ κύριος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔχων προνόμιον ἢ ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ πράγματος δανειστικῆς καὶ ἐν γένει πᾶς ὁ ἔχων πραγματικὸν καὶ νόμιμον συμφέρον ἢ εὐθύνην διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πράγματος.

197. Ἡ κατὰ τῶν ζημιῶν ἀσφάλις δύναται νὰ γίνῃ δι' ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, διὰ μέρος αὐτῆς ἢ δι' ὠρισμένην ποσότητα.—Δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ ποσοστὸν τοῦ πράγματος, διὰ πλείονα πράγματα, ἠνωμένως ἢ κεχωρισμένως ἢ δι' ὁμάδα πραγμάτων.—Δύνανται ν' ἀσφαλισθῶσι καὶ τὰ ἐλπιζόμενα κέρδη καὶ οἱ ἥρτημένοι καρποί, εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ νόμου περιστάσεις.

198. Ἐάν ἡ κατὰ τῶν ζημιῶν ἀσφάλις καλύπτῃ μέρος μόνον τῆς ἀξίας τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος, ὁ ἠσφαλισμένος ὑφίσταται ἀνάλογον μέρος τῶν ζημιῶν ἢ ἀπωλειῶν.

199. Τὰ δι' ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τῶν ἀσφαλισθέντα πράγματα δὲν δύναται νὰ ἀσφαλισθῶσιν ἐκ νέου διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους.—Εἶναι ἐν τούτοις ἰσχυρὰ ἡ δευτέρα ἀσφάλις: α') Ἐάν ἐγένετο ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἀκυρότητος τῆς προηγουμένης ἀσφαλίσεως ἢ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἀφερεγγυότητος τοῦ πρώτου ἀσφαλιστοῦ. β') Ἐάν τὰ δικαιώματα, τὰ πηγάζοντα ἐκ τῆς πρώτης ἀσφαλίσεως, ἐξεχωρήθησαν εἰς τὸν δεύτερον ἀσφαλιστὴν ἢ ἐγένετο παραίτησις αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ πρώτου.

200. Ἐάν δὲν καλύπτεται ἐκ τῆς πρώτης ἀσφαλίσεως ὀλόκληρος ἡ ἀξία τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος, οἱ ἐπόμενοι ἀσφαλισταὶ εὐθύνονται διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας κατὰ τὴν τάξιν τῆς χρονολογίας τῶν ἀσφαλιστικῶν συμβάσεων.—Πᾶσαι αἱ ἀσφαλίσεις, αἱ συνομολογηθεῖσαι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, θεωροῦνται σύγχρονοι καὶ εἶναι ἰσχυραὶ μέχρι συμπληρώσεως ὀλοκλήρου τῆς ἀξίας κατὰ λόγον τῆς ἐν ἐκάστῃ ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

201. Ἡ ἀσφάλις διὰ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὴν ἀξίαν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν παράγει ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὸν ἠσφαλισμένον, ἐάν ἐγένετο παρ' αὐτοῦ δολίως ἢ ἀπατηλῶς, ὁ δὲ καλῆς πίστεως ἀσφαλιστικῆς δικαιοῦται εἰς τὸ ἀσφαλιστρον.—Ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος δὲν ἐνήργησε δολίως ἢ ἀπατηλῶς, ἡ ἀσφάλις εἶναι ἰσχυρὰ μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ὁ δὲ ἠσ-

φαλισμένος δέν ὑποχρεοῦται νά πληρώσῃ τὸ ἀσφάλιστρον διὰ τὸ ὑπερβάλλον ποσόν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον ἀποζημιώσῃν Ἰσὴν πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀσφαλιστροῦ καὶ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

202. Πᾶσα ψευδὴς ἢ πεπλανημένη δῆλωσις καὶ πᾶσα ἀποσιώπησις περιστατικῶν γνωστῶν εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἀποτελεῖ λόγον ἀκυρότητος τῆς ἀσφαλίσεως, ἐάν ἡ δῆλωσις ἢ ἡ ἀποσιώπησις εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νά θεωρηθῇ, ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς δέν ἠθελε συναίνεσι εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἢ δέν ἠθελε δεχθῆ αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἐάν ἐγίνωσκε τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων.—Ἡ ἀσφάλισις εἶναι ἄκυρος καὶ ἂν ἡ δῆλωσις ἢ ἡ ἀποσιώπησις ἀφορᾷ περιστατικά μὴ ἐπιδράσαντα ἐπὶ τῆς ζημίας ἢ τῆς ἀπώλειας τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων.—Ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος διετέλει ἐν κακῇ πίστει, ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιούται εἰς τὸ ἀσφάλιστρον.

203. Ἡ ἀσφάλισις εἶναι ἄκυρος, ἐάν ὁ ἀσφαλιστὴς καὶ ὁ ἠσφαλισμένος ἢ τὸ πρόσωπον τὸ ἐνεργῆσαν τὴν ἀσφάλισιν ἐγίνωσκε τὴν ἀνυπαρξίαν ἢ τὴν παῦσιν τῶν κινδύνων ἢ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ζημίας.—Ἐάν μόνος ὁ ἀσφαλιστὴς ἐγνώριζε τὴν ἀνυπαρξίαν ἢ τὴν παῦσιν τῶν κινδύνων, ὁ ἠσφαλισμένος δέν εἶναι ὑπόχρεως νά πληρώσῃ τὸ ἀσφάλιστρον.—Ἐάν δέ τὸ πρόσωπον τὸ ἐνεργῆσαν τὴν ἀσφάλισιν ἐγίνωσκε τὴν ἐπέλευσιν τῆς ζημίας, ὁ ἀσφαλιστὴς δέν ὑποχρεοῦται ἐκ τῆς συμβάσεως, δικαιούται ὁμως εἰς τὸ ἀσφάλιστρον.

204. Ἡ ἀσφάλισις λογίζεται μὴ γενομένη, ἐάν τὸ ἀσφαλισθὲν πρᾶγμα δέν ἐξετέθη εἰς κινδύνους, ἀλλ' ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιούται εἰς ἀποζημιώσῃν ὀριζομένην κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀρθ. 201.

205. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάσσεται, ὅταν ἐξ αἰτίας τοῦ ἠσφαλισμένου αἱ κίνδυνοι μεταβληθῶσιν ἢ ἐπιταθῶσι διὰ μεταβολῆς οὐσιώδους περιστάσεως, οὕτως ὥστε ὁ ἀσφαλιστὴς δέν θά ἔδιδε τὴν συναίνεσίν του, ἢ δέν θά ἔδιδεν αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἐάν, καθ' ὃν χρόνον συνέστη ἡ σύμβασις, ὑφίστατο ἡ νέα αὕτη τῶν πραγμάτων κατάστασις.—Ἡ διάταξις αὕτη δέν ἐφαρμόζεται, ἐάν ὁ ἀσφαλιστὴς λαβὼν γνῶσιν τῆς μεταβολῆς ἐξηκολούθησεν ἐκτελῶν τὴν σύμβασιν.

206. Ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος πτωχεύσῃ πρὸ τῆς λήξεως τῶν κινδύνων καὶ πρὸ τῆς πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν καταβολῆς τοῦ ἀσφαλιστροῦ, δύναται ὁ ἀσφαλιστὴς νά ζητήσῃ ἔγγυοδοσίαν ἢ τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως.—Τὸ αὐτὸ

δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἠσφαλισμένος, ἐάν ὁ ἀσφαλιστὴς πτωχεύσῃ.

207. Τὸν ἀσφαλιστὴν βαρύνουσι αἱ ἀπώλεια καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐπερχόμεναι εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐκ τυχαίων ἢ ἀνωτέρας βίας συμβεβηκότων, ὧν τοὺς κινδύνους ἀνέλαβεν.— Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς ἀπώλειας καὶ τὰς ζημίας, τὰς πηγαζούσας ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐλαττώματος ἐνυπάρχοντος τῷ ἀσφαλισθέντι πράγματι καὶ μὴ δηλωθέντος, οὐδὲ διὰ τὰς ἐπελθούσας ἐκ πταίσματος τοῦ ἠσφαλισμένου, τῶν πρακτόρων, τῶν παραγγελέων ἢ τῶν παραγγελιοδόχων αὐτοῦ.— Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εὐθύνεται διὰ τοὺς κινδύνους πολέμου, καὶ διὰ τὰς ζημίας, τὰς ἐπελθούσας ἐκ στάσεως, ἐκτός ἐναντίας συμφωνίας.

208. Ἡ ὀφειλομένη παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἀποζημίωσις κανονίζεται κατὰ τὴν ἀξίαν, ἣν εἶχε τὸ ἀσφαλισθὲν πρᾶγμα ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ δυστυχήματος.— Ἐάν προηγήθῃ τῆς ἀσφαλίσεως ἐκτίμησις ἀποδεδεγμένη ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, αὕτη δύναται νὰ προσβληθῇ μόνον δι' ἀπάτην, εἰκονικότητα ἢ πλαστότητα, ἐπιφύλασσομένης πάσης ἄλλης ἀστικῆς ἢ ποινικῆς ἀγωγῆς. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ἀποδεδεγμένη ἐκτίμησις, ἡ ἀξία τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναιται ν' ἀποδειχθῇ διὰ παντός νομίμου μέσου.— Ἐπιφύλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὰς κατὰ τῶν θαλασσιῶν κινδύνους ἀσφαλίσεις, ὁ ἠσφαλισμένος δὲν δικαιούται νὰ ἐγκαταλείπῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὰ πράγματα τὰ ὑπολειφθέντα ἢ διασωθέντα ἐκ τοῦ δυστυχήματος.— Ἡ ἀξία τῶν ὑπολειφθέντων ἢ διασωθέντων πραγμάτων ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ποσοῦ.

209. Ὁ ἠσφαλισμένος ὀφείλει ἐντός τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐπῆλθε τὸ δυστύχημα, ἢ ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν αὐτοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀσφαλιστὴν. Ὄφειλει πρὸς τοῦτοις νὰ ἐνεργήσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἀποφυγὴν ἢ μείωσιν τῆς ζημίας.— Τὰ πρὸς τοῦτο γενόμενα ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἔξοδα βαρύνουσι τὸν ἀσφαλιστὴν καὶ ἂν τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ζημιῶν ὑπερβαίῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα καὶ ὁ σκοπὸς δὲν ἐπετεύχῃ, ἐκτός ἐάν τὰ ἔξοδα ἐγένοντο ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπερισκέπτως.

210. Ὁ ἀσφαλιστὴς, ὁ ἀποζημιώσας τὴν ζημίαν ἢ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ὑποκαθίσταται ἀπέναντι τῶν τρίτων εἰς τὰ δικαιώματα, τὰ λόγῳ τῆς ζημίας ἀνήκοντα τῷ ἠσφαλισμένῳ, ὅστις εὐθύνεται διὰ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθεῖσαν βλάβην τῶν δικαιωμά-

των τούτων.— Ἐάν ἡ ζημία ἀπειξημιώθη μόνον ἐν μέρει, ὁ ἡσφαλισμένος καὶ ὁ ἀσφαλιστὴς συντρέχουσιν εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἀναλόγως τοῦ ἐπιβάλλοντος ἑκάστῳ.

211. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, τὰ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ προκτῆτορος δὲν μεταβαίνουν εἰς τὸν νέον κτῆτορα ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.

Τμήμα Β'. — Περὶ εἰδῶν τιμῶν ἀσφαλίσεων κατὰ ζημιῶν

212. Ἐάν ὁ δανειστὴς ἡσφάλισε τὴν φερεγγυότητα τοῦ ὀφειλέτου του, ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται, πρὶν ἢ πληρώσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ν' ἀντιτάξῃ τὸ εὐεργέτημα τῆς διζήσεως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ νόμου.— Ὁ ἀσφαλιστὴς, πληρώσας τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἡσφαλισμένου κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρ. 210 ἐπὶ μερικῆς ἀποζημιώσεως.

213. Ἡ ἀσφάλις κατὰ τῶν ἐκ τοῦ πυρός ζημιῶν περιλαμβάνει πάσας τὰς ζημίας, τὰς προξενηθείσας ἐκ πυρκαϊᾶς προελθούσης ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας, ἐκτὸς τῆς προελθούσης ἐκ βαρέος πταίσματος καταλογιστέου προσωπικῶς εἰς τὸν ἡσφαλισμένον καὶ ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 207 ἐδάφιον τελευταῖον. Περιλαμβάνει ἐπίσης τὰς ζημίας, τὰς ἐπελθούσας ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τῆς ἡσφαλισμένης οἰκοδομῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ δηλωθέντος, ἐάν δὲν ἀποδεικνύηται, ὅτι ὁ ἡσφαλισμένος εἶχε γνῶσιν αὐτοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνομολογήσεως τῆς συμβάσεως.

214. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία, ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας: α') Αἱ ζημίαι αἱ ἐπελθούσαι εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐκ πυρκαϊᾶς συμβάσεως εἰς ἄλλην γειτονικὴν οἰκοδομὴν ἢ ἐκ μέτρων ληφθέντων πρὸς περιορισμὸν ἢ κατάσβεσιν τοῦ πυρός. β') Αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ ζημίαι, αἱ συμβᾶσαι ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας κατὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, τὴν γενομένην ἐπὶ σκοπῷ διασώσεως αὐτῶν ἐκ τῶν ζημιῶν τῆς πυρκαϊᾶς. γ') Αἱ ζημίαι, αἱ προελθούσαι ἐκ τῆς κατεδόσεως τῆς ἀσφαλισθείσης οἰκοδομῆς τῆς γενομένης ἐπὶ σκοπῷ περιστολῆς ἢ καταστολῆς τοῦ πυρός. δ') Αἱ ζημίαι, αἱ προελθούσαι ἐκ κεραυνοῦ, ἐκρήξεων ἢ ἄλλων παρομοίων συμβεβηκότων, καὶ ἂν δὲν ἐπῆλθε πυρκαϊά.

215. Ὁ κίνδυνος τοῦ ἀσφαλιστοῦ κατὰ τῶν ἐκ τῆς

πυρκαϊᾶς ζημιῶν ἀρχεται τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου, ἐκτός ἐναντίας συμφωνίας.

216. Αἱ ζημίαι, αἱ προελθοῦσαι ἐκ πυρκαϊᾶς οἰκοδομῆς, κανονίζονται διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῆς ἀξίας, ἣν εἶχεν ἡ οἰκοδομή πρὸ τοῦ δυστυχήματος πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἀξίαν αὐτῆς.

217. Ὁ ἀσφαλιστὴς μαθωτικοῦ κινδύνου ἢ κινδύνου ἀναγωγῆς κατὰ γειτόνων εὐθύνεται μόνον διὰ τὰς ὀλικὰς ζημίας, αἵτινες εἶναι ἀμεσος καὶ κατ' εὐθείαν συνέπεια τοῦ δυστυχήματος.

218. Ἐπὶ ἀσφαλίσεως τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἡ ἀποζημίωσις, ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστῶν, κανονίζεται κατὰ τὴν ἀξίαν, ἣν θὰ εἶχον τὰ προϊόντα ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὀριμάσεως ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνήθους συγκομιδῆς, ἐάν τὸ δυστύχημα δὲν ἤθελεν ἐπέλθει.

219. Ἡ ἀσφάλις τῶν μετακομιζομένων πραγμάτων δύναται νὰ ἔχη ἀντικείμενον τὴν ἀξίαν αὐτῶν μετὰ τῶν ἐξόδων μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ, καὶ τὸ ἐλπίζομενον κέρδος ἐκ τῆς μείζονος τιμῆς, ἣν ταῦτα ἔχουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.—Ἐάν τὸ ἐλπίζομενον κέρδος δὲν ἔχη χωριστὰ ἐκτιμηθῆ ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ, δὲν περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἀσφάλει.

220. Ὁ κίνδυνος τοῦ ἀσφαλιστοῦ μετακομίσεων ἀρχεται ἀφ' ἧς στιγμῆς τὰ πράγματα παραδίδονται πρὸς μετακόμισιν καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς παράδοσεως ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ, ἐκτός ἐναντίας συμφωνίας.—Ἡ πρόσκαιρος διακοπὴ τῆς μετακομίσεως καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς συμφωνηθείσης ὁδοῦ ἢ τῶν μέσων τῆς ἀποστολῆς δὲν ἀπαλλάττουσι τὸν ἀσφαλιστὴν τοῦ κινδύνου, ἐάν ταῦτα ἦσαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετακομίσεως.

Κεφάλαιον Γ'.—Περὶ τῶν ἀσφαλίσεων ἐπὶ τῆς ζωῆς

221. Πᾶς τις δύναται ἀντὶ ἀσφαλιστροῦ ν' ἀσφαλίῃ τὴν πληρωμὴν χρηματικοῦ ποσοῦ κατὰ λόγον τῆς διαρκείας ἢ τῶν ἐνδεχομένων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς ἢ τῆς ζωῆς τρίτου.—Ἡ ἀσφάλις, ἡ συνομολογηθεῖσα ἐπὶ τῆς ζωῆς τρίτου, εἶναι ἄκυρος, ἐάν ὁ συμβληθεὶς δὲν ἔχη συμφέρον διὰ τὴν ὑπαρξιν.

222. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἐάν ὁ θάνατος τοῦ ἀσφαλισαντος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν ἐπῆλθεν ἐκ δικαστικῆς κατα-

δίκης, ἐκ μονομαχίας, ἢ ἐκουσίας αὐτοκτονίας ἢ ἔσχεν ἄμεσον αἰτίαν διαπραχθέν ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου κακούργου ἢ πλημμέλημα, οὗ τὰς ἐπελθούσας συνεπείας ἠδύνατο οὗτος νὰ προΐδῃ.—Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ ἀσφαλιστὴς κρατεῖ τὸ ἀσφάλιστρον, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.

223. Ἡ μεταβολὴ διαμονῆς, ἀσχολιῶν, καταστάσεως καὶ εἵδους βίου ἐκ μέρους τοῦ ἠσφαλισμένου δὲν ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσφαλίσεως, ἐὰν δὲν ἔχη τὸν ἐν ἄρθρῳ 205 χαρακτῆρα καὶ ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς, λαβὼν γνῶσιν αὐτῆς, δὲν ἐζήτησε τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως.—Ἐν περιπτώσει τοιαύτης διαλύσεως ὁ ἀσφαλιστὴς ἀποδίδει εἰς τὸν ἠσφαλισμένον τὸ τρίτον τῶν ἀσφαλιστῶν.

224 Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 202 καὶ 203 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἀσφαλίσεις ἐπὶ τῆς ζωῆς.

225. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ πτωχεύσεως τοῦ ἐνεργήσαντος ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς ζωῆς τρίτου προσώπου ἀσφάλισιν χρηματικοῦ ποσοῦ πληρωτέου εἰς ἄλλο πρόσωπον, καὶ ἂν τοῦτο καλῆται εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀσφαλίσεως μένουσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ προσώπου, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῇ ἀσφαλιστηρίῳ, ἐπιφυλασσομένων διὰ τὰς γενομένας καταβολὰς τῶν διατάξεων τοῦ ἀστικῆς δικαίου, τῶν ἀφορῶν εἰς τὴν συνεισφοράν καὶ τὴν νόμιμον μοῖραν καὶ εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῶν πράξεων τῶν γενομένων πρὸς καταδολίευσιν τῶν δανειστῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ, ΤΗΣ ΠΛΟΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Κεφάλαιον Α΄.—Περὶ τῶν πλοίων καὶ τῆς πλοιοκτησίας

226.* Πλοῖον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶν σκάφος χωρητικότητος καθαρᾶς δέκα τοῦλάχιστον

* Τοὺς σχετικούς μετὰ τὴν θαλασσίαν ἐμπορίαν νόμους καὶ Διατάγματα ἴδε ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ παρόντος Ἐμπ. Κώδικος.

κόρων, ἐνεργοῦν ἢ προωρισμένον ὅπως ἐνεργῆ συνήθως ἐν θαλάσῃ τὴν μεταφορὰν προσώπων ἢ πραγμάτων, τὴν ἀλίειαν, τὴν ρυθολκῆσιν καὶ πᾶσαν ἄλλην ναυτιλιακὴν ἐπὶ κέρδει ἐργασίαν. [Βελγ. 1].

227. Τὰ πλοῖα εἶναι κινητὰ.—Παρακολουθήματα αὐτῶν θεωροῦνται αἱ κινήθηροι μηχαναί, τὰ ἀμοιβὰ μηχανήματα, αἱ λέμβοι, αἱ ἀτμάκατοι, τὰ ἄρμενα καὶ σύσκευα, τὰ πολεμοφόδια, αἱ προμήθειαι καὶ ἐν γένει πᾶν πρᾶγμα προωρισμένον εἰς διαρκῆ χρῆσιν τοῦ πλοίου καὶ ὅταν εἶναι προσωρινῶς κεχωρισμένον αὐτοῦ. Ἐν ἀμφιβολίᾳ θεωρεῖται παρακολούθημα πᾶν πρᾶγμα ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ ἀπογραφῇ τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ. [Βελγ. 2 § α, Ἱταλ. 480, Γερμ. 478].

228. Τὰ ἑλληνικά πλοῖα ἐγγράφονται ἐν νηολογίῳ τοῦ Κράτους.— Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἰθαγένειαν τῶν πλοιοκτητῶν, τὸν τίτλον τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος, ἂν ἡ κυριότης τῆς εἶναι μετακλητῆ ἢ περιωρισμένη, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὸ εἶδος τῆς κινήτηριου δυνάμεως, τὴν δι' ἐπισήμου καταμετρήσεως βεβαιωμένην χωρητικότητα καὶ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ, τὸ διεθνὲς σῆμα καὶ, προκειμένου περὶ πλοίου κινουμένου διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τὴν δύναμιν τῆς κινήτηριου μηχανῆς.— Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ βιβλιοφύλακος, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιοῦτου ὑπὸ τοῦ λιμεναρχοῦ. Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ τίτλου τῆς κυριότητος ἢ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ, ἂν εἶναι ἰδιωτικόν ἔγγραφον, κατατίθεται καὶ τηρεῖται παρὰ τῇ νηολογούσῃ ἀρχῇ. [Βελγ. 3, 4].

229. Ἐν νηολογίῳ τοῦ Κράτους δύνανται νὰ ἐγγραφῆ καὶ πλοῖον ναυπηγούμενον.— Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἰθαγένειαν ἐκείνων, διὰ λογοριασμόν τῶν ὁποίων κατασκευάζεται τὸ πλοῖον, τὸν τόπον καὶ τὸ ναυπηγεῖον τῆς κατασκευῆς, τὸ ἔγγραφον τῆς μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ ἐργοδότη συμφωνίας, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὸ εἶδος τῆς κινήτηριου δυνάμεως, τὸ ὕλικόν τοῦ σκάφους, τὰς προβλεπομένας διαστάσεις καὶ χωρητικότητας τοῦ πλοίου καὶ, προκειμένου περὶ πλοίου κινουμένου διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τὴν δύναμιν τῆς κινήτηριου μηχανῆς. [Βελγ. 5].

230. Αἱ περὶ κατασκευῆς πλοίων συμβάσεις, αἱ τροποποιήσεις καὶ ἀνακλήσεις αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ δηλώσεις καὶ μεταβιβάσεις συμμετοχῆς ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ πλοίου ναυπηγούμενου, γινόμεναι ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη, ἢ τοῦ δι' ἴδιον λογαριασμόν ἐπιχειροῦντος τὴν ναυπήγησιν κατα-

σκευαστοῦ, γίνονται ἐγγράφως, δὲν ἔχουσι δὲ ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, ἐὰν δὲν καταχωρισθῶσιν ἐν τῷ νηολογίῳ. [Ἱταλ. 481].

231. Ὁ ἐργοδότης δύναται νὰ λύσῃ τὴν περὶ ναυπηγήσεως σύμβασιν διὰ προφανῆ ἀπειρίαν ἢ δόλον τοῦ ἐργολάβου. Δύναται δὲ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν πρὸς κατασκευὴν παραγγελίαν καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς, ἀποζημιῶν τὸν ἐργολάβον διὰ τὰ ἐξόδα, τὴν γενομένην ἐργασίαν καὶ τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως προβλεπόμενον κέρδος.—Ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ λύσῃ τὴν σύμβασιν λόγῳ τυχαίου γεγονότος ἢ ἀνωτέρας βίας. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἐργολάβου ἢ σύμβασις λύεται αὐτοδικαίως, ὁ δὲ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς κληρονόμους τούτου, κατ' ἀναλογίαν τοῦ συμφωνηθέντος τιμήματος, τὴν ἀξίαν τῆς γενομένης ἐργασίας καὶ τῶν παρασκευασθέντων ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐργασία αὕτη καὶ τὰ ὑλικά τῷ εἶναι χρήσιμα. [Ἱταλ. 482].

232. Ἡ συμβατικὴ ἐκποίησης πλοίου γίνεται ἐγγράφως⁽¹⁾.—Δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἴτε ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, περὶ ὅλου ἢ περὶ μέρους τοῦ πλοίου, προσωρισμένου ἢ πλεόντος, καὶ δὲν ἔχει ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, ἐὰν τὸ περὶ ταύτης ἐγγραφον δὲν καταχωρισθῇ ἐν περιλήψει ἐν τῷ νηολογίῳ, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον. Αἱ διατάξεις τῶν δύο τελευταίων ἐδαφίων τοῦ ἀρ. 227 ἔχουσι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμογὴν.—Παράδοσις τοῦ πλοίου δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος. [Βελγ. 8, Ἱταλ. 483, Γερμ. 474].

Κεφάλαιον Β'.—Περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως

233. Ἡ κυριότης πλοίου δύναται νὰ μεταβιβασθῇ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 7 πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως.—Ἡ τοιαύτη μεταβίβασις τελεῖ ὑπὸ τὴν διαλυτικὴν αἵρεσιν τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, ἢς βεβαιώθησις καὶ ἐγγράφως καταχωρισθείσης ἐν τῷ οἰκείῳ νηολογίῳ, ἐπανερχεται αὐτοδικαίως ἢ κυριότης εἰς τὸν μεταβιβάσαντα.

234. Ὁ οφειλέτης καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον μεταβίβασιν διαχειρίζεται καὶ ἐκμεταλλεύεται τὸ πλοῖον δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν, εἰσπράττει τοὺς ναύλους, φέρει τοὺς κινδύνους τοῦ πλοίου καὶ εὐθύνεται

1) Βλ. ὁμοίως καὶ ἄρθρ. 2 ἀ.ν. 411/1945.

καὶ ἀπέναντι τῶν τρίτων διὰ τὰς παντὸς εἶδους ὑποχρεώσεις τὰς συναμολογηθείσας ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ὡς καὶ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος.—Δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς εὐθύνης ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος παραχωρῶν τὸ πλοῖον ὑφ' οὗς καὶ ὁ πλοιοκτήτης ὄρους· ἢ τοιαύτη ὁμως παραχώρησις οὐδὲλως παραβάσει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 236 δικαιώματα τοῦ δανειστοῦ.

235.—Ὁ δανειστής δύναται ν' ἀντικαθιστᾷ τὸν πλοίαρχον, καὶ ἂν οὗτος εἶναι αὐτὸς ὁ ὀφειλέτης.—Ὁ οὕτως ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ διοριζόμενος πλοίαρχος ἐξακολουθεῖ τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὀφειλέτου.

236.—Μὴ καταβληθέντος τοῦ χρέους κατὰ τὴν λήξιν ὁ δανειστής δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 307 καὶ 309 δικαστικὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου, ὅπως πληρωθῇ τὴν ἀπαιτήσιν του, κατατασσόμενος ἀμέσως μετὰ τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου προνόμια καὶ τὰς ὑποθήκας.—Πᾶσα ἐκ τῶν προτέρων συμφωνία, ὅπως, ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ χρέους, καταστήῃ ὁ δανειστής ἀμετάβλητος κύριος τοῦ πλοίου, εἶναι ἄκυρος.

237.—Ἐάν τὸ τίμημα δὲν ἐξαρκέσῃ πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους, ὁ ὀφειλέτης παραμένει προσωπικῶς ὑποχρεωσὸς διὰ τὸ ὑπόλοιπον.—Εἰς τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην περιέρχεται τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους.

238.—Ὁ ὀφειλέτης ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὴν ἐπιμέλειαν συντετοῦ πλοιοκτήτου.—Ἐάν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ ἢ ὑποστῇ βλάβας, μειούσας τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀσφάλειαν τοῦ δανειστοῦ, οὗτος δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεώς του.—Ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου, προσφέρων ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν, ἐάν αἱ βλάβαι προῆλθον ἄνευ πταίσματος αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Γ'.—Περὶ τῶν ναυτικῶν προνομίων

239.—Εἶναι προνομιοῦχοι ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου κατὰ τὴν κατωτέρω τάξιν μόνον αἱ ἀκόλουθοι ἀπαιτήσεις: α') Τα δικαστικὰ ἔξοδα τὰ γινόμενα πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν δανειστῶν, οἱ φόροι καὶ τὰ τέλη τοῦ Δημοσίου καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατάπλου του εἰς τὸν λιμένα μέχρι τῆς ἐκποίησεως αὐτοῦ ἔξοδα φυλάξεως καὶ συντηρήσεως. β') Οἱ μισθοὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος ἀπὸ τῆς τελευταίας ναυτολογίας μέχρις ἑξ μηνῶν, ὡς

καὶ τὰ διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα δικαιώματα τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου. γ') Τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀμοιβαὶ ναυαγιαίρεσεως καὶ ἐπιθαλασσίου ἀρωγῆς. δ') Αἱ λόγῳ συγκρούσεως ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις εἰς ἄλλο πλοῖον, εἰς τὸ φορτίον αὐτοῦ ἢ εἰς τὰ ἐν αὐτῷ πρόσωπα. — Τὰ ἀνωτέρω προνόμια προτιμῶνται τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης. [Βελγ. 19, 23].

240.—Οἱ προνομιούχοι δανεισताὶ τῆς αὐτῆς τάξεως κατατάσσονται συμμέτρως ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκειᾶς τοῦ τιμήματος. — Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ ναυαγιαίρεσεως ἢ ἐπιθαλασσίου ἀρωγῆς, αἱ μεταγενέστερον γεννηθεῖσαι προτιμῶνται τῶν προγενεστέρων. [Βελγ. 24].

241.—Τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 239 προνομιούχους ἀπαιτήσεις δικαιούται ὁ δανειστής νὰ ἐπιδιώξη ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ ἂν τοῦτο περιέλθῃ εἰς τρίτον διακάτοχον. — Ἐκτὸς τῶν γενικῶν λόγων ἀποσβέσεως, τὰ προνόμια σβέννυνται. — α') Διὰ τῆς ἐκποίησης τοῦ πλοίου ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ, κατὰ τὰ ἄρθρα 263-276 (38—51). β') Ἐπὶ ἐκουσίας ἐκποίησης τοῦ πλοίου, ἐάν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἢ πρᾶξις τῆς ἐκποίησης καταχωρισθῇ εἰς τὸ οἰκείου νηολόγιον, δὲν ζητήσῃ ὁ πιστωτὴς δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ τρίτου διακατόχου τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ προνομίου του. — Διὰ τῆς δικαστικῆς ἀναγνώρισεως τοῦ προνομίου ὁ τρίτος διακάτοχος καθίσταται καὶ προσωπικῶς ὀφειλέτης τῆς ἀπαιτήσεως μέχρι τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀγωγῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, ἐάν δὲν παραδῶ τὸ αὐτὸ πρὸς ἴκανοποίησιν τῆς ἀπαιτήσεως. [Βελγ. 20, 38, Ἱταλ. 678].

242.—Ἡ μεταβολὴ τῆς ἐθνικότητος δὲν παραβλάπτει τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑφιστάμενα δικαιώματα. — Ἡ ἔκτασις τῶν δικαιωμάτων τούτων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς σημαίας, ἣν ἔφερε νομίμως τὸ πλοῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβολῆς τῆς ἐθνικότητος. [Βελγ. 22].

Κεφάλαιον Δ'.—Περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης

243.—Ναυτικὴ ὑποθήκη συνομολογεῖται μόνον διὰ συμβάσεως περιβεβλημένης τὸν τύπον συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ ἀποκτᾶται δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 256 ὑποθηκολόγιον. [Βελγ. 25, Γλ. ν. ὑπαθ. 2] (*).

244.—Μόνος ὁ πλοιοκτήτης, ἢ ὁ ἔχων εἰδικὴν αὐτοῦ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐντολήν, δύναται νὰ συστήσῃ ναυτικὴν ὑποθήκην. — Ὁ πλοίαρχος ἀνευ εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ πλοιοκτῆτου δύναται νὰ ὑποθηκεύσῃ τὸ πλοῖον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 321. (Βελγ. 25) **

* Βλ. καὶ Α. Κ. ἄρθρ. 1257 ἐσ.

** Βλ. καὶ Α. Κ. 1265.

245.—Ἡ ναυτική ὑποθήκη συνιστᾶται μόνον ἐπὶ εἰδικῶς καθοριζομένου πλοίου καὶ δι' ὠρισμένην χρηματικὴν ποσότητα.—Δύναται νὰ συστηθῇ καὶ ἐπὶ ναυπηγομένου πλοίου, ἐάν τοῦτο εἶναι νηολογημένον, κατὰ τὸ ἄρθρον 229. [Βελεγ. 26, Γλ. ν. ὑποθ. 5].

246.—Ναυτικὴ ὑποθήκη ἐπὶ ἑλληνικοῦ πλοίου συνομολογεῖται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἀποκτᾶται δὲ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ οἰκείον ὑποθηκολόγιον καὶ ἂν συνωμολογήθῃ ἐπὶ πλοίου εὐρισκομένου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. [Γλ. ν. ὑποθ. 33 § 2].

247.—Ἐλλείπει ἐναντίας συμφωνίας, ἡ ναυτικὴ ὑποθήκη ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν παρακολουθημάτων τοῦ πλοίου καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ναύλου. [Βελεγ. 27].

248.—Ἡ ὑποθήκη ἐξασφαλίζει ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τὸ κεφάλαιον καὶ τριῶν ἐτῶν τόκους. [Βελεγ. 28].

249.—Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 537 (449) ἐδ. 4 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἀκυρότης χωρεῖ ἐπὶ ναυτικῆς ὑποθήκης μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ὑποθήκη ἐχορηγήθῃ πρὸς ἀσφάλειαν προγενεστέρας ὀφειλῆς.

250.—Τοῦ ἐνυποθήκου πλοίου ἀπαγορεύεται ἡ μεταβολὴ λιμένος νηολογήσεως, ἀνευ τῆς συναινέσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν πιστοποιουμένης ἐγγράφως.*

251.—Ἡ συμβατικὴ ἐκποίησης ἐνυποθήκου πλοίου εἰς ἀλλοδαπὸν, εἴτε ὀλοκλήρου, εἴτε κατὰ ποσοστὸν ἐπιφέρων τὴν ἀποβολὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, γενομένη ἀνευ συναινέσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, βεβαιουμένη διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, εἶναι ἄκυρος, ὁ δὲ ἐκποιῶν πλοιοκτῆτης τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—2000 δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένης πάσης ἀστικῆς ἀποζημιώσεως. [Γαλλ. ν. ὑποθ. 33].

252.—Ἡ περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης σύμβασις ἐκτὸς τῶν στοιχείων τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, περιέχει: α') τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 228 (3) ἢ 229 (4) χαρακτηριστικὰ ταύτητος τοῦ πλοίου καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν νηολογήσεως, β') τὴν ἔκτασιν τῆς ὑποθήκης ἐφ' ὅλου ἢ ἐπὶ μέρος τοῦ

* Βλ. καὶ Ν. Α. Ὁ Αἰγ. § 8 Σειτ. 1923 «κατὰ μετανομοσίας ἐνυποθήκων πλοίων», ἄρθρ. 2), καὶ ὁ «ἀπαγορεύεται ἡ μετανομοσία ἐνυποθήκων πλοίου ἀνευ τῆς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν. Ὁ λιμεναρχὴς τοῦ λιμένος ὅπου εἶναι νηολογημένον τὸ ἐνυποθήκον πλοῖον, ἅμα τῇ ἐγγραφῇ τοῦ νέου ὀνόματος εἰς τὸ νηολόγιον, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀρμόδιον ναυτικὸν ὑποθηκοφύλακα, ὅπως ἐπιφέρει τὰς δεούσας διορθώσεις εἰς τὰ ὑποθηκολόγια».

πλοίου. γ') Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου, τὸν συμπεφωνημένον τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. δ') Τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ὑποθηκοφύλακος.—Ἐλείψει διορισμοῦ ἀντικλήτου, αἱ ἐπιδόσεις αἱ σχετιζόμεναι πρὸς τὴν ὑποθήκην δύνανται νὰ γίνωσιν εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔδρευε ὁ ὑποθηκοφύλαξ. [Βελγ. 30]*.

253.—Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἐν τῷ ὑποθηκολογίῳ: α') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ περὶ τῆς ὑποθήκης ἐγγράφου καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἔδραν τοῦ συντάξαντος αὐτὸ δημοσίου ὑπαλλήλου. β) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων. γ') Τὰ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον χαρακτηριστικά ταυτότητος τοῦ πλοίου. δ') τὴν ἔκτασιν τῆς ὑποθήκης. ε') Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου, τὸν συμπεφωνημένον τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. στ') Τὸν διορισθέντα ἀντικλήτον.

254.—Ἡ ναυτικὴ ὑποθήκη ἀκολουθεῖ τὸ πλοῖον, εἰς οἴουδήποτε χεῖρας καὶ ἂν μεταβιβασθῇ τοῦτο.—Ἐπὶ πολλῶν ὑποθηκῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἢ κατάταξις γίνεται κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς**.—Αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγγραφεῖσαι ὑποθήκαι κατατάσσονται συμμέτρως.—Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ἐγγραφὴ κατασχέσεως καὶ ὑποθήκης, προτιμᾶται ἡ κατάσχεσις.—Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ἐγγραφὴ ὑποθήκης καὶ μεταβολῆς κυριότητος, προτιμᾶται ἡ ὑποθήκη.—Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ἐγγραφὴ κατασχέσεως καὶ μεταβολῆς κυριότητος, προτιμᾶται ἡ κατάσχεσις. [Γλ. ν. ὑποθ. 17].

255. Ἡ ὑποθήκη ἐξαλείφεται: α') Διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐμφαίνοντος τὴν πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ὑποθήκης συναίνεσιν τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ. β') Διὰ τελειοδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως διατασσούσης τὴν ἐξάλειψιν. γ') Διὰ προσαγωγῆς ἀντιγράφου κατακυρωτικῆς περιλήψεως βεβαιούσης καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου.—Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἐν τῇ πράξει τῆς ἐξάλειψεως τῆς ὑποθήκης ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ τὰ δικαιολογοῦντα τὴν ἐξάλειψιν δημοσία ἐγγραφα καὶ νὰ τηρῇ ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ ἀντιπεφωνημένα ἀντίγραφα αὐτῶν ***.

* Βλ. καὶ Ν. 585]1943.

** Βλ. καὶ Α. Κ. ἄρθρ. 1270.

*** Βλ. καὶ Α. Κ. 1321, 1325—1345.

256.—Ἐν τῇ ναυτικῇ ὑποθήκῃ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περί ἀστικῆς ὑποθήκης, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ἰδιάζουσαν φύσιν τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης.—Τὸ ἄρθρον 238 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης*.

257.—Παρ' ἐκάστῳ κεντρικῷ λιμεναρχεῖῳ τηρεῖται εἰδικὸν βιβλίον ἐγγραφῆς ὑποθηκῶν (ὑποθηκολόγιον), ἐν ᾧ ἐγγράφονται αἱ ὑποθηκαὶ τῶν πλοίων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν νηολογίῳ τῆς περιφερείας τοῦ κεντρικοῦ λιμεναρχείου.—Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἴδρυσις ὑποθηκολογίων ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐτέρων λιμενικῶν ἀρχῶν.

258.—Τὸ νηολόγιον καὶ τὸ ὑποθηκολόγιον τηροῦνται ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχείοις παρ' ἀξιωματικοῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἔχοντος διπλῶμα διδάκτορος νομικῆς.—Ἐν ταῖς ἄλλαις λιμενικαῖς ἀρχαῖς τὸ νηολόγιον τηρεῖται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ δύναται νὰ διορισθῇ εἰδικὸς ὑποθηκοφύλαξ, συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδαφίον τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὅστις τηρεῖ καὶ τὸ νηολόγιον.

259.—Ὁ τερῶν τὸ νηολόγιον ἢ τὸ ὑποθηκολόγιον βαθμοφόρος τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας, ὑπάγεται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, τελεῖ δὲ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας οὗτος ἐδρεύει.

260.—Ἐπὶ τοῦ ὑποθηκολογίου ἐφαρμόζονται αἱ ἀρχαὶ τῶν βιβλίων τῆς ἀστικῆς ὑποθήκης, ἐκάστου πλοίου λαμβάνοντος ἴδιον φύλλον.

261.—Ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης δὲν ἰσχύουσιν ὁ Ἄναστασιᾶκος νόμος μετὰ τῶν σχετικῶν αὐτῷ διατάξεων, ἢ τοῦ Βελλειανείου δόγματος καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων ἀπαγόρευσις ἀναδοχῆς ἀλλοτρίου χρέους ὑπὸ γυναικὸς** καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1507-1509 τοῦ Ἰονίου κώδικος***.

261.—Αἱ ἐπὶ ναυτικῇ ὑποθήκῃ συστατικαὶ ὑποχρεώσεως συμβάσεις ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τῆς ἐμπορικῆς τοῦ περι χαρτοσήμου νόμου κλίμακος.—Ἐάν ἡ ναυτικὴ ὑποθήκη παρεχωρηθῇ πρὸς ἐξασφάλισιν προὔπαρχούσης

* Βλ. Α. Κ. ἀρθρ. 1207.

** Οἱ νόμοι οὗτοι εἶχον ἤδη καταργηθῆ πρὸ τοῦ Α. Κ.

*** Ὁ Ἰόνιος Α. Κ. καταργήθη.

ὀφειλῆς διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ὁποίας ἐπληρώθη τὸ νόμιμον ἀναλογικὸν τέλος, καταβάλλεται πάλιν τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε. [Γλ. ν. ὑποθ. 2 § 2].

Κεφάλαιον Ε'.—Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων.

263.—Διὰ τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν πλοίου ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀδεία κατασχέσεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν δεδομένη πάντοτε ἐπὶ ἀναλόγῳ ἔγγυθοσίᾳ.—Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ὁ ἑκδούς τὴν ἀδειαν τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως πλοίου, δικαιούται νὰ ἀρῇ τὴν ἐπιβληθεῖσαν κατάσχεσιν ἐπὶ ἔγγυθοσίᾳ ἴση πρὸς τὸ ποσὸν δι' ὃ ἐπετράπη ἡ κατάσχεσις.—Περὶ τῆς ἔγγυθοσίας ταύτης, ἐάν δὲν κατεβλήθῃ εἰς χρήματα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 840 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ.—Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου, ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, παράγει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.—Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἐπὶ τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως πλοίου ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου. [Πολ. Δικ. 103], 1035-1037, Βελγ. κατασχ. πλ. 1-10].

264.—Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης πλοίου καὶ ἡ διανομὴ ἐκπλειστηριάσματος γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποίησης τῶν ἀκινήτων διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.—Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 954 καὶ 955 πολ. δικ. δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως πλοίου. [Βελγ. κατάσχ. πλ. 11-13].

265.—Ἡ ἐπιβληθεῖσα ἀναγκαστικὴ ἢ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπιφέρει τὴν παρεμπόδισιν τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου.—Ἀπὸ τῆς γνώσεως τῆς κατασχέσεως ὁ λιμενάρχης τοῦ λιμένος, ἐν ᾧ εἶναι ἐλλιμενισμένον τὸ κατασχεθέν πλοῖον, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου, δυνάμενος νὰ λάβῃ πᾶν πρόσφορον προφυλακτικὸν μέτρον.

266.—Ἡ τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως πλοίου προηγουμένη ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν ἐπιδίδεται πρὸ 24 ὥρῶν πρὸ τῆς κατασχέσεως.—Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐπιδιοθῇ εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου, ἐάν ἡ ἀπαίτησις εἶναι ἐνυπόθηκος ἢ ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 239 προνομιούχων. [Βελγ. κατάσχ. πλ. 11-13].

267.—Αἱ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ἀκινήτων γινόμεναι κοινοποιήσεις εἰς δήμαρχον γίνονται ἐπὶ τῆς κατασχέσεως πλοίων εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος, ἐν ᾧ εἶναι ἡγκυροβολη-

μένον τὸ κατασχεθὲν πλοῖον, αἱ δὲ κοινοποιήσεις, αἱ γινόμεναι εἰς τὸν ἀστικὸν ὑποθηκοφύλακα, γίνονται εἰς τὸν ναυτικὸν ὑποθηκοφύλακα ὡς καὶ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον, ἐάν οὗτος εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ὑποθηκοφύλακα.—Τοιχοκόλλησις τῶν προγραμμάτων τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται μόνον εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ λιμένος τῆς κατασχέσεως τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸν ἰστὸν ἢ εἰς ἄλλο καταφανές μέρος τοῦ πλοίου*.

268.—Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ὁ κλητὴρ ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δανειστοῦ, τὸν ἐκτελούμενον τίτλον, τὸ ἐπίδοτήριον τῆς γενομένης ἐπιταγῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 273, τὴν δοθείσαν εἰς αὐτὸν ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως, τὴν ζητουμένην ποσότητα, τὸν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατασχέσεως, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ πλοιοκτῆτου καὶ τοῦ πλοιάρχου, τὸ ὄνομα, τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ εἶδος τῆς κινητηρίου δυνάμεως τοῦ πλοίου, περιγράφει κατὰ τὰ οὐσιώδη αὐτὸ καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ καὶ διορίζει φύλακα.—Ἡ ἐκθεσις συντηρητικῆς κατασχέσεως περιέχει ὅσα καὶ ἡ τῆς ἀναγκαστικῆς πλὴν τῆς μνείας τοῦ ἐπιδότηριου τῆς ἐπιταγῆς, ἀναφέρεται δὲ ἐν αὐτῇ ἢ περὶ κατασχέσεως ἄδεια τοῦ προέδρου. [Πολ. Δικ. 957, 1037, 1038]**.

269.—Πλοῖον διατελοῦν ὑπὸ ναύλωσιν καὶ ἐκτελοῦν πλοῦν, ἢ λαβὸν ἤδη τὰ ἀποδημητήρια ἔγγραφα κατὰσχεται μόνον διὰ χρεῖα προελθόντα ἐκ τοῦ πλοῦ, ὃν ἐκτελεῖ ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ.

270.—Συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἐπὶ πλοίου, ὅπερ ἔχει ἤδη συντηρητικῶς ἢ ἀναγκαστικῶς κατασχεθῇ. Ἐκαστὸς τῶν κατασχόντων ἐξακολουθεῖ τὰς πράξεις τῆς ἐκτελέσεως μέχρι πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ. Διὰ τῆς κατακυρώσεως ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατάσχεσις, τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῶν ὀφίστανται ἐκεῖνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὀφειλῶν ἐνηργήθησαν.—Ἐάν ἔνεκα τῶν πλειόνων κατασχέσεων συμπέσωσι πλείονες πλειστηριασμοὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, προτιμᾶται ὁ πλειστηριασμὸς ὁ δυνάμει τῆς ἀρχαιοτέρας κατασχέσεως ἐπισπευδόμενος.

* Βλ. καὶ Πολ. Δικ. ἄρθρ. 959, 960.

** Βλ. Πολ. Δικ. 95, 1037, 1038 ἐπ.

271. Ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ ἄρθρου 963 τῆς πολιτικῆς δικονομίας δὲν ἔχει ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, ἐάν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως δὲν ἐσημειώθῃ αὐτὴ ἐν τῷ νηολογίῳ, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον.

272. Ἐάν τὸ πλοῖον εὐρίσκηται παρὰ τρίτῳ διακατόχῳ, ἢ δυνάμει προνομίου ἢ ὑποθήκης ἀναγκαστικῆ ἐκτέλεσις ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλ' ἢ ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἐκτέλεσεως καὶ πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον· ἐάν δὲ οὗτος εἶναι ἄπῳν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἐπιταγὴ δύναται νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον*.

273.—Αἱ προθεσμίαι ἀμφοτέρων τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 965 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀρίζονται ἐπὶ κατασχέσεως πλοίου εἰς τέσσαρας ἑβδομάδας ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, αἱ δὲ τοῦ ἄρθρ. 967 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἢ μὲν πρώτη εἰς δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ δὲ δευτέρα εἰς τρεῖς μέχρις ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

274.—Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίαν τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἐπιδίδεται τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς καὶ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς περαιτέρω διαδικασίας**.

275.—Αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρ. 989 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διὰ τὴν προσαγωγὴν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῆς κατατάξεως περιορίζονται εἰς ὀκτῶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, ἢ δὲ τοῦ ἄρθρου 938 ἐδαφίου β' προθεσμία, ὅπως λαβῶσιν οἱ δανεισταὶ γνῶσιν τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων καὶ ἐπιφέρωσι τὰς παρατηρήσεις των, περιορίζεται εἰς πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης.

276.—Πᾶσα ἀνακοπὴ κατὰ τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτέλεσεως εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ πλοίου.—Πᾶσα ἀκυρότης τοῦ πλειστηριασμοῦ δύναται νὰ προταθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου.—Τὰ ἀνωτέρω ἀπαράδεκτα δὲν ἰσχύουν ὡς πρὸς τοὺς δανειστάς τοῦ ἄρθρου 274, προβαλλοντας τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀκυρότητα.

277.—Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τοῦ πλοίαρχου. [Βελγ. κατασχ. πλ. 21].

* Βλ. Α. Κ. 1294, 1295, Πολ. Δικ. 936.

** Βλ. Πολ. Δικ. ἄρθρ. 971.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΥΜΠΛΟΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Κεφάλαιον Α'.—Περί τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν

278.—Πᾶς πλοιοκτήτης εἶναι ἀστικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τοῦ πλοιάρχου καὶ ὑποχρεοῦται ἐκ τῶν συμβάσεων, ἂς οἷτος συνολογεῖ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθκόντων του.—Εἶναι ἐπίσης ἀστικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τοῦ πληρώματος, ἐφ' ὅσον αὐτὸς ὑπαγογῆται εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου.—Δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποχρεώσεων τούτων καὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ὀφειλομένων λόγῳ ἐπιθαλασσοῦ ἀρωγῆς ἢ ναυαγιαιρέσεως διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.—Δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ διὰ παραχωρήσεως τῶν ἔναντι τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος ὑποχρεώσεων, τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῆς σχέσεως ἐργασίας* (Βελγ. 46, Ἴταλ. 49)].

279. Ὁ πλοιοκτήτης δύναται ἀντὶ τῆς παραχωρήσεως νὰ καταβάλῃ τὴν κατὰ τὸ πέρασ τοῦ πλοῦ ἀξίαν τοῦ πλοίου. Ὁ πλοιοκτήτης ἀντὶ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου δύναται νὰ καταβάλῃ τὴν ποσότητα τὴν ἀντιστοιχοῦσαν δι' ἑκαστον πλοῦν πρὸς δραχμὰς 250.000 κατὰ κόρον καθαρᾶς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ἐπὶ δὲ ἀτυχημάτων εἰς πρῶσπα ποσότητα ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς δραχμὰς 350.000, ἐκτέρας τῶν καταβολῶν γινομένης ἀνεξαρτήτως τῆς ἄλλης**.

* Τὸ ἐντὸς κιοαγωγικῶν ἐδ. 4 τοῦ ἀρθρ. 278 Ε.Ν. ἐπιθῆκε ὡς ἔχει μετὰ τὴν διὰ τοῦ Ν.Α. ἐκτ' ἀρθρ. 1129 τῆς 5/8 Ὀκτωβρίου 1949 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδ. 4 τοῦ ἀρθρ. 278 κλπ.», τροποποιήσας τὸν. Πρὸ τῆς τροποποιήσεως τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἀρθρ. 278 Ε.Ν. εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ διὰ παραχωρήσεως τῶν διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος ἐπιθαλασσοῦ».

** Τὸ πρῶτον ἐδάκιον τοῦ ἀρθρ. 279 Ε.Ν. τίθηται ὡς ἀντικαταστάθῃ διὰ τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ Νομ. Λοιπ. 1129 τῆς 5/8 Ὀκτωβρίου 1949. Τὸ ἀντικαταστάθῃ ἐδάκιον εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ὁ πλοιοκτήτης δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ πλοίου διὰ καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ πέρασ τοῦ πλοῦ ἀξίας τοῦ πλοίου ἢ ποσότητος ἀντιστοιχοῦσης, δι' ἑκαστον πλοῦν πρὸς 200 δραχμὰς κατὰ κόρον ὀλικῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου».

—Δέν δύναται νά κάμη χρῆσιν τοῦ τελευταίου τούτου δικαιώματος πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων λόγῳ ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς ἢ ναυαγιαίρεσεως.—Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δέν παραβλάπτουσι τὸ δικαίωμα τῶν δανειστῶν νά κατάσχωσι συντηρητικῶς τὸ πλοῖον κατὰ τὸν διάπλουον, ἢ νά ζητήσωσιν ἔγγυθοδοσίαν. [Βελγ. 47].

280.—Ὁ πλοῦς θεωρεῖται περατωθεὶς μετὰ τὴν πλήρη ἀποβίβασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν, τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ πλοίῳ καθ' ὃν χρόνον ἐγεννήθη ἡ ὑποχρέωσις. [Βελγ. 48].

281.—Ἡ παραχώρησις δέν περιλαμβάνει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ πλοιοκτῆτου κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ. [Βελγ. 49].

282.—Ὁ πλοιοκτῆτης ὑποχρεοῦται νά ἀναπληρώσῃ διὰ χρημάτων τὰ ποσά, ἅτινα ἔνεκα προνομίου ἢ ὑποθήκης ἠθελον προαφαιρεθῆ ἔκ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου παρά δανειστῶν ἐχόντων κατὰ τοῦ πλοιοκτῆτου προσωπικὴν ἀγωγήν, ἧς οὗτος δέν δύναται ν' ἀπαλλαγῆ διὰ παραχώρησεως. [Βελγ. 50].

283.—Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλλαγῆς διὰ παραχώρησεως δέν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς προερχομένας ἐκ προσωπικοῦ πταίσματος τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ ἐκ συμβάσεων ἄς οὗτος συνῆψεν, ἐπέτρεψεν ἢ ἐνέκρινε. Προσῆκει δὲ καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι ἐν ταύτῳ πλοίαρχος καὶ πλοιοκτῆτης διὰ ζημίαν προξενηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ πλοίου, ἐκτὸς ἐάν ὑπάρχῃ ὁλόος. [Βελγ. 51].

284.—Ἐν περιπτώσει ναυαγίου πλοίου εἰς τὰ χωρικά ὕδατα, προλιμένας, λιμένας καὶ ὄρμους, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει βλαβῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ τοῦ πλοίου εἰς λιμενικά ἔργα, ὁ πλοιοκτῆτης δύναται ν' ἀπαλλαγῆ διὰ τῆς παραχώρησεως, καὶ ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἀπὸ πώσης δαπάνης ἐξαγωγῆς ἢ ἐπισκευῆς καὶ ἀπὸ πάσης ἀποζημιώσεως. [Βελγ. 52].

285.—Ὁ χρησιμοποιοῦν δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν πρὸς ναυτιλιακὴν ἐπὶ κέρδει ἐργασίαν πλοῖον μὴ ἀνήκον εἰς αὐτόν, εἴτε κυβερνᾷ τοῦτο ὁ ἴδιος, εἴτε ἀναθέτει τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ εἰς ἄλλον, θεωρεῖται ἀπέναντι τῶν τρίτων ὡς ὁ πλοιοκτῆτης καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς παραχώρησεως ὑπ' οὗς καὶ ὁ πλοιοκτῆτης ὄρους.—Κατὰ τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης χρησιμοποίησεως ἀπαιτήσεων τῶν τρίτων, τῶν δυναμένων ν' ἀσκηθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου, δύναται ν' ἀντιταχθῆ ὁ κύριος τοῦ πλοίου μόνον ἐάν ἡ χρησιμοποίησις αὕτη ἦτο ἀπέναντι αὐτοῦ παράνομος καὶ ὁ δανειστής δέν ἦτο ἐν καλῇ πίστει. [Βελγ. 53, Γερμ. 510].

286. Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου, συντασσομένης τῆς προσηκούσης πράξεως ἐπὶ χαρτοσήμου πενταδράχμου.— Δύναται νὰ γίνῃ πρὸς πάντας τοὺς δανειστάς ἢ πρὸς τινὰς αὐτῶν.— Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον, ἐν ᾧ εἶνοι ἐγγεγραμμένοι τὸ πλοῖον, ὅστις ἐγγράφει τὴν παραχώρησιν ἐν τῷ οἰκείῳ φύλλῳ τοῦ νηολογίου.— Ἐάν ἡ παραχώρησις ἐγένετο μετὰ ἐπιταγὴν ἢ ἀγωγὴν, κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς πράξεως παραχωρήσεως καὶ πρὸς τὸν ἐπιτάσσοντα ἢ ἐνάγοντα. (ἴταλ. 492).

287. Γενομένης τῆς παραχωρήσεως, πᾶς δανειστῆς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 307 καὶ 309.— Το ὑπόλοιπον, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δανειστῶν, ἀνήκει εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν παραχώρησιν ὀφειλέτην. (ἴταλ. 493).

288. Ὁ πλοιοκτῆτης δύναται ν' ἀπολύσῃ τὸν πλοίαρχον, δὲν ὀφείλει δὲ ἀποζημιώσιν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐγγράφος περὶ τούτου συμφωνία. (Βελγ. 55, ἴταλ. 494, ἐδ. 1).

289. Ἐάν ὁ ἀπολυθεὶς πλοίαρχος εἶναι συμπλοιοκτῆτης, δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς συμμετοχῆς του καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰσοτίμου αὐτῆς, ὀριζομένου ὑπὸ πραγματογνωμόνων διοριζομένων διὰ συμφωνίας ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. (Βελγ. 55, ἴταλ. 494, ἐδ. 2).

Κεφάλαιον Β'.—Περὶ συμπλοιοκτησίας*

290. Ἐπὶ πλειόνων ἰδιοκτητῶν τοῦ αὐτοῦ πλοίου (συμπλοιοκτητῶν), ἐλλείπει ἄλλων συμφωνιῶν ἐγγράφως ἀποδεικνυομένων, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

291. Διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ κοινὸν συμφέρον ἰσχύει ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας.— Ἡ πλειοψηφία ἀποτελεῖται ἐκ συμμετοχῆς ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ τοῦ πλοίου ὑπερβαίνουσης τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου.— Ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν συμφερόντων ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀσφάλεια τοῦ πλοίου.— Παμψηφία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς περὶ συμπλοιοκτησίας συμβάσεως, ἢ δι' ἀποφάσεις ἀντικειμένας πρὸς τὴν σύμβασιν ταύτην, ἢ ξένας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συμπλοιοκτησίας. (Βελγ. 57, ἴταλ. 495, Γερμ. 491).

* Ὑπ' ἄγιν καὶ τὰ ἄρθρα 785—805 Α.Κ. ἐγ' ἔσασ συμβιβάζονται μὲ τὰς περὶ συμπλοιοκτησίας διατάξεις τοῦ Ἐμν. νόμου.

292. Δι' ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας δύναται νὰ διορισθῆ διαχειριστὴς τοῦ κοινοῦ πλοίου.—Ἡ πλειοψηφία δύναται ἐν παντὶ χρόνῳ ν' ἀπολύσῃ τὸν διαχειριστὴν, δὲν ὀφείλεται δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποζημίωσις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἔγγραφος περὶ τοῦτου συμφωνία.—Ἐὰν ὁ διαχειριστὴς διορισθῆ διὰ τῆς συστατικῆς τῆς συμπλοιοκτησίας συμβάσεως, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων. (Γερμ. 492).

293. Ἀπέναντι τῶν τρίτων ὁ διαχειριστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν πρᾶξιν διαχειρίσεως καὶ πᾶσαν δικαιοπραξίαν, ἢ συνήθως συνευαγεται ἢ διαχειριστῆς συμπλοιοκτησίας.—Ἐν τῷ δικαίωματι τούτῳ περιλαμβάνονται ἰδίᾳ ὁ ἐξοπλισμός, ἡ συντήρησις καὶ ἡ ναύλωσις τοῦ πλοίου, ἡ ἀσφάλισις τοῦ ναύλου, τῶν δαπανῶν ἐξοπλισμοῦ καὶ τῶν ἐξόδων ἀβαριῶν, καθὼς καὶ πᾶσα εἰσπραξίς χρημάτων ἀναγομένη εἰς τὴν συνήθη διαχείρισιν.—Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκτάσει ἐκτροσωπεῖ ὁ διαχειριστὴς τὴν συμπλοιοκτησίαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.—Ὁ διαχειριστὴς δικαιούται νὰ διορίξῃ καὶ παύῃ τὸν πλοίαρχον, ὅστις ὀφείλει ν' ἀκολουθῆ τὰς ὁδηγίας τοῦ διαχειριστοῦ καὶ οὐχὶ τὰς ὁδηγίας ἐκάστου τῶν συμπλοιοκτητῶν. Δὲν δύναται δὲ ἀνεῖν εἰδικῆς ἐντολῆς νὰ ὑποχρεωθῆ ἐξ ὀνόματος τῆς συμπλοιοκτησίας ἢ τινῶν τῶν συμπλοιοκτητῶν διὰ συναλλαγματικῶν, νὰ δανείσῃ ἢ νὰ δανεισθῆ, νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ὑποθηκεύσῃ ἢ νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ πλοῖον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. (Γερμ. 492).

294. Ἡ ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ, ὡς τοιοῦτου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ συναφθεῖσα δικαιοπραξία, παράγει δικαίωματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν συμπλοιοκτητῶν ἀπέναντι τῶν τρίτων, καὶ ἂν ἡ δικαιοπραξία συνήθη ἀνεῖ κατονομασίας τῶν συμπλοιοκτητῶν.—Ἐὰν οἱ συμπλοιοκτητῆται ὑποχρεοῦνται ἐκ δικαιοπραξίας τοῦ διαχειριστοῦ, εὐθύνονται ὡς ἐὰν ἡ δικαιοπραξία συνήθη ὑπ' αὐτῶν τούτων. (Γερμ. 494).

295. Περιορισμός τῆς ἐν ἄρθρῳ 293 ἐξουσίας τοῦ διαχειριστοῦ τότε μόνον δύναται ν' ἀντιταχθῆ ὑπὸ τῶν συμπλοιοκτητῶν κατὰ τρίτου, ἐὰν οὗτος ἐγνώριζε τὸν περιορισμὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς δικαιοπραξίας. (Γερμ. 495).

296. Ἀπέναντι τῶν συμπλοιοκτητῶν ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τοὺς ὑπὸ τούτων τεθέντας περιορισμούς τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, πρὸς δὲ νὰ συμμορφοῦται καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς λαμβανόμενας ἀποφάσεις.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ἐκτασις τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ρυθμίζεται καὶ ἀπέναντι τῶν συμπλοιοκτητῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 293,

προκειμένου ὅμως περὶ νέου πλοῦ ἢ μὴ συνήθων ἐπισκευῶν, ὡς καὶ περὶ διορισμοῦ ἢ ἀπολύσεως τοῦ πλοιάρχου, ὀφείλει νὰ προκαλῆ προηγουμένως ἀπόφασιν τῆς συμπλοιοκτησίας (Γερμ. 496).

297. Ὁ διαχειριστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ὑποθέσεων τῆς συμπλοιοκτησίας τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ συνετοῦ πλοιοκτῆτου. (Γερμ. 497).

298. Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς συμπλοιοκτησίας ἴδια ἐμπορικὰ βιβλία, νὰ φυλάττῃ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως ἔγγραφα, νὰ παρέχῃ πρὸς πάντα συμπλοιοκτῆτην πᾶσαν ζητούμενην παρ' αὐτοῦ πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς συμπλοιοκτησίας, ἴδια δὲ πρὸς τὸ πλοῖον, τὸν πλοῦν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς συμπλοιοκτῆτας νὰ λαμβανῶσιν ἐν παντὶ χρόνῳ γνῶσιν τῶν σχετικῶν βιβλίων, ἐπιστολῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων.—Τὰς αὐτὰς ἀπέναντι τῶν συμπλοιοκτῆτῶν ὑποχρεώσεις ἔχει καὶ ὁ συμπλοιοκτῆτης πλοίου κατὰ μερίδα μείζονα τοῦ ἡμίσεος, ὁ διαχειριζόμενος ὡς τοιοῦτος τὸ πλοῖον. (Γερμ. 498).

299. Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται καὶ ἀπόφασιν τῆς συμπλοιοκτησίας νὰ λογοδοτῇ ἐν παντὶ χρόνῳ.—Ἡ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἔγκρισις τῆς λογοδοσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως δὲν ἐμποδίζει τὴν μειοψηφίαν νὰ ἀσκήσῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς. (Γερμ. 499).

300.—Ἐκαστὸς συμπλοιοκτῆτης ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ κατ' ἀναλογίαν τῆς μετοχῆς του εἰς τὰ ἐξοδα τῆς συμπλοιοκτησίας, ἴδια δὲ εἰς τὰς δαπάνας ἐξοπλισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου. Ἐάν τις τῶν συμπλοιοκτῆτῶν εἶναι ἐν ὑπερθέσει περὶ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς αὐτοῦ, προκαταβάλωσι δὲ ταύτην ἕτεροι συμπλοιοκτῆται, ὑποχρεοῦται εἰς τὸκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προκαταβολῆς. Ὁ προκαταβαλὼν συμπλοιοκτῆτης δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὴν προκαταβολὴν ἐπὶ τῆς ἐν τῷ πλοίῳ μερίδος τοῦ ὑπερμέρου συμπλοιοκτῆτου, βαρυνομένου μὲ τὰ ἀσφάλιστα καὶ τὰ λοιπὰ ἐξοδα ἀσφαλίσεως [Γερμ. 500].

301.—Ἐάν ληφθῇ ἀπόφασις περὶ νέου πλοῦ, ἢ περὶ ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πλοῦ ἢ περὶ πληρωμῆς δανειστοῦ, ἀπέναντι τοῦ ὁποῦ οἱ συμπλοιοκτῆται ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως, πᾶς συμπλοιοκτῆτης, μὴ συναινέσας, δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως συνεισφορᾶς παραχωρῶν τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδα του ἀνευ ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως.—Ὁ συμπλοιοκτῆτης, ὁ θέλων νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ὀφείλει διὰ δηλώσεώς του, ἐπι-

βιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τοὺς συμπλοιοκτῆτας ἢ τὸν διαχειριστὴν, νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως ἢ, ἐὰν δὲν ἦτο παρὼν, οὐδέ εἶχεν ἀντιπρόσωπον κατὰ τῆς λῆψιν τῆς ἀποφάσεως, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἀνακοινώσεως τῆς ἀποζημιώσεως.—Ἡ παραχωρηθεῖσα μερίς περιέρχεται εἰς τοὺς λοιποὺς συμπλοιοκτῆτας κατὰ λόγον τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδος αὐτῶν. [Γερμ. 501].

302.—Ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου συμπλοιοκτῆτου.—Ἡ ἔκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν κερδῶν γίνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πλοῦ. Ἐκτὸς τοῦτου, τὰ εἰσπραττόμενα πασά πρέπει καὶ πρὸ τοῦ εἰρημένου χρόνου νὰ διανέμονται προσωρινῶς καὶ νὰ πληρώνονται πρὸς τοὺς συμπλοιοκτῆτας, ἀναλόγως τῆς συμμετοχῆς τῶν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς δαπάνας μεταγενεστέρας ἢ εἰς κάλυψιν ἀπαιτήσεων συμπλοιοκτῆτῶν, δανειστῶν τῆς συμπλοιοκτησίας. [Γερμ. 502].

303.—Πᾶς συμπλοιοκτῆτης δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἐν παντὶ χρόνῳ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδα του ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῶν ἄλλων συμπλοιοκτῆτῶν.—Συμβατικὴ ἐκποίησης μερίδος πλοίου κατὰ ποσοτὸν ἐπιφέρον τὴν ἀποβολὴν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ἐγένετο ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῶν λοιπῶν ἐλλήνων συμπλοιοκτῆτῶν. [Γερμ. 503].

304.—Ἐφ' ὅσον συμβατικὴ ἐκποίησης μερίδος πλοίου δὲν ἀνηγγέλθῃ εἰς τοὺς λοιποὺς συμπλοιοκτῆτας ἢ εἰς τὸν διαχειριστὴν ὑπὸ τοῦ ἐκποιήσαντος καὶ τοῦ ἀποκτήσαντος, ὁ ἐκποιήσας ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται συμπλοιοκτῆτης ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ πρὸς τοὺς συμπλοιοκτῆτας καὶ ὑποχρεοῦται ὡς τοιοῦτος ἀπέναντι αὐτῶν διὰ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς γεννηθείσας πρὸ τῆς ἀναγγελίας. Ὁ ἀποκτήσας ὁμοίως τὴν μερίδα τοῦ πλοίου ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν συμπλοιοκτῆτῶν ὑποχρεοῦται ὡς συμπλοιοκτῆτης ἀπὸ τῆς περι κτήσεως συμβάσεως, ὑπόκειται δὲ εἰς τοὺς ὄρους τῆς περι συμπλοιοκτησίας συμβάσεως, εἰς τὰς ληφθεῖσας ἀποφάσεις καὶ εἰς τὰς ἀρξαμένας ἐπιχειρήσεις ὡς καὶ ὁ ἐκποιήσας.—Δύνανται πρὸς τοῦτοις οἱ λοιποὶ συμπλοιοκτῆται ν' ἀντιτάξωσι κατ' αὐτοῦ πρὸς συμφηφισμὸν πάσας τὰς κατὰ τοῦ ἐκποιήσαντος, ὡς συμπλοιοκτῆτου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκποιήθεισαν τοῦ πλοίου μερίδα ὑφισταμένας ὑποχρεώσεις, ἐπιφυλασσομένων εἰς τὸν ἀποκτήσαντα τῶν κατὰ τοῦ ἐκποιήσαντος δικαιωμάτων του. [Γερμ. 504].

305.—Ἡ ἀπέναντι τῶν τρίτων εὐθύνη τῶν συμπλοιο-

κτητῶν, ὡς τοιοῦτων, ὀρίζεται κατὰ λόγον τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μετοχῆς αὐτῶν. [Γερμ. 507].

306.—Οἱ συμπλοιοκτῆται, ὡς τοιοῦτοι, εἴτε πάντες, εἴτε τινὲς τούτων, δύνανται νὰ ἐναχθῶσι καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ λιμὴν νηολογήσεως τοῦ πλοίου, ἕνεκα πάσης ἀξιόσεως εἴτε συμπλοιοκτῆτου εἴτε τρίτου. [Γερμ. 508].

307.—Ἡ λύσις τῆς συμπλοιοκτησίας δύνανται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.—Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ τοῦ τόπου τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου, τόπος δὲ ἐκπλειστηριάσεως ὁ τῆς ναυλοχίας τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.—Τὸ δικαστήριον δύνανται νὰ διατάξῃ τὸν πλοίαρχον, ὅπως φέρῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ.—Ἐάν τὸ πλοῖον διατελῇ ὑπὸ ναύλωσιν, τὸ δικαστήριον δύνανται νὰ διατάξῃ, ὅπως ἡ ἐκποίησις ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν. [Βελγ. 57, Ἰταλ. 495, Γερμ. 506].

308.—Ἡ τοιαύτη δικαστικὴ ἐκποίησις τοῦ πλοίου ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλοιοκτητῶν, συμμετεχόντων ἐν ὄλῳ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἥμιον τοῦλάχιστον αὐτοῦ.—Ἐάν ἡ περὶ ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου αἴτησις εἶναι ἡτιολογημένη ἐκ λόγων σοβαρῶν καὶ ἐπείγοντων ἀφορώντων τὸ κοινὸν συμφέρον, τὸ δικαστήριον δύνανται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκποίησιν, καὶ ἂν οἱ αἰτούντες πλοιοκτῆται παριστῶσι τὸ τέταρτον μόνον τοῦ πλοίου.—Ἐάν τὸ πλοῖον ἐκνήρυσθη ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, πᾶς συμπλοιοκτῆτης δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν ἐκποίησιν αὐτοῦ.

309.—Ἡ ἐκποίησις καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριασματος γίνεται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως πλοίων, ἄνευ ὁμως κατασχέσεως τοῦ πλοίου, καὶ ἐπιφέρει τὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως ἀποτελέσματα.

Τ Ι Τ Λ Ο Σ Ι Ι Ι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

Κεφάλαιον Α'.— Περὶ τοῦ πλοίαρχου

310. Πᾶς πλοίαρχος ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου εἶναι ὑπεύθυνος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του διὰ τὰ πταίσματα αὐτοῦ καὶ τὰ ἐλαφρά. (Βελγ. 58, Ἰταλ. 496).

311. Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἔμπορεύματα ὧν ἀναδέχεται τὴν μεταφορὰν καὶ δίδει περὶ αὐτῶν ἀπόδειξιν, ὀνομαζομένην φορτωτικὴν. [Βελγ. 59, Ἰταλ. 498].

312.—Ὁ πλοίαρχος καταρτίζει τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου ἐκλέγων καὶ μισθῶν τοὺς ναύτας καὶ τ' ἄλλα πρόσωπα τοῦ πληρώματος· ὀφείλει δὲ ὁμοῦς νὰ ἐνεργῇ ἐκ συμφάνου μετὰ τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ὁσάκις οὗτος εὐρίσκεται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. [Βελγ. 59, Ἰταλ. 499].

313.—Ὁ πλοίαρχος τηρεῖ βιβλίον ἡριθμημένον καὶ μονογεγραμμένον ὑπὸ λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς. Τὸ βιβλίον τοῦτο, καλούμενον ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, περιέχει τὰς ληφθείσας κατὰ τὸν πλοῦν ἀποφάσεις, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ φορτίον του, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς λογοδοσίαν ἢ εἰς ἀπαίτησιν οἰανδήποτε [Βελγ. 61, Ἰταλ. 500].

314.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως νὰ φροντίσῃ περὶ ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν οἰκείων κανονισμῶν. [Βελγ. 62, Ἰταλ. 502].

315.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἔχη ἐντὸς τοῦ πλοίου τὸ ἔγγραφον ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, τὸ ναυτολόγιον, τὰς φορτωτικὰς, τὰς ἐκθέσεις ἐπισκέψεως, τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν ὑποχρεώσεων. [Βελγ. 63, Ἰταλ. 503].

316.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ κυβερνᾷ αὐτοπροσώπως τὸ πλοῖον κατὰ τὸν εἰς λιμένας, ὄρμους, διώρυγας ἢ ποταμοὺς εἰσπλυν καὶ ἐκπλυν. [Βελγ. 64, Ἰταλ. 504].

317.—Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων, τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν τεσσάρων προηγουμένων ἀρθρῶν, ὁ πλοίαρχος εὐθύνεται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου διὰ πᾶσαν ζημίαν. [Βελγ. 65, Ἰταλ. 505].

318.—Ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἣτις ἤθελεν ἐπέλθει εἰς τὰ ἀνευ ἐγγράφου συναινέσεως τοῦ φορτωτοῦ φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου ἔμπορεύματα.—Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀγχιπλοίας.—Ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ κατάστρωμα πᾶν κατασκευάσμα, μὴ ἀποτελοῦν ἐν σῶμα μετὰ τοῦ σκελετοῦ τοῦ πλοίου. [Βελγ. 66].

319.—Ἡ εὐθύνη τοῦ πλοίαρχου παύει διὰ τῆς ἀποδείξεως κωλυμάτων ἀνωτέρας βίας. [Βελγ. 67].

320.—Ὅταν οἱ πλοιοκτῆται ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν εὐρίσκονται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ*, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται

* Τὸ ἀντίστοιχον ἀρθρ. 506 τοῦ ἰταλ. ἔμπ. νόμου ἔχει
«... nel luogo della dimora...».

ἀνευ εἰδικῆς ἀδείας αὐτῶν νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράσῃ δι' αὐτὸ ἰστίαι, σχοινία καὶ ἄλλα πράγματα, νὰ δανεισθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων χρήματα, οὐδὲ νὰ ἐκναυλώσῃ τὸ πλοῖον. [Βελγ. 68, Ἴταλ. 506].

321.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ συναινέσει τῶν πλοιοκτητῶν, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀποποιοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν πλοῦν ἔξοδα, ὁ πλοίαρχος μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς κλητεύσεως τῶν ἀποποιουμένων ὅπως χορηγήσῃσι τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς, δύναται ἀδεῖα τοῦ πρωτοδικείου ἢ, ἐν ἑλλείψει, τοῦ εἰρηνοδίκου, νὰ δανεισθῇ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἔτι τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδος αὐτῶν [Βελγ. 69, Ἴταλ. 507].

322.—Διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος, ἀφ' οὗ βεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην διὰ πρακτικοῦ ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ ἐπισημοτέρων* τοῦ πληρώματος, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς χρῆσιν τοῦ πλοίου τὰ ἐν τῷ πλοίῳ πράγματα ἐπὶ ὑποχρέωσει πληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν [Βελγ. 84, Ἴταλ. 508].

323. Ἐὰν διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ ὑπάρξῃ ἀνάγκη χρημάτων δι' ἐπισκευάς, δι' ἀγορὰν τροφίμων ἢ δι' ἄλλας ἐπείγουσας χρεῖας τοῦ πλοίου, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τοὺς πλοιοκτῆτας, τοὺς φορτωτάς καὶ τοὺς παραλήπτας, καὶ, ἀφοῦ βεβαιώσῃ κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον τὴν ἀνάγκην, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν, ἐν Ἑλλάδι μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, ἢ, ἐν ἑλλείψει, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἑλλείψει, παρὰ τοῦ ἐγγχωρίου δικαστοῦ, ὅπως πορισθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ δανείου ἢ διὰ ναυτικοῦ δανείου, δι' ἐνεχυρίσεως ἢ διὰ πωλήσεως φορτίου, ἢ ὅπως ἀναλάβῃ ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς ἀπ' εὐθείας παρέχοντας ὑλικά, εἶδη ἐξοπλισμοῦ, προμηθείας καὶ ἐργασίαν.—Ὁ παραχωρήσας τὴν ἀδειαν τοῦ δανείου δικαστῆς ἐγγράφει ταύτην ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ πλοίου.—Ἡ πώλησις τῶν πραγμάτων τοῦ φορτίου γίνεται διὰ πλειστηριασμοῦ.—Οἱ πλοιοκτῆται ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτοὺς πλοίαρχος ὑπολογίζουσι τὰ πωληθέντα ἔμπορεύματα κατὰ τὴν ἀγοραῖαν τιμὴν τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ ποιότητος ἔμπορευμάτων ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφίξεώς του.—Ὁ μόνος ναυλωτῆς ἢ οἱ διάφοροι φορτωταί, ἐὰν εἶναι

* Τοῦ ἀντιστοιχοῦντος ἀρθρ. 508 τοῦ ἰταλ. ἐμπορ. νόμου ἔχει ἡ ἀποφ. *sottoscritto dai principali dell'equipaggio.*

σύμφωνοι, δύνανται νά ἐμποδίσωσι τήν πώλησιν ἢ τήν ἐνεχυρίασιν τῶν ἐμπορευμάτων των, ἐκφορτώνοντες αὐτά καί πληρώνοντες ναῦλον ἀνάλογον τοῦ γενομένου πλοῦ.—Ἐλλείπει συναινέσεως τινῶν ἐκ τῶν φορτωτῶν, οἱ θέλοντες νά κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκφορτώσεως ὀφείλουσι νά πληρώσωσιν ὀλόκληρον τὸν ναῦλον τῶν ἐμπορευμάτων των.—Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις οἱ ἐκφορτώσαντες τὰ ἐμπορεύματά των ὀφείλουσι νά πληρώσωσι τὰ ἀναλογούν αὐτοῖς ποσοστὸν διὰ τὰς γενομένας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐκφορτώσεως ἀβαρίας [Βελγ. 7ῆ, Ἱταλ. 500].

324. Ἐάν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ὑπάρχη ἐπείγουσα ἀνάγκη, ὁ πλοίαρχος δύναται νά κοινοποιῇ ἔγγραφα, νά ἐγείρῃ καί νά διεξάγῃ δίκας ἐν ὀνόματι καί πρὸς τὸ συμφέρον τῶν πλοιοκτητῶν, δια πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ πλοῖον καί τὸν πλοῦν, ὃν ἀνέλαβεν.—Ὡσαύτως, δύνανται οἱ τρίτοι, ἐκτός τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τῶν πλοιοκτητῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, νά ἐνεργῶσι κοινοποιήσεις καί νά ἐγείρωσι καί διεξάγωσι δίκας κατὰ τοῦ πλοίαρχου διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς πράξεις αὐτοῦ καί τοῦ πληρώματος καί τὰς ὑποχρεώσεις τὰς συνομολογηθείσας παρὰ τοῦ πλοίαρχου διαρκούσης τῆς ἀποστολῆς. Τὰ ἔγγραφα κοινοποιούνται πρὸς τὸν πλοίαρχον προσωπικῶς ἢ ἐπὶ τοῦ πλοίου.—Οἱ πλοιοκτῆται δύνανται πάντοτε νά ἀναλάβωσι τὴν δίκην τὴν ἐπιχειρηθείσαν ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου ἢ κατ' αὐτοῦ. Ἡ καταδίκη ἢ ἀπαγγελθεῖσα κατὰ τὸν πλοίαρχου δὲν στρεφί τούς πλοιοκτῆτας τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 278—284 δικαιώματος τῆς παραχωρήσεως [Ἱταλ. 510].

325. Ὁ πλοίαρχος πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκ λιμένος, ἐνθα προέβη εἰς ἐκτάκτους δαπάνας ἢ συνωμολόγησεν ὑποχρεώσεις, ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς τοὺς πλοιοκτῆτας ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν λογαριασμόν, ὑπογεγραμμένον ὑπ' αὐτοῦ καί περιέχοντα τὰ τε γενομένα ἐξοδα, μετὰ μνείας τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἐάν τοιαῦτα ὑπάρχωσι, καί τὰς συνομολογηθείσας ὑποχρεώσεις μετὰ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου καί τῆς κατοικίας τῶν δανειστῶν.—Ἐάν τὸ φορτίον ἐγένετο διὰ λογαριασμόν τῶν πλοιοκτητῶν, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς αὐτὸν τὸν λογαριασμόν τοῦ φορτίου καί τοῦ τιμήματος αὐτοῦ, (Βελγ. 71, Ἱταλ. 511).

326. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἀνευ ἀνάγκης συνάψας ὑποχρεώσεις, ἐνεχυρίσας ἢ πώλησας ἐμπορεύματα, τροφίμα, ἄλλας προμηθείας καί εἶδη ἀποσκευῆς, ἢ περιλαβὼν εἰς τοὺς λογαριασμούς του εἰκονικὰς ἀβαρίας καί δαπάνας εἶναι προσωπικῶς ὑπόχρεως ἀπέναντι τῶν πλοιοκτητῶν καί

παντός ἐνδιαφερομένου εἰς ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, εἰς πληρωμὴν τῶν πραγμάτων καὶ εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως [Βελγ. 72, Ἱταλ. 512].

327. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ τὸ πλοῖον ἀνευ εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ πλοιοκτῆτου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς πρὸς πλοῦν ἀνικανότητος.—Ἡ κήρυξις τῆς ἀνικανότητος καὶ ἡ ἀδεια τῆς πωλήσεως ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς [Βελγ. 73, Ἱταλ. 513].

328. Ὁ πλοίαρχος, ἀναλαβὼν τὴν ἐκτέλεσιν πλοῦ, ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ αὐτόν, ἀλλως εὐθύνεται πρὸς τοὺς πλοιοκτῆτας καὶ τοὺς ναυλωτὰς διὰ πᾶν ἔξοδον καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνικανὸν πρὸς πλοῦν, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν ἐπιμέλειαν, ὅπως εὖρη ἕτερον πλοῖον πρὸς μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ [Βελγ. 74, Ἱταλ. 514].

329. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ φορτίου κυβερνῶν, οὐδὲν εἶδος ἐμπορίας δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας [Βελγ. 74, Ἱταλ. 515,1].

330. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, ὁ πλοίαρχος στερεῖται τῆς μετοχῆς τοῦ ἐπὶ τῶν κοινῶν κερδῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως [Βελγ. 75, Ἱταλ. 515,2].

331. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται, ἐφ' οἷσδήποτε κινδύνῳ, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ πλοῖον διαρκούντος τοῦ πλοῦ ἀνευ τῆς γνώμης τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, ἐν τιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλει νὰ διασώσῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ χρήματα καὶ τὰ πολυτιμότερα πράγματα τοῦ φορτίου, ὅσα ἤθελε δυνηθῆναι, ἀλλως εὐθύνεται προσωπικῶς. Ἐάν τὰ οὕτως ἐξαχθέντα ἐκ τοῦ πλοίου πράγματα ἀπολεσθῶσιν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, ὁ πλοίαρχος ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης [Βελγ. 17].

332. Ὁ πλοίαρχος κατὰ τὴν ἀφίξιν εἴτε εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ, κατὰ τε τὴν ἀνοδὸν καὶ τὴν κάθοδον εἴτε εἰς τὸν τόπον οἰαοδήποτε ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου πρὸς θεώρησιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν. Ἐάν ὑπάρχωσιν ἔκτακτα συμβεβηκότα ἐνδιαφέροντα τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον, ἢ τὰ πρόσωπα, ὁ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων ὑπὸ εἰδικῶν νόμων, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν

ἐκθεσίν του.—Ἡ ἐκθεσις ἀναφέει τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀναχωρήσεως, τὴν τηρηθεῖσαν πορείαν τοῦ πλοίου, τοὺς κινδύνους, οὓς διέτρεξε, τὰς συμβάσας ἐν τῷ πλοίῳ ἀταξίας καὶ ἐν γένει πάντα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἀξιοσημειώτα περιστάτικα (Βελγ. 78, ἴτ. 516).

333. Ἡ ἐκθεσις γίνεται τὸ ταχύτερον καὶ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως ἢ τῆς προσορμίσσεως, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου καὶ, ὅπου δὲν ὑπάρχει πρωτοδικεῖον, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐάν ἢ ἀφίξις ἢ ἡ προσορμίσσις γίνεται εἰς λιμένα τοῦ κράτους, ἐνώπιον δὲ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐάν γίνεται εἰς λιμένα τῆς ἀλλοδαπῆς.—Ὅταν ἡ ἐκθεσις γίνεται ἐντὸς τοῦ κράτους, πρέπει νὰ κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πρωτοδικείου. Πρὸς τοῦτο ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ τὴν διαβιβάσῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου (Βελγ. 79, ἴταλ. 517).

334. Ὁ πρόεδρος, ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ προξενικός ὁ πάλληλος, ὁ λαβὼν τὴν ἐκθεσιν ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ γεγονότα, τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα, ἐξετάζων, χωρὶς νὰ παρίσταται ὁ πλοίαρχος καὶ κατ' ἴδιαν ἕκαστον, τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος καὶ, εἰ δυνατόν, τοὺς ἐπιβάτας. Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐγγράφως, ἐπὶ πλέον δὲ δεόν νὰ περισυλλέγωνται δια παντὸς νομίμου μέσου καὶ πλείονες πληροφορίαι ἢ ἀποδείξεις, αἵτινες ἠθελον κριθῆ ἠκόπιμοι εἰς ἕκαστην περιπτώσιν.—Ἡ ἀνωτέρω ἀνακρίσις δεόν νὰ γίνῃ ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας καὶ ἐν χρόνῳ ὃν γνωστοποιεῖ δημοσίᾳ ὁ ἐπιτετραμμένος δικαστὴς ἀνεξόδως, καθ' ὃν ἠθελεν ἐγκρίνει σκοπιμώτερον τρόπον.—Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ πᾶς ἄλλος θέλων νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσῃ, ἔστω καὶ ἀνευ ἐντολῆς, δύναται νὰ παρασταθῶσι κατὰ τὰς πράξεις τῆς ἀνακρίσεως.—Τὰ πρακτικά, τὰ συντασσόμενα διὰ τὰς εἰρημένας πράξεις, ἐπισυνάπτονται εἰς τὴν ἐκθεσιν.—Εἶναι δεκτὴ ἀνταπόδειξις τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων γεγονότων. (Βελγ. 83, ἴταλ. 518).

335. Ἡ μὴ ἐξελεγχθεῖσα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκθεσις δὲν εἶναι δεκτὴ ὑπὲρ τοῦ πλοίαρχου καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ἐν δίκῃ, ἐκτὸς ἐάν ὁ πλοίαρχος διεσώθῃ μόνος ἐκ τοῦ ναυαγίου εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἔκαμε τὴν ἐκθεσίν του. (Βελγ. 83, ἴταλ. 519).

336. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐπείγοντος ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἐκφορτώσῃ ἐκ τοῦ πλοίου οἰονδήποτε ἐμπόρευμα πρὸ τῆς ὑποβολῆς καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκθέσεώς του (ἴταλ. 530, Γαλλ. σχ. 248).

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τοῦ πληρώματος

337. Οἱ ὄροι τῆς μισθώσεως τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν προσώπων τοῦ πληρώματος ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ ναυτολογίου. Ἐάν δὲν συνετάχθη ναυτολόγιον, ἢ ἔάν τις τοῦ πληρώματος προσελήφθη μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ναυτολογίου καὶ δὲν περιελήφθη εἰσέτι ἐν αὐτῷ, ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. — Ἐάν αἱ ἐν τῷ ναυτολογίῳ συμφωνίαι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ πλήρωμα καὶ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου (Βελγ. 92, Ἰταλ. 522).

338. Ἐάν διὰ τῆς συμβάσεως δὲν ὠρίσθη σαφῶς τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ, θεωρεῖται, ἐν ἀμφιβολίᾳ, ὡς συμφωνηθεὶς ὁ μισθὸς ὃν ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς ναυτολογίας πιστοποιεῖ ὡς τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ναυτολογίας συνήθη. (Γερμ. Ν. 29).

339. Ἐάν ναύτης διὰ πλειόνων συμβάσεων καὶ διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐμισθώθη ἐπὶ διαφόρων πλοίων, προτιμᾶται ἡ προγενεστέρα μισθωσις, μετὰξὺ δὲ συγχρόνων ἢ πρότερον ἐγγραφείσα ἐν τῷ ναυτολογίῳ (Γερμ. Ν. 30).

340. Ἐάν ναύτης προσελήφθη μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ναυτολογίου, ἰσχύουσι δι' αὐτὸν, ἐν ἑλλείψει ἄλλων συμφωνιῶν, αἱ συμφωνίαι αἱ γενόμεναι διὰ τὸ εἰς τὸν ναυτολόγιον ἐγγεγραμμένον πλήρωμα, (Γερμ. Ν. 31).

341. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ μισθωθέντος ναύτου, ὅπως ἐπιβῆ τοῦ πλοίου καὶ παράσχη τὰς ὑπηρεσίας του, ἀρχεται, ἐκτός ἐναντίας συμφωνίας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ ναυτολογίῳ ἐγγραφῆς — Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀρχεται καὶ τὸ πρὸς λῆξιν μισθοῦ δικαίωμα τοῦ μισθωθέντος ναύτου, ἔάν ἢ ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφῆ προηγήται τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας, ἄλλως τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας (Γερμ. Ν. 32, 44).

342. Ὁ ναύτης ὀφείλει καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, δι' ἣν ἐμισθώθη, νὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πλοίου εἰς τὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τόπον τοῦ προορισμοῦ του, ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἐπιστροφή αὕτη γίνεται κατ' εὐθείαν μετὰ μόνον τῶν ἀναγκαίων προσεγγίσεων· λαμβάνει δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀντιμισθίαν ἀνάλογον πρὸς τὸν μισθὸν του. — Ἡ μισθωσις τοῦ ναύτου θεωρεῖται λήξασα καὶ ὅταν, καίπερ μὴ παρελθούσης τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας, τὸ πλοῖον ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τόπον τοῦ προορισμοῦ του, ἀφ' οὗ ἐξετέλεσε τὸν πρῶτον πλοῦν καὶ ἐξεφορτώθη. (Ἰταλ. 524).

343. Ἐάν δὲν συμφωνήθῃ ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως ναύτου, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ὑπηρεσίας του. Τηρουμένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων, Ἐάν τὸ πλοῖον εὐρίσκηται εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, καὶ δὲν ἤρχισεν ἢ δὲν διετάχθη ὁ πλοῦς τῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἐπιστροφῆς, ὁ ναύτης, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν δεδουλευμένων μισθῶν του, δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παλιννοστήσεως, ἐφ' ὅσον ὁ πλοίαρχος δὲν τὸν ἐπιβιάζει ἰδίᾳ δαπάνῃ εἰς πλοῖον διευθυνόμενον εἰς τὴν ἡμεδαπὴν.— Ἡ ἐπ' ὀρίστον χρόνον καὶ δι' ὅλους τοὺς πλοῦς μισθώσις τοῦ ναύτου δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ ζητήσῃ μετὰ παρέλευσιν ἔτους τὴν ἀπόλυσιν του, ἐφ' ὅσον δὲν ἠθελε ρητῶς συμφωνήσῃ, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ναύτου δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ πέραν τοῦ ἔτους.— Ὁ ναύτης δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσιν του εἰς λιμένα προσεγγίσεως ἢ προσορμίσεως, ἀλλὰ μόνον εἰς λιμένα προορισμοῦ [ἴταλ. 525].

344. Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον λῆξιν τῆς μισθώσεως ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὰ ἀπολύομενον πρόσωπον τοῦ πληρώματος ἔγγραφον ἀπολύσεως, ὅπερ περιλαμβάνει τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ πλοίαρχου, καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίας τοῦ ἀπαλυομένου. Τοῦ ἔγγραφου τούτου ἡ ἐκδοσις σημεῖοῦται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ πλοίου.— Ἐάν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ὁ πλοίαρχος ἀδυνατῇ νὰ γράψῃ τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον, γράφει καὶ ὑπογράφει τοῦτο ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὀδεύτερος πλοίαρχου, συνυπογραφόντων δύο μαρτύρων [ἴταλ. 526].

345. Πᾶς ναύτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσιν του εἰς οἰονδήποτε λιμένα. α') Ὅταν ὁ πλοίαρχος ὑπέσθη εἰς σοβαράς παραβιάσεις τῶν πρὸς αὐτὸν καθηκόντων του· ἰδίως δὲ ὅταν ὁ πλοίαρχος κακομεταχειρίζεται τὸν ναύτην, ἢ ἀνέχεται ὅπως κακομεταχειρίζεται αὐτὸν ἕτερος τοῦ πληρώματος, ὡς καὶ ὅταν ὁ πλοίαρχος στερῇ ἀναιτίως τὸν ναύτην τροφῆς ἢ ποτοῦ, ἢ χορηγῇ αὐτῷ τροφίμα ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν. β') Ὅταν τὸ πλοῖον μεταβάλῃ σημαίαν.— Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ναύτης δικαιούται εἰς ἀπαζημίωσιν, ἣτις προσδιορίζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 361 ὀριζόμενα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν λαμβάνει τοὺς μέχρι τῆς ἀπολύσεως του μισθοὺς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς. (Γερμ. Ν. 74 ἐδ. 1, 2, 76, ἐδ. 1).

346. Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, δικαιούται ὁ ναύτης νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ του μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεώς του. Δύναται ἐν τούτοις μετὰ τὴν

ἀφίξιν τοῦ πλοίου εἰς λιμένα, ἔνθα τοῦτο ἐντελῶς ἢ κατὰ μέγα μέρος ἐξεφορτώθη, ἢ ἀπαιτήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης δεδουλευμένου μισθοῦ του, ἐάν ἤδη παρήλθον τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ναυτολογίας του· μετὰ πάροδον δὲ ἐτέρων τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τσαυτῆς πληρωμῆς δικαιούται ὁμοίως νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔκτοτε δεδουλευμένου μισθοῦ του.— Ὅσακις ἡ μίσθωσις γίνεται κατὰ χρόνον, δύναται ὁ ναυτὸς κατὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, νὰ ζητήσῃ τοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης δεδουλευμένους μισθοὺς. (Γερμ. Ν. 45).

347. Ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος δὲν δύνανται ὄφ' οἰανδήποτε πρόφασιν, νὰ φορτώσωσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἔμπορεύματα δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν, ἀνευ ἀδείας τῶν πλοιοκτητῶν καὶ ἀνευ πληρωμῆς ναύλου, ἔκτος ἂν ἐπιτρέπη τοῦτο ἢ σύμβασις τῆς μισθώσεώς των.— Ἐάν πρὸ τοῦ ἀπόπλου δὲν ἤθελον ἐξαχθῆ εἰς τὴν ξηρὰν τὰ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν φορτωθέντα ἔμπορεύματα, οἱ φορτωταὶ αὐτῶν πληρώνουσι τὸ διπλάσιον τοῦ ναύλου, ὃν θὰ ἐπλήρωνον, ἂν τὰ ἔμπορεύματα ἐπληρώνοντο συναινέσει τῶν πλοιοκτητῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως. (Βελγ. 111).

348. Ἐάν ὁ πλοῦς διεκόπη ἕξ αἰτίας τοῦ πλοιοκτήτου, τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ ναυλωτοῦ πρὸ τοῦ ἀπόπλου, οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται πληρώνονται διὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξοπλισμὸν τοῦ πλοίου καὶ κρατοῦσι πρὸς ἀποζημιώσιν τὰς ληφθείσας προκαταβολάς.— Ἐάν δὲν ἐδόθησαν εἰσέτι προκαταβολαί, οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι πρὸς ἀποζημιώσιν τὸν συμφωνηθῆναι μισθὸν ἑνὸς μηνός, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι λαμβάνουσι ποσότητα ἀνάλογον πρὸς μισθὸν ἑνὸς μηνός κατὰ τὴν ὑποθετικὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ, ἔκτος ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίῃ τὸν μῆνα, ὅποτε πληρώνονται ὀλόκληρον τὸν μισθὸν των.— Ἐάν ἡ διακοπὴ τοῦ πλοῦ ἐπέλθῃ μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ, οἱ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ναῦται πληρώνονται ὀλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν των, οἱ δὲ κατὰ μῆνα μισθωμένοι λαμβάνουσι τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὑπηρέτησαν, καὶ ἐπὶ πλεόν, λόγῳ ἀποζημιώσεως, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν των διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑποθετικῆς διάρκειας τοῦ πλοῦ, δι' ὃν ἐμισθώθησαν.— Οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι προσέτι τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς των μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ἔκτος ἂν ὁ πλοίαρχος, οἱ πλοιοκτῆται, ἢ ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ τοὺς ἐπιβιβάσῃ.

οιν εἰς ἄλλο πλοῖον, διευθυνόμενον εἰς τὸν ρηθέντα τόπον (Βελγ. 93, Ἱταλ. 529).

349. Ἐάν ἡ μετὰ τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τοῦ πλοίου ἐμπορία εἴναι ἀπηγορευμένη ἢ ἐάν τὸ πλοῖον ἡμποδίσθῃ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοῦ ὀφείλεται εἰς τοὺς ναύτας μόνον ὁ μισθὸς τῶν ἡμερῶν, καθ' ὅς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξοπλισμὸν τοῦ πλοίου. (Βελγ. 94, Ἱταλ. 530).

350. Ἐάν ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις ἢ ἡ ἐμποδισαὶς τοῦ πλοίου συμβῆ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, εἰς μὲν τὴν πρῶτην περίπτωσιν οἱ ναῦται πληρώνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των, εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ μὲν κατὰ μῆνα μισθωμένοι λαμβάνουσι ἡμιμίσθιον, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσσεως, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ὀλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθόν.— Ἐάν ἐδόθῃ ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἢ τὴν ἐμποδισαίν, λαμβάνουσι ἐξ αὐτῆς οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται τὸ ὑπόλοιπον τῶν μισθῶν των, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ἐπαύξουσιν τοῦ μισθοῦ τῶν ἀνάλογον πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐμποδίσσεως. Ἡ εἰς πάντας ὁμοῦς τοὺς ναύτας διδομένη ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τρίτον τῆς ἀποζημιώσεως τῆς διδομένης εἰς τὸ πλοῖον (Βελγ. 95, Ἱταλ. 531).

351. Ἐάν ὁ πλοῦς ἐπεκταθῇ, ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν τῶν μισθωμένων κατὰ πλοῦν, αὐξάνει, ἀναλόγως τῆς ἐπεκτάσεως (Βελγ. 96, Ἱταλ. 532).

352. Ἐάν ἡ ἐκφόρτωσις τοῦ πλοίου γίνῃ ἐκουσίως εἰς λιμένα πλησιέστερον τοῦ ἐν τῷ ναυλωτικῷ ἀναφερομένου, οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται ἐλάττωσιν (Βελγ. 97, Ἱταλ. 533).

353. Ἐάν οἱ ναῦται εἶναι μισθωμένοι ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὰ κέρδη ἢ εἰς τὸν ναῦλον, οὐδεμίαν ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς ἀποζημίωσις ἢ ἀντιμισθία διὰ τὴν ἐξ ἀνωτέρας βίας προελθοῦσαν διακοπὴν, ἐπιβράδυνσιν ἢ ἐπέκτασιν τοῦ πλοῦ.— Ἐάν ἡ διακοπὴ, ἐπιβράδυνσις ἢ ἐπέκτασις τοῦ πλοῦ συμβῆ ἐξ αἰτίας τῶν φορτωτῶν, τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος μετέχουσι τῶν ἐπιδικαζομένων εἰς τὸ πλοῖον ἀποζημιώσεων. Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται διανέμονται μετὰ τοῦ πλοιοκτητῶν καὶ τῶν προσώπων τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν διανέμεται καὶ ὁ ναῦλος.— Ἐάν ἡ διακοπὴ, ἐπιβράδυνσις ἢ ἐπέκτασις τοῦ πλοῦ συμβῆ ἐξ αἰτίας τοῦ πλοιάρχου ἢ τῶν πλοιοκτητῶν, ὑποχρεοῦνται οὗτοι εἰς τὰς ὀφειλομένας πρὸς τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος ἀποζημιώσεις. (Βελγ. 98, Ἱταλ. 524).

354. Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ναυαγίου ἢ κερηυ-

γμένης ἀνικανότητος τοῦ πλοίου, οἱ ναῦται, οἱ μισθωμένοι κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλοῦν, πληρώνονται τοὺς μισθοὺς τῶν μέχρι παύσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν καὶ ἀποστέλλονται δαπαναῖς τοῦ πλοίου μέχρι τοῦ λιμένος, ὅπου ἐμισθώθησαν, ἢ, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ πλοίαρχου λαμβάνουσιν ἰσοτιμον ἀποζημίωσιν ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἐπραξαν τὸ καθ' ἑαυτοὺς πρὸς σωτηριαν τοῦ πλοίου.—Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὀρίζει τὸ δικαστήριον τὸ ποσόν, ὅπερ θέλει ἐκτεσθῆ ἐκ τῶν δεδουλευμένων μισθῶν· αἱ ληφθεῖσαι ὅμως προκαταβολαὶ δὲν ἀποδίδονται.—Ἐν περιπτώσει ἀπώλειας πλοίου ἄνευ εἰδήσεων οἱ κληρονόμοι τῶν κατὰ μῆνα μισθωμένων ναυτῶν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελευταίας περὶ τοῦ πλοίου εἰδησεως δεδουλευμένους μισθοὺς, καὶ προσέτι εἰς μισθὸν ἑνὸς μηνός.—Ἐάν ἡ μίσθωσις ἐγένετο ἀμφοτερόπλους, ὀφείλεται, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου μισθοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ἀπώλεσθη κατὰ τὴν ἀνάσιν, τὰ τρία δὲ τέταρτα, ἂν τὸ πλοῖον ἀπώλεσθη κατὰ τὴν καθόδον. (Γαλλ. Ν. 1885, Βελγ. 99, Ἴταλ. 535).

355. Οἱ ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὸν ναῦλον μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι τοὺς μισθοὺς τῶν μόνον ἐκ τοῦ ναύλου κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ λαμβάνει ὁ πλοίαρχος. (Βελγ. 100, Ἴταλ. 536).

356. Καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ ἂν εἶναι μισθωμένοι οἱ ναῦται, πληρώνονται δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγημάτων. (Βελγ. 101, Ἴταλ. 536).

357. Ὁ ναύτης, ὁ ἀσθενήσας διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ἢ ἀσθενήσας ἢ πληγωθεὶς ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ πλοίου πληρώνεται τοὺς μισθοὺς του καὶ νοσηλεύεται δαπαναῖς τοῦ πλοίου.—Ἐάν ἀσθενήσῃ ἢ πληγωθῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεισιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, νοσηλεύεται δαπάναις τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.—Ὅσακις διὰ τὴν νοσηλείαν τοῦ ναύτου ἀπαιτεῖται ἢ ἐκ τοῦ πλοίου ἀποβίβασίς του, ὁ πλοίαρχος δέον νὰ καταθέσῃ εἰς χεῖρας τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς τὸ ποσόν, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῆ ἀναγκαῖον διὰ τὴν νοσηλείαν καὶ τὴν παλιννόσισιν τοῦ ναύτου.—Ὅπου τῆς ἀλλοδαπῆς δὲν ὑπάρχει προξενικὴ ἀρχή, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ τὸν ναύτην εἰς νοσοκομεῖον ἢ εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου δύναται οὗτος νὰ νοσηλευθῇ, καὶ νὰ καταθέσῃ συγχρονως τὸ ἀνωτέρω ποσόν.—Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἀποβιβασθεὶς τοῦ πλοίου ναύτης δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἕξοδα νοσηλείας καὶ εἰς μισθοὺς πέρα τῶν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβίβασεως. (Βελγ. 102, Ἴταλ. 537).

358. Ἐάν ὁ ναύτης ἐπληγῶθῃ ἢ ἠσθένησεν ἐξ ὑπαιτιότητός του, ἢ καθ' ὄν χρόνον εὐρίσκετο ἄνευ ἀδείας ἐν τῇ ξηρᾷ φέροι αὐτός τας δαπάνας τῆς νοσηλείας, ὁ πλοίαρχος ὁμῶς ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλῃ ταύτας. Ἐάν παρισταται ἀνάγκη ἀποβιβάσεως τοῦ ναύτου, ὁ πλοίαρχος προνοεῖ περὶ τῆς νοσηλείας καὶ τῆς παλιννοστήσεως αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον, δικαιούμενος εἰς τὴν ἐπιστροφήν τῶν γενομένων δαπανῶν· μισθός δὲ κληρώνεται εἰς τὸν ναύτην μόνον δια τὸν χρόνον, καθ' ὄν ὑπηρετήσεν. (Βελγ. 104, Ἴταλ. 538).

359. Ἐν περιπτώσει θανάτου ναύτου κατὰ τὸν πλοῦν, ἐάν οὗτος εἶναι μισθωμένος κατὰ μῆνα, ὁ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου μισθὸς ὀφείλεται εἰς τοὺς κληρονόμους του.—Ἐάν ὁ ναύτης εἶναι μισθωμένος κατὰ πλοῦν, ὀφείλεται τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του, ἂν ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν τῆς ἀνόδου ἢ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀφίξεως· ὀφείλεται δὲ τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ, ἂν ἀποθάνῃ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν.—Ἐάν ὁ ναύτης εἶναι μισθωμένος ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὰ κέρδη ἢ εἰς τὸν ναῦλον, ὀφείλεται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του, ἂν ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλοῦ.—Οἱ μισθοὶ τοῦ ναύτου, ὅστις ἠθελε φονευθῆ ὑπερασπιζόμενος τὸ πλοῖον, ὀφείλονται ἀκεραῖαι δι' ὁλόκληρον τὸν πλοῦν, ἂν τὸ πλοῖον εὐδωθῇ. (Βελγ. 105, Ἴταλ. 539, Γαλλ. Ν. 1885).

360. Ὁ ἐντός τοῦ πλοίου αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης λαμβάνει τοὺς μισθοὺς του μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας του, ὁ δὲ αἰχμαλωτισθεὶς ἐν ἀποστολῇ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, δικαιούται νὰ πληρωθῇ ἀκεραίους τοὺς μισθοὺς του.—Εἰς τὴν πληρωμὴν σιτρῆχει καὶ τὸ φορτίον, ἐάν ἡ ἀποστολὴ ἐγένετο καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ. (Βελγ. 106, Ἴταλ. 540).

361. Ὁ πλοίαρχος δύναται πάντοτε ν' ἀπολύσῃ τὸν ναύτην πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ναύτης ἐγένετο ὑπαίτιος πταίσματος, ὀφείλει ὁμῶς νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 344 (119) ἔγγραφον ἀπολύσεως καὶ νὰ παράσῃ τὰ μέσα τῆς παλιννοστήσεως, ἢ νὰ τὸν ἐπιβιβάσῃ ἐπὶ πλοίου διευθυνομένου εἰς τὴν πατρίδα του.—Ὁ ἀπολυθεὶς ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ναύτης, ἐκτός τῆς πληρωμῆς του διὰ τὰς παραυχεθείσας ὑπηρεσίας, δικαιούται καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.—Ἐάν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο ἐν τῷ λιμένι τῆς ναυτολογίας καὶ πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση πρὸς μισθὸν μηνός. Ἐάν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο μετὰ τὸν ἐκπλοῦν ἢ εἰς λιμένα τοῦ κράτους διάφορον τοῦ τῆς ναυτολογίας, ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση πρὸς μισθὸν τεσσαρά-

κοντα ἡμερῶν. Ἐάν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο εἰς ἄλλα παράλια τῆς Εὐρώπης ἢ εἰς παράλια τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικής, βρεχόμενα ὑπὸ τῆς Μεσογείου, τοῦ Εὐξεινοῦ, τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ ἢ τῆς Ἐρυθρᾶς, ἢ ἀποζημιώσεις εἶναι τῆς πρὸς μισθὸν δύο μηνῶν, τεσσάρων δὲ μηνῶν ἔάν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος.—Ὁ πλοίαρχος ἐν οὐδεμιᾷ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δύναται νὰ ζητήσῃ παρά τοῦ πλοιοκτῆτου τὴν ἀπόδοσιν τῆς πληρωθείσης ἀποζημιώσεως ἔάν ἡ ἀπόλυσις δὲν ἐγένετο ἐκ συμφώνου μετ' αὐτοῦ.—Δὲν ὀφείλεται ἀποζημιώσει, ἔάν ὁ ναύτης ἀπελύθῃ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ναυτολογίου. (Βελγ. 107, Ἱταλ. 542).

362. Τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος δικαιούνται νὰ παραμένωσι καὶ διατρέφωσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ των, ἢ τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη ἢ εἰς τὸν ναῦλον. (Ἱταλ. 543).

363. Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος ὑποχρεοῦνται μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ὑπηρεσίαν των μέχρι τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ πλοίου, τῆς ἐκφορτώσεως καὶ τῆς ἐλευθεροκοινωνίας αὐτοῦ. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον μισθοδοτοῦνται καὶ τροφοδοτοῦνται.—Ἐάν, διαρκούσης τῆς καθάρσεως, τὸ πλοῖον πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, ὃ μὴ θέλων νὰ μισθωθῇ διὰ τὸν πλοῦν τοῦτον ναύτης δικαιοῦται ν' ἀποβιβασθῇ εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον καὶ νὰ πληρωθῇ τοὺς μισθοὺς του μέχρι λήξεως τῆς καθάρσεως.—Τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως καὶ καθάρσεως βαρύνουσι τὸ πλοῖον (Ἱταλ. 544).

364. Οἱ μισθοὶ τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος οὔτε ἐκχώρουσιν οὔτε κατάσχονται, εἰμὴ μόνον διὰ νόμιμον διατροφὴν, ἢ διὰ χρεῖα πρὸς τὸ πλοῖον ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίας τῶν εἰρημένων προσώπων.—Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν εἰρημένων περιπτώσεων, ἢ ἐπὶ τῶν μισθῶν λόγῳ κατασχέσεως κράτησις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τρίτον τοῦ ποσοῦ αὐτῶν. (Ἱταλ. 545).

365. Τὸ πλοῖον καὶ οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως τοῦ πληρώματος κεκτημένοι ναῦλοι εἶναι κατὰ προνόμιον ὑπέγγυσι διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ πληρώματος.—Ἡ ἔκτασις τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου προνομίου ρυθμίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 239 στοιχ. β'. (Βελγ. 108).

366. Πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν μισθοδοσίαν, τὴν παλιννόστησιν καὶ τὴν νοσηλείαν τῶν ναυτῶν εἶναι δημοσίας τάξεως. (Βελγ. 110).

367. Πᾶσαι αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν μισθοδοσίαν, τὴν νοσηλείαν καὶ τὴν παλιννόστησιν τῶν ναυτῶν

ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων τοῦ πληρώματος. (Βελγ. 109, Ἱταλ. 546).

ΤΙΤΛΟΣ ΙV

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΑΥΛΩΣΕΩΣ *

Κεφάλαιον Α'. — Γενικαὶ διατάξεις

368. Ἡ περὶ ναυλώσεως πλοίου σύμβασις γίνεται ἐγγράφως. Τὸ περὶ ταύτης ἐγγράφον ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν χώρητικότητα τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ναυλωτοῦ καὶ τοῦ ἐκναυλωτοῦ, τὸν συμφωνηθέντα τόπον καὶ χρόνον τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, τὸν ναῦλον, ἂν ἡ ναύλωσις εἶναι ὀλική ἢ μερική, καὶ τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει χρονατριβῆς. — Ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἀκτοπλοίας ἡ σύμβασις τῆς ναυλώσεως ἀποδεικνύεται δι' ὄλων τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, τῶν ἐπιτρεπομένων ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων. (Βελγ. 112, Ἱταλ. 547). †

369. Ἡ ναύλωσις ὀλοκλήρου τοῦ πλοίου δὲν περιλαμβάνει τὰ ἐνδιαιτήματα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος. Δὲν δύναται ὅμως ἐντὸς αὐτῶν νὰ φορτωθῶσιν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐμπορεύματα ἀνευ τῆς συναιδέσεως τῶν ναυλωτῶν. — Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης χωροῦσι κατὰ τοῦ πλοιάρχου αἱ συνέπειαι τοῦ ἄρθρου 347 (122) ἐδ. β' (Βελγ. 111 ἐδ. 2, 113).

370. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ναυλωτικῷ, καὶ ἂν ἐγένετο δι' ἀπολύσεως τούτου ὑπὸ τοῦ πλοιοκτῆτου, δὲν ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς συμβάσεως τῆς ναυλώσεως, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. (Ἱταλ. 548).

371. Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων δὲν ὀρίζεται ὑπὸ τῆς συμβάσεως, λαμβάνεται ὡς κανὼν ἡ ἐπιτόπιος συνήθεια. (Ἱταλ. 549).

372. Ἐὰν ἡ ναύλωσις συνεφωνήθη κατὰ μῆνα ἢ κατὰ ἄλλας χρονικὰς περιόδους καὶ δὲν καθωρίσθη τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς ἐνάρξεως τοῦ ναύλου, οὗτος τρέχει

* Ὑπὲρ τῆς ἐπιπέρας τῆς προκειμένης περὶ ναυλώσεως πλοίου συνειλήθη ἐπιτάξεων καὶ Νόμον 1142/1929 «περὶ στρατιωτικῶν εισφορῶν, ἐπιτάξεων καὶ ναυλώσεων», ὡς τροποποιηθεὶς ἐχέει.

ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκφορτώσεως αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. (Ἰταλ. 550).

373. Ἐάν πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὁ δια τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ πλοῦς ἀπηγορεύθη ἐκ πρᾶξεως Δυναμέως τινος, ἢ σύμβαισις τῆς ναυλώσεως διαλύεται ἀνευ ἀποζημιώσεως οὐδενὸς τῶν συμβαλλομένων. Ὁ φορτωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὰ ἐξοδα τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως. (Βελγ. 135, Ἰταλ. 551).

374. Ἐάν ὁ ἀπόπλους ἢ ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πλοῦ ἐμποδίζεται προσκαίρως ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἢ σύμβαισις τῆς ναυλώσεως παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἀνευ ἀδείξεως τοῦ ναύλου καὶ ἀνευ ἀποζημιώσεως διὰ λόγους χρονοτριβῆς.—Διαρκούσης τῆς προσκαίρου ἐμποδίσσεως τοῦ πλοῦ, ὁ φορτωτὴς δύναται νὰ ἐκφορτώσῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὰ ἐμπορεύματα αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τὰ ἀναφορτώσῃ ἢ ν' ἀποζημιώσῃ, τὸν πλοίαρχον, ἀλλ' ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγυήσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ὀποχρώσεως. (Βελγ. 129, 131, Ἰταλ. 552).

375. Ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ τοῦ λιμένος τοῦ προορισμοῦ, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἐμποδίσσεως τοῦ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον κατάπλου, ἐκ τυχαίου γεγονότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ὁ πλοίαρχος, ἐάν δὲν ἔλαβῃ ὀδηγίας, ἢ ἐάν αἱ ληφθεῖσαι ὀδηγίαι εἶναι ἀνεκτέλεστοι, ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ συμφερότερον τῷ φορτωτῇ, εἴτε προσορμιζόμενος εἰς γειτονικὸν λιμένα, εἴτε ἐπανερχόμενος εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου. (Βελγ. 137, Ἰταλ. 553).

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τῆς φορτωτικῆς

376. Ἡ φορτωτικὴ ἀναφέρει τὸ γένος, τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων, εἶναι χρονολογημένη καὶ περιέχει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ φορτωτοῦ καὶ τοῦ παραλήπτου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου, τὸ ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ κατάπλου, τὰς περὶ τοῦ ναύλου συμφωνίας, ἐν περιθωρίῳ δὲ τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων καὶ δύναται νὰ εἶναι εἰς διαταγὴν, εἰς τὸν κομιστὴν ἢ εἰς ὠρισμένον πρόσωπον.—Ἡ φορτωτικὴ δὲν δύναται νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου πρὸ τῆς φορτώσεως (Βελγ. 85, Ἰταλ. 555).

377. Ἡ φορτωτικὴ γίνεται εἰς τέσσαρα πρωτότυπα, ἓν διὰ τὸν πλοίαρχον, ἓν διὰ τὸν πλοιοκτήτην, ἓν διὰ τὸν φορτωτὴν καὶ ἓν διὰ τὸν παραλήπτην.—Ἐφ' ἐκάστου

τῶν πρωτοτύπων τούτων πρέπει ν' ἀναφέρηται τὸ ὄνομα τοῦ δι' ᾧ ἔν εἶναι προωρισμένον.—Ἐάν ὁ φορτωτῆς ζητῇ ἐν ἡ πλείονα διπλόγραφα (duplicata) τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ προωρισμένου διὰ τὸν παραλήπτην, ἐν ἑκάστῳ τούτων πρέπει ν' ἀναφέρηται, ἂν εἶναι πρῶτον, δεῦτερον, τρίτον διπλόγραφον καὶ καθεξῆς.—Τὰ πρωτότυπα, τὰ προωρισμένα διὰ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν πλοιοκτήτην, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ φορτωτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ παρὰ τοῦ πλοιάρχου.—Ἡ ὑπογραφή καὶ ἡ ἀμοιβαία παράδοσις τῶν πρωτοτύπων γίνεται ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς φορτώσεως.—Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὀφείλει ὁ φορτωτῆς νὰ παραδῶσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον τὰ ἀποδεικτικά τῆς ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν ὑποχρεώσεων. (Βελγ. 86, Ἱταλ. 556).

378. Ἡ φορτωτικὴ, ἡ συντεταγμένη κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν μεταξὺ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ φορτίου, ὡς καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν. (Βελγ. 87, Ἱταλ. 588).

379. Ἐν περιπτώσει διαφοράς μεταξὺ τῆς φορτωτικῆς τῆς ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ παραγωγιστοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἕκαστον πρωτότυπον ἀποδεικνύει κατὰ τοῦ ὑπογράφαντος αὐτό. (Βελγ. 88, Ἱταλ. 559).

380. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ παραδῶσῃ τὸ φορτίον, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ, εἰς τὸν παρουσιάζοντα τὴν φορτωτικὴν ἢ οἰονδήποτε διπλόγραφον αὐτῆς*. Ἐάν παρουσιάζωνται πλείονες κοιμιστὰ διπλόγραφα τῆς αὐτῆς φορτωτικῆς, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀπευθυνθῇ ἐν Ἑλλάδι μὲν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὴν ἐλληνικὴν προξενικὴν Ἀρχὴν ἢ εἰς τὸν ἐπιτόπιον δικαστὴν καὶ νὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν μεσεγγυούχου, εἰς ὃν νὰ παραδῶσῃ τὸ φορτίον ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ναύλου.—Δύναται δὲ νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀδειαν, ὅπως πωλήσῃ τὸ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου ἀπαιτούμενον μέρος τοῦ φορτίου. (Ἱταλ. 557, Γαλ. σχ. 308).

381. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ ἀναγκαστικῆς προσομίσεως, πᾶς κοιμιστῆς φορτωτικῆς, καὶ ἐάν αὕτη εἶναι ἐκδεδομένη εἰς ὄρισμένον πρόσωπον, δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ φορτωτοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν παρὰ τοῦ πλοιάρχου παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ νὰ εἰσ-

* Κατὰ τὸ κεῖμενον τοῦ ἀντιστοιχοῦ ἄρθρου 557 Ἱταλ. ἐπιτ. νόμου «... chi gli presenta la polizza di carico, qualunque sia il numero che essa porta».

πράξη τὸ τίμημα αὐτῶν ἐπὶ παροχῇ ἐγγυήσεως, λαμβάνων τὴν ἀδειάν ἐν Ἑλλάδι μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ ἐπιτοπίου δικαστοῦ, οἵτινες ὀρίζουσι καὶ τὰ πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων πρόσφορα συντηρητικὰ μέτρα. (Γαλ. σχ. 309).

382. Πᾶς παραγγελιοδόχος ἢ παραλήπτης, παραλαβὼν τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς φορτωτικὰς ἢ τὰ ναυλωτικὰ, ὑποχρεοῦται, αἰτήσῃ τοῦ πλοίαρχου, νὰ δώσῃ αὐτῷ ἀπόδειξιν περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ φορτίου· ἄλλως ὑποχρεοῦται εἰς πάντα τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ αὐτὰς τὰς ἐκ χρονοτριβῆς. (Βελγ. 91).

Κεφάλαιον Γ'.—Περὶ τοῦ ναύλου *

383. Ὁ ναῦλος κανονίζεται διὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν συμβαλλομένων καὶ ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ ἢ τῆς φορτωτικῆς· συμφωνεῖται δὲ, α') δι' ὁλόκληρον τὸ πλοῖον ἢ μέρος αὐτοῦ, δι' ἕνα ἢ πλείονας πλόας ἢ δι' ὠρισμένον χρόνον, β') διὰ τὴν μεταφορὰν ὠρισμένων πραγμάτων, γ') κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ βάρους ἢ τοῦ ὄγκου τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων. (Βελγ. 115, Ἱταλ. 561).

384. Ὁ πλοίαρχος, ὁ δηλώσας χωρητικότητα τοῦ πλοίου του μεγαλυτέραν ἢ μικροτέραν τῆς πραγματικῆς, ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς τὸν ναυλωτήν.—Δὲν θεωρεῖται λάθος περὶ τὴν δήλωσιν τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν ὑπερβαίῃ τὸ εἰκοστόν, ἢ ἐὰν ἡ δήλωσις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως τοῦ πλοίου**. (Ἱταλ. 562, Βελγ. 118, 119).

385. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ὁλόκληρον καὶ ὁ ναυλωτὴς δὲν δίδῃ ὅλον τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ φορτώσῃ ἄλλα ἐμπορεύματα ἀνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ναυλωτοῦ.—Ὁ ναυλωτὴς ἀπολαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου φορτωθέντων πραγμάτων. (Βελγ. 117, Ἱταλ. 563).

386. Ἐὰν ὁ ναυλωτὴς πρὸ τοῦ ἀπόπλου δηλώσῃ ὅτι διαρρηγνύει τὸν πλοῦν χωρὶς οὐδὲν νὰ φορτώσῃ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου.—Ἐὰν δὲν δηλώσῃ ὅτι διαρρηγνύει τὸν πλοῦν, ἢ ἐὰν φορτώσῃ ποσότητα μικρο-

* Βλ. καὶ Ν. 5304/1932.

** Ἡ διάταξις τοῦ ἀντιστοιχοῦ ἄρθρ. 562 τοῦ Ἱταλ. ἐμπ. νόμ. ἔχει ὡς ἐξῆς κ. κ. *la dichiarazione è conformativa all'atto di nazionalità*.

τέραν τῆς συμφωνηθείσης, ὀφείλει νά πληρώσῃ ὀλόκληρον τὸν ναῦλον.—Ἐάν φορτώσῃ ποσότητα μεγαλύτεραν, ὀφείλει νά πληρώσῃ τὸν ναῦλον τοῦ ὑπερβάλλοντος, κατὰ λόγον τοῦ συμφωνηθέντος ναύλου. (Ἰταλ. 564, Βελγ. 120).

387. Ἐάν ἡ σύμβασις τῆς ναυλώσεως ἔχῃ ἀντικείμενον τὴν μεταφορὰν ὀρισμένων πραγμάτων, δύναται ὁ φορτωτής ν' ἀποσύρῃ πρὸ τοῦ ἀπόπλου τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα πληρώνων τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου. Ὑφίσταται προσέτι τὰ ἔξοδα τῆς φορτώσεως καὶ τῆς ἐκφορτώσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς ἀναφορτώσεως, τῶν ἄλλων μετακινηθέντων ἐμπορευμάτων καὶ τὰ τῆς χρονοτριβῆς. (Βελγ. 132, Ἰταλ. 565).

388. Ὁ πλοίαρχος δύναται ἐν τῷ τόπῳ τῆς φορτώσεως νά ἐξαγάγῃ εἰς τὴν ξηρὰν τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, τὰ μὴ δηλωθέντα αὐτῷ, ἢ ν' ἀπαιτήσῃ δι' αὐτὰ τὸν μεγαλύτερον ναῦλον, ὅστις ἤθελε πληρωθῆ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ δι' ὁμοειδῆ ἐμπορεύματα. (Βελγ. 133, Ἰταλ. 566).

389. Ὁ φορτωτής, ὁ ἀναλαμβάνων τὰ ἐμπορεύματα τοῦ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ὀφείλει νά πληρώσῃ ὀλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ πάντα τὰ ἔξοδα τῆς μετακινήσεως, τὰ προξενηθέντα ἐκ τῆς ἐκφορτώσεως.—Ἐάν τὰ πράγματα ἀναλαμβάνωνται ἐκ πράξεως ἢ ἐκ πιασίματος τοῦ πλοίαρχου, εὐθύνεται οὗτος διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα. (Βελγ. 134, Ἰταλ. 567).

390. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ τὸν ἀπόπλου, καθ' ὁδόν, ἢ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἐξ αἰτίας τοῦ ναυλωτοῦ, τὰ ἔξοδα τῆς χρονοτριβῆς πληρώνονται ὑπ' αὐτοῦ.—Ἐάν τὸ πλοῖον, ναυλωθὲν δι' ἀμφοτερόπλου, ἐπανέλθῃ ἀνευ φορτίου ἢ μετὰ φορτίου ἑλλιπούς, ὁ πλοίαρχος λαμβάνει ὀλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ τὴν λόγω χρονοτριβῆς ἀποζημίωσιν. (Βελγ. 127, Ἰταλ. 568).

391. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἐάν ἐγίνεν αἰτιος ἐμποδίσεως ἢ χρονοτριβῆς τοῦ πλοίου κατὰ τὸν ἀπόπλου, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ἢ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως. (Βελγ. 128, Ἰταλ. 569).

392. Ἐάν ὁ πλοίαρχος ἀναγκασθῆ νά ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον κατὰ τὸν πλοῦν ἕνεκα τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ὁ ναυλωτής ὀφείλει νά περιμείνῃ ἢ νά πληρώσῃ ὀλόκληρον τὸν ναῦλον.—Ἐάν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νά ἐπισκευασθῆ, ὀφείλεται ναύλος ἀνάλογος τοῦ γενομένου πλοῦ.—Ἐάν, διὰ νά μεταφέρῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸν προορισμὸν των, ὁ πλοίαρχος ἐναύλωσεν ἄλλο πλοῖον, ὁ νέος ναύλος θεωρεῖται συμφωνηθεὶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ναυλωτοῦ. (Ἰταλ. 570).

393. Ὁ πλοίαρχος ἀπόλλυσι τὸν ναῦλον, καὶ εὐθὺς γίνεται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι, ὅταν τὸ πλοῖον ἐξέπλευσεν, ἦτο ἀνίκανον πρὸς πλοῦν.—Ἡ περὶ τούτου ἀπόδειξις εἶναι δεκτὴ καὶ ἐναντίον τῆς ἐκθέσεως τῆς πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐπισκέψεως. (Βελγ. 140, Ἱταλ. 571).

394. Ἐάν συμβῇ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ πλοῖον, ὀφείλεται ὁλόκληρος ὁ ναῦλος καὶ ὅταν τὸ πλοῖον ἀναγκασθῇ νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τοῦ φορτίου του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου.—Ἐάν τὸ πλοῖον εἶναι ναυλωμένον δι' ἀμφοτερόπλου, ὀφείλεται τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου ὁλοκλήρου, ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀθροίσματος τῶν δύο ναύλων. (Βελγ. 136, Ἱταλ. 572).

395. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τινα λιμένα πρὸς παραλαβὴν φορτίου καὶ μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς ἄλλον λιμένα καὶ ἢ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας ἐπέλθῃ κατὰ τὸν ὑπὸ ἔργα πλοῦν, ὀφείλεται εἰς τὸν πλοίαρχον διὰ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως ἔξοδα ἀποζημιώσις, κανονιζομένη κατὰ τὰς περιστάσεις. (Ἱταλ. 573).

396. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ τὸν πλοῦν κατὰ διαταγὴν Δυνάμεως τινος, ἢ ἐβιάσθῃ νὰ παραμείνῃ ἐν τινι λιμένι διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ βλάβας, ἃς ὑπέστη, ἔστω καὶ ἔκουσίως, διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, δὲν ὀφείλεται ναῦλος διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμποδίσσεως ἢ τῆς παραμονῆς ἐν τῷ λιμένι, ἂν τὸ πλοῖον εἶναι ναυλωμένον κατὰ μῆνα, οὔτε αὐξήσις ναύλου, ἂν εἶναι ναυλωμένον κατὰ πλοῦν (Βελγ. 130, Ἱταλ. 574).

397. Ὄφείλεται ναῦλος διὰ τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα, ἅτινα ἠναγκάσθῃ ὁ πλοίαρχος νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐνεχυριάσῃ ἢ νὰ χρησιμοποιοῦσιν διὰ κατεπειγούσας ἀνάγκας τοῦ πλοίου. Ὄφείλει ὁμως ὁ πλοίαρχος νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς κυρίους τῶν ἐμπορευμάτων τὴν ἀξίαν, ἢν θὰ εἶχον ταῦτα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως, ἂν τὸ πλοῖον ἤθελεν εὐδωθῆ.—Ἐάν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τοὺς κυρίους τῶν πωληθέντων ἢ χρησιμοπορηθέντων ἐμπορευμάτων τὴν τιμὴν, ἢν ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐνεχυριασθέντα, τὸ λόγῳ δανείου ληφθέν ποσόν, παρακρατῶν ἐξ αὐτοῦ τὸν ναῦλον τὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ φορτωτικῇ.—Κατ' ἀμφότερας τὰς περιπτώσεις οἱ πλοιοκτῆται διαφυλάττουσι τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τοῦ πλοίου.—Ἐάν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου προκύπτῃ ἀπώλειά τις εἰς ἐκεῖνους, ὧν τὰ ἐμπορεύματα ἀπωλέσθησαν, ἐνεχυριάσθησαν ἢ ἐχρησιμοποιοῦντο, αὕτη διανέμεται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων καὶ τῶν ἄλ-

λων, ἅτινα ἔφθασαν εἰς τὸν προορισμὸν των, ἢ ἐσωθῆσαν ἐκ τοῦ ναυαγίου κατόπιν τῶν θαλασσιῶν συμβεβηκότων, ἅτινα ἐπροξένησαν τὴν πώλησιν ἢ τὴν ἐνεχυρίασιν. (Βελγ. 138, Ἱταλ. 575, Γαλλ. Σχ. 296).

398. Ὁ πλοίαρχος λαμβάνει ναῦλον διὰ τὰ πράγματα, τὰ ἐκβληθέντα χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἐὰν ταῦτα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς συνεισφοράν. (Βελγ. 141, Ἱταλ. 576).

399. Δὲν ὀφείλεται ναῦλος διὰ πράγματα, ἅτινα ἀπωλέσθησαν ἐκ ναυαγίου ἢ προσαράξεως, διηρηπάγησαν ὑπὸ πειρατῶν, ἢ ἐλήϊσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τὸν προπληρωθέντα ναῦλον, ἐκτός ἐναντίας συμφωνίας. (Ἱταλ. 577, Βελγ. 142).

400. Ἐὰν τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἐξαγορασθῶσιν, ἢ ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα διασωθῶσιν ἐκ τοῦ ναυαγίου, ὁ πλοίαρχος δικαιούται εἰς ναῦλον μέχρι τοῦ τόπου τῆς λήψεως ἢ τοῦ ναυαγίου. Δικαιούται δὲ εἰς ὄλοκληρον τὸν ναῦλον, συνεισφέρων εἰς τὴν ἐξαγοράν, ἐὰν μεταφέρῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ.—Ἡ συνεισφορά διὰ τὴν ἐξαγοράν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχοῦσης τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως, ἀφαίρειται τῶν ἐξόδων, καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. Οἱ μισθοὶ τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος ἐξαιροῦνται τῆς συνεισφοράς. (Ἱταλ. 578).

401. Ἐὰν ὁ παραλήπτης ἀρνήται νὰ παραλάβῃ τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δικαιούται, ἀδεία τῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς, νὰ πωλήσῃ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν μεσεγγύησιν τοῦ ὑπολοίπου.—Ἐὰν τὸ ληφθὲν τίμημα δὲν ἐξαρκῇ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου, διατηρεῖ ὁ πλοίαρχος τὴν κατὰ τοῦ φορτωτοῦ ἀγωγήν. (Βελγ. 123, Ἱταλ. 579).

402. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ παρακρατήσῃ τὰ ἐμπορεύματα ἐντὸς τοῦ πλοίου διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου.—Δύναται ὁμῶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκφορτώσεως νὰ ζητήσῃ τὴν μεσεγγύησιν αὐτῶν εἰς χεῖρας τρίτου μέχρι πληρωμῆς τοῦ ναύλου (Βελγ. 124, Ἱταλ. 580).

403. Ὁ ναῦλος καὶ αἱ ἐκ κοινῶν ἀβαριῶν ἀπαιτήσεις ἔχουσι προνομίον ἐπὶ τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἐὰν δὲν μετεβιβάσθησαν εἰς χεῖρας τρίτου. (Βελγ. 116, 125, Ἱταλ. 672, Πολ. Δικ. 941, 7).

404. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραλήπτου πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ δεκαπενθημέρου, τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προνόμιον ἐξακολουθεῖ ὀφιστάμενον. (Βελγ. 126).

405. Ὁ φορτωτής ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ζητήσῃ μείωσιν τοῦ ναύλου.— Δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀντὶ τοῦ ναύλου τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα, ὧν ἡλαττώθη ἡ ἀξία ἢ ἅτινα ἐβλάβησαν ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος, ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας. Ἐν δὲ μὲν βυτία περιέχοντα οἶνον, ἔλαιον, μέλι ἢ ἄλλα ὑγρά διέρρουσαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐξεκενώθησαν ἢ ἔμειναν σχεδὸν κενά, δύνανται νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἀντὶ τοῦ ναύλου. (Βελγ. 121, 122, Ἱταλ. 581).

Κεφάλαιον Δ'. — Περὶ τῶν ἐπιβατῶν *

406. Ἡ σύμβασις τῆς ναυλώσεως διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν ρυθμίζεται, ἐλλείπει εἰδικῶν συμφωνιῶν, ὑπὸ τῶν ἐπομένων διατάξεων. (Ἱταλ. 582).

407. Ὅταν ὁ πλοῦς ματαιοῦται πρὸ τοῦ ἀπόπλου: α') ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπιβάτου, μὴ ἐπιβάντος τοῦ πλοίου ἐγκαιρῶς, ὀφείλεται ὀλόκληρος ὁ ναῦλος· β') συγπερία δηλώσεως τοῦ ἐπιβάτου ἢ ἐνεκα θανάτου, ἀσθενείας ἢ ἄλλου τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ἀφορώσης αὐτόν, ὀφείλεται τὸ ἡμισυ τοῦ ναύλου, ἀφαιρέσει τῶν δαπανῶν τροφῆς διὰ τὴν εἰκαζομένην διάρκειαν τοῦ πλοῦ, ἐὰν ἡ τροφή περιελήφθη ἐν τῷ ναύλῳ· γ') ἐξ αἰτίας τοῦ πλοιαρχοῦ, δικαιοῦται ὁ ἐπιβάτης εἰς ἀνάληψιν τοῦ ναύλου καὶ εἰς ἀποζημίωσιν· δ') ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας ἀφορώσης τὸ πλοῖον, ἀποδίδεται ὁ προκαταβληθεὶς ναῦλος καὶ οὐδέτερος τῶν συμβαλλομένων ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν. (Ἱταλ. 583, Βελγ. 172—175, Γερμ. 667—669).

408. Ὅταν ὁ πλοῦς διακόπτεται μετὰ τὸν ἀπόπλου: α') ἐὰν ὁ ἐπιβάτης ἀποβιβάσθῃ ἑκούσιως εἰς λιμένα προσεγγίσεως, πληρώνει ὀλόκληρον τὸν ναῦλον· β') ἐὰν ὁ πλοιαρχὸς ἀποποιῆται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν ἢ εἶναι ἄλλως ὑπαίτιος τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ ἐπιβάτου εἰς λιμένα προσεγγίσεως, ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν· γ') ἐὰν ὁ πλοῦς διακόπηται ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ἀφορώσης τὸ πλοῖον ἢ τὸν ἐπιβάτην, ὀφείλεται ναῦλος ἀνάλογος τῆς διανυθείσης ἀποστάσεως.—Οὐδεὶς ναῦλος, ὀφείλεται ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἐν ναυαγίῳ ἀπο.

* Βλ. καὶ ἄρθρ. 51 γ. δ. 13/15 Δεκεμβρίου 1929 «πρὸς πρῶτον καὶ δευτὸν κώδικας τοῦ ἔμπορ. ναυτικοῦ», γ. δ. τῆς 7/11 Ἀπρ. 1926 καὶ Ν. 4195/1929.

θανόντος ἐπιβάτου, ἀλλ' ὁ προκαταβληθεὶς δὲν ἀποδίδεται. (ἴταλ. 584, Βελγ. 176).

409. Ἐν περιπτώσει ἐπιβραδύσεως τοῦ ἀπόπλου, ὁ ἐπιβάτης ἔχει δικαίωμα διαμονῆς καὶ τροφῆς ἐν τῷ πλοίῳ διαρκούσης τῆς ἐπιβραδύσεως, ἐὰν ἡ τροφή περιλαμβανῆται ἐν τῷ ναύλῳ· ἐπὶ πλέον δὲ δικαιούται καὶ εἰς ἀποζημίωσιν, ὅταν ἡ ἐπιβραδύσις δὲν προῆλθεν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας.—Ἐὰν ἡ ἐπιβραδύσις παρατείνεται, δικαιούται προεὶτι ὁ ἐπιβάτης νὰ διαλύσῃ τὴν σύμβασιν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ ναύλος ἀποδίδεται ἀκέραιος.—Ἐὰν ἡ ἐπιβραδύσις προῆλθεν ἐκ κακοκαιρίας, ἢ λύσις τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐπιβάτου χωρεῖ μόνον ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τοῦ τρίτου τοῦ ναύλου.—Ἡ περίπτωση τῆς κακοκαιρίας πιστοποιεῖται ὑπὸ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς. (ἴταλ. 585, Βελγ. 174, Γερμ. 671).

410. Τὸ πλοῖον ναυλωθέν ἀποκλειστικῶς πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν ὀφείλει, οἰοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, νὰ μεταφέρῃ αὐτοὺς κατ' εὐθείαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ, προσεγγίζον εἰς τοὺς ἀγγεληθέντας πρὸ τῆς ναυλώσεως λιμένας, ἢ εἰς τοὺς τῆς προσεγγίσεως. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐξέλθῃ τῆς πορείας του, ἢ προσεγγίσῃ ἐκ θελήσεως ἢ ἐξ αἰτίας τοῦ πλοιάρχου, οἱ ἐπιβάται ἐξασκοῦντοσιν διαμένοντες ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τρεφόμενοι δαπάναις αὐτοῦ, ἐπιφυλασσομένου αὐτοῖς καὶ τοῦ δικαίωματος ἀποζημιώσεως καὶ διαλύσεως τῆς συμβάσεως.—Ἐὰν τὸ πλοῖον, ἐκτὸς τῶν ἐπιβατῶν, ἔχῃ καὶ φορτίον, ὁ πλοίαρχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελέσῃ, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν προσεγγίσεις. (ἴταλ. 586, Βελγ. 171).

411. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, ἐπελθούσης κατὰ τὸν πλοῦν ἐξ ἐμποδίσεως διαταχθείσης ὑπὸ Δυνάμεως, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου: α') ἐὰν ὁ ἐπιβάτης δὲν θέλῃ νὰ περιμείνῃ τὴν παῦσιν τῆς ἐμποδίσεως, ἢ τὴν ἀπεπέρατῶν τῶν ἐπισκευῶν, δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν σύμβασιν πληρῶνων ναῦλον ἀνάλογον τῆς διανυθείσης ἀποστάσεως· β') ἐὰν προτιμᾷ νὰ περιμείνῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλοῦ, δὲν ὀφείλει ἐπὶ πλέον ναῦλον, ἀλλὰ τρέφεται ἰδίᾳ δαπάνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσεως ἢ τῶν ἐπισκευῶν. (ἴταλ. 587, Βελγ. 178, Γερμ. 671).

412. Ἡ τροφή τῶν ἐπιβατῶν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, τεκμαίρεται συμπεριλαμβανομένη ἐν τῷ ναύλῳ. Ἐὰν αὕτη ἐξαιρῆται, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ χορηγῇ τρόφιμα εἰς τοὺς στερουμένους ἐπιβάτας ἐπὶ εὐλόγῳ τιμῆματι.—Ἐπὶ πλοῦν ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης πέραν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, ἢ πέραν τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ, οἱ ἐπιβάται

ἔχουσι δικαίωμα νά μένωσιν ἐν τῷ πλοίῳ καί νά τρέφωνται ἐπὶ τεσσαράκοντα ὀκτώ συνεχεῖς ὥρας ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ, ἐκτός ἂν τὸ πλοῖον εἶναι ὑποχρεωμένον ν' ἀναχωρήσῃ ἀμέσως (ἴταλ. 588, Βελγ. 166).

413. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν, ἔστω καὶ μὴ ὠρισμένου ἀριθμοῦ, τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκναυλωτοῦ καὶ τοῦ ναυλωτοῦ ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τρίτου κεφαλαίου τοῦ παρόντος τίτλου, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως.—Διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐπιβιβασθέντα πράγματα τῶν ἐπιβατῶν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ναυλώσεως διατάξεις, ἀλλὰ δὲν ὀφείλεται ἰδιαιτερός ναῦλος, ἂν δὲν συνεφωνήθῃ. (ἴταλ. 589, Βελγ. 167, Γερμ. 672, 673, 676).

414. Ὁ πλοίαρχος δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας τὰς ἐπελθοῦσας εἰς τὰ πράγματα τοῦ ἐπιβάτου, ἂν ὁ ἐπιβάτης διετήρησεν τὴν φύλαξιν αὐτῶν, ἐκτός ἂν ἡ ζημία προήλθεν ἐξ αἰτίας τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ πληρώματος (Βελγ. 167, 2).

415. Ἀποθανόντος τοῦ ἐπιβάτου κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ πλοίαρχος ἐπιμελεῖται τῆς διατηρήσεως τῶν πραγμάτων αὐτοῦ. (Βελγ. 171, Γερμ. 675).

416. Ὁ ἐπιβάτης δὲν δύναται ἀνευ συναινέσεως τοῦ πλοίαρχου νά μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς μεταφορᾶς πηγάζοντα δικαιώματά του. (Βελγ. 165, Γερμ. 664).

417. Τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου εὑρισκόμενα πράγματα τοῦ ἐπιβάτου εἶναι προνομιακῶς ὑπέγγραφα εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ τῶν ἐξόδων τροφῆς. (Βελγ. 169, Γερμ. 673).

ΤΙΤΛΟΣ V

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΒΑΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ

Κεφάλαιον Α'. — Περὶ τῶν ἀβαριῶν

418. Ἀβαρίαι εἶναι τὰ ἕκτακτα ἐξόδα, τὰ γενόμενα διὰ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον κοινῶς ἢ κεχωρισμένως καὶ πάσαι αἱ ζημίαι αἱ ἐπελθοῦσαι εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἀπὸ τῆς φορτώσεως καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ κατὰπλου καὶ τῆς ἐκφορτώσεως.—Αἱ ἀβαρίαι εἶναι δύο εἰδῶν, κοιναὶ καὶ μερικαί.—Δὲν εἶναι ἀβαρίαι ἀλλ' ἀπλᾶ ἐξόδα εἰς βάρος τοῦ πλοίου τὰ συνήθη ἐξόδα διὰ τὸν εἰς

ὄρμους, ποταμούς ἢ διώρυγας εἰσπλουν καὶ ἐκπλουν τοῦ πλοίου καὶ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη καὶ δικαιώματα.—Ἐλλείπει εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξύ τῶν συμβαλλομένων, αἱ ἄβαρῖαι κανονίζονται κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις. (Βελγ. 144-146, Ἱταλ. 642).

419. Κοιναὶ ἄβαρῖαι εἶναι τὰ ἕκτακτα ἔξοδα καὶ αἱ ἐκούσαι ζημίαι, αἱ γινόμεναι πρὸς κοινήν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.—Τοιαῦται εἶναι: α') τὰ πράγματα, τὰ διδόμενα πρὸς ἐξαγοράν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου· β') τὰ ἐκβληθέντα εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς κοινήν σωτηρίαν· γ') οἱ κχιμλοὶ, οἱ ἰστοί, τὰ ἰστία καὶ τὰ ἄλλα ἐξάρτια, τὰ ἐκκοπέντα πρὸς κοινήν σωτηρίαν, καὶ τὰ θραυσθέντα συνεπίετ τῶν πρὸς κοινήν σωτηρίαν γινόμενων πράξεων· δ') αἱ ἀγκυραὶ, αἱ ἀλύσεις καὶ τὰ ἄλλα πρὸς κοινήν σωτηρίαν ἐγκαταλειφθέντα ἀντικείμενα· ε') αἱ ζημίαι, αἱ προξενηθεῖσαι ἐκ τῆς ἐκβολῆς εἰς τὰ ὑπολειφθέντα ἐν τῷ πλοίῳ πράγματα, στ') αἱ ζημίαι, αἱ προξενηθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον ἐκ τῆς ἐκβολῆς εἴτε ἐκουσίως εἴτε ὡς ἀναγκαῖα ταύτης συνέπεια, καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διασώσεως τοῦ φορτίου, ἢ πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς ἐκροῆς καὶ ἀντλήσεως τῶν ὑδάτων, ὡς καὶ αἱ ἐντεῦθεν προκύπτουσαι εἰς τὸ φορτίον ζημίαι· ζ') αἱ ζημίαι αἱ προξενηθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἐκ τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς ἐν τῷ πλοίῳ· η') τὰ ἔξοδα νοσηλείας ἐκ τροφῆς τῶν πληγωθέντων πρὸς ἄμυναν τοῦ πλοίου καὶ τὰ ἔξοδα κηδείας ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν· θ') οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσσεως, ἐάν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ τὸν πλοῦν ἐκ διαταγῆς Δυνάμεως ἢ εἶναι ἠναγκασμένον νὰ παραμείνῃ ἐν τινὶ λιμένι ἕνεκα πολέμου ἐπελθόντος ἢ ἄλλης ὁμοίας αἰτίας ἐμποδίζουσης τὸν εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ πλοῦν, ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον δὲν ἀπηλλαγῆσαν τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων· ι') τὰ πρὸς εἰσπλουν ἢ ἐκπλουν ἔξοδα καὶ τὰ πληρωθέντα ναυτιλιακὰ τέλη εἰς λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἠναγκάσθῃ νὰ προσορμισθῇ ἕνεκα τρικυμίας, καταδιώξεως ὑπὸ ἐχθρῶν ἢ πειρατῶν, ἢ ἕνεκα εἰσροῆς ὑδάτος προξενηθείσης ἐκ τυχοῦτος συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας· ια') οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος ἐν λιμένι ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως κατὰ τὸ διάστημα τῶν διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πλοῦ ἀναγκαίων ἐπισκευῶν, ὅταν αὗται ἀποτελῶσι κοινήν ἄβαρῖαν· ιβ') τὰ ἔξοδα ἐκφορτώσεως καὶ ἀναφορτώσεως τῶν ἀποτεθέντων εἰς τὴν ξηρὰν πραγμάτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημέγων ἐπισκευῶν τοῦ πλοίου ἐν λιμένι ἀναγκαστικῆς προ-

σορμίσσεως, τὰ ἔξοδα φυλάξεως αὐτῶν καὶ τὰ μισθώματα τῶν ἀποθηκῶν, ὅπου τὰ πράγματα ταῦτα ἐναπετέθησαν· ιγ') τὰ ἔξοδα, τὰ γενόμενα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ ἐμποδιοθέντος πλοίου, ἐάν ἡ ἐμπόδιαις δὲν προῆλθεν ἐκ λόγου ἀφορῶντος ἀποκλειστικῶς τὸ πλοῖον, ἢ τὸ πρόσωπον τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πλοιοκτῆτου, καὶ οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος κατὰ τὸν ἀπαιτηθέντα διὰ τὴν τοιαύτην ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ πλοίου χρόνον, ἐάν αὕτη ἐπετεύχθη· ιδ') τὰ ἔξοδα ἐκφορτώσεως, τὰ γενόμενα πρὸς κουφισμὸν τοῦ πλοίου, ἐάν τὸ τοιοῦτον ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἕνεκα τρικυμίας ἢ ἄλλου λόγου κοινῆς σωτηρίας πλοίου καὶ φορτίου, ὡς καὶ αἱ ζημίαι, ὅς ὑπέστη τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον κατὰ τὴν ἐκφορτώσιν καὶ τὴν ἀναφορτώσιν· ιε') αἱ ζημίαι, ὅς ὑπέστη τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἐκ προσαράξεως γενομένης ἐκουσίως πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου ἐκ τρικυμίας, ληίσσεως ἢ ἄλλου ἐπικειμένου κινδύνου· ιστ') τὰ ἔξοδα, τὰ γενόμενα πρὸς ἀνέλκυσιν τοῦ πλοίου προσαράξαντος ἕνεκα τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ αἰτίας, καὶ αἱ ἀμοιβαί, αἱ ὀφειλόμεναι διὰ τὰς ἐργασίας καὶ ὑπηρεσίας τὰς παρασχεθείσας κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην· ιζ') αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ ζημίαι, ὅς ὑπέστησαν τὰ πράγματα τὰ θεθέντα ἐντὸς λέμβων πρὸς κουφισμὸν τοῦ πλοίου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἔδαφίου ιδ', συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰς λέμβους ταύτας ὀφειλομένων ποσοστῶν συνεισφορᾶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ζημίαι, αἱ προξενηθείσαι ἐπὶ τῶν ἀπομειναντων ἐν τῷ πλοίῳ πραγμάτων, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἠθελον θεωρηθῆναι κοιναὶ ἀβαρῖαι· ιη') οἱ τόκοι τοῦ ναυτικοῦ δανείου, τοῦ συνομολογηθέντος πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν συγκαταλεγομένων, μεταξὺ τῶν κοινῶν ἀβαρῖων, καὶ τὰ ἀσφάλιστα τῶν εἰρημένων ἐξόδων, ὡς καὶ ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις εἰς τὸν κύριον τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, ἅτινα ἐπωλήθησαν κατὰ τὸν πλοῦν ἐν λιμένι ἀναγκαστικῆς προσαρμοίσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν αὐτῶν ἐξόδων· ιθ') τὰ ἔξοδα τοῦ κανονισμοῦ τῶν κοινῶν ἀβαρῖων.—Δὲν θεωροῦνται κοιναὶ ἀβαρῖαι, καὶ ἂν ἐκουσίως ἐγένοντο διὰ τὴν κοινὴν ὀφέλειαν καὶ σωτηρίαν, αἱ ζημίαι, ὅς ὑπέστη τὸ πλοῖον, ἢ τὰ δι' αὐτὸ γενομένα ἔξοδα, ἐάν προέρχωνται εἴτε ἐξ ἐλαττώματος ἢ παλαιότητος τοῦ πλοίου, εἴτε ἐκ πταίσματος ἢ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος.—Τὰ ἐκβληθέντα ἄρμενα καὶ ἄλλα εἶδη σκευῆς καὶ ἐξοπλισμοῦ τοῦ πλοίου καὶ αἱ ἄγκυραι, αἱ ἀλυσεῖς ἢ ἄλλα πράγματα ἐγκαταλειφθέντα, ἔστω καὶ ἐκουσίως διὰ τὴν κοινὴν ὀφέλειαν καὶ σωτηρίαν, δὲν συνυπολογίζονται εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς ἀβαρίας, ἐάν δὲν

εἶναι προσηκόντως ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ νομίμως τηρουμένῳ βιβλίῳ ἀπογραφῆς τοῦ πλοίου. [Βέλγ. 147, 148, 151, Ἴταλ. 643].

420. Θεωροῦνται κοιναὶ ἀβορίαι: α') τὸ τμήμα ἢ ἡ ἀποζημιώσις τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ προσώπου τοῦ πληρώματος, τοῦ σιαλέντος εἰς τὴν ξηρὰν δι' ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου καὶ αἰχμαλωτισθέντος ἢ κρυτηθέντος ὡς δηήρου· β') τὰ ἐξοδα ἐκτάκτου καθάρσεως, μὴ προβλεφθείσης κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ναυλώσεως, ἐάν αὕτη ἀφορᾷ τὸ τε πλοῖον καὶ φορτίον, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς τροφῆς τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως. [Ἴταλ. 644].

421. Ἐάν ἡ ἐκβολὴ καταστῇ ἀναγκαία, ἐκβάλλονται πρῶτον τὰ πράγματα τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα καὶ τὰ μικρότερας ἀξίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἀκολουθῶς τὰ τοῦ ἀνωτέρου καταστρώματος καὶ διαδοχικῶς τὰ λοιπὰ. (Ἴταλ. 645).

422. Μερικαὶ ἀβορίαι εἶναι αἱ ἐπελθοῦσαι ζημίαι καὶ τὰ γινόμενα ἐξοδα διὰ μόνον τὸ πλοῖον ἢ δι' ἄ μόνον τὸ φορτίον. Τοιαῦται εἶναι: α') οἰαδήποτε ἀπώλεια ἢ ζημία, ἢ ὑπέστησαν τὰ ἐμπορεύματα ἐκ τρικυμίας, πυρκαϊᾶς, λητσεωῆς, ναυαγίου, προσαράξεως, διαρρήξεως ἢ ἄλλου τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, β') ἡ ἀπώλεια ἰστίων, καμιλῶν, ἀγκυρῶν, ἰστίων καὶ σχοιῶν, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἄλλη ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τὸ πλοῖον ἐκ τῶν αἰτίων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, γ') οἰαδήποτε ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος, δ') τὰ ἐξοδα οἰαδήποτε προσορμίσσεως, προελθούσης ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πλοίου, ἐξ εἰσορῆς ὕδατος προελθούσης ἐκ παλαιότητος, ἐξ ἐλλείψεως προμηθειῶν τοῦ πλοίου, καὶ ἐξ οἰαδήποτε ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον, ε') ὁ μισθὸς καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν διάρκειαν εἴτε τῆς συνήθους καθάρσεως, εἴτε τῶν ἐπισκευῶν, τῶν προελθουσῶν ἐξ ἐλαττώματος ἢ παλαιότητος τοῦ πλοίου ἢ ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν ἐμποδίσσεως ἢ διαμονῆς ἐν λιμένι, ἀφορώσης μόνον τὸ πλοῖον ἢ μόνον τὸ φορτίον, ὡς καὶ τὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτούμενα ἐξοδα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, στ') τὰ ἐξοδα, τὰ γινόμενα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ἢ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν περιεχόντων αὐτὰ βυτίων, κιβωτίων ἢ δεμάτων, ὅταν τὰ ἐξοδα ταῦτα δὲν προέρχωνται ἐκ ζημιῶν θεωρουμένων ὡς κοινῶν ἀβαριῶν, ζ') τὸ ἐν τῇ περι

πτώσει τοῦ ἄρθρου 167 ὑπερβάλλον τοῦ ναύλου.— Αἱ ζημίαι, αἱ ἐπελθούσαι εἰς τὸ φορτίον ἐκ συμβεβηκότος προελθόντος ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος, εἶναι μερικαὶ ἀβαρίαί, ἐπιφυλασσομένης τῆς κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τῆς κατὰ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου ἀγωγῆς.— Αἱ ζημίαι αἱ προξενηθεῖσαι εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἐκ παρατεταμένης καὶ αὐθαιρέτου διαμονῆς εἰς λιμένας, βαρύνουσι τὸν πλοίαρχον. (Βελγ. 147,2, 148,3,4, Ἱταλ. 646).

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τῆς συνεισφορᾶς

423. Τὰς μερικὰς ἀβαρίας ὑφίσταται καὶ πληρώνει ὁ κύριος τοῦ πράγματος, ὅπερ ὑπέστη τὴν ζημίαν ἢ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ ἔξοδον.— Αἱ κοιναὶ ἀβαριαὶ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν μεταξὺ τοῦ φορτίου καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.— Ἡ ἀξία τῶν θυσιασθέντων πραγμάτων περιλαμβάνεται εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς συνεισφερούσης ομάδος. (Βελγ. 149, 152, 155, Ἱταλ. 647).

424. Τὰ τρόφιμα τοῦ πλοίου καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν δὲν συνεισφέρουσι εἰς τὴν κοινὴν ἀβαρίαν, ἐάν ἐσώθησαν, ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς συνεισφορὰν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐάν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάβησαν. [Βελγ. 151, Ἱταλ. 648].

425. Τὰ ἐμπορεύματα, περὶ ὧν δὲν ὑπαρχει φορτωτικὴ ἢ δηλωτικὴ τοῦ πλοιάρχου, δὲν πληρώνονται, ἐάν ἐξεβλήθησαν, συνεισφέρουσι δὲ, ἐάν διεσώθησαν. [Βελγ. 154,1, Ἱταλ. 649].

426. Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωθέντα ἐμπορεύματα συνεισφέρουσι πάντοτε εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας, ἐάν διεσώθησαν.— Ἐάν ἐκβληθῶσιν ἢ βλαβῶσιν ἐκ τῆς ἐκβολῆς, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἔχη ἀπαιτησὶν συνεισφορᾶς, δύναται δὲ μόνον νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ πλοιάρχου. [Βελγ. 154,2,3, Ἱταλ. 650].

427. Ἐάν ἡ ἐκβολὴ δὲν σώσῃ τὸ πλοῖον, οὐδεμία γίνεται συνεισφορὰ, τὰ δὲ διασωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἢ ἀποζημιώσιν τῶν ἐκβληθέντων ἢ βλαβέντων.— Ἐάν ἡ ἐκβολὴ σώσῃ τὸ πλοῖον καὶ τοῦτο ἐν τῇ συνεχεῖα τοῦ πλοῦ ἀπολεσθῇ, τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουσι εἰς τὴν ἐκβολὴν κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν, εἰς τὴν εὐρίσκονται κατάστασιν, ἀφαιρέσει τῶν ἐξόδων διασώσεως.— Τὰ ἐκβληθέντα οὐδέποτε συνεισφέρουσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, τῶν προξενηθεισῶν μετὰ τὴν ἐκβολὴν εἰς τὰ διασωθέντα πράγματα.— Τὸ φορτίον δὲν συνεισφέρει εἰς πληρωμὴν τοῦ πλοίου ἀπολεσθέντος ἢ καταστάντος ἀνικάνου πρὸς πλοῦν. [Βελγ. 156 - 158, Ἱταλ. 651].

428. Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα, τὰ τεθέντα εἰς λέμβους

πρὸς κουφισμὸν τοῦ πλοίου, ἀπολεσθῶσιν, ἢ πρὸς συνεισφοράν ἀναλογία γίνεται ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.—Ἐάν ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ ὑπολοίτου φορτίου, τὰ ἐπὶ τῶν λέμβων τεθέντα ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς συνεισφοράν, καὶ ἂν ἤθελον διασωθῇ. [Ἱταλ. 652].

429. Ἐάν μετὰ τὴν διανομὴν τὰ ἐκβληθέντα πράγματα ἀνεκτήθησαν παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ὀφείλουσι αὐτοὶ ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ εἰς τοὺς ἐνδίαφορομένους διττὴν ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφοράς, ἀφαιρέσει τῆς ζημίας, τῆς προξενθείσης ἐκ τῆς ἐκβολῆς καὶ τῶν ἐξόρων τῆς ἀνακτήσεως. Ν.2 Π. 42,7 [Βελγ. 160, Ἱταλ. 653].

430. Τὸ πλοῖον συνεισφέρει κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν αὐτοῦ ἢ κατὰ τὸ τμήμα τῆς πωλησεως, ἀφαιρέσει τῶν μερικῶν ἀβαριῶν καὶ αὐτῶν τῶν μεταγενεστέρων τῆς κοινῆς ἀβαρίας.—Ὁ ναύλος, ὁ κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 399 (174) συμφωνίαν θεωρούμενος ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν ἐμπορευμάτων ὡς κεκτημένος, δὲν ὑπόκειται εἰς συνεισφοράν. [Βελγ. 152,1, 155, Ἱταλ. 654].

431. Τὰ διασωθέντα πράγματα καὶ τὰ ἐκβληθέντα ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον θυσιασθέντα, συνεισφέρουσι κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως καθαρᾶς ἀξίας τῶν.—Ἐάν περὶ τοῦ ναύλου ὑπάρχη ἡ συμφωνία, ἡ ἀναφερομένη ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁ ναύλος δὲν ἐκπίπτει ἐκ τῆς ἀξίας αὐτῶν. [Βελγ. 152,2, Ἱταλ. 655].

432. Τὸ γένος, τὸ εἶδος καὶ ἡ ποιότης τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα συνεισφέρουσι, ὡς καὶ τῶν ἐκβληθέντων ἢ θυσιασθέντων, κανονίζεται διὰ τῆς παραγωγῆς τῆς φορτωτικῆς καὶ τῶν τιμολογίων, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων.—Ἐάν ἐν τῇ φορτωτικῇ ἀναφέρηται ποιότης ἢ ἀξία τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων κατωτέρα τῆς ἀληθοῦς, συνεισφέρουσι ταῦτα κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν, ἐάν διεσώθησαν, καὶ πληρώνονται συμφώνως πρὸς τὴν ἐμφαινομένην ποιότητα καὶ ἀξίαν τῶν, ἐάν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάβησαν.—Ἐάν τούναντιον ἀναφέρηται ποιότης ἢ ἀξία ἀνωτέρα τῆς ἀληθοῦς, τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα συνεισφέρουσι κατὰ τὴν ἐμφαινομένην ποιότητα ἢ ἀξίαν τῶν, ἐάν διεσώθησαν, καὶ πληρώνονται κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ἐάν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάβησαν. [Βελγ. 153, Ἱταλ. 656].

433. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἑγγράφον ἐκθεῖν περὶ πασῶν τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων καὶ περὶ τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, εὐθύς ὡς τοῦτο καταστή ἄριστον.—Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ

ἀναφέρῃ τὰ αἷτια τῆς ἀποφάσεως καὶ περιληπτικῶς τὰ θυσιασθέντα ἢ βλαβέντα πράγματα, νὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος ἢ ν' ἀναφέρονται ἐν αὐτῇ τὰ αἷτια τῆς ἀρνήσεως τῶν καὶ νὰ ἐγγράφηται εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου.—Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, προσαρτᾶται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 332 (107) ἐκθεσιν. [Βελγ. 161, ἴταλ. 657].

434. Ἡ περιγραφή, ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου ἐπιμελεία τοῦ πλοίαρχου ὑπὸ πραγματοποιησάντων κανονιστῶν, διοριζομένων ἐν Ἑλλάδι μὲν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐν ἑλλείψει, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἄλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ, ἐν ἑλλείψει, ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς.—Ὁ ὑπὸ τῶν πραγματοποιησάντων κανονιστῶν συνταχθεὶς κανονισμὸς ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ πρωτοδικείου, ἐν δὲ τῇ ἄλλοδαπῇ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ἢ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτοπίου Ἀρχῆς. [Βελγ. 163, 164, ἴταλ. 658].

435. Ἐπὶ πασῶν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα ἔχουσι προνόμιον ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς.—Δὲν δύνανται νὰ παρακρατήσωσι τὰ ἐμπορεύματα ἢ νὰ ζητήσωσι τὴν μεσεγγύησιν αὐτῶν, ἐὰν ὁ παραλήπτης δίδῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συνεισφορᾶς. [Βελγ. 159]. Ν. 2Π 14.2

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΠΛΟΙΩΝ ΖΗΜΙΩΝ

436. Ἐὰν ἡ σύγκρουσις τῶν πλοίων συνέβῃ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, αἱ ἐντεῦθεν ζημίαι καὶ αἱ ἀπώλεια βαρύνουσι τὰ ὑποστάντα αὐτὰς πράγματα ἀνευ δικαιώματος ἀποζημιώσεως. [Βελγ. 251, 1, ἴταλ. 660, Γερμ. 735, 1].

437. Ἐὰν ἡ σύγκρουσις συνέβῃ ἐκ πταίσματος τοῦ ἐνὸς τῶν πλοίων, αἱ ἐντεῦθεν ζημίαι καὶ ἀπώλεια βαρύνουσι τὸ ὑπαίτιον πλοῖον.—Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκειᾶς τοῦ διανεμητέου ποσοῦ, αἱ ἀποζημιώσεις, αἱ ὀφειλόμεναι εἰς πρόσωπα ἀποθανόντα ἢ πληγωθέντα προτιμῶνται. [Βελγ. 251, 2, ἴταλ. 661, Γερμ. 734].

438. Ἐὰν ὑπάρχη πταίσμα ἀμφοτέρων τῶν πλοίων, τὸ σύνολον τῶν ζημιῶν βαρύνει ἀμφοτέρα κατὰ λόγον

τῆς ἐπιδράσεως τοῦ πταίσματος ἐκάστου πλοίου ἐν τῇ παραγωγῇ τῆς συγκρούσεως.—Ἐάν δὲν ἐξάγεται εἰς πλοιοκτῆς ἐκ τῶν πλοίων εἶναι καταλογιστέον τὸ πταῖσμα, ἕκαστον ὑφίσταται τὰς ἰδίας αὐτοῦ ζημίας καὶ ἀπωλείας ἀνευ δικαιώματος ἀποζημιώσεως.—Διὰ τὰς ζημίας καὶ ἀπωλείας τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν παθόντων προσώπων ἕκαστον τῶν πλοίων εὐθύνεται εἰς ὁλόκληρον κατ' ἀμοιβάρας τὰς περιπτώσεις. (Βελγ. 252, Γερμ. 735, Ἰταλ. 662).

439. Ἡ παρουσία πλοηγῶ ἐν τῷ πλοίῳ οὐδόλως παρακωλύει τὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εὐθύνην τοῦ πλοίου. (Βελγ. 251,3).

440. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα εὐθύνη τῶν πλοίων εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς πρὸς τοὺς ζημιωθέντας καὶ τοὺς πλοιοκτῆτας εὐθύνης τῶν ὑπαίτιων τοῦ πταίσματος προσώπων. (Ἰταλ. 663).

441. Ἐάν πλοῖον συνεκρούσθῃ πρὸς ἕτερον ἀνευ ἰδίου πταίσματος, ἀλλ' ἕνεκα συγκρούσεως, ἣν ὑπέστη ἐκ πταίσματος τρίτου πλοίου, ὁλόκληρος ἢ εὐθύνη βαρύνει τὸ τρίτον πλοῖον. (Ἰταλ. 664, Γερμ. 739).

442. Ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς συγκρούσεως ἀγωγῶν ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀρμοδίων δικαστηρίων, ἐάν μὲν ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἐν τῇ ἑλληνικῇ θαλάσῃ, ἀρμόδιον εἶναι καὶ τὸ πρωτοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐγένετο ἡ σύγκρουσις, ἐάν δὲ ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἀλλαχοῦ, ἀρμόδιον εἶναι καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ λιμένος, ὅπου μετὰ τὴν σύγκρουσιν κατέφυγε τὸ ὑπαίτιον πλοῖον. (Γαλλ. Σχ. 424 ἐπ.).

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΑΡΩΓΗΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ *

443. Ὁ παρασχὼν ἀποτελεσματικῶς ἀρωγὴν εἰς πλοῖον κινδυνεῦον ἐν θαλάσῃ δικαιούται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων του, καὶ εἰς ἀμοιβήν.— Ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ κινδυνεύσαντος πλοίου δὲν δικαιούνται εἰς τοιαύτην ἀμοιβήν. (Γερμ. 740).

444. Ἡ σύμβασις περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ προη-

* Βλ. καὶ Ν ΓΩΠΣΤ' (3886) τῆς 6/12 Αὐγ. 1911 περὶ κωλύσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1910 δύο διεθνῶν συμβάσεων μεταξὺ κλπ. περὶ συγκρούσεως πλοίων καὶ θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως.

γούμενον ἄρθρον ἀμοιβῆς, ἡ γενομένη ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ ἢ διαρκοῦντος τοῦ κινδύνου, εἶναι διαρρηκτὴ, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὸ μέτρον.—Ἐλλείπει συμφωνίας ἡ ἀμοιβὴ κανονίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. (Γερμ. 741, 742).

445. Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ μέτρου τῆς ἀμοιβῆς τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὅπ' ὄψει τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον, τὸν καταναλωθέντα χρόνον, τὰς παρασχεθείσας ὑπηρεσίας, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργασθέντων προσώπων, τοὺς κινδύνους εἰς οὓς τὰ πρόσωπα ταῦτα ἢ τὰ πλοία αὐτῶν ἐξέτησαν, τὸν ἀπειλήσαντα τὰ διασωθέντα πράγματα κινδύνου καὶ τέλος τὴν καθαρὰν ἀξίαν αὐτῶν.—Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν δόναται νὰ ὑπερβῇ τὸ πέμπτον τῆς διασωθείσης καθαρᾶς ἀξίας. (Γερμ. 743, 744). Συν. Ἀμβ. λύσις 44.

446. Ἐάν ἡ ἀρώγῃ παρεσχέθῃ ὑπὸ πλοίου, τὸ τέταρτον εἰς τῆς ἀμοιβῆς ἀνήκει εἰς τὸν πλοιοκτῆτην, τὸ τέταρτον εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ ὑπόλοιπον τέταρτον εἰς τὸ πλήρωμα, διανεμόμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου κατὰ πίνακα συντασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς προσωπικῆς ἐκάστου ἐνεργείας.—Πᾶσαν ἀμφισβήτησιν ἐπὶ τοῦ πίνακος λύει συμπιστωτικῶς ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχή. Ἐν ἀποτυχησάσῃ συμπιστωτικῆς λύσεως ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων κυροῦν ἢ μεταρρυθμίζον τὸν πίνακα.—Πᾶσα συμφωνία, μεταβάλλουσα τὰς ἄνω ἀναλογίας τῆς διανομῆς τῆς ἀμοιβῆς μεταξύ πλοιοκτῆτου, πλοιάρχου καὶ πληρώματος εἶναι ἄκυρος.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ναυγοσωστικῶν πλοίων. [Γερμ. 749].

447. Στερεῖται παντός δικαιώματος ἀμοιβῆς ὁ ἐπιβαλὼν τὰς ὑπηρεσίας του, ἴδις δὲ ὁ ἐπιβάς τοῦ κινδυνεύοντος πλοίου καὶ ἐπιληφθεὶς τῆς διασώσεως παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν. [Γερμ. 750].

448. Ὁ ἀνακαλύψας ἐν τῇ θαλάσῃ ἢ ἐν τῷ βυθῷ αὐτῆς πλοῖον ναυαγημένον ἢ ἐγκαταλειμμένον ὑπὸ τοῦ πληρώματος, εἴτε λείψανα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου καὶ διασώσας ταῦτα δικαιούται εἰς σωστρα μέχρι τοῦ τρίτου τῆς καθαρᾶς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων.—Ἐάν ἡ ναυαγίαρσεις ἐγένετο ὑπὸ περιστάσεις ἐκτάκτως ἐπικινδύνους, ἡ δὲ ἀξία τῶν διασωθέντων πραγμάτων εἶναι μικρά, τὰ σωστρα δύνανται νὰ ἀνέλθωσι μέχρι τοῦ ἡμισιοσ (221) ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. (Ν. ναυαγ. 35.)

449. Τὴν ναυαγίαρσειν πλοίου καὶ φορτίου εἴτε λειψάνων αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν παραλίῳν δικαιούται νὰ ἐνεργήσῃ μόνον ὁ πλοίαρχος, ὁ πλοιοκτῆτης, οἱ φορτωταί,

οἱ παραλήπται τοῦ φορτίου ἢ οἱ ἀσφαλισταί. Ἐλλείπει τούτων, ἢ ναυαγιαίρεσις γίνεται ὑπὸ τῆς ναυαγιαίρεσι- κῆς ἐπιτροπῆς.—Οὐδεὶς δικαιούται εἰς ἀπαιτήσιν ἐξόδων, ἀποζημίωσιν ἢ ἀμοιβὴν διὰ διάσωσιν τοιούτων ναυαγη- μάτων, ἐὰν δὲν ἐμίσθωσε κανονικῶς τὰς ὕπηρεσίας του, ἢ ἐὰν ἡ ἀποζημίωσις ἢ ἀμοιβὴ δὲν παρέχεται ὑπὸ τοῦ νόμου.

450. Τὸ ἄρθρον 442 (217) ἐφαρμόζεται ἀναλόγως ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων, τῶν τικτομένων ἐκ τῆς ἐπιθαλασσίου ἀρω- γῆσκαί τῆς ναυαγιαίρεσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ *

451. Τὸ ναυτικὸν δάνειον δύναται νὰ γίνῃ μόνον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ὅπως οὗτος πορισθῇ τὰ μέσα πρὸς ἐ- πισκευάς ἢ ἄλλας ἐκτάκτους ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ὅπως ἀντικαταστήσῃ ἀντικείμενα ἀπολεσθέντα ἐκ θαλασσίων συμβεβηκότων.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τοὺς πλοιοκτῆτας, τοὺς φορτωτὰς καὶ τοὺς παραλήπτας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πρὸς συναψιν τοιοῦτου δανείου ἀδειαν ἐν Ἐλ- λάδι μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου ἢ, ἐν ἑλλείψει, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἄλλοδαπῇ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ, ἐν ἑλλείψει, παρὰ τοῦ ἐγγωρίου δι- καστοῦ.—Ὁ παραχωρῶν τὴν ἀδειαν τοῦ δανείου δικαστῆς ἐγγράφει ταύτην ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ πλοίου.—Ναυτι- κὸν δάνειον δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ἅτινα δὲν εἶχον φορτωθῇ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ προκαλέ- σαντος αὐτὸ συμβεβηκότος. [Βελγ. 179, 180, Γερμ. 680].

452. Ἡ περὶ ναυτικοῦ δανείου σύμβασις γίνεται ἐγ- γράφως καὶ ἀναφέρει: α') τὸ δανεισθὲν ποσὸν καὶ τὸν ναυτικὸν τόκον· β') τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν συνομολογεῖται τὸ δάνειον· γ') τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου· δ') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ δανειστοῦ· ε') τὸν πλοῦν ἢ τὸν χρόνον δι' ὃν τὸ δάνειον ἐδόθη· στ') τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ἀποδόσεως, καὶ ζ') τὴν πρὸς συνομολόγησιν τοῦ δανείου δοθείσαν ἀδειαν. [Ἱταλ. 590].

453. Ἀπαγορεύεται τὸ δάνειον ἐπὶ τοῦ ἐλπιζομένου κέρδους τῶν ἐμπορευμάτων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ δα-

* Περὶ δανείου κατὰ τὸν Α. Κ. βλ. ἄρθρα 806—809.

νειστής δικαιούται μόνον εἰς ἀνάληψιν τοῦ κεφαλαίου ἀτόκως. [Βελγ. 181].

454. Ἐάν ὑπάρχωσι δύο ἢ πλείονα ναυτικά δάνεια ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, τὸ μεταγενέστερον προηγείται τοῦ προγενεστέρου.—Τὰ δάνεια τὰ γινόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι προσορμίσσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν αὐτῷ παραμονῆς τοῦ πλοίου συντρέχουσιν. [Βελγ. 182].

455. Τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ δάνειον, ὑπόκεινται προνομιακῶς καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων τοῦ ναυτικοῦ δανείου. [Βελγ. 183].

456. Μὴ πληρωθέντος τοῦ δανείου κατὰ τὴν λῆξιν, ὁ συμπεφωνημένος ναυτικός τόκος παύει καὶ ἄρχεται ὁ νόμιμος τῆς ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τοῦ δανείου. [Βελγ. 184].

457. Πᾶν ναυτικὸν δάνειον δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφῆσεως ἐάν ᾖ εἰς διαταγὴν—Ἡ ὀπισθογραφῆσις αὕτη ὑπόκειται εἰς τοὺς κανόνας τῆς ὀπισθογραφῆσεως συναλλαγματικῶν, παράγει δὲ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰς αὐτὰς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀγωγᾶς, ὡς καὶ ἡ ὀπισθογραφῆσις συναλλαγματικῆς. [Βελγ. 185].

458. Ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ναυτικοῦ δανείου ἐγγυήσις δὲν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ τόκου, ἐκτὸς ῥητῆς ἐναντίας συμφωνίας. [Βελγ. 186].

459. Ἐάν τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ ναυτικὸν δάνειον ἀπώλεσθησαν ἐντελῶς, ἢ δὲ ἀπώλεια ἐπῆλθε κατὰ τὰ ἄρθρα 475, 476 καὶ 478 (250, 251 καὶ 253) ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ τῶν κινδύνων ἐκ τυχαίου συμβάντος ἢ ἐκ πταίσματος τοῦ πλοιάρχου, οὐδεμίαν δύναται νὰ γίνῃ περὶ τοῦ δανείου ἀπαίτησις.—Ὁ ὀφειλέτης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως προλάβῃ ἢ μετριάσῃ τὴν ζημίαν. [Βελγ. 187].

460. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ πληρωμῆ τοῦ ναυτικοῦ δανείου περιορίζεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν διασωθέντων πραγμάτων, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ δάνειον, ἀφαίρεσει τῶν ἐξόδων ναυσγιαίρεσεως. [Βελγ. 188].

461. Ἐν περιπτώσει ἐκβολῆς τῶν πραγμάτων, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ δάνειον, τὸ πληρωθὲν διὰ συνεισφορᾶς ποσὸν εἶναι προνομιακῶς ὑπέγγυσον εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ναυτικοῦ δανειστοῦ. [Βελγ. 189].

462. Τὸ ναυτικὸν δάνειον δὲν συνεισφέρει εἰς τὰς μερικὰς ἀβαρίας τῶν πραγμάτων ἐφ' ὧν συνωμολογήθη.—Συνεισφέρει δὲ εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας, ἐάν ἐν τῷ περὶ ναυτικοῦ δανείου ἐγγράφῳ δὲν ἀναφέρηται ὅτι εἶναι ἀπῆλλαγμένον τούτων. [Βελγ. 190].

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ
ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΟΠΛΟΪΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣΚεφάλαιον Α'. — Περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως καὶ
τῶν ὑποχρεώσεων τῶν συμβαλλομένων

463. Εἰς τὰς ἀσφαλίσεις κατὰ τῶν κινδύνων τῆς θαλασσοπλοίας ἐφαρμόζονται αἱ «περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως» διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 189-225 (300-336) τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν θαλασσίαν ἀσφάλισιν, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

464. Τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, ἐκτὸς τῶν ὅσων διαλαμβάνει τὸ ἀρθρ. 192 (303) ἀναφέρει: α') τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος, τὴν χωρητικότητα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου· β') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου· γ') τὸν τόπον ὅπου τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα φορτώθησαν ἢ θὰ φορτωθῶσι· δ') τὸν λιμένα ἢ τὸν ὄρμον, ὅποθεν ἐξέπλευσεν ἢ θὰ ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον· ε') τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὄρμους, ὅπου τὸ πλοῖον θὰ φορτώσῃ καὶ ἐκφορτώσῃ ἢ θὰ εἰσπλεύσῃ.—Ἐὰν αἱ εἰρημέναι δηλώσεις δὲν δύνανται νὰ γίνωσιν εἴτε διότι ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀδυνατεῖ νὰ παράσῃ ταύτας, εἴτε ἕνεκα τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τῆς συμβάσεως, ἀναπληροῦνται δι' ἄλλων δηλώσεων καταλλήλων, ὅπως καθορίσῃσι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως. (Ἰταλ. 605).

465. Ἡ ἀσφάλις δύνανται νὰ ἔχη ἀντικείμενον: α') τὸ πλοῖον· β') τὰς μηχανάς, τὰ ἄρμενα καὶ σύσκευα, τὸν ἐφοπλισμὸν, τὸ χρημάτιον (σερμαγιάν) καὶ τὰ τρόφιμα· γ') τὸν ναῦλον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν φορτωθέντων πραγμάτων· δ') τὰ φορτωθέντα πράγματα· ε') τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου δοθέντα καὶ τὸν ναυτικὸν τόκον αὐτῶν· στ') τὰ ποσά, τὰ πληρωθέντα ἢ ὀφειλόμενα διὰ κοινὰς ἀβαρίας καὶ τὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα ἢ ὀφειλόμενα διὰ μερικὰς ἀβαρίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκαλύφθησαν διὰ ναυτικοῦ δανείου· ζ') τὸ ἐπιζόμενον κέρδος τῶν ἐμπορευμάτων· η') πᾶν ἄλλο πρᾶγμα ἐκτιμητὸν εἰς χρήματα καὶ ὑποκείμενον εἰς θαλασσίους κινδύνους.—Ἡ ἀσφάλις δύνανται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πραγμάτων ἢ ἐπὶ μέρος αὐτῶν ἠνωμένως ἢ κεχώρισμένως. (Βελγ. 191, Ἰταλ. 606).

466. Ἡ ἀσφάλις εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ἔχη ἀντικείμενον τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου ληφθέντα.—Τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν ἐγένετο ναυτικὸν δάνειον, δύνανται νὰ ἀσφαλι-

σθῶσι μόνον διὰ τὸ μέρος τῆς ἀξίας αὐτῶν, τὸ ὑπερβαῖναν τὸ ποσὸν τοῦ θανείου. (Ἱταλ. 607).

467. Ἐάν ἀνεῦ δόλου ἐγένοντο πλείονες ἀσφαλίσεις τοῦ αὐτοῦ πράγματος παρὰ διαφόρων ἐνδιαφερομένων ἢ παρὰ πλείονων ἀντιπροσώπων τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐνεργησάντων ἀνεῦ εἰδικῆς ἐντολῆς, πᾶσαι αἱ ἀσφαλίσεις εἶναι ἰσχυραὶ μέχρι τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος.—Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουσιν ἐπιλογὴν νὰ ἐναγάωσιν οἰονδήποτε τῶν ἀσφαλιστῶν, ἐπιφυλασσομένης εἰς τὸν καταβαλόντα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ἄλλων ἀσφαλιστῶν, διὰ τὸ ἐπιβάλλον. (Ἱταλ. 608).

468. Ἡ ἀσφάλις δύναται νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ πολέμου, πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἢ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, κατὰ πλοῦν ἢ δι' ὄρισμένον χρόνον.—Ἡ κατα πλοῦν ἀσφάλις δύναται νὰ γίνῃ δι' ἑτερόπλου ἢ δι' ἀμφοτερόπλου.—Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας ἢ κατὰ χρόνον ἀσφάλις λογίζεται γενομένη δι' οἰονδήποτε πλοῦν ἢ ναυλοχίαν τοῦ πλοίου ἐντὸς συμφωνηθέντος χρόνου. (Ἱταλ. 609).

469. Ἐάν ἡ ἀσφάλις δὲν περιλαμβάνῃ τοὺς κινδύνους πολέμου, ἡ σύμβασις διαλύεται, ὅταν πολεμικὴ πρᾶξις τροποποιῇ τοὺς ὅρους.—Ἐάν ὅμως τοιαύτη πρᾶξις ἐπέλθῃ ἐν θαλάσῃ, ἡ λύσις τῆς συμβάσεως χωρεῖ μόνον, ἀφ' ἧς τὸ πλοῖον ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸν πρῶτον λιμένα.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα τεκμαίρονται ἀπολεσθέντα ἐκ θαλασσοῦ συμβεβηκότος μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου.—Οἱ ἀναλαβόντες τοὺς κινδύνους πολέμου ἀσφαλισταὶ, ἐκτὸς τῶν ἐκ τῶν κινδύνων τούτων ὑποχρεώσεων, ὑποκαθίστανται διὰ τοὺς συγγήεις κινδύνους εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς, τοὺς μὴ ἀναλαβόντας τοὺς κινδύνους πολέμου, ἀφ' ἧς ἡ μετ' αὐτῶν σύμβασις διελύθη κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον. (Βελγ. 202-204).

470. Ἐάν ἐν καιρῷ εἰρήνης ἤθελε συμφωνηθῆ αὐξήσει τῶν ἀσφαλιστῶν δι' ἐνδεχόμενον πόλεμον, χωρὶς νὰ προσδιορίζεται τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει, προσδιορίζεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τοὺς κινδύνους, τὰς περιστάσεις, καὶ τοὺς ὅρους ἐκάστου ἀσφαλιστηρίου. (Βελγ. 196, Ἱταλ. 610).

471. Ἐάν ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει δὲν ὀρίζεται ὁ χρόνος τῶν κινδύνων, ἰσχύουσιν οἱ ἐπόμενοι κανόνες.—Ἐπὶ τῶν κατὰ χρόνον ἀσφαλίσεων οἱ κίνδυνοι ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου καὶ λήγουσι κατὰ τὸν συμφωνηθέντα χρόνον.—Ἐπὶ τῶν κατὰ πλοῦν ἀσφαλίσεων οἱ κίνδυνοι ἀρχοῦνται, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πλοῖον, τὰ

παρακολουθήματα αὐτοῦ καὶ τὸν ναῦλον, ἀπὸ τῆς ἀπάρσεως μέχρι τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ ἀγκυροβολίας, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ φορτίον, ἀπὸ τῆς φορτώσεως τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ φορηγίδων πρὸς μεταφορὰν εἰς τὸ πλοῖον μέχρι τῆς ἀποθέσεως αὐτῶν εἰς τὴν ξηρὰν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ· ἐὰν δὲ ἡ ἀσφάλις ἐγένετο, τοῦ πλοῦ ἀρξαμένου, οἱ κίνδυνοι ἀρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου.—Ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἐβράδυνεν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ παραλήπτου, οἱ κίνδυνοι παύουσι διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. (Βελγ. 195, Ἴταλ. 611).

472. Τὰ φορτωθέντα ἔμπορεύματα δύναται ν' ἀσφαλισθῶσιν εἴτε διὰ τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως αὐτῶν, προσθήκη τῶν ἐξόδων φορτώσεως καὶ τοῦ ναύλου, εἴτε διὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ κατὰ τὴν ἀφίξιν αὐτῶν ἀνευ ἀβαρίας.—Ἡ ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει διατίμησις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἀνευ ἄλλης ἐπεξηγήσεως δύναται ν' ἀναφέρηται εἰς ἑκατέραν τῶν δύο τούτων περιπτώσεων καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 202 (313) ἐφαρμόζεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ διατίμησις ὑπερβαίνει τὴν μείζονα τῶν εἰρημένων τιμῶν.—Ἡ τοιαύτη διατίμησις θεωρεῖται πάντοτε γενομένη ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ ἀσφαλιζομένου, ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἐκτίμησις γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὑπόκειται δὲ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 209. (320) (Ἴταλ. 612).

474. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ὀρίζηται ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει εἰς ξένον νόμισμα, διατιμῶνται ταῦτα εἰς ἐγχώριον νόμισμα κατὰ τὴν ἀξίαν, ἣν τὸ ξένον νόμισμα εἶχε κατὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀσφαλιστηρίου, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. (Ἴταλ. 613).

474. Ἐὰν ὁ πλοῦς διερρήχθῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν κινδύνων, ἡ ἀσφάλις ἀκυροῦται, καὶ ἂν ὑπαίτιος τῆς διαρρήξεως εἶναι ὁ ἠσφαλισμένος.—Ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει λόγῳ ἀποζημιώσεως τὸ ἥμισυ τοῦ συμφωνημένου ἀσφαλιστροῦ, οὐχὶ ὅμως καὶ πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῖς ἐκείνῳ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος ποσοῦ. (Ἴταλ. 614, Βελγ. 200).

475. Ὁ ἀσφαλιστὴς φέρει τὸν κίνδυνον τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν, αἵτινες ἐπέρχονται ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἐκ τρικυμίας, ναυαγίου, προσπάρξεως, συγκρούσεως, ἀναγκαστικῆς ἀλλαγῆς πλεύσεως, πλοῦ ἢ πλοίου, ἐξ ἐκβολῆς, ἐκρήξεως, πυρκαϊᾶς, πειρατείας, διάρπαγῆς καὶ ἐν γένει ἐκ παντός ἄλλου θαλασσοῦ συμβεβηκότος.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς ἀπωλείας

καὶ ζημίας, τὰς προελθούσας ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐλαττώ-
ματος συμφυοῦς τῷ ἀσφαλισθέντι πραγματι. (Ἱταλ. 615).

476. Οἱ κίνδυνοι πολέμου δὲν βαρύνουσι τὸν ἀσφα-
λιστὴν ἐκτὸς ρητῆς συμφωνίας.—Ἐάν οἱ κίνδυνοι πολέμου
ἠσφαλισθῶσιν ἀνευ εἰδικοῦ καθορισμοῦ, ὁ ἀσφαλιστὴς ὑ-
ποχρεοῦται διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ τὰς ζημίας, τὰς ἐπελ-
θούσας ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἐξ ἐχθροπρα-
ξιῶν, ἀντεκδικήσεων, ἐμποδισέως, ἢ ἄλλης οἰασθῆποτε
παρενοχλήσεως φίλης ἢ πολεμίας κυβερνήσεως, δικαίω-
ματι ἢ δυνάμει ὑπαρχούσης, ἀνεγνωρισμένης ἢ μὴ καὶ ἐν
γένει ἐκ πάσης πολεμικῆς πράξεως ἢ συμβεβηκότος. Ὁ-
σον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐν καιρῷ πολέμου συνήθεις κινδύνους
ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 469. (244) § 4). (Ἱταλ.
616, Βελγ. 201,2).

477. Ἡ ἀλλαγή πλεύσεως, πλοῦ ἢ πλοίου ἐκ πρά-
ξεως τοῦ ἠσφαλισμένου δὲν βαρύνει τὸν ἀσφαλιστὴν,
κερδίζει δ' οὗτος τὸ ἀσφάλιστρον, ἐάν οἱ κίνδυνοι ἠρ-
ξαντο.—Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἂν προῆλθε
δι' ἀπολύσεως παρὰ τοῦ πλοιοκτῆτου, δὲν ἐπάγεται τὴν
παῦσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσφαλίσεως. (Ἱταλ. 617).

478. Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς παρα-
βάσεις καὶ τὰ πταίσματα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρ-
ματος, τὰς γνωστας ὑπὸ τὸ ὄνομα «ναυταπάτη» (navigateur),
ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.—Δὲν εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς
παραβάσεις τοῦ πλοιάρχου, τοῦ ἐκλεγέντος παρὰ τοῦ
ἠσφαλισμένου, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [Βελγ. 207].

479. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰ ἔξοδα
ναυσιπλοίας, ἐλλειμνίσεως, ναυλοχίας, καθαρσεως, οὐδὲ
διὰ τὰ παντὸς εἶδους τέλη καὶ δικαίωματα τὰ ἀφορῶντα
τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον. (Ἱταλ. 619).

480. Ἐάν ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως εἶναι ἡ ἀσφά-
λις φορτίου δι' ἀμφοτερόπλων, τὸ δὲ πλοῖον, ἀφικθὲν
εἰς τὸν πρῶτον προορισμὸν δὲν λαμβάνη φορτίον ἐπιστρο-
φῆς, ἢ ἐάν τὸ φορτίον τῆς ἐπιστροφῆς δὲν συμπληρωῦται,
ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει δικαίωμα μόνον εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ
συμφωνηθέντος ἀσφαλίστρου, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.
(Ἱταλ. 620).

481. Ἐάν ἡ ἀσφάλις ἐγένετο κεραισμένως διὰ
πράγματα, ἄτινα ἐμελλον νὰ φορτωθῶσιν ἐπὶ πλειόνων
πλοίων, καθορισθέντων μετὰ μνείας τῆς ὕψ' ἐκάστου ἀσφα-
λισθείσης ποσότητος, τὸ δὲ φορτίον ὀλόκληρον ἐφορτώθη
ἐφ' ἑνὸς μόνον πλοίου ἢ ἐπὶ ἀριθμοῦ πλοίων ἐλάσσονος
τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ, ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν
εὐθύνεται πέραν τῆς ποσότητος, ἣν ἠσφάλισεν ἐπὶ τοῦ λα-
βόντος τὸ φορτίον πλοίου, καὶ ἂν ἀπολεσθῶσι πάντα τὰ

καθορισθέντα πλοῖα, Δικαιοῦται δὲ εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 474 (249) ὀριζομένην ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ποσά, δι' ἃ ἡ ἀσφάλις ἔμεινεν ἄνευ ἀποτελέσματος. (Ἱταλ. 621, Βελγ. 217).

482. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπλήῃ εἰς διαφόρους λιμένας πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἀλλαγὴν τοῦ φορτίου, ὁ ἀσφαλιστὴς φέρει τοὺς κινδύνους τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, μόνον ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐν τῷ πλοίῳ, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. (Ἱταλ. 622).

483. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάσσεται τῶν κινδύνων καὶ κερδίζει τὸ ἀσφάλιστρον, ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἀποστείλῃ τὸ πλοῖον εἰς τόπον ἀπώτερον τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ, ἔστω καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. Ἡ ἀσφάλις ἔχει πλήρη ἀποτελέσματα, ἐὰν ὁ πλοῦς συνετμήθῃ μέτριος λιμένος, ὅπου τὸ πλοῖον ἠδύνατο νὰ προσεγγίσῃ. Εὐθύνεται ὅμως ὁ ἀσφαλιστὴς διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας, τὰς προγενεστέρas τῆς ἐπεκτάσεως ἢ ἀλλαγῆς τοῦ πλοῦ. (Ἱταλ. 623, Βελγ. 218).

484. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀσφαλιστοῦ περιορίζεται μέχρι τοῦ ἀσφαλισθέντος ποσοῦ.—Ἐὰν τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως, ὑποστῶσι πλείονα διαδοχικὰ δυστυχήματα, ὁ ἠσφαλισμένος ὀφείλει καὶ ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως, νὰ συνυπολογίσῃ τὰ διὰ τὰ προγενέστερα δυστυχήματα πληρωθέντα ἢ ὀφειλόμενα αὐτῷ ποσά. (Ἱταλ. 624).

485. Ἡ ρῆτρα «ἐλεύθερον ἀβαρίας» ἀπαλλάσσει τὸν ἀσφαλιστὴν πάσης ἀβαρίας κοινῆς ἢ μερικῆς ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἠσφαλισμένος ἔχει ἐπιλογὴν μεταξύ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς περὶ ἀβαρίας ἀγωγῆς. (Ἱταλ. 625, Βελγ. 221).

486. Πρὸς ἐξακριβωσιν τῶν ζημιῶν, δι' ἃς εὐθύνεται ὁ ἀσφαλιστὴς, ὁ ἀσφαλιζόμενος ὀφείλει νὰ τῷ γνωστοποιῇ ἀπάσας τὰς εἰδήσεις, ἃς λαμβάνει.—Ἡ γνωστοποίησις πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς εἰδήσεως ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως.—Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου, ἠσφαλισμένος, ὅταν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, καὶ ἂν τὸ φορτίον δὲν ὑπέστη ἄλλην ζημίαν ἐκ τοῦ ἐπελθόντος δυστυχήματος. (Ἱταλ. 625, Βελγ. 229).

487. Ὁ ἠσφαλισμένος ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τὰ ἔγγραφα, τὰ βεβαιοῦντα ὅτι τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς κινδύνους καὶ ὅτι ἀπωλέσθησαν.—(Ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιοῦται ν' ἀποδείξῃ τὸ ἀντίθετον τῶν ἐκ τῶν ἔγγράφων τούτων προκυπτόντων γεγονότων.—Ἡ παραδοχὴ εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῶν γεγονότων τούτων δὲν ἀνα-

στέλλει τὴν καταδίκην τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅπως πληρώσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος δώσῃ ἐγγύησιν.—Ἡ ἐγγύησις αἴρεται μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐτῶν, ἐάν δὲν ἐγένετο δικαστικὴ καταδίωξις. (Ἱταλ. 627, Βελγ. 237, 238).

488. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐμπορευμάτων, φορτωθέντων ἐπὶ τοῦ πλοίου διὰ λογαριασμόν τοῦ πλοίαρχου, ὀφείλει οὗτος ν' ἀποδείξῃ τὴν κτῆσιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐπιτρεπομένων ἀποδεικτικῶν μέσων, τὴν δὲ φόρτωσιν διὰ φορτωτικῆς, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος.—Ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος ἢ ὁ ἐπιβάτης, ὁ εἰσάγων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορεύματα ἠσφαλισμένα, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὴν φορτωτικὴν εἰς τὸν Ἕλληνα πρόξενον τοῦ τόπου, ἐνθα γίνεται ἡ φόρτωσις καί, ἐν ἑλλείψει, παρ' ἐνὶ τῶν σημαϊνόντων ἑλλήνων ἐμπόρων ἢ παρὰ τῇ ἐπιτοπίῳ ἀρχῇ. (Ἱταλ. 628, Βελγ. 197, 198).

489. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δυστυχήματος ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι πρὸς διάσωσιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἐπιφυλασσομένων τῶν κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ δικαιωμάτων αὐτῶν. Ἐὰς ἐξοδα ἀποδίδονται μέχρι τῆς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων.—Οἱ ἀσφαλισταὶ καὶ οἱ πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν δύνανται νὰ προνοήσωσιν ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ πλοίαρχου, μετὰ τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἢ καὶ χωριστὰ ἕκαστος, πρὸς διάσωσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἀνευ βλάβης ἄλλων δικαιωμάτων (Ἱταλ. 629).

490. Ὁ ἠσφαλισμένος, γνωστοποιῶν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὰς εἰδήσεις, ὅς λαμβάνει, δύναται νὰ ἐπιφυλαχθῇ, ὅπως ἐνεργήσῃ δι' ἰδίας πράξεως τὴν πρόσκλησιν περὶ πληρωμῆς παντὸς ποσοῦ ὀφειλομένου αὐτῷ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως. (Ἱταλ. 630).

491. Ὁ ἀσφαλιστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν: α') ἐν περιπτώσει μερικῆς ἀβαρίας, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἐκκαθαρίσεως· β') ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ ταύτης.—Ὁ ἠσφαλισμένος ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τούτων ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ τὸ δυστύχημα, ἐξ οὗ ἡ ἀγωγή τῆς ἀβαρίας ἢ ἡ ἐγκατάλειψις.—Ἐάν ἐγένετο κατάσχεσις, ἕκαστος τῶν κατασχόντων καὶ ὁ ἠσφαλισμένος δύνανται νὰ ζητήσωσιν, ὅπως τὸ ποσὸν κατατεθῇ δικαστικῶς. (Ἱταλ. 631, Βελγ. 236).

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως

492. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὰς περιπτώσεις: α') Ναυαγίου. β') Αἰώσεως. γ') Ἐμποδίσσεως κατὰ διαταγὴν ἀλλοδαπῆς Δυνάμεως. δ') Ἐμποδίσσεως κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως. ε') Ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν, ἔαν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ ἢ ἔαν τὰ διὰ τὴν ἀνέλκυσιν, τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ πλοίου εἰς κατάστασιν ἐξακολουθήσεως τοῦ πλοῦ ἀναγκαίουντα ἔξοδα ὑπερβαίνωσι τοῦλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀσφαλισθείσης ἀξίας. στ') Ἀπωλείας ἢ φθορᾶς τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ὑπερβαινούσης τοῦλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας των.—Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ὁ ἠσφαλισμένος δικαιούται μόνον νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἀβαρίας, ὅς ὑπέστη. (ἴταλ. 632, Βελγ. 222).

493. Ὁ ἠσφαλισμένος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ ἀνεῦ ἀποδείξεως τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου, ἔαν ἐπὶ μὲν μακρῶν πλόων παρῆλθεν ἔτος, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πλόων παρῆλθεν ἕξ μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, εἰς ἣν ἀναφέρονται αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις.—Ἐν περιπτώσει ἀσφαλίσεως κατὰ χρόνον ὠρισμένον ἢ ἀπώλεια τοῦ πλοίου τεκμαίρεται ἐπελθοῦσα ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνω προθεσμιῶν.—Ἐάν ἐγένοντο πλείονες διαδοχικαὶ ἀσφαλίσεις, ἢ ἀπώλεια τεκμαίρεται ἐπελθοῦσα τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας, εἰς ἣν ἀναφέρονται αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις. (ἴταλ. 633, Βελγ. 230).

494. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν δύναται νὰ γίνῃ ἐγκατάλειψις τοῦ ἀσφαλισθέντος φορτίου, ἂν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀνικανότητος δὲν ἤθελεν εὐρεθῆ ἕτερον πλοῖον πρὸς μεταφόρτωσιν καὶ μεταφορὰν τοῦ φορτίου εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. (ἴταλ. 634, Βελγ. 246, 247, 250).

495. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 328 (103), ἔαν τὰ ἐμπορεύματα ἐφορτώθησαν ἐπὶ ἑτέρου πλοίου, ὁ ἀσφαλιστὴς εὐθύνεται διὰ τὰς ζημίας αὐτῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως καὶ μεταφορτώσεως, τῆς ἐναποθέσεως καὶ τῆς φυλάξεως αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ναύλου καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἔξοδα τὰ γινόμενα πρὸς διάσωσιν αὐτῶν μέχρι τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος· ἔαν δὲ αὕτη δὲν ἐξηγνηθῇ, ὁ ἀσφαλιστὴς ἐξακολουθεῖ φέρων τοὺς κινδύνους διὰ τὸ ὑπόλοιπον. (ἴταλ. 635, Βελγ. 248, 249).

496. Ἐν περιπτώσει ἐμποδίσσεως κατὰ διαταγὴν Δυ.

νάμεως, ἢ ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἢ ἐγκατάλειψις τῶν ἐμποδιοσθέντων ἢ ἀλωθέντων πραγμάτων δύναται νά γίνη μόνον μετά τρεῖς μῆνας ἀπό τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ δυστυχήματος, ἐάν τοῦτο συνέβη ἐν τῇ Μεσογείῳ, τῷ Εὐξείνῳ ἢ ἐν ἄλλαις Εὐρωπαϊκαῖς θαλάσσαις, ἐν τῇ διώρυγι τοῦ Σουέζ ἢ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, μετά ἕξ δέ μῆνας, ἐάν τὸ δυστύχημα συνέβη ἀλλαχοῦ.—Διὰ τὰ φορτωθέντα πράγματα, τὰ εὐφθάρτα, αἱ ἄνω προθεσμίαι συντέμνονται εἰς τὸ ἥμισυ.—Ἐάν τὸ ἀλωθὲν ἐκρίθη καλῆ λεία, ἢ ἐάν ἐδημεύθῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἢ ἐγκατάλειψις δύναται νά γίνη σὺν τῇ κοινοποιήσει τῆς εἰδήσεως ταύτης. (Ἱταλ. 636, Βελγ. 243).

497. Ἡ ἐγκατάλειψις πρέπει νά γίνη πρὸς τοὺς ἀσφαλιστάς ἐντὸς τῶν ἕξης προθεσμιῶν. α') Ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλήφθη ἡ εἰδησις τοῦ δυστυχήματος, ἐάν τοῦτο συνέβη ἐν τῇ Μεσογείῳ, τῷ Εὐξείνῳ, ἢ ἐν ἄλλαις Εὐρωπαϊκαῖς θαλάσσαις, ἐν τῇ διώρυγι τοῦ Σουέζ ἢ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ. β') Ἐντὸς ἕξ μηνῶν, ἐάν τὸ δυστύχημα συνέβη ἐν ταῖς ἄλλαις θαλάσσαις τῆς Ἀφρικῆς, ἐν ταῖς δυτικαῖς καὶ μεσημβριναῖς τῆς Ἀσίας καὶ ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς τῆς Ἀμερικῆς. γ') Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἐάν τὸ δυστύχημα συνέβη ἀλλαχοῦ.—Ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως κατὰ διαταγὴν Δυνάμεως ἢ ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, αἱ προθεσμίαι αὗται ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισθειῶν.—Ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως ἕνεκεν ἐλλείψεως εἰδήσεων ὁ ἠσφαλισμένος ἔχει τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τὴν πάροδον τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀρθ. 493 (268).—Παρελθουσῶν τῶν ἄνω προθεσμιῶν διὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῆς ἐγκαταλείψεως, ὁ ἠσφαλισμένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ἐγκατάλειψιν, ἐπιφυλαττομένης τῆς περὶ τῆς ἀβαρίας ἀγωγῆς. (Ἱταλ. 637, Βελγ. 226, 230).

498. Ὁ ἠσφαλισμένος, γνωστοποιῶν τὰς ληφθείσας εἰδήσεις, δύναται εἴτε νά ἐνεργήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν, καλῶν τὸν ἀσφαλιστήν, ἵνα καταβάλῃ αὐτῷ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμίας, εἴτε νά ἐπιφυλαχθῇ, ὅπως ἐνεργήσῃ ταύτην ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας.—Ἐνεργῶν τὴν ἐγκατάλειψιν ὀφείλει νά δηλώσῃ τὰς παρ' αὐτοῦ γενομένας ἢ διαταχθείσας ἀσφαλίσεις ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων καὶ τὰς τυχόν ἐν γνώσει του παρ' ἄλλων γενομένας ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ἐλλείψει τούτου ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς ἀρχεται ἀφ' ἧς κοινοποιῆθῇ ἡ δήλωσις αὕτη, ἀλλ' ἡ προθεσμία πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς τῆς ἐγκαταλείψεως δὲν παρατείνεται ἕνεκα τού-

του.—Ἐν περιπτώσει δολίας δηλώσεως ὁ ἠσφαλισμένος στερεῖται παντὸς ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως δικαιώματος. (Ἱταλ. 638, Βελγ. 233-235).

499. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ αἵρεσιν. Περιλαμβάνει δὲ μόνον τὰ πράγματα, τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ κινδύνου. (Ἱταλ. 639, Βελγ. 225).

500. Κοινοποιηθείσης καὶ δεκτῆς γενομένης ἡ ἐπικυρωθείσης δικαστικῶς τῆς ἐγκαταλείψεως, τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ ἐγκατάλειψις.—Ὁ ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται νὰ ἐχειρίσῃ τῷ ἀσφαλιστῇ πάντα τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δύναται, προβάλλων τὴν ἐπιστροφήν τοῦ πλοίου, νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. (Ἱταλ. 640, Βελγ. 239).

501. Ὁ ἀσφαλιστὴς τοῦ ἐλπιζομένου κέρδους, ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως, οὐδὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ τοῦ πράγματος παρά τοῦ ἠσφαλισμένου. [Βελγ. 240],

502. Ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως τοῦ ναύλου, ὁ ναῦλος τοῦ διασωθέντος φορτίου ἢ τοῦ ἀποβιβασθέντος εἰς λιμένα προσεγγίσεως καὶ ὁ ναῦλος τῶν ἐπιβατῶν, ὁ ὀφειλόμενος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος, καὶ ἂν ἐπληρώθῃ προκαταβολικῶς ἢ κατὰ τὸν πλοῦν, ἀνήκει εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τοῦ ναύλου, ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, τῶν προσώπων τοῦ πληρωμάτος διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν παλιννόστησιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐξόδων καὶ δαπανῶν τοῦ πλοῦ. [Βελγ. 241].

503. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ὁ ἀσφαλιστὴς τοῦ ναύλου δύναται ν' ἀφαιρήσῃ ἐκ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος πᾶν ὅ,τι ὁ ἠσφαλισμένος ἀπῆλλάγῃ νὰ πληρῶσῃ διὰ μισθοῦς τοῦ πληρωμάτος καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην περιλαμβανομένην ἐν τῇ ἀσφαλίσει, ἧς ἀπῆλλάγῃ ὡς ἐκ τοῦ συμβεβηκότος.—Τὸ ἀσφάλιστρον ἐπὶ τοῦ ἐκπεσθέντος ποσοῦ ἀποδίδεται ἀκέραιον. [Βελγ. 242].

504. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ περιμείνῃ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 497 (272) προθεσμιῶν τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀλλὰ δύναται νὰ καλέσῃ τὸν ἠσφαλισμένον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν.—Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος δὲν ἐνεργήσῃ ταύτην ἐντὸς μηνός, ἡ ἐγκατάλειψις εἶναι ἀπαράδεκτος. [Βελγ. 227].

505. Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως ὁ ἠσφαλισμένος, ἐὰν δὲν ἠδυνήθῃ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀσφαλιστὴν, δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἀλωθέντα, χωρὶς νὰ περιμείνῃ περὶ τούτου

διαταγήν· ὀφείλει ὁμῶς νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὴν γενομένην συμφωνίαν, ἅμα τοῦτο καταστή δύνατον.—Ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει τὴν ἐπιλογὴν ἢ ν' ἀναλάβῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὴν συμφωνίαν ἢ νὰ τὴν ἀποδοκιμάσῃ, τὴν δὲ ἐπιλογὴν αὐτοῦ ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἔξαγορᾶς συμφωνίας.—Ἐὰν δηλώσῃ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν συμφωνίαν δι' ἴδιον λογαριασμὸν, ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος τῆς ἔξαγορᾶς κατὰ τὴν συμφωνίαν καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ συμφέροντός του, ἐξακολουθῶν νὰ φέρῃ τοὺς κινδύνους τοῦ πλοῦ συμφώνως τῇ συμβάσει τῆς ἀσφαλίσεως.—Ἐὰν δηλώσῃ ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν συμφωνίαν, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ἀλλ' οὐδὲν δύναται ν' ἀξιῶσῃ ἐπὶ τῶν ἔξαγορασθέντων πραγμάτων.—Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἔκοινοποίησεν τὴν ἐπιλογὴν του ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας θεωρεῖται παραιτηθεὶς τῶν ἐκ τῆς συμφωνίας ὠφελημάτων. [Ἰταλ. 641, Βελγ. 243].

506. Ἐν περιπτώσει ἀντασφαλίσεως ὁ ἀντησφαλισμένος ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν πρὸς τὸν ἀντασφαλιστὴν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀρθροῦ 497 (272) συντετακτομένων εἰς τὸ ἡμισυ.—Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς γενομένης παρὰ τοῦ ἀρχικῶς ἠσφαλισμένου. [Βελγ. 228].

Τ Ι Τ Λ Ο Σ Χ

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ *

507. Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἀγωγή διὰ βλάβας τῶν μεταφερομένων πραγμάτων, ἐὰν ταῦτα παρελήφθησαν ἀνευ ἐπιφυλάξεως.—Ἡ ἐπιφυλάξις εἶναι ἄκυρος, ἐὰν δὲν ἐγένετο ἐγγράφως καὶ δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν πλοίαρχον τὴν μεθεπομένην τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἑορτασίων ἡμερῶν, καὶ ἐὰν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφυλάξεως δὲν ἐκοινοποιήθη ἡ ἀγωγή. [Ε.Ν. 43^ε, Βελγ. 255].

* Βλ. ὀνομαζῶς καὶ ἄρθρ. 247—280 Ἄστ. Κώδικος.

508. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιφύλαξις εἶναι περιττή, ἐὰν κατὰ τὴν παραλαβὴν ἢ κατάστασις τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων ἐβεβαιώθῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μερῶν εἴτε ὑπ' αὐτῶν τούτων, εἴτε ὑπὸ πραγματογνωμόνων κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα:—Ὁ πρόεδρος τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτώσεως διορίζει, ἐπὶ ἀπλῇ αἰτήσῃ, ἓνα ἢ τρεῖς πραγματογνώμονας πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ καθορισμὸν τῶν αἰτιῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς βλάβης.—Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης, κλητεύεται ὅπως παραστῇ ὁ ἀντίδικος.—Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παρακατάθεσιν ἢ μεσεγγύησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἀποθήκην. Δύναται ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὴν πώλησιν αὐτῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ναύλου.—Ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.—Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη συζητεῖται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς πρὸ πάσης ἄλλης· δὲν ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν ἀναστολήν.—Ἐὰν ἡ παραλαβὴ γίνῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τοῦ λιμένος τοῦ προορισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατυπώσεις καὶ τὰ πρὸς τὴν παραλαβὴν ταύτην σχετικὰ μέτρα, ἢ δὲ προθεσμίᾳ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἐξάμηνος, προκειμένου περὶ Εὐρώπης, καὶ ἑτησίᾳ, προκειμένου περὶ παντὸς ἄλλου τόπου. [Ε.Ν. 106, 107, Βελγ. 256].

509. Ἐν περιπτώσει γενικῆς ἀβαρίας, ὁ κοιμιστὴς φορτωτικῆς, εἰς δὲν ὁ πλοίαρχος παρέδωκε τὰ πράγματα ἀνευ ἐπιφυλάξεως, δὲν ὀφιστεῖται εἰς συνεισφορὰν, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἦτο κοιμιστὴς τῆς φορτωτικῆς διὰ λογαριασμὸν τρίτου καὶ ὅτι ἀπέδωκε τὰ πράγματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ ἐναγάγῃ ἀπ' εὐθείας τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως κύριον τῶν πραγμάτων, εἶναι ὁμοῦς ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῆς ὁμάδος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς βαρυνούσης τὰ πράγματα ταῦτα συνεισφορᾶς. [Βελγ. 257].

510. Παραγράφεται διὰ τῆς παρελεύσεως δεκαετίας: α') ἡ ἐκ τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης πραγματικὴ ἀγωγή, ἀρχομένη τῆς παραγραφῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, β') πᾶσα ἀγωγή ἐκ πράξεως θαλασσίας ἐμπορίας, δι' ἣν δὲν ὀρίζεται εἰδικῶς ἄλλος χρόνος παραγραφῆς. [Ἰταλ. 917].

511. Αἱ ἀγωγαί, αἱ πηγάζουσαι ἐκ συμβάσεως ναυτι-

κοῦ δανείου ἢ θαλασσοῦ ἀσφαλίσεως παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀρχόμενα: α') προκειμένου περὶ ναυτικοῦ δανείου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δάνειον κατέστη ἀπαιτητὸν, β') προκειμένου περὶ θαλασσοῦ ἀσφαλίσεως, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἴτε ἐπερατώθη ὁ ἀσφαλισθεὶς πλοῦς, εἴτε ἔληξεν ἢ κατὰ χρόνον ἀσφάλις. Ἐν ἣ δὲ περιπτώσει τὸ πλοῖον ἐξηφανίσθη ἀνευ εἰδήσεων, ἢ παραγραφή ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνεπληρώθη τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 493 (268) τεκμήριον τῆς ἀπώλειας, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 497 (272) διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ὀριζομένων ἄλλων προθεσμιῶν. [Ἰταλ. 920, 924, Βελγ. 258, Γερμ. 901, 905].

512. Παραγράφονται: α') Αἱ ἀγωγαὶ ἐκ βλάβης προενηθείσης ἐκ συγκρούσεως εἰς πρόσωπα ἢ πράγματα μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ σύγκρουσις. β') Αἱ ἀγωγαὶ πρὸς πληρωμὴν σῶστρον, ἀμοιβῆς καὶ ἐξόδων δι' ἐπιθαλάσσιον ἀρωγὴν ἢ ναυαγιαίρεισιν μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ἡ ἀγωγή. γ') Αἱ ἀγωγαὶ πρὸς συνεισφοράν εἰς γενικὴν ἀβάρειαν μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου παρεδόθησαν τὰ εἰς συνεισφοράν ὀποκειμένα πράγματα. δ') Αἱ ἀγωγαὶ περὶ πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἄλλων προσώπων τοῦ πληρώματος μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔληξεν ἡ μίσθωσις αὐτῶν. ε') Αἱ ἀγωγαὶ αἰτηγάζουσαι ἐκ τῶν συμβάσεων τῆς ναυλώσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς ἐπιβατῶν μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπερατώθη ὁ πλοῦς. στ') Αἱ ἀγωγαὶ, αἰτηγάζουσαι ἐκ προμηθείας τροφίμων, ξυλείας, καυσίμου ὕλης καὶ ἄλλων πραγμάτων ἀναγκαίων δι' ἐπισκευᾶς ἢ ἐξοπλισμὸν τοῦ πλοίου ἐν πλῶ καὶ ἐκ τῶν χάριν τῶν ἀνωτέρω αἰτιῶν παρασχεθειῶν ἐργασιῶν, ὡς καὶ αἱ ἀγωγαὶ ἐκ προμηθείας τροφῆς πρὸς τὸ πλῆρωμα κατ' ἐντολήν τοῦ πλοιάρχου, μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ἡ ἀγωγή. [Ἰταλ. 665, 917, 923, 924, 925, Βελγ. 259, Γερμ. 901, 903, 904, Γαλ. νόμοι τοῦ 1891 καὶ 1897].

513. Ἐπὶ προσώπων νομικῶς ἀνικάνων ἢ περιορισμένης νομικῆς ἰκανότητος, μὴ ἐχόντων νόμιμον ἀντιπρόσωπον, ἢ παραγραφή δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς τὸ πρόσωπον κατέστη ἀπεριοριστῶς ἰκανόν ἢ ἔτυχε νόμιμου ἀντιπροσώπου. [Γερμ. Ἄοτ. Κώδ. 206]. *

* Βλ. καὶ Α. Κ. ἄρθρ. 268 καὶ 266.

514. Ἡ παραγραφή ἀπαιτήσεως, ἀνηκούσης εἰς κληρονομίαν ἢ ἀπευθυνομένης κατὰ κληρονομίας, δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς κληρονομίας ἢ ἀφ' ἧς ἡ ἀπαίτησις δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ὑπὸ τοῦ κηδεμόνος ἢ ἐναντίον τοῦ κηδεμόνος τῆς σχολαζούσης κληρονομίας. [Γερμ. Ἀστ. Κώδ. 207]. *

515. Ἐάν ὁ ἐνάγων παρητήθη τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς, ἢ ἡ ἀγωγή ἀπερρίφθη διὰ λόγους μὴ οὐσιαστικούς, ἢ ἐκηρύχθη ἀνατετραμμένη, ἢ διὰ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης εἰσακοπῇ τῆς παραγραφῆς ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη, ἂν ὁ ἐνάγων ἐγείρῃ νέαν ἀγωγὴν ἐντός ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἀνω παραιτήσεως, ἀπορρίψεως ἢ ἀνατροπῆς.—Ἡ ἐξάμηνος αὕτη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἕξ ἔτι μῆνας ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων. [Γερμ. Ἀστ. Κώδ. 212]. **

516. Ἡ ἀγωγή ἐπὶ διεκδικήσει πλοίου παραγράφεται διὰ τῆς παρελεύσεως δέκα ἐτῶν, ὃ δὲ νομεὺς ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα τοῦ πλοίου χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἡ ἀπόδειξις καλῆς πίστεως.—Ὁ νεμόμενος πλοῖον δυνάμει τίτλου συνομολογηθέντος καλῇ τῇ πίστει, ἐγγραφέντος προσηκόντως ἐν τῷ νηολογίῳ καὶ μὴ ὄντος τυπικῶς ἀκύρου, κτᾶται τὴν κυριότητα διὰ τῆς παρελεύσεως πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφῆς τοῦ τίτλου.—Ὁ πλοίαρχος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται ν' ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα τοῦ πλοίου διὰ παραγραφῆς. [Ἰταλ. 918].

ΤΙΤΛΟΣ ΧΙ

ΠΕΡΙ ΠΛΟΙΑΡΙΩΝ, ΡΥΜΟΥΛΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΟΠΛΟΙΩΝ

517. Πλοίαριον εἶναι πᾶν σκάφος μετὰ ἢ ἀνεὺ καταστρώματος, χωρητικότητος καθαρᾶς κάτω τῶν δέκα κόρων, ἐνεργοῦν ἢ προωρισμένον ὅπως ἐνεργῇ συνήθως ἐν θαλάσῃ τὴν μεταφορὰν προσώπων ἢ πραγμάτων, ἢ τὴν ἀλιείαν, τὴν ρυμούλκην καὶ πᾶσαν ἄλλην ναυτιλιακὴν ἐπὶ κέρδει ἐργασίαν.—Διὰ τὰ πλοίαρια τηρεῖται παρ' ἐκάστου λιμεναρχεῖα ἴδιον νηολόγιον. [Βελγ. 260].

518. Ἐπὶ τῶν πλοιαρίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν κεφαλαίων πρώτου, δευτέρου καὶ τρίτου τοῦ τίτλου πρώτου, τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ τίτλου δευτέρου, τῶν

* Βλ. καὶ Α. Κ. ἄρθρ. 259.

** Βλ. καὶ Α. Κ. ἄρθρ. 263.

ἄρθρων 310 καὶ 319, (85 καὶ 94) τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ τίτλου τρίτου, αἱ διατάξεις τῶν τίτλων ἔκτου καὶ ἑβδόμου καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 510 (285) ἐδ. β' καὶ 512 (287) ἐδ. α', β', δ', στ'.—Ἡ συντηρητικὴ καὶ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις καὶ ἡ ἐκποίησης τῶν πλοίων τούτων ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ γίνεται κατὰ τὰς περὶ κατασχέσεως καὶ ἐκποίησεως κινητῶν πραγμάτων διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.—Αἱ δὲ ἐνεργούμεναι παρ' αὐτῶν μεταφοραὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 95 - 107 (96 - 108) τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ ἔμπορικοῦ νόμου.

519. Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ τῇ Προποντίδι ρυμουλκῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Δουνάβει καὶ τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοίων καὶ ρυμουλκῶν ἐφαρμόζονται οἱ εἰδικοί νόμοι ΩΞ' τῆς 25 Ἀπριλίου 1880 καὶ ΑΦΛΕ' τῆς 28 Μαΐου 1887 καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν β. διατάγματα, πλὴν τῶν διατάξεων, τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν τήρησιν βιβλίου ναυτοδανείου διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α' καὶ β' τοῦ ἄρθ. 8 τοῦ νόμου ΑΦΛΕ' ἀναφερομένων ναυτικῶν δανείων καὶ ἀπατήσεων, αἱ ὁποῖαι μετὰ τῶν πρὸς αὐτάς σχετικῶν διατάξεων καταργοῦνται.—Ἐπὶ τῶν ρυμουλκῶν καὶ ποταμοπλοίων, τῶν ἔχοντων καθαρὰν χωρητικότητα δέκα κόρων καὶ ἄνω, ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῇ ναυτικὴ ὑποθήκη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

520. Τὰ νηολόγια καὶ ὑποθηκολόγια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων πλοίων τηροῦσιν αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Βραΐλα καὶ Γαλαζῶ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ ἀρχαί.

Μεταβιβατικαὶ διατάξεις

521. Τὰ προνόμια, τὰ ὑφιστάμενα ἐπὶ πλοίων δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 191 τοῦ καταργουμένου β βιβλίου τοῦ ἔμπορικοῦ νόμου, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενα ἐπὶ ΞΞ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πλὴν ἂν ἀπεσβέσθησαν πρότερον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου νόμου.

522. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθ. 190 τοῦ καταργουμένου νόμου δικαίωμα τῆς ἐπιδιώξεως τῶν πλοίων ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προηγουμένου νόμου μεταβιβασθέντων πλοίων καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μέχρις οὗ ἀπασβεσθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου νόμου.—Ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων, τῶν γενομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιδιώξεως δύναται ν' ἀσκηθῇ

κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου νόμου, ἐάν ἡ μεταβίβασις ἐγένετο ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

523. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 193 τοῦ καταργουμένου νόμου ἀντίστασις τοῦ δανειστοῦ δὲν ἔχει ἀποτέλεσμα, ἐάν δὲν κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου καὶ δὲν ἐγγραφῇ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ πλοίου.

524. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑφιστάμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου ΑΩΞΒ' τῆς 12ης Ἰουλίου 1890 ναυτικά ὑποθήκαι καὶ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις ναυτοδανείου ἐγγεγραμμένα ναυτικά δάνεια, τὰ συνωμολογημένα παρὰ τοῦ πλοιοκτῆτου, ἐάν ἐγγραφῶσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐν τοῖς ὑποθηκολογίοις, λαμβάνουσι προνόμιον ὑποθήκης κατὰ τὸν παρόντα νόμον, καθ' ἣν εἶχον χρονολογικὴν τάξιν. Οἱ κίνδυνοι ὁμῶς, εἰς οὓς εἶναι ὑποβεβλημένα τὰ ναυτικά δάνεια, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν.—Αἱ τοιαῦται ἐγγραφῆαι προτιμῶνται τῶν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συσταθειῶν ὑποθηκῶν.—Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀνωτέρου διμήνου χρονικοῦ διαστήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἐγγραφῆ τῶν εἰρημένων ὑποθηκῶν καὶ ναυτικῶν δανείων, ἐάν στηρίζωνται ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων· ἡ κατάταξις ὁμῶς αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 254 (29).

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ *

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ

525. Πᾶς ἔμπορος παύων τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ ἢ δηλῶν ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν ἀρθ. 526 Πρωτοδικείου ὅτι ἀναστέλλει τὰς πληρωμὰς του εἶναι ἐν καταστάσει πτωχεύσεως **. Δύναται νὰ κηρυχθῆ ἢ πτώχευσις καὶ αὐτοῦ τοῦ παραιτηθέντος τῆς ἐμπορίας, ἂν μετερχόμενος αὐτὴν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.— Ἡ πτώχευσις τοῦ ἐμπόρου δύναται νὰ κηρυχθῆ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἐὰν ζῶν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Α..— Περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, καὶ τῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ πτωχεύσαντος προκαταρκτικῶν διατάξεων.

526.*** Ὁ τὰς πληρωμὰς του ἀναστέλλων ἔμπορος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο αὐθημερὸν ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου, ἐνθα ἔχει τὸ κύριον ἐμπορικὸν αὐτοῦ κατάστημα, ἐὰν δὲ τοῦτο κεῖται ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου, ὀφείλει νὰ ποιήσῃται τὴν δήλωσιν του ταύτην ἐντὸς δέκα πλήρων ἡμερῶν, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν. Προκειμένου περὶ ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρείας ἢ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον καὶ νὰ φανερώνῃ τὴν κατοικίαν ἢ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ἐκάστου τῶν ὑπευθύνων συνεταιρῶν. Γίνεσθαι δὲ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς ᾧν τὴν περιφέρειαν ὑπάρχει ἡ ἔδρα τῆς ἑταιρείας, αὐθημερὸν μὲν,

* Τὸ περὶ πτωχεύσεως βιβλίον τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου παρτίθεται ὡς ἔχει μετὰ τὰς γενομένας διὰ τοῦ νόμου ΨΑΣΤ τῆς 13 Δεκεμβρίου 1878, ἀντικαταστήσαντος τὸ τρίτον βιβλίον τοῦ ὁμοιοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ διὰ τοῦ νόμου ΓΦΘΑ τῆς 22 Φεβρουαρίου 1910 καὶ Α. Ν. 635/1937 τροποποιήσας.

** Βλ. Ν. ΓΦΘΑ/1910, ἀρθ. 7.

*** Βλ. καὶ ἄρθ. 8 Νόμος ΓΦΘΑ/1910.

ἂν ἡ ἔδρα τοῦ Πρωτοδικείου τούτου εἶναι καὶ ἡ τῆς ἑταιρείας, ἐντὸς δὲ δέκα πλήρων ἡμερῶν, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν, ἂν ἡ ἔδρα τῆς ἑταιρείας κεῖται ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου.— Ἐπὶ πτώχευσεως ἀνωμόμου ἑταιρείας ἡ διαδικασία ἀπευθύνεται κατὰ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς, ὑποχρεομένων νὰ χορηγῶσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸς συνδίκους τὰς ζητούμενας πληροφορίες καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσάκις ζητηθῶσι.

527.* Μετὰ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον δηλώσεως κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐμποροῦ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου ὁ ἰσολογισμὸς, ἡ ἐκτίθενται οἱ λόγοι, ἐξ ὧν ὁ δηλῶν ἐμπορὸς ἐμποδίζεται νὰ καταθέσῃ αὐτόν. Ἐντὸς δὲ δεκαπενθημέρου, εἰς ὃ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δηλώσεως, κατατίθενται ὑπὸ τοῦ δηλώσαντος εἰς τὸν αὐτὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τὰ ἐμπορικὰ τοῦ δηλώσαντος βιβλία. Ὁ ἰσολογισμὸς περιέχει σημειώσεις ἀπάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς ὡς ἔγγιστα ἀξίας αὐτῶν, κατὰστασιν τῶν πιστώσεων καὶ τῶν χρεῶν, μετὰ σημειώσεως τῆς κατοικίας τῶν πιστωτῶν καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ πτωχέουσαντος καὶ αὐτῶν ὑφισταμένων τυχόν δεσμῶν συγγενείας ἢ κηδεοτίας, καὶ προσέτι πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, καὶ σημειῶσιν τῶν δαπανῶν· φέρει δ' ἐπὶ τέλους τὴν βεβαίωσιν ὅτι εἶναι εἰλικρινής· χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.— Κάτωθι τῆς δηλώσεως ὁ γραμματεὺς σημειοῖ τὸ ἔτος, τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν τῆς παρακαταθέσεως αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.— Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται ἢ εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθεῖσιν παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἀφορῶντος τὴν πτώχευσιν.

528. Ἡ πτώχευσις κηρύττεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου εἴτε ἐπὶ τῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 525 καὶ 526 δηλώσει τοῦ ἐμποροῦ, ἀνευ ἄλλης τινὸς ἀποδείξεως περὶ τῆς πτώσεως τῶν πληρωμῶν, εἴτε τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν πιστωτῶν εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἡ αἴτησις τῶν πιστωτῶν δεόν νὰ κοινοποιηθῆται καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἔμπορον 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῆς. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποιήσις τοῦ δικογράφου δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοιχοκολλησεως, κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐν τῷ ἐμπορικῷ καταστήματι τοῦ καθ' οὗ

* Βλ. καὶ Νόμον Γ'ΦΟΑ/1910 ἄρθρ. 9,

ἡ αἴτησις. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τὸ ἐμποροδικεῖον.—διορίζει εἰσηγητὴν ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν.— διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων.— διορίζει ἕνα μόνον προσωρινὸν σὺνδικον.—Ὅρίζει τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ὅπου καὶ ὅτε οἱ πιστῶται θέλουσι συνέλθῃ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ συνδίκου, ἐντὸς τῶν εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως· ὀρίζει τὴν ἐφημερίδα, εἰς ἣν θέλουσι γίνεσθαι αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις καὶ δημοσιεύσεις.—Ἡ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή. Μόνη ἡ ἄρνησις πληρωμῶν τινων ἔνεκεν ἐνστάσεως, ἃς ἐπιτρέπεται νὰ θεωρῇ καλῆ τῇ πίστει ὁ βραδύς ὁ ὑποβαλὼν ὀφειλέτης, δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν παύσεως πληρωμῶν. Τούναντίον ἡ ἐξακολούθησις τῶν πληρωμῶν τοῦ ἐμπόρου διὰ καταστρεπτικῶν καὶ δολιῶν μέσων δὲν ἐμποδίζει τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κήρυξιν αὐτοῦ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως*.

529. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἢ καὶ διὰ μεταγενεστέρως, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Εἰσηγητοῦ, τὸ Πρωτοδικεῖον ὀρίζει εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν· ὡς τοιαύτη ἡμέρα ὀρίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς τὴν πτώχευσιν κηρυττούσης ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου τὸ βραδύτερον ἢ ἐν τῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 525 καὶ 526 δηλώσει τοῦ ἐμπόρου ὀριζομένη ἡμέρα ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν, ὡσάκις ἡ πτώχευσις κηρύσσεται συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης δηλώσεως.—Ἐὰν ἐν τῇ τὴν πτώχευσιν κηρυττούσῃ ἀπόφασί ἐν ὀρισθῇ ἡ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν αὕτη, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν κηρύσσεται ἡ πτώχευσις συνεπείᾳ δηλώσεως τοῦ ἐμπόρου, θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου ὀριζομένης ἡμέρας ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως τῇ αἰτήσει πιστωτοῦ τινος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεως τοῦ πτωχεύσαντος, ἐὰν ἡ πτώχευσις κηρυχθῇ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὀρισθῇ ἡ ἐποχὴ παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενεστέρως τῶν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς τὴν πτώχευσιν κηρυττούσης ἀποφάσεως. Πᾶσα αἴτησις περὶ προ-

* Νόμος Γ'ΦΟΛ/1910 ἄρθρ. 10 καὶ 17.

διορισμοῦ ἄλλης ἐποχῆς πύσεως τῶν πληρωμῶν παρά τὴν ὀρισθεῖσαν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἢ δι' ἑτέρας μεταγενεστέρας ἀποφάσεως, εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὴν περάτωςιν τῆς περὶ ἐξελέγχεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως *.

530. Τὸ δικαστήριον δύναται ἐν πάσῃ καταστάσει τῆς πτωχέσεως καὶ δι' αὐτῆς τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῆ ἤδη εἰς προσωπικὴν κράτησιν, νά διατάξῃ τὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἰδίως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀπεκρύβῃ ὁ πτωχεύσας ἢ δὲν προσήγαγε τὸν ἰσολογισμόν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὕρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος, δὲν συγχώρεται κατ' αὐτοῦ κράτησις οὐδ' αἰτήσις περὶ παρατάσεως κρατήσεως ἕνεκεν οἰουδήποτε χρέους.—Ἡ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐπιμελεῖα τῶν προσωρινῶν συνδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ.

531. Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐμποροδικείου γνωστοποιεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην τὴν περὶ σφραγίσεως τῆς περιουσίας διάταξιν τῆς ἀποφάσεως καὶ διαβιβάζει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, τὸν εἰσηγητὴν καὶ τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους ἀπόσπασμα περιέχον τὰς κυριωτέρας αὐτῆς διατάξεις.

532. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 523 (440) καὶ 529 (441) ἐμπορ. νόμου ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐν περιλήψει διὰ τοῦ δελτίου ταμείου συντάξεων νομικῶν. **

533. 1. Ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν, ὁ πτωχεύσας στερεῖται αὐτοδικοῖως τῆς δικήσεως (διαθέσεως καὶ διαχειρίσεως) τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας.—2. Ἐν τῇ πτωχευτικῇ περιουσίᾳ δὲν περιλαμβάνεται ἢ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχέσεως ἀποκτωμένη ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος περιουσία.—3. Οἱ τόκοι καὶ αἱ περιοδικαὶ παροχαί, καὶ ἐάν γεννῶνται μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχέσεως ἐξ ἐνοχῆς προϋφισταμένης τῆς κηρύξεως, θεωροῦνται ὡς πτωχευτικὴ περιουσία.—4. Ἀπὸ τῆς ἐν ἐδ. 1 προθεσμίας εἶναι αὐτοδικοῖως ἄκυρος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα πᾶσα δικαιοπραξία γενομένη ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ἢ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ ἀφορώσα τὴν πτωχευτικὴν περιουσίαν. ***

* Ν. ΓΦΟΔ/1910, ἄρθρ. 11.

** Τὸ ἄρθρ. 532 τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1189/5938, ἄρθρ. 1. Βλ. καὶ Α. Ν. 635/1937 ἄρθρ. 5.

*** Τὸ ἄρθρ. 533 τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν.

534. Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως πᾶσα κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀγωγή ἀφορῶσα τὴν κινήτην ἢ ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν, πᾶν μέτρον ἐκτελέσεως εἴτε ἐπὶ τῶν κινήτων εἴτε ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἐξακολουθοῦσιν ἢ ἐπιχειροῦνται κατὰ μόνου τοῦ συνδίκου. Δύναται ὁμῶς τὸ δικαστήριον νὰ δεχθῆ, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, τὴν παρέμβασιν τοῦ πτωχεύσαντος.

535. (Ν. 5325, ἄρθρ. 97).—Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοὶ ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος καθίστανται ἀπαιτηταὶ ἔναντι αὐτοῦ. Αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοὶ καὶ μὴ ἔντοκοι ἀπαιτήσεις, ἐφ' ὅσον ἡ προθεσμία εἶναι μείζων τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς κηρύξεως, ὑπολογίζονται ἐν τῷ παθητικῷ τῆς πτωχεύσεως, ἐκπιπτομένου τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς κηρύξεως, μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.—Ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 43, 48 καὶ 77 τοῦ παρόντος νόμου (Ν. 5325) περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν.

536. Ἀπὸ τῆς κηρυττοῦσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως οἱ τόκοι πάσης πιστώσεως μὴ ἐξησφαλισμένης διαπρονομίου, δι' ἐνεχύρου ἢ δι' ὑποθήκης παύουσιν ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα μόνον. Ἄλλ' οἱ τόκοι τῶν οὕτως ἐξησφαλισμένων πιστώσεων δὲν δύνανται νὰ ληθῶσιν εἰμὴ ἐπὶ τῶν ποσοτήτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰς τὸ πρόνομιον, τὸ ἐνέχυρον ἢ τὴν ὑποθήκην ὑπεγγύων πραγμάτων.

537. Εἶναι ἄκυροι καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα, ἐὰν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀριοθετήσεως ἐποχῆς τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς, πᾶσα ἑτεροβαρῆς πράξις ἐλαττοῦσα εἴτε τὴν κινήτην εἴτε τὴν ἀκίνητον τοῦ πτωχεύσαντος περιουσίαν, πᾶσα πληρωμὴ εἴτε ἐπὶ μετρητοῖς εἴτε δι' ἐκχωρήσεως, πωλήσεως, συμψηφισμοῦ, ἢ ἄλλως ἐνεργουμένη ἔνεκα χρεῶν μὴ ληξιπρόθεσμων, ὡς καὶ πᾶσα πληρωμὴ ἔνεκα ληξιπρόθεσμων χρεῶν, γενομένη ἄλλως ἢ ἐπὶ μετρητοῖς, ἢ δι' ἐμπορικῶν γραμματίων πᾶσα

635/1937, ἄρθρ. 2. Βλ. περαιτέρω καὶ ἄρθρον 1515 Α. Κ. καθ' ὃ «ὁ πατὴρ ἀπερτεῖται τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τοῦ τέκνου, ὡς ἢ τῆς μελοειδῆς ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. Τὸ δικαστήριον διορίζει ἐπίτροπον. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πατρός, τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀναθέσῃ ἐκ νέου εἰς ταῦτον τὴν διοίκησιν. Βλ. περαιτέρω καὶ Α. Κ. ἄρθρ., 266 (παρρηγορῆ) - δικαστικὴ παραγραφῆς), 458, 475, 726, 775, 857, 883, 1136, 1622 καὶ κατωτέρω ἄρθρ. 115 Εἰσαγ. Ν. 2783/1945.

ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ δικαστικῆ ὑποθήκη ἢ δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρως ὀφειλῆς. Πᾶσα προσημείωσις ὑποθήκης, στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 23 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβάνομένους τίτλους, καθ' οἷονδήποτε χρόνον καὶ ἂν ἔλαβον οὗτοι ὑπαρξιν, εἶναι ἄκυρος, ἂν δὲν ἐγγραφῆ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.*

538. Πᾶσα ἄλλη πληρωμὴ γενομένη ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα χρεῶν ληξιπροθέσμων, καὶ πᾶσα ἄλλη ἀμφοτεροβαρῆς πράξις, ἐνεργηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν καὶ πρὸ τῆς κηρυττώσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, δύνανται ν' ἀκυρωθῶσιν, ἔαν οἱ λαβόντες παρα τοῦ ὀφειλέτου ἢ οἱ μετ' αὐτοῦ συναλλαξάμενοι ἐνήργησαν ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ.

539. Οἱ ἐγκύρως ἀποκτηθέντες τίτλοι πρὸς ὑποθήκην δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττώσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως. Αἱ μετὰ τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς γενομένηαι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι, ἔαν παρῆλθον πλεόν τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς.— Ἡ διαταξίς αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς δυνάμει τοῦ νόμου ἐγγραφομένης ὑποθήκας. Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην προστίθεται μία ἡμέρα κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τεσσαρῶν μυριομέτρων μετὰ τοῦ τόπου ἐνθα τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης ἀπεκτήθη καὶ τοῦ τῆς ἐγγραφῆς. Οἱ μὴ ἐγγράψαντες τὸν τίτλον αὐτῶν πιστωταὶ κατατάσσονται μετὰ τῶν ἀνεγγύων.

540. Ἐὰν ἐπληρώθησαν συναλλαγματικαὶ μετὰ τὴν ὀριοθεῖσαν ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν καὶ πρὸ τῆς κηρυττώσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ πρὸς ἀνάκλησιν τῆς πληρωμῆς ἀγωγή δύνανται νὰ κινηθῆ ἴσως μόνον κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ἐντεταμένου τὴν ἔκδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς διατάκτου. Ἐπὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἢ πρὸς ἀνάκλησιν ἀγωγή κινεῖται κατὰ μόνον τοῦ πρώτου ὀπισθογράφου. Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ καθ' οὗ ζητεῖται ἢ ἀνάκλησις ἐγνώριζε τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τῆς ὀπισθογραφῆσεως τοῦ γραμματίου.

541. Πᾶσα ἐκτέλεσις πρὸς πληρωμὴν ἐνοικίων ἐπὶ

* Τὸ ἄρθρ. 537 τίθεται ὡς ἐπιποποιήθη ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ Ν. ΓΦΘΑ/1910.

τῶν εἰς τὸ ἔμποριον τοῦ πτωχεύσαντος ὑπαγομένων κινήτων ἀναστέλλεται ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κηρυττοῦσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, μὴ παραβλαπτομένου ἐντεῦθεν παντὸς συντηρητικοῦ μέτρου, καὶ τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτητὴν τοῦ ἐνοικιασμένου ἀκινήτου κερτημένου τυχόν ἤδη δικαιώματος ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει παύει αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἀνωτέρω ὀριζομένη ἀναστολή παντὸς καταναγκαστικοῦ μέτρου.

Κεφάλαιον Β'.— Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ

542. Καθῆκον τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς, ἐπιταχύνων τὴν ἐκκαθάρισιν· ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἔμποροδικεῖον, δημοσίᾳ συνεδριάξον, ἔκθεσιν περὶ ὄλων τῶν ἐκ τῆς πτωχεύσεως ἀναφυσόμενων διενέξεων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, διατάσσει τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ συντήρησιν τῆς περιουσίας τῆς ομάδος κατεπίγοντα μέτρα, καὶ προεδρεύει τῶν συνελεύσεων τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος. Κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ εἰσηγητοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων περιπτώσεων προσφυγῆς εἰς τὸ ἔμποροδικεῖον. Κατὰ τριμηνίαν ὃ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ πέμπει αὐτὴν εἰς τοὺς ἐφέτας διὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν· ἂν δὲ οἱ ἐφέται εὐρίσκωσιν ὀλιγωρίαν, ραθυμίαν ἢ ἀμέλειαν, τιμωροῦσιν αὐτὸν πειθαρχικῶς.

543. Τὸ δικαστήριον δύναται πάντοτε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν εἰσηγητὴν δι' ἑτέρου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Γ'.— Περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων

544. Ἄμα ὃ εἰρηνοδίκης λάβῃ γνῶσιν κατὰ τὸ ἀρθ. 531, (443) τῆς περὶ σφραγίσεως τῆς περιουσίας διατάξεως τῆς ἀποφάσεως, ὀφείλει ἐντὸς 24 ὥρων νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδας εἴτε ἐνώπιον τῶν προσωρινῶν συνδίκων, ἂν παρευρεθῶσιν, εἴτε καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττοῦσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 531 (443) κοινοποιήσεως, νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν πιστωτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐν περιπτώσει φυγῆς τοῦ ὀφειλέτου ἢ ἀποκρύψεως τοῦ ὄλου ἢ μέρους τῆς ἐνεργητικῆς αὐτοῦ περιουσίας.

545. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα, τὰ κιβώτια, τὰ χαρτοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα, τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ λοιπὰ κινητὰ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὁμορρυθμοῦ ἢ ἑτερορρυθμοῦ ἑταιρείας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται οὐ μόνον εἰς τὸ κύριον τῆς ἑταιρείας κατάστημα καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς καταστήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ὑπευθύνων ἑταίρων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ εἰρηνοδίκης διευθύνει ἀνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἔμποροδικείου τὴν περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἔκθεσιν, εἰδοποιῶν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους.

546. Τὰ ἐνδύματα, ὀθόνια, ἐπιπλα καὶ ἄλλα πρὸς ἴδιαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ χρῆσιν ἀπολύτως ἀναγκαῖα πράγματα, ἔξαιρούμενα τῶν σφραγίδων, καταγράφονται ἀκριβῶς ἐν καταλόγῳ καὶ παραδίδονται πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν τυχόν γενομένων ἀντιρρήσεων τῶν συνδίκων ἀποφασίζει ὁ εἰσηγητῆς.

547. Ἐάν ὁ εἰσηγητῆς φρονῇ ὅτι ἡ ἀπογραφή τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διατάττει τὴν διὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων ἐνέργειαν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐπιτεθῶσιν αἱ σφραγίδες.

548. Ἐάν δὲν ὑπάρχωσι πρόχειρα χρήματα τῆς πτωχεύσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὰ τέλη τῆς κηρυτεύσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν αὐτῆς, τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν τοῦ πτωχεύσαντος, προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου κατ' ἀπόφασιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποδίδονται δὲ προνομιακῶς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπραξέων, προτιμωμένου τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐνοικιασμένου κτήματος.

Κεφάλαιον Δ'.— Περὶ τῶν συνδίκων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

549. Κατὰ τὸν διὰ τῆς κηρυτεύσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ὀρισμένον χρόνον καὶ τόπον συνέρχονται οἱ πιστωταὶ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ὅπως δώσωσι τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας πρὸς οὐντάξιν τοῦ καταλόγου τῶν εἰκαζομένων πιστωτῶν καὶ

πρὸς διορισμὸν νέων συνδίκων. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων, ἥτις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον.

550. Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸ δικαστήριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ διαληφθέντα ἔγγραφα, διορίζει νέον σύνδικον ἢ ἐπικυροῖ τὸν πρῶτον. Ὁ οὕτω διορισθεὶς ἢ ἐπικυρωθεὶς σύνδικος εἶναι ὀριστικός, δύναται μ' ὅλα ταῦτα τὸ δικαστήριον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον κατὰ τὰς κατωτέρω ὀριζομένας περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις*.

551. Σύνδικος δύναται κατ' ἐξαιρέσιν ἔνεκα σπουδαίων λόγων νὰ ἐκλεχθῇ καὶ πρόσωπον ξένον τῆς ομάδος τῶν πιστωτῶν, οὐχὶ δὲ συγγενὴς ἢ κηδεστὴς τοῦ πτωχεύσαντος μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καὶ αὐτοῦ. Ὁ σύνδικος, πιστωτὴς ἢ μὴ, ἀφοῦ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, δύναται νὰ λάβῃ ἀντιμισθίαν, ἥς τὸ ποσὸν ὀρίζει τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ. Τὸ τε ποσὸν τῆς ἀντιμισθίας ταύτης, ὡς καὶ τὰ δικηγορικὰ δικαιώματα τοῦ πληρεξουσίου τοῦ συνδίκου δικηγόρου δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατὰ ὑποχρεωτικὴν διατίμησιν Βασιλικὸν Διάταγμα, ἐκδιδόμενον μετὰ γνωμοδότησιν τῶν δικηγορικῶν συλλόγων καὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἔμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ συλλόγων. Ἐν πᾶσι τοῖς ἄρθροις τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐν οἷς περὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς συνδίκων γίνεται μνεῖα, θὰ θεωρῆται τοῦ λοιποῦ γενομένη τοιαύτη περὶ ἑνὸς μόνοῦ**.

552. Ὁ προσωρινὸς ἢ ὀριστικός σύνδικος εἰδοποιεῖται ἀμέσως περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου. Ὁ μὴ δεχόμενος τὸν διορισμὸν ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἀποποίησιν αὐτοῦ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Καὶ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν καθηκόντων τούτων δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἔνεκα οὐσιωδῶν λόγων, ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ παύσῃ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ πρὶν ἢ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου.

553. Ἐὰν ἀναφανῇ ἀνάγκη προσθήκης ἢ ἀντικαταστάσεως ἑνὸς ἢ πλειόνων ὀριστικῶν συνδίκων, ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει τὴν προσηκούσαν πρότασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δὲ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τῶν παρατη-

* Νόμον ΓΦΟΔ τοῦ 1910, ἄρθρ. 17.

** Νόμον ΓΦΟΔ τοῦ 1910, ἄρθρ. 17.

ρήσεων τῶν ἐπὶ τούτῳ συνελθόντων πιστωτῶν συνταχθεῖσαν ἐκθεοῖν, διορίζει τοὺς νέους συνδίκους. Ὅσακις ἀπαιτεῖται προσθήκη ἢ ἀντικατάστασις προσωρινοῦ συνδίκου, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὰ εἰκότα ἐπὶ ἀπλῆ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

554. Ἐάν διορισθῶσι πλείονες σύνδικοι, διαχειρίζονται καὶ ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ. Δύναται μ' ὅλα ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰδικῶς εἰς ἓνα ἢ πλείους αὐτῶν τὴν διεξαγωγὴν ὠρισμένων πράξεων διαχειρίσεως, περὶ ὧν αὐτοὶ μόνον εὐθύνονται.

555. Ἐάν ἀναφῶσι παράπονα κατὰ τῶν πράξεων τοῦ συνδίκου, ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις ἀποφασίζει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς.—Ἡ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.

556. Ὁ εἰσηγητὴς, τῇ αἰτήσῃ τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πιστωτῶν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἀνάκλησιν ἐνὸς ἢ πλείονων συνδίκων.—Ἐάν ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὑποβάλλῃ τὴν ἀνήκουσαν πρότασιν, δύναται νὰ γίνῃ αὕτη ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ δικαστήριον.—Τὸ δικαστήριον, ἀκούσας ἐν συμβουλίῳ τὴν ἐκθεοῖν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τὰς διασαφήσεις τῶν συνδίκων, ἀποφαίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει περὶ τῆς ἀνακλήσεως.—Ὁ εἰσηγητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τιμωρῇ πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον δραχμῶν 20 μέχρι 200 τοὺς συνδίκους διὰ πᾶσαν ῥαθυμίαν, ὀλιγωρίαν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ συνδίκου καὶ ἰδίως διὰ πᾶσαν ματαίαν ἀπώλειαν χρόνου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπιτρέπεται μόνον προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς πτωχεύσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων

557. Ἐάν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων δὲν ἐπέτεθσαν αἱ σφραγίδες, οἱ σύνδικοι προσκαλοῦσι τὸν εἰρηνοδίκην πρὸς ἐπιθεοῖν αὐτῶν.

558. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται τῇ αἰτήσῃ τῶν συνδίκων νὰ ἐπιτρέψῃ ὥστε νὰ μὴ σφραγισθῶσιν ἢ νὰ ἐξαίρεθῶσιν τῶν σφραγιδῶν καὶ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς συνδίκους, α') τὰ εἰς προσεχῆ φθορὰν ἢ ὑποτίμησιν ὑποκείμενα· β') τὰ εἰς τὴν ἐμπορίαν τοῦ πτωχεύσαντος χρήσιμα πράγματα, ἂν αὕτη δὲν δύναται νὰ διακοπῇ ἀζημίως.—Τὰ ἀνωτέρω

σημειούμενα πράγματα απογράφονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν συνδίκων, καὶ ἐκτιμῶνται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου προσυπογραφομένου εἰς τὴν ἐκθεσίαν.

559. Ἡ πώλησις τῶν εἰς προσεχῆ φθορὰν ἢ ὑποτίμησιν ὑποκειμένων πραγμάτων ἢ ὄσων ἢ διατήρησις εἶναι ἀπανηρά, ὡς καὶ ἡ προσωρινὴ ἐξακολούθησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ἐνεργεῖται ἐπιμελεῖα τῶν συνδίκων καὶ ἀδεία τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς πώλησεως δημοσιεύεται διὰ κήρυκος καὶ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 528 ἐφημερίδος.

560. Ὁ εἰσηγητὴς, τῇ αἰτήσῃ τῶν συνδίκων, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ σφραγισθῶσι ἢ νὰ ἐξαίρεθῶσι τῶν σφραγίδων, α') τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τοῦ πτωχεύσαντος, ἄτινα, θεωρηθέντα ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, ἀφοῦ βεβαιωθῆ διὰ συνοπτικῆς ἐκθέσεως ἢ κατὰστασις αὐτῶν· β') τὰ ἀγχιπρόθεσμα ἢ τὰ χρῆζοντα ἀποδοχῆς ἐμπορεύσιμα γραμμάτια, ἢ περὶ ὧν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι συντηρητικαὶ πράξεις. Τὰ γραμμάτια ταῦτα, περιγραφέντα ἀκριβῶς, παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους ἵνα εἰσπραχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι περὶ αὐτῶν τὰ συντηρητικὰ μέτρα. Σημειώσις αὐτῶν παραδίδεται πρὸς τὸν εἰσηγητὴν.

561. Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀπευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, οἵτινες τὰς ἀποσφραγίζουσι· ἐάν δὲ ὁ πτωχεύσας εἶναι παρῶν, παρευρίσκεται εἰς τὴν ἀποσφράγισιν. Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὰς ξένας τῆς ἐμπορίας αὐτοῦ ἐπιστολάς, ὑποχρεούμενοι ὡς πρὸς αὐτὰς εἰς αὐστηροτάτην ἐχεμύθειαν.

562. Δύναται ὁ εἰσηγητὴς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ προτείνῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκδοσιν προσωρινῶν προπεμπτηρίων, τὸ δὲ δικαστήριον, χορηγοῦν αὐτό, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πτωχεύσαντα νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει ἐμφανισθῆ ἐγκαιρῶς, ἐπὶ πληρωμῇ χρηματικῆς ποσότητος, ἥτις ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καί, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, καταπίπτει ὑπὲρ τῆς ὁμάδος. Δὲν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος προπεμπτήριον, ἐάν ὁ εἰσαγγελεύς ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἀπλῆ ἢ δολία, ἂν ἐξεδόθῃ κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἐνταλμα προσαγωγῆς, συλλήψεως ἢ φυλακίσεως· περὶ τούτων εἰδοποιεῖται ἀνυπερθέτως ὁ εἰσηγητὴς.

563. Ἐάν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὑποβάλῃ πρότασιν περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πτωχεύσαντος ἀπὸ τῆς προσωπικῆς κρα-

τήσεως, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὑπερ ἀποφασίζει ἀκούσαν τὸν εισηγητὴν.

564. Δύνανται ἐπίσης νὰ παραχωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῶν ἀναγκαῖα χρήματα· τὸ δὲ ποσὸν ὀρίζει τὸ δικαστήριον προτάσει τῶν συνδίκων καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εισηγητοῦ.

565. Οἱ σύνδικοι καλοῦσι παρ' ἑαυτοῖς τὸν πτωχεύσαντα πρὸς ἐξέτασιν τῶν βιβλίων, ἀναγνώρισιν τοῦ περιεχομένου, βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ τὰ κλείσωσι καὶ περατώσωσιν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἄν δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρων τὸ βραδύτερον. Ὁ κρατούμενος ἢ διατελῶν ὑπὸ φύλαξιν καὶ μὴ τυχῶν προπεμπτηρίου πτωχεύσας ἐμφανίζεται διὰ πληρεξουσίου. Ἄλλ' ὁ εισηγητὴς δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ὀδηγηθῇ, ὅπου πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσι τὰ βιβλία. Καὶ ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν κρατῆται ἢ ἔτυχε προπεμπτηρίου, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἐάν ἔχη λόγους κωλύοντας τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ἔγκρινομένους ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ.

566. Ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν καταθέσῃ τὸν ἰσολογισμόν, οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι προβαίνουνσιν ἀμέσως εἰς τὴν σύνταξιν ἢ τὴν τακτοποίησιν αὐτοῦ, βοηθούμενοι ἐκ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων πληροφοριῶν. Ἐάν ὁ πτωχεύσας ἐμφανίσῃ ἰσολογισμόν, οἱ σύνδικοι προβαίνουνσιν εἰς τὰς διορθώσεις καὶ τὰς προσθήκας, ἄς ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖας, καὶ τὸν καταθέτουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

567. Ὁ εισηγητὴς δύναται νὰ ἐξειτάσῃ τὸν πτωχεύσαντα, τοὺς ἐμπορικοὺς αὐτοῦ πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους καὶ πάντα ἄλλον, περὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεγχιν ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, καὶ ὡς πρὸς τὰς αἰτίας καὶ τὰς περιστάσεις τῆς πτωχεύσεως, περίληψιν δὲ τῶν καταθέσεων ἀποστέλλει εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

568. Ἐάν κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις ἐμποροῦ ἀποβιώσαντος ἢ ἐάν τις ἀποβιώσῃ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως, ἢ σύζυγος, τὰ τέκνα, ἢ οἱ κληρονόμοι δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ ἢ νὰ παρασταθῶσι διὰ πληρεξουσίου εἰς τε τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τῶν βιβλίων καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πράξιν ἀφορῶσαν τὴν πτώχευσιν.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς.

569. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν οἱ ὀριστικοὶ σύνδικοι ζητοῦσι τὴν ἀποσφράγισιν τῆς περιουσίας καὶ προβαίνουναι εἰς τὴν κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἀπογραφὴν αὐτῆς, παρόντος ἢ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, τηρουμένης καὶ τῆς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ διατυπώσεως.

570. Ἡ ἀπογραφή συντάσσεται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς διπλοῦν, λυομένων βαθμηδὸν τῶν σφραγίδων, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις ὑπογράφει αὐτὴν κατὰ πᾶσαν διακοπὴν. Ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς περατώσεως αὐτῆς, τὸ μὲν τῶν ἀντιτίπων κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, τὸ δὲ διατηροῦν οἱ σύνδικοι. Οἱ σύνδικοι δύνανται, ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ προσλάβωσι βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρονται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 559 (470) καὶ 561 (472) ἐξαιρεθέντα τῆς σφραγίσεως ἢ ἀποσφραγίσεως ἢ ἀποσφραγισθέντα καὶ ἀπογραφέντα πράγματα.

571. Κηρυχθείσης τῆς πτωχεύσεως ἐμπόρου ἀποβιώσαντος, ἐὰν δὲν συνετάχθη προηγουμένως ἀπογραφή, ἢ ἀποβιώσαντος τοῦ πτωχεύσαντος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπογραφῆς, γίνεται αὕτη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἐνώπιον τῶν κληρονόμων ἢ αὐτῶν κλητευθέντων.

572. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν οἱ σύνδικοι ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν νὰ παραδίδωσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων καὶ τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτῆρος αὐτῆς. Ὁ εἰσηγητὴς διαβιβάζει ἀμέσως τὸ ὑπόμνημα μετὰ τῶν παρατηρήσεών του πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέα. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παραδώσωσι τὸ ὑπόμνημα ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ὀρισμένου χρόνου, ὁ εἰσηγητὴς ἀναφέρει τοῦτο πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἐκθέτων καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

573. Ὁ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν. Δύναται πάντοτε νὰ παυρίσκηται καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν τῆς πτωχεύσεως, νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν εἰς τὴν πτώχευσιν ἀναγομένων ἐγγράφων, νὰ ἐλέγχῃ τὴν

θέσιν αὐτοῦ καὶ νά ζητῆ παρά τῶν συνδίκων πᾶσαν δια-
αφήσιν καὶ πληροφορίαν.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν τοῦ
πτωχεύσαντος, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων

574. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς, τὰ ἐμπορεύματα, τὰ χρήματα, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα, τὰ χρεώγραφα, τὰ κινητὰ καὶ ἄλλα τοῦ πτωχεύσαντος πράγματα παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, ὅστινες βεβαιῶσι παρά πόδας τῆς ἐκθέσεως τὴν παραλαβὴν. Τὰ χρήματα κατατίθενται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τὸ τῆς Ἐθνικῆς, Ἰονικῆς ἢ Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

575. Οἱ σύνδικοι ἐξακολουθοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν εἰσπραξίν τῶν πιστώσεων τοῦ πτωχεύσαντος.

576. Ὁ εἰσηγητής, ἀκουσθέντος τοῦ πτωχεύσαντος ἢ προσηκόντως ἐπὶ τούτῳ κλητευθέντος, δύναται νά ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους τὴν πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν αὐτοῦ. Ἀποφασίζει δέ, ἂν ἡ πώλησις πρέπει νά γίνῃ ἰδιωτικῶς ἢ ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ ἢ διὰ μεσιτῶν. Ἀντίγραφον δέ τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμποροδικείου καὶ περίληψις αὐτῆς δημοσιεύεται διὰ τῆς ὀρισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἡμερίδος τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς πωλήσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δύναται νά ὑποβληθῶσιν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τῆς ρηθείσης τριημέρου προθεσμίας.

577. * Ὁ σύνδικος δύναται νά συμβιβασθῇ περὶ πάσης ἀξιώσεως ἐνοχικῆς ἢ ἐμπραγμάτου ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς πτωχεύσεως.—2. Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ συντάσσεται μετὰ τοῦ συνδίκου καὶ τοῦ συμβιβαζομένου προσύμφωνον διὰ πρακτικοῦ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου, ὅπερ ὑποβάλλεται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸν εἰση-

* Τὸ ἄρθρον 577 Ε. Ν. κατοργήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ Α. Ν. 635/1937, εἰτα ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 Α. Ν. 1189/1938, ὅπερ ὥρισεν ὅτι ἡ ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ Α. Ν. 635 κατάργησις τοῦ ἄρθρ. 577 Ἐμπορ. Νόμου θεωρεῖται μηδέποτε ἰσχύουσα.

γητὴν τῆς πτωχεύσεως.—3. Ὁ εἰσηγητὴς κλητεύει τὸν πτωχεύσαντα, ὅστις δικαιούται ἐντὸς προθεσμίας δεκαήμερου ἀπὸ τῆς κλητεύσεως νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.—4. Ἐάν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι ποσὸν χρηματικὸν κατώτερον τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, ἢ πραγματικόν, κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀξίας κατωτέρας τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, ὁ εἰσηγητὴς ἀποφαινεται ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπικυρῶν ἢ ἀκυρῶν τούτων.—5. Ἐάν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι ἀνώτερον τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, ὁ εἰσηγητὴς, συνυποβάλλων καὶ ἴδιον ὑπόμνημα, παραπέμπει τὴν ἐπικύρωσιν ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς πτωχεύσεως.—6. Ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ὡς νόμῳ προτετιμημένη δίκη φέρεται πρὸς ἐπικύρωσιν ὁ συμβιβασμὸς ὑπὸ τοῦ συνδίκου, καλουμένου πάντοτε καὶ τοῦ πτωχεύσαντος.—7. Ὁ συμβιβασμὸς ἰσχύει μόνον ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ.—8. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπιτρέπεται μόνον ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, κατὰ τὰς διατάξεις καὶ προθεσμίας τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπὶ τακτικῶν δικῶν, ἐάν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπερβαίῃ τὰς 10 χιλιάδας δραχμῶν.—9. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐάν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπερβαίῃ τὰς 300.000 δραχμῶν.—10. Αἰτήσις ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται.—11. Ἐάν ὁ προταθεὶς συμβιβασμὸς ἠκυρώθῃ τελεσιδικῶς, ἐπιτρέπεται ὅπως προκληθῇ νέος ἐπὶ μεταβολῇ τῶν ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ.

578. Ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῇ ὑπὸ κράτησιν ἢ φύλαξιν ἢ ἔτιυε προεμπτηρίου, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν προσλάβωσι διὰ νὰ διευκολύνη καὶ νὰ φωτίσῃ τὴν διαχείρισίν των, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ὀρίζει τοὺς ὄρους τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

579. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων ἢ ἐκ τῶν εἰσπράξεων प्राερχόμενα χρήματα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀριζομένου ἀναγκαίου ποσοῦ δι' ἔξοδα δικαστικά καὶ διαχειρίσεως, κατατίθενται ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ τὸ τῆς Ἑθνικῆς, Ἰονικῆς ἢ Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τὴν περὶ τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἀπόδειξιν. Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ὀφείλουσι τόκον διπλάσιον τοῦ νομίμου τῶν μὴ κατατεθέντων χρημάτων.

580. Τὰ ὑπὸ τῶν συνδίκων ἢ παρ' ἄλλων διὰ λογαριασμὸν τῆς πτωχεύσεως κατατεθέντα χρήματα ἀναλα-

βάνονται μόνον δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ.— Ἐάν ὑπάρχωσι κατασχέσεις, οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι προηγουμένως νὰ ζητήσωσι τὴν ἀρσιν αὐτῶν. Ὁ εἰσηγητὴς δυνατὰ νὰ διατάξῃ, ὥστε τὰ χρήματα ν' ἀποδοθῶσιν ὑπὸ τοῦ ταμείου ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει λογαριασμοῦ διανομῆς, συνταχθέντος ὑπὸ τῶν συνδίκων καὶ κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ συντηρητικῶν μέτρων

581. Ἀφ' ἧς οἱ σύνδικοι ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλειῶν αὐτοῦ. Ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐγγράφωσι τὰς ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος ὑποθήκας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ὀφειλειῶν αὐτοῦ, ἂν αὗτος παρημέλησε τὴν ἐγγραφήν.— Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁμάδος ὑπὸ τῶν συνδίκων, ἐπισυναπομένης εἰς τὰς περιλήψεις πιστοποιήσεως τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Ὁφείλουσι προσέτι νὰ ἐγγράφωσιν ὑποθήκην ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν ἐπὶ τῶν γνωστῶν αὐτοῖς ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπὶ ἀπλῆ περιλήψει, ἐν ἣ ἀναφέρεται ἡ κήρυξις τῆς πτωχεύσεως, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς διορίσθησαν.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

Περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων

582. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτωχευοῦσιν ἀποφάσεως δύνανται οἱ πιστωτὰ νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μὲ σημείωσιν τῶν παρ' αὐτῶν ἀπαιτουμένων ποσοτήτων. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει περὶ αὐτῶν κατάλογον καὶ δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, ὅθεν εἶναι δὲ ὑπεύθυνος περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιογράφων, ἢ ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποπεράτωσεως τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως*.

* Διὰ τῆς ἀναγγελίης πρὸς ἐπαλήθινον ἐν πιστοῦσιν διηκούσεται ἡ παραγραφή. Α. Κ. 264. 2.

583. Ἐάν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀντικατέστησαν ἢ ἐπεκυρώθησαν οἱ σύνδικοι, πιστωταὶ τινες δὲν παρέδωκαν τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν, εἰδοποιοῦνται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν διὰ δηλοποιήσεων, καταχωριζομένων εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδα, καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν αὐτῶν δηλοποιήσεων, ἐνώπιον τῶν συνδίκων καὶ νὰ τοῖς παραδώσωσιν, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' αὐτῶν ζητουμένων πρῶτων, ἂν δὲν προτιμῶσι νὰ τὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον.—Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύει τὸ ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου διεξάγεται ἡ πτώχευσις δικαστήριον, κατοικούντων πιστωτῶν, προτίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μίαν ἡμέραν ἀνά πᾶσαν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύει τὸ δικαστήριον, μέχρι τῆς κατοικίας τοῦ πιστωτοῦ· ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας πιστωτάς, ἡ ἀνωτέρω προθεσμία παρεκτείνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 541 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

584. Ἡ ἐξέλεξις τῶν πιστώσεων ἀρχεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὀριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἀνευ διακοπῆς κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀρισθέντα τόπον καὶ χρόνον, εἰδοποιουμένων τῶν πιστωτῶν περὶ τούτου διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον δηλοποιήσεως. Ἐάν μολαταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τὸ κρίνη ἀναγκαῖον, δύναται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν νὰ συγκαλέσῃ ἐκ νέου τοὺς πιστωτάς χάριν τῆς τῶν πιστώσεων ἐξελέγξεως, εἴτε δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ἐπὶ ἀποδείξει διευθυνομένων, εἴτε διὰ γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ὀρισθείσῃ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδι, χορηγῶν αὐτοῖς νέαν προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν.

585. Αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγχονται παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένων μείζονος ποσότητος πιστωτῶν, καλουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ. Τῶν λοιπῶν πιστώσεων ἡ ἐξέλεξις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν συνδίκων. Ἡ ἐξέλεξις γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀντιπαρατιταμένων τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων καὶ παραβαλλομένων τῶν δικαιογράφων πρὸς τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔγγραφα. Οἱ πιστωταί, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν ἢ καὶ μόνον ἀναφέρονται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, δύναται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν λοι-

πῶν πιστώσεων, καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν ἀντιρρήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢ γενησομένας ἐξελέγξεις· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ πτωχεύσας.

586. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἐκθεοῖν περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων, ὑπογραφομένην κατὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων. Ἡ ἐκθεοῖς ἀναφέρει τὴν κατοικίαν τῶν πιστωτῶν ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, σὺντομον περιγραφὴν τῶν ἐμφανισθέντων δικαιογράφων καὶ σημείωσιν τῶν ἐπιδιορθώσεων, διαγραφῶν καὶ παρεγγραφῶν, φανερῶν δὲ ἂν ἢ πίστωσις ἐγένετο δεκτὴ ἢ ἠμφισβητήθη.

587. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν βιβλίων τοῦ πιστωτοῦ, ἢ ἀκριβοῦς αὐτῶν ἀποσπάσματος, συντακτέου ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου δικαστοῦ.

588. Ἐὰν ἡ πίστωσις γίνῃ δεκτὴ καθόλου ἢ ἐν μέρει, οἱ σύνδικοι γράφουσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου τὴν ἐξῆς δήλωσιν: «Δεκτὸν εἰς τὰ χρέη τῆς πτωχεύσεως τοῦ . . . . διὰ τὴν ποσότητα . . . . τῆ . . . .», χρονολογοῦντες αὐτήν. Ὁ εἰσηγητὴς θέτει τὸ «ἐθεωρήθη».

589. Πᾶς πιστωτὴς, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεως αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ὀρκισθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ, ἐὰν ὁ πιστωτὴς δὲν κατοικῇ ἐν ᾧ τόπῳ γίνεται ἡ ἐξελέγξις, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ παραγγελλομένου εἰρηνοδίκου ἢ παντὸς ἄλλου δικαστοῦ, προξένου ἢ ὑποπροξένου, ὅτι ἡ πίστωσις αὐτοῦ εἶναι ἀληθὴς καὶ ἀδολεῖυτος ὡς πρὸς τὸ δεκτὸν γενόμενον ποσόν. Μολαταῦτα ὁ πιστωτὴς, οὔτινος ἐξηλέχθη ἢ πίστωσις, δύναται νὰ ὀρκισθῇ καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν καὶ ἐν οἴῳδῃποτε χρόνῳ, δὲν δύναται ὅμως, πρὶν ὀρκισθῆ, οὔτε νὰ προσκληθῆ οὔτε ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συνελεύσεως ἢ ἄλλης τιοῦτης, οὔδὲ νὰ μετάσχη εἰς τὰς ἐνεργουμένας διανομὰς ἢ ν' ἀναβάλλῃ τὰς ἤδη διαταχθείσας, ἐπιφυλατισμένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος νὰ μετάσχη εἰς τὰς γενησομένας κατὰ τὸ ἄρθρον 596 (508) ἐδάφιον τελευταῖον. Δύναται ὁ εἰσηγητὴς, ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς ἔκτος τοῦ κράτους διαμένοντας ἀπὸ τῆς ὀρκοδοσίας, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ οὕτως ἀπὸ τοῦ ὄρκου ἀπηλλαγμένοι πιστώσεις λογίζονται προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι.

590. * 1. Επί παντός ἀμφισβητούμενου πιστώματος, ὁ εισηγητὴς ἀποφασίζει τὴν προσωρινὴν ἢ μὴ παραδοχὴν αὐτοῦ, καθορίζων καὶ τὸ ποσὸν τῆς παραδοχῆς.—2. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις, εἰς οὐδὲν ὑποκειμένη ἔνδικοις μέσων, ἔχει ἰσχύον προσωρινὴν μόνον διὰ τὴν παράστασιν κατὰ τὰς συνελεύσεις καὶ τὴν παρακράτησιν ἀναλόγου ποσοῦ ἐν ἑκάστη διανομῇ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

591. Ὅσακις ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς παραδοχῆς πιστώσεως τινος, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἐκδικασθῶσιν ὀριστικῶς πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 583 (495) καὶ 589 (501) τεταγμένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμείναντας πιστωτάς, τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν συγκάλεσιν τῆς συνελεύσεως πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἐὰν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν συγκάλεσιν τῆς συνελεύσεως, δύναται συγχρόνως ν' ἀποφασίσῃ τὴν εἰς τὰς διασκέψεις αὐτῆς προσωρινὴν παραδοχὴν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀμφισβήτησις πιστωτοῦ ὡς πρὸς τὸ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀριζόμενον ποσόν.

592. Ὅσακις ἡ διαφορά ὑποβάλλεται εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναβολῆς ἢ τῆς συγκαλέσεως τῶν πιστωτῶν· ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ διαφορά, δικάζει βραχυπροθέσμως, ἂν πρέπει νὰ γίνῃ προσωρινῶς δεκτὴ ἡ πίστωσις ἢ μέρος αὐτῆς, καλουμένων, ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων, τῶν συνδίκων, τοῦ ἀμφισβητοῦντος καὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου πιστωτοῦ.

593. Ἐὰν περὶ τῆς πιστώσεως ἐνεργῆται ποινικὴ ἀνάκρισις, δύναται τὸ ἐμποροδικεῖον νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συγκάλεσιν τῶν πιστωτῶν, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν προσωρινὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως, οὐδὲ ὁ πιστωτὴς νὰ μετᾶσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, πρὶν ἢ τὰ ἀρμόδια δικαστήρια ἀποφασίσωσιν.

594. Ὁ πιστωτὴς, οὗτινος ἀμφισβητεῖται μόνον τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑπόθηκη, γίνεται δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὡς ἀνέγγυος πιστωτῆς.

* Τὸ ἄρθρον τίθεται ὡς ἀντικαιροτάτη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 11 Α. Ν. 635/1937.

595. Μετά τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροισι 583 (495) καὶ 589 (501) ὀριζομένων προθεσμιῶν, ὡς πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς, προβαίνουνσι εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὰς λοιπὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, φυλάσσομένων τῶν ὀρισμῶν τῶν ἄρθρων 661 (573) καὶ 652 (574) περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμενόντων πιστωτῶν.

596. Οἱ ἐντὸς τῶν ὀριζομένων προθεσμιῶν μὴ ἐμφανισθέντες πιστωταί, εἴτε γνωστοὶ εἰσὶν εἴτε ἄγνωστοι, ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν. — Δύνανται μὲν ἅλα ταῦτα νὰ αἰτήσωσι δι' ἀνακοπῆς, ἰδίᾳ δαπάνη, τὴν ἐξέλεξιν τῶν πιστώσεων αὐτῶν μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς, καὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανομένης. Ἐπὶ τῇ ειρημένη ἀνακοπῇ ἀποφασίζεται, ἂν πρέπη νὰ γίνῃ παραδεκτὴ ἡ προτεινομένη πίστωσις, κατὰ τὸ ἄρθρον 590 (502). — Ταῦτα ἀνακοπαὶ δὲν ἀναστέλλουσι τὰς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθεῖσας διανομὰς· ἀλλ' ἐὰν διαταχθῶσι νέαι διανομαὶ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀνακοπῶν, οἱ πιστωταὶ περιλαμβάνονται εἰς αὐτάς κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ὀριστέον ποσόν, ὅπερ φυλάσσεται μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς. Ἐὰν οἱ ἀνακόπτοντες πιστωταὶ ἀναγνωρισθῶσι μετὰ ταῦτα, οὐδὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ προηγουμένως διαταχθεισῶν διανομῶν· δικαιοῦνται ὅμως νὰ προαφαιρέσωσιν ἐκ τῶν μὴπω διανεμηθέντων ποσῶν τὰ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἐπιβάλλοντα μερίσματα ἐπὶ τῶν προγενομένων διανομῶν.

Κεφάλαιον Ε'.— Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῆς συγκαλέσεως καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν

597. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 589, ὀριζομένης πρὸς ὀρκοδοσίαν προθεσμίας, ὁ γραμματεὺς, κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰσηγητοῦ, συγκαλεῖ τοὺς πιστωτάς, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ἐνὸρκως, ἢ ἐγένοντο δεκταὶ προσωρινῶς, ἵνα διασκεφθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως γνωστοποιεῖται δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ καταχωρίσεως εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 532 (444). Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν ὀρίζει ὁ εἰσηγητὴς ἐντὸς τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν διαληφθεισῶν

τιῶν ἡμερῶν. Τὴν ὀγδόην δὲ τοῦλάχιστον ἡμέραν πρὸ τῆς ταχθείσης διὰ τὴν συνέλευσιν ἡμέρας οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν ἐμπορικῶν ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, περὶ τῶν τηρηθεισῶν διατυπώσεων, περὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν πράξεων καὶ τῆς πιθανῆς ἐκβάσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ τοῦλάχιστον ἡμέραν καταθέτει παρὰ τῷ αὐτῷ γραμματεῖ καὶ ὁ πτωχεύσας τὰς προτάσεις τοῦ περὶ συμβιβασμοῦ.

§ 598. Κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀρισθέντα τόπον καὶ χρόνον συγκροτεῖται ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν, προεδρευόντος αὐτοῦ. Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην δεκτοὶ εἶναι μόνον οἱ προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς ἀναγνωρισθέντες πιστωταὶ ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν. Ὁ πτωχεύσας καλεῖται εἰς τὴν συνέλευσιν, ἐνθα ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῆ προσωπικῶς, ἂν ἀπηλλάγη τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἢ ἐξεδόθη ὑπὲρ αὐτοῦ προεμπτήριον· δὲν δύναται δὲ νὰ παρισταθῆ διὰ πληρεξουσίου, εἰμὴ ἔνεκα λόγων ἰσχυρῶν καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐγκρινομένων. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξελέγχει τὰ πληρεξούσια τῶν δι' ἐπιτροπῆς ἐμφανιζομένων.

599. Οἱ σύνδικοι ἀναγινώσκουν εἰς τὴν συνέλευσιν τὸ ὑπόμνημα, ὁ πτωχεύσας ἀκούεται, τὸ δὲ ὑπόμνημα παραδίδεται εἰς τὸν εἰσηγητὴν, συντάσσοντα ἑκθεσίην περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων ἐν τῇ συνελεύσει.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ συμβιβασμοῦ

Α'. Περὶ καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ

600. Συμβιβασμὸς δὲν δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν διασκεπτομένων πιστωτῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνώτερω διατυπώσεων.—Πρὸς ἔγκυρον καταρτισμὸν συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖται: 1) πλειοψηφία τῶν πιστωτῶν, ἀντιπροσωπεύουσα τὰ τρία μὲν τέταρτα τῶν ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς δεκτῶν γενομένων πιστώσεων, ἂν τὸ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου προσφερόμενον ποσοστὸν εἶναι τοῦλάχιστον 60% τῶν ἐγχειρογράφων πιστώσεων, τὰ τέσσαρα δὲ πέμπτα τῶν πιστώσεων, ἂν τὸ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου προσφερόμενον ποσοστὸν εἶναι κατώτερον μὲν τῶν 60%, ἀνώτερον δὲ τῶν 25%, 2) πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων τῶν πιστωτῶν, ἀντιπροσωπεύουσα τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν πιστώσεων, ἂν τὸ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου προσφερόμενον ποσοστὸν εἶναι κατώτερον τῶν

25^ο/₁₀₀, καὶ 3) πλειοψηφία τῶν πιστωτῶν παριστώσα τὰ τρία τέταρτα τῶν πιστώσεων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συμβιβασμοῦ ἐπὶ ἔγκριτα λείπει τῆς περιουσίας*.

601. Πρὸς σχηματισμὸν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πλειοψηφῶν δὲν ὑπολογίζονται: α') Αἱ πιστώσεις τῆς συζύγου τοῦ ὀφειλέτου, τῶν γονέων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς, καὶ τῶν συγγενῶν ἢ κηδεστῶν αὐτοῦ ἢ αὐτῆς μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ψηφίσωσιν ἐν τῇ περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψει οὐδ' ὡς ἀντιπρόσωποι ἄλλων πιστωτῶν. Ἐπίσης στεροῦνται ψήφου οἱ ἐκδοχεῖς τοιούτων πιστώσεων. β') Αἱ δι' ὑποθήκης, ἐνεχύρου ἢ προνομίου, ἐξησφαλισμέναι πιστώσεις, ἐὰν ὁ πιστωτὴς δὲν παραιτῆται τῶν τοιούτων ἀσφαλειῶν. Ἡ παραίτησις δύνανται νὰ ἀναφέρηται καὶ εἰς μέρος τῆς πιστώσεως εἰδικῶς καθοριζόμενον ὡς πρὸς τε τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἦ κατώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς πιστώσεως. Ἡ ὑπὸ τοιούτου πιστωτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ψηφοφορία ἀνευ δηλώσεως ὅτι παραιτεῖται, κατὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἔδαφίῳ ὠρισμένα, τῶν τῆς ἀπαιτήσεως του ἀσφαλειῶν, συνεπάγεται αὐτοδικαίως παραίτησιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῆς πιστώσεως ἀσφαλείας, ἐφόσον ὁ συμβιβασμὸς ἔχει τὰ ἐν ἀρθροῖς 610 (522) ἐπ. ἀποτελέσματα**.

602. Ὁ συμβιβασμὸς ὑπογράφεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, καθ' ἣν συνεδρίασιν ἀποφασίζεται. Ἐὰν μόνον ἡ προσωπικὴ πλειονότης τῶν πιστωτῶν ἢ μόνη ἡ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν πιστώσεων καταρτισθῇ, ἡ διάσκεψις ἀναβάλλεται ἐφάπαξ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ, ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν. Καὶ ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ὑπάρξῃ μὲν πλειονότης προσώπων ἢ πιστώσεων, συναινέσῃ ὁμῶς εἰς τὸν συμβιβασμὸν οπουδαῖος πιστωτῶν ἀριθμὸς, δύνανται ὁ εισηγητὴς ν' ἀναβάλῃ τὴν διάσκεψιν εἰς ἑτέραν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συνεδρίασιν· δὲν ἐπιτρέπεται ὁμῶς ἄλλη ἀναβολὴ καὶ ἂν ἤθελε ἤδη καταρτισθῇ ἡ ἑτέρα πλειονότης.—Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν γενόμεναι ἀποφάσεις ἢ δοθεῖσαι συγκαταθέσεις μένουσιν ἀνευ ἀποτελέσματος.—Ἐπιτρέπεται ἐν τοῦτοις εἰς τοὺς πιστωτὰς νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς περὶ διασκέψεως συνταχθείσης ἐκθέσεως.

* Νόμον Γ'ΦΟΔ τοῦ 1910, ἄρθρ. 15.

** Νόμον Γ'ΦΟΔ τοῦ 1910, ἄρθρ. 16.

603. Ἀπαγορεύεται ὁ συμβιβασμός, ἐάν ὁ πτωχεύσας κατεδικάσθῃ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Ἐάν ἀνακρίνεται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, οἱ πιστωταὶ συγκαλοῦνται διὰ ν' ἀποφασίσωσιν, ἂν, ἐν περιπτώσει ἀθώωσης αὐτοῦ, ἐπιφυλλασσῶνται νὰ διασκεφθῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἂν ἐπομένως ἀναβάλλωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως.—Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἀποφασίζεται μόνον δια τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 500 (512) ὀριζομένης διττῆς πλειονότητος. Ἐάν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀναβολῆς γίνῃ διασκεψίς περὶ συμβιβασμοῦ, ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὴν οἱ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὀρισμοί.

604. Ἡ ἔνεκεν ἀπλῆς χρεωκοπίας καταδικη δὲν κωλύει τὸν συμβιβασμὸν· μολαταῦτα, ἅμα γίνῃ ἐναρξίς τῆς ἀνακρίσεως, δύνανται οἱ πιστωταὶ, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ν' ἀναβάλλωσι τὰς διασκέψεις αὐτῶν μέχρι τῆς περατώσεως τῆς ἀνακρίσεως.

605. Οἱ δικαιούμενοι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὸν συμβιβασμὸν πιστωταὶ ἢ ὄσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν μεταγενεστέρως, δύνανται ν' ἀνακόψωσιν αὐτόν.—Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ εἶναι ἠτιολογημένη καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς συνδικούς καὶ τὸν πτωχεύσαντα ἐντός ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου· περιέχει δὲ κλήσιν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ ἐμποροδικείου.—Ἐάν ἅπαντες οἱ σύνδικοι ἀνακόπτωσι τὸν συμβιβασμὸν, ὀφείλουσι νὰ προκαλέσωσι τὸν διορισμὸν ἐτέρων συνδικῶν, πρὸς οὓς κοινοποιεῖται ἡ ἀνακοπὴ ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

606. Ἐάν ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀπόφασις ἤρτηται ἐκ τῆς λύσεως ζητημάτων ἐξηρημένων λόγῳ ὕλης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐμποροδικείου, ἀναβάλλεται ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ, μέχρις οὗ ἀποφασισθῶσι τὰ ζητήματα ταῦτα. Τὸ ἐμποροδικεῖον τάσσει ἐπὶ τοῦτω σύντομον προθεσμίαν εἰς τὸν ἀνακόπτοντα πιστώτην, ἐντός τῆς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ελοήγαγε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

607. Ἡ ἐπικύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ζητεῖται πορὰ τοῦ ἐμποροδικείου ὅτῳ τοῦ ἐπιμελεστοτέρου τῶν διαδίκων· ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ἐπαγγέλλεται πρὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 605 ὀριζομένων ὀκτῶ ἡμερῶν. Ἐάν διαρκούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐγένοντο ἀνακοπαὶ τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐπικυρώσεως διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Δεκτῆς γενομένης τῆς ἀνακοπῆς, ὁ συμβιβασμὸς ἀκυροῦται ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας συμφέρον.

608. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὸ τῆς περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ ἔμποροδικεῖον ἑκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πτωχεύσεως καὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ.

609. Ἐάν αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν τηρηθῶσιν, ἢ ἐάν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ἢ τοῦ τῶν πιστωτῶν ἀντίκεινται εἰς τὸν συμβιβασμόν, τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ· ἰδίως δὲ δύναται τὸ δικαστήριον, ν' ἀποποιηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν διὰ τὴν μὴ ὑπαρξίν μονογραφημένων βιβλίων, τὴν μὴ κατάθεσιν ἰσολογισμοῦ ἢ τὴν μὴ ἐμφάνειν τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 565 (477).

Β'. Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ συμβιβασμοῦ.

610. Ἡ ἐπικύρωσις καθιστᾷ τὸν συμβιβασμόν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς πιστωτάς, καταγεγραμμένους ἢ μὴ ἐν ἰσολογισμῷ, ἐξελεγχθέντας ἢ μὴ, καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκτός τοῦ κράτους κατοικοῦντας, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 591 (503) καὶ 592 (504) προσωρινῶς γενομένους δεκτοὺς πρὸς διάσκειν, δι' οὐδὲν ἴσχυος ἀναγνωρισθῶσι διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

611. Ἡ ἐπικύρωσις διατηρεῖ εἰς ἕκαστον τῶν πιστωτῶν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 581 ἐγγραφεῖσαν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τοῦτου ἕνεκεν οἱ σύνδικοι φροντίζουσι νὰ σημειωθῇ ἀπέναντι τῆς μηνθείσης ἐγγραφῆς, ἢ δι' ἧς ἐπικυροῦται ὁ συμβιβασμὸς ἀπόφασις, ἐάν ἄλλο τι δὲν ἀπεφασίσθῃ διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ.

612. Ἀμα καταστάσεως τελειοδίκου τῆς περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, παύουσι τὰ καθήκοντα τῶν συνδίκων, ἐκτός τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 615 (527) καὶ 616 (528) προνοουμένων περιπτώσεων.—Οἱ σύνδικοι δίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὸν ὀριστικὸν λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ὅστις συζητεῖται καὶ περατοῦται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.—Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ὑπὸ τούτων ἐν τῷ συμβιβασμῷ ονοματολογηθέντας ὅσους, ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐπιπλα· ὁ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν παραλαβῆς, συτάσσεται δὲ περὶ τούτων ἅπαντων ἑκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀπαλλαττομένου οὕτω τῶν καθήκοντων τῶν.—Ἐν περιπτώσει διενέξεως, ἀποφασίζει τὸ ἔμποροδικεῖον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

613. Ὁ μὴ καταδικωμένος ἐπὶ χρεωκοπίᾳ πτωχεύσας, ὅστις ἔτυχε συμβιβασμοῦ, δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὰ

Ἔργα τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σημειώθῃ ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ὁ γενόμενος συμβιβασμός, ἐκπίπτει δὲ τῶν δικαιωμάτων τούτων καὶ διαγράφεται ἢ τυχὸν γενομένη ὡς ἀνωτέρω σημείωσις, ἐὰν ἐντός ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τὴν τελευταίαν πληρωμῆν τῶν πρὸς τοὺς πιστωτὰς ὀφειλομένων δόσεων ὀρισμένης προθεσμίας δὲν πληρωθῶσιν οὗτοι ὁλοσχερῶς.

Γ'. Περὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείπει τῆς περιουσίας συμβιβασμοῦ

614. Δύναται νὰ συνομολογηθῇ συμβιβασμός ἐπὶ ὀλικῇ ἢ μερικῇ ἐγκαταλείπει τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 600—613 (512—522) ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος τμήματος· ὁ συμβιβασμός οὗτος ἐπιφέρει τ' ἀποτελέσματα τῶν λοιπῶν συμβιβασμῶν, ὑποκείμενος ὡσαύτως εἰς ἀκύρωσιν ἢ διάρρηξιν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.—Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκκαθαρίσις τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας γίνεται διὰ διαχειριστῶν ἐκλεγομένων κατὰ τὴν ἐν ἀρθρῷ 600 (512) ὀρισμένην διττὴν πλειοψηφίαν παρὰ τῶν πιστωτῶν, ἐνεργούντων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.—Οἱ διαχειρισταὶ ἐκλέγονται κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ συμβιβασμοῦ συνεδρίασιν· ἂν δὲ τοῦτο ἀποβῇ ἀνέφικτον, ἀναλαβανουσι προσωρινῶς τὴν διαχείρισιν οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 585 (497) πιστωτὰὶ μείζονος ποσότητος, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ διαρκεῖ ἡ διαχείρισις αὐτῶν μέχρι τῆς ἐκλογῆς ὀριστικῶν διαχειριστῶν.—Ἐἰσηγητῆς παύει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἅμα ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ μετὰ τὴν νόμιμον λογοδοσίαν. Οἱ διαχειρισταὶ δύναται ν' ἀντικατασταθῶσιν ἢ ν' ἀνακληθῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρῶν 555 (467), 556 (468) καὶ 625 (537).—Οἱ διαχειρισταὶ δύναται νὰ συμβιβασθῶσι περὶ παντὸς δικαιώματος πηγαζόντος ἐκ τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἀρθρῶν 577 (489). Τὸ ἀρθρον 579 (491) ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ εἰσπράξεων προερχόμενα χρήματα. Οἱ δανειατὰ συγκαλοῦνται ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς λογοδοσίας τῶν διαχειριστῶν. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως διδουσιν οὗτοι τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν λογοδοσίαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκαλομένην συνέλευσιν τῶν πιστωτῶν, εἰς ἣν ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ παρεμβῇ τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου. Περὶ τῆς λογοδοσίας καὶ τῶν κατ' αὐτῆς γενο-

μένων τυχόν ἀντιρρήσεων συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Δ'. Περὶ ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ

615. Ὁ συμβιβασμός, καίτοι ἐπικυρωθεὶς δικαστικῶς, εἶναι αὐτοδικαίως ἀκύρος, ἐάν ὁ πτωχεύσας καταδικασθῇ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Δύναται δὲ ν' ἀκυρωθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τῇ αἰτήσῃ τῶν συνδίκων, ἢ τινος τῶν πιστωτῶν, κλητευθέντων τῶν συνδίκων καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἕνεκα δόλου ἀνακαλυφθέντος μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκρύψεως τῆς ἐνεργητικῆς παρουσίας ἢ ἐξογκώσεως τῆς παθητικῆς. Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαλλάττει αὐτοδικαίως τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγυηθέντας. Οὐδεμία ἄλλη ἀγωγή πρὸς ἀκύρωσιν αὐτοῦ εἶναι δεκτὴ μετὰ τὴν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως ἀπόφασιν.

616. Ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν ἐκπληρώσῃ τοὺς ὄρους τοῦ συμβιβασμοῦ, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ συνελεύσει συνελθόντων πιστωτῶν, καθόσον δὲν ἔλαβον τὰς δι' αὐτοῦ ὀρισθείσας ποσότητας. Ἡ πλειονότης σχηματίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 600 (512). Ἡ αἴτησις εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν διαληφθέντων πιστωτῶν, ἢ παρ' αὐτῶν τούτων, καλουμένων τῶν συνδίκων, τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἐγγυητῶν.—Ἡ διάρρηξις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἀτομικῶς, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἴδιον τῶν αἰτούντων συμφέρον, παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων πιστωτῶν, μὴ λαβόντων καθόλου ἢ ἐν μέρει τὰς διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ὀρισθείσας ὑπὲρ αὐτῶν δόσεις· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ τε τῆς παρουσίας καὶ τοῦ προσώπου τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ περιπλέον τῶν ἐν τῷ συμβιβασμῷ σημειουμένων ποσοτήτων, εἰμὴ μετὰ τὴν λήξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τελευταίων δόσεων ὀρισμένων προθεσμιῶν.

617. Ἡ διάρρηξις τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἀπαλλάττει τοὺς περὶ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς αὐτοῦ ἐκτελέσεως ἐγγυηθέντας.

618. Ἡ περὶ διάρρηξεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀγωγή παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένης τελευταίας δόσεως.

619. Ἐάν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ὁ πτωχεύσας καταδιώκῃται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καὶ ἐκδοθῇ

κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως ἢ κατασχετήριον, ἐν περιπτώσει φυγῆς, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ διατάξῃ πᾶν πρόσφορον συντηρητικὸν μέτρον. Ἡ μέτρα ταῦτα πρῶσται αὐτοδικαίως ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποφασισθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἀπολυθῆ ὁστος ἢ ἀθροωθῆ, ἢ ὅπως οἷον παύσῃ ἢ κατ' αὐτοῦ ποινικὴ καταδίωξις.

620. Τὸ δικαστήριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὴν ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπία καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἢ τὴν ἀπαγγέλλουσαν τὴν ἀκώρωσιν ἢ τὴν διάρρηξιν τοῦ συμβιβασμοῦ, διορίζει εἰσηγητὴν καὶ ἓνα ἢ πλείονας συνδίκους. Οἱ οὖν δικοὶ οὗτοι δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὴν σφράγιαν προβαίνοντες ἄνευ ἀναβολῆς, ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς ἀπογραφῆς, εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν κεφαλαίων, τῶν πιστώσεων καὶ τῶν ἐγγράφων, συντάσσοντας, χρείας καλοῦσης, συμπληρωματικὴν ἀπογραφὴν καὶ ἰσολογισμόν. Οἱ σύνδικοι δημοσιεύουσιν ἄνευ ἀναβολῆς διὰ τῆς ὀρισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἡμερίδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 532 (444), μετ' ἀποσπάσματος τῆς περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἀποφάσεως, τὴν πρὸς τοὺς νέους τυχόν πιστώτας πρόσκλησιν, ἵνα ἐμφανίσωσιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν πρὸς ἐξέλεξιν τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν· ἢ πρόσκλησις γίνεται δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως κατὰ τὰ ἄρθρα 583 (495) καὶ 584 (496).

621. Τὰ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐμφανιζόμενα δικαιόγραφα ἐξελέγχονται ἄνευ ἀναβολῆς. Αἱ προηγουμένως δεκταὶ γενόμεναι καὶ δι' ὄρκου βεβαιωθεῖσαι πιστώσεις δὲν ἐξελέγχονται ἐκ νέου· ἀπορρίπτονται δὲ ἢ περιορίζονται αἱ ἔκτοτε καθόλου ἢ ἐν μέρει ἐξοφληθεῖσαι.

622. Ἐάν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπέλθῃ νέος συμβιβασμός, συγκαλοῦνται οἱ πιστώται, ἵνα γνωμοδοτήσωσι περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων. Οὐδεμίαν δὲ διανομὴν γίνεται πρὶν ἢ παρέλθῃ ὡς πρὸς τοὺς νέους πιστώτας ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 583 (495) καὶ 589 (501) χορηγηομένη πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου διαμένοντας πιστώτας προθεσμία.

623. Κηρύττονται ἄκυροὶ καὶ μὴ οἷον αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 537 ἀναφερόμενοι πράξεις, αἱ γενόμεναι ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐπικυρώσεως τὸν συμβιβασμὸν ἀποφάσεως καὶ πρὸ τῆς ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως αὐτοῦ.— Αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο λοιπαὶ πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος ἀκυροῦνται μόνον ἐάν ἐξελεγχθῶ-

σι γενόμενοι κατὰ παραβίαισιν τῶν ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ πρὸς καταβολέουσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

624. Οἱ πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσιν ἐκ νέου τὴν ὀλοσχερῆ ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μόνον, κατατάσσονται δὲ εἰς τὴν ὁμάδα κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν. Ἐάν δὲν ἔλαβον πρὸς τὰς μερίσας, κατατάσσονται διὰ τὸ ὅλον τῶν πιστώσεων των· ἐάν ἔλαβον ἀναλογίαν τινὰ τοῦ μερίσματος, κατατάσσονται διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀρχικῆς πιστώσεως τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ μὴ ληφθὲν ποσὸν τοῦ συνομολογηθέντος μερίσματος. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε κηρυχθῆ νέα πτώχευσις ἀνευ προηγουμένης ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν

625. Ἐάν δὲν κατορθωθῆ συμβιβασμός, οἱ πιστωταὶ τελοῦσιν αὐτοδικαίως εἰς κατάστασιν ἐνώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς λαμβάνει κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίσιν τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων, εἰς δὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίαν δεκτοὶ εἶσι καὶ οἱ προνομιούχοι, οἱ ἐνυπόθηκοι καὶ οἱ ἐπὶ ἐνεχόρῳ πιστωταί. Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν γενομένων παρατηρήσεων συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δὲ λαμβάνον αὐτὴν ὑπ' ὄψιν ἀποφαίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 550 καὶ ἐπ. διατεταγμένα. Οἱ μὴ διατηρούμενοι σύνδικοι διδουσι ἀμελλητῇ λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν πρὸς τοὺς νέους συνδίκους ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, κληθέντος τοῦ πτωχεύσαντος.

626. Οἱ πιστωταὶ ἐρωτῶνται ἂν πρέπη νὰ χορηγηθῆ εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ χρηματικὸν βοήθημα ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεως. Ἐάν ἡ πλειονότης τῶν παρόντων πιστωτῶν συγκατατεθῆ, τὸ βοήθημα χορηγεῖται. Οἱ σύνδικοι προτείνουν τὸ ποσόν, ὅπερ ὀρίζεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προσφυγῆς ἐκ μέρους τῶν συνδίκων μόνον.

627. Ἐάν ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία πτωχεύσῃ, δύνανται οἱ πιστωταὶ νὰ παραδεχθῶσι τὸν συμβιβασμὸν καὶ μόνον ὑπὲρ ἐνός ἢ τινῶν τῶν ὑπευθύνων ἑταίρων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἅπαντα μὲν ἢ ἑταιρικῆ πε-

ριουσία υπόκειται εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἐνώσεως· ἐξαιρείται δὲ αὐτῆς ἡ προσωπικὴ περιουσία τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο δεκτὸς ὁ συμβιβασμὸς ἑταίρου, τὰ δὲ κατὰ τὸν εἰδικὸν πρὸς τοὺς πιστωτὰς συμβιβασμὸν πληρωτέα ὑπ' αὐτοῦ μερίσματα δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας. Ὁ ἐπιτυχὼν εἰδικοῦ συμβιβασμοῦ ἑταίρος ἀπαλλάσσεται τῆς ἀλληλεγγύης.

628. Οἱ σύνδικοι παριστώσιν τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν· δύνανται μολατοῦτα οἱ πιστωταὶ νὰ τοῖς ἐπιτρέψωσιν, ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πτωχεύσαντος, ὅτε ὀρίζεται συγχρόνως ἡ διάρκεια καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἔργων τούτων, ὡς καὶ τὸ ποσόν, ὃ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ φυλάξωσιν, ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν προκειμένην δαπάνην. Τοιαύτη ἀπόφασις δὲν δύνανται νὰ γίνῃ εἰμὴ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν τριῶν τετάρτων τῶν πιστωτῶν καὶ τῶν πιστώσεων. Ὁ πτωχεύσας καὶ οἱ ἀντιλέγοντες πιστωταὶ δύνανται νὰ ἀνακόψωσι τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

629. Ἐάν οἱ σύνδικοι κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαχείρισιν ἀναδεχθῶσιν ὑποχρεώσεις ὑπερβαινούσας τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ἐνώσεως, οἱ ἐπιτρέψαντες αὐτὰς πιστωταὶ ἐνέχονται μόνον προσωπικῶς ἐπέκεινα τῆς ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μετοχῆς τῶν, ἐντὸς ὅμων πάντοτε τῶν ὄρων τῆς δοθείσης παρ' αὐτῶν ἐντολῆς, συνεισφέροντες κατὰ λόγον τῶν πιστώσεων τῶν.

630. Οἱ σύνδικοι προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκποίησην τῶν ἀκινήτων, ἰδῶν ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἐκκαθαρίζοντες τὰ χρεῖα καὶ τὰς πιστώσεις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἀνευ προσκλήσεως τοῦ πτωχεύσαντος. — Οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 577 διαλαμβανόμενον τρόπον περὶ παντὸς εἴδους δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν πτωχεύσαντα, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει οἰασθήποτε αὐτοῦ ἀντιρρήσεως.

631. Οἱ ἐν καταστάσει ἐνώσεως πιστωταὶ συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπαξ τοῦλάχιστον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ χρεῖας καλούσης, καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα· ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ σύνδικοι οἴδουσι λόγον τῆς διαχείρισεως αὐτῶν καὶ διατηροῦνται ἢ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 594 (451) καὶ ἐπ. ὀριζόμενα.

632. Ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πτωχεύσεως, ὁ εἰσηγητὴς συγκαλεῖ τοὺς πιστωτὰς, ἐνώπιον

τῶν ὁποίων οἱ σύνδικοι δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, παρόντος ἢ νομίμως κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος. Τῆς λογοδοσίας ταύτης κατατίθεται ἀντίγραφον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ πιστωταὶ γνωμοδοτοῦσιν, ἐάν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός, συντάσσεται δ' ἔκθεσις, ἐν ἣ ἕκαστος τῶν πιστωτῶν καὶ ὁ πτωχεύσας δύνανται νὰ καταχωρίωσι τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν. Διαλυθεῖσης τῆς συνελεύσεως ταύτης, ἡ ἔνωσις παύει αὐτοδικαίως.

633. Ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἐν τῇ συνελεύσει τῶν πιστωτῶν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός, καὶ ἔκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῶν περιστάσεων τῆς πτωχεύσεως. Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει, ἂν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός.

634. Ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῆ συγγνωστός, οἱ πιστωταὶ ἀνακτῶσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἀγωγῶν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐάν ὁ πτωχεύσας κηρυχθῆ συγγνωστός, ἀπαλλάσσεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεώς του, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσι μόνον τῆς περιουσίας οὗτου, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων προνοουμένων ἐξαιρέσεων. Κατ' αἴτησιν τοῦ πτωχεύσαντος σημειοῦται ἐν τῷ πίνακι τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις.

635. Δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῶσι συγγνωστοὶ οἱ δόλοιοι χρεωκόποι, οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ ἐπὶ κλοπῇ, πλαστογραφίᾳ, ἀπάτῃ ἢ ὑπεξαίρεσει καταδικασθέντες, οἱ θεματοφύλακες, οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταί, ἢ ἄλλοι ὑπόλογοι, ἐν ὧν δὲν δώσωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ ἐξοφλήσωσι τὸ ὀφειλόμενον.

636. Οὐδεὶς ὀφειλέτης ἔμπορος εἶναι δεκτὸς εἰς παραχώρησιν τῆς περιουσίας του ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 614 διατασσομένων.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἕνεκεν ἑλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας.

637. Ἐάν αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι δι' ἑλλείψιν περιουσίας τὸ δικαστήριον δύνανται, ἐπὶ τῇ ἔκθεσει τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ ἀκου-

σθέντων τῶν συνδίκων, νά κηρύξη καί ἐξ ἐπαγγέλματος τήν παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ πιστῶται ἀναλαμβάνουσι τήν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων κατὰ τε τοῦ προσώπου καί τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.— Ἀλλά διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τό δικαστήριον, ἕνεκεν ἰδιαιτέρων λόγων, καί ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, δύναται ν' ἀποφανθῆ ὅτι ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ ἀποπερατώσεως τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως ἀναστέλλεται ἐπὶ ἓνα μήνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

638. Ὁ πτωχεύσας καί πᾶς ἄλλος διαφερόμενος δύναται, κατὰ πάσαν στάσιν τῆς ὑποθέσεως, νά ζητήσῃ τήν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς κηρύττεται ἡ παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἀποδεικνύων ὅτι ὑπάρχουσιν ἱκανά πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως χρήματα ἢ προκαταβάλλον ποσότητα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ πάντων ἐξοφλοῦνται τὰ ἔξοδα τῶν δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου γενομένων δικαιοδικῶν πράξεων.

Κεφάλαιον ΣΤ'.— Περὶ πιστωτῶν διαφόρων κατηγοριῶν καί περὶ τῶν ἐν πτωχεύσει δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ συνοφειλετῶν καί ἐγγυητῶν

639. Ὁ πιστωτής, ὁ φέρων δικαιογράφα ὑπογεγραμμένα, ὡπίσθογραφημένα, ἢ ἠσφαλισμένα δι' ἐγγυήσεως ἀλληλεγγύως ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος καί ἄλλων ἐν πτωχεύσει συνοφειλετῶν, μετέχει τῶν διανομῶν ἀπασῶν τῶν ὁμάδων, ἐμφανιζόμενος εἰς ἐκάστην αὐτῶν διὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ δικαιογράφου του, μέχρις ὀλοσχεροῦς πληρωμῆς αὐτοῦ.

640. Οὐδεμίαν ἀναγωγὴν ἕνεκα τῶν πληρωθέντων μερισμάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὰς πτωχεύσεις τῶν συνοφειλετῶν πρὸς ἀλλήλας, ἐκτὸς ἐὰν τό σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν πτωχεύσεων τούτων διδομένων μερισμάτων ὑπερβαίῃ τό ποσόν τῆς πιστώσεως κατὰ κεφάλαιον, τόκουσ καί ἔξοδα, ὅτε τό ὑπερβάλλον περιέρχεται εἰς τὰς ὁμάδας τῶν πτωχευσάντων κατὰ λόγον τῶν παρ' αὐτῶν πληρωθέντων ποσῶν καί τοῦ εἰς τούσ πτωχεύσαντας, καθό συνοφειλέτας, ἀμοιβαίως ἐπιβάλλοντος μέρους τῆς ὀφειλῆς. Ἐν ὅμως τινέσ τῶν συνοφειλετῶν εὐθύνωνται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς

τους λοιπούς, τὸ ὑπερβάλλον ἀνήκει, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς τὰς ομάδας τῶν πτωχευσάντων συνοφειλετῶν τῶν δικαιουμένων ν' ἀποζημιωθῶσι παρὰ τῶν λοιπῶν.

641. Ἄν ὁ κομιστὴς δικαιογράφων ἀλληλεγγύων μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων προσώπων ἔλαβε πρὸ τῆς πτωχεύσεως μέρος τῆς πιστώσεώς του, δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ομάδα, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκαταβληθέντος αὐτῷ ποσοῦ, διατηρῶν διὰ τὸ εἰσέτι ὀφειλόμενον αὐτῷ κατάλοιπον τὰ δικαιώματά του κατὰ τοῦ συνοφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ. Ὁ ἐν μέρει πληρώσας συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν ομάδα δι' ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Διατηρεῖ μολαταῦτα ὁ πιστῶτης τὸ δικαίωμα νὰ προαφαιρέσῃ μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς πιστώσεώς του τὸ εἰς τὸν συνοφειλέτην ἢ τὸν ἐγγυητὴν προωρισμένον μέρος· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ κατὰ τοῦ αὐτοῦ συνοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ ἀγωγή τοῦ πιστωτοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσόν, οὗτινος διατελεῖ εἰσέτι πιστῶτης μετὰ τὴν λήψιν τῶν δύο μερισμάτων.

642. Ὁ συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς, ὅστις χάριν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ ἠσφαλίσθη δι' ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος ἢ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐνεχύρον, περιλαμβάνεται εἰς τὴν ομάδα διὰ τὸ δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένον ποσόν. Τὸ δὲ ποσόν τοῦτο συγγέεται μετὰ τοῦ ἐκ τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ἀπαιτουμένου, καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων ἢ τῶν ἐνεχύρων ἀποδίδεται εἰς τὸν πιστῶτην ἀπέναντι τοῦ εἰσέτι πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένου.

643. Καὶ μετὰ τὴν καταρτίσιν τοῦ συμβιβασμοῦ οἱ πιστῶται διατηροῦσι τὴν ἀγωγήν αὐτῶν διὰ τὸ ὅλον τῆς πιστώσεως τῶν κατὰ τῶν συνοφειλετῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καίτοι παραδεχθέντες ἔκουσίως τὸν δικαστικὸν συμβιβασμόν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρου ἢ διὰ προνομίου ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐξησφαλισμένων πιστῶτων

644. Ὅσοι τῶν πιστῶτων τοῦ πτωχεύσαντος εἰσὶν ἐγκύρως ἠσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρου δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ομάδα τῶν πιστῶτων εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως.

645. Οἱ σύνδικοι δύνανται πάντοτε, τῆ ἀδείᾳ τοῦ εἰ-

σηγητοῦ, νά παραλάβωσι τὸ ἐνέχυρον ὑπὲρ τῆς πτωχεύσεως πληρώνοντες τὸ χρέος. Ἐάν οἱ σύνδικοι δὲν παραλάβωσι τὸ ἐνέχυρον καὶ πωληθῇ ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ εἰς τιμὴν ὑπερβαίνουσαν τὴν πίστωσιν, τὸ περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τοὺς συνδίκους. Ἐάν τὸ τίμημα εἶναι ἕλαττον τῆς πιστώσεως, ὁ ἐνεχυροῦχος πιστωτῆς πληρώνεται διὰ τὸ περιπλέον συμμέτρως ὡς ἀνεγγυος πιστωτῆς.

646. Οἱ μισθοὶ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πτωχεύσαντος διατελεσάντων ἐργατῶν δι' ἓνα μῆνα πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως κατατάσσονται ὡς προνομιούχοι κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 § 4 τῆς πολιτ. δικονομίας ὀριζομένην διάταξιν. Οἱ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ὑπαλλήλους ὀφειλόμενοι μισθοὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἕξ μῆνας κατατάσσονται ὡσαύτως ὡς προνομιούχοι κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν.

647. Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῶν πιστωτῶν τῶν ἀντιποιομένων προνόμιον ἐπὶ τῶν κινητῶν, ὃ δὲ εἰσηγητῆς διατάσσει, κατὰ τὰς περιστάσεις, νά πληρωθῶσιν οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, ἅτινα ἤθελον συναχθῆ. Ἐάν ἀναφωδῶσι διενέξεις, ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 591 (502).

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.

648. Ἐάν τὸ τίμημα τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τοῦ τιμήματος τῶν κινητῶν ἢ καὶ συγχρόνως, οἱ προνομιούχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταί, οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων, συντρέχουσιν ὡς πρὸς τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰσέτι ὀφειλόμενα ποσὰ μετὰ τῶν ἀνεγγύων πιστωτῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν τελευταίων τούτων ἀνηκόντων χρημάτων, μετὰ προηγουμένην τῶν πιστώσεων τούτων ἐξέλεγξιν καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν κατὰ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαγραφόμενους τύπους.

649. Ἐάν πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων ἐνεργηθῶσι χρηματικαὶ διανομαὶ ἐκ τοῦ τῶν κινητῶν, οἱ προνομιούχοι ἢ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ μετὰ τὴν προηγουμένην ἐξέλεγξιν καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν τῶν πιστώσεων αὐτῶν, συντρέχουσιν εἰς αὐτάς κατὰ λόγον ὀλοκλήρου τῆς πιστώσεώς των, ἐνεργουμένων, χρεῖας τοῦ χούσης, τῶν κατωτέρω ἀφαιρέσεων.

650. Ἐάν οἱ προνομιούχοι ἢ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ καταταχθῶσιν ἐπιφελῶς ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων διὰ τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων τῶν, ἢ ἀνεγγυος ὁμάς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν διὰ τὰς δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ληφθείσας παρ' αὐτῶν ποσότητας.

651. Ἐάν οἱ προνομιούχοι ἢ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ καταταχθῶσιν ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων ὡς πρὸς μέρος μόνον τῶν πιστώσεων αὐτῶν, τὰ ἐπὶ τῆς ἀνεγγυούσας δικαιοῦματα αὐτῶν κανονίζονται ὀριστικῶς κατὰ λόγον τοῦ μετὰ τὴν κατάταξιν ὑπολειπομένου μέρους τῆς πιστώσεως τῶν, ἢ δὲ ἐγγχειρόγραφος ὁμάς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν δι' ὅσον οὗτοι ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 650 (561) ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας τοῦ μὴ κατασχεθέντος μέρους τῆς πιστώσεως τῶν.

652. Ὅσοι τῶν προνομιούχων ἢ ἐνυποθήκων πιστωτῶν δὲν τόχῳσιν ἐπιφελῶς κατατάξεως ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θεωροῦνται ὡς ἀπλοῖ ἀνεγγυοὶ πιστωταί, καὶ ὑποκείνται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ πασῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνεγγυούσας ὁμάδος.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος

Σημείωσις. Τὰ ἄρθρα 653—659 τοῦ Ἐ. Ν. καθιερώθησαν διὰ τοῦ Α. Ν. 2783/1941. Ὅτιως ὁ εἰσαγωγικὸς νόμος τοῦ Α. Κ. (ἀ. ν. 2783/1941) ἐν ἄρθρῳ 115 αὐτοῦ οὕτως εἶπεν: «Τὰ ἄρθρα 653 καὶ 659 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου...». Αὐτὸ τοῦ ἄρθρου ὕμνος 2 § 4 τοῦ ν. δ. τῆς 7/20 Μαΐου 1946 «περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀιτικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου» ἐπίσημον τὰ ἐξῆς: «Τὸ ἄρθρον 115 ἐδ. 1 τοῦ ἀποκατασταμένου Ἀναγκ. Νόμου ἐπ' ἀριθ. 2783 τοῦ 1941 «Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Ἀιτικοῦ Κώδικος» διορθοῦται εἰς τὸ ἄρθρον οὕτως: «Τὰ ἄρθρα 653 ἕως 659 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

115. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρός, ἢ γυνῆ, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 1432 τοῦ Ἀστ. Κώδ., ἀναλαμβάνει: 1) τὴν διαχείρισιν καὶ κυριότητα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1412 § 1 καὶ 1413 τοῦ Ἀστ. Κώδ. παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἐδρισκομένων εἴτε ἀκινήτων εἴτε κινητῶν περιγραφομένων ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐξ ἀναλλαγῆς προερχομένων, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου

βεβαίας χρονολογίας ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς γυναικὸς εἰς ἐναλλαγὴν δοθὲν δὲν εἶχεν ἀποκτηθῆ διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός. 2) Τὴν διαχειρίζον τῶν εἰς προίκα ἐπιδοθέντων καὶ παρὰ τῷ ἀνδρὶ εὐρισκομένων ὡς εἴτε ἀκινήτων εἴτε κινητῶν περιγραφομένων ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρ. 1414 τοῦ Ἄστ. Κώδ. ἢ κυριότης δὲν μετεβιβάσθη εἰς τὸν ἀνδρα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐξ ἐναλλαγῆς προερχομένων ἐάν ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς γυναικὸς εἰς ἐναλλαγὴν δοθὲν δὲν εἶχεν ἀποκτηθῆ διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός.— Ἐπιφυλασσόμενης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 1396 § 2 τοῦ Ἄ. Κώδ. πᾶσα ἄλλη περιουσία τῆς γυναικὸς τεκμαίρεται ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστικῶν ὡς κτηθεῖσαι διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός καὶ ὡς ἀνήκουσα εἰς αὐτόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν πρὸ τῆς ὑπόπτου περιόδου χρονολογίαν ὅτι ἡ περιουσία αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν γυναῖκα, ἀποκτηθεῖσα οὐχὶ διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός ἢ ἐκ δωρεᾶς τούτου πρὸς αὐτήν. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπιτῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἄστ. Κώδ. κηρυσσομένων πτωχεύσεων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ γάμος τελεῖται μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου.

Κεφάλαιον 2'.— Περὶ τῆς μετὰ τῶν πιστωτῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν

660. Τὰ ἐκ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαιρουμένων τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν χάριν τῆς διοική-

Τὰ κατορηθέντα ἄρθρα 653 ἕως 669 τοῦ Ἔμπορ. Νόμου εἴχον ὡς ἔσῃς :

653. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρός ἢ γυνῆ ἀναλαμβάνει τὰ προικῶα καὶ ἐξώπροικα αὐτῆς ἀκίνητο, ἅτινα εἶχεν ἐν καιρῷ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, ὡς καὶ τὰ διαρκούντος αὐτοῦ ἐκ κληρονομίας ἢ ἐκ δωρεᾶς ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἀποκτηθέντα ὡσαύτως δὲ ἀναλαμβάνει τὰ κατ' ἀνταλλαγὴν ἢ ἀντικατάστασιν ἄλλων ἀκινήτων τῆς γυναικὸς ὑπ' αὐτῆς ἀποκτηθέντα, ἐάν ἡ ἀντικατάστασις συνωμολογήθῃ ἐν τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ καὶ ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς γυναικὸς δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

σεως τῆς πτωχεύσεως ἐξόδων καὶ καταβολῶν, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ βοηθῶντων βοθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων πρὸς τοὺς προνομιού-

654. Ἀναλαμβάνει ὡσαύτως ὅσα αὐτὴ καὶ ἐν ἰδίῳ αὐτῆς ὀνόματι ἀπέκτησεν ἀκίνητα διὰ χρημάτων, προερχομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου ἀνηκόντων αὐτῇ κτημάτων, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν ἢ δωρεῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται ρητῶς ἐν τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ ἢ χρῆσις τῶν χρημάτων τούτων καὶ ν' ἀποδεικνύηται δι' ἀπογραφῆς ἢ δια παντός ἄλλου ἐγγράφου, ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν, πῶθεν ταῦτα ἐπήγασαν.

655. Ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης περιπτώσεως ὁ νόμος τεκμαίρεται ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν σύζυγον τῆς, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ δικαιώματος ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

656. Ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει αὐτοῦσια τὰ ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ σημειούμενα κίνητα προικῶα ἢ ἐξωπροικα, ἢ ὅσα ἀπέκτησεν ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, ἐὰν ἢ ταυτῶν αὐτῶν ἀποδεικνύηται δι' ἀπογραφῆς ἢ ἄλλης πράξεως, ἐχούσης βεβαίαν χρονολογίαν. Ἐὰν τὰ κίνητά τῆς γυναικὸς ἐπωλήθησαν καὶ διὰ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἠγοράσθησαν ἄλλα ἢ καθ' οἰομένηποτε ἄλλον τρόπον ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων κινήτων ἢ ἀκινήτων, ἢ γυνὴ δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὴν ἐπὶ ἀπολήψει ἀγωγὴν τῆς, ἐὰν ἢ ἀντικατάστασις βεβαιούται δι' ἐγγράφου, ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ ὀριζομένων ἄλλων τρόπων, ἢ βεβαία χρονολογία δύναται νὰ προκύψῃ ὡς πρὸς τὰ χρεώγραφα καὶ ἐκ τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν ἐν τοῖς βιβλίοις δημοσίων καταστημάτων, ἀνώνυμων ἐταιρειῶν καὶ κατὰ μετοχὰς ἑτερορρυθμῶν. Ἐν ἑλλείψει τοιαύτης ἀποδείξεως ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικὸς κατεχόμενα κίνητα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῶν καὶ κατ' αἰτήσιν τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ τῇ παρα-

χους, διανέμονται μεταξύ πάντων τῶν πιστωτῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξελεγχθεισῶν καὶ ἐνόρκως βεβαιωθεισῶν πιστώσεων τῶν. Ἐπί τούτῳ οἱ σύνδικοι παραδίδουσι κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων, ὃ δὲ εἰσηγητὴς διατάσσει, χρείας καλοῦσης, νὰ γενῆ μεταξύ τῶν πιστωτῶν διανομὴ, ἧς ὀρίζει τὸ ποσόν, φροντίζων νὰ εἰδοποιηθῶσιν ἅπαντες οἱ πιστωταί.

661. Οὐδεμίαν διανομὴ γίνεται μεταξύ τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμενόντων πιστωτῶν, χωρὶς νὰ φυλαχθῆ τὸ μέρος, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας πιστώσεις τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμενόντων, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διανομῆς αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ἔγένοντο εἰσέτι δεκταί εἰς τὸ παθητικόν τῆς πτωχεύσεως. Ἐάν τοιαῦται πιστώσεις δὲν ἀναφέρονται ὠρισμένως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ὁ εἰσηγητὴς ὀρίζει τὴν φυλακτέαν ποσότητα, μὴ κωλυομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν συνδίκων.

δώσει τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ ὀθόνια, τηρουμένης οὐχ ἧττον τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 546 (458).

657. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 653 (565) καὶ 654 (566) πηγάζουσαν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰς νομίμως βαρυνούσας τὰ κτήματα ἀπαιτήσεις καὶ ὑποθήκας.

658. Ἄν τυχόν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρός, ὑπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον ὅτι ἡ πληρωμὴ ἐγένετο διὰ χρημάτων αὐτοῦ, ὅθεν οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐγείρῃ κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἐάν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον κατὰ τὸ ἄρθρον 655 (567). Ἡ γυνὴ τοῦ πτωχεύσαντος κατατάσσεται μεταξύ τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως διὰ τὸ τίμημα τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ ἀνδρός ἀπαλλοτριωθέντων πραγμάτων αὐτῆς.

659. Ἡ γυνὴ, ἧς ὁ ἀνὴρ ἦτο ἔμπορος κατὰ τὴν τέλειον τοῦ γάμου, ἢ, μὴ ἔχων τότε ἐπάγγελμα, ἠσπάσθη τὸ ἐμπόριον ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους, δὲν δύναται, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως αὐτοῦ, νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν, λόγῳ τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ ὑπὲρ αὐτῆς διαλαμβανομένων κερδῶν ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οὐδ' οἱ δανεισταί δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου γενομένων δωρημάτων.

662. Τὰ ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πιστωτῶν φυλασσόμενα ποσὰ μένουσιν ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ ἢ τῷ τῆς Ἐθνικῆς, Ἰονικῆς ἢ Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 583 (495) ὀριζομένης προθεσμίας. Ἐάν δὲ αὐτοὶ δὲν ὑποβάλλωσιν εἰς ἐξέλεγεῖν τὰς πιστώσεις αὐτῶν, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμούς τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δι' αὐτοὺς φυλαχθέντα ποσὰ διανέμονται μεταξύ τῶν ἀναγνωρισθέντων πιστωτῶν. Ὡσαύτως φυλάσσονται τὰ ἀνήκοντα ποσὰ ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις, ὧν ἡ παραδοχὴ δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι ὀριστικῶς. Οἱ ἐκ τῶν φυλαχθέντων τούτων ποσῶν παραγόμενοι τόκοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς πιστωτάς, ὑπὲρ ὧν ἐφυλάχθησαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ἔξοδα καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν φυλασσόμενων ποσῶν ὄρωσι τοὺς πιστωτάς.

663. Οὐδεμίᾳ πληρωμῇ γίνεται ὑπὸ τῶν συνδίκων, εἴαν δὲν ἐμφανισθῇ τὸ καταστατικὸν τῆς πιστώσεως ἔγγραφον. Οἱ σύνδικοι σημειοῦσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου τὴν παρ' αὐτῶν γενομένην ἢ διαταχθεῖσαν πληρωμὴν. Ἐάν εἶναι ἀδύνατος ἡ προσαγωγὴ τοῦ δικαιογράφου, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἀποσπάσματος τῆς περὶ ἐξελέγεως τῆς πιστώσεως ἐκθέσεως. Ὁ πιστωτὴς ἐξοφλεῖ τὸν περὶ διανομῆς κατάλογον ὑπογραφόμενος ἐν τῷ περιθώρῳ.

664. Ἡ ἔνωσις, κλητευθέντος νομίμως τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀδειαν νὰ συνομολογήσῃ τὴν ἐν ὀμάδι ἐκποίησιν καθόλου ἢ ἐν μέρει τῶν ὑπολειπομένων κινητῶν καὶ τῶν μὴ εἰσπραχθεισῶν πιστώσεων, ἐπιμελεῖα τῶν συνδίκων. Ἐκαστὸς πιστωτὴς δύναται νὰ προκαλέσῃ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν πρὸς τὸν διαληφθέντα σκοπὸν διάσκεψιν τῆς ἐνώσεως.

Κεφάλαιον Η'.— Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος

665. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως οἱ πιστωταὶ δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἔχουσι προνόμιον ἢ ὑποθήκην. Οἱ προνομιοῦχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπεγγύων αὐτοῖς ἀκινήτων, εἴαν ἡ πίστωσις αὐτῶν δὲν κατέστη ληξιπρόθεσμος.

666. Ἐάν πρὸ τῆς ἐνώσεως δὲν ἦρξαι τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν προνομιοῦχων ἢ ἐνυποθήκων πιστωτῶν ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῶν ἀκινήτων, μόνοι οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πώλησιν αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ νὰ προβῶ-

οἰν εἰς αὐτὴν ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ, φυλαττομένων τῶν περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἀνηλίκων διαγραφομένων διατυπώσεων.

667. Καὶ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ὑπερθεματίσωσι.

Κεφάλαιον Θ'.—Περὶ διεκδικήσεως.

668. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως δύνανται νὰ διεκδικηθῶσι τὰ μὴπω πληρωθέντα ἐμπορικά γραμμάτια ἢ ἄλλα χρεώγραφα, ἅτινα ἤθελον εὐρεθῆ αὐτοῦσια ἐν τῷ χαρτοφυλακείῳ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς κηρυκτοῦσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐάν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἀπλὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀποστολέως, ἢ ἂν ἦσαν εἰδικῶς προσωρισμένα ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἠτὰς πληρωμᾶς.

669. Δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνόσω ὑπάρχουσιν ἀναλλοίωτα, καθόλου ἢ ἐν μέρει ἐμπορεύματα, ἅτινα παρεδόθησαν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παράκαταθήκης ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι δια λογαριασμόν τοῦ ἀποστολέως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει δύνανται νὰ γίνῃ διεκδικησι καὶ τοῦ τιμήματος τῶν εἰρημένων ἐμπορευμάτων ἢ μέρους αὐτοῦ, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθῃ διὰ χρημάτων ἢ ἄλλως, ἢ δὲν κατεχωρίσθῃ εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀλληλόχρεον λογαριασμόν ἢ δὲν συνηφίσθῃ μεταξὺ αὐτῶν.

670. Τὰ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀποσταλέντα ἐμπορεύματα δύνανται ὡσαύτως νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνόσω δὲν παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ἢ ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἢ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ, τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν διὰ λογαριασμόν τοῦ πτωχεύσαντος ἐκποιήσιν των· δὲν εἶναι μολαταῦτα δεκτὴ ἢ διεκδικησις, ἐάν πρὶν φθάσῃσι τὰ ἐμπορεύματα, ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν ἢ ἀγωγιαστηρίων ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ ἀποστολέως—Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος τὰς τυχόν καταβληθείσας ποσότητας ἢ ὅσα ὁδὸς ἐπλήρωσε τυχόν ἔνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας ἢ ἄλλων ἐξόδων, ἢ νὰ πληρώσῃ τὰ ἔνεκα τοιούτων ἀπαιτήσεων ὀφειλόμενα.

671. Δύνανται νὰ κρατηθῶσιν ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ τὰ παρ' αὐτοῦ πωληθέντα, ἀλλὰ μὴπω παραδοθέντα πρὸς τὸν

πτωχεύσαντα, μήτε ἀποσταλέντα πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς τρίτον τινὰ διὰ λογαριασμῶν αὐτοῦ ἔμπορεύματα.

672. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων άρθρων αἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παραδοσιν τῶν ἔμπορευμάτων, πληρώνοντες πρὸς τὸν πωλητὴν τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνηθὲν τίμημα.

673. Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ παραδεχθῶσι τὰς περὶ διεκδικήσεως αἰτήσεις· ἐγερθεῖσης δὲ διενέξεως ἐκ μέρους τινὸς πιστωτοῦ, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ. Ἐπὶ ἀντικειμένων ἀξίας ἀνωτέρας τῶν ἑξακοσίων δραχμῶν, ἡ ἔγκρισις τοῦ εἰσηγητοῦ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ μόνον μετὰ δικαστικὴν ἐπικύρωσιν, γενομένην ὑπὸ τοῦ ἔμποροδικοῦ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος· ἡ δὲ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα κλήσις γνωστοποιεῖται καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Κεφάλαιον Γ'.—Περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

674*. Ἡ ἀπόφασις ἢ κηρύττουσα τὴν πτώχευσιν καὶ ἡ ἀπόφασις ἢ ὀρίζουσα προγενέστερον χρόνον παύσεως πληρωμῶν ὑπόκεινται εἰς πτωχευτικὴν ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἀσκουμένην, α')

* Τὸ ἄρθρον 674 Ε.Ν. εἶθεται ὡς ἑτροπ. διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1839/1938. Τὰ κατωγρηθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἐξῆς:

674 (586). Ἡ ἀπόφασις, δι' ἧς κρίνεται ἡ πτώχευσις, ὡς καὶ ἡ ὀρίζουσα προγενεστέραν τινὰ ἐποχὴν παύσεως τῶν πληρωμῶν, δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' ἀνακοπῆς ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς δικαστηρίου.— Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ὑπὸ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, ὑπὸ παντὸς δὲ ἄλλου ἐνδιαφερομένου ἐντὸς τριάκοντα, ἀφ' ἧς ἐκπληρωθῶσιν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 532 (444) διατυπώσεις περὶ δημοσιεύσεως καὶ ἐν τῇ ὀρισθείσῃ παρά τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδι καταχωρίσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀνακοπὴ ἀπευθύνεται κατὰ τῶν συνδίκων.— Αἱ ἐκ τῆς πτωχεύσεως ἀναφυόμεναι δίκαι συζητοῦνται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλήσεως πρὸ πάσης ἄλλης, ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου καὶ ἂν ὧσιν ἐκκρεμεῖς.

ὕπο τοῦ πτωχεύσαντος, β) ὑπό παντός ἄλλου ἐνδιαφερομένου, ἐντός προθεσμίας τριακονθημέρου.—2. Ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου δελτίου ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις.—3. Ἡ ἀνακοπὴ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ συνδίκου.

675. Ἀπαγορεύεται νὰ ὀρισθῇ ἡμέρα παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενεστέρα τῶν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς πτωχεύσεως.—2. Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ αἰτησις καθορισμοῦ ἡμέρας παύσεως τῶν πληρωμῶν ἢ γενομένη μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως*.

676. Ἡ ἐφεσις κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων γίνεται ἐντός δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεως, τηρουμένων τῶν διατάξεων περὶ ἀποστάσεως.

677. 1. Εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκεινται αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, α') περὶ διορισμοῦ ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, β') περὶ διορισμοῦ, ἀντικαταστάσεως ἢ ἀνακλήσεως τοῦ συνδίκου, γ') περὶ αἰτήσεως προπεμπτηρίου, δ') περὶ χρηματικοῦ βοηθήματος χορηγουμένου εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ε') περὶ ἀδείας ἐκποιήσεως τῶν κινητῶν τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας, στ') περὶ ἀναβολῆς τοῦ πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ, ζ') αἱ ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ πράξεως τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐκδιδομένης ἐντός τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, καὶ η') πᾶσα προδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδιδομένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πτω-

* Τὸ ἄρθρ. 675 Ε. Ν. τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 635]1937. Τὸ ἀρχικὸν ἄρθρον 675 εἶχεν ὡς ἐξῆς :

675 (587). Ἡ αἰτησις τῶν πιστωτῶν τοῦ νὰ ὀρισθῇ ἐτέρα ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν παρὰ τὴν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ἢ ἄλλως μεταγενεστερῶς ὀρισθεῖσαν, εἶναι δεκτὴ μέχρι τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐξέλεγεῖν τῶν πιστώσεων καὶ ὀρκιστῶν τῶν πιστωτῶν προθεσμίας.—Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἡ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν μένει ἀμετάβλητος ὡς πρὸς τοὺς πιστωτάς.

χεύσεως. 2. Ἡ ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως κηρυσούσης πτώχευσιν δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.*

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ

Κεφάλαιον Α'.—Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας

678. Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας δικάζουσιν οἱ πλημμελειοδίκαι ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τῶν συνδίκων ἢ τινος τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχέusanτος, ἢ αὐτεπαγγέλτως καταδιώκοντος τοῦ εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐπιτρέπεται δὲ τοῖς συνδίοις πάντοτε ἰδιωτικὴ κατηγορία, ὡς καὶ πολιτικὴ ἀγωγὴ, ἥτις ὅμως περιορίζεται εἰς τὴν δίωξιν τῆς κατηγορίας, αἱ δὲ πολιτικαὶ ἀπαιτήσεις χωρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 694.

679. Κηρύσσεται ἀπλοῦς χρεωκόπος πᾶς πτωχέσας ἔμπορος ὅστις ἤθελεν εὐρεθῆ εἰς μίαν τῶν ἑξῆς περιπτώσεων: 1) Ἐάν αἱ προσωπικαὶ ἢ αἱ οἰκιακαὶ αὐτοῦ δαπάναι κριθῶσιν ὑπερβολικαί. 2) Ἐάν ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητας εἰς παίγνια ἢ εἰς ἐπιχειρήσεις καθαρῶς ἐκ τῆς τύχης ἐξαρτωμένας, εἰς εἰκονικὰ συναλλαγὰς τοῦ χρηματιστηρίου ἢ ἐπὶ ἔμπορευμάτων. 3) Ἐάν, σκοπῶν ν' ἀναβάλῃ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχέσεώς του, ἠγόρασεν, ἵνα μεταπώλῃ τὰ ἔμπορεύματα κατωτέρω τῆς ἀγοραίας ἀξίας,

* Τὸ ἄρθρ. 677 τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 9 Α. Ν. 635/1937. Πρὸ τῆς τροποποιήσεως εἶχεν ὡς ἑξῆς:

677. (589). Δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν ἢ ἔφεσιν αἱ ἀποφάσεις.— 1) περὶ διορισμοῦ καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ περὶ διορισμοῦ, ἀντικαταστάσεως ἢ ἀνσκήσεως τῶν συνδίκων.— 2) περὶ αἰτήσεως προπεμπτηρίου ἢ βοηθημάτων χορηγητέων πρὸς τὸν πτωχέσαντα ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.— 3) περὶ ἀδείας ἐκποίησης τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν πτωχέσαντα κινήτων καὶ ἔμπορευμάτων.— 4) περὶ ἀναβολῆς τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ προσωρινῆς παραδοχῆς ἀμφισβητούμενων πιστώσεων.— 5) κατ' ἀποφάσεων τοῦ ἔμποροδικείου ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ἐκδιδομένων διατάξεων.

ἢ, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, συνῆψε δάνεια, ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν ἔμπορικὰ γραμμάτια, ἢ κατέφυγεν εἰς ἄλλα ἐπιζήμια μέσα πρὸς εὐρεσίν χρημάτων. 4) Ἐάν μετὰ τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν ἐπλήρωσε πιστωτὴν τινὰ πρὸς βλάβην τῆς ομάδος. 5) Ἐάν ἤθελε παραλείψει τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 526 ἐπιβαλλομένην δῆλωσιν ἢ ποιήσῃται ταύτην ἀκαίρως*.

680. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρείας, καταδιώκονται ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπία οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς, ἔάν παρημέλησαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 42—46 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου διαγραφομένων διατυπώσεων, ἢ ἔάν ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῶν ἐπῆλθεν ἡ πτώχευσις τῆς ἑταιρείας.

681. Καταδιώκεται ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπία ὁ πτωχεύσας μεσίτης ἢ κολλυβιστής.

682. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπία πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος διατελῶν ἐν τινὶ τῶν ἐξῆς περιπτώσεων: 1) Ἐάν διὰ λογαριασμὸν τρίτων καὶ ἄνευ ἀντιτίμου συνῆψε χρηματικὰς ὑποχρεώσεις, κρινομένης ὑπερβολικὰς ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὐρίσκετο, ὅτε συνεβάλλετο. 2) Ἐάν κηρυχθῇ ἐκ νέου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, πρὶν ἐκπλήρωσιν τὰς ἐκ τοῦ προτέρου συμβιβασμοῦ ὑποχρεώσεις του. 3) Ἐάν ἡ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 526 (438) ἐπιβαλλομένη δῆλωσις δὲν φανερώνη τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀλληλεγγύων συνεταιρίων, ἢ, ἔάν ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ὀριζομένου δεκαπενθημέρου δὲν ἤθελε κατὰθέσει τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 527 (439) ὀριζόμενα ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ ἔμπορικὰ βιβλία. 4) Ἐάν ἄνευ νομίμου κωλύματος δὲν ἐμφανίζηται αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῶν συνδίκων κατὰ τὰς ὀριζόμενας περιπτώσεις καὶ προθεσμίας, ἢ, ἔάν, τυχῶν προπεμπτηρίου δὲν ὑπῆκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν νὰ ἐμφανισθῇ. 5) Ἐάν δὲν ἐτήρησε τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ νόμου διαγραφόμενα ἔμπορικὰ βιβλία καὶ δὲν συνέταξεν ἔγκαιρως ἀκριβῆ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας του, ἢ τὰ βιβλία καὶ ἡ ἀπογραφὴ αὐτοῦ εἶναι ἀτελεῖ καὶ ἄτακτα, ἢ δὲν παριστάνωσι τὴν ἀληθῆ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἀλλ' ἄνευ δόλου, ἢ τὸ ἡμερολόγιον κατὰ τὸ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν δὲν εἶναι μονογραφημένα κατὰ τὸ ἀρθρὸν 10 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.**

683. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπία καταδιώξεως βαρύνουσι τὸ δημόσιον. Ἐάν ὁμως ἡ καταδιώξις γίνῃ

* Βλ. καὶ Νόμον ΓΦΟΔ/1910, ἀρθρ. 13.

** Βλ. καὶ Ν. ΓΦΟΔ/1910, ἀρθρ. 14.

ἐπὶ τῇ ἰδιωτικῇ κατηγορίᾳ τῶν συνδίκων, τὰ ἔξοδα δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀθώσεως νὰ καταψηφισθῶσι κατὰ τῆς ομάδος.— Ἡ ἐπὶ ἀπολήψει τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαιτήσεις δὲν δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς βλάβην τῆς ομάδος, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὰ ἔξοδα κατεψηφίσθησαν κατ' αὐτῆς.— Τὸ δημόσιον δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ συμβιβασθέντος πτωχεύσαντος, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν πιστωτῶν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ συνομολογηθεισῶν προθεσιμῶν.

Κεφάλαιον Β'.— Περὶ δολίως χρεωκοπίας

684. Κηρύσσεται δολίως χρεωκόπος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν ἀποκρύψῃ τὰ βιβλία του ἢ δολίως, ἀφαίρεση, διαγράψῃ, ἢ ἀλλοιώσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ὅστις ἤθελεν ὑπεξαιρέσῃ ἢ ἀποκρύψῃ μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ του, ἢ διὰ τῶν βιβλίων ἢ ἐγγράφων αὐτοῦ, εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν, ἢ διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ του ἤθελε δολίως παραστήσῃ ἑαυτὸν ὀφειλέτην ποσῶν μὴ ὀφειλομένων.— Ἐπιτρέπεται δὲ ἰδιωτικῇ κατηγορίᾳ καὶ πολιτικῇ ἀγωγή κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 678 ἀκριβέστερον ὀρισμένα.

685. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρείας τινὸς καταδικῶνται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καὶ τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς. 1) Ἐάν δολίως παρέλειψαν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου δημοσίευσιν τοῦ καταστατικοῦ. 2) Ἐάν δηλώσωσι ψευδῶς τὸ ὑποσχεθὲν ἢ κατατεθὲν κεφάλαιον. 3) Ἐάν καταβάλωσι πρὸς τοὺς συνεταίρους μερίσματα προφανῶς μὴ ὑπάρχοντα καὶ ἐλαττώσωσιν οὕτω τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον. 4) Ἐάν δολίως λάβωσι πρακαταβολὰς ἀνωτέρας τῶν ὑπὸ τοῦ ἑταιρικοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένων. 5) Ἐάν δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν πτώχευσιν τῆς ἑταιρίας ἐκ δόλου ἢ συνεισὶν δολίως πράξουσιν.

686. Οὐδέποτε τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπιᾷ καταδιώξεως καταψηφίζονται εἰς βάρος τῆς ομάδος.

Κεφάλαιον Γ'.— Περὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων πραττομένων ἐν πτωχεύσει παρ' ἄλλων παρὰ τὸν πτωχεύσαντα.

687. Καταδικάζονται εἰς τὰς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπιᾷ ὀριζομένας ποινάς. 1) Ὅσοι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πτωχεύ-

σαντος ἐν γνώσει ἀφαιροῦσιν, ἀποκρύπτουσιν ἢ ἀποσιωπῶσι κινητὴν ἢ ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου προνοουμένων λοιπῶν περιπτώσεων περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων. 2) Ὅσοι δολίως προτείνωσι καὶ ἐνόρκως βεβαιώσωσι ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἢ δι' ἄλλου προσώπου, προσπεποιημένα δάνεια. Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐὰν ἀπηλλαγῇ τις τοῦ ὄρκου κατὰ τὸ ἄρθρον 589 ἀρκεῖ δολία βεβαίωσις. 3) Ὅσοι ἐνασκούντες τὸ ἔμποριον ἐν ὀνόματι ἄλλου ἢ ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα κατασταθῶσιν ἔνοχοι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 684 προνοουμένων πράξεων.

688. Ὁ σύζυγος, οἱ κατιόντες ἢ οἱ ἀνιόντες τοῦ πτωχεύσαντος καὶ οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν κηδεσταὶ αὐτοῦ, οἵτινες ἐν γνώσει ἤθελον ὑπεξαίρεσει, ὑπεξαγάγει ἢ ἀποκρύψει πράγματα, ἀνήκοντα εἰς τὴν πτωχεύσιν, ἀνευ συνεννόησεως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ κλοπῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

689. Κατὰ τὰς ἐν τοῖς προηγούμενοις ἄρθροις προνοουμένας περιπτώσεις τὸ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ ἀθωωτικῆς οὔσης τῆς ἀποφάσεως, α') διατάσσει ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν ἀπόδοσιν ὅλων τῶν ἀφαιρεθέντων πραγμάτων, ἀξιών καὶ ἀπαιτήσεων· β') ἀποφαρίζει περὶ τῶν ζητουμένων ἀποζημιώσεων, προσδιορίζον τὸ μέρος αὐτῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως.

690. Πᾶσα κατὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν κατὰ χρησὴν ἐκ μέρους τινὸς τῶν συνδίκων ἢ διαχειριστῶν τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Τιμωρεῖται δὲ ἰδίως ὡς ἀπάτη κατὰ τὸ ἄρθρον 396 καὶ ἐπόμενα τοῦ ποινικοῦ νόμου, πᾶσα ψευδὴς παράστασις τῶν συνδίκων ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πιστωτῶν, γινομένη διὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 597 τοῦ παρόντος νόμου. Σύνδικος δὲ ἢ διαχειριστὴς τῆς πτωχεύσεως, πωλῶν πράγματα τῆς πτωχεύσεως καὶ ἀγοράζων ὁ ἴδιος αὐτὰ ἐμμέσως πρὸς βλάβην τῆς πτωχεύσεως, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν διπλασίαν τῆς ὠφελείας του, καταβαλλομένην εἰς τὴν πτωχεύσιν.—Πᾶσα δὲ δολία ἐμφάνισις μὴ ἀληθοῦς πισωτοῦ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 549 συνέλευσιν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν οὐχὶ κατωτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὴν προσπεποιημένην ποσόν.

691. Ὅστις τῶν πιστωτῶν συνομολογήσῃ, εἴτε μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος εἴτε μεθ' οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου ἰδιαίτερα ὠφελήματα, χάριν τῆς ἐν ταῖς διασκέψεσι τῆς

πτωχεύσεως ψήφου του ἢ ὅστις συνάψῃ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, ἐξ ἧς προκύπτει ὑπὲρ αὐτοῦ ὄφελος, ἐπιβαρῦνον τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνδὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς δισχιλίας δραχμάς. Δύναται νὰ ἐπιβληθῇ φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ὁ πιστωτὴς εἶναι σύνδικος ἢ διαχειριστὴς τῆς πτωχεύσεως.

692. Τοιαῦται συμφωνίαι κηρύττονται περιπλέον ἄκυροι ὡς πρὸς ἅπαντας καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν πτωχεύσαντα· ὁ πιστωτὴς ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ εἰς ὄντινα ἀνήκει τὰς δυνάμει τῶν ἀκυρωθεισῶν συμφωνιῶν τούτων ληφθεῖσας ποσότητας καὶ ἀξίας. Ὅσακις ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν τούτων ἐπιδιώκεται πολιτικῶς, ἡ δίκη φέρεται ἐνώπιον τοῦ ἔμποροδικείου.

693. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου, τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 532 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους τύπους, δαπάνῃ τῶν καταδικασθέντων.

Κεφάλαιον Δ'. — Περί διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας

694. Εἰς ὅλας τὰς ἐπὶ ἀπλῇ ἢ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεις αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαί, ἐκτὸς τῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 689 διαλαμβανομένων, χωρίζονται ἀπὸ τῆς ποινικῆς δίκης· ἅπασαι δὲ αἱ πρὸς τὴν περιουσίαν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως δριζόμεναι διατάξεις ἐκτελοῦνται μηδόλως ἐπιλαμβανομένων αὐτῶν τῶν πλημμελειοδικείων ἢ κακουργιοδικείων.

695. Ὁφείλουσιν ἐν τούτοις οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως νὰ παραδώσωσι πρὸς τὸν εἰσωγγελέα τὰ ἔγγραφα, δικαιόγραφα καὶ τὰς πληροφορίας, ὅσαι ἤθελον παρ' αὐτοῦ ζητηθῆ—Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιόγραφα, τὰ παρὰ τῶν συνδίκων διευθυνηθέντα, μένουσι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνῶσιν τῶν διαφερομένων. Ἡ κοινοποίησις αὐτῶν γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων, δυναμένων νὰ λάβωσι ἰδιωτικὰ αὐτῶν ἀντίγραφα ἢ νὰ ζητήσωσιν ἐπίσημα παρὰ τοῦ γραμματέως. Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιόγραφα, ὧν δὲν διατάχθῃ ἡ παρακατάθεσις, ἀποδίδονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους ἐπὶ ἀποδείξει.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

696—707. Κατηγρ. διὰ τοῦ Α.Ν. 635. τῆς 17]24 Ἀπριλίου 1937 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου», ὁρισαντος τὰ ἐξῆς: *

Κεφάλαιον Β'.— Περὶ ἀποκαταστάσεως

14. Ὁ πτωχεύσας ἀποκαθίσταται, α') ἐάν παρῆλθε δεκαετία ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, β') ἐάν ἐγένετο πτωχευτικὸς συμβιβασμὸς τελεσιδίκως ἐπικυρωθεὶς, γ') ἐάν ἐξώφλησεν ἀπαντὰς τοὺς πτωχευτικοὺς πιστωτὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ τοὺς μέχρι κηρύξεως τῆς

* Τὰ καταργηθέντα ἄρθρ. 696—706 τοῦ Ἐμπ. Νόμου εἶχον ὡς ἐξῆς:

696 [608]. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις ἐξώφλησεν ὀλοσχερῶς ἀπαντὰ τὰ ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα, δύναται ν' ἀποκατασταθῆ. Δὲν δύναται ν' ἀποκατασταθῆ, ἐάν μέλος ᾖν πτωχεύσεως τινὸς ἐμπορικῆς ἐταιρείας, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἀπαντὰ αὐτῆς τὰ χρεῖα ἐξωφλήθησαν ὀλοσχερῶς ὡς πρὸς τε τὸ κεφάλαιον, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα, καίτοι συνάψας ἰδιαιτέρον μετὰ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συμβιβασμόν.

697 [609] Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσις ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἐφέτας, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ὁποίων ἐκηρύχθη δικαστικῶς ἡ πτώχευσις, ἐπισηναπομένων εἰς αὐτὴν ἐξοφλητικῶν καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

698 [610]. Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεύς, κοινοποιηθεὶς πρὸς αὐτὸν τῆς αἰτήσεως, διευθύνει ἀντίγραφα αὐτῆς παρ' αὐτοῦ ἐπικεκυρωμένα πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς κατοικίας τοῦ πτωχεύσαντος· ἐάν δὲ μετέβαλεν οὗτος κατοικίαν μετὰ τὴν πτώχευσιν, καὶ πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου συνέβη ἡ πτώχευσις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας δυναθῶσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἐκτιθεμένων.

πτωχεύσεως τόκου, προσάγων εἴτε ἐξοφλητήρια εἴτε δῆλων αὐτῶν ἔγγραφοι δτι ἱκανοποιήθησαν.

15. 1. Ἀπαγορεύεται ἡ πτωχευτικὴ ἀποκατάστασις τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ ὀλίγα χρεωκοπία, ἐκτὸς ἐὰν ἐπῆλθε ποινικὴ ἀποκατάστασις.— 2. Ἡ πτωχευτικὴ ἀποκα-

699 [611]. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δε, τε πα ἄ πρωτοδικαίς εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουσι φροντίσει, ὥστε ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης αἰτήσεως νά μείνη τοιχοκολλημένον ἐπὶ δύο μῆνας εἰς τε τὰ ἀκροατήρια ἐκατέρων τῶν δικαστηρίων, εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τὸ δημαρχεῖον καὶ νά καταχωρισθῆ περίληψις αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

700 [612]. Ὅστις τῶν πιστωτῶν δέν ἔλαβεν δλόκληρα τὰ πρὸς αὐτὸν ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων ὀφειλόμενα, καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα δύναται διαρκούσης τῆς τοιχοκολλήσεως, ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀποκατάστασιν δι' ἀπλῆς ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ ἐκθέσεως, συνοδευομένης μὲ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· ὁ ἀνακόπτων πιστωτῆς δέν δύναται νά εἶναι διάδικος εἰς τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασίαν.

701 [613]. Παρελθόντων τῶν δύο μηνῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουσιν ἀποστείλῃ ἕκαστος ἰδίᾳ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέα δσας συνήγαγον πληροφορίας καὶ τὰς γενομένας τυχὸν ἀνακοπὰς, προσθέτοντες καὶ τὴν περὶ τῆς αἰτήσεως γνώμην τῶν.

702 [614]. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελέα παραδέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν. Ἐὰν αὕτη ἀπορριφθῆ δέν δύναται νά ἐπαναληφθῆ εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους.

703 [615]. Ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν ἀπόφασις ἀποστέλλεται πρὸς τε τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν πρόεδρον τῶν δικαστηρίων, εἰς ἃς ἡ αἴτησις εἶχε διευθυνθῆ, τὰ δὲ δικαστήρια ταῦτα διατάττουσι ν' ἀναγνωσθῆ δημοσίᾳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ν' ἀντιγραφῆ εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀποκατασταθέντος διαγράφεται ἐκ τοῦ πίνακος τῶν πτωχευσάντων.

704 [616]. Εἶναι ἀπρόσδεκτος εἰς ἀποκατάστασιν οἱ ἀντιβαδισαί, οἱ ὀδλοῖοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ

τάσασιν τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ εἶναι δυνατικὴ διὰ τὸν πρόεδρον.— 3. Ἡ ἔγερσις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἐπὶ ἀπλῇ ἢ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ δὲν κωλύει τὴν πτωχευτικὴν ἀποκατάστασιν, ἀλλ' ἢ διὰ τελεσιδίκου βουλεύματος παραπομπῇ ἐπὶ δολίᾳ μὲν χρεωκοπίᾳ ἀναστέλλει, ἐπὶ ἀπλῇ δὲ δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ν' ἀναστέλλῃ τὴν κήρυξιν τῆς ἀποκαταστάσεως.— 4. Ἐάν μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχευτικῆς ἀποκαταστάσεως ἐπῆλθε καταδίκη ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, ἢ πτωχευτικὴ ἀποκατάστασις ἀκυροῦται αὐτοδικαίως, δύναται δὲ νὰ ἀκυρωθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου, αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιαφερομένου, ἐάν ἐπῆλθε καταδίκη ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ.— 5. Ἀκυρωθεῖσης τῆς ἀποκαταστάσεως, αἱ μεταξὺ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἀκυρώσεως αὐτῆς γενόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀποκαταστάντος πράξεις διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθ. 615 μέχρι 625 Ἔμπορ. Νόμου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως.

16. Εἰς τὰς περὶ ἀποκαταστάσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ὑπάγονται αἱ ὑπὸ ἑκκαθάρσιν δυναμίειδικοῦ νόμου τεθεῖσαι ἑταιρεῖαι.

17. 1. Ἡ ἀποκατάστασις κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου τῆς πτωχεύσεως, αἰτήσῃ τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ, ἐν ἀποβιώσει αὐτοῦ, αἰτήσῃ τινὸς τῶν κληρονόμων.— 2. Ὁ πρόεδρος καθορίζει δικάσιμον καὶ διατάσσει τὴν ἐν τῷ Δελτίῳ δημοσιέυσιν περιλήψεως τῆς αἰτήσεως καὶ τῆς δικάσιμου.— 3. Ἡ δικάσιμος δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ εἰς ἡμέραν πρὸ τῆς παρόδου τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ.— 4. Ἐπιμελεῖα τοῦ αἰτοῦντος κλητεύεται ὁ τυχὸν ὕφισταμένος σύνδικας.— 5. Ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἐν τῷ Δελτίῳ.— 6. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου χωρεῖ μόνον, α')

ἀπάτη καταδικασθέντες καὶ οἱ ὑπόλογοι, οἷον ἐπιτροποὶ, διαχειρισταὶ ἢ θεματοφύλακες, ὅσοι δὲν ἔδωκαν μηδὲ ἐξώφλησαν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν.

705 [617]. Εἶναι προσδεκτὸς εἰς ἀποκατάστασιν ὁ ἀπλοῦς χρεωκόπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινήν, ἢ ἔλαβε τὴν βασιλικὴν χάριν.

706 [618]. Ὁ πτωχεύσας δύναται ν' ἀποκατασταθῇ καὶ μετὰ θάνατον.

(Σημείωσις. Ἡ πτωχευτικὴ ἀποκατάστασις τοῦ ἔμπορ. νόμου εἶναι διάφορος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ποινικῆς δικονομίας).

ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν ἐντός τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, καί, β') τριτανακοπή.— 7. Ἐπὶ πάσης περιπτώσεως ἀποκαταστάσεως, ἐὰν ἀπερρίφθῃ ἡ περὶ ταύτης αἰτήσις δύναται νὰ ὑποβληθῇ νέα αἰτήσις μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως.

18. 1. Ἡ στέρησις τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 δικαιωμάτων αἴρεται διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἀποκαταστάσεως.— 2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 στέρησις τῆς διοικήσεως τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας περατοῦται, α') διὰ τοῦ διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως κηρυχθέντος πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ, β') διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐδ. γ' ἐξοφλήσεως, καί γ') ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 14 ἐδ. α' ἡ ἀποκατάστασις δὲν αἴρει τὴν πτώχευσιν, ἣς ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ:

707. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1879. Ἄλλ' αἱ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης κηρυχθεῖσαι πτωχεύσεις θέλουσι διεξαχθῆ κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ὁρισμοὺς τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως καὶ τῶν περὶ παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἔνεκεν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας, διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, αἰτινες ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν πτωχεύσεων τῶν κηρυχθεισῶν πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1879.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

** (Σημ. Κατ' ἄρθρ. 21 τοῦ αὐτοῦ π. ν. 635/1937 «Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 696 (608) ἕως 706 (618), 533 (445), 590 (502) καὶ 577 (489) τοῦ ἐμπορ. νόμου, β) αἱ π. ν. 6265 καὶ 6438 περὶ πτωχευτικῆς ἀποκαταστάσεως, γ) πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα (α. ν. 635/1937) νόμον).

Εν τῷ ἑαυτοῦ παραρτήματι περιλαμβάνονται αἱ
ἀποφασιστικαὶ, ἢ αἱ ἀποφασιστικῶς ἐκτιμηθεῖσαι, καὶ αἱ
ἀποφασιστικῶς ἐκτιμηθεῖσαι.

- α) Ἐπιτομὴν περιλήψεως.
- β) Γενικὴν
- γ) Χρηστικὰ, νομικὰ ἰσοδυναμοῦσα, κλπ.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- α) Ἐπιτομὴν καὶ ἀποφασιστικῶς ἐκτιμηθεῖσαι.
- β) Ἰδιωτικῶς ἀποφασιστικῶς ἐκτιμηθεῖσαι.
- γ) Ἐπιτομὴν ἰσοδυναμοῦσα.
- δ) Χρηστικὰ.
- ε) Ἐπιτομὴν.
- στ) Σημειώματα.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ παραρτήματι καταχωρίζονται οἱ σπουδαιότεροι, ὕλης ἐμπορικοῦ δικαίου, νόμοι καὶ διατάγματα καὶ δὴ ὡς ἑξῆς :

- α) Ἐμπορικὴ ναυτιλία.
- β) Γενικαὶ ἀποθήκαι.
- γ) Νηολόγια, ναυτικὰ ὑποθηκολόγια, κλπ.
- δ) Σύγκρουσις πλοίων.
- ε) Ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός.
- στ) Ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια.
- ζ) Ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις ἀσφαλίσεως.
- η) Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι.
- θ) Χρηματιστήρια.
- ι) Ἐπιταγή.
- ια) Σήματα.

Α'.

Α) Διάτ. τῆς 14 Νοεμ. 1836 «περί ἐμπορικῆς ναυτιλίας».

1. Ὅλα τὰ ἑλληνικά ἐμπορικά πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

2. Ὡς ἑλληνικά ἐμπορικά πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον. α') Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα. β') Τὰ κυριευόμενα ἀπὸ ναυτικούς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος ἢ εἰς κατά πειρατῶν συμπλοκάς καὶ ἀναγνωριζόμενα ὡς καλὴ λεία. γ') Τὰ δημευόμενα διὰ παράβασιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου. δ') Τὰ ναυαγοῦντα εἰς ἑλληνικά παράλια καὶ, ὡς ἀνίκανα πρὸς περαιτέρω πλοῦν, πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου. ε') Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένην εἰς τὴν ἑλλην. Ἐπικράτειαν, συμπαραλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του. στ') Ὅσα, χωρὶς νὰ ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὑρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15/27 Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας. ζ') Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἕλληνας, παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος.

3. Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἓνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθ' ὅσον δὲν εἶναι προσδιωρισμένον ἢ δὲν προσδιορισθῆ ἄλλως πῶς διὰ συνθηκῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος.

4. Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἐθνικά ἑλληνικά πλοῖα πλέον τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν· ἐάν δὲ εἰς ξένην Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύηται εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ εἰς τὰ ἐμπορικά αὐτῆς πλοῖα μετοχὴ, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὅρισμόν.

5. Ὅλοι οἱ ἀξιοματικοί, καὶ τοῦλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου, πρέπει νὰ εἶναι ὀπῆκοι Ἕλληνες.

6. Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτῆτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὴν ναυτικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του ὡς ἐθνικοῦ καὶ τὴν καταχώρισιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηολόγιον, παραδίδων ἐν ταύτῳ τὴν περιγραφὴν

τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφο, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του. Ὁφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς ποίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περί οὗ λόγος πλοῖον, ἂν εἰς τὴν τοῦ § α', παρουσιάζει μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅπου ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον· ἂν εἰς τὴν τοῦ β', τὴν περί καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον· ἂν εἰς τὴν τοῦ γ', τὴν περί δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον· ἂν εἰς τὴν τοῦ § δ', μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου τὸ πλοῖον ἐναύγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπισκευῆς, ἐπικεκυρωμένην ἀπὸ τὸν δῆμαρχον τοῦ μέρους, ὅπου ἐπεσκευάσθη· ἂν εἰς τὴν τοῦ § ε', μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀπεκατεστάθη σταθερῶς· ἂν εἰς τὴν τοῦ § στ', ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὐρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15|21 Ὀκτωβρ. 1833 Διατ. ἰδιοκτησία ἑλληνική· καὶ τέλος εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ζ', παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον πρᾶξιν τοῦ ἀρμοδίου ἑλληνικοῦ προξενείου, ἢ τῆς ἀρμοδίας ἑλληνικῆς ἀρχῆς, φανερόνους τὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀγορὰν καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστὴς παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιῶδες συμφέρον. Ὁ ἰδιοκτήτης διαβεβαίωσεν ἑνώπιον τοῦ ἐιρηνοδικοῦ τοῦ τόπου, ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους ἑλληνας ἢ ξένους, (οὗτοι δὲ καθῶς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόντωνται ἀκριβῶς ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμετοχὸς τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' οἷονδῆποτε τρόπον εἰς αὐτό.*

7. Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ καὶ ἀφοῦ δοθῆ ὁ ἀπαιτούμενος ὄρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς ποία ἡ ποιότης του ἂν ἢ κατασκευὴ αὐτοῦ εἶναι καλὴ καὶ ἀσφαλῆς, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται· ἐν ταυτῷ δὲ μετρεῖται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

8. Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως, σημαδεύονται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηολόγια ἐκεῖνα

* Βλ. καὶ Ν. ΒΦΚΖ τῆς 6 Μαγτίου 1898 «περὶ ἀνακτῆσεως τῆς ἑλλην. σημαίας ἐπὶ ἐμπορ. πλοίων κ.λ.π.».

τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἀρθ. 2, εἰς καλὴν κατάστασιν.

9. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανέν πλοῖον, μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικὸν καὶ μὴ καταχωρισθὲν εἰς τὸ νηολόγιον ἐνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὰ φέρῃ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

10. Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, καθὼς καὶ τὰ κατερχόμενα τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ ἀλιεῖαν μικρότερα πλοῖα-άρια, διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 3 τόννων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν πρώτην, τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόννων εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν. Ἐκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάγονται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηολόγια καταχωρίσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρόμνην.—Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημειώσεις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς α' καὶ εἰς τὰ τῆς β' κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου, τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἐνὸς δεκαμέτρου.— Διὰ πᾶσαν αὐτογενώμονα ἀλλαγὴν, ἐπίχρισιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα α' κλάσεως πρόστιμον 500 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β' 1000 δραχμῶν.

11. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.— Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται, α') ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρίσεως τοῦ πλοίου· β') ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθη· γ') τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτῆτου· δ') ἡ ἐνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτῆτου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους, Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπισημειοῦνται· ε') τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου· στ') εἰς ποῖαν ἐκ τῶν ἐπὶ τὰς κατηγοριῶν τοῦ ἀρθρου 2 ἀνάγεται· ζ') ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰστῶν καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρόπιδος ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν ἕως τὸ ὀπισθεν κοράκιον, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω καταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἀμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου καταστρώματος), ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχη ἓν μόνον κατάστρωμα, τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μέχρι τοῦ ἑσώτροπιου· η') ἢ κατὰ τόννους χωρητικότης· θ') τὸ εἶδος

τοῦ πλοίου, ἂν π.χ. εἶναι βρίκιον κτλ. ἂν ἔχη παραπέτασμα ἢ δχι.

12. Ἄμα ὡς καταχωρισθῆ ἓν πλοῖον εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῆ ὡς ἐθνικόν, ὁ ἰδιοκτῆτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιόχρεον ἐγγύησιν· α') ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας νόμους· β') ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ἔγγραφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν· καὶ ὅτι ἂν ἤθελε πωλήσῃ τὸ πλοῖόν του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον ἢ ἂν ἤθελε συμβῆ νὰ ἀπολεσθῆ αὐτό, ἢ νὰ κατασχεθῆ ἀπὸ τὸν ἔχθρον, ἢ ἀπὸ πειρατάς, θέλει ἀποδώσει ἀμφοτέρω τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐκδώσαν αὐτὰ ἀρχήν, ἢ, ἐάν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἀρμοδίον ἑλληνικὸν Πρόξενον, διὰ νὰ ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας· ἐάν δὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπολεσθῶσιν, ἀναγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

13. Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῆ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόννων χωρητικότητος, μὲ τὸ ἓν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόννων, μὲ 20 δραχμὰς δι' ἑκάστον τόννον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα, μὲ 30 δραχμὰς κατὰ τόννον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσοστος εἰς μετρητά, ἢ εἰς ἑλληνικά μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου| Φεβρουαρίου 1833 ἐκδοθέντα γραμμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαῖνῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἓν τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιόχρεων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ εἶναι πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

14. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, ὧσων ἢ ἀπόδοσις ἀποκείται εἰς τὸν παραβάτην καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.—Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὀλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐάν γενῆ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 12 § β' ὑποχρεώσεων.

15. Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως, χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ὡς ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α' τύπον.— Τὸ ἔγγραφον τοῦτο,

ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου, περιέχει αὐτολεξεί ὄλα ὄσα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ νηολόγια*.

16. Τὸ ἔγγραφο τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3 δραχμῶν. Διὰ ταῖαυτα ἔγγραφα ἰδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοὺς 30 τόννους θέλει πληρῶνεσθαι, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τόννον περιπλέον ὄντα τῶν 30. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχμῶν εἰσπράττεται, γραφομένου τοῦ ἔγγραφου τῆς ἰδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἔκτης τάξεως (τριῶν δραχμῶν) καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἀπλῶς καταβαλλομένης.— Ἡ χορήγησις τοῦ ἔγγραφου τοῦτου γίνεται διὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ νηολόγια κατεχωρίσθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῆ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

17. Ἄν ἀπολεσθῆ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τινος πλοίου ὡς ἔθνικου ἔγγραφο, ὃ ἰδιοκτητῆς ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως ὅτι ἀπώλεσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἔγγραφο, ἀφοῦ πληρῶσῃ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἀρθρου 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔγγραφο προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἔγινε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ νέον ῥητῶς.

18. Ἄν τὸ πλοῖον, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔγγραφου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἔθνικόν ἐμπορικόν, ἀλλαγθῆ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὃ ἰδιοκτητῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἔγγραφο· ἄλλως ζημιόσθαι τὴν ἐγγυηθείσαν ποσότητα.

19. Ὅσακις ἑλληνικόν ἔθνικόν πλοῖον πωληθῆ, κατὰ μέρος ἢ ἐξ ὄλοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιητὰ περὶ τούτου ἢ ναυτικῆ ἀρχῆς εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηολόγια εἶναι καταχωρισμένον. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ σημειοῖ εἰς τὰ νηολόγια τῆς, καθὼς καὶ ὀπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφου, τὴν γενομένην πώλησιν.— Ἡ παραμέλησις τοῦ ὄρου τούτου τιμῶρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοία α' κλάσεως, μὲ πρόστιμον 200 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β', 400 δραχμῶν.

20—21. (Ἰδε Ν. ΩΔ/1881 «περὶ ναυτιλιακῶν διπλωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων» καὶ Β.Δ. τῆς 25 Ἀπρ. 1910.

* Βλ. καὶ ἄρθρ. 38 ἐπὶ τοῦ βασιλ. διατ. τῆς 10 Ἰουλίου 1910 «περὶ νηολογίου κ.λ.π.».

22. Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξει καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινὸς πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἔκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον· ὅστις, ἐπιστάτης τελωνείου, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας, δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἔκπλευσιν τοιοῦτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὕπὸ τὴν ἐπιστάσιαν του λιμένα· ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης πλοίου, ἀναδεχθῆ ἔν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου πλοίου· καὶ τέλος ὅστις μεταχειρισθῆ ἔν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις, γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην, δεχθῆ τὰς διὰ τοιοῦτου πλοίου στελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὥρων τὴν πλησιαιτέραν λιμενικὴν ἀρχήν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5000 δραχμῶν.

23. Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχη πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνώρισεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησομένας διατάξεις καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις. Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς α' κλάσεως, μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β' 300 δραχμῶν.

24. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαραλλάκτως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμοῦ.

25. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως κυροῦνται ὅλοι οἱ ὀρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 15/27 Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Β. Δ. Διάταγμα 15/27 Δεκεμ. 1836 «Περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ν. 4183/1929 «περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος κ.λ.π. ἐν τῷ ἐμπορ. ναυτικῷ».

Ν. Δ. τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 (Ποινικὸς καὶ πειθαρχικὸς κώδιξ τοῦ ἐμπορ. ναυτικοῦ).

Ν. ΥΜΔ]1858 «Περὶ χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ν. ΩΔ]1880 «Περὶ ναυτιλιακῶν διπλωμάτων τῶν ἑλληνικῶν πλοίων».

Β'.

Ν. ΒΥΙΗ' «περί γενικῶν ἀποθηκῶν» τῆς 10]13 Ἀπρι-
λίου 1896.

Κεφάλαιον Α'.—Περί γενικῶν ἀποθηκῶν.*

1. Σκοπὸς τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν εἶναι: α) Ἡ φύλα-
ξις καὶ ἡ συντήρησις τῶν ἐν αὐταῖς ἀποθηκευομένων ἐμ-
πορευμάτων καὶ προϊόντων. β) Ἡ ἔκδοσις δικαιογράφων,
ὕπὸ τὸ ὄνομα ἀποδεικτικὰ ἀποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυρὸ
γραφα.

2. Ἡ ἀδεια πρὸς σύστασιν γενικῆς ἀποθήκης χορη-
γεῖται διὰ β. διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ
συμβουλίου: α) Εἰς τραπέζας καὶ εἰς ἐτέρας ἀνωνόμους
ἐταιρείας. β) Εἰς κεφαλαιούχους, τραπεζίτας ἢ ἐμπόρους
κοινῶς ἀνεγνωρισμένους ὡς τοιοῦτους, τηρούντας τὰ ὑπὸ
τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου κεκανονισμένα βιβλία, καὶ πληρώ-
νοντας τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἐπιτηδευμάτων ὠρισμένον
ἀνώτερον φόρον τῆς οἰκείας κλάσεως.

3. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ζητοῦντες καὶ
λαμβάνοντες ἀδειαν οὐστάσεως ἀποθηκῶν ὑποχρεοῦνται
νὰ καταθέτωσιν ἐγγύησιν, ἧς τὸ ποσόν, ἀν εἶναι χρημα-
τικῆ, προσδιορίζεται διὰ τοῦ περὶ τῆς ἀδειας πρὸς σύ-
στασιν τῆς ἀποθήκης β. διατάγματος, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ
νὰ εἶναι ὅτε ἐλάσσον τῶν εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων
δραχμῶν, οὐδὲ νὰ ὑπερβαῖνῃ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας. Ἐν-
ὅμως ἡ κατατιθεμένη ἐγγύησις εἶναι εἰς χρεώγραφα τοῦ
Κράτους, εἴτε ὁμολογίαι ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν, ἢ ἄλ-
λων ἀνωνόμων ἐταιρειῶν, ἐπὶ τῇ ἀγοραῖα αὐτῶν ἀξία. Ἡ
ὡς ἀνω ἐγγύησις χρησιμεύει διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 12
εὐθύνας.

4. Ἡ πρὸς χορήγησιν ἀδειας αἰτησις ὑποβάλλεται
εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν· ἐν αὐτῇ δὲ δηλοῦν-
ται ὅσον οἶον τε λεπτομερῶς τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἀνεγερ-
θῆσεται ἡ οἰκοδομή, ἢ συνοικία τῆς πόλεως, ἢ ὁδὸς καὶ

* (Σημείωσις. Ὁ Νόμος ΒΥΙΗ τίθεται εἰς ἰσχύν, μετὰ τὴν
τροποποίησιν, συμπλήρωσιν καὶ ἐρμηγείαν διὰ τοῦ ν. 5155/1931).

ἢ χωρητικότης τῆς ἀνεγερθησομένης ἀποθήκης. Μετὰ τῆς αἰτήσεως συνοποβάλλεται καὶ τὸ ἀρχιτεκτονικὸν διάγραμμα αὐτῆς.—Ὡς γενικαὶ ἀποθήκαι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὑπάρχοντα ἤδη κτίρια ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει δέον νὰ περιλαμβάνῃ ἢ αἰτηοῖς λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς τοποθεσίας, τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς χωρητικότητος τῶν κτιρίων τούτων, νὰ δηλωῇ δὲ τὴν συνοικίαν καὶ τὴν ὁδὸν ἐφ' ἧς ταῦτα κεῖνται.

5. Ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ β' διατάγματος, τοῦ χορηγοῦντος τὴν ἀδειαν τῆς ἰδρύσεως τῆς γενικῆς ἀποθήκης, ὁ αἰτήσας, πρὸς ὃν ἐχορηγήθη ἢ ἀδεία, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ταμίᾳ τὴν ὀρισθεῖσαν ἐγγύησιν, ὑποβάλλων τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ ἐντὸς πενθημέρου προθεσμίας τὴν περὶ τούτου προσήκουσαν ἀπόδειξιν. Ἄν ἡ ἐγγύησις δὲν κατετέθη ἐντὸς τῶν εἴκοσι ἡμερῶν, καὶ ἡ περὶ τῆς καταθέσεως αὐτῆς ἀπόδειξις δὲν ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ὁ πρὸς ὃν ἐχορηγήθη ἡ ἀδεία καθίσταται αὐτοδικαίως ἔκπτωτος τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δικαιώματος τῆς ἰδρύσεως τῆς γενικῆς ἀποθήκης, ἀνεὺ δικαιώματος ἀποζημιώσεως.

6. Πρὸ τῆς εἰς δημοσίαν χρῆσιν παραδόσεως τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν μηχανικῶν ἐξετάζει τὰ κτίρια καὶ ἀποφαίνεται δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ ὑποβληθέντος διαγράμματος καὶ περὶ τῆς στερεότητος αὐτῶν.—Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὰ δύο μὲν μέλη διορίζονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ δὲ τρίτον παρὰ τοῦ αἰτήσαντος τὴν σύστασιν τῆς ἀποθήκης.

7. Ἡ γενικὴ ἀποθήκη δύνανται νὰ περιορισθῇ καὶ ἀρξῆθεν εἰς ἀποταμίευσιν ὀρισμένου ἐγχωρίου προϊόντος ἢ ὀρισμένου εἴδους ἐμπορευμάτων. Δύνανται ὡσαύτως ὀρισμένος μὲν χώρος ἐν αὐτῇ νὰ προορισθῇ εἰς ἓν εἶδος προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος, ὁ ὑπόλοιπος δ' εἰς ἕτερα εἶδη.—Τὰ περὶ τούτου δέον σαφῶς νὰ καθορίζωνται ἐν τῇ αἰτήσει καὶ τῷ διαγράμματι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐν τῷ β' διατάγματι, δι' οὗ ἐχορηγήθη ἡ ἀδεία.—Ἐπὶ πάσῃ μεταβολῇ τοῦ ἀρχικοῦ προορισμοῦ καὶ ἐπὶ πάσῃ ἐπεκτάσει τῆς οἰκοδομῆς προκαλεῖται νέα ἀδεία, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 4 ὀριζόμενα.

8. Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον 2 ἀναλαβόντες τὴν σύστασιν μιᾶς ἢ πλειόνων γενικῶν ἀποθηκῶν ὀφείλουσι νὰ δέχωνται ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν πᾶν ἐμπόρευμα ἢ προϊόν, προσκομιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ ἀντιπροώπου αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει ὁ τῶν ἀποθηκῶν χώρος.

Ἐπαγορεύεται ὁμως ἡ εἰσαγωγή εὐφλέκτων ἢ ἐκρηκτικῶν ὀλῶν, ὡς καὶ ἀντικειμένων, ὧν αἱ φυσικαὶ ἰδιότητες ἐπάγονται βλάβην εἰς τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένα ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα.—Ἐπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ εἰσαγωγή προϊόντων ἢ νενοθευμένων, ἢ μὴ καλῶς κεκαθαρμένων καὶ ἀπεξηραμμένων.—Ἐάν ἐγειρήται ἀμφισβήτησις μεταξὺ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀποταμίευσιν καὶ τοῦ διαχειριστοῦ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, ἀποφαίνεται ἐπὶ ταύτης πραγματογνώμων, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔδρα πρωτοδικείου, τῆς πράξεως συντασσομένης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως καὶ ἐκτελουμένης ἐν πρωτοτύπῳ.— Τὰ μὴ συσκευασμένα προϊόντα εἰσι δεκτὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις, ὅταν ὁ αἰτῶν τὴν ἀποταμίευσιν αὐτῶν ἀποδέχεται ἐκ τῶν προτέρων τὴν μετ' ἄλλων ὁμοειδῶν προϊόντων συναπαθήκευσιν, ἢ ὅταν ὁ χώρος τῆς ἀποθήκης ἐπιτρέπη τὴν ἀποταμίευσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι.

9. Ἡ μακροτέρα χρονικὴ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως ὀρίζεται εἰς ἓν ἔτος, δύναται ὁμως νὰ παραταθῇ διὰ συνεννοήσεως τοῦ καταθέτου πρὸς τὸν διαχειριζόμενον τὴν γενικὴν ἀποθήκην καὶ ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος, ἀλλ' εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἀποταμιεύσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ εἶδος τοῦ ἀποταμιευομένου πράγματος καὶ ἡ ἐπὶ τὴν ποιότητα αὐτοῦ ἐπήρεια τοῦ χρόνου.—Ἐάν κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ὁ κύριος τοῦ ἀποτεθηκευμένου πράγματος δὲν προσέλθῃ νὰ παραλάβῃ αὐτό, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς § β' τοῦ ἀρθρου 25 τοῦ παρόντος νόμου. Ἄλλ' ἢ πρὸς ἐκποίησιν δημοπρασία γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου (ν. 5155/1931, ἀρθ. 4) ἐπισπεύσει τοῦ ἐνεχυρογράφου δανειστοῦ ἢ τοῦ διαχειριζομένου τὴν γενικὴν ἀποθήκην).

10. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἀποταμιευμένον προϊόν ἢ ἐμπόρευμα περιῆλθε, διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς ἀποταμιεύσεως, εἰς κατάστασιν, ἣτις ἀπειλεῖ βλάβην καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ πραγμάτων, ὁ διαχειριζόμενος τὴν γενικὴν ἀποθήκην δικαιούται νὰ προκαλῆ διὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει πρωτοδικεῖον, διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, τὴν ἀπόφασιν πραγματογνώμονος, καὶ, ἂν βεβαιωθῇ δι' αὐτῆς ἡ ἐπικειμένη βλάβη, νὰ προσκαλῆ δι' εἰδοποιήσεως, δημοσιευομένης διὰ τινος τῶν ἐγγχωρίων ἐφημερίδων, τὸν ρικαιοῦχον νὰ ἀρῇ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τὸ βλαβὲν ἐμπόρευμα ἢ προϊόν ἐντὸς διορίας τὸ βραδύτερον δεκαπενθήμερου. Ἡ πρὸς τὸν δικαιούχον πρόσκλησις κοινοποιεῖται αὐτῷ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐάν οὗτος τυγχάνῃ ἐν τῷ

τόπω, ἐν ᾧ κεῖται ἡ ἀποθήκη, ἢ ἂν οὗτος δὲν εἶναι ἐκεῖ, ἢ πρόσκλησις κοινοποιεῖται πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Παρελθούσης ὁμοῦς μάτην τῆς διορίσας ταύτης, δικαιοῦται ὁ διαχειριστὴς τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν νὰ ἐκποιήσῃ τὸ πρᾶγμα διὰ δημοπρασίας, διεξαγομένης ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ νὰ κρατήσῃ παρ' ἑαυτῷ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικαιοῦχου τὸ καθαρὸν τμήμα τοῦ ἐκποιηθέντος. — Ὁ διαχειριζόμενος γενικὴν ἀποθήκην δύναται νὰ πλειοδοτήσῃ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ταύτῃ μέχρι ποσοῦ καλύπτοντος τὸ ἐκ δικαιομάτων του ἢ λοιπῶν ἐξόδων, κατ' οἴκειαν αὐτοῦ κρίσιν, λαβεῖν του, εἰς ὅσον προηγήθη δημοπρασία, καθ' ἣν τὸ ἐπιτευχθέν ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπῆρκεσε διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ λαβεῖν τούτου. — Ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐν πλειστηριασμῷ τιμῆματος δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων τούτων τοῦ διαχειριζόμενου τὴν γενικὴν ἀποθήκην, ἐναντι αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ ἀπομένον ἀκάλυπτον ὑπόλοιπον τῶν ἀξιώσεων του, ὃ τε ἀρχικὸς ἀποθέτης, ὡς καὶ οἱ διαδοχικῶς μετέπειτα δι' ὀπισθογραφησεως τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως γενόμενοι κύριοι τοῦ πράγματος, εἶναι ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον ἕκαστος ὑπεύθυνοι, δικαιοῦμενοι εἰς ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ τελευταίου κομιστοῦ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως». Βλ. Ν. 5155/1931 ἄρθρ. 4.

11. Ἐπιτρέπεται ἢ ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιεύσις ἐμπορευμάτων διατελούντων ὑπὸ διαμετακόμισιν, ὡς καὶ ἡ μεταφορὰ τούτων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἀποθήκην, κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας περὶ ἀποταμιεύσεως διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ νόμου. Περὶ τούτου συνομολογεῖται εἰδικὴ σύμβασις μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐκμεταλλευσόμενου τὴν γενικὴν ἀποθήκην, ἐγκρινόμενη διὰ β. διατάγματος.

12. Οἱ ἐκμεταλλευσόμενοι γενικὰς ἀποθήκας ὑπέχουσιν ἀπέναντι τοῦ κατέχοντος τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως εὐθύνην ἐπὶ τῇ φυλάξει καὶ συντηρήσει τῶν ἐν αὐταῖς εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν πάσης ζημίας προελθούσης εἴτε ἐκ πλημμελοῦς ἐνεργείας ἢ ἀμελείας τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ὑπηρετῶν, εἴτε ἐξ ἐλαττώματος τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἀποθηκῶν. — Ἐν περιπτώσει ἀποθηκεύσεως ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων διατελούντων ὑπὸ διαμετακόμισιν, οἱ ἐκμεταλλευσόμενοι γενικὰς ἀποθήκας ὑπέχουσιν εὐθύνην ἀπέναντι καὶ τοῦ Κράτους, ἐπὶ τε τοῖς πληρωτέοις αὐτῷ κατὰ τὸν νόμον δικαιώμασι καὶ ἐπὶ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ κανονισμῶν. (Ν.

5155]1931, ἀρθ. 4). Ἀπαλλάσσονται ὁμῶς πάσης εὐθύνης λόγω τῆς ἐκ φυσικῆς φύρας μειώσεως τοῦ βάρους τῶν ἀποθηκευθέντων πραγμάτων, ὡς καὶ καθ' ἀπάσας τὰς ἐν ἀρθρῷ 30 καὶ 21 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1908 διαταγμάτων ἐγκριθέντος κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ἀναφερομένης περιπτώσεις.—Τὸ ποσὸν τῆς φυσικῆς φύρας δύναται νὰ καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων μεταξὺ τοῦ διαχειριζομένου γενικῆν ἀποθήκην καὶ τοῦ ἀποθέτου, ἀναγραφόμενον ἐπὶ τῶν τίτλων. Μὴ ὑπαρχούσης εἰδικῆς συμφωνίας τὸ ποσὸν τῆς φύρας ὑπολογίζεται βάσει τοῦ κατὰ τόπους ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων ἰσχύοντος ἐκάστοτε πίνακος φυρῶν κατ' εἶδος.—Ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς οὐδαμῶς ὑποχρεοῖ τὸν διαχειριζόμενον τὴν γενικῆν ἀποθήκην, ἐφ' ὅσον ἐν συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἀποδείξῃ ἐπελθοῦσαν πράγματι μεγαλύτεραν φύραν.—Πρακτικῶς ὁμῶς περὶ πραγμάτων τελούντων ὑπὸ τελωνειακῆν ἀποταμίευσιν, ἡ τοιαύτη ἀπαλλαγὴ τοῦ διαχειριζομένου γενικῆν ἀποθήκην δὲν αἰρεῖ τὸ ἐναντι τοῦ ἀποταμιευτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθηκευθέντων πραγμάτων δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς εἰσπραξιν παντὸς ὀφειλομένου αὐτῷ δασμοῦ, τελῶν καὶ λοιπῶν φόρων μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 61 τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος καθοριζομένου ποσοστοῦ φύρας.—Μόνον δὲ ἐφ' ὅσον δὲν ἰκανοποιηθῇ τὸ Δημοσίον ἀπὸ τῶν ἀποταμιευτῆν ἢ τὰ ἀποθηκευθέντα ἐμπορεύματα, εὐθύνεται ὁ διαχειριζόμενος γενικῆν ἀποθήκην καὶ διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ποσοστὸν φύρας.

13. Οἱ εἰσάγοντες εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πρὸς τὸν διαχειριζόμενον ἀποθήκην δικαίωμα ἀποταμίεσεως, κανονιζόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον, κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τρίμηνον κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν.—Τὰ καταβλητέα εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὴν γενικῆν ἀποθήκην δικαιώματα ἀποταμίεσεως ἐπὶ τῶν ἀποθηκευομένων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, ἄτινα ὑποδιαιροῦνται εἰς κατηγορίας κατ' εἶδος, κατὰ ποιὸν ἢ καὶ κατ' ἄλλας διακρίσεις, ἀναγράφονται ἐν διατιμῆσει συντασσομένη ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὰ δικαιώματα τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως των, εἰσπράττονται δι' ὀλόκληρον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παραμονῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἐν τῇ ἀποθήκῃ μετὰ τοῦ νομίμου τόκου προεξοφλήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθυστερήσεως των, βεβαιούμενα δι' ἀποφάσεις τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὸ ἀπὸ 13]19 Σεπτ. 1925 νομοθ. δ. «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ

συναλλαγματικῶν διαφορῶν», καὶ ἀνευ κλητεύσεως τοῦ ἀποθέτου, ἂν οὗτος δὲν εἶναι γνωστός ἢ δὲν ἀνευρέθη. (Ν. 5155/1931 ἀρθρ. 4).

14. Διὰ β. διατάγματος κανονισθῆσονται τὰ περὶ τῆς τοποθετήσεως ἐν ταῖς ἀποθήκαις, τὰ περὶ διακρίσεως τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων καὶ τὰ τῆς ἐν γένει ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀποθηκῶν

Κεφάλαιον Β'.— Περὶ τίτλων ἀποθηκείσεως.

15. Αἱ ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποταμιευμένων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων (τίτλοι ἀποθηκείσεως) ἀποκόπτονται ἐκ τριπλοτύπων βιβλίων τηρουμένου ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὴν γενικὴν ἀποθήκην. Τὰ δύο τμήματα τοῦ φύλλου παραδίδονται τῷ καταθέτῃ, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῇ γενικῇ ἀποθήκῃ.—Τὰ εἰς τὸν καταθέτην παραδιδόμενα δύο τμήματα δύνανται ν' ἀποχωρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ καταθέτου. Τὸ ἐν τούτων ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἀπόδειξιν ἀποταμιεύσεως καὶ φέρει τὸν τίτλον «ἀπόδειξις ἀποθηκείσεως», τὸ δ' ἕτερον φέρει τὸν τίτλον «ἐνεχυρόγραφον».— Ἐπὶ ἐκάστου τῶν τριπλοτύπων τούτων πρέπει ν' ἀναγράφηται :

α) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἢ ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν γενικὴν ἀποθήκην. β) Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ καταθέτου. γ) Τὸ κατατεθὲν ἐμπόρευμα ἢ προϊόν, ὀριζόμενον τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ, σαφῶς δ' ἀναγραφομένης πάσης ἄλλης ιδιότητος, συντελοῦσης εἰς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος καὶ τοῦ χρόνου ἐφ' οὗ κατετέθη τὸ ἐμπόρευμα. δ) Ἐὰν τὸ εἰς τὰς ἀποθήκας ἀποταμιευθὲν ἐμπόρευμα ἢ προϊόν εἶναι ὑπὸ διαμετακόμισιν, πρέπει ὡσαύτως νὰ ἀναγράφηται ἂν εἶναι ἀπηλλαγμένον εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἢ ἂν ὑπόκειται εἰς ἔγγειον φόρον ἢ ἐξαγωγικὸν δασμὸν. ε) Ἐὰν τὸ προϊόν ἢ ἐμπόρευμα εἶναι ἠσφαλισμένον. στ) Ἡ χρονολογία καὶ ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως. Τὰ πρὸς τὸν καταθέτην παραδιδόμενα τμήματα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν ἀποθήκην ἢ ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀποθήκης ὑπαλλήλου αὐτῆς.

16. Ὁ τίτλος καταθέσεως δύνανται νὰ ἐκδοθῇ εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ παρουσιαζομένου εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς ἀποθήκης, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου ἑτέρου προσώπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται μνεῖα ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἐπαγγέλμα-

τος καὶ κατοικίας τοῦ τε παρουσιασθέντος καὶ τοῦ δικαιούχου.

17. Ὁ κατέχων τὴν ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον συνάμα δικαιούχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τὴν ὑποδιαίρεσιν τοῦ τίτλου ἀποθηκεύσεως εἰς μικρότερα τμήματα καὶ τὴν ἔκδοσιν νέων τίτλων ἀποθηκεύσεως δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων. Τὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενον τίτλον ἀποδίδωσι πρὸς ἀκύρωσιν, δι' ἕκαστην δὲ πρᾶξιν ὑποδιαίρεσεως καταβάλλει δικαίωμα μίας δραχμῆς.— «Προσαγομένης τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως καὶ συναινοῦντος τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου (δανειστοῦ) ἢ μερική ἀνάληψις τοῦ ἀποζηκυσθέντος πράγματος δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἔγγραφῆς ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως τοῦ ἀναληφθέντος, τῶν τίτλων ἰσχυρόντων ἐφεξῆς διὰ τὸ ἀπομένον ποσό». Ν. 5155/1931 ἄρθρ. 4 ἐδ. 7.

18. Ἡ ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον μεταβιβάζονται ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως δι' ὀπισθογραφῆσεως. Ἡ ὀπισθογράφησις χρονολογεῖται. Ἡ ὀπισθογράφησις καὶ τῶν δύο τμημάτων τοῦ τίτλου ἀποθηκεύσεως συνεπάγεται τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τοῦ ἀποταμιευμένου ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἐμπορεύματος ἢ προϊόντος. Ἡ ὀπισθογράφησις μόνον τοῦ ἐνεχυρογράφου παρέχει ἐκείνῳ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποῦ ὀπισθογραφήθη, δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος. Ἡ ὀπισθογράφησις μόνῃς τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως μεταβιβάζει τὴν κυριότητα, φυλασσομένων ἀκεραίων τῶν δικαιωμάτων τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου δανειστοῦ.— Ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τοῦ ἀποθέτου ἢ παντὸς νομίμου κομιστοῦ πρὸς τὸν διαχειριζόμενον τὴν γενικὴν ἀποθήκην ὀπισθογράφησις τῶν τίτλων ἀποθηκεύσεως πρὸς εἰσπραξιν δι' ἐκποιήσεως τοῦ πράγματος τῶν δικαιωμάτων τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ἢ πάσης ἄλλης ἐν γένει ἀξιώσεώς του». (Ν. 5155/1931 ἄρθρ. 4 ἐδάφ. τελευταῖον).

19. Ἡ πρώτη ὀπισθογράφησις τοῦ ἐνεχυρογράφου πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσό, τὸν τόκον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τοῦ χρέους, ἀντιγράφεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως, ὑπογράφοντος κάτωθι ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποῦ μετεβίβασθη τὸ ἐνεχυρόγραφον.

20. Ἡ ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον ὀπισθογραφοῦνται καὶ εἰς λευκόν· ἀλλ' ἢ εἰς λευκὸν ὀπισθογράφησις δέον πάντοτε νὰ εἶναι χρονολογημένη μεταβιβάζει δὲ τῷ κομιστῇ πάντα τὰ ἐκ τῆς ὀπισθογραφῆσεως πηγάζοντα δικαιώματα.

21. Ἡ ἐν τῇ ὀπισθογραφίῃ τοῦ ἐνεχυρογράφου παράλειψις τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ καθίστησιν ὑπέγγυον εἰς τὸν καλῆ τῇ πίστει τρίτον κάτοχον τοῦ ἐνεχυρογράφου ἐπὶ λόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ ἐναποθηκευμένου πράγματος, ἐπιφυλάσσομένου τοῦ δικαιούχου τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως, ὅστις ἐπλήρωσε τυχὸν ποσὸν μὴ ὀφειλόμενον, τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ εὐθυνομένου κατὰ νόμον.

Κεφάλαιον Γ'.—**Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου καὶ ἐκποίησης τοῦ ἐνεχύρου.**

22. Ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου δὲν δύναται νὰ προβῆ εἰς ἐκτέλεσιν ἐπὶ ἐτέρας περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, οὐδὲ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων πρὸ τῆς πώλησεως τοῦ ἐναποθηκευμένου πράγματος.— Τὴν κατὰ τῶν ὀπισθογράφων ἀγωγὴν ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου.

23. Ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει μὲν τοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων τοῦ ἐνεχυρογράφου δικαιώματος αὐτοῦ, ἐὰν δὲν συντάξῃ διαμαρτύρησιν τὴν ἐπιούσαν τῆς λήξεως, καὶ ἂν δὲν προβῆ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου, ἀλλὰ διατηρεῖ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀρχικοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν ὀπισθογράφων τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως. Τὸ κατὰ τούτων δικαίωμα παραγράφεται ἐν τὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως.

24. Ὁ πληρώσας τὸ χρέος ὀπισθογράφος ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ.

25. Μὴ ἐξοφληθέντος τοῦ χρέους κατὰ τὴν λήξιν, ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου δανειστής συντάσσει διαμαρτυρικὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 162 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐνώπιον ἐνὸς τῶν συμβολαιογράφων τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κεῖται ἡ ἀποθήκη, μεθ' ἧς δύναται νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου.— Δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐκποίησην ὀρισθείσης, δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ περὶ τῆς ἐκποιήσεως εἰδοποίησις, ἀναγράφουσα τὰ ἐκποιηθησόμενα προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα κατὰ τὴν περὶ ἀποθηκεύσεως ἀπόδειξιν. Ἡ εἰδοποίησις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ καταστήματος τῆς γενικῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ εἰσὶν ἀποτεταμιευμένα τὰ ἐκποιητέα πράγματα. Περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως ταύτης συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ δικαστικοῦ κλητήρος. Ἡ ἐκποίηση γίνεται διὰ δημοπρασίας, διεξαγομένης ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἀποθήκης καὶ τοῦ διευθύνοντος

τὴν γενικὴν ἀποθήκην, ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο τεταγμένου ὑπ' αὐτοῦ ὑπαλλήλου, συντασσομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου. — Ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἀπαγορεύεται. — Τὸ τίμημα κατατίθεται παρὰ τῷ αὐτῷ διευθυντῇ πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐκποιηθέντος πράγματος. Οὐδὲ ἀπαιτεῖται δικαστικὴ τις διατύπωσις πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἐκπλειστηριασματος εἰς τὸν δανειστὴν. Τὸ ἐκπλειστηριασμα δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν.

26. Οἱ κομιστὰι τῶν τίτλων ἀποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυρογράφων ἔχουσι ἐπὶ τῆς λόγῳ ἀσφαλείας ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἐν περιπτώσει δυστυχήματος, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, ἅτινα ἔχουσι ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων ἀντικειμένων. — Τὰ τελωνειακὰ, δημοτικὰ καὶ λιμενικὰ τέλη, ὡς καὶ τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὰς γενικὰς ἀποθήκας διὰ τὴν φύλαξιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀποθηκευμένων πραγμάτων, καταβάλλονται προνομιακῶς πρὸ τῆς ἐπὶ ἐνεχύρῳ ὀφειλῆς. — Τὸ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ὑπόλοιπον κατατίθεται παρὰ τῷ διευθυντῇ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, καὶ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κομιστοῦ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως.

Κεφάλαιον Δ'. — Γενικαὶ διατάξεις.

27. Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ διεκδίκησις τῶν ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένων ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ἐφ' οἷσδήποτε λόγῳ ὀφειλῆς ἢ ὑποχρεώσεωρ τοῦ ἀρχικῶς λαβόντος ἢ τοῦ κατέχοντος τὴν ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως ἢ τὸ ἐνεχυρόγραφον. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ τῆς ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῶν ἀποδείξεων ἐναποθηκεύσεων ἢ ἐνεχυρογράφων περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀναστελλεται ἡ παραδουσις τοῦ ἐνεχύρου, μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὄρισῃ τὸν δικαιούχον. — Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως αἱ περιπτώσεις τῆς πτωχεύσεως. — Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ ἀρθρῷ 449 τοῦ περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας νόμου διατάξεις, καθ' ἣν εἶναι ἄκυρον καὶ ἀνευ ἀποτελέσματος, ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα, πᾶν δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλῆτου πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρως ὀφειλῆς, ἰσχύει μόνον, ἐὰν ὁ πρὸς δὲν μετεβιβάσθῃ δι' ὀπισθογραφῆσεως τὸ ἐνεχυρόγραφον ἐγίνωσκε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν τοῦ μεταβιβάσαντος.

28. Ὁ ἀνευ τοῦ ἐνεχυρογράφου κομιστῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως δύναται νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν τὰ ἀποτεθηκευμένα καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρέους, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν εἰς ἐνέχυρον, ἐὰν καταθέσῃ παρὰ τῇ διευθύνσει τῶν γενικῶν ἀποθη-

κῶν τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς μέχρι τῆς λήξεως τόκους τοῦ χρέους.—Τὸ κατατεθὲν ποσὸν καταβάλλεται τῷ κομιστῇ τοῦ ἐνεχυρογράφου ἐπὶ ἀποδόσει τούτου.

29. Αἱ ἀποδείξεις ἀποθηκείσεως καὶ τὰ ἐνεχυρόγραφα περιβάλλονται διὰ τῶν ἐγγυήσεων καὶ πλεονεκτημάτων, τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἀπονεμομένων εἰς τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμματῖα.

30. Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, τὰ προσαρτήματα καὶ παραρτήματα αὐτῶν εἰσὶν ὑπέγγυα ὑπὲρ τῶν ἐν αὐταῖς ὀπταμιουσάντων τὰ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα τῶν ἐκδοχέων ἢ δανειστῶν αὐτῶν. Ὑπὲρ τούτων καὶ μόνον πρὸς ἀνόρθωσιν ἐπελθούσης τυχόν ζημίας κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται ὑποθήκεις.

31. Αἱ γενικαὶ ἀποθήκαι, οἱ ἐκμεταλλεούμενοι τὰς γενικὰς ἀποθήκας διευθύνται καὶ πάντες οἱ μετέχοντες εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταί, ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀσκούμενον διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τασσομένων ἐκάστοτε πρὸς τοῦτο ὑπάλληλων. Ἐπὶ πάσῃ δὲ ἠλλείψει τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, καταγγελλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτὴν δημοσίου ὑπάλληλου ἢ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑταιρείας, καταδιώκονται ἐπὶ ἰδιοποιήσει κατὰ τὸ ἄρθρον 394 τοῦ ποιν. νόμου.

32. Τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας ἐγγῶρια προϊόντα εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται πληρωμὴν εἴτε λιμενικοῦ φόρου εἴτε δημοτικοῦ ἢ ἄλλου οἰουδήπου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν. Ἡ ἀτέλεια αὕτη δὲν ἐκτείνεται καὶ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ λιμένος ἐξαγωγὴν.

33. Αἱ ἀποδείξεις ἀποθηκείσεως ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου λεπτῶν 50, τὰ δὲ ἐνεχυρόγραφα μόνον ὅταν πρόκειται νὰ ὀπισθογραφηθῶσιν ὑπόκεινται εἰς τὸ εἰς τὰς συναλλαγματικὰς ἐπιβαλλόμενον τέλος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων. Τὰ πρωτόκολλα ἐκποίησεως, τὰ πιστοποιητικὰ καὶ αἱ περὶ εἰσπράξεως ἀποδείξεις τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ὑπάγονται εἰς πάγιον τέλος δραχμῆς.

34. Αἱ προνομιούχοι τράπεζαι δύνανται νὰ δέχωνται τὰ ἐνεχυρόγραφα ὡς τὰ συναλλάγματα καὶ τὰ γραμματῖα εἰς διαταγὴν μὲ μίαν ὑπογραφήν ὀλιγώτερον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπογραφῶν, τὸν ὅποιον ἀπαιτοῦσι τὰ καταστατικὰ αὐτῶν.

35. Ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις ἢ βεβαίωσις ὅτι οἱ κατὰ τὴν § β' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου τούτου τραπεζίται ἢ ἔμποροι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην φορολογικὴν κλάσιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν τοῦ λοιποῦ βασιλείου, γίνεται διὰ

πράξεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ ἐδρευόντος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ τελώνου.

36. Πᾶσαι αἱ δίκαι, αἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν παραγόμεναι, δικάζονται ὡς κατεπίγουσαι καὶ συζητοῦνται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ αὐτῶν, ὡς αὐτοδικαίως προτετιμημένοι ὑπὸ πάσης ἄλλης, ἐνώπιον ὄλων τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

37. Διὰ β. διατάγματος θέλει κανονισθῆ ὁ τρόπος τῆς χαρτοσημάνσεως διὰ κινητοῦ χαρτοσήμου τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνεχυρογράφων καὶ ἐν γένει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

38. Πᾶσα διάταξις νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα ἀκυροῦται.

Βλ. περαιτέρω καὶ β.δ. τῆς 18 Αὐγούστου 1899 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΒΥΙΗ περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν» καὶ ν. 5155 τῆς 17 Ἰουλ. 1931.

Ν. ΓΤΙΕ/1908 «Περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων» ὡς ἐσροποποιήθη ὑπὸ **Ν. ΓΩΝΘ/1911**, **Ν. Δ. 21/9/1925**, **Ν. 4476/1930** καὶ **Β. Δ. 20/2/1909** «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ **Ν. ΓΤΙΕ/1908**.

Β) Β. Δ. 10/17 Ἰουλίου 1910 «περὶ νηολογιῶν, ναυτικῶν ὑποθηκολογιῶν κλπ.».

Κεφάλαιον Δ'.—Περὶ νηολογιῶν

25. Πάντα τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα πρώτης κλάσεως, ἢτοι τὰ καθαρᾶς χωρητικότητος ἐξήκοντα κόρων καὶ κατωτέρω, εἴτε ἰστιοφόρα εἴτε καὶ μὴ, ἐγγράφονται ἐν νηολογίῳ πρώτης κλάσεως.—Πάντα τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δευτέρας κλάσεως ἢτοι, τὰ χωρητικότητος καθαρᾶς ἀνωτέρας τῶν ἐξήκοντα κόρων, ἐγγράφονται ἐν νηολογίῳ δευτέρας κλάσεως, ἀποτελουμένων ἐξ ἰδίου βιβλίου διὰ τὰ ἰστιοφόρα καὶ ἐξ ἰδίου διὰ τὰ διὰ μηχανικῆς δυνάμεως κινούμενα πλοῖα (ἀτμόπλοια κτλ.).

26—27. (Κατηγ. Β. Δ. 25 Ὀκτωβρ. 1919).

28. Ὁ πλοιοκτήτης δικαιούται, 1) νὰ ἐγγράφῃ ἀρχικῶς τὸ πλοῖον αὐτοῦ ἐν τῷ οἰκείῳ νηολογίῳ οἰουδήποτε λιμένος θέλει, 2) νὰ μεταγράψῃ τὸ πλοῖον αὐτοῦ εἰς οἰουδήποτε λιμένος νηολογίον θέλει, συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 34 καὶ 50 τοῦ παρόντος διατάγματος.

29. Ἐκαστὸν πλοῖον λαμβάνει ἐν τῷ νηολογίῳ ἴδιον φύλλον ἐκ δύο σελίδων, ἀποτελουσῶν ἐν πρόσωπον, ἀπαρτίζον τὴν μερίδα τῶν πλοίων. Τὸ φύλλον φέρει ἐν ἐπι κεφαλίδι, 1) τὸν αἰξῶνα ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου, 2) τὸ τοῦ πλοίου, 3) τὸ διεθνὲς αὐτοῦ σῆμα, 4) τὴν εἰς κόρους ὄλικήν χωρητικότητα, 5) τὴν χρονολογίαν τοῦ πρωτοκόλου καταμετρήσεως, 6) τὸ μέγιστον μῆκος, τὸ μέγιστον ἐξωτερικὸν πλάτος καὶ τὸ βάθος τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς καταμετρήσεως, καὶ 7) προκειμένου περὶ πλοίου κινουμένου διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τὴν εἰς ἵππους δύναμιν τῆς μηχανῆς αὐτοῦ.—Ἡ πρώτη σελὶς ἐκάστου φύλλου διαιρεῖται εἰς τρεῖς στήλας. Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ ἀναγράφεται ὁ αἰξῶν ἀριθμὸς τῶν πράξεων. Ἐν τῇ δευτέρῃ πᾶσι πράξις ἐγγραφῆς πλοίου τὸ πρῶτον νηολογουμένου ἐν ἑλληνικῷ νηολογίῳ, ὡς καὶ πᾶσα πρᾶξις μεταβιβάσεως ἐν ὄλω ἢ ἐν μέρει πλοίου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 31—32 τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ ἀναγράφονται αἱ παραπομπαὶ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον ἢ ἀπὸ τόμου εἰς τόμον τοῦ νηολογίου ἢ εἰς τὰ ὑποθηκολογία καὶ βιβλία κατασχέσεων, καὶ σημειοῦται, κατὰ τὸ ἀρθρ. 35, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου καὶ πᾶσα ἄλλη κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιτρεπομένη σημεῖωσις.

30. Ἡ δευτέρα σελὶς τῆς μερίδος ἐκάστου πλοίου διαιρεῖται εἰς ὀκτώ στήλας βοηθητικάς. Αἱ ἐγγραφαὶ τῆς δευτέρας σελίδος γίνονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 33. Ἐν ἀσυμφωνίᾳ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρῃ σελίδι ἐγγραφῶν, ὑπερισχύουσιν αἱ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι.

31. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 29 ἐν τῇ δευτέρῃ στήλῃ ἐγγραφή γίνεται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον, διὰ πράξεως ἀναγραφομένης ἐν τῷ νηολογίῳ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, συναπτῶς, ἀνευ κενῶν διαστημάτων καὶ περιεχοῦσης, α) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τοῦ πλοιοκλήτου ἢ ἐκάστου αὐτῶν, ἂν ὡς πολλοί, ἢ, προκειμένου περὶ ἐμπορικῆς ἐταιρείας, τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἔδραν τῆς ἐταιρείας, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκπροσωποῦντος αὐτήν, β) τὸ ἐγγράφον, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἀπόκτησις ἢ ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου, μετὰ συνοπτικῆς περιλήψεως τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ μὲν συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἀναγράφεται ὁ αἰξῶν ἀριθμὸς, ἡ χρονολογία, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ ἔδρα τοῦ συμβολαιογράφου, ἐπὶ δὲ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἡ χρονολογία καὶ ὁ τόπος τῆς συντάξεως, γ) ἐπὶ ἐγγραφῆς πλοίου κατὰ πρῶτον ἐγγραφομένου εἰς ἑλληνικὸν νηολόγιον καὶ ἄπερ περὶ ῥηθῆεν εἰς τοὺς Ἕλληνας πλοιοκλήτας ἐκ κληρονομίας, εἰ μὲν πρόκειται περὶ κληρονομίας ἐξ ἀδιαθέτου, ἀναγράφε-

ται ἡ κληρονομικὴ σχέσις τοῦ Ἑλλήνου πλοιοκτῆτου πρὸς τὸν ἀποβίωσαντα, τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου τὸ βεβαιοῦν τὴν πρὸς τὸν κληρονομούμενον συγγένειαν τοῦ κληρονόμου καὶ τὴν ἔλλειψιν ἐγγυτέρων συγγενῶν, ἢ ἡ περὶ τούτου ἀποφαινομένη δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου γραμματέως πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας τοῦ κληρονομούμενου περὶ μὴ ὑπάρξεως διαθήκης, εἰ δὲ πρόκειται περὶ κληρονομίας ἐκ διαθήκης, ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς διαθήκης καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς καὶ περὶ τῆς μὴ προσβολῆς αὐτῆς, δ) ρητὴν μνειάν ἂν ἡ κυριότης εἶναι μετακλητὴ ἢ ἂν εἶναι περιωρισμένη, οἷον ἂν βαρύνεται δι' ἐπικαρπίας, ε) τὴν ἰθαγένειαν τῶν πλοιοκτητῶν, ἀναγραφομένης τῆς κατὰ τὸ β. διάταγμα τῆς 11 Νοεμβρίου 1836 (ἄρθρ. 11) ἐνόρκου βεβαιώσεως.—Ἡ πράξις χρονολογεῖται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον ὑπαλλήλου, σύροντος κάτωθι αὐτῆς ὀριζοντίαν γραμμὴν.—Ἡ ἔγγραφὴ πλοίου ἐν ναυπηγήσει γίνεται κατὰ τὸ προσαρτώμενον τῷ παρόντι ὑπόδειγμα.

32. Προκειμένου περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος πλοίου, λόγῳ ἐξασφαλίσεως ἀπαιτήσεως, ἡ ἔγγραφὴ, πλὴν τῶν τοῦ ἀρθροῦ 31 στοιχείων, δεόν ὅπως περιέχη τὴν ρητὴν μνειάν ὅτι ἡ παρούσα μεταβίβασις κυριότητος τοῦ πλοίου γίνεται λόγῳ ἀσφαλίσεως ἀπαιτήσεως μνημονεύουσα τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ τε τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς.—Ἡ ἐν τῷ νηολογίῳ ἔγγραφὴ πρὸς ἐπάνοδον τῆς κυριότητος αὐτοδικαίως εἰς τὸν μεταβιβάσαντα γίνεται ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος, περιέχουσα μνειάν τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα καὶ τὸ στηρίζον ταύτην ἔγγραφον, ὀριζόμενον προκειμένου μὲν περὶ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου, κατ' ἀριθμὸν, χρονολογίαν, ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἔδραν τοῦ συμβολαιογράφου, προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου, κατὰ τόπον ἐκδόσεως καὶ κατὰ χρονολογίαν. Ἡ πράξις αὕτη χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον.

33. Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τῆς δευτέρας σελίδος ἐκάστης μερίδος ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἀρχικῶν πλοιοκτητῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ τὰ τῶν πωλητῶν. Ἐν τῇ τρίτῃ τὰ τῶν ἀγοραστῶν. Ἐν τῇ τετάρτῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν πωληθέντων μεριδίων. Ἐν τῇ πέμπτῃ ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος πρά-

ξῶν. Ἐν τῇ ἕκτη τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν αἰτίᾳ θανάτου γενομένων πλοιοκτητῶν. Ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐγγράφεται πᾶσα αἰτία θανάτου μεταβολῇ κυριότητος πλοίου νηολογημένου ἤδη, ἀναγραφομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 μνημονευθέντων στοιχείων. Ἐν τῇ ἑβδόμῃ στήλῃ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἀγοραστῶν, λόγῳ ἀσφαλίσεως ἀπαιτήσεως, μετὰ συνοπτικῆς μνείας τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεως, ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ σημειοῦται καὶ ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος πρᾶξις περὶ ἐπανόδου τῆς κυριότητος πρὸς τὸν πωλητὴν ἄμα τῇ ἐξοφλήσει. Ἐν τῇ ὄγδῳ στήλῃ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐνόρκου βεβαίωσεως καὶ πᾶσα σημειώσις ἀφορῶσα τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

34. Ἡ μετεγγραφή πλοίου ἐγγεγραμμένου ἐν νέῳ νηολογίῳ, κατὰ τὸ ἄρθρον 31, εἰς νηολόγιον ἐτέρου λιμένος γίνεται αἰτήσι τοῦ πλοιοκτήτου ἢ τῶν συμπλοιοκτητῶν τῶν κεκτημένων πέραν τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἡμίσεος τοῦ πλοίου πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ἐν ᾧ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ μετεγγραφή. Οὗτος γνωστοποιεῖ τὴν αἴτησιν ταύτην τῷ τηροῦντι τὸ νηολόγιον ἐν ᾧ τὸ πλοῖον εἶναι ἐγγεγραμμένον, ὅστις, σημειῶν ἐν τῷ νηολογίῳ αὐτοῦ (ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος τῆς μερίδος τοῦ πλοίου) τὴν αἴτησιν, ἐκδίδει πλῆρες ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς μερίδος τοῦ πλοίου, διαγράφων τοῦτο ἐκ τοῦ νηολογίου τοῦ καὶ πέμπων τὸ ἀντίγραφον πρὸς τὸν αἰτήσαντα τοῦτο νηολόγον. Ὁ τελευταῖος ἐγγράφει τὸ πλοῖον συμφώνως τῷ ἀντιγράφῳ, ὅπερ καταθέτει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτοῦ, σημειῶν ἐν τῇ στήλῃ τῶν παραπομπῶν, ὅτι ἐγένετο μετεγγραφή, ἀφοῦ ὁμοῦ ἐγχειρισθῇ αὐτῷ πιστοποιητικὸν περὶ μὴ ὑπάρξεως ὑποθηκῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἀντίγραφον συμβολαιογραφικῆς συναιρέσεως τῶν ἐνυποθηκῶν πιστωτῶν πρὸς μεταγραφὴν.

35. Ἐπὶ ἀπωλείας τοῦ πλοίου, λόγῳ ναυαγίου, πυρκαϊᾶς, καταβυθίσεως, συγκρούσεως, ἢ ἄλλως, ἢ ἐπὶ ἀπωλείας τῆς ἐλληνικῆς Ἰθαγενείας τοῦ πλοίου, λόγῳ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοῦ, εἴτε ἐν ὄλῳ εἴτε κατὰ ἐξ ἀδιαιρέτου μέρος μεῖζον τοῦ ἡμίσεος, εἰς πλοιοκτητὰς ἀλλοδαπούς, διαγράφεται τὸ πλοῖον ἐκ τοῦ νηολογίου.— Ἡ διαγραφὴ αὕτη γίνεται συνέπεια διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν πρὸς τὸν λιμενάρχην περὶ διαγραφῆς, ἣν ἐκδίδει τὸ ὑπουργεῖον ναυτικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ συλλεγεῖσθαι ἀποδείξεων περὶ ὑπάρξεως διαγραφῆς τοῦ πλοίου.— Πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 29 μνείας, ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ γίνεται καὶ διαγραφὴ, διὰ δύο ἀπεχουσῶν ἀλλήλων πλαγίων γραμμῶν, τῆς ὅλης ἐγγραφῆς, ἄνευ βλάβης τοῦ εὐαναγνώστου αὐτῆς.— Τὸ ἐγγρα-

φον τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τηρεῖται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον.

36. Ἐάν ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον δὲν δύναται νὰ καταχωρίσῃ ἐν αὐτῷ, ἐλλείψει χρόνου, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπάσας τὰς διὰ τὸ νηολόγιον ἐγγραφὰς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συντάσσει ἐκθεσιν, ἣν ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχεῖοις καταχωρίζει ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων. Ἐν τῇ ἐκθεσὶ μνημονεύει συνοπτικῶς ἀπάσας τὰς πρὸς ἐγγραφήν αἰτήσεις μετὰ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ χρονολογεῖ καὶ ὑπογράφει ταύτην, προβαίνει δὲ ἀνυπερθέτως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὰς ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφὰς, ἀναγράφων τὴν χρονολογίαν τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως καὶ μνημονεύων ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων τὴν ἐκθεσιν.

37. Ἐάν ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον ἤθελεν ἀρνηθῆ ἐγγραφήν τινα ἔνεκα οὐσιωδেষτάτων ἐλλείψεων ἐν τοῖς ἐγγραφοῖς τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐγγραφήν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν, εἴτε ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων, ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχεῖοις, εἴτε ἐν ἰδίῳ φύλλῳ χάρτου, ἐν ταῖς λοιπαῖς λιμενικαῖς ἀρχαῖς. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος.

Κεφάλαιον Ε'.—Περὶ ἐγγράφου ἐθνικότητος καὶ περὶ μετονομασίας πλοίου

38. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ τὸ πρῶτον νηολογουμένου πλοίου, ἐκδίδεται «ἔγγραφον ἐθνικότητος», κατὰ τὸ προσαρτώμενον τῷ παρόντι ὑπόδειγμα, προηγουμένης τῆς κατὰ τὸ β. δ. 1ῆς 14 Νοεμβρίου 1836 ἐγγυήσεως. Τὸ ἔγγραφον ἐθνικότητος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ λιμεναρχοῦ «ἐντολῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν».

39. Ἐπὶ πάσης ὀλικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου, εἴτε διὰ πράξεως ἐν ζωῇ εἴτε διὰ πράξεως αἰτίας θανάτου, ἐκδίδεται νέον ἔγγραφον ἐθνικότητος, τὸ δὲ παλαιὸν ἐπιστρέφεται, τιθέμενον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ, ἀφοῦ ἀκυρωθῆ, χιαζόμενον ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον. Αἱ μεταβιβάσεις ποσοτῶν ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ πλοίου σημειοῦνται ὀπισθεν τοῦ ἐγγράφου ἐθνικότητος. Ἐάν δὲ ἐγένοντο τοιαῦτα μεταβιβάσεις ποσοτῶν ἐξ ἀδιαιρέτου πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου πρὸς ἄλλοδαπούς καὶ τὸ ἐντεῦθεν πλοῖον ἀπώλεσε τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον τὸ ἔγγραφον ἐθνικότητος. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ μεταβίβασις γίνεται λόγῳ ἐξασφαλίσεως ἀπαιτήσεως, δὲν σημειοῦται ἡ μεταβίβασις ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐθνικότητος, οὐδὲ ἐκδίδεται νέον τοιοῦτον τὸν τὸν τοιοῦτον δανειστήν. Ἐν περιπτώσει ἀπω-

λείας τοῦ ἔγγραφου ἐθνικότητος, ἐκδίδεται νέον, ἐπὶ ἐνόρκῳ βεβαιώσει τῆς ἀπωλείας, ἐνώπιον εἰρηνοδικείου, τοῦ πρακτικοῦ τοῦ ὁποῦ ἀντίγραφον κατατίθεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ σημειομένης ἐν τῷ νέῳ τῆς ἀπωλείας τοῦ παλαιοῦ.

40. Μέχρι 31 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1911, ὑποχρεοῦνται ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοία δευτέρας κλάσεως νὰ ἐφοδιασθῶσι δι' ἔγγραφων ἐθνικότητος συμφῶνως πρὸς τῷ παρόντι Διατάγματι.

41. Πρὸκειμένου περὶ πλοίου ἀλλοδαποῦ, οὔτινος ἡ κυριότης ἀποκτᾶται παρ' Ἕλληνας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ὅπερ, διαγραφὴν ἐκ τοῦ ἀλλοδαποῦ νηολογίου, πρόκειται νὰ νηολογηθῇ ἐν ἑλληνικῷ νηολογίῳ, ὁ Ἕλληνας πρόξενος τοῦ λιμένος τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου χορηγεῖ τῷ πλοίῳ, σὺν τοῖς λοιποῖς προσωρινοῖς ἀποδημητηρίοις ἔγγραφοις, καὶ προσωρινὸν ἔγγραφον ἐθνικότητος. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀρθροῦ 38. Ὅπισθεν τοῦ προσωρινοῦ τούτου ἔγγραφου ἐθνικότητος σημειοῦται τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πλοίου καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ συνοπτικῶς, ὑπὸ τοῦ προξένου, χρονολογούτος καὶ ὑπογράφοντος. Μετὰ τὴν ἔγγραφὴν ἐν ἑλληνικῷ νηολογίῳ, τὸ προσωρινὸν ἔγγραφον ἐθνικότητος, κατατίθεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον, ἀντικαθιστάμενον δι' ὀριστικοῦ τοιοῦτου.

42. (᾽Ορα ἀρθρ. 250 Ε.Ν.).

Κεφάλαιον ᾽Τ'.—Περὶ σηματολογήσεως πλοίων

43. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἀμέσως μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ τὴν νηολόγησιν τοῦ πλοίου καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔγγραφου ἐθνικότητος χορηγεῖ τῷ πλοίῳ, ἐφ' ὅσον ἡ καθαρὰ αὐτοῦ χωρητικότης εἶναι 30 κόρων καὶ ἀνωτέρω, διεθνῆς σήμα ἐκ τεσσάρων γραμμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀλφαβήτου ὡς ἰδιαίτερον ἐκάστου πλοίου χαρακτηριστικὸν ταυτότητος γνῶρισμα, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ διεθνοῦς κώδικος περὶ σημάτων. Περὶ τοῦ χορηγηθέντος σήματος εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Ἀλλαγὴ τοῦ ἀπαξ χορηγηθέντος σήματος δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε χρῆσις τοῦ αὐτοῦ σήματος δι' ἕτερον πλοῖον.

(Σημ. ἀκολουθοῦσι τὰ ἀρθρὰ 44—58 περιλαμβάνεται μεταβατικῶς καὶ ἀκροτελευτέας διατάξεις τοῦ αὐτοῦ β. δ.).

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΠΛΟΙΩΝ

Α) Ν. ΓΩΠΕΤ (3886)/1911 «περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτ. 1910 δύο διεθνῶν συμβάσεων μεταξύ... «περί συγκρούσεως πλοίων καὶ περὶ θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαϊρέσεως».

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἢ ἄλλος τοῦ πληρώματος κυβερνῶν ἐμπορικὸν πλοῖον, εἴτε ἡμεδαπὸν εἴτε ἀλλοδαπὸν: α) Ὅστις δὲν παρέσχε βοήθειαν πρὸς πρόσωπον κινδυνεῦον νὰ ἀπολεσθῆ ἔνθαλασσῇ, ἐν γνώσει ὧν τοῦ κινδύνου τούτου. β) Ὅστις, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, δὲν παρέσχε βοήθειαν πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ. γ) Ὅστις, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, δὲν ἐγνώρισε πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον τὸ ὄνομα καὶ τὸν λιμένα νηολογήσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου τούτου.—Τὸ ἀδίκημα δὲν ὀφίσταται ἐάν ἢ παράλειψις ἐγένετο ἐξ εὐλόγου φόβου ὅτι ἢ παροχὴ ἀρωγῆς ἢ ἢ γνωστοποιήσις ἤθελεν ἐπαγάγει σοβαρὸν κίνδυνον τοῦ ἴδιου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ.—Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἀπαγγέλλει τὴν ἐφ' ὠρισμένον χρόνον στέρησιν τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας.

Σύμβασις περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων.

1. Ἐπὶ συγκρούσεως γενομένης μεταξύ θαλασσίων πλοίων ἢ θαλασσίων πλοίων καὶ πλοίων ἐσωτερικῆς ναυσιπλοίας, αἱ ἀποζημιώσεις, αἱ ὀφειλόμεναι λόγῳ βλαβῶν προξενηθειῶν εἰς τὰ πλοία ἢ εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν πράγματα ἢ πρόσωπα κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένους διατάξεις, ἀδιαφόρως τῶν ὑδάτων ἐνθα ἢ σύγκρουσις ἐγένετο.

2. Ἐάν ἢ σύγκρουσις εἶναι τυχαία, ἐάν ὀφείλετο εἰς ἀνωτέραν βίαν, ἢ ἐάν ὀφίσταται ἀμφιβολία περὶ τῶν αἰτίων τῆς συγκρούσεως, αἱ ζημίαι βαρύνουσι τοὺς ὑποστάντας αὐτῆς.—Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐν ἢ περιπτώσει εἴτε τὰ πλοία εἴτε τὸ ἐν τούτων ἦσαν ἠγκυροβληθέντα τὴν στιγμήν τοῦ ἀτυχήματος.

3. Ἐάν ἢ σύγκρουσις ἐγένετο πταίσματι ἐνός τῶν πλοίων, ἢ ἀποζημιώσεις ἐπίκειται τῷ διαπράξαντι αὐτό.

4. Ὑπάρχοντος κοινοῦ πταίσματος, ἡ εὐθύνη ἐκάστου τῶν πλοίων εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν βαρύτητα τῶν ἀμειβαίων πταισμάτων. Ἐν τούτοις, ἐάν κατὰ τὰς περιπτώσεις δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ ἀναλογία ἢ ἐάν τὰ πταίσματα φαίνονται ὡς ἰσοδύναμα, ἡ εὐθύνη μερίζεται κατ' ἴσα μέρη.—Αἱ ζημίαι αἱ γενόμεναι εἴτε εἰς τὰ πλοῖα εἴτε εἰς τὰ φορτία αὐτῶν, εἴτε εἰς τὰς ἀποσκευὰς καὶ ἄλλα πράγματα τῶν πληρωμάτων, ἐπιβατῶν καὶ ἄλλων ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου προσώπων, βαρύνουσι τὰ ὑπαίτια πλοῖα κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἀναλογίαν, ἀνευ ἀλληλεγγύης ὡς πρὸς τοὺς τρίτους.—Τὰ ὑπαίτια πλοῖα εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τοὺς τρίτους διὰ τὰς ζημίας τὰς γενομένας διὰ θανάτου ἢ τραυμάτων, σωζομένης ὁμως τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πληρώσαντος μέρος ἀνώτερον ἐκείνου, ὅπερ, κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφ. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ βαρύνει αὐτὸν ὀριστικῶς.—Αἱ ἐθνικαὶ νομοθεσίαι δικαιοῦνται νὰ καθορίσωσιν, ὅσον ὀρᾷ τὴν ἀναγωγὴν ταύτην, τὴν ἔκτασιν τῶν πλοιοκτητῶν ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου αὐτῶν πρόσωπα.

5. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα εὐθύνη ὑφίσταται καὶ καθ' ἑνὴν περίπτωσιν ἢ σύγκρουσις ἐπῆλθεν ἐκ πταίσματος τοῦ πλοιοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ.

6. Ἡ ἀγωγή πρὸς ἀνόρθωσιν ζημιῶν γενομένων συνεισὶ συγκρούσεως, δὲν ὑποβάλλεται οὔτε εἰς διαμετρίαν οὔτε εἰς οὐδεμίαν ἄλλην εἰδικὴν διατύπωσιν.— Δὲν ὑφίστανται νόμιμα τεκμήρια πταίσματος ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην ἐκ τῆς συγκρούσεως.

7. Αἱ ἀγωγαὶ περὶ ἀποζημιώσεως παραγράφονται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ γεγονότος.—Ἡ προθεσμία πρὸς ἔγερσιν τῶν ἀγωγῶν περὶ ἀναγωγῆς, κατὰ τὸ ἐδ. 8 τοῦ ἀρθρ. 4, εἶναι ἑτησία. Ἡ παραγραφή αὕτη τρέχει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς.—Οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παραγραφῶν τούτων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ δικάζοντος τὴν ἀγωγὴν δικαστηρίου. Οἱ ὕψηλοι Συμβαλλόμενοι ἐπιφυλλάσσονται τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδεχθῶσιν ἐν ταῖς Νομοθεσίαις αὐτῶν, ὡς παρατεῖνον τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας, τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἐναγόμενον πλοῖον δὲν ἐγένετο δυνατόν νὰ κατασχεθῇ εἰς τὰ ὕδατα τὰ τελοῦντα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πολιτείας, ἐν ἣ ὁ ἐνάγων ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἢ τὸ κύριον αὐτοῦ ἴδρυμα.

8. Μετὰ τὴν σύγκρουσιν, ὁ πλοίαρχος ἐκάστου τῶν συγκρουσθέντων πλοίων ὑποχρεοῦται νὰ παράσχη ἀρωγὴν πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον, τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἀνευ σοβαροῦ κινδύνου τοῦ ἴδιου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν τούτου.—Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται ἵνα κατὰ

τό δυνατόν γνωρίση τό ὄνομα ἢ τόν λιμένα τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ὡς καί τόν τόπον τοῦ ἀπόπλου καί τοῦ κατάπλου αὐτοῦ.—Ἐπιπλοιοκτῆτης δὲν εὐθύνεται λόγῳ τῆς παραβάσεως μόνης τῶν προηγουμένων διατάξεων.

9. [Σημ. Ἐπιπλοιοκτῆτης εἰς νομοθετικά μέτρα ληπτέα ὑπό τῶν συμβαλλομένων μερῶν].

10. Ἐπιπλοιοκτῆται μεταγενεστέρων συμβάσεων, αἱ παροῦσαι διατάξεις δὲν θίγουσι τοὺς κανόνας περὶ περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτῆτῶν, ὡς οὗτοι ἰσχύουσιν ἐν ἐκάστη πολιτεῖᾳ, οὔτε τὰς ὑποχρεώσεις τὰς τικτομένας ἐκ τῆς συμβάσεως περὶ μετακομιδῆς οὔτε ἐκ πάσης ἄλλης συμβάσεως.

11. Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καί ἐπὶ τῶν δημοσίων πλοίων τῶν ἀποκλειστικῶς ἐκτελούντων δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

12. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμοσθήσονται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅταν τὰ περὶ ὧν πρόκειται πλοῖα εἰσὶν ἰθαγενῆ τῶν πολιτειῶν τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων καί κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων.— Ἐννοεῖται ὅμως: 1) Ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐνδιαφερομένους τοὺς ὄντας ἰθαγενεῖς πολιτείας μὴ συμβαλλομένης, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ παρ' ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων πολιτειῶν ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος. 2) Ὅτι, ὅταν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰσὶν ἰθαγενεῖς τῆς πολιτείας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἐφαρμοσθήσεται ὁ ἐθνικὸς νόμος καί οὐχὶ ἡ σύμβασις.

13. Ἡ παρούσα σύμβασις ἐπεκτείνεται εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ζημιῶν ἄστινας, εἴτε διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἢ παραλείψεως χειρισμοῦ εἴτε διὰ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν κανονισμῶν, πλοῖον ἐπροξένησε πρὸς ἕτερον πλοῖον ἢ πρὸς τὰ ἐπ' αὐτοῦ πράγματα ἢ πρόσωπα, καίπερ μὴ γενομένης συγκρούσεως.

Ν. 5849]1933 «περὶ κυρώσεως ἢ θέσεως ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν κανονισμῶν περὶ ἀποφυγῆς συγκρούσεως τῶν πλοίων».

Ν. 1774]1939 «περὶ διοικ. ἐλέγχου ναυτικῶν ἀτυχημάτων», Ν. 2773/1941, Ν. 9/1946, Διάταγμα 13 Αὐγούστου 1930.

Ν. ΓΩΠΣΤ (3886)1911 «περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτ. 1910 δύο διεθνῶν συμβάσεων μεταξύ... «περί συγκρούσεως πλοίων καὶ περὶ θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως». (Ἐφ. Κυβ. 224 τοῦ 1911).

Σύμβασις περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν περὶ θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως.

1. Ἡ θαλασσία ἀρωγὴ καὶ ἡ ναυαγιαίρεσις τῶν ἐν κινδύνῳ θαλασσιῶν πλοίων, τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων πραγμάτων, τοῦ ναύλου καὶ τοῦ ναύλου τῶν ἐπιβατῶν, ὡς καὶ αἱ ὁμοίαις φύσεως ὑπηρεσίαι, αἱ γενόμεναι μεταξύ θαλασσιῶν πλοίων καὶ πλοίων ἐσωτερικῆς ναυσιπλοίας, ὑποκείνται εἰς τὰς ἐπομένους διατάξεις, ἀνευ διακρίσεως τῶν δύο τούτων εἰδῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἀνευ διακρίσεως τῶν ὁδῶν, ἐνθα αὗται παρεσχέθησαν.

2. Πᾶσα πράξις ἀρωγῆς ἢ ναυαγιαίρεσεως, σχοῦσα ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, παρέχει δικαίωμα δικαίας ἀμοιβῆς.— Οὐδέμητις ὀφείλεται ἀμοιβὴ ἂν ἢ παρασχεθεῖσα βοήθεια μὲν ἀνευ ὠφελίμου ἀποτελέσματος.—Ἐν οὐδέμητις περιπτώσει τὸ πληρωτέον ποσὸν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὴν ἀξίαν τῶν σωθέντων πραγμάτων.

3. Οὐδὲν δικαίωμα ἀμοιβῆς ἔχουσι τὰ πρόσωπα τὰ μετασχόντα τῶν ἐργασιῶν τῆς βοήθειας ἐναντίον ρητῆς καὶ λογικῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ βοηθουμένου πλοίου.

4. Ὁ ρυμουλκῶν δὲν ἔχει δικαίωμα ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἀρωγὴν ἢ ναυαγιαίρεσιν τοῦ ρυμουλκηθέντος πλοίου ἢ τοῦ φορτίου αὐτοῦ, πλην ἐάν παρέσχεν ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, μὴ δυναμένας νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐκπλήρωσις τῆς συμβάσεως τῆς ρυμουλκίας.

5. Ἀμοιβὴ ὀφείλεται καὶ ὅταν ἡ ἀρωγὴ ἢ ναυαγιαίρεσις ἐγένετο μεταξύ πλοίων ἀνηκόντων τῷ αὐτῷ πλοιοκτῆτῃ.

6. Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς ὀρίζεται ὑπὸ τῆς συμφωνίας τῶν συμβαλλομένων καὶ, ἐλλείψει τοιαύτης, ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ. Τὸ αὐτὸ κρατεῖ καὶ περὶ τῆς ἀναλογίας καθ' ἣν ἡ ἀμοιβὴ αὕτη διανεμηθῆσεται μεταξύ τῶν ναυαγιαιρετῶν.—Ἡ διανομὴ μεταξύ πλοιοκτῆτου, πλοιάρχου καὶ τῶν λοιπῶν προσώπων τῶν ὑπηρετούντων ἐν ἑκάστῳ τῶν ναυαγιαιρεσάντων πλοίων, κανονισθῆσεται ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ πλοίου νόμου.

7. Πᾶσα σύμβασις ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως, γενομένη κατὰ τὴν στιγμὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ κινδύ-

νου, δύναται, αίτησαι ενός τῶν συμβαλλομένων, νά ἀκυρωθῆ ἢ νά τροποποιηθῆ ὑπό τοῦ δικαστοῦ, ἐάν οὗτος κρίνῃ ὅτι οἱ συμφωνηθέντες ὅροι δέν εἶναι δίκαιοι.—Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅταν ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ συναίνεσις τινός τῶν συμβαλλομένων ἦτο ἐλαττωματική, λόγῳ δόλου ἢ ἀποσιμπήσεως, ἢ ὅταν ἡ ἀμοιβή, ὑπέρμετρος κατὰ τὴν μίαν ἢ κατὰ τὴν ἄλλην ἐποψίν, εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν παρασχεθεῖσαν ὑπηρεσίαν, ἢ σύμβασις δύναται νά ἀκυρωθῆ ἢ νά τροποποιηθῆ ὑπό τοῦ δικαστοῦ αίτησαι τοῦ ἐνδιαφερομένου συμβαλλομένου.

8. Ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται ὑπό τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, λαμβάνοντος ὡς βάσιν: α) ἐν πρώτοις τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐπιτυχίαν, τὰς προσπάθειας καὶ τὴν ἀξίαν τῶν βοηθησάντων, τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεξε τὸ πρὸς δ ἢ ἀρωγὴ πλοῖον, οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ, τὸ φορτίον αὐτοῦ, οἱ σῶσαι καὶ τὸ σῶσαν πλοῖον, τὸν χρησιμοποιηθέντα χρόνον, τὰ ἐξοδα καὶ τὰς ζημίας ἅς υπέστησαν καὶ τοὺς κινδύνους εὐθύνης καὶ ἄλλους οὖς διέτρεξαν οἱ σῶσαι, τὴν ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν, ἐν περιπτώσει τοιαύτη, τῆς εἰδικῆς διασκευῆς τοῦ βοηθουέντος πλοῖου· β) τὴν ἀξίαν τῶν σωθέντων πραγμάτων.—Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 ἔδ. 2 διανομῆς.—Ὁ δικαστὴς δύναται νά περιορίσῃ ἢ νά μὴ ἐπιδικάσῃ τὴν ἀμοιβήν, ἐάν ἀποδεικνύηται ὅτι οἱ σῶσαι διὰ τοῦ πταίσματος αὐτῶν κατέστησαν ἀναγκαῖαν τὴν ναυαγιαίρειν ἢ τὴν ἀρωγὴν ἢ ὅτι ἐγένοντο ἐνοχοὶ κλοπῶν, ἀποκρῦψεων ἢ ἄλλων βολίων πράξεων.

9. Οὐδεμία ὀφείλεται ἀμοιβὴ ὑπό τῶν σωθέντων προσώπων, μὴ θιγομένων ὅμως τῶν περὶ τούτου διατάξεων τῶν ἐθνικῶν νόμων. Οἱ ὠσαντες ἀνθρωπίνης ζωᾶς, οἵτινες παρεγένθησαν, προκειμένου περὶ ἀτυχήματος ἐπαγαγόντος ναυαγιαίρειν ἢ ἀρωγὴν, δικαιούνται εἰς δίκαιον μέρος τῆς ἀμοιβῆς τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς σῶσαντας τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον, καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν.

10. Ἡ ἀγωγή περὶ πληρωμῆς τῆς ἀμοιβῆς παραγράφεται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀρωγῆς ἢ τῆς ναυαγιαίρεισως. Οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ταύτης ὀρίζονται ὑπό τοῦ νόμου τοῦ δικαστηρίου τοῦ δικάζοντος τὴν ἀγωγήν. Οἱ Ὑψηλοὶ συμβαλλόμενοι ἐπιφυλάσσουνται τὸ δικαίωμα ἵνα ἀποδεχθῶσιν ἐν ταῖς νομοθεσίαις αὐτῶν, ὡς παρατεῖνον τὴν ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαν προθεσμίαν, τὸ ὡς παρατεῖνον τὴν ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαν προθεσμίαν, τὸ ὡς γεγονός ὅτι τὸ πλοῖον πρὸς δ παρεσχέθη ἢ ἀρωγὴ ἢ ἢ ναυαγιαίρεισις δὲν ἠδυνήθη νά κατασχεθῆ ἐντὸς τῶν ὕδα-

των τῶν τελούτων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πολιτείας, ἐν ἣ ὁ ἐνάγων ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἢ τὸ κύριον αὐτοῦ ἴδρυμα.

11. Πᾶς πλοίαρχος ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ἀρωγῆς πρὸς πᾶν πρόσωπον, καὶ αὐτὸ τὸ πολέμιον, τὸ εὐρεθὲν ἐν θαλάσῃ ἐν κινδύνῳ ἀπώλειας, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἀνευ σοβαροῦ κινδύνου τοῦ πλοίου αὐτοῦ, τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ. Ὁ πλοιοκτῆτης δὲν εὐθύνεται λόγῳ παραβάσεων τῆς προηγουμένης διατάξεως.

12. Οἱ Ὑψηλοὶ Συμβαλλόμενοι, ὧν ἡ Νομοθεσία δὲν τιμωρεῖ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παράβασιν, ὑποχρεοῦνται ἵνα λάβωσιν ἢ ἵνα προτείνωσι πρὸς τὰ Νομοθετικὰ αὐτῶν σώματα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τιμωρῆσιν τῆς παραβάσεως ταύτης. Οἱ Ὑψηλοὶ Συμβαλλόμενοι θέλουσιν ἀνακοινώσῃ ἀλλήλοις, ὡς οἶόν τε τάχιον τοὺς Νόμους ἢ τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἤδη θεσπισθέντας ἢ θεσπισθησομένους ἐν ταῖς Πολιτείαις αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης διατάξεως.

13. Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν θίγει τὰς διατάξεις τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν ἢ τῶν διεθνῶν συμβάσεων περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀρωγῆς καὶ ναυαγαιρέσεων ὑπὸ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἰδίως περὶ ναυαγαιρέσεως τῶν ἀλιευτικῶν μηχανημάτων.

14. Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων πλοίων, τῶν ἀποκλειστικῶς τελούτων δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

15. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμοσθήσονται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅταν εἴτε τὸ παρέχον τὴν ἀρωγὴν ἢ τὴν ναυαγαιρέσιν πλοῖον εἴτε τὸ πρὸς ὃ ἡ ἀρωγὴ ἢ ἡ ναυαγαιρέσις πλοῖον εἶναι ἰθαγενὲς τινὸς τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Πολιτειῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων τῶν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων προβλεπομένων. Ἐννοεῖται ὁμοῦς 1) ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐνδιαφερομένους, τοὺς ὄντας ἰθαγενεῖς Πολιτείας μὴ συμβαλλομένης, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ρηθειῶν διατάξεων δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ παρ' ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων Πολιτειῶν ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος· 2) ὅτι, ὅταν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶσιν ἰθαγενεῖς τῆς Πολιτείας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἐφαρμοσθήσεται ὁ ἐθνικὸς νόμος καὶ οὐχὶ ἡ σύμβασις· 3) ὅτι, ἀνευ βλάβης τῶν εὐρυτέρων διατάξεων τῶν ἐθνικῶν νόμων, τὸ ἄρθρον 11 ἐφαρμόζεται μόνον μεταξὺ πλοίων ἰθαγενῶν τῶν Πολιτειῶν τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων.

ΝΑΥΑΓΙΑ, ΝΑΥΑΓΙΑΙΡΕΣΕΙΣ

Β) Νόμ. ΤηΒ «περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεων» τῆς 29 Ὀκτωβρ./17 Νοεμβρ. 1856.

Γ) Ν. 464/1945 «περὶ ἀνελεύσεως καὶ διαλύσεως ναυαγίων», τροποπ. ὑπὸ Ν. 1122/1946, Ν. 276/1947, Ν. 717/1948, Β. Διάτ. 3 Ὀκτωβρ. 1945/5 Ἰαν. 1946, 11 Ἰαν. 1946, 6 Αὐγ. 1946, 6 Ἰαν. 1948.

ΑΘΕΜΙΤΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Νόμος 146 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1913/17 Ἰανουαρίου 1914 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ».

1. Ἀπαγορεύεται κατὰ τὰς ἐμπορικὰς, βιομηχανικὰς ἢ γεωργικὰς συναλλαγὰς πᾶσα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ γινομένη πρᾶξις, ἀντικειμένη εἰς τὰ χρηστὰ ἢθῆ. Ὁ παραβάτης δύναται νὰ ἐναχθῆ πρὸς παράλειψιν καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας.

2. Ὑπὸ τὸν ὄρον «ἐμπορευμάτα» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου νοοῦνται καὶ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα, ὑπὸ τὸν ὄρον δὲ βιομηχανικὰ ἔργασια νοοῦνται καὶ αἱ ἐμπορικαί, βιοτεχνικαὶ καὶ γεωργικαί.

3. Ἀπαγορεύεται εἰς δημοσίᾳ γενομένας γνωστοποιήσεις ἢ ἀνακινώσεις, προοριζομένας δι' εὐρὺν κύκλον προσώπων, πᾶσα ἀνακριβὴς δηλώσις περὶ σχέσεων ἀναφερομένων εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 συναλλαγὰς, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς ποιότητος, τῆς ἀρχικῆς προελεύσεως, τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς ἢ τῆς τιμολογήσεως ἐμπορευμάτων ἢ βιομηχανικῶν ἐργασιῶν, περὶ τοῦ τρόπου ἢ τῆς πηγῆς τῆς προμηθείας, τῆς κατοχῆς βραβείων ἢ ἄλλων τιμητικῶν διακρίσεων, περὶ τῆς αἰτίας ἢ τοῦ σκοποῦ τῆς πωλήσεως ἢ περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν πρὸς διάθεσιν ἐμπορευμάτων, ἱκανὴ νὰ παραγάγῃ τὴν ἐντύπωσιν ἰδιαίτερος εὐνοϊκῆς προσφορᾶς. Ὁ παραβάτης δύναται νὰ ἐναχθῆ πρὸς παράλειψιν τῶν ἀνακριβῶν δηλώσεων καὶ ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας. [Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ νόμου 146 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ» ἐφαρμόζονται καὶ ὁσάκις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιο-

μηχανικά σήματα γίνεται μνεία μεμονωμένως ἢ ὅπως δὴποτε ἄλλως τοπωνυμίας διαφόρου πρὸς τὴν ὀνομασίαν τοῦ ἐν τῷ Κράτει τόπου, ὅπου ἡ παραγωγὴς ἐπιχειρήσις ἢ μνεία ἄλλης ἐνδείξεως ἢ λέξεως ἀπατηλῶς παρεμφεροῦς πρὸς τοιαύτην ἐνδείξιν τοπικῆς προελεύσεως ἔκτος τῶν λέξεων οἵτινες λόγῳ μακροχρονίου χρήσεως ὑποδεικνύουν τὸν τύπον τοῦ προϊόντος (appellation type), ὡς κανιάκ, ὕδωρ Κολωνίας, eau de vie de Lanzig κ.λ.π., ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων δύναται νὰ δημιουργηθῇ παραπλάνησις τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ περὶ τὴν τοπικὴν προέλευσιν τοῦ ὁμοειδοῦς προϊόντος (Ν. 3462 τῆς 19/20 Μαρτίου 1928).]

4. Ὅστις, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως παραγάγῃ τὴν ἐντύπωσιν ἰδιαιτέρως εὐναϊκῆς προσφορᾶς, ποιεῖται ὑπὸ τούτων ὁρων τοῦ ἀρθροῦ 3 ἐν γνώσει ἀναληθεῖς δηλώσεις ἱκανὰς νὰ παραπλανήσουν τὸ κοινόν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3000 δραχμῶν ἢ μὲ μίαν ἐκ τῶν ποινῶν τούτων. Ἐάν αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερόμεναι ἀνακριβεῖς δηλώσεις γίνωσι παρ' ὑπαλλήλου ἢ ἐντολοδόχου, τιμωρεῖται, πλὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐντολοδόχου, καὶ ὁ κύριος ἢ διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐάν ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐν γνώσει αὐτοῦ.

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4, πρὸς τὰς ἐν αὐτοῖς δηλώσεις ἐξομοιοῦνται αἱ δι' εἰκόνων παραστάσεις καὶ ἄλλαι μέθοδοι, αἵτινες σκοποῦν καὶ εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἀντικαταστήσουν αὐτάς. Ἡ χρῆσις ὀνομάτων, ἅτινα ἐν ταῖς συναλλαγαῖς χρησιμεύουν πρὸς ὀνομασίαν ἐμπορευμάτων ἢ βιομηχανικῶν ἐργασιῶν, χωρὶς νὰ σκοποῦν τὸν προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως αὐτῶν, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς ἐν ἀρθροῖς 3 καὶ 4 διατάξεις.

6. Ἐάν διὰ δημοσίᾳ γινομένην γνωστοποιήσεων ἢ ἀνακοινώσεων, προριζομένων δι' εὐρὺν κύκλον προσώπων, ἀναγγέλλεται ἡ ἐκποίηση ἐμπορευμάτων, προερχομένων ἐκ πτώχευσεων, ἀλλὰ μὴ ἀνηκόντων πλέον εἰς τὴν πτώχευσιν, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνακοίνωσις τῆς ἐκ πτώχευσεως προελεύσεως αὐτῶν, ὃ δὲ παραβᾶτης τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1.500 δραχμῶν ἢ φυλάκισιν ἕως δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς τὸ κοινὸν ἀναγγεῖλαι τῆς ἐκποίησησεως ἐμπορευμάτων, ὡς ἀποτελοῦσης διαλύσειν τοῦ καταστήματος ἢ διαλύσειν ὠρισμένου κλάδου αὐτοῦ, ἐάν δὲν μνημονεύηται ἡ αἰτία τῆς διαλύσεως καὶ δὲν προηγηθῇ δήλωσις τοῦ ἐπιχειροῦντος αὐτὴν πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον πρωτοδικῶν, περιέχουσα τὴν αἰτίαν τῆς διαλύσεως, τὸν τόπον, τὸν χρόνον ἐνάρξεως αὐτῆς καὶ κατὰ

λογον τῶν ἐκποιητέων ἐμπορευμάτων, ἔτι δὲ καὶ τὴν βραβαίωσιν ὅτι οὔτε ὁ δηλῶν οὔτε ὁ προηγούμενος κύριος τοῦ καταστήματος προέβη ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ παρενθέτου προσώπου, εἰς ἐκποίησιν ὁμοίας φύσεως ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον ἔτων. Ἡ δὴλωσις ἐπιδίδεται εἰς διπλοῦν, τὸ ἕτερον δ' ἀντίτυπον, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀποδίδεται εἰς τὸν δηλοῦντα. Τοῦ παρά τῷ προέδρῳ κατατιθεμένου ἀντιτύπου δύναται πᾶς τις νὰ λάβῃ γνῶσιν. Ὁ πρόεδρος ἐξελέγχει δαπάναις τοῦ δηλοῦντος τὴν εἰλικρίνειαν τῆς δηλώσεως διὰ δύο πραγματογνωμόνων, ἐκλεγομένων ἐκ καταλόγου καταρτιζομένου ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ἢ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ συλλόγου ἢ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου διὰ δύο πραγματογνωμόνων τῆς ἐκλογῆς του, καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἐκποίησιν. Ἐάν δὲ εὐρεθῇ ἢ δηλωσις ἀνειλικρινῆς, ὁ πρόεδρος διατάσσει τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐκποιήσεως, ἐπιφυλασσομένης καὶ εἰς τοὺς τρίτους τῆς ἐπὶ παραλείψει ἀγωγῆς. Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους γινομένη ἐκποίησις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὀρισμένου χρόνου ἐνάρξεως, δύναται ὅμως ὁ πρόεδρος, ἐκτιμῶν τὰς τυχόν παρουσιάζομενας ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, νὰ χορηγῇ παράτασιν τῆς τοιαύτης διορίας. Ἡ εἰσὼ διετίας ἐκποιήσις λόγῳ διαλύσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐν περιπτώσει θανάτου, πτωχεύσεως ἢ πραγματικῆς παύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἐκποίησις, περὶ ἧς τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐπιτρέπεται μόνον ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ὅπου ὁ δηλῶν μετέρχεται ἀπὸ 6 μηνῶν τὴν ἐπιχείρησιν του, ἐκτὸς ἐάν ὀρίσῃ ἄλλως ὁ πρόεδρος μετὰ γνώμην τῶν πραγματογνωμόνων. Ἐπὶ ἐκποιήσεων ὑπὸ ἐκπτώσιν τιμῶν λόγῳ παρόδου τῆς ἐποχῆς, αἵτινες ὡς τοιαῦται ἀναγγέλλονται καὶ εἶναι ἐν χρήσει ἐν τῷ κανονικῷ ἐμπορίῳ, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις· ἐπιτρέπεται ὅμως ὅπως διὰ β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς κατ' ἔτος, ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ ἡ διάρκεια τῶν τοιούτων ἐκποιήσεων. Ἐάν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃται ἐν τόπῳ, ὅπου δὲν ἔδρευε πρωτοδικεῖον, ἀρμόδιος εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης.

8. Ὁ παραλείπων τὴν δὴλωσιν τοῦ ἄρθρ. 7 ἢ ποιούμενος ἐν γνώσει ἀνακριβῆ τοιαύτην ἢ πωλῶν ἐν τόπῳ ἢ χρόνῳ μὴ ἐπιτετραμένῳ, ἢ ἐκθέτων πρὸς πώλησιν ἐμπορεύματα ἀποκτηθέντα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν κατὰ τὴν διάλυσιν ἢ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸν ἐν τῇ δηλώσει κατάλογον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκι-

■· μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3000 δραχμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων. Ὁ παραλείπων εἰς τὰς πρὸς τὸ κοινὸν ἀναγγελίας τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφ. 1 μνείαν τῆς αἰτίας τῆς διαλύσεως, ἢ ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν β. διαταγμάτων, περὶ ὧν τὸ προτελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου, 7, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1500 δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν ἕως δύο μηνῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.

9. Διὰ β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δύνανται νὰ ἰσοθῆ ὅπως ἢ κατ' ἐπάγγελμα λιανικὴ πώλησις ὠρισμένων ἐμπορευμάτων γίνηται μόνον εἰς ὠρισμένας μονάδας ἀριθμοῦ, μέτρων ἢ βάρους, ἢ μόνον ἐάν φέρωνται σημειωμένα ἐπ' αὐτῶν, τοῦ περικαλύμματος ἢ τοῦ δοχείου, ὁ ἀριθμὸς, τὸ μέτρον, τὸ βάρος, ὁ τόπος τῆς κατασκευῆς ἢ τῆς προελεύσεως αὐτῶν. Ὁ παραβάτης τῶν ὀρισμῶν τῶν διαταγμάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.

10. Τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 προβλεπομένων πράξεων τὴν παράλειψιν δύναται ν' ἀξίωση πᾶς ἐπαγγελματίας, ὅστις παράγει ἢ ἐμπορεύεται ὁμοία ἢ συγγενῆ εἶδη, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια, οἱ ἐμπορικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ ἢ ἐν γένει ἐπαγγελματικοὶ σύλλογοι. Ὅμοίως οἱ ἄνω ἐπαγγελματῆται, τὰ ἐπιμελητήρια καὶ οἱ σύλλογοι ἔχουσι ἐννομον ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει τῶν κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 6, 8 καὶ 9 ἐπιχειρουμένων πράξεων, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀναγγελίας πρὸς τὸ κοινὸν ἀνευ τῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν ἢ τὸν εἰρηνοδίκην δηλώσεως.— Εἰς ἀνόρθωσιν τῆς κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου προερχομένης ζημίας ὑποχρεοῦται: α') Ὅστις εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ ἄρθρου 3 ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ τὸ ἀναληθὲς τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων διαφημίσεων.— Κατὰ συντακτῶν, ἐκδοτῶν, τυπογράφων, πρακτόρων ἡμερησίων ἢ περιοδικῶν, χωρεῖ τότε μόνον ἀξίωσις ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἐάν ἐγνώριζον τὸ ἀναληθὲς τῶν ἀνακοινώσεων. β') Ὅστις ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνει τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 6, 7, 8 καὶ 9, ὀριζόμενα.— Πρὸς παύσιν τῶν κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 1, 3, 6, 8 καὶ 9 ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀναγγελίας πρὸς τὸ κοινὸν, γινομένων ὑπὸ τινος ὑπαλλήλου ἢ ἀντιπροσώπου ἐπιχειρήσεως ἢ καταστάματος πράξεων, ὑπο-

χρεούται και δύναται να έναχθῆ και ὁ κύριος ἢ ὁ διευθυντής.

11. Ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ ἰσχυριζόμενος ἢ διαδίδων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν ἢ ἐπιχείρησιν ἐτέρου, τὸ πρόσωπον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας τρίτου, εἰδήσεις δυναμένας νὰ βλάψωσι τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τὴν ἐμπορικὴν πίστιν αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται, ἐφ' ὅσον τὰ διαδοθέντα δὲν εἶναι κατὰ τρόπον εὐαπόδεικτον ἀληθῆ, εἰς ἀνόρθωσιν τῆς εἰς τὸν ἀδικηθέντα προσγενομένης ζημίας. Ὁ ἀδικηθεὶς δύναται πρὸς τοῦτοις ν' ἀξιώσῃ τὴν παράλειψιν τῆς ἐπαναλήψεως ἢ τῆς περαιτέρω διαδόσεως τῶν ἀνακριβειῶν.—Προκειμένου ὁμως περὶ ἐμπιστευτικῆς ἀνακοινώσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ πληροφορῶν ἢ ὁ πρὸς ὃν ἢ πληροφορία ἔχει εὐλογον συμφέρον, δύναται νὰ ζητηθῆ ἡ παράλειψις μόνον, ἐὰν τὰ ἀνακοινωθέντα εἶναι ἀναληθῆ.—Ἐὰν δ' ὁ πληροφορῶν ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ τὸ ἀναληθὲς τῆς ἀνακοινώσεως, ὑποχρεοῦται καὶ εἰς ἀνόρθωσιν τῆς τυχόν προσγενομένης ζημίας. Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 1 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

12. Ὁ ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας ἰσχυριζόμενος ἢ διαδίδων ὡς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐργασίαν ἐτέρου τὸ πρόσωπον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας τρίτου, εἰδήσεις, δυναμένας νὰ βλάψωσι τὴν ἐπιχείρησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιαδῶν δραμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.—Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ κύριος ἢ ὁ διευθυντής τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐὰν οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἰσχυρισμοὶ ἢ διαδόσεις ἐγένονται ἐν γνώσει αὐτοῦ παρὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων του.

13. Ὅστις κατὰ τὰς συναλλαγὰς ποιεῖται χρῆσιν ὀνόματός τινος, ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας, ἢ ἰδιαιτέρου διακριτικοῦ γνωρίσματος καταστήματος ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ἐντύπου τινός κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ σύγχυσιν μὲ τὸ ὄνομα, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸ ἰδιαιτέρον διακριτικὸν γνώρισμα, ἄτινα ἕτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται νὰ ὑποχρεωθῆ ὑπὸ τοῦ τελευταίου εἰς παράλειψιν τῆς χρήσεως. Ὑποχρεοῦται δὲ πρὸς τοῦτοις ἀπέναντι τοῦ ζημιωθέντος εἰς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας, ἐὰν ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι διὰ τῆς καταχρήσεως ταύτης ἠδύνατο νὰ προκληθῆ σύγχυσις.—Πρὸς τὸ ἰδιαιτέρον διακριτικὸν γνώρισμα ἐξομοιοῦνται καὶ ἐκεῖνα ἐν γένει ἐκ τῶν σημείων

καταστήματος ἢ ἐπιχειρήσεώς τινος, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται εἰς τοὺς σχετικούς κύκλους τῶν συναλλαγῶν ὡς ἰδιαίτερα διακριτικά αὐτῶν.—Ὡς ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνῶρισμα θεωρεῖται καὶ ὁ ἰδιαίτερος διασηματισμὸς ἢ ἡ ἰδιαίτερα διακόσμησις τῶν ἐμπορευμάτων τῆς συσκευῆς ἢ τοῦ περικαλύμματος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστά εἰς τοὺς σχετικούς κύκλους τῶν συναλλαγῶν ὡς διακριτικά σημεῖα τῶν ὁμοίων ἐμπορευμάτων ἄλλου τινός.—Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 10 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

14. Ὅστις κατὰ τὰς συναλλαγὰς ποιεῖται ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως χρῆσιν ὀνόματός τινος, ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας ἢ ἰδιαίτερου διακριτικοῦ γνωρίσματος καταστήματος ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἐντύπου τινός πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προκληθῇ σύγχυσις μετὰ τὸ ὄνομα, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸ ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνῶρισμα, ἅτινα ἕτερος νομίμως μεταχειρίζεται, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκιον μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἢ μετὰ μίαν τῶν ποινῶν τούτων. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ δὲν ἔχουσι ἐφαρμογὴν πρὸς προστασίαν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων, ὡς πρὸς ἃ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφαρμόζονται οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτῶν νόμιμοι ὀρισμοί.—Δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ χρῆσις τοῦ ξένου ὀνόματος, τῆς ξένης ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας ἢ τοῦ ἰδιαίτερου διακριτικοῦ γνωρίσματος γίνεται μετὰ μικρὰς παραλλαγῆς, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀποκλείουσι τὸ κίνδυνον τῆς συγχύσεως.

15. Ἐν περιπτώσει καταδίκης, κατὰ τὰ ἀρθρα 13 καὶ 14 διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, τῆ αἰτήσεως τοῦ ἀδικουμένου, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ διακριτικοῦ γνωρίσματος.—Ἐὰν ἡ ἀφαίρεσις δὲν εἶναι ἄλλως δυνατὴ, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἔκαμε χρῆσιν ξένου διακριτικοῦ γνωρίσματος.—Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν κρίσιν του, καὶ ἐν περιπτώσει ἀθώωσεως, νὰ διατάξῃ τὴν τοιαύτην ἀφαίρεσιν ἢ καταστροφὴν. [Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 13 - 15 ἐφαρμόζονται καὶ ὁσάκις ἔμπορος ἢ βιομήχανος προϊόντος τινός χρησιμοποίησιν μεταγενεστέρως τὸ αὐτὸ ἢ παρόμοιον ἐπωνυμίαν, χωρὶς κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον νὰ καθίσταται ἐμφανῆς εἰς τὸν κατ' ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καταναλωτὴν ἢ διαφορὰ τῆς βιομηχανικῆς ἢ ἐμπορικῆς

προελεύσεως τοῦ προϊόντος ἐν σχέσει πρὸς τὸ πραγματικὸν ἐπώνυμον ἢ τὴν ἐταιρικὴν ἐπώνυμιαν τρίτου ἤδη βιομηχανοῦ ἢ ἐμποροῦ τοῦ αὐτοῦ προϊόντος Ν. Δ. 8 Ἰουνίου 1926, κυρωθὲν διὰ Ν. Δ. 12 Νοεμβρίου 1927, κυρωθέντος διὰ Ν. 3462/1928].

16. Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται ὅστις, ὡς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ μαθητευόμενος παρὰ τινι ἐμπορικῶ ἢ βιομηχανικῶ καταστήματι ἢ ἐπιχειρήσει, ἀνακοινῶναι ἀνευ δικαιώματος εἰς τρίτους, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του, ἀπόρρητα τὰ καταστήματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμπιστευμένα αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, ἢ ἄλλως περιελθόντα εἰς τὴν ἀντιληψίν του, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ ἢ ἐπὶ τῇ προθέσει βλάβης τοῦ κυρίου τοῦ καταστήματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως.—Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ χρησιμοποιοῦν ἢ ἀνακοινῶν εἰς τρίτους ἀνευ δικαιώματος, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ, τὰ τοιαῦτα ἀπόρρητα, ὧν ἔλαβε γνῶσιν διὰ τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀνακοινώσεων ἢ δι' ἰδίας αὐτοῦ πράξεως ἀντικειμένης εἰς τοὺς νόμους ἢ τὰ χρῆστὰ ἢθθ.

17. Μὲ τὴν ποινὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τιμωρεῖται ὁ ἀνευ δικαιώματος χρησιμοποιοῦν ἢ ἀνακοινῶν εἰς τρίτους τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῷ κατὰ τὰς συναλλαγὰς σχέδια ἢ κανόνες τεχνικῆς φύσεως, ἰδίᾳ δὲ σχεδιάσματα, πρότυπα, τύπους, ὑποδείγματα, ὀδηγίας.

18. Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 γεννῶσι πρὸς τούτους καὶ ὑποχρέωσιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς προξενηθείσης ζημίας.—Μὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 ποινάς, ἡλαττωμένας εἰς τὸ ἡμισυ, τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐπιχειρεῖ ἐπὶ σκοπῷ ἀνταγωνισμοῦ νὰ ἐξωθήσῃ ἄλλον εἰς πράξιν ἀντικειμένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 ἐδ. 1 καὶ ἄρθρ. 17.

19. Αἱ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου πηγάζουσαι ἀξιώσεις ἐπὶ παραλείψει ἢ ἐπὶ ἀποζημιώσει εἰσάγονται ὡς ἐμπορικὰ ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, παραγράφονται δὲ μετὰ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ χρονικοῦ σημείου, καθ' ὃ ὁ ἔχων τὴν ἀξίωσιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς πράξεως καὶ τοῦ ὑπευθύνου προσώπου, πάντως δὲ μετὰ τριετίαν ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ πράξις.—Διὰ τὰς ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀξιώσεις οὐδέποτε ἀρχεται ἡ παραγραφή πρὸ τοῦ χρονικοῦ σημείου καθ' ὃ ἐπροένηθη ἢ βλάβη.

20. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει πράξεως ἀντικειμένης εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν λῆψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τοῦ

άρμοδιου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ, διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ άρθρου 7, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἐφαρμοζομένων ἀντιστοίχως ὧν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΨΖ «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν τοῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς».

21. Ἡ ποινικὴ καταδίωξις, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν άρθρων 6, 8 καὶ 9, χωρεῖ μόνον κατ' ἐγκλησίαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ άρθρου 4 δικαιούται εἰς ἐγκλησίαν πᾶς ἐκ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ άρθρου 10 ἀναφερομένων ἐπαγγελματιῶν, ἐπιμελητηρίων ἢ συλλόγων.

22. Ἐν περιπτώσει καταδίκης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν άρθρων 4, 6, 8 καὶ 9, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ἀπόφασις δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, δαπάνη τοῦ καταδικασθέντος, ἐντὸς τασσομένης διορίας. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀποφάσεως, προβαίνει εἰς τοιαύτην ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἡ δαπάνη, βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐφόρου, εἰσπράττειται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἐὰν ἡ καταδίκη ἐπέλθῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν άρθρων 12 καὶ 14 ἐδάφιον πρῶτον, τὸ δικαστήριον δίδει πάντοτε τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ἀδικηθέντα ὅπως δημοσιεύσῃ ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας τὴν ἀπόφασιν δαπάνη τοῦ καταδικασθέντος. Αἰτήσῃ τοῦ ἀθωωθέντος δύναται τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἀθώωσης. Τὰ ἔξοδα ταύτης καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἐφ' ὅσον δὲν κατελογίσθησαν εἰς βάρος τοῦ μηνυτοῦ ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος. Προκειμένου περὶ ἀγωγῆς ἐπὶ παραλείψει, ἐγειρομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δύναται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ ἀπόφασί του νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν εἰς τὸν νικῶντα ὅπως δημοσιεύσῃ ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας, τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως δαπάνη τοῦ ἡττηθέντος.

23. Ὁ μὴ διατηρῶν κύριον κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένην προστασίαν, εἰμὴ ἐάν ἐν τῇ χώρα, ἐν ἣ εὐρίσκειται τὸ κύριον κατάστημα αὐτοῦ, αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀπολαμβάνωσι τῆς αὐτῆς μὲ τὰς ἐγχωρίους προστασίας. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τοιαύτης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προστασίας δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ δῆλωσις τῶν ὑποργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκουμίας, δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

24. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 446 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁ εἰδικὸς ΒΜΕ' τῆς 27 Ἰουλίου 1892 νόμος περὶ ἐλέγχου τοῦ ἐμπορίου τῆς σταφίδος.

Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Η Ρ Ι Α

Νόμος 134/1914 «περί συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων».

1 (Τίθεται ὡς ἔτροπ. ὑπὸ Ν. 1579/1939, ἄρθρ. 1 καὶ Ν. 466/1945 ἄρθρ. 1). 1. Τὰ ἐμπορικά καὶ βιομηχανικά ἐπιμελητήρια εἶναι ὀποχρεωτικά ἐνώσεις ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ὠριαμένης περιφερείας, ἀποτελοῦν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ σκοποῦσι τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς περιφερείας τῶν.—2. Ἡ ἰδρύσις τῶν ἐπιμελητηρίων γίνεται διὰ β. διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ὀρίζοντος τὴν περιφέρειαν, τὴν ἔδραν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ νόμου μελῶν δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 50 οὔτε κατώτερος τῶν 25.—Κατ' ἐξαιρέσειν τὸ ἀνώτερον ὄριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν διὰ τὸ ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ νόμου τοιούτων, ὀρίζεται εἰς 60. Ἐπίσης κατ' ἐξαιρέσειν δύνανται διὰ β. διατάγματος, ἐκ διδομένης εἰς 60 ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν ἐπιμελητηρίων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.—3. Μέλη τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων εἶναι ἐκ τοῦ νόμου πάντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου, ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καθαρῶς ἐμπορικῶν σκοπῶν συνεταιρισμῶν προμηθείας, κοινῆς πωλήσεως καὶ καταναλώσεως.—Ὅργανα τοῦ ἐπιμελητηρίου εἶναι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ.—[Βλ. καὶ Ν. Δ. 328/1947, ἄρθρ. 1].

25. Τὰ ἐπιμελητήρια ἔχουσι γενικῶς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἢ Β διατάγμάτων διαγραφόμενα δικαιώματα ἢ καθήκοντα, εἰδικώτερον δέ: 1) Μελετῶσιν, εἴτε οἰκοθεν, εἴτε τῇ εἰσηγήσει τῶν ἀρχῶν, πᾶν ζήτημα συνεχόμενον μὲ τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν βιομηχανίαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, συλλέγουσι πληροφορίας ἢ στατιστικάς καὶ παρέχουσι τοιαύτας πρὸς τὰς ἀρχάς. 2) Συλλέγουσι καὶ ἀναθεωροῦσι κατὰ πενταετίαν τὰς ἐπιτοπίους συνηθείας καὶ τὰ ἔθιμα τὰ ἐμπορικά, ἀναγράφουσι αὐτὰ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, ὅπου σημειοῦται ἡ σύσκεψις τοῦ ἐπιμελητηρίου ἢ καταλήγουσα εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς παραδοχῆς τοῦ ἔθιμου ἢ τῆς συνηθείας, ὡς ἐπίσης σημειοῦται διὰ πόσων ψήφων ἐλήφθη

ἡ ἀπόφασις.—Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἀντίγραφο, ἅτινα ἔχουσι ἰσχύον ἀπλοῦ τεκμηρίου.—3. Τηροῦσι πρωτόκολλον πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν ἢ μεταφορῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν τοῦ νόμου τούτου.—4. Συντάσσοι κατὰ διετίαν, μέχρι τέλους Ἀπριλίου τὸ πολὺ, κατάλογον τῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καταλλήλων προσώπων, ἅτινα δύνανται αἰ δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ νὰ διορίζωσι συνδίκους πτωχεύσεως, πραγματοποιώμανας, μεσίτας, κολλυβιστὰς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὸν εἰς τὰς οικείας ἀρχάς.—5. Γνωμοδοτοῦσι περὶ νομοσχεδίων καὶ Β. Διαταγμάτων σχετιζομένων, πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, περὶ ἰδρύσεως ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν χρηματιστηρίων ἀξιῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἢ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων δι' ἀποσπάσεως τμήματος ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των, περὶ τοῦ ὄρισμοῦ ἢ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐκάστη ἐμπορικῇ ἀγορᾷ τῆς περιφερείας θέσεων κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν, περὶ τῆς ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ ἐπιβολῆς ὀδικῶν καὶ ἄλλων φόρων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει, περὶ τῶν δρομολογιῶν καὶ ναυτολογίων, ὡς καὶ τῆς διατιμῆσεως αὐτῶν, τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ δασολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων μετὰ ξένων κρατῶν, περὶ τῶν παντὸς εἶδους ἀγορῶν καὶ ἐπὶ παντὸς μέτρου ἢ ζητήματος θλιγόντος τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας ἢ τῶν ἐπαγγελμάτων.—Αἱ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων γνωμοδοτήσεις εἶναι συμβουλευτικαί, ἀλλὰ προκαλοῦνται πάντοτε πρὸ τῆς λήψεως οἰουδήποτε μέτρου, ἐκτὸς ἐάν δὲν ὑπάρχη ὁ ὕλικός πρὸς τοῦτο χρόνος ἢ συντρέχουσι λόγοι ἔνεκα τῶν ὁποίων ἀποκλείεται ἡ συζήτησις τῆς γνωμοδοτήσεως.

40. Πᾶσα διαφορὰ ἐμπορικῆς φύσεως, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἢ μὴ ἰδιότητα τῶν μερῶν, λύεται διὰ διαιτησίας τῶν Ἐπιμελητηρίων, 1) ἐάν οἱ ἐνδιαφερόμενοι αἰτήσωσι τοῦτο, 2) ἐάν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνωμολόγησαν ἐγγράφως, εἴτε κατὰ τὴν σὺναψιν τῆς δικαιοπραξίας, εἴτε κατόπιν, ὅτι αἱ ἐκ τῆς δικαιοπραξίας διαφοραὶ λυθήσονται διὰ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαιτησίας, 3) ἐάν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐδήλωσαν ἐκ τῶν προτέρων ἐγγράφως διὰ σαφοῦς ἄλλ' ἄνευ ὄρισμένης διατυπώσεως, ρήτρας, ὅτι διὰ τινος ἢ πάσας τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς αὐτῶν, προκυπτούσας ἐκ τῶν ἐργασιῶν μεθ' ὄρισμένου ἢ οἰουδήποτε προσώπου, δέχονται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τῶν Ἐπιμε-

λητηρίων, 4) ἐάν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἔχη δηλώσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 ὅτι πᾶσαι ἢ τινὲς τῶν διαφορῶν αὐτοῦ θὰ λύωνται διὰ τῆς αὐτῆς διαιτησίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ὁμῶς ταύτῃ ὑποχρέωσις τοῦ δηλοῦντος εἶναι ἡ ὑπαγωγή εἰς διαιτησίαν, οὐχὶ δὲ καὶ δικαίωμα.

[Σημ. Τὰ ἄρθρ. 41—50 ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἐπιμελητηρίων διαιτησίαν].

51. (Ν. Δ. 2)10 Νοεμβρίου 1923).— Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, γεγραμμένη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογεγραμμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδικητοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον, τὸ ἐν δὲ τῶν ἀντιτύπων, ἅμα τῇ καταθέσει, διαβιβάζεται παρά τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει τὸ Ἐπιμελητήριον.— Ὁ πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου, κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας τῆς ἀποφάσεως γραφομένης, ὑποβαλλομένης δὲ εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρ. 14 τοῦ νόμου περὶ γαρτοσήμου πίνακα, καταβαλλόμενον δὲ διὰ κινητοῦ ἐπισήματος, διαγραφομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου.— Μόνον μετὰ τοῦτο ἐκδίδεται ἀπόγραφον ἐκτελεστόν. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν, ἐάν αὕτη δὲν ἔχη προφανῶς τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα τῆς ἀποφάσεως ἢ ἐν τῷ διατακτικῷ της ἀντίκειται εἰς νόμους δημοσίας τάξεως, ἀποκλειομένης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐξετάσεως τῆς κατ' οὐσίαν νομικῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ὑπάρξεως λόγων καθιστῶν τὴν ἀπόφασιν ἐκκλητήν.— Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιστρέφει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἵνα ἀνασυζητουμένης παρὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις καὶ προθεσμίας τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν διαιτητῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν διορθωθῶσι τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀποφάσεως.— Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἅμα ὡς καταστῆ τελεσίδικος.— Τελεσίδικος καθίσταται ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, α) ἐάν τὰ μέλη παρητήθησαν ἐκ τῶν προτέρων ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως, β) ἐάν παρήλθον 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἐπεδόθη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

52. Οὐδὲν ἕτερον, πλην τῆς ἐφέσεως, τακτικῶν ἢ ἑκτακτον μέσον χωρεῖ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.— Λόγοι ἐφέσεως εἶναι: 1) Παράβασις διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρί-

σιν τοῦ ἐφετείου, κριθῆ οὐσιώδης καὶ βλάβασα τὸν διάδικον. 2) Παράβασις ἐμπορικῶν καὶ ἀστικῶν κανόνων, ἐφ' ὅσον συμπληροῦσι κατὰ τὸ ἀρθρ. 50 ἐδ. 2 τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρίσιν τοῦ Ἐφετείου, κριθῆ οὐσιώδης καὶ βλάβασα τὸν διάδικον. 3) Ἀκυρότης τῆς συστάσεως τῆς διαιτησίας, ὑπέρβασις τῆς ἐντολῆς τῶν διαιτητῶν ἢ ἀναιτιολόγητον τῆς ἀποφάσεως.

53. Ἀριόδιον εἶναι τὸ Ἐφετεῖον, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται τὸ Πρωτοδικεῖον, οὗ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν.— Ἡ συζήτησις γίνεται ὡς ἐπὶ ἐμπορικῶν δικῶν.— Ἐάν τὸ Ἐφετεῖον δεχθῆ τὴν ἔφεσιν διὰ τὸν Ἴον ἢ τὸν 2ον λόγον τοῦ προηγουμένου ἀρθρου δύναται ἢ νὰ ἀναπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς νέαν διαιτησίαν ἢ νὰ κρατήσῃ αὐτὴν παρ' ἑαυτῷ, ὅποτε ἀποφαίνεται τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως.— Τὰ πραγματικά περιστατικά ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῆ, ὡς ἔκριναν οἱ διαιτηταί.

54. Ὁ ἀσκῶν ἐμπόριον ἢ βιομηχανίαν ὑποχρεοῦται ἵνα ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια ὅπου ἔχει τὸ κύριον γραφεῖον του καὶ τὰ ὀποκαταστήματα. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ πᾶσαν μεταβολὴν.— Ἐπὶ ἑταιρειῶν τὴν ὑποχρέωσιν φέρει ὁ διευθυντὴς αὐτῶν.— Ἡ ἀναγγελία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀναγγέλλοντος καὶ περιέχει τὰ ἑξῆς: 1) Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ἐμπόρου, τῶν μελῶν τῆς ἑταιρείας, ὁμορρόφων ἢ ἑτερορρόφων καὶ τῶν διοικητῶν τῆς ἀνωνόμου. 2) Τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν, ὑφ' ἣν διεξάγονται αἱ ἐργασίαι, ὡς καὶ τὸν τυχόν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως. 3) Τὴν ἔδραν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως, τοὺς κλάδους αὐτῆς, τοὺς πράκτορας, ἢ ἀντιπροσώπους καὶ ἐπὶ ἀνωνόμων ἑταιρειῶν τοὺς διαχειριστάς ἢ τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας ὑπογράφοντας καὶ τὰ κεφάλαια.

55. (Τίθεται ὡς ἔτροπος. διὰ Ν.Δ. 2]10 Νοεμβρίου 1923).— Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀναγγελιῶν τούτων τὰ ἐπιμελητήρια τηροῦσι πρωτόκολλον τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπωνυμιῶν.— Οἱ δικαιούμεντοι νὰ ὑπογράψωσι τὴν ἐπωνυμίαν ὑπογραφοῦσιν εἰς τὴν οἰκείαν σελίδα τοῦ πρωτοκόλλου.— Ὁ πρόεδρος προβαίνει ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν πρωτοκόλλησιν τῶν ἐπωνυμιῶν, ὧν δὲν ἐγένετο ἔκουσία ἀναγγελία καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸν οἰκεῖον οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς περιφέρειας τοῦ ἐπιμελητηρίου σημεῖωμα τοῦ καταβλητέου ὑφ' ἐκάστου

ἐπαγγελματίου, οὗ ἡ ἐπωνυμία ἐπρωτοκολλήθη ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 30 ἐδ. 6 ποσοῦ.—Τὸ ποσὸν τοῦτο βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς ἰσχυροῦσας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων προσόδων ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς τὸ ἐπιμελητήριον εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

56. Τὸ πρωτόκολλον περιέχει 1) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπωνυμίας ἢ τῆς ἐταιρείας, 2) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ἀναγγέλαντος, 3) τὴν ἐμπορικὴν ἢ ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, τὰ κεφάλαια ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ ὅσα ἐν τῷ ἀρθρῷ 54 ἀναγράφονται, 4) πᾶσαν ἐγγραφὴν σχετικὴν πρὸς μεταβολήν, παῦσιν ἢ διαλύσιν ἐπωνυμίας ἢ ἐταιρείας.—Παρά τῷ Ἐπιμελητηρίῳ τηρεῖται ἀλφαβητικὸν εὔρετήριον τῶν ἐγγραφομένων ἐμπορικῶν ἢ ἐταιρικῶν ἐπωνυμιῶν.

57. Διὰ πᾶσαν ἐσφαλμένην ἐγγραφὴν ἐν τῷ ἐμπορικῷ πρωτοκόλλῳ ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις δικάζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν καὶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου.

58. Πᾶσα νέα ἐπωνυμία πρέπει νὰ διαφέρῃ κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ τοιοῦτων. Ἐάν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐμπόρου ὁμοιάζει πρὸς ἐπωνυμίαν προγεγραμμένων ὑποχρεοῦται νὰ προσθέσῃ διακριτικόν τι, ὅπως διακρίνηται σαφῶς τῆς ἤδη ἐγγεγραμμένης. Ὁ κάτοχος τῆς ἐπωνυμίας, ὁ κληρονόμος ἢ εἰδικὸς διάδοχος τῆς ἐπωνυμίας ἢ τοῦ διακριτικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως τίτλου ἀποκτᾷ δικαίωμα ἀποκλειστικὸν νὰ μεταχειρίζηται ταύτην, νὰ ὑπογράψῃ καὶ συναλλάσσηται, ἐνάγη καὶ ἐνάγηται δι' αὐτῆς, νὰ ζητῇ δὲ καὶ δι' ἀγωγῆς τὴν προστασίαν τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος αὐτοῦ. Αἱ ὑπάρχουσαι ἐπωνυμίαι πρέπει νὰ δηλωθῶσιν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταρτίσεως τοῦ οἰκείου ἐπιμελητηρίου.

Ν. Δ. 29 Μαΐου/14 Ἰουνίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως Νόμου 184/1914».

Ν. Δ. 2/10 Νοεμβρ. 1923 «περὶ τροποποιήσεως Νόμου 184/1914».

Ν. 466/1945 «περὶ τροποποιήσεως Ν. 184/1914».

Ν. 828/1943 «περὶ τροπ. διατάξεων τινῶν Ν. 184/1914».

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

- Ν. 602/1915 «περί συνεταιρισμῶν» [Σημ. Ὁ νόμος οὗτος περιλαμβάνεται εἰς τοὺς εἰδικoὺς ἀστικoὺς νόμους τοὺς ἰσχύοντας καὶ μετὰ τὴν ἰσχύον τοῦ Α. Κ.]. *18. «περί συνεταιρισμῶν» μετὰ τῆς αὐτόθι νομολογίας. *Ἐκδ. Ἐφημ. Ἑλλ. Νομικῶν.

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

- Ν. 1023/1917 «περί ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως». κωδικοποιηθεὶς διὰ Β. Δ. τῆς 8/20 Ὀκτωβρίου τοῦ 1920 «περί κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1023 καὶ 2192 εἰς ἐνιαῖον κείμενον»].

Κεφάλαιον Α'.—Γενικαὶ διατάξεις

1. Πᾶσαι αἱ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦσαι ἡμεδαπαὶ καὶ ἀλλοδαπαὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον τὴν ἀσκήσιν ἀσφαλίσεως, ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀσκουμένην συμφῶνως τῷ παρόντι νόμῳ. 2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐφορεῖ ἀπάσας τὰς ἐργασίας τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως, ἴδια δὲ ἐὰν αὕτη συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἔαν τηρῇ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν καὶ λαμβάνει πρόσφορα μέτρα.

2.—1. Ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις ἀσχεῖται ἐν Ἑλλάδι μόνον ὑπὸ ἀνωνύμου ἑταιρείας. 2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι, α) ναυτικῶν ἀσφαλίσεων ὑπὸ γραφείου ἀντιπροσωπείας τῶν μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λόδδς, καὶ β) ἀσφαλειῶν ζωῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰταλία Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀσφαλειῶν (Istituto Nazionale delle Assicurazioni). Ὡς πρὸς τὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις, αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας. (Ἡ § 2 ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν. Δ. 9 Σεπτ. 1925).

3.—1. Διὰ τὴν ἀσκήσιν πάσης ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἀπαιτεῖται ἄδεια χορηγομένη διὰ Β. Διατ. προτάσει τοῦ ὕπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 5 συμβουλίου.

2. Ἡ ἀδεία δὲν χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τῆς ἐπιχειρήσεως θέλει προσκρούει πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰ θεμελιώδη συμφέροντα τῶν ἠσφαλισμένων ἢ πρὸς τὰ χρηστά ἦθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν. 3. Ἀνάκλησις τῆς ἀδείας λειτουργίας ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως χωρεῖ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συμβουλίου, ἐν περιπτώσει καταδίκης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 25-28 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἁρθρ. 23 § 6 αὐτοῦ. 4. Παρασχεθεῖσα ἀδεία λειτουργίας ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἀσκήσεως κλάδου τινὸς ἀσφαλίσεως, ἀνακαλεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφ' ὅσον, ἐντός ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς παροχῆς, ἡ ἐταιρεία δὲν ἐποιήσατο ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν (1). Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπιχειρήσεως τινος (2).

4.—1. Ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διέπεται πᾶσα ἀσφάλις, ἣς τὸ ἀσφαλιστήριον ἐκδίδεται ἐν Ἑλλάδι, ἢ, ἐκδιδόμενον μὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, προσυπογράφεται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐκδοτρίας ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐξαιρετικῶς δὲν διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἀσφάλις ξωῆς προσώπων κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ἀσφαλίσεως, καὶ τοὶ ἐκδοθέντες ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἀσφαλιστηρίου. 2. Αἱ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦσαι ἰδιωτικαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδίδωσι μόνον ἐν Ἑλλάδι τὰ ἀσφαλιστήρια προσώπων κατοικούντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ἀσφαλίσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἀσφαλίσεων ζωῆς παρ' ἀλλοδαπαῖς ἐταιρείαις, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀσφαλίσεων παρὰ τῷ ἀγγλικῷ Λόδῳ, τὰ ἀσφαλιστήρια δύνανται νὰ ἐκδίδωνται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι ταῦτα προσυπογράφονται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τῆς ἀλλοδαπῆς ἐταιρείας ἢ ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀσφάλισιν μεσίτου τοῦ ἀγγλικοῦ Λόδου. 3. Ἀδεία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται ἡ ἀσφάλις ζωῆς νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἂν ὁ ἠσφαλισμένος ἔπαυσε κατοικῶν ἐν Ἑλλάδι. 4. Ἡ αὕτη ἀσφάλις διέπεται αὐτοδικαίως ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἂν μεταφερθῇ ἐξ οἰουδήποτε λόγου εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἢ κατοικία τοῦ ἠσφαλισμένου.

5. 1. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

1. Ἡ § 4 ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν. Δ. 16 Σεπτ. 1926.
2. Ἡ τελευταία περιόδ. ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν. Δ. 13/11/1926.

καθίσταται συμβούλιον ἐποπτείας ἀσφαλίσεων.—2. Διὰ Β. Διατάγματος ὀρισθῆσεται ἡ κατάρτις τοῦ συμβουλίου καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ δι' ἐκάστην συνεδρίασιν καὶ ἐν γένει τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ. (1)

6. Εἰς εἰδικὸν τεύχος, ἐκδιδόμενον κατ' Ὀκτώβριον ἐκάστου ἔτους, ἐπιμελεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ φέρον τὸν τίτλον «Δελτίον Ἀσφαλειῶν» δημοσιεύονται, α') οἱ ἰσολογισμοὶ καὶ αἱ καταστάσεις ἐργασιῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, β') οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς ἡμεδαπὰς ἢ ἀλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ οἱ ὑποκατάστατοι αὐτῶν, γ') πᾶν ἄλλο δημοσίευμα καταχωρούμενον κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ «Δελτίον Ἀσφαλειῶν».

7. Καθορίζομεν ὡς περιουσιακὰ στοιχεῖα συνιστῶντα τὴν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἢ ἐγγύησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ ἑξῆς: Α) Καταθέσεις τοῖς μετρητοῖς παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Β) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεζαῖς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ὑπολογιζόμενα μὲ τὴν τιμὴν αὐτῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως. Γ) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐτοῖς Τραπεζαῖς ἐντόκων γραμματίων τοῦ Κράτους. Δ) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐτοῖς Τραπεζαῖς ὁμολογιῶν, α') τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου, β') ἑλληνικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, γ') τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δ') ἑλληνικῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν καὶ ὑποθηκικῶν ταιούτων ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ὡς καὶ καταθέσεις μετοχῶν, α) τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, β) τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, γ) ἑτέρων ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ὧν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τ' ἀποθεματικὰ ὑπερβαίνουν τὰ 4 δισεκατομμύρια δραχμῶν καὶ μόνον, ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, κατόπιν ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως. — Τὰ ἐν τῇ παρούσῃ κατηγορίᾳ χρεώγραφα γίνονται δεκτὰ μόνον, ἐφόσον εἶναι εἰσηγμένα ἐν τῷ ἑλληνικῷ χρηματιστηρίῳ, ὑπολογιζόμενα μὲ τὴν ἐν τῷ ἐπίσημῳ δελτίῳ τοῦ χρηματιστηρίου τιμὴν τῆς προηγουμένης τῆς καταθέσεως

(1) Ἴδε καὶ Ν. 1705 τῆς 14/15 Ἀπριλίου 1939 περὶ Ὀργάν. Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας, ἀρθ. 12.

αὐτῶν ἡμέρας, ἐν περιπτώσει δὲ μειώσεως τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 7 § 1 τοῦ κωδικ. νόμ. 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως».—Ἡ ἀσφαλιστικὴ αὕτη τοποθέτησις δέον ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν νὰ συμπληροῦται κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ ἤθελε μειωθῆ, συνέπειά ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ συνέπειά υποτιμήσεως, κατὰ 25 % τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν χρεωγράφων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τιμὴν τῆς καταθέσεων αὐτῶν. Ε) Οἰκοδομαὶ ἐλεύθεραι παντὸς ἐμπραγμάτου δικαιώματος κείμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς παλαιᾶς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων τῆς δι' ἐκτιμήσεως ἀξίας αὐτῶν ὡς καὶ οἰκόπεδα κείμενα εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς δι' ἐκτιμήσεως ἀξίας αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐνυπόθηκα δάνεια, ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως χορηγούμενα ἐπὶ πρώτη ὑποθήκη ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς δι' ἐκτιμήσεως ἀξίας τῶν ἀκινήτων.—Ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν ἀρθ. 7 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. ε' καὶ στ' τῆς § 3 τοῦ ἀρθ. 7 τοῦ κωδικ. νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτ. ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ ποσῶν τῶν περιπτώσεων τῆς παρούσης κατηγορίας Ε.—ΣΤ) Δάνεια ἐπὶ ἀσφαλιστηρίων πρὸς ἠσφαλισμένους κλάδων ζωῆς ἢ κεφαλαιοποιήσεως. Ζ) Τὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἐνυπόθηκον δάνειον. Ἐπὶ τοιούτων ἐνυποθηκῶν δανείων κρατοῦσιν αἱ ἐπόμεναι ἀρχαί : α) Τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια χορηγοῦνται ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῶν σχεδίων πόλεων Ἑλληνικῶν, ἔχουσῶν πληθυσμοῦ ἀνω τῶν 20.000 κατοίκων καὶ διὰ ποσὸν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς δι' ἐκτιμήσεως ἀξίας αὐτῶν. β) Ἡ ἐκτίμησις γίνεται ὑπὸ δύο ἐκτιμητῶν, ὧν τὸν ἕτερον διορίζει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀμοιβὴν μείζονα τῶν 10 δραχμῶν δι' ἕκαστον κτήμα. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἐκτιμητῶν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μικρότερον ποσόν. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένου ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐκτιμητῶν, ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. γ) Ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ ἐνυποθηκῶν δανείων ἐπὶ οἰκοπέδων, μεταλλείων, ὄρυχείων καὶ λατομείων. δ) Ἐπὶ οἰκοδομῶν ὁ πέραν τοῦ τετραπλασίου τῆς οἰκοδομῆς ἀνοικοδόμητος χώρος ὑποθηκεύδμενος σὺν τῇ οἰκοδομῇ δὲν αὐξάνει τὸ ποσόν τῆς ἐκτιμήσεως. ε') Σημειοῦται ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, αἰτήσῃ τῆς ἐταιρείας, ὅτι τὸ δάνειον ἀποτελεῖ διά-

θεσιν λόγω ασφαλιστικῆς ἐγγυήσεως.—στ') Ἡ ὑποθήκη δὲν ἐξαλείφεται ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα καὶ σημειουμένης ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποθηκῶν. [Σημ. τὸ ἀρθρ. τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 18 Ἰαν. 127 Φεβρ. 1947, καὶ Ν 12 τῆς 27/7 Σεπτεμβρ. 1946].

8.—1. Οὐδεμία ἀνάληψις ἢ μετατροπὴ ασφαλιστικῆς τοποθετήσεως δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ἀδεία περὶ ἀναλήψεως ἰσχύει τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδίδεται δὲ μόνον, ἐὰν ὑφίστανται ἔκκρεμεις δίκαια κατὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφάλισεως, ἐὰν ἑτέρα νομίμως λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι ασφαλιστικὴ ἐπιχειρήσις ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς αἰτουμένης τὴν ἀνάληψιν τῆς ασφαλιστικῆς τοποθετήσεως, ἢ μετὰ τὴν λήξιν πάντων τῶν ασφαλιστηρίων τῆς ἐπιχειρήσεως.—2. Οἱ τόκοι καὶ τὰ τοκομερίδια τῆς ἐγγυήσεως εἰσπράττονται παρὰ τῆς καταθέτιδος ἐταιρείας.

9. Ἐπὶ τῶν ασφαλιστικῶν ἐν γένει τοποθετήσεων ἔχουσι προνόμιον, προηγούμενον παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ προνομίου, οἱ ἠσφαλισμένοι τῶν ὁποίων αἱ ἀσφάλις διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

10. Κατάσχεσις τῆς ασφαλιστικῆς τοποθετήσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἐπιτρέπεται μόνον δυνάμει τελεσιδικίου ἀποφάσεως καὶ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

11. 1. Ἐπὶ ἀσφάλισων κλάδου ζωῆς τῶν ἐν ἀρθρῷ 4 προσώπων ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ασφαλιστικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τὸ ἥμισυ ἐκάστης εἰσπράξεως ἀσφαλιστροῦ διατίθεται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθετησίν, συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 7-10.—2. Ἡ τοιαύτη διάθεσις γίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς ἐταιρείας.—3. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως ἐταιρείας τινὸς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικάσεται ν' ἀνακαλῇ προσωρινῶς, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφάλισων τὴν παρασχεθείσαν ἀδειαν λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ ἐπιβάλλῃ κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν καταθέσεων καὶ ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου ἐν Ἑλλάδι περιουσίας τῆς ἐταιρείας. Ἐπὶ κατασχέσεως, δυναμένης νὰ γένηται καὶ μετὰ διάλυσιν τῆς ἐταιρείας, ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρ. 9 τοῦ παρόντος. [Ἡ § 3 ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν.Δ. 13111926].

12. Ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῷ προθεσμίας, ἀποδίδεται τῇ ἐταιρείᾳ, ἀδεία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς

κῆς Οἰκονομίας, ποσὸν ἴσον πρὸς, α') δάνειον παρεχόμενον πρὸς ἠσφαλισμένον κλάδον ζωῆς, ὅπερ ποσὸν ἀνακατατίθεται ἅμα τῇ ἐξοφλήσει τοῦ δανείου, β') τὰ κατατεθέντα ἀσφάλιστρα ἀσφαλιστηρίου κλάδου ζωῆς ἀκυρωθέντος, ἐξαγορασθέντος ἢ ἐξοφληθέντος λόγω λήξεως ἢ θανάτου, ὡς καὶ οἱ κατατεθέντες τόκοι αὐτῶν. Οἱ τόκοι ὑπολογίζονται κατὰ τὸ ἐπιτόκιον τοῦ μέσου δρου τῆς προσόδου τῶν καταθέσεων ἐκάστου ἔτους, γ') τὸ ἥμισυ τῶν εἰς ἀσφαλιζομένους ἐπὶ ἰσοβίῳ προσόδῳ πληρωνομένων ἔτησιως ὑπὸ τῆς ἑταιρείας δόσεων μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς σχετικῆς καταθέσεως καὶ τῶν τόκων αὐτῆς.

Κεφάλαιον Β'.— Περὶ ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν

13. Ἡ ἀδεία λειτουργίας πάσης ἑλληνικῆς ἀνώνυμου ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας, ὡς καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς παρέχεται διὰ Β. Διατ., ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 5 συμβουλίου.

14. 1. Πᾶσα ἑλληνικὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία ὑποβάλλει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, σὺν τῇ αἰτήσει περὶ ἀδείας λειτουργίας αὐτῆς, α') τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἐν ἀντιγράφῳ, β') ἀπόδειξιν καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ὀλοκλήρου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ὅστινος ὅμως τὸ τέταρτον τοποθετεῖται ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7-10.—2 Πᾶσα ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία κλάδου ζωῆς ὑποβάλλει προσθέτως. α') Πίνακα θνησιμότητος, ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων εἰς ἐκάστην ἡλικίαν, ὡς καὶ τὸν τόκον, τὸ ποσοστὸν θνησιμότητος ἐκάστης ἡλικίας ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὀλοῶν ὑπελογίσθησαν τὰ τιμολόγια τῆς β'). Τοὺς ἀριθμοὺς τῆς μετατροπῆς (nombrres de computation). γ') τὸ ληφθὲν ὡς βᾶσις ἐπιτόκιον, τοὺς μαθηματικοὺς τύπους ἐκάστου εἴδους ἀσφαλείας, μετ' εἰδικῆς ἀναλύσεως τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. δ') λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν ποσοστῶν τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν καθαρῶν ἀσφαλιστρῶν δι' ἔξοδα διαχειρίσεως, παραγωγῆς καὶ εἰσπράξεως. ε') Τιμολόγια τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν συνδυασμῶν ἐμφαίνοντα α) τὰ καθαρὰ ἀσφάλιστρα, β) τὰ ἀσφάλιστρα ἰσολογισμοῦ καὶ γ) τὰ ἐμπορικὰ ἀσφάλιστρα. στ') τοὺς μαθηματικοὺς τύπους τοῦ ὀπολογισμοῦ τῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων, μετὰ πινάκων ὀπολογισμοῦ αὐτῶν δι' ἕκαστον εἶδος ἀσφαλείας. ζ') Ἀντίγραφον τῶν γενικῶν δρων ἀσφαλίσεως, ὅστινες δεόν νὰ ἀναγράφωσι καὶ τὰ τοῦ τρόπου ἐξαγορᾶς τῶν συμβολαίων, τὰ τῆς παρο-

χῆς δανείων κλπ. η') Δήλωσιν τῆς πλήρους (ρίει), ἤτοι τοῦ μεγίστου ποσοῦ τῶν κινδύνων, οὓς ἀναλαμβάνει δι' ἴδιον λογαριασμόν ἡ ἐταιρεία. θ') Ἀντίγραφον τῶν τυχόν συμβάσεων ἀντασφάλισεως. ι') Τό ποσόν τῶν ἐξόδων τῆς ἰδρύσεως. ια') Ἐν περιπτώσει ἐνεργείας ἐσφαλειῶν μετὰ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, τὰ ποσοστά τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἀνευ συμμετοχῆς ἐμπορικῶν ἀσφαλιστρῶν, καί τιμολόγια ἐκάστου εἴδους. ιβ') Αἱ νεωστὶ ἰδρυόμεναι ἐταιρεῖαι δεόν νά ὑποβάλλωσι καί λεπτομερῆ ἐκθεσιν τῆς μεθόδου καθ' ἣν θέλουσι τυχόν ἐλαττώσει τὰ μαθηματικά ἀποθέματα, ὡς καί τὴν περίοδον ἐντός τῆς ὁποίας μέλλουσι ν' ἀποκαταστήσωσιν εἰς τὸ ἀκέραιον ταῦτα.

15. Τὸ διοικητικόν συμβούλιον πάσης ἑλληνικῆς ἀνώνυμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ἀποτελεῖται ἐκ πολιτῶν ἑλλήνων κατοικοῦντων ἐν Ἑλλάδι.

16. 1. Τὸ μετοχικόν κεφάλαιον ἐκάστης ἑλληνικῆς ἀνώνυμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ἀποτελεῖται τοῦλάχιστον ἐξ ἐνός μὲν ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσκεῖ ἕνα μόνον κλάδον ἀσφαλείας, ἐκ δύο δὲ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀσκεῖ πλείονα τοῦ ἐνός κλάδους ἀσφαλείας.—2. Ἐν περιπτώσει μειώσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ἐν τρίτον, χωρεῖ αὐτοδικαίως διάλυσις τῆς ἐταιρείας (1).

17. 1. Τὸ πέμπτον τῶν καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν τῆς ἐταιρείας τοῦλάχιστον διατίθεται ἀσφαλιστικῶς πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ.—2. Ἡ τοιαύτη διάθεσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀμα ὡς τὸ ἀποθεματικόν ὑπερβῆ τὸ μετοχικόν κεφάλαιον.

18. 1. Πᾶσα ἑλληνικὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία ὑποβάλλει κατ' ἔτος, ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ τὸ παρελθόν ἔτος συνοπτικῶς, α') πίνακα τῶν συναφθεισῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ἐκκρε-

- (1) *Ἴδε καί 1) Ν. Δ. 112|1946 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καί τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐγγυήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων».
- 2) Β. Δ. 18 Ἰαν. | 27 Φεβρ. 1947 «περὶ καθορισμοῦ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν συνιστῶντων τὸ μετοχικόν κεφάλαιον καί τὴν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἢ ἐγγυήσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων κλπ.»
- 3) Β. Δ. 1|19 Ὀκτωβρ. 1948 «περὶ μετοχικοῦ κεφαλαίου καί ἐγγυήσεως ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως».

μῶν κινδύνων καὶ τῶν πληρωθεισῶν ἀποζημιώσεων, β') πίνακα τῶν εἰσπραχθέντων ἀσφαλιστρῶν.—2. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι κλάδου ζωῆς ὑποβάλλουσι προσθέτως πίνακα τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστης συναφθείσης ἀσφαλείας, τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν, τοῦ ποσοῦ τῶν πρὸς τούς ἠσφαλισμένους χορηγηθέντων δανείων, τοῦ ποσοῦ τῶν γενομένων ἐξοφλήσεων καὶ ἀκυρώσεων ἀσφαλειῶν, τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μετενεχθεισῶν ἀσφαλειῶν καὶ τῶν συνεπεῖα μεταφορᾶς τῆς κατοικίας τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετενεχθεισῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀσφαλειῶν.—3. Περίληψις τούτων δημοσιεύεται ἐν ἐφ' Ἀσφαλειῶν.—4. (Ν. Δ. 20 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 4 § 3). Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ἐνιαῖος τύπος ὑποβολῆς τῶν ὡς ἀνω στοιχείων περὶ τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν τῶν ἐλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων. [Ἡ § 4 ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Ν. Δ. 20/11/1925 ἄρθρ. 4 § 3].

Κεφάλαιον Γ'. Περὶ ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν

19. 1. Πᾶσα ἀλλοδαπὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας αἴτησιν περὶ ἀδείας λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.
 —2. Τῇ αἴτησιν προσαρτᾶται. α') Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ἰσολογισμοῦ αὐτῆς ἐν τῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ καὶ ἐν ἐλληνικῇ μεταφράσει. β') Ἀπόδειξις καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυήσεως. γ') Τὰ τιμολόγια τῶν ἀσφαλειῶν ζωῆς τῆς ἐταιρείας, μετὰ σημειώματος περιέχοντος τὴν στατιστικὴν θνησιμότητα, τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸ καθρὸν ἀσφαλιστρῶν, κεκυρωμένα ἐν τε τῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ καὶ ἐν ἐλληνικῇ μεταφράσει. δ) Ὁ ὄρισμός νομίμου ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι. ε) Γραμμάτιον καταθέσεως παρὰ τῷ Ταμεῖῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν πέντε χιλιάδων ὡς τέλους ἐγκαταστάσεως τῆς ἐταιρείας (1).—Τὸ πέμπτον τοῦ ποσοῦ ἀποδίδεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεων, τὸ δ' ἐπόμενον ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὡς ἔσοδον. Τὴν αὐτὴν

(1). Ἰδ. Ν.Δ. 20 Νοεμβρ. 1925 ἄρθρ. 6 § 1.

ὀποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ οἱ ζητοῦντες νὰ ἐργασθῶσιν ἐν Ἑλλάδι μεσίται τοῦ ἀγγλικοῦ Λόυδ (1).

20.—1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, λαβὸν ὄπ' ὄσιν τὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 5 συμβουλίου, προκαλεῖ τὴν ἑκδοσιν Β. Διατάγματος, χορηγοῦντος τὴν ἀδειαν τῆς λειτουργίας τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι.—2. Ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τούτης ἀρχεται νομίμως ἡ λειτουργία τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι.

21. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῶν τιμολογιῶν γενομένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δὲν ἰσχύει ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγκριθῇ κατὰ τὸ ἀρθρον 20.

22.—1. (Ν. Δ. 112|1946, Β. Δ. 119 Ὀκτωβρ. 1948). Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐγγύησις τοποθετούμενη ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰ ἀρθρα 7-10, ἀποτελεῖται ἐκ δραχμῶν 160 ἑκατομμυρίων ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσκεῖ πλειομύνας τοῦ ἐνὸς κλάδου ἀσφαλείας καὶ ἐκ δραχμῶν 80 ἑκατομμυρίων ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσκεῖ ἕνα μόνον κλάδον.—2 (Ν. Δ. 14 Ἰουν. 1926, Ν. Δ. 112|1946 ἀρθ. 1 § 1). Οἱ ἀντιπρόσωποι μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λόυδς ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθετήσιν ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν 20 ἑκατομμυρίων.—3 (Ν. Δ. 14 Ἰουν. 1926). Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθ. 8 τοῦ παρόντος, ἡ ὡς ἄνω ἐγγύησις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιστρέφεται πρό τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τῆς ἐταιρείας.

23. 1 (Ν. Δ. 16 Σεπτ. 1926, ἀρθ. 1). Ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος ὅστις δέον νὰ κατοικῇ ἐν Ἑλλάδι, ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐταιρείαν δικαστικῶς καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν σχέσεσιν αὐτῆς. Ἀποκλείεται ὁ διορισμὸς παρὰ τῆς αὐτῆς ἐταιρείας δύο νομίμων ἀντιπροσώπων εἴτε μετὰ τὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ ὠρισμένου μέρους τῆς Ἐπικρατείας εἴτε πρὸς ἀσκήσιν ὠρισμένου κλάδου.—2. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπογράφει πᾶν ἀσφαλιστήριον, ἀφορῶν τὰς ἐν ἀρθρῷ 4 ἀσφαλίσεις. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτῆσει τοῦ ἀντιπροσώπου, δύνάται νὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα καὶ ἄλλα πρόσωπα ἔχοντα τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι, ὑπογράψωσι τὰ ἀσφαλιστήρια, οὐδέποτε ὅμως πλείονα τοῦ ἐνὸς ἐν ἑκάστη πόλει.—3. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπέχει τὴν εὐθύνην τῶν με-

(1). Ἴδε καὶ Β. Δ. 13|16 Ἰαν. 1918 ἐπερὶ ἐπιτελέσεως τῶν ἀρθ. 5 ἰδ. 2 καὶ 19 ἰδ. 1 τοῦ ν. 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως».

λῶν τοῦ διοικ. συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἡμε-
δαπῶν ἐταιρειῶν.—4. Ἐλλείπει ἀντιπροσώπου, ὡς καὶ ἐν
ἀποσίᾳ τοῦτου, πᾶσα ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν γραμ-
ματέου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.—5. Ἡ ἐταιρεία δι-
καιούται νὰ παύσῃ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦτον, ἢ παῦσις
ὁμως ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐγγράφου περὶ τοῦτου δη-
λώσεως.—6. Ἡ ἐταιρεία ὑποχρεούται νὰ πληροῖ τὴν θέ-
σιν ταύτην ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως αὐτῆς,
ἄλλως ἀνακαλεῖται τὸ Β. Διάτ. τῆς ἀδείας λειτουργίας
αὐτῆς [Ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν.Δ. 16 Σεπτ. 1926 ἀρθ. 1].

24. Πᾶσα ἀλλοδαπὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία,
λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι, ὑποχρεούται ἵνα: α' Τὰ ἀσφα-
λιστήρια αὐτῆς συντάσῃ ἐν ἐλληνικῇ γλώσσῃ. β') Κατα-
βάλλῃ τὰς ἀποζημιώσεις ἐν Ἑλλάδι. γ') Ὑποβάλλῃται
εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐλληνικῶν δικα-
στηρίων. δ') Τηρῇ ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικὰ βιβλία περὶ τῶν
ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν τῆς ἐταιρείας ἐν ἐλληνικῇ γλώσσῃ.
ε') Ὑποβάλλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονο-
μίας ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἰσολο-
γισμοῦ ἐκάστου ἔτους, τὸν ἐτήσιον, γενικὸν ἰσολογισμὸν
αὐτῆς, τὸν εἰδικὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν
αὐτῆς διὰ τὸ παρεθὼν ἔτος, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον
18 στοιχεῖα περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν αὐτῆς. στ')
Ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου, ἐντύπου ἢ δακτυλογραφήματος,
τὴν ἐταιρικὴν ὀνομασίαν παρακολουθοῦσιν ὀλογράφως ἐλ-
ληνιστὶ αἱ λέξεις «ἀλλοδαπὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐ-
ταιρεία», προστιθεμένης τῆς ἑδρας, τῆς ἐθνικότητος τῆς
ἐταιρείας καὶ τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ αὐτῆς κε-
φαλαίου.

Κεφάλαιον Δ'. Περὶ ποινικῶν διατάξεων

[Σημ. Τὰ ἀρθρα 25, 26, 27, 28 περιέχουσι ποινικὰς διατάξεις].

Κεφάλαιον Ε'.—Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις

29. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου δὲν θεωροῦν-
ται ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ ἐνώσεις προσώπων, αἱ
παρέχουσαι πρὸς τὰ μέλη αὐτῶν περίθαλψιν, ἀνευ δικαιώ-
ματος ἀγωγῆς πρὸς τοιαύτην.

30. 1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου δὲν θεω-
ροῦνται ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ ἐπιχειρήσεις ἀντα-
σφαλίσεως.—2. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ
γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 5 συμβουλίου δύνανται

νά ἐπεκταθῶσιν ἐπὶ πασῶν ἢ ὀρισμένων κατηγοριῶν ἐπιχειρήσεων ἀντασφαλίσεως πᾶσαι ἢ τινὲς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

31. 1. Δὲν ὑπόκεινται τῷ παρόντι νόμῳ: α') αἱ ἀσφαλίσεις, αἱ συναπτόμεναι παρὰ τῆς Πολιτείας, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων ὡς ἀσφαλιστῶν, β') τὰ ἀλληλασφαλιστικά ταμεία τῶν συνεταιρισμῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀποτελοῦσι τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ, γ') τὰ ταμεία συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀνωτάτων ἐταιρειῶν.—2. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὁμῶς τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τὰ στοιχεῖα β' καὶ γ' ταμείων ἀπαιτεῖται ἀδεία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συμβουλίου.

32. 1. Ἀπαγορεύονται οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ οἱ ἀφορῶντες παντὸς εἴδους ἀσφαλείας κλάδου ζωῆς.—2. Ἀπαγορεύονται αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι αἱ σκοπὸν ἔχουσαι τὴν συλλογὴν καὶ διαχείρισιν τῶν περιοδικῶν καταβολῶν τῶν ἐγγραφομένων μελῶν, ἐπὶ τῇ ὑποχρῶσει τῆς κατὰ τὸν πρὸς ἑκαθάρσιον ὀρισμένου χρόνον διανομῆς τῶν χρημάτων μετὰ τῶν ἐγγεγραμμένων μελῶν συνενομημένων καθ' ὁμάδας (ἐταιρεῖαι ἀποταμιεύσεως).—3. Ἀπαγορεύονται αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι αἱ σκοπὸν ἔχουσαι ἵνα προσελκύσωσι τὰς ἐφ' ἅπασιν ἢ περιοδικῶς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, καταβαλλομένης οἰκονομίας τοῦ κοινοῦ, ἐπὶ σκοπῷ κεφαλαιοποιήσεως, ἀναλαμβάνουσαι ὀρισμένας ὑποχρῶσεις (ἐταιρεῖαι κεφαλαιοποιήσεως).—4. (Ν. Δ. 9/18 Σεπτεμβρίου 1925, ἄρθ. 3). Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ κλάδου κεφαλαιοποιήσεων ἐν συνδυασμῷ κληρώσεων εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρεῖας ζωῆς νομίμως λειτουργούσας ἀπὸ πενταετίας. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεως, καθορισθῶσιν αὐτὴ λεπτομέρειαι τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλάδου τούτου.—5. (Ν. 403/1945, ἄρθρ. 5). Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἀπολύτως ἄκυρος ἢ σύναψις ἀσφαλειῶν προσώπων ἢ πραγμάτων κατὰ κινδύνων ὑποκειμένων ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς πραγματοποιήσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ: α') παρ' ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις μὴ κεκτημένας ἀδείας λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι καὶ β') παρ' ἐπιχειρήσεις νομίμως λειτουργούσας ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ δι' ἐκδόσεως ἀσφαλιστηρίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.—6. (Ν. Δ. 20 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρ. 4 § 1). Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας ἡμεδαπὰς ἢ ἀλλοδαπὰς ἐμπορικὰς, τραπεζικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις νά ἐνεργῶσιν ἀσφαλίσεις ὅπωςδήποτε

* ἢ καὶ νὰ δέχωνται ἐπὶ οἰφδήποτε σκοπῷ ἀσφαλιστήρια ἐκδεδομένα κατὰ παράβασιν τῆς προηγουμένης παραγράφου (¹).

Νομ. 2184 τῆς 23 Μαΐου/18 Ἰουνίου 1920. «Περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου.

[Σημ. *Ο νόμος οὗτος, ἀφορῶν τὰ γεωργικὰ δάνεια, παραλείπεται ὡς οὐχὶ ἀποκλειστικῶς ὕλης τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου].

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

Νόμος 2190 τῆς 5/30 Ἰουνίου 1920 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» ὡς ἐτροποποιήθη.

Κεφάλαιον Δ'. Γενικαὶ διατάξεις

1. Πᾶσα ἀνώνυμος ἑταιρεία εἶναι ἐμπορικὴ, καὶ ἂν ὁ σκοπὸς αὐτῆς δὲν εἶναι ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις.
2. Τὸ καταστατικὸν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας δεόν νὰ περιέχῃ διατάξεις: α) Περὶ τῆς ἐταιρικῆς ἐπωνυμίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἑταιρείας. β) Περὶ τῆς ἔδρας τῆς ἑταιρείας. γ) Περὶ τῆς διαρκείας αὐτῆς. δ) Περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. ε) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν. στ) Περὶ τῆς συγκλήσεως, καταρτίσεως, λειτουργίας καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. ζ) Περὶ τῆς συγκλήσεως, τῆς καταρτίσεως, τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν γενικῶν συνελεύσεων. η) Περὶ ἐλεγκτῶν. θ) Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μετόχων. ι) Περὶ ἰσολογισμοῦ καὶ διαθέσεως κερδῶν. ια) Περὶ διαλύσεως τῆς ἑταιρείας καὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς.

1) *Ἴδε καὶ Διάταγμα 19/26 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ ἀσκήσεως κλάδου κεφαλαιοποιήσεως παρὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν» ὡς καὶ Νόμον 4633 τῆς 3/7 Μαΐου 1930 «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν ἐκ πυρασφαλειῶν συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι».

3. [1 Τίθεται ὡς ἔτροπ. ὑπὸ Ν. 5294/1931, ἄρθρ. 1]. Ἐπιτρέπεται, ἴνα, κατὰ τὴν σύστασιν μὲν τῆς ἑταιρείας διὰ διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ, κατὰ τὰς ἐκδόσεις δὲ νέων μετοχῶν διὰ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, ἀποφασίζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 § 3 καὶ 4 καὶ 31 § 2, ὀρίζεται προνόμιον ὑπὲρ μετοχῶν. Τὸ προνόμιον τοῦτο ἐπιτρέπεται ν' ἀφορᾷ μόνον εἰς ἀπόληψιν πρὸ τῶν κοινῶν μετοχῶν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 45 πρώτου μερίσματος καὶ εἰς τὴν προνομιακὴν ἀπόδοσιν τοῦ καταβληθέντος ὑπὸ τῶν κατόχων προνομιοῦχων μετοχῶν κεφαλαίου ἐκ τοῦ προϋόντος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας.— Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ὅπως ὀρισθῆ ὅτι, ἐν περιπτώσει μὴ διάνομης μερίσματος κατὰ μίαν ἢ πλείονας χρήσεις, τὸ προνόμιον ἀφορᾷ εἰς προνομιακὴν καταβολὴν μερισμάτων καὶ διὰ τὰς χρήσεις, καθ' ἃς δὲν ἐγένετο διανομὴ μερίσματος.—2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐκδιδόμεναι προνομιοῦχοι μετοχαὶ δεόν νὰ διακρίνονται σαφῶς ἀπὸ τῶν κοινῶν μετοχῶν καὶ νὰ ἀναγράφωσι διὰ μεγάλων στοιχείων ἐπὶ τῆς προσθίας αὐτῶν ὄψεως τὰς λέξεις «Προνομιοῦχος Μετοχή».—3. Δὲν θεωροῦνται προνόμια ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἄρθρου αἱ παρεχόμεναι κατὰ ἐκδόσεις νέων μετοχῶν προτιμήσεις ἀναλήψεως αὐτῶν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως παλαιῶν μετοχῶν ἢ ὑπαλλήλων ἐν γένει τῆς ἑταιρείας.

4. 1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, τὴν ἀπόφασιν περὶ συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρείας, ὡς καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, ἐφόσον τὸ καταστατικὸν ἔχει καταρτισθῆ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.—2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τροποποιήσεων τοῦ καταστατικοῦ.—3. Ἴνα ἀπορριφθῆ ὑπὸ τοῦ ὕπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἴτησις περὶ παροχῆς ἀδείας συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ περὶ ἔγκρισεως καταστατικοῦ τοιαύτης ἑταιρείας, ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνωμοδότησις ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαίου ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ, ἐξ ἐνὸς ἐφέτου ὀριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ἐνὸς νομικοῦ συμβούλου, ὀριζομένου ἐπίσης κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ νομικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ τμήματος ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ χρηματιστηρίων, ὅστις θέλει ἐκτελεῖ καὶ χρέη εἰσηγητοῦ. Ἰὰ τῆς λειτουργ-

γίας καὶ ἀμοιβῆς καὶ ἀναπληρώσεις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὀρισθῆσονται διὰ Β. Διατάγματος.

[Ἴδε καὶ Α. Ν. 1705/1939, ἄρθρον 12 § 3 περὶ ὄργανου Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας].

Β) Ν. Δ. 3/1946, ἄρθρ. 2.—Τροποποιήσις Ν. 2190/1920.

Γ) Β. Δ. 5 Φεβρουαρίου/31 Μαρτίου 1947, ἄρθρ. 1].

5. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς ἐκ τοῦ εἰδους τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν ἀσκεῖ.—2. Ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ δύναται, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, νὰ περιέχεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ἴδρυτοῦ τινος ἢ ἄλλου φυσικοῦ προσώπου, εἴτε ἡ ἐπωνυμία ἐμπορικῆς τινος ἑταιρείας.—3. Ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ δεόν πάντως νὰ περιέχωνται αἱ λέξεις «Ἀνώνυμος ἑταιρεία».

6. 1. Ὡς ἔδρα τῆς ἑταιρείας δεόν νὰ ὀρίζηται εἰς δῆμον ἢ μίαν κοινότητα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

7. 1. ἑταιρεῖαι, ἀσκοῦσαι τὴν μὲν ἐπιχείρησιν αὐτῶν κυρίως ἐν χώρᾳ προσαρτηθείσῃ τῇ ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ, ἔχουσαι δὲ τὴν ἔδραν τῆς διοικήσεως αὐτῶν ἐν πόλει παραμενοῦσῃ τῇ Ἐπικρατείᾳ, εἰς ἣν ἀνῆκε μέχρι τῆς προσαρτησεως ὁ τόπος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν, δὲν δύνανται ν' ἀσκήσωσι τὴν ἐπιχείρησιν αὐτῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐφ' ὅσον δὲν μετατραπῶσιν εἰς ἑλληνικὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας.—2. «Ἡ μετατροπὴ γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσῃ μετόχων ἐκπροσωπούτων πλέον τῶν 3/5 τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ὑποχρεουμένης τῆς ἑταιρείας διὰ συγκαλουμένης ἐν Ἑλλάδι συνελεύσεως εἴτε ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, εἴτε ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω μετόχων νὰ προσαρμῶσθαι τὸ καταστατικὸν αὐτῆς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς μετατροπῆς». [Τὰ ἐντὸς «.....» τίθενται ὡς ἀντικατεστάθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ Ν. Δ. 12/13 Δεκεμβρίου 1923 ἄρθρ. 2 § 1 καὶ Ν. Δ. 21/9/1936]

8. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας δεόν νὰ εἶναι καταβεβλημένον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

9. 1. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος ἐταιρικῶν εἰσφορῶν κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας, ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν ἀξίωσιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, ἐνεργεῖται μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἢ δύο ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου Ἐπιμελητηρίου καὶ ἑνὸς ἰδιώτου.—2. Οἱ μετέχοντες

τῆς ἐπιτροπῆς δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ μέλος Ἐπιμελητηρίου ὀρίζονται διὰ π. ἀξέως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ δὲ ἰδιώτης ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὴν εἰσφοράν. Ὁ ὄρισμός τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δεόν νὰ γίνηται ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἢ δὲ γνωμοδότησις αὐτῶν δεόν νὰ ὑποβάλληται ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ αὐτῶν.—3.—4. «Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζονται τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2190 ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν εἰς ἀνώνυμον ἑταιρείαν καὶ τὰ ὁποῖα θὰ κατατίθενται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων, ἀποδοτέα τῆ ἐντολῇ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους, τροποποιουμένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῶν διατάξεων τῆς § 3 καὶ 4 τοῦ ὡς ἀνω ἄρθρου τοῦ νόμου 2190»*.—5. Ἐὰν λόγῳ ἀποτιμήσεως, εἰς ὑπερβολικὴν τιμὴν τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν ἀπόρριψις αἰτήσεως περὶ παροχῆς ἀδείας ουστάσεως ἀνώνυμου ἑταιρείας ἢ περὶ ἐγκρίσεως προπονήσεων καταστατικοῦ τοιαύτης ἑταιρείας, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 4 § 3.—6. Αὐξήσεις κεφαλαίων, μὴ ἀποτελοῦσαι τροποποιήσεις καταστατικοῦ, πραγματοποιούμεναι ὁμῶς δι' εἰσφορῶν εἰς εἶδος, θεωροῦνται ἄκυροι, ἐὰν δὲν ἐξακριβωθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ ἀξία τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν, διὰ τῶν ὁποίων πραγματοποιοῦνται.—7. (Ν. 5076)1931, ἄρθρον 16). Αἱ ἐκθέσεις ἀποτιμήσεως τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν δημοσιεύονται διὰ τὸ Δελτίου ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.

10. 1. Ἐντός τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τῆς νομίμου λειτουργίας τῆς ἑταιρείας, ὡς καὶ δύο ἔτη μετὰ πᾶσαν αὐξήσιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἀπολύτως ἄκυρος ἀπέναντι τῆς ἑταιρείας πᾶσα πρὸς πώλησιν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως ἀπόκτησις ἀκινήτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐπὶ τιμῆματι ἀνωτέρω τοῦ 1/10 τοῦ καταβληθέντος ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον οἱ πωλοῦντες τ' ἀκίνητα ἢ τ' ἀντικείμενα ταῦτα, εἴτε εἶναι μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρείας ἢ συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐξ

* Τὰ ἐντός «.....» ἐτέθησαν ὡς ἔχουσι μετὰ τὸν Νόμον 113/1916 ἄρθρον 1.

αίματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας, εἴτε ἀπέκτησαν τὸ μεταβιβαζόμενον ἀντικείμενον παρά μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ συγγενοῦς αὐτῶν τῶν ὡς ἀνω βαθμῶν, ἐντὸς τῶν προηγουμένων ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀυξήσεως τοῦ κεφαλαίου δώδεκα μηνῶν.—2. Αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀποκτήσεις θεωροῦνται ἐγκύρως γενόμεναι, ἐὰν προηγηθῇ αὐτῶν ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετ' ἐκτίμησιν τῶν μεταβιβαζομένων εἰς τὴν ἔταιρειαν ἀντικειμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 9.—3. Πρόσωπα μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, μεταβιβάζοντα δὲ εἰς τὴν ἔταιρειαν ἀντικείμενα πρὸς πᾶσαν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς, δὲν δύνανται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς μνημονευθείσης παραγράφου, νὰ ἐκλεγῶσι σύμβουλοι, διορισθῶσιν ὑπάλληλοι ἢ λάβωσιν ἀμοιβὴν ἢ ἀποζημίωσιν τινὰ παρά τῆς ἔταιρειας, ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως γενικῆς συνελεύσεως.

11. (Ν. 5076) 1931, ἀρθρ. 1. Ἐντὸς τοῦ πρώτου διμήνου ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἀνωνόμου ἔταιρειας ἢ ἀπὸ πάσης ἀυξήσεως τοῦ ἔταιρικοῦ κεφαλαίου, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται ὅπως συνέλθῃ εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν καὶ πιστοποιήσῃ ἂν κατεβλήθη ἢ μὴ τὸ ἔταιρικὸν κεφάλαιον. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀντίγραφον τοῦ συνταχθησομένου σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς ὡς ἀνω συνεδριάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

12. 1. Ὡς ἐν μέρει καταβολῇ τοῦ ἔταιρικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται ἡ καταβολὴ κατὰ τὴν οὐσίαν τῆς ἔταιρειας τμήματος τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς, ἐπὶ τῇ ταῦτοχρόνῳ ἀναλήψει παρ' ἐκάστου μετοχοῦ ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τῆς ὑπολοίπου ἀξίας τῆς μετοχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ.—2. Ἐν περιπτώσει ὀρισμοῦ τοιαύτης καταβολῆς ἰσχύουσιν ὑποχρεωτικῶς τὰ ἐπόμενα. α) Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἡ ἀξία μετοχῆς τινος δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν μέρει μόνον καταβεβλημένη, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δέκα ἔτη. β) Τὸ καταβεβλημένον τμήμα τῆς ἀξίας ἐκάστης μετοχῆς οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 1/4 τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῆς ἀξίας καὶ τῶν εἴκοσι πέντε δραχμῶν. γ) Αἱ μετοχαὶ μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν δέον νὰ εἶναι ὀνομαστικά. Ἡ μεταβίβασις τῶν τίτλων τούτων ἐνεργεῖται δι' ἐγγραφῆς εἰς

τά βιβλία τῆς ἑταιρείας καὶ ἐκδόσεως νέου τίτλου. δ) Ὁ μεταβιβάζων μετοχὴν τινὰ αὐτοῦ μὴ πῶ πληρωθεῖσαν ἐξ ὀλοκλήρου, εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ νέου αὐτῆς κυρίου διὰ τὸ ὀφειλόμενον ἐπὶ τμῆμα τῆς μετοχῆς ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἀφ' ἧς ἐνηργήθη ἡ κατά τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐγγραφή εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρείας. ε) «Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως πάσης προθεσμίας, ταχθείσης διὰ δημοσιεύσεως εἰς δύο τοῦλάχιστον ἡμερησίας ἐφημερίδας, πρὸς καταβολὴν τμήματος τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, αἱ μετοχαί, ἐφ' ὧν δὲν κατεβλήθη ἡ ζητηθεῖσα δόσις, καθίστανται αὐτοδικαίως ἄκυροι, ἡ δὲ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ὧς ἄνω τριμήνου, προβῆ εἰς πώλησιν νέων μετοχῶν, ἴσων κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὰς ἄκυρωθείσας. Ἡ πώλησις αὕτη ἐνεργεῖται χρηματιστηριακῶς, ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν, ὑπὸ χρηματιστοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀριζομένην πρὸ πέντε πλήρων ἡμερῶν διὰ δημοσιεύσεως εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας καὶ διὰ τοιχοκολλησεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου. Περὶ τῆς τοιαύτης ἐκποιήσεως εἰδοποιεῖται ἐγγράφως κατὰ τὴν αὐτὴν πενθήμερον προθεσμίαν ὁ ὀφειλέτης, τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως δυναμένης νὰ γίνῃ, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας του, καὶ πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ ἐδρεύει ἡ ἑταιρεία. Ἡ ἐκποίησις αὕτη ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμόν τῶν ὀφειλετῶν μετόχων, εἰς οὓς καταβάλλεται πᾶν προκύπτον πλεόνασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάντων τῶν ἐξόδων καὶ καθ' ὧν ἡ ἑταιρεία δύναται ν' ἀξιώσῃ πᾶσαν προκύψασαν ζημίαν. Ἀποτυχουσις τυχόν τῆς τοιαύτης ἐκποιήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αὕτη ἐπαναλαμβάνεται, τηρουμένων πασῶν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει καὶ αὐθις δὲν ἐπιτευχθῆ συνολικὴ ἐκποίησις, ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προβῆ εἰς μείωσιν τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ποσὸν τῶν μὴ ἐκποιηθεισῶν μετοχῶν διὰ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκποίησιν συγκληθησομένης γενικῆς συνελεύσεως. Ἡ οὕτω λαμβανομένη ἀπόφασις περὶ μείωσεως τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς ὀφειλέτας μετόχους πάσης πρὸς τὴν ἑταιρείαν ὀφειλῆς ἐκ τῆς μετοχικῆς σχέσεως. στ') Ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὀψεως ἐκάστης μετοχῆς ἀναγράφονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ. ζ') «Ἐν παντὶ ἐντύπῳ, διαφημίσει, δημοσιεύματι ἢ ἄλλῳ ἐγγράφῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρεται τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον, δὲν ἀπαραιτήτως νὰ μνημονεύηται ἀμέσως παρ' αὐτῷ καὶ τὸ

καταβεβλημένον κεφάλαιον. η') Ουδέμια αύξησις κεφαλαίου δύναται ν' άποφασισθῆ πρό τῆς δημοσιεύσεως, κατά τὸ ἐδάφιον ε' τῆς προοκλήσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς τελευταίας ὀφειλομένης δόσεως». [Τὰ ἐντὸς «...» ἐτέθησαν ὡς ἀντικατεστήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. 5076]1931 «Περὶ ἀν. ἐταιριῶν κλπ.»]

13.—1. Δύναται νά ὀρισθῆ εἰς τὸ καταστατικόν, ὅτι κατά τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης πενταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς εταιρείας ἢ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν, ν' αὐξάνῃ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν, μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, πάντως ὅμως οὐχὶ κατὰ ποσὸν μείζον τῶν 5.000.000 δραχμῶν.—2. (Ν. Δ. 9 Σεπτ. 1925, ἀρθ. 7 § 3). Τὸ καταστατικὸν δύναται ἐπίσης νά ὀρίξῃ ὅτι ἡ γενικὴ συνέλευσις ἔχει τὸ δικαίωμα δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, λαμβανομένης κατά τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 31, § 1, ν' αὐξάνῃ, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν μέχρι τοῦ τετραπλασίου τοῦ ἀρχικῶς καταβεβλημένου κεφαλαίου ἢ τοῦ διπλασίου ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ.—2α. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων ἀπαιτεῖται πάντοτε ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνέλευσεως, κατὰ τὰς περὶ ἀπαρτίας καὶ πλειοψηφίας διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 § 3 καὶ § 4 καὶ ἀρθ. 31 § 2 τοῦ παρόντος, προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὧν τὰ ἀποθεματικά ὑπερβαίνουν τὸ δέκατον τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν, οἷτινες παρέχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ ὀλοκληροῦ τοῦ νέου κεφαλαίου ἀποκλειστικῶς καὶ κατ' ἀναλογίαν ὑπὲρ τῶν κατα τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως παλαιῶν μετόχων τῆς ἐταιρείας.—3. Εἰς ἐταιρείας κεκτημένας δικαίωμα τι τῶν ἀνωτέρω, ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφή ἐν τῷ καταστατικῷ, οἷωδῆποτε ἐντύπῳ διαφημίσεως, δημοσιεύματι ἢ ἄλλῳ ἐγγράφῳ, ὡς κεφαλαίου τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ δικαιούται κατὰ τ' ἀνωτέρω νά ἐκδώσῃ νέας μετοχάς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἢ ἡ γενικὴ συνέλευσις.—4.—Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ἀποφασιζόμεναι αὐξήσεις κεφαλαίου δὲν ἀποτελοῦσι τροποποιήσεις τοῦ καταστατικοῦ. [Τὰ ἐντὸς «...» ἐτέθησαν ὑπ' ἀρθρ. 2 Ν. 5076]1931].

14.—1. (Ν. 5076]1931, ἀρθ. 3). Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία ἐκάστης μετοχῆς δὲν δύναται νὰ ὀριοθῆῃ κατωτέρα τῶν 375 δραχμῶν.—2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις μετοχῶν εἰς τιμὴν κατωτέραν τοῦ ἀρτίου.—3. Ἡ ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν ὑπὲρ τὸ ἀρτίον προκύπτουσα διαφορὰ δὲν δύναται νὰ διατεθῆ πρὸς πληρωμὴν μερισμάτων ἢ ποσοστῶν.—4. Αἱ κατὰ τὴν δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος ὑφισταμένοι ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, ἔχουσαι τὸ μετοχικὸν αὐτῶν κεφάλαιον διηρημένον εἰς μετοχὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας κάτω τῶν δραχμῶν 375 ὀφείλουσιν ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ διαιρέσωσι τὸ κεφάλαιόν των εἰς μετοχὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας τούλάχιστον 375 δραχμῶν. Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐκδιδομένοι νέαι μετοχαὶ ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.—6. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνῃς ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις ἀνωνύμων ἑταιρειῶν μὲ μετοχικὸν κεφάλαιον κατώτερον τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν. [Ἐντὸς «...» ἐτέθησαν ὑπ' ἀρθρ. 3 Ν. 5076] 1931 πλὴν ἡ § 4 ἀνεστάλη ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 2]11 Νοεμβ. 1935 ἀρθρ. μόνου ἔχοντος οὕτω :

« 1. Ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς § 4 τοῦ ἀρθρ. 14 τοῦ Ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ τραπεζῶν».—2. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἀπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθορισθῆσεται τὸ κατώτατον ὄριον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν τῶν ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῆ ὁ χρόνος, ἐντὸς τοῦ οὐοίου αἱ ὑφισταμένοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται πρὸς συμμόρφωσιν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ὡς καὶ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ ταύτης ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

15.—1. Κατὰ τὴν Ἰδρυσιν τῆς ἑταιρείας δύναται νὰ συνομολογηθῆ ὅτι πάντες ἢ τινὲς ἐκ τῶν Ἰδρυτῶν θὰ λάβωσιν εἰς ἀνταμοιβὴν ὀριζομένον ἐνεργειῶν αὐτῶν διὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας ἀριθμὸν Ἰδρυτικῶν τίτλων, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῆ τὸ 1/10 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδεδομένων μετοχῶν.—2. Οἱ τίτλοι οὗτοι δὲν ἔχουσιν ὀνομαστικὴν ἀξίαν καὶ δὲν παρέχουσι δικαίωμα τι συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἑταιρείας ὡς καὶ εἰς τὸ προϊόν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς.—3. Οἱ τίτλοι οὗτοι παρέχουσι ἀποκλειστικῶς δικαίωμα ἀπολήψεως τὸ πολὺ τοῦ 1/4 τοῦ τμήματος τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὅπερ ὑπολείπεται μετὰ τὰς ἀφαιρέσεις τῆς κρατήσεως πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς διανομὴν πρώτου μερίσματος εἰς τοὺς μετόχους

ποσοῦ.—4. Ἡ ἑταιρεία δικαιούται δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοιούτων τίτλων νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ ἀκυρώσῃ αὐτοὺς ἀντὶ τῆς ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζομένης τιμῆς, ἥτις συνολικῶς διὰ πάντας τοὺς τίτλους οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κεφαλαιοποίησιν πρὸς 1500 τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν πληρωθέντος εἰς τοὺς ἰδρυτικοὺς τίτλους μέσου ἑτησίου μερισματος.—5. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου, κατὰ τὴν σύστασιν ἢ διαρκούσης τῆς ἑταιρείας τινός νὰ δοθῶσιν ὡς ἀντάλλαγμα εἰσφορῶν εἰς εἶδος ἰδρυτικοῦ τίτλοι, δικαιούται αὕτη, τηρουμένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 3, νὰ καθορίσῃ οἰουσδήποτε ὄρους συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ κέρδη καὶ ἐξαγορᾶς, διάρκειαν ὅμως αὐτῶν οὐδέποτε ἀνωτέραν τῆς προβλεπομένης διαρκείας τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ εἰσφερομένου ἀντικειμένου. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ὑπάρξεως τῶν τοιούτων εἰσφορῶν εἰς εἶδος, ὡς καὶ τῆς προβλεπομένης διαρκείας τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 9.

16.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν ἢ ἀπόκτησις ἰδίων αὐτῆς μετοχῶν.—2. Τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐξαιροῦνται, α') ἀποκτήσεις ἐπὶ σκοπῷ ἀποσβέσεως τοῦ κεφαλαίου, προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, β') ἀποκτήσεις ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τοῦ κεφαλαίου ἀφασισθείσης ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ, γ') ἀποκτήσεις ἐξ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ συμβιβασμοῦ, ἐνεργουμένων πρὸς πληρωμὴν ἰδίων τῆς ἑταιρείας ἀπαιτήσεων, δ) ἀποκτήσεις ἐνεργουόμεναι παρ' ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν ἑταιρειῶν κατ' ἐντολὴν τρίτων [N. 5076]1931 ἀρθρ. 3ον].—3. Εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, δεόν νὰ ἀκυρῶνται ἀμέσως αἱ ἀποκτώμεναι μετοχαί, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου, νὰ πωλῶνται ἐντὸς ὅσον τὸ δυνατόν βραχυτέρου χρονικοῦ διαστήματος.—4. Αἱ εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀνήκουσαι ἰδίαί αὐτῆς μετοχαί δὲν δύνανται ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν γενικῇ συνελεύσει.

17.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν νὰ λαμβάνῃ ἰδίαι αὐτῆς μετοχάς ὡς ἐνέχυρον, πρὸς ἐξασφάλισιν δανείων, χορηγουμένων ὑπ' αὐτῆς.—2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται, ὅπως γίνωνται δεκταί ὡς ἐνέχυρον ἰδίαί τῆς ἑταιρείας μετοχαί διὰ δάνεια, μὴ ὑπερβαίνοντα ἐν συνόλῳ τὸ 1/20 τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

Κεφάλαιον Β'. — Διοικητικὸν συμβούλιον

18.—1. Ἡ ἀνώνυμος ἔταιρεία ἐκπροσωπεῖται ἐπὶ δικαστηρίου καὶ ἐξωδίκως ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, ἐνεργουῦντος συλλογικῶς.—2. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι καὶ ἐν ἡ πλείονα μέλη τοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλα πρόσωπα δικαιουῦνται νὰ ἐκπροσωπῶσι τὴν ἔταιρειαν ἐν γένει ἢ εἰς ὀρισμένον μόνον εἶδους πράξεις.—3. Ἐάν δὲν εὐρεθῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἔταιρείας πρόσωπὸν τι ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἀρθρῷ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πᾶν ἔγγραφον πρὸς αὐτὴν ἐπιδίδεται νομίμως, ἐάν τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ μνημονευθὲν κατάστημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 143 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

19.—1. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ ἔξ ἔτη.—2. Οἱ σύμβουλοι εἶναι πάντοτε ἐπανεκλέξιμοι.

20.—1. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δεῖν νὰ συνέρχεται τοῦλάχιστον ἀπαξ κατὰ ἡμερολογιακὸν μῆνα ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἔταιρείας.—2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ὅπως ὀρίζεται ἐν τῷ καταστατικῷ καὶ ἄλλος τόπος, ἐν ᾧ νὰ δύνηται νὰ συνεδριάξῃ ἐγκύρως τὸ συμβούλιον, κείμενος εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἴτε μετὰ εἰδικὴν ἀδειαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἐν τῇ πράξει ταύτῃ τοῦ ὑπουργοῦ δύναται νὰ καθορίζωνται καὶ ὄροι, ὅφ' οὓς χορηγεῖται ἡ ἀδεια τῆς συνεδριάσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὧν μὴ τηρουμένων, αἱ κατὰ τοιαύτας συνεδριάσεις ληφθεῖσαι ἀποφάσεις δύναται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι ἀπέναντι τῆς ἔταιρείας.

21.—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συνεδριάζει ἐγκύρως, ὅταν παρίστανται ἢ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν αὐτῷ τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν συμβούλων, οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων συμβούλων δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων τῶν τριῶν. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ ἀπαρτίας παραλείπεται τυχὸν προκύπτου κλάσμα.—Ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζει ἄλλως ὁ νόμος ἢ τὸ καταστατικόν, αἱ ἀπαφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου λαμβάνονται ἐγκύρως δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ἀντιπροσωπευομένων μελῶν.—3. Ἐκαστος σύμβουλος δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἐγκύρως μόνον ἓνα ἕτερον σύμβουλον.—4. Ἡ ἀντιπροσώπευσις ἐν τῷ συμβουλίῳ δὲν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ συμβούλιον.

22. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἀρμόδιον ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν δι-

οἰκῆσιν τῆς ἔταιρείας ἢ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων, αἵτινες κατὰ διάταξιν νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ὑπάρχονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

23. Ἀπαγορεύεται εἰς μετέχοντας ὁποσδήποτε τῆς διευθύνσεως τῆς ἔταιρείας συμβούλους, ὡς καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς αὐτῆς νὰ ἐνεργῶσι κατ' ἐπάγγελμα ἄνευ ἀδείας τῆς γενικῆς συνελεύσεως δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτων, πράξεις ὑπαγομένης εἰς τινα ἐκ τῶν ἐπιδιωκομένων ὑπὸ τῆς ἔταιρείας σκοπῶν καὶ νὰ μετέχωσιν ὡς ὁμόρρυθμοὶ ἑταῖροι ἑταιρειῶν ἐπιδιωκουσῶν τοιοῦτους σκοποῦς.—2. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἡ ἔταιρεία δικαιούται εἰς ἀποζημιώσεις, δυναμένη ἀντὶ ταύτης ν' ἀπαιτήσῃ, προκειμένου μὲν περὶ πράξεων γενομένων δι' ἴδιον τοῦ συμβούλου ἢ τοῦ διευθυντοῦ λογαριασμὸν, ὅπως θεωρηθῶσιν αἱ πράξεις αὐταὶ ὡς ἐνεργηθεῖσαι διὰ λογαριασμὸν τῆς ἔταιρείας, προκειμένου δὲ περὶ πράξεων γενομένων ὑπὸ τοῦ συμβούλου ἢ τῶν διευθυντῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτων, ὅπως δοθῆ εἰς τὴν ἔταιρειαν ἢ ἐκ μεσολαβῆσεως ἀμοιβῆς ἢ ἐκχώρησῆς πρὸς αὐτὴν ἢ ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης ἀπαιτήσεως.—3. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαιτήσεις τῆς ἔταιρείας κατὰ συμβούλων ἢ διευθυντῶν αὐτῆς παραγράφονται μετὰ ἕν ἔτος, ἀφ' ἧς ἀνεκοινώθησαν εἰς συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπὸ μέλους αὐτοῦ ἢ ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τὴν ἔταιρειαν ὑπὸ μετόχου. Ἡ παραγραφή ἐπέρχεται πάντως μετὰ πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπαγορευμένης πράξεως.

23α. Ἐπὶ ἕν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως συστάσεως ἀνωνύμου ἔταιρείας, ὡς καὶ ἀπὸ πάσης ἀυξήσεως μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἀπαγορεύεται ἄνευ ἐπαρκῶν ἐμπρημάτων ἀσφαλειῶν, ἢ ἐπὶ ἐνεχύρῳ μετοχῶν τῆς ἰδίας ἔταιρείας, ἢ χορήγησις δανείων ἢ πάσης φύσεως πιστώσεων εἰς ἰδρυτὰς, μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ συγγενεῖς ὡς καὶ συζύγους αὐτῶν, μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα μετέσχον εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἔταιρείας. [Τὸ ἄρθρ. τοῦτο προσετέθη ὑπ' ἄρθρ. 4 Ν. 5076]1931].

24. Πᾶσα ἐπὶ τῶν κερδῶν χορηγομένη εἰς μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀμοιβῆ δέον νὰ λαμβάνηται ἐκ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου τῶν καθαρῶν κερδῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κρατήσεων διὰ τσικτικὸν ἀποθεματικὸν καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ, πρὸς διανομὴν πρώτου μερίσματος ὑπὲρ τῶν μετόχων, ἴσου τοῦλάχιστον πρὸς 4 ο/ο ἐπὶ τοῦ

καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.—2. Πᾶσα ἔτερα, μὴ καθορισμένη κατὰ ποσὸν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, χορηγούμενη δὲ ἐξ οὐδὲποτε λόγου εἰς σύμβουλον ἀμοιβή ἢ ἀποζημίωσις, θεωρεῖται βαρύνουσα τὴν ἑταιρείαν μόνον ἂν ἐγκριθῇ δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Κεφάλαιον Γ'.—Γενικαὶ Συνελεύσεις.

25. Ἡ γενικὴ συνέλευσις συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς ἐν τῇ Ἔδρᾳ τῆς ἑταιρείας τοῦλάχιστον ἅπαξ καθ' ἑταιρικὴν χρῆσιν καὶ ἐντὸς ἐξ τῶ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ταύτης.

26. Ἡ γενικὴ συνέλευσις, ἐξαιρέσει τῶν ἐπαναληπτικῶν συνελεύσεων καὶ τῶν ἐξομοιουμένων ταύταις, δέον νὰ καλῆται εἰκοσι τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ὀριζομένης διὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς. Ἡ πρόσκλησις τῆς γενικῆς συνελεύσεως, περιλαμβάνουσα τοῦλάχιστον τὸ οἰκῆμα, τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδρίασεως ὡς καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐν σαφνεῖα, τοιχοκολλᾶται ἐν ἐμφανεῖ θέσει τοῦ καταστήματος τῆς ἑταιρείας καὶ δημοσιεύεται διὰ μιᾶς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἔδρᾳ τῆς ἑταιρείας ὡς καὶ διὰ μιᾶς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδοιζομένων καὶ εὐρύτερον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου κυκλοφορουσῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων «ἢ διὰ μιᾶς ἑβδομαδιαίας οικονομολογικῆς ἐφημερίδος». [Τὰ ἐντὸς «....» προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. 896]1964 ἄρθρ. 1 ἢ § 2 τοῦ ὁποῖου ὀρίζει πῶς καθορίζονται αἱ ἐφημερίδες εἰς ἃς γενῆσεται ἡ δημοσίευσις].

27.—1. Δέκα ἡμέρας πρὸ πάσης τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως δέον νὰ διδῆται εἰς πάντα αἰτούμενον μέτοχον ὁ ἰσολογισμὸς μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.—2. Τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας πρὸ πάσης γενικῆς συνελεύσεως δέον νὰ τοιχοκολλᾶται ἐν ἐμφανεῖ θέσει τοῦ καταστήματος τῆς ἑταιρείας πῖναξ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου κατὰ τὴν γενικὴν ταύτην συνέλευσιν μετόχων μετ' ἐνδειξεως τῶν τυχόν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετόχων καὶ τῶν ψήφων ἐκάστου καὶ τῶν διευθύνσεων τῶν μετόχων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

28.—1. Ἴνα μετᾶσχη μέτοχός τις γενικῆς συνελεύσεως δέον νὰ καταθέσῃ τὰς μετοχὰς αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρείας, εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων ἢ παρ' οἰαδῆποτε ἐν Ἑλλάδι ἀνωνύμῳ τραπεζιτικῇ ἑταιρείᾳ, πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης

διά την συνεδρίασιν τής συνελεύσεως.— 2. Το καταστατικό δύναται νά όρίξη και άλλα πρόσωπα, ή δέ πρόσκλησις τής γενικής συνελεύσεως και τραπεζίτας έν τή άλλοδαπή, παρά τοίς όποίοις είναι δυνατή ή κατάθεσις τών μετοχών.— 3. 'Η προθεσμία τής πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου ίσχύει και περί τής καταθέσεως παρά τή έταιρεία τών αποδείξεων καταθέσεως και τών έγγραφων αντιπροσωπειάς.— 4. Μέτοχοι μη συμμορφωθέντες προς τας διατάξεις του άρθρου τούτου μετέχουσι τής γενικής συνελεύσεως μόνον μετ' άδειαν αυτής.

29.— 1. 'Η γενική συνέλευσις εύρίσκειται έν άπαρτία και συνεδριάζει έγκύρως επί τών θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως, όταν παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται κατ' αυτήν μέτοχοι εκπροσωπούντες τό 1/5 τουλάχιστον του καταβεβλημένου έταιρικού κεφαλαίου.— 2. Μη συντελεσθείσης τοιαύτης άπαρτίας, ή γενική συνέλευσις συνέρχεται έκ νέου έντός είκοσιν ήμερών από τής χρονολογίας συνεδριάσεως, προσκαλουμένη πρό δέκα τουλάχιστον ήμερών εύρίσκειται δέ κατά την επαναληπτικήν ταύτην συνεδρίαν έν άπαρτία και συνεδριάζει έγκύρως επί τών θεμάτων τής άρχικής ήμερησίας διατάξεως, οιονδήποτε και άν εί- ναι τό κατ' αυτήν εκπροσωπούμενον τμήμα του καταβεβλημένου έταιρικού κεφαλαίου.— 3. 'Εξαιρετικώς προκειμένου περί αποφάσεων άφορωσών εις μεταβολήν τής έντι- κότητας τής έταιρείας, εις μεταβολήν του άντικειμένου τής έπιχειρήσεως αυτής, εις έπαύξην τών υποχρεώσεων τών μετόχων, εις έξησιν του έταιρικού κεφαλαίου μη προβλεπομένην υπό του καταστατικού, συμφώνως προς τό άρθρ. 13, εις μείωσιν του έταιρικού κεφαλαίου, εις έκδοσιν δανείου δι' όμολογιών, εις μεταβολήν του τρόπου τής διαθέσεως τών κερδών, εις συγχώνευσιν, παράσιν τής διαρκείας ή διάλυσιν τής έταιρείας, ή συνέλετοις εύρίσκειται έν άπαρτία και συνεδριάζει έγκύρως επί τών θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως, όταν παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται κατ' αυτήν μέτοχοι εκπροσωπούντες τό 2/3 του καταβεβλημένου έταιρικού κεφαλαίου.— 4. Μη συντελεσθείσης τοιαύτης άπαρτίας, ή γενική συνέλευσις προσκαλείται και συνέρχεται έκ νέου κατά τας διατάξεις τής § 2 του παρόντος, εύρίσκειται δ' έν άπαρτία και συνεδριάζει έγκύρως επί τών θεμάτων τής άρχικής ήμερησίας διατάξεως, όταν εκπροσωπηται κατ' αυτήν τό 1/2 τουλάχιστον του καταβεβλημένου έταιρικού κεφαλαίου. Μη συντελεσθείσης και τής άπαρτίας ταύτης, ή συνέλευσις προσκαλουμένη και συνερχομένη κατά τό τ' άνωτέρω, εύρίσκειται έν άπαρτία και συνεδριάζει έγκύρως επί τών θε-

μάτων τῆς ἀρχικῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅταν ἐκπροσωπῆται κατ' αὐτὴν τὸ 1/3 τοῦλάχιστον τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.—5. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλας ἀποφάσεις, διὰ τὴν λήψιν τῶν ὁποίων ν' ἀπαιτῆται ἢ κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀπαρτία καὶ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 § 2 πλειοψηφία.

30.—1. «Τὸ καταστατικὸν ὅσον νὰ ὀρίξῃ τὸν ἀπαιτούμενον δι' ἐκάστην ψήφον ἀριθμὸν μετοχῶν, αἵτινες ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι κατὰ ὀνομαστικὴν ἀξίαν τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 37.500.—Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος [N. 5076] λειτουργουσῶν ἀνωτύμων ἑταιρειῶν, ὧν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ἀποτελεῖται ἐκ μετοχῶν ἀξίας κατωτέρας τῶν 375 δραχμῶν, δι' ἧς, μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθ. § 4 τοῦ παρόντος, παραμένει ἰσχύον τὸ ἄρθρον 30 § 1 τοῦ νόμου 2190». 2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων δέον νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν.—3. Κύριοι ἀριθμοῦ μετοχῶν κατωτέρου τοῦ ἀπαιτούμενου, ἵνα ἔχωσι δικαίωμα μιᾶς ψήφου ἐν γενικῇ συνελεύσει, δύνανται, συνεννοούμενοι, ν' ἀπαρτίσωσι τὸν ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόκτησιν ψήφου ἀριθμὸν μετοχῶν καὶ ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει. [Ἡ § 1 ἐτέθη ὡς ἐτροποιοιθῆ ὑπ' ἄρθρου 5 N. 5076] 1931]

31.—1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἐκπροσωπούμενων ψήφων.—2. Ἐξαιρετικῶς, αἱ ἐν παραγράφου 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθ. 29 ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν ἐν τῇ συνελεύσει ἐκπροσωπούμενων ψήφων.

32.—Αἱ κατὰ τὰς συνελεύσεις συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις καταχωρίζονται ἐν περιλήψει εἰς εἰδικὸν βιβλίον. Αἰτῆσει μετόχου, ὁ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὰ πρακτικὰ ἀκριβῆ περιλήψιν τῆς γνώμης αὐτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ καταχωρίζεται καὶ κατάλογος τῶν παρασάντων ἢ ἀντιπροσωπευθέντων κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων, συντεταγμένως συμπῶνως τῷ ἄρθρῳ 27 § 2.

33.—Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς ἑταιρείας καὶ δικαιούται ν' ἀποφασίσῃ περὶ πάσης ἑταιρικῆς ὑποθέσεως, τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ὑποχρεουσῶν καὶ ἀπόντας ἢ διαφωνοῦντας μετόχους.

34.—1. Ἡ γενικὴ συνέλευσις εἶναι μόνη ἀρμοδία ν' ἀποφασίσῃ περὶ : α') τροποποιήσεων τοῦ καταστατικοῦ, ὡς τοιοῦτων θεωρουμένων πάντως καὶ τῶν αὐξήσεων ἢ μειώσεων τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου. Αἱ περὶ τροποποιήσεων τοῦ

καταστατικοῦ ἀποφάσεις εἶναι ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαγορεύονται διὰ ρητῆς διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ, β') ἐκλογῆς μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν, γ') ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ἑταιρείας, δ') διαθέσεως τῶν ἐτησίων κερδῶν, ε') ἐκδόσεως δανείου δι' ἀνωμόμων ὁμολογιῶν, στ') συγχωνεύσεως, παρατάσεως, ἢ διαλύσεως τῆς ἑταιρείας καὶ ζ') διορισμοῦ ἐκκαθαριστῶν.— 2. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ὑπάγονται· α') αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος ἀποφαιζόμεναι ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τῆς γενικῆς συνελεύσεως αὐξήσεις κεφαλαίου, β') ἢ κατὰ τὸ καταστατικὸν ἐκλογὴ καὶ συμπλήρωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μέχρι τῆς πρώτης τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ γ') ἢ κατὰ τὸ καταστατικὸν ἐκλογὴ προσωρινῶν μέχρι τῆς συνεδρίας γενικῆς συνελεύσεως συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντων, ἀποθανόντων ἢ ὀπωσδήποτε ἄλλως γενομένων ἐκπτώτων.

35.—Μετά τὴν ψήφισιν τοῦ ἰσολογισμοῦ ἡ γενικὴ συνέλευσις ἀποφαίνεται δι' εἰδικῆς ψηφοφορίας, ἐνεργουμένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη καθίσταται ἀνίσχυρος, ἐάν ὁ ἰσολογισμὸς περιέχῃ παραλείψεις, δι' ἅς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εὐθύνεται ἐκ τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ ἢ ψευδεῖς δηλώσεις, ἀποκρυπτούσας τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς ἑταιρείας.—2. Τῆς ψηφοφορίας περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δικαιούνται νὰ μετᾶσχῶσι τὰ μέλη αὐτοῦ μόνον διὰ τῶν μετοχῶν, ὧν εἶναι κύρια. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ὁπαλλήλων τῆς ἑταιρείας.—3. Πᾶσα ἀξίωσις ἀστικῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ τοιαύτης πράξεως παραγράφεται, προκειμένου μὲν περὶ παραλείψεως, μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ψευδοῦς δηλώσεως, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ ταύτης (1).

1. Ἴδε καὶ Β. Α. 9)11 Μαρτίου 1921 «περὶ ὑποβολῆς εἰς τὸ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας ὑπὸ τῶν ἑλλήν. ἀνω. ἑταιρ. ἀντιγράφων ἡμερησίων διατάξεως καὶ τῶν πραγματικῶν τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν μετόχων αὐτῶν», ἄρθρον μόνον, ὡς καὶ Ν. Α. 391/1947 «περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀνωμόμων ἑταιρειῶν».

Κεφάλαιον Δ'.—Ἐλεγκταί καί δικαιώματα μειοψηφίας

36. 1. Ἴνα ληφθῆ ὑπό γενικῆς συνελεύσεως, ἐγκύρως ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ, δεόν νά ἔχη ἐξελεγχθῆ οὗτος ὑπό δύο τούλάχιστον ἐλεγκτῶν. — 2. Οἱ ἐλεγκταί οὗτοι ὡς καί ἰσάριθμοι ἀναπληρωματικοί, ὀρίζονται πάντοτε ὑπό τῆς προηγουμένης τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως, πλὴν τῶν ἐλεγκτῶν τῆς πρώτης ἑταιρικῆς χρήσεως, οἵτινες δύνανται νά ὀνομασθῶσιν ἐν τῷ καταστατικῷ, ἢ νά ὀρισθῶσιν ὑπό ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως, συγκαλουμένης ἐντός τριμήνου ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρείας.—3. Οἱ ἐλεγκταί ἀμείβονται πάντοτε ὑπό τῆς ἑταιρείας, τοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν ὀριζομένου ἐν τῇ περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἀποφάσει τῆς γενικῆς συνελεύσεως.—4. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς ὀρισάσης τοὺς ἐλεγκτάς γενικῆς συνελεύσεως, δεόν νά γίνῃ ὑπό τῆς ἑταιρείας ἢ ἀνακοίνωσις πρὸς αὐτοὺς τοῦ διορισμοῦ τῶν, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἀποποιηθῶσι τὸν διορισμὸν τοῦτον ἐντὸς πενήτημέρου προθεσμίας, θεωροῦνται ὡς ἀποδεχθέντες καὶ ἔχουσι πάσας τὰς ἐκ τοῦ ἀρθρ. 37 εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις.

37. 1. Οἱ ἐλεγκταί ἔχουσι τὸ δικαίωμα ὁποτεδήποτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως νά ἐξελέγξωσιν ὀλονδήποτε βιβλίον ἢ λογαριασμὸν τῆς ἑταιρείας, ὑποχρεοῦνται δὲ μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως νά ἐξελέγξωσιν τὸν ἰσολογισμὸν καὶ νά ὑποβάλωσι πρὸς τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἔκθεσιν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν. Ὡς ἐξέλεξις τοῦ ἰσολογισμοῦ νοεῖται τούλάχιστον ἡ ἐξέλεξις τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἐγγραφῶν, ἐξ ὧν προέκυψαν τὰ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμενα κονδύλια.—2. Οἱ ἐλεγκταί ὀφείλουσι νά παρίστανται ἐν τῇ γενικῇ συνελύσει καὶ νά παρέχωσι πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὸν παρ' αὐτῶν ἐνεργηθέντα ἐλεγχον.

38. 1. Οἱ ἐλεγκταί δικαιοῦνται δι' αἰτήσεως αὐτῶν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου νά ζητήσωσι τὴν συγκλήσιν ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως. — 2. Ἡ συνέλευσις αὕτη συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπό τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ἔχει δὲ ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως τὸ ἐν τῇ αἰτήσει περιεχόμενον.

39. 1. Αἰτήσῃ μετόχων ἐκπροσωποῦντων τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται ἵνα συγκαλῆ ἑκτάκτον

γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων, ὀρίζον ἡμέραν συνεδρίας αὐτῆς, μὴ ἀπέχουσαν περισσότερον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.—2. Ἡ αἴτησις περιέχει τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως.—3. Αἰτῆσαι μετόχων, ἐκπροσωποῦντων τὸ ἕν εἰκοστὸν τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, ὁ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀναβάλῃ ἀπαξ μόνον ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως, τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου, ὀρίζων ἡμέραν συνεδρίας πρὸς λῆψιν αὐτῶν τὴν ἐν τῇ αἰτήσῃ τῶν μετόχων ὀριζομένην, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἀπέχη περισσότερον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀναβολῆς.—4. Αἰτῆσαι μετόχων, ἐκπροσωποῦντων τὸ 1/20 τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, ἐπιδιδομένη εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται ν' ἀνακοινοῖ εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τὰ ποσά, ἅτινα κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν κατεβλήθησαν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας εἰς τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοὺς διοικητὰς ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους αὐτῆς. Ὡσαύτως, ὑπὸ τὰς αὐτάς προϋποθέσεις, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται ν' ἀνακοινώσῃ πᾶσαν καὶ ἐξ οἰσδήποτε αἰτίας ὑφισταμένην σύμβασιν τῆς ἑταιρείας μετὰ τῶν προσώπων τούτων.—5. Αἰτῆσαι μετόχων ἐκπροσωποῦντων τὸ δέκατον τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἢ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως γενικῆς συνελεύσεως ἐνεργεῖται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.—6. Εἰς πάσας τὰς ἀνω περιπτώσεις τῶν §§ 1-4 οἱ αἰτοῦντες μέτοχοι ὀφείλουσι νὰ τηρήσωσι κατατεθειμένας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθ. 28 τοῦ παρόντος νόμου (2190), τὰς παρεχούσας αὐτοῖς τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα μετοχᾶς αὐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως. [Τὰ ἐντὸς «...» ἐτέθησαν ὑπ' ἄρθρ. 6 Ν. 5076/1931].

40* 1. Μέτοχοι ἀντιπροσωπεύοντες τοὐλάχιστον τὸ 1/20 τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου δύναται νὰ ζητήσωσι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδρεύει ἡ ἑταιρεία, τὸν διορισμὸν

* Βλ. καὶ ἄρθρ. 33 Ν. 5076)1931.

ένος ἢ πλειόνων ἑλεγκτῶν εἰδικῶς διὰ τὸν ἑλεγχον ὀρισμένης πράξεως, ἀφορώσης εἰς τὴν αὐτοαίτιον τῆς ἑταιρείας ἢ ἄλλης οἰοσδήποτε ὀρισμένης πράξεως, γενομένης κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ μὴ ἀπεχούσης πλέον τῆς διείσδος ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως, καθ' ἣν ἐτελέσθη ἡ πράξις.—2. Ἡ αἴτησις αὕτη ἐγκρίνεται μόνον ἐὰν κατασταθῇ πιστευτόν, ὅτι ἡ πράξις προέρχεται ἐκ κακοπιστοῦ διαχειρίσεως ἢ παραβιάζει καταφῶρος τὸν νόμον ἢ τὸ καταστατικόν.—3. Οἱ αἰτοῦντες δεόν μέχρι τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως νὰ τηρήσωσι κατατεθειμένους παρὰ τῷ Ταμίῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος τὰς παρεχούσας εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως μετοχάς.—4. Ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἑταιρείαν ὑπὸ τοῦ ὑποβάλλοντος αὐτήν.—5. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν αὐτῶ διοριζομένων ἑλεγκτῶν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, καταβάλλεται δὲ πάντοτε ὑπὸ τῆς ἑταιρείας.

Κεφάλαιον Ε'.—Βιβλία, ἰσολογισμὸς καὶ διάθεσις κερδῶν

41. 1. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἡ ἑταιρεία ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἀπογραφήν. — 2. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἑταιρικής χρήσεως ὡς καθορίζεται αὕτη ἐν τῷ καταστατικῷ.

42. 1. Ἡ ἑταιρική χρῆσις δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ πλεονας τῶν δώδεκα μῆνας. — 2. Ἐξαιρετικῶς δύναται ἡ πρώτη ἑταιρική χρῆσις νὰ ὀρισθῇ διὰ διάστημα μὴ ὑπερβαίνον τούτους εἴκοσι τέσσαρας μῆνας.

43. 1. Ὁ ἰσολογισμὸς δεόν νὰ εἶναι συντεταγμένος μετ' ἀπολύτου σαφηνείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐξάγῃται ἐξ αὐτοῦ εὐκόλως καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀληθὴς οικονομικὴ κατάστασις τῆς ἑταιρείας. Ἡ ἀνάλυσις τοῦ λογαριασμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν, ἥτις ἀπαραιτήτως δεόν ν' ἀκολουθῇ πάντα ἰσολογισμὸν, ὀφείλει νὰ εἶναι πλήρης καὶ σαφής, ἀποδεικνύουσα τὰ πραγματικῶς ἐπιτευχθέντα κέρδη καὶ τὰς πραγματοποιηθείσας ζημίας. Ἀποκλείεται ὅπως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ καὶ τῇ ἀναλύσει κερδῶν καὶ ζημιῶν περιλαμβάνωνται ἐν τῷ αὐτῷ κονδυλίῳ ἀνομοιογενῆ στοιχεῖα.—2. Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγράφονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς ἑταιρείας κατὰ τὴν ἀξίαν ἣν ἔχουσιν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ. Ἐξαιρετικῶς. α') Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ β' ἐδαφ. τὰ χρεώγραφα καὶ τὰ ἔμπορεύματα δὲν δύναν-

ται νά ἀναγράφονται εἰς τιμὴν μεγαλυτέραν τῆς τιμῆς τῆς ἀποκτήσεως ἢ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, πλὴν ἐάν ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι ἀνωτέρα τῆς τρεχοῦσης κατὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ἰσολογισμοῦ τιμῆς πάντων τῶν χρεωγράφων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ὑπολογιζομένων συνολικῶς, ὁπότε ταῦτα δὲν δύνανται νά ἀναγράφονται εἰς τιμὴν μεγαλυτέραν τῆς ἐν λόγῳ τρεχοῦσης συνολικῆς τιμῆς. β') Ὁμολογίαι τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ἑλληνικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ὁμολογίαι ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἠσφαλισμένοι ἐμπρηγμάτων δὲν δύνανται νά ἀναγράφονται εἰς τιμὴν μεγαλυτέραν τῆς τιμῆς τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν. γ') Τὰ ἀκίνητα, τὰ οἰκοδομήματα, τὰ μηχανήματα, τὰ πλοία καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα, τὰ μὴ προσριζώμενα διὰ μεταπώλησιν, ἀλλὰ παγίως διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν δύνανται ν' ἀναγράφονται ἐν τιμῇ ἀνωτέρα τῆς ἀποκτήσεως ἢ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, ἠϋξημένη διὰ τῶν δαπανῶν βελτιώσεων καὶ μειωμένη διὰ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποσβέσεων. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ οἰκοδομημάτων καὶ ἀκινήτων ἐν γένει, εἰς ἃ ἔχει τοποθετηθῆ ἑταιρικὴ περιουσία ἑταιρειῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσι ὡς σκοπὸν τὴν μεταπώλησιν τοιοῦτων ἀντικειμένων οὔτε τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν πρὸς παγίαν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως.—3. Αἱ ἀπαιτήσεις, αἱ μὲν ἀνεπίδεκτοι ἐισπράξεως ἀναγράφονται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ὡς ἀποσβεννόμεναι, αἱ δὲ ἐπισφαλεῖς, κατὰ τὴν πιθανὴν ἀξίαν αὐτῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.—4. Ἡ ἀπόσβεσις ὀρίζεται τοῦλάχιστον ἀναλόγως τῆς ἑτησίας ἀναλώσεως καὶ φθορᾶς τῶν ἑταιρικῶν πραγμάτων καὶ τῆς πιθανῆς διαρκείας τῆς Χρησιμοποίησεως αὐτῶν.—5. Δαπάναι διαχειρίσεως δὲν ἀναγράφονται ἐν τῷ ἐνεργητικῷ τοῦ ἰσολογισμοῦ. Ἐξαιρετικῶς δύνανται δαπάναι ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως, προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ἢ ὑπὸ ἀποφάσεων γενικῶν συνελεύσεων, ν' ἀποσβεθῶσιν ἐντὸς δέκα συνεχῶν χρήσεων διὰ δόσεων ἰσῶν, τοῦλάχιστον πρὸς ἓν δέκατον τοῦ συνόλου αὐτῶν.—6. Ὁμολογίαι, ἐκδεδομένα ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, δέον ν' ἀναγράφονται ἐν τῷ παθητικῷ εἰς τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ὑποχρεοῦται ἡ ἑταιρεία νά ἐξοφλήσῃ ταύτας. Ἡ μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐξοφλήσεως διαφορὰ δύναται νά περιληφθῆ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ, ἀποσβεννυμένη πλήρως δι' ἑτησίων δόσεων μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως τοῦ ὁμολογίουχοῦ δανείου.—7. Αἱ κατὰ τὴν ὑπόλογον χρῆσιν πραγματοποιηθεῖσαι ζημίαι ἀναγρά-

φονται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ κατὰ προσέγγισιν, ἐάν δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ πλήρης ἐξακρίβωσις αὐτῶν μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.— 8. Αἱ ἐν ἑκάστη ὑπολόγῳ χρήσει πραγματοποιηθεῖσαι ζημίαι βεβήνουσι ταύτην. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορίου, ὅπως ἔκτακτοι ζημίαι, ἀναγραφόμεναι εἰς εἰδικόν κονδύλιον τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἀποσβέννυνται διὰ ποσοστοῦ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν ἴσου τοῦλάχιστον πρὸς τὸ 1/3 τῶν κερδῶν τούτων. Τὸ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 2/3 τῶν καθαρῶν κερδῶν διανεμόμενον μέρισμα δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν καταβολὴν 5% ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου. Ἡ τοιαύτη καταβολὴ μερίσματος δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῆς πενταετίας.— 9. Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ διοικ. συμβουλίου πρὸς τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἀναφέρονται πάντα τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ στοιχεῖα, ὅσον τὸ δυνατόν ἀναλυτικώτερον. Εἰδικῶς δὲ ἀναγράφονται τὰ χρεώγραφα κατ' εἶδη, πρὸς καὶ τιμὴν μονάδος, τὸ διαθέσιμον συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κεχωρισμένον κατ' εἶδος μετὰ τῆς μέσης τιμῆς ἀποκτήσεως, αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ ἀκίνητα ἐν γένει τῆς ἑταιρείας κατὰ μονάδα, εἶδος καὶ τόπον, ἐν ᾧ ταῦτα κεῖνται, τιμὴν ἀποκτήσεως ἢ κατασκευῆς αὐτῶν, μετὰ μνείας παντὸς ὑφισταμένου ἐπ' αὐτῶν ἐμπραγμάτου βάρους, ὡς καὶ σημαντικαὶ ζημίαι προβλεπόμεναι ἢ πραγματοποιηθεῖσαι ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως.— 10. Ἀντίγραφον τοῦ ἰσολογισμοῦ, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὸ τῆς ἑταιρείας τοῦλάχιστον εἰκοσὶν ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενικῆς συνελεύσεως.— 11. Ἐντὸς εἰκοσὶν ἐπίσης ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν αὐτῆς μετ' ἀντιγράφου τοῦ ἐγκριθέντος ἰσολογισμοῦ.— 12. Ἴνα ληφθῇ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐγκύρωσις ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου ὅπου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἰσολογισμοῦ, δεόν οὗτος νὰ ἔχη εἰδικῶς θεωρηθῇ, α) ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος ἢ ἐντεταλμένου συμβούλου καὶ ἐν ἑλλείψει τούτων, ὅφ' ἐνδὸς μέλους τοῦ διοικ. συμβουλίου, ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, β) τοῦ ἔχοντος τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρείας καὶ γ) τοῦ διευθύνοντος τοῦ λογιστηρίου, ὑποχρεωμένων τούτων, ἐάν

διαφωνῶσιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καθαρτίσεως αὐτοῦ ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος, νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὴν συνέλευσιν ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις τῶν. [Τὰ ἐντὸς «...» ἐτέθησαν ὡς ἀντικατεστάθησαν καὶ προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. 5076 ἀρθρ. 7 καὶ 8].

44. Ἐτησίως ἀφαιρεῖται τὸ εἰκοστὸν τοῦλάχιστον τῶν καθαρῶν κερδῶν πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ. Ἡ πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ ἀφαίρεσις παύει οὕσα ὑποχρεωτικῆ, ἀμα ὡς τοῦτο φθάσῃ τοῦλάχιστον τὸ τρίτον τοῦ ἔταιρικοῦ κεφαλαίου. Τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξίσωσιν πρὸ πάσης διανομῆς μερίσματος τοῦ τυχόν χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν.

45.—1. Καθαρὰ κέρδη τῆς ἔταιρείας εἶναι τὰ προκύπτοντα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τῶν πραγματοποιηθέντων ἀκαθαρίστων κερδῶν παντὸς ἐξόδου, πάσης ζημίας, τῶν κατὰ τὸν νόμον ἀποσβέσεων καὶ παντὸς ἄλλου ἔταιρικοῦ βάρους.—2. Τὰ καθαρὰ κέρδη διανέμονται κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν: α) Ἀφαιρεῖται ἢ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν κράτησις διὰ τακτικῶν ἀποθεματικῶν. β) Κρατεῖται τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν καταβολὴν πρῶτου μερίσματος ἐκ 4 ο)ο τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου ἔταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ γ) Τὸ ὑπόλοιπον διατίθεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ καταστατικοῦ.

46.—1. Ἡ διανομὴ προσωρινῶν μερισμάτων ἢ ποσοστῶν ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ αὐτῆς δημοσιευθῇ διὰ τίνος ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκ τῶν ἐκδιδομένων ἐν Ἀθήναις καὶ εὐρύτερον κυκλοφορουσῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λογιστικὴ κατάστασις περὶ τῆς ἔταιρικής περιουσίας.—2. Τὰ οὕτω διανεμόμενα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὴν λογιστικὴν κατάστασιν καθαρῶν κερδῶν*.

* Ἰδε «περὶ δημοσιεύσεων ἀνωνύμων ἔταιρειῶν» καὶ Α) Ν. 500 τῆς 8]9 Αὐγ. 1945 «περὶ καθαρτίσεως τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἔταιρειῶν χρήσεως 1944—1945» καθ' ὄν.—1. Οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀνωνύμων ἔταιρειῶν ὅσοι ὀφείλουν νὰ καταρτισθοῦν ἀπὸ τῆς 10 Νοεμβρ. 1944 μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1945 συντάσσονται εἰς νέας δραχμάς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.—2. Ἐ.

Κεφάλαιον ΣΤ'— Διάλυσις και έκκαθάρισις.

47. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεούται νὰ συγκαλέσῃ τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ διαλύσεως ἢ μὴ τῆς ἑταιρείας ὅταν ἡ ἀξία τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ παθητικοῦ καταστῆ κατώτερα τοῦ ἡμίσεως τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

48. Ἀνάκλησις τῆς συστάσεως ἀνώνυμον ἑταιρείαν

πιφυλασσομένων τῶν κατωτέρω, ἰσχύει διὰ τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους ἡ σχετικὴ νομοθεσία καὶ δι' ἕνα ἑκατοντὸν τὸ οἰκείον καταστατικόν.—Ἐν τῇ κατὰ τὸν νόμον 2190 τῆς 30 Ἰουνίου 1920 ἀρθρον 43 ἐδάφ. 9 ἐκθέσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς ἑταιρείας ὀφείλει τοῦτο νὰ αἰτιολογήσῃ εἰδικῶς τὴν παρ' αὐτοῦ συμφῶνως πρὸς τὰ κατωτέρω ἐνεργουμένην νέαν ἀποτίμησιν.

Β) Ν. 896 τῆς 31 Ἰαν. 15 Φεβρ. 1946.—2. Οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν δημοσιεύονται πλὴν τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ μιᾶς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ὀριζομένων ἐβδομαδιαίων τουλάχιστον οἰκονομολογικῶν ἐφημερίδων.

3) Ν. Διάταγμα 10/11 Μαΐου 1946 «περὶ καταρτίσεως ἰσολογισμοῦ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

4) Β. Δ. 6/9 Σεπτ. 1946 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

5) Β. Δ. 20 Νοεμβ. 1946 «περὶ προσαρμογῆς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον τοῦ Α. Ν. 651/1945».

6) Β. Δ. 2/12 Μαρτίου 1947 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

7) Β. Δ. 7/7 Ἰουλίου 1948 «περὶ προσαρμογῆς τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν εἰς ἀνωνύμους ἑταιρείας».

ύπουργικής απόφασεως χωρεῖ μόνον: α) 'Εάν κατά τήν σύστασιν τῆς έταιρείας δέν κατεβλήθη έν δλω ή έν μέρει τό ύπό τοῦ καταστατικοῦ όριζόμενον ώς καταβλητέον κεφάλαιον. β) 'Εάν, καταδικασθέντος μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, διευθυντοῦ ή άλλου οἰουδήποτε έντεταλμένου τήν διοίκησιν τῆς έταιρείας εἰς φυλακίσιον έπί πράξει άφορώση εἰς τήν παρ' αὐτοῦ διαχείρισιν τῶν έταιρικῶν συμφερόντων, ή έταιρεία δέν άπεμάκρυνε τό καταδικασθέν πρόσωπον άπό τῆς διοικήσεως ή διευθύνσεως αὐτῆς.—2. 'Εν περιπτώσει τοιαύτης άνακλήσεως, οἱ έκκαθαρισται τῆς έταιρικῆς περιουσίας διορίζονται ύπό γενικῆς συνελεύσεως συγκαλουμένης ύπό τοῦ τέως διοικητικοῦ συμβουλίου έντός πέντε ήμερῶν άπό τῆς πρὸς αὐτό κοινοποιήσεως τῆς άνακλητικῆς ύπουργικῆς απόφασεως.

49. Οἱ παρά τῆς συνελεύσεως διοριζόμενοι έκκαθαρισται όφείλουσιν άμα τῇ αναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτῶν νά ένεργήσωσι άπογραφὴν τῆς έταιρικῆς περιουσίας καὶ νά δημοσιεύσωσιν διά τοῦ τύπου ἰσολογισμόν, οὔτινος

-
- 8) Β. Δ. τῆς 7/7 'Ιουλίου 1948 «περὶ νέας προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν».
- 9) Ν. Δ. 674 τῆς 5/7 Μαΐου 1948 «περὶ κυρώσεως τοῦ άπό 7 Δεκ. 1947 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ ύπ' άριθ. 2021]1942 Ν. Δ. περὶ άναπροσαρμογῆς τοῦ κεφαλαίου τῶν άνωνύμων μετοχικῶν έταιρειῶν».
- 10) Β. Δ. 30/31 'Οκτωβρ. 1948 «περὶ καθορισμοῦ άνωτάτων όρίων συντελεστῶν άποσβέσεων άνωνύμων έταιρειῶν οἰκονομικοῦ έτους 1948—1949».
- 11) Β. Δ. τῆς 9/11 Μαρτίου 1949 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν έταιρειῶν με κεφάλαιον εἰς ζένον νόμισμα».

*Ιδε έπίσης καὶ

- 1) Β. Δ. 20]26 Μαΐου 1939 (Προσθήκη εἰς Διάταγμα 16]22 'Ιανουαρ. 1930).
- 2) Δ. 24 Σεπτεμβρίου 1932 «περὶ εκτελέσεως τοῦ άρθρου 3 τοῦ νόμου 5261 περὶ συγχωνεύσεως άνων. έταιρειῶν».

ἀντίτυπον ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.—2. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσιν οἱ ἑκκαθαρισταὶ καὶ κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἑκκαθαρίσεως.—3. Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων διατηρεῖ πάντα τὰ δικαιώματα αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑκκαθαρίσεως.—4. Οἱ λογαριασμοὶ τῆς ἑκκαθαρίσεως ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς γενικῆς συνέλευσεως.

Κεφάλαιον Ζ'.—Ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι.

50.—1. Αἱ κατὰ νόμον κεκτημέναι δικαίωμα λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται, ὡς πρὸς τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑποκαταστήματος ἢ πρακτορείου αὐτῶν ὑποβάλλωσι πρὸς τὸ Ἐπιτελεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κεκρωμένον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου πληρεξουσιότητος τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ πράκτορος αὐτῶν περιλαμβάνοντος ἀπαραιτήτως καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου καὶ ἀναφέρωσι τὸ ἔτος τῆς συστάσεως αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τεσσάρων τῶν ἐκπροσωποῦντων τὴν ἑταιρείαν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῆς.—Πᾶσα μεταγενεστέρα τῆς ἀνωτέρω γνωστοποιήσεως μεταβολὴ τῶν ὡς ἄνω στοιχείων δέον νὰ ἀνακοινοῦται ἀμέσως εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.—2. Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται ἐπίσης, ὡς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς γενικῆς συνέλευσεως τοῦ ἐτριοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῶν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀντίγραφον τούτου μετὰ καταστάσεως τῶν κατὰ τὴν ἑταιρικὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἀφορᾷ ὁ ἰσολογισμὸς, ἐργασιῶν τῆς ἑταιρείας ἐν Ἑλλάδι.

Κεφάλαιον Η'.—Κρατικὴ ἐποπτεία

51. Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἀσκειται ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελεῖου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

52. Ἡ ἐποπτεία, προκειμένου περὶ ἰδρύσεως ἑταιρείας, ἀξίσεως τοῦ κεφαλαίου ἢ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν τῆς καταβολῆς τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν καὶ τῆς τηρήσεως ἐν γένει τῶν οἰκείων διατάξεων τῶν νόμων.

53. 1. Ἡ ἐποπτεία προκειμένου περὶ τῆς λειτουργίας τῆς ἑταιρείας, περιλαμβάνει ἴδια τὴν τηρῆσιν τῶν διατά-

ξεων τοῦ νόμου, τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων, τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσολογισμοῦ διὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐπαληθεύσεως τῶν ἑταιρικῶν βιβλίων, τῶν ταμείων, τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ τῆς λοιπῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ἑταιρείας, τὴν κατὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις παράστασιν, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὁσάκις ὁ ὑπουργὸς κρίνη τοῦτο χρήσιμον.—2. Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος ἐφορεῖται τοῦ ὑπὸ τῶν μετόχων ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει ἀσκουμένου ἐλέγχου, δικαιούμενος νὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς μόνον, α') ἕνεκα παραλείψεως ἐμπροσθέντος ὑποβολῆς πρὸς τὴν ἐποπτικὴν ἀρχὴν τῶν ἐν τῷ νόμῳ καὶ τοῖς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενοις διατάγμασιν ὀριζομένων ἐγγράφων, β') ἕνεκα παραβάσεως διατάξεως νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἀφορώσης εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἢ τὴν προπαρασκευὴν τῆς συζητήσεως ἐν αὐτῇ, καὶ γ') ἕνεκα παραβάσεως διατάξεως νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ, ἀφορώσης εἰς τὴν τάξιν τῆς διεξαγωγῆς τῆς συνεδρίας τῆς γενικῆς συνελεύσεως.—3. Ἐν περιπτώσει τοιαύτης διακοπῆς, ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐφαρμοζομένων μόνον ὅσων ἀφορᾷ εἰς τὴν σύγκλησιν αὐτῆς τῶν περὶ ἐπαναληπτικῶν συνελεύσεων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ. Τοιούτων μὴ ὑπαρχουσῶν, ἡ συνέλευσις προσκαλεῖται ἐντὸς δέκα κατ' ἀνωτάτου ὅρου ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διακοπῆς, μεσολαβουσῶν πάντως δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς συνεδρίας τῆς συνελεύσεως.

53α. Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου προβλεπόμενα βιβλία τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, δεόν νὰ τηρῶνται εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. [τὸ ἀρ. 53α προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 9 Ν. 5076]1931].

Κεφάλαιον Θ'.—Ποινικαὶ διατάξεις.

54. 1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχμῶν, πᾶς ὅστις συναλάσσεται ται ὡς ἐκπροσωπῶν ἡμεδαπὴν ἢ ἀλλοδαπὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν μὴ κεκτημένην ἀδειαν λειτουργίας ἢ μὴ ὑφισταμένην κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς.—2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται οἱ παραβάται τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου.

55. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς

ποινῆς μέχρις 80.000 δρ. ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων, πᾶς ἰδρυτῆς, μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυντῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας, ὅστις ἐν γνώσει ποιεῖται ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἀφορώσας τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν καὶ τὸν ἰσολογισμόν.

56. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δρχ. ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων, πᾶς ἰδρυτῆς, μέλος διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυντῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας, ὅστις κατὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς ἑταιρείας εἴτε μετ' αὐτὴν, ὅπως προκαλέσῃ ἐγγραφὰς μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ὁμολογιῶν τῆς ἑταιρείας ἢ ὅπως ἐπηρεάσῃ τὴν χρηματοπιστηρικὴν τιμὴν αὐτῶν, ποιεῖται ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τὸ κοινὸν διὰ δημοσιευμάτων ἢ δακτυλογραφημάτων ἀφορώντων, α') τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ὁμολογιῶν, τὸν ἰσολογισμόν ἢ τὴν διανομὴν μερισμάτων, β') ὀνόματα μετόχων ὡς μετεχόντων ἢ μεθεξόντων ἐπὶ οἰσδήποτε τίτλῳ τῆς ἑταιρείας, γ') πᾶν ἄλλο γεγονός ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἑταιρικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀποσκοποῦν τὴν παγίδευσιν τοῦ κοινού.

57. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχ. ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὅστις ἐκ προθέσεως παρέλειψε τὴν σύνταξιν τοῦ ἔτησιου ἰσολογισμοῦ πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένης προθεσμίας, β') ὅστις ἐν γνώσει συνέταξεν ἢ ἐνέκρινεν ἰσολογισμόν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ, γ') ὅστις δολίως ἀνεῦ ἰσολογισμοῦ ἢ ἐναντίον τοῦ ἰσολογισμοῦ ἢ δυνάμει ψευδοῦς ἢ παρανόμου ἰσολογισμοῦ, ἐπεχείρησε τὴν διανομὴν κερδῶν ἢ τόκων πρὸς τοὺς μετόχους μὴ ληφθέντων ἐκ πραγματικῶν κερδῶν, δ') ὅστις ἐκ προθέσεως παρέλειψε νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν κατὰ παραβασιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ καταστατικοῦ, ε') ὅστις κληθεὶς δι' ἠτιολογημένης πράξεως τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν τάξιν ἐν τῇ διοικήσει ἢ διαχειρίσει τῆς ἑταιρείας ἠρνήθη ἢ ἡμέλησε νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης αὐτῷ κατὰ κατώτατον ὄρον δεκαπενθημέρου προθεσμίας πρὸς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς.

58. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δρχ. ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων α') ὅστις ἐν γνώσει ἐκβίδει πλαστὰ πιστοποιητικὰ περὶ καταθέσεως μετοχῶν χάριν ἀσκήσεως ψήφου ἐν γενικῇ

συνελεύσει ἢ πλαστογραφεῖ ταῦτα, β') ὅστις ἐν γνώσει τῆς πλαστότητος ποιεῖται χρῆσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ πιστοποιητικῶν πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος ψήφου.

58α. Τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δρχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων: α) πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρείας παραβαῖνον τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ παρόντος [Ν. 2190, ἀρθρ. 11] περὶ ὑποχρεωτικῆς πιστοποιήσεως περὶ καταβολῆς ἢ μὴ τοῦ κεφαλαίου καὶ ὑποβολῆς τῆς πιστοποιήσεως ταύτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς καὶ πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πιστοποιοῦν ψευδῶς τὴν καταβολὴν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, β) πᾶς ὅστις, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ παρόντος [Ν. 2190, ἀρθρ. 23α], χορηγεῖ δάνεια ἢ πιστώσεις εἰς ἰδρυτάς, μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου κλπ., γ) πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅπερ, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθρ. 6 τοῦ παρόντος [Ν. 2190, ἀρθρ. 39 § 4], δὲν προβαίνει εἰς τὰς ὑπὸ τούτου προβλεπομένας ἀνακοινώσεις, δ) πᾶς ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ παρόντος [Ν. 2190, ἀρθρ. 152] περὶ τηρήσεως εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῆς ἑταιρείας, ε) πᾶς ὅστις ἐνεργεῖ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 10 τοῦ παρόντος ἀναφερομένας ἐργασίας, κατὰ παράβασιν τῶν ἐδικῶν διατάξεων περὶ τραπεζῶν τῶν ἀρθρ. 10—14 καὶ 16—18 τοῦ παρόντος νόμου. [Τὸ ἀρθρ. 58α προσετέθη διὰ ἀρθρ. 19 § 1 Ν. 5076]1931].

59. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 40.000 δρχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων: α) ὅστις ἐν γνώσει λαμβάνει ἐιδικὰς ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεις τοιούτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως ἐν γενικῇ συνελεύσει ψηφίση καθ' ὀρισμένην κατεύθυνσιν ἢ μὴ παρευρεθῇ ἐν γενικῇ συνελεύσει, β) ὅστις ἐν γνώσει παρέχει ἐιδικὰς ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεις τοιούτων χάριν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ σκοπῶν.

60. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 40.000 δρχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων: α) ὅστις ἀνεῦ ἐιδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως μετέχει ἐν ψηφοφορίᾳ γενικῆς συνελεύσεως μετόχων παριστάμενος ὡς κύριος μετοχῶν μὴ ἀνηκουσῶν αὐτῷ, β) ὅστις ἐπὶ τῷ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ ἀναφερομένῳ σκοπῷ παραδίδει εἰς τινὰ μετοχὰς ἄλλου, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένην ἐντολήν, γ) ὅστις ψηφίζει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ μετοχῶν, ἃς κατέχει λόγῳ ἐνεχύρου ἢ χρηματιστηριακῆς μεταφορᾶς.

61. Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 40.000 δραχ. πᾶς διευθυντής, πᾶν μέλος διοικητικοῦ συμβουλίου, πᾶς ἀντιπρόσωπος, πᾶς πράκτωρ καὶ πᾶς ἐκκαθαριστῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας, ὅστις παραλείπει νὰ ὑποβάλῃ ἐμπροθέσμῳ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἐγκρινάσεως τὴν ἑταιρείαν ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα ὡς ὑποβλητέα τῷ Ὑπουργεῖῳ ἔγγραφα, ἢ δὲν παρέσχεν ἢ παρέσχε ψευδεῖς πληροφορίας, αἰτηθείσας ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργείου καὶ ἀφορώσας εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐποπτείας.

62. Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχμῶν πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, πᾶς διευθυντῆς ἢ πᾶς ὑπάλληλος ἀνωνύμου ἑταιρείας, ὅστις ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως καὶ παρὰ τὴν συνεισφορά προσφυγῆς ἐκδοθεῖσιν καὶ κοινοποιηθεῖσιν αὐτῷ ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξακολουθεῖ ἀρνούμενος ἢ παρεμβάλλων δυσχερείας εἰς τοὺς ὑπάλληλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἑταιρείας.

62α. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων πᾶς ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις περὶ δημοσιεύσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ὡς καὶ ἐὰν ἀμελήῃ ἢ παραλείπῃ νὰ ὑποβάλῃ ἢ ὑποβάλλῃ ἀνακριβῆ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 13 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3424 κυρωθέντος νομοθ. διατ. προβλεπομένην μηνιαίαν κατάστασιν τῶν λογαριασμῶν καὶ τοῦ ἀρθρ. 18β τοῦ παρόντος νόμου. [Τὸ ἀρθρ. 62α προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 19 § 2 Ν. 5076(1931)].

63.—1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀσφαλοῦντων ἐποπτεῖαν ἐπὶ ἀνωνύμου ἑταιρείας, α) ὅστις δὲν ἠθελε τηρήσει ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν περὶ τῶν παρ' αὐτοῦ παρατηρηθέντων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἑταιρείας, β) ὅστις ἠθελεν εἶτε ἀμέσως εἶτε ἐμμέσως ἐνεργῆσαι κερδοσκοπικὰς πράξεις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐπὶ χρεωγράφων ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.—2. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, πλὴν τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως, ὑπόκειται καὶ εἰς τὰς νενομισμένας πειθαρχικὰς ποινάς.—3. Ἡ διαταξὶς τοῦ ἐδαφίου α' τῆς § 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 36 καὶ 40 ἐλεγκτῶν.

Κεφάλαιον I.—Μεταβατικά καὶ τελικά διατάξεις.

64. 1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἰσχύουσιν αὐτοδικαίως ἐπὶ πασῶν τῶν ὕφισταμένων κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.—2. Ἐξαιρετικῶς δὲν ἰσχύει ὁ νόμος προκειμένου περὶ διατάξεων καταστατικῶν τοιοῦτων ἑταιρειῶν, αἵτινες εἴτε ἀφορῶσιν εἰς τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν, εἴτε βασιζονται ἐπὶ εἰδικῶν συμβάσεων.—(Ν. Δ. 9) 8 Σεπτεμβρίου 1925, ἀρθ. 6). Διὰ τὰς πρὸ τοῦ νόμου 2190 λειτουργούσας ἀνωνύμους ἑταιρείας, οἱ προνομιούχοι μέτοχοι δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τοῦ προνομίου αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας, ἀποζημιούμενοι διὰ κοινῶν μετοχῶν, τοῦ προνομίου τούτου ἐκτιμωμένου πρὸς τοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου.—3. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκούσαι τὴν ἐπιχείρησιν των ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἑταιρεῖαι, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 7, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθρου ὑποχρεούμεναι νὰ μετατραπῶσιν εἰς ἑλληνικὰς ἑταιρείας ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος ταύτης.

65. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργόν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἵνα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διὰ Β. Διατάγματος, προκαλούμένου ὑπ' αὐτοῦ, μετατρέπη εἰς συνεταιρισμούς, ἀνωνύμους ἑταιρείας ἔχουσας μεταβλητὸν ἑταιρικὸν κεφάλαιον καὶ ἀποσκοπούσας τὴν προαγωγὴν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας τῶν μετόχων αὐτῶν.

66. Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ληφθεῖσαι συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν ὑπὸ διοικητικῶν συμβουλίων ἢ ὑπὸ γενικῶν συνελεύσεων ἀποφάσεις περὶ αὐξήσεως τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἐὰν δὲν ἐνεκρίθησαν διὰ Β. διατάγματος.

67. 1. Ἐπὶ ὕφισταμένων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 23 ἀδεῖα θέλει ζητηθῆ ὑπὸ τῆς πρώτης συγκληθησομένης μετὰ τὴν ἰσχύον ταύτης γενικῆς συνελεύσεως.—2. Ἑλληνικαὶ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, αἵτινες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσι μετοχάς, ὧν δὲν κατεβλήθη ὀλόκληρος ἡ ἀξία, ὑποχρεοῦνται εἰς συμμόρφωσιν πρὸς τὸ ἐδάφιον α' τῆς § 2 τοῦ ἀρθρου 12 μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος ταύτης.

68. 1. Αἱ κεκτημένοι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἰδίους προσωρινούς τίτλους ἢ μετοχάς ἀνώνυμοι ἑταιρεῖται ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκποιήσωσιν

αυτούς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1934. — Πᾶσα κατά τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφισταμένη σύμβασις ἐνεχυρiάσεως, ἐκ τῶν ἀπαγορευομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 17, θεωρεῖται αὐτοδικαίως διαλελυμένη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1924. Ἐάν κατά τὴν ὥς ἄνω χρονολογίαν δὲν ἔχει ἐξοφληθῆ ἢ διὰ τοῦ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένη ἀπαίτησις, ἡ ἔταιρεία δικαιούται νὰ προβῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὥς ἄνω χρονολογίας εἰς τὴν ἐκποίησην τοῦ ἐνεχύρου πρὸς κάλυψιν τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῆς.

69. Αἱ κατά τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λειτουργοῦσαι ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἔταιρεῖαι ὀφείλουσιν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος ταύτης νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τὰ κατά τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἀρθροῦ 50 τοῦ παρόντος νόμου ἔγγραφα.

70. 1. Ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐποπτείας κατὰ τὸν παρόντα νόμον δὲν ἀποκλείει τὴν εἰδικωτέραν ἐποπτεῖαν κατὰ τοὺς νόμους περὶ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὑποθηκικῶν τραπεζῶν.— 2. Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως διατάξεως τινος τοῦ παρόντος νόμου πρὸς διατάξιν τῶν μνημονευθέντων νόμων ὑπερισχύει ἡ διάταξις τῶν τελευταίων νόμων.

71. Κατηρν. [N. 3483]1928, ἀρθρ. 1].

72.—1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος, οὐτινος αἱ λεπτομέρειαι καθορισθῆσονται διὰ Β. διατάγματος, ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου μηνός τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.—2. Ὁ νόμος 1348 «περὶ ἐποπτείας ἀνωνύμων ἔταιρειῶν», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Νόμος 5076 «περὶ ἀνωνύμων ἔταιρειῶν καὶ τραπεζῶν» τῆς 30 Ἰουν.]17 Ἰουλ. 1931.

Κεφάλαιον Α'—Γενικαὶ διατάξεις περὶ ἀνωνύμων ἔταιρειῶν.

Κεφάλαιον Β'—Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ Τραπεζῶν

10.—1. Τράπεζαι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι αἱ ἐπιχειρήσεις, αἰτινες, ἀνεξαρτήτως ἐτέρου σκοποῦ αὐτῶν, δέχονται κατ' ἐπάγγελμα καταθέσεις χρημάτων ἢ ἄλλων ἀξιών.—2. Ἡ ἐπωνυμία τῆς Τραπεζῆς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

11.—1. Αἱ κατά τὸ προηγούμενον ἀρθρον Τράπεζαι

ται ἡ κληρονομικὴ σχέσις τοῦ Ἑλληνοσ πλοιοκτῆτου πρό-
 τὸν ἀποβιώσαντα, τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου τὰ βε-
 βαιοῦν τὴν πρὸς τὸν κληρονομούμενον συγγένειαν τοῦ
 κληρονόμου καὶ τὴν ἔλλειψιν ἐγγυτέρων συγγενῶν, ἢ ἡ
 περὶ τούτου ἀποφαινομένη δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τὸ πι-
 στοποιητικὸν τοῦ οἰκείου γραμματέως πρωτοδικῶν ἢ τοῦ
 ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας τοῦ κληρονομούμε-
 νου περὶ μὴ ὑπάρξεως διαθήκης, εἰ δὲ πρόκειται περὶ
 κληρονομίας ἐκ διαθήκης, ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς
 διαθήκης καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τῶν πρωτο-
 δικῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς καὶ περὶ τῆς μὴ
 προσβολῆς αὐτῆς, δ) ρητὴν μνείαν ἂν ἡ κυριότης εἶναι
 μετακλητὴ ἢ ἂν εἶναι περιορισμένη, οἷαν ἂν βαρύνεται δι'
 ἐπικαρπίας, ε) τὴν ἰθαγένειαν τῶν πλοιοκτητῶν, ἀναγρα-
 φομένης τῆς κατὰ τὸ β. διάταγμα τῆς 11 Νοεμβρίου 1836
 (ἄρθρ. 11) ἐνδρόκου βεβαιώσεως.—Ἡ πρᾶξις χρονολογεῖται
 ὀλογράφως, καθ' ἡμέραν, μῆνα καὶ ἔτος καὶ ὑπογράφεται
 ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον ὑπαλλήλου, σύροντος κά-
 τωθι αὐτῆς ὀριζόντιαν γραμμὴν.—Ἡ ἔγγραφὴ πλοίου ἐν
 ναυπηγῆσει γίνεται κατὰ τὸ προσαρτώμενον τῷ παρόντι
 ὀπόδειγμα.

32. Προκειμένου περὶ μεταβίβασεως τῆς κυριότητος
 πλοίου, λόγῳ ἐξασφαλίσεως ἀπαιτήσεως, ἡ ἔγγραφὴ, πλὴν
 τῶν τοῦ ἀρθροῦ 31 στοιχείων, δεόν ὅπως περιέχη τὴν ρη-
 τὴν μνείαν ὅτι ἡ παρούσα μεταβίβασις ἀπαιτήσεως τοῦ
 πλοίου γίνεται λόγῳ ἀσφαλίσεως ἀπαιτήσεως μνημο-
 νεύουσα τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ τε τὸ κεφαλαι-
 ον καὶ τοὺς τόκους καὶ τὴν προθεσίαν τῆς πληρωμῆς.—
 Ἡ ἐν τῷ νηολογίῳ ἔγγραφὴ πρὸς ἐπάνοδον τῆς κυριότη-
 τος αὐτοδικαίως εἰς τὸν μεταβιβάσαντα γίνεται ἐν τῇ
 δευτέρᾳ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος, περιέχουσα μνείαν
 τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ κεφά-
 λαιον, τόκους καὶ ἐξοδα καὶ τὸ στηρίζον ταύτην ἔγγρα-
 φον, ὀριζόμενον προκειμένου μὲν περὶ συμβολαιογραφικοῦ
 ἔγγραφου, κατ' ἀριθμὸν, χρονολογίαν, ὄνομα, ἐπώνυμον
 καὶ ἔδραν τοῦ συμβολαιογράφου, προκειμένου δὲ περὶ
 ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου, κατὰ τόπον ἐκδόσεως καὶ κατὰ χρο-
 νολογίαν. Ἡ πρᾶξις αὕτη χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφε-
 ται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον.

33. Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τῆς δευτέρας σελίδος ἐκά-
 στης μερίδος ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν
 ἀρχικῶν πλοιοκτητῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ τὰ τῶν πωλητῶν.
 Ἐν τῇ τρίτῃ τὰ τῶν ἀγοραστῶν. Ἐν τῇ τετάρτῃ ὁ ἀριθ-
 μὸς τῶν πωληθέντων μεριδίων. Ἐν τῇ πέμπτῃ ὁ αὐξων
 ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος πρᾶ-

ξέων. Ἐν τῇ ἕκτη τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν αἰτία θανάτου γενομένων πλοιοκτητῶν. Ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐγγράφεται πᾶσα αἰτία θανάτου μεταβολῆς κυριότητος πλοίου νηολογημένου ἤδη, ἀναγραφομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 μνημονευθέντων στοιχείων. Ἐν τῇ ἑβδόμῃ στήλῃ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἀγοραστῶν, λόγω ἀσφαλίσεως ἀπαιτήσεως, μετὰ συνοπτικῆς μνείας τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεως, ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ σημειοῦται καὶ ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος πρᾶξις περὶ ἐπανόδου τῆς κυριότητος πρὸς τὸν πωλητὴν ἅμα τῇ ἐξοφλήσει. Ἐν τῇ ὄγδῳ στήλῃ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως καὶ πᾶσα σημείωσις ἀφορῶσα τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

34. Ἡ μετεγγραφή πλοίου ἐγγεγραμμένου ἐν νέῳ νηολογίῳ, κατὰ τὸ ἄρθρον 31, εἰς νηολόγιον ἑτέρου λιμένος γίνεται αἰτήσῃ τοῦ πλοιοκτήτου ἢ τῶν συμπλοιοκτητῶν τῶν κεκτημένων πέραν τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἡμίσεος τοῦ πλοίου πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ἐν ᾧ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ μετεγγραφή. Οὗτος γνωστοποιεῖ τὴν αἴτησιν ταύτην τῷ τηροῦντι τὸ νηολόγιον ἐν ᾧ τὸ πλοῖον εἶναι ἐγγεγραμμένον, ὅστις, σημειῶν ἐν τῷ νηολογίῳ αὐτοῦ (ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος τῆς μερίδος τοῦ πλοίου) τὴν αἴτησιν, ἐκδίδει πλήρως ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς μερίδος τοῦ πλοίου, διαγράφων τοῦτο ἐκ τοῦ νηολογίου του καὶ πέμπων τὸ ἀντίγραφον πρὸς τὸν αἰτήσαντα τοῦτο νηολόγον. Ὁ τελευταῖος ἐγγράφει τὸ πλοῖον συμφώνως τῷ ἀντιγράφῳ, ὅπερ καταθέτει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτοῦ, σημειῶν ἐν τῇ στήλῃ τῶν παραπομπῶν, ὅτι ἐγένετο μετεγγραφή, ἀφοῦ ὁμοῦς ἐγχειρισθῆ αὐτῷ πιστοποιητικὸν περὶ μὴ ὑπαρξεως ὑποθηκῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἀντίγραφον συμβολαιογραφικῆς συναινέσεως τῶν ἐνυποθηκῶν πιστωτῶν πρὸς μεταγραφῆν.

35. Ἐπὶ ἀπωλείας τοῦ πλοίου, λόγω ναυαγίου, πυρκαϊᾶς, καταβυθίσεως, συγκρούσεως, ἢ ἄλλως, ἢ ἐπὶ ἀπωλείας τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ πλοίου, λόγω μεταβίβασεως τῆς κυριότητος αὐτοῦ, εἴτε ἐν ὄλῳ εἴτε κατὰ ἐξ ἀδιαιρέτου μέρος μείζον τοῦ ἡμίσεος, εἰς πλοιοκτίτας ἀλλοδαπούς, διαγράφεται τὸ πλοῖον ἐκ τοῦ νηολογίου.— Ἡ διαγραφὴ αὕτη γίνεται συνεπεῖα διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν πρὸς τὸν λιμενάρχην περὶ διαγραφῆς, ἣν ἐκδίδει τὸ ὑπουργεῖον ναυτικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ συλλεγισῶν ἀποδείξεων περὶ ὑπαρξεως διαγραφῆς τοῦ πλοίου.— Πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 29 μνείας, ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ γίνεται καὶ διαγραφὴ, διὰ δύο ἀπεχουσῶν ἀλλήλων πλαγίων γραμμῶν, τῆς ὅλης ἐγγραφῆς, ἀνευ βλάβης τοῦ εὐαναγνώστου αὐτῆς.— Τὸ ἐγγρα-

φον τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τηρεῖται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον.

36. Ἐάν ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον δὲν δύναται νὰ καταχωρίσῃ ἐν αὐτῷ, ἠλλείψει χρόνου, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπάσας τὰς διὰ τὸ νηολόγιον ἐγγραφὰς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συντάσσει ἑκθεσίην, ἣν ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχείοις καταχωρίζει ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων. Ἐν τῇ ἑκθεσίᾳ μνημονεύει συνοπτικῶς ἀπάσας τὰς πρὸς ἐγγραφὴν αἰτήσεις μετὰ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ χρονολογεῖ καὶ ὑπογράφει ταύτην, προβαίνει δὲ ἀνυπερθέτως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὰς ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφὰς, ἀναγράφων τὴν χρονολογίαν τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως καὶ μνημονεύων ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων τὴν ἑκθεσίην.

37. Ἐάν ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον ἤθελεν ἀρνηθῆ ἐγγραφὴν τινα ἕνεκα οὐσιωδεσάτων ἠλλείψεων ἐν τοῖς ἐγγραφοῖς τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐγγραφὴν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἑκθεσίην, εἴτε ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων, ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχείοις, εἴτε ἐν ἰδίῳ φύλλῳ χάρτου, ἐν ταῖς λοιπαῖς λιμενικαῖς ἀρχαῖς. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος.

Κεφάλαιον Ε'.—Περὶ ἐγγράφου ἐθνικότητος καὶ περὶ μετονομασίας πλοίου

38. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ τῷ πρῶτον νηολογουμένου πλοίου, ἐκδίδεται «ἐγγραφὸν ἐθνικότητος», κατὰ τὸ προσαρτώμενον τῷ παρόντι ὑπόδειγμα, προηγουμένης τῆς κατὰ τὸ β. δ. τῆς 14 Νοεμβρίου 1836 ἐγγυησεως. Τὸ ἐγγραφὸν ἐθνικότητος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ λιμεναρχοῦ «ἐντολῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν».

39. Ἐπὶ πάσης ὀλικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου, εἴτε διὰ πράξεως ἐν ζωῇ εἴτε διὰ πράξεως αἰτίας θανάτου, ἐκδίδεται νέον ἐγγραφὸν ἐθνικότητος, τὸ δὲ παλαιὸν ἐπιστρέφεται, τιθέμενον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ, ἀφοῦ ἀκυρωθῆ, χιαζόμενον ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον. Αἱ μεταβιβάσεις ποσοστῶν ἐξ ἀδαιρέτου τοῦ πλοίου σημειοῦνται ὀπισθεν τοῦ ἐγγράφου ἐθνικότητος. Ἐάν δὲ ἐγένοντο τοιαῦται μεταβιβάσεις ποσοστῶν ἐξ ἀδαιρέτου πέραν τοῦ ἡμισοῦ τοῦ πλοίου πρὸς ἀλλοδαπούς καὶ τὸ ἐντεῦθεν πλοῖον ἀπώλεσε τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον τὸ ἐγγραφὸν ἐθνικότητος. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ μεταβίβασις γίνεται λόγῳ ἐξασφαλίσεως ἀπαιτήσεως, δὲν σημειοῦται ἡ μεταβίβασις ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐθνικότητος, οὐδὲ ἐκδίδεται νέον τοιοῦτον πρὸς τὸν τοιοῦτον δανειστήν. Ἐν περιπτώσει ἀπω-

λείας τοῦ ἐγγράφου ἐθνικότητος, ἐκδίδεται νέον, ἐπὶ ἐνόρκῳ βεβαιώσει τῆς ἀπωλείας, ἐνώπιον εἰρηνοδικοῦ, τοῦ πρακτικοῦ τοῦ ὁποῦ ἀντίγραφον κατατίθεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ σημειουμένης ἐν τῷ νέῳ τῆς ἀπωλείας τοῦ παλαιοῦ.

40. Μέχρι 31 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1911, ὑποχρεοῦνται ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοία δευτέρας κλάσεως νὰ ἐφοδιασθῶσι δι' ἐγγράφων ἐθνικότητος συμφώνως πρὸς τῷ παρόντι Διατάγματι.

41. Προκειμένου περὶ πλοίου ἀλλοδαποῦ, οὐτινος ἡ κυριότης ἀποκτᾶται παρ' Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ὅπερ, διαγραφὲν ἐκ τοῦ ἀλλοδαποῦ νηολογίου, πρόκειται νὰ ἠηολογηθῇ ἐν ἑλληνικῷ νηολογίῳ, ὁ Ἕλλην πρόξενος τοῦ λιμένος τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου χορηγεῖ τῷ πλοίῳ, σὺν ταῖς λοιποῖς προσωρινοῖς ἀποδημητηρίοις ἐγγράφοις, καὶ προσωρινὸν ἔγγραφον ἐθνικότητος. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀρθροῦ 38. *Ὅπισθεν τοῦ προσωρινοῦ τούτου ἐγγράφου ἐθνικότητος σημειοῦται τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πλοίου καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ συνοπτικῶς, ὑπὸ τοῦ προξένου, χρονολογούτος καὶ ὑπογράφοντος. Μετὰ τὴν ἔγγραφὴν ἐν ἑλληνικῷ νηολογίῳ, τὸ προσωρινὸν ἔγγραφον ἐθνικότητος, κατατίθεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον, ἀντικαθιστάμενον δι' ὀριστικοῦ τοιοῦτου.

42. ("Ὅρα ἀρθρ. 250 E.N.).

Κεφάλαιον "Τ'.—Περὶ σηματολογήσεως πλοίων

43. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἀμέσως μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ τὴν νηολόγησιν τοῦ πλοίου καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου ἐθνικότητος χορηγεῖ τῷ πλοίῳ, ἐφ' ὅσον ἡ καθαρά αὐτοῦ χωρητικότης εἶναι 30 κόρων καὶ ἀνωτέρω, διεθνὲς σῆμα ἐκ τεσσάρων γραμμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀλφαβήτου ὡς ἰδιαιτέρον ἐκάστου πλοίου χαρακτηριστικὸν ταυτότητος γνῶρισμα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ διεθνοῦς κώδικος περὶ σημάτων. Περὶ τοῦ χορηγηθέντος σήματος εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. *Ἀλλαγὴ τοῦ ἀπαξ χορηγηθέντος σήματος δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε χρήσις τοῦ αὐτοῦ σήματος δι' ἕτερον πλοῖον.

(Σημ. ἀκολουθοῦσι τὰ ἀρθρα 44—58 περιλαμβάνεται μεταβατικὸς καὶ ἀκροτελευτέας διατάξεις τοῦ αὐτοῦ β. δ.).

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΠΛΟΙΩΝ

Α) Ν. ΓΩΠΣΤ (3886)/1911 «περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτ. 1910 δύο διεθνῶν συμβάσεων μεταξύ... «περὶ συγκρούσεως πλοίων καὶ περὶ θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως».

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἢ ἄλλος τοῦ πληρώματος κυβερνῶν ἐμπορικὸν πλοῖον, εἴτε ἡμεδαπὸν εἴτε ἀλλοδαπὸν: α) Ὅστις δὲν παρέσχε βοήθειαν πρὸς πρόσωπον κινδυνεύον νὰ ἀπολεσθῇ ἐν θαλάσῃ, ἐν γνώσει ὧν τοῦ κινδύνου τούτου. β) Ὅστις, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, δὲν παρέσχε βοήθειαν πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ. γ) Ὅστις, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, δὲν ἐγνώρισε πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον τὸ ὄνομα καὶ τὸν λιμὲν ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου τούτου.—Τὸ ἀδίκημα δὲν ὑφίσταται ἐάν ἡ παράλειψις ἐγένετο ἐξ εὐλόγου φόβου ὅτι ἡ παροχὴ ἀρωγῆς ἢ ἡ γνωστοποίησις ἤθελεν ἐπαγάγει σοβαρὸν κίνδυνον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ.—Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἀπαγγέλλει τὴν ἐφ' ὠρισμένον χρόνον στέρησιν τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας.

Σύμβασις περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων.

1. Ἐπὶ συγκρούσεως γενομένης μεταξύ θαλασσίων πλοίων ἢ θαλασσίων πλοίων καὶ πλοίων ἐσωτερικῆς ναυσιπλοίας, αἱ ἀποζημιώσεις, αἱ ὀφειλόμεναι λόγῳ βλαβῶν προξενηθειῶν εἰς τὰ πλοῖα ἢ εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν πράγματα ἢ πρόσωπα κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένους διατάξεις, ἀδιαφόρως τῶν ὑδάτων ἐνθα ἢ σύγκρουσις ἐγένετο.

2. Ἐάν ἡ σύγκρουσις εἶναι τυχαία, ἐάν ὀφείλετο εἰς ἀνωτέραν βίαν, ἢ ἐάν ὑφίσταται ἀμφιβολία περὶ τῶν αἰτίων τῆς συγκρούσεως, αἱ ζημίαι βαρύνουσι τοὺς ὑποστάντας αὐτάς.—Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐν ἡ περιπτώσει εἴτε τὰ πλοῖα εἴτε τὸ ἐν τούτων ἦσαν ἠγκυροβλημένα τὴν στιγμὴν τοῦ ἀτυχήματος.

3. Ἐάν ἡ σύγκρουσις ἐγένετο πταίσματι ἐνός τῶν πλοίων, ἡ ἀποζημιώσεις ἐπίκειται τῷ διαπράξαντι αὐτό.

4. Ὑπάρχοντος κοινοῦ πταίσματος, ἡ εὐθύνη ἐκάστου τῶν πλοίων εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν βαρύτητα τῶν ἀμοιβαίων πταισμάτων. Ἐν τούτοις, ἐάν κατὰ τὰς περιπτώσεις δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ ἀναλογία ἢ ἐάν τὰ πταίσματα φαίνονται ὡς ἰσοδύναμα, ἡ εὐθύνη μερίζεται κατ' ἴσα μέρη.—Αἱ ζημίαι αἱ γενόμεναι εἴτε εἰς τὰ πλοία εἴτε εἰς τὰ φορτία αὐτῶν, εἴτε εἰς τὰς ἀποσκευὰς καὶ ἄλλα πράγματα τῶν πληρωμάτων, ἐπιβατῶν καὶ ἄλλων ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου προσώπων, βαρύνουσι τὰ ὑπαίτια πλοία κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἀναλογίαν, ἀνευ ἀλληλεγγύης ὡς πρὸς τοὺς τρίτους.—Τὰ ὑπαίτια πλοία εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τοὺς τρίτους διὰ τὰς ζημίας τὰς γενομένας διὰ θανάτου ἢ τραυμάτων, σωζομένης ὁμως τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πληρώσαντος μέρος ἀνώτερον ἐκείνου, ὅπερ, κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφ. τοῦ παρόντος ἄρθρου βαρύνει αὐτὸν ὀριστικῶς.—Αἱ ἔθνικαὶ νομοθεσίαι δικαιοῦνται νὰ καθορίσωσιν, ὅσον ὄρα τὴν ἀναγωγὴν ταύτην, τὴν ἔκτασιν τῶν πλοιοκτητῶν ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου αὐτῶν πρόσωπα.

5. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα εὐθύνη ὀφίσταται καὶ καθ' ἑνὴν περίπτωσιν ἢ σύγκρουσις ἐπῆλθεν ἐκ πταίσματος τοῦ πλοιοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ.

6. Ἡ ἀγωγή πρὸς ἀνθρώπων ζημιῶν γενομένων συνεπείᾳ συγκρούσεως, δὲν ὑποβάλλεται οὔτε εἰς διαμεσουργίαν οὔτε εἰς οὐδεμίαν ἄλλην εἰδικὴν διατύπωσιν.— Δὲν ὀφίστανται νόμιμα τεκμήρια πταίσματος ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην ἐκ τῆς συγκρούσεως.

7. Αἱ ἀγωγαὶ περὶ ἀποζημιώσεως παραγράφονται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ γεγονότος.—Ἡ προθεσμία πρὸς ἔγερσιν τῶν ἀγωγῶν περὶ ἀναγωγῆς, κατὰ τὸ ἐδ. 8 τοῦ ἄρθρου 4, εἶναι ἔτησια. Ἡ παραγραφή αὕτη τρέχει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς.—Οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παραγραφῶν τούτων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ δικάζοντος τὴν ἀγωγὴν δικαστηρίου. Οἱ ὕψηλοι Συμβαλλόμενοι ἐπιφύλλασσονται τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδεχθῶσιν ἐν ταῖς Νομοθεσίαις αὐτῶν, ὡς παρατείνουν τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας, τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἐναγόμενον πλοῖον δὲν ἐγένετο δυνατόν νὰ κατασχεθῇ εἰς τὰ ὕδατα τὰ τελούντα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πολιτείας, ἐν ἣ ὁ ἐνάγων ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἢ τὸ κύριον αὐτοῦ ἴδρυμα.

8. Μετὰ τὴν σύγκρουσιν, ὁ πλοίαρχος ἐκάστου τῶν συγκρουσθέντων πλοίων ὑποχρεοῦται νὰ παράσχη ἀρωγὴν πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον, τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἀνευ σοβαροῦ κινδύνου τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν τούτου.—Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται ἵνα κατὰ

τὸ δυνατόν γνωρίσῃ τὸ ὄνομα ἢ τὸν λιμένα τῆς νηολογῆσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου αὐτοῦ.—²Ὁ πλοιοκτήτης δὲν εὐθύνεται λόγῳ τῆς παραβάσεως μόνης τῶν προηγουμένων διατάξεων.

9. [Σημ. ²Ἀφορᾶ εἰς νομοθετικά μέτρα ληπτέα ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων μερῶν].

10. ²Ἐπιφυλασσομένων μεταγενεστέρων συμβάσεων, αἱ παροῦσαι διατάξεις δὲν θίγουσι τοὺς κανόνας περὶ περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν, ὡς οὗτοι ἰσχύουσιν ἐν ἐκάστη πολιτείᾳ, οὔτε τὰς ὑποχρεώσεις τὰς τιττομένας ἐκ τῆς συμβάσεως περὶ μετακομιδῆς οὔτε ἐκ πάσης ἄλλης συμβάσεως.

11. ²Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων πλοίων τῶν ἀποκλειστικῶς ἐκτελούντων δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

12. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμοσθήσονται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅταν τὰ περὶ τῶν πρόκειται πλοία εἰσὶν ἰθαγενῆ τῶν πολιτειῶν τῶν ὕψηλῶν συμβαλλομένων καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων.—²Ἐννοεῖται ὅμως: 1) Ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἐνδιαφερομένους τοὺς ὄντας ἰθαγενεῖς πολιτείας μὴ συμβαλλομένης, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ παρ' ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων πολιτειῶν ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος. 2) Ὅτι, ὅταν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰσὶν ἰθαγενεῖς τῆς πολιτείας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἐφαρμοσθήσεται ὁ ἐθνικὸς νόμος καὶ οὐχὶ ἡ σύμβασις.

13. Ἡ παρούσα σύμβασις ἐπεκτείνεται εἰς τὴν ἀνορθωσιν τῶν ζημιῶν ἄστινας, εἴτε διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἢ παραλείψεως χειρισμοῦ εἴτε διὰ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν κανονισμῶν, πλοῖον ἐπροξένησεν πρὸς ἕτερον πλοῖον ἢ πρὸς τὰ ἐπ' αὐτοῦ πράγματα ἢ πρόσωπα, καίπερ μὴ γενομένης συγκρούσεως.

Ν. 5849]1933 «περὶ κυρώσεως ἢ θέσεως ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν κανονισμῶν περὶ ἀποφυγῆς συγκρούσεως τῶν πλοίων».

Ν. 1774]1939 «περὶ διοικ. ἐλέγχου ναυτικῶν ἀτυχημάτων», Ν. 2773/1941, Ν. 9/1946, Διάταγμα 13 Αὐγούστου 1930.

Ν. ΓΩΠΣΤ (3886)1911 «περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτ. 1910 δύο διεθνῶν συμβάσεων μεταξύ... «περί συγκρούσεως πλοίων καὶ περὶ θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως». (Ἐφ. Κυβ. 224 τοῦ 1911).

Σύμβασις περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν περὶ θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως.

1. Ἡ θαλασσία ἀρωγὴ καὶ ἡ ναυαγιαίρεσις τῶν ἐν κινδύνῳ θαλασσίων πλοίων, τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων πραγμάτων, τοῦ ναύλου καὶ τοῦ ναύλου τῶν ἐπιβατῶν, ὡς καὶ αἱ ὁμοίας φύσεως ὑπηρεσίαι, αἱ γινόμεναι μεταξύ θαλασσίων πλοίων καὶ πλοίων ἐσωτερικῆς ναυσιπλοίας, ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐπομένους διατάξεις, ἀνευ διακρίσεως τῶν δύο τούτων εἰδῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἀνευ διακρίσεως τῶν ὁδῶν, ἐνθα αὗται παρεσχέθησαν.

2. Πᾶσα πρᾶξις ἀρωγῆς ἢ ναυαγιαίρεσεως, σχοῦσα ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, παρέχει δικαίωμα δικαίας ἀμοιβῆς.— Οὐδεμίαν ὀφείλεται ἀμοιβὴν ἂν ἡ παρασχεθεῖσα βοήθεια μὲν νῆ ἀνευ ὠφελίμου ἀποτελέσματος.— Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ πληρωτέον ποσὸν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὴν ἀξίαν τῶν σωθέντων πραγμάτων.

3. Οὐδὲν δικαίωμα ἀμοιβῆς ἔχουσι τὰ πρόσωπα τὰ μετασχόντα τῶν ἐργασιῶν τῆς βοηθείας ἐναντίον ρητῆς καὶ λογικῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ βοηθουμένου πλοίου.

4. Ὁ ρυμουλκῶν δὲν ἔχει δικαίωμα ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἀρωγὴν ἢ ναυαγιαίρεσιν τοῦ ρυμουλκηθέντος πλοίου ἢ τοῦ φορτίου αὐτοῦ, πλην ἐάν παρέσχεν ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, μὴ δυναμένας νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐκπλήρωσις τῆς συμβάσεως τῆς ρυμουλκίας.

5. Ἀμοιβὴ ὀφείλεται καὶ ὅταν ἡ ἀρωγὴ ἢ ναυαγιαίρεσις ἐγένετο μεταξύ πλοίων ἀνηκόντων τῷ αὐτῷ πλοιοκτῆτῃ.

6. Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς ὀρίζεται ὑπὸ τῆς συμφωνίας τῶν συμβαλλομένων καὶ, ἐλλείψει τοιαύτης, ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ. Τὸ αὐτὸ κρατεῖ καὶ περὶ τῆς ἀναλογίας καθ' ἣν ἡ ἀμοιβὴ αὕτη διανεμηθῆσεται μεταξύ τῶν ναυαγιαίρετῶν.— Ἡ διανομὴ μεταξύ πλοιοκτῆτου, πλοιάρχου καὶ τῶν λοιπῶν προσώπων τῶν ὑπηρετούντων ἐν ἐκάστῳ τῶν ναυαγιαίρεσάντων πλοίων, κανονιοθῆσεται ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ πλοίου νόμου.

7. Πᾶσα σύμβασις ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως, γινόμενη κατὰ τὴν στιγμήν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ κινδύ-

νου, δύναται, αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων, νά ἀκυρωθῇ ἢ νά τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἐάν οὗτος κρίνῃ ὅτι οἱ συμφωνηθέντες ὅροι δὲν εἶναι δίκαιοι.—Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ συναίνεσις τινὸς τῶν συμβαλλομένων ἦτο ἐλαττωματικὴ, λόγῳ δόλου ἢ ἀποσιωπήσεως, ἢ ὅταν ἡ ἀμοιβή, ὑπέμετρος κατὰ τὴν μίαν ἢ κατὰ τὴν ἄλλην ἔποψιν, εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν παρασχεθεῖσαν ὠφελείαν, ἢ σύμβασις δύναται νά ἀκυρωθῇ ἢ νά τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου συμβαλλομένου.

8. Ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, λαμβάνοντος ὡς βάσιν: α) ἐν πρώτοις τὴν ἐπιτευθεῖσαν ἐπιτυχίαν, τὰς προσπάθειάς καὶ τὴν ἀξίαν τῶν βοηθησάντων, τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεξε τὸ πρὸς δὴ ἡ ἀρωγὴ πλοῖον, οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ, τὸ φορτίον αὐτοῦ, οἱ σῶσαι καὶ τὸ σῶσαν πλοῖον, τὸν χρησιμποιηθέντα χρόνον, τὰ ἐξοδα καὶ τὰς ζημίας ἅς ὑπέστησαν καὶ τοὺς κινδύνους εὐθύνης καὶ ἄλλους οὓς διέτρεξαν οἱ σῶσαι, τὴν ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντος, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν, ἐν περιπτώσει τοιαύτη, τῆς εἰδικῆς διασκευῆς τοῦ βοηθοῦντος πλοίου· β) τὴν ἀξίαν τῶν σωθέντων πραγμάτων.—Αἱ αὗται διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 ἐδ. 2 διανομῆς.—Ὁ δικαστὴς δύναται νά περιορίσῃ ἢ νά μὴ ἐπιδικάσῃ τὴν ἀμοιβήν, ἐάν ἀποδεικνύηται ὅτι οἱ σῶσαι διὰ τὸν πταίσματος αὐτῶν κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν ναυαγίασειν ἢ τὴν ἀρωγὴν ἢ ὅτι ἐγένοντο ἔνοχοι κλοπῶν, ἀποκρύψεων ἢ ἄλλων βολίων πράξεων.

9. Οὐδεμίαν ὀφείλεται ἀμοιβὴ ὑπὸ τῶν σωθέντων προσώπων, μὴ θιγομένων ὅμως τῶν περὶ τούτου διατάξεων τῶν ἐθνικῶν νόμων. Οἱ σῶσαντες ἀνθρωπίνας ζωάς, οἵτινες παρενέβησαν, προκειμένου περὶ ἀτυχήματος ἐπαγαγόντος ναυαγιάσειν ἢ ἀρωγὴν, δικαιοῦνται εἰς δίκαιον μέρος τῆς ἀμοιβῆς τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς σῶσαντας τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον, καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν.

10. Ἡ ἀγωγὴ περὶ πληρωμῆς τῆς ἀμοιβῆς παραγράφεται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀρωγῆς ἢ τῆς ναυαγιάσεως. Οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ταύτης ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ δικαστηρίου τοῦ δικάζοντος τὴν ἀγωγὴν. Οἱ ὕψηλοι συμβαλλόμενοι ἐπιφυλάσσονται τὸ δίκαιωμα ἵνα ἀποδεχθῶσιν ἐν ταῖς νομοθεσίαις αὐτῶν, ὡς παρατεῖνον τὴν ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαν προθεσίαν, τὸ ὡς γεγονός ὅτι τὸ πλοῖον πρὸς δὲ παρεσχέθη ἢ ἀρωγὴ ἢ ἡ ναυαγιάσεις δὲν ἠδυνήθη νά κατασχεθῇ ἐντὸς τῶν ὅρων.

των τῶν τελούντων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πολιτείας, ἐν ἧ ὁ ἐνάγων ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἢ τὸ κύριον αὐτοῦ Ἴδρυμα

11. Πᾶς πλοίαρχος ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ἀρωγῆς πρὸς πᾶν πρόσωπον, καὶ αὐτὸ τὸ πολέμιον, τὸ εὐρεθὲν ἐν θαλάσῃ ἐν κινδύνῳ ἀπωλείας, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἀνευ σοβαροῦ κινδύνου τοῦ πλοίου αὐτοῦ, τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ. Ὁ πλοιοκτῆτης δὲν εὐθύνεται λόγῳ παραβάσεων τῆς προηγουμένης διατάξεως.

12. Οἱ Ὑψηλοὶ Συμβαλλόμενοι, ὧν ἡ Νομοθεσία δὲν τιμῶρεῖ τὴν κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον παράβασιν, ὑποχρεοῦνται ἵνα λάβωσιν ἢ ἵνα προτείνωσι πρὸς τὰ Νομοθετικὰ αὐτῶν σώματα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τιμώρησιν τῆς παραβάσεως ταύτης. Οἱ Ὑψηλοὶ Συμβαλλόμενοι θέλουσιν ἀνακοινῶσαι ἀλλήλοις, ὡς οἷον τε τάχιον τοὺς Νόμους ἢ τοὺς Κανονισμοὺς τοὺς ἤδη θεσπισθέντας ἢ θεσπισθησομένους ἐν ταῖς Πολιτείαις αὐτῶν πρὸς ἐκτέλειαν τῆς προηγουμένης διατάξεως.

13. Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν θίγει τὰς διατάξεις τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν ἢ τῶν διεθνῶν συμβάσεων περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρέσεων ὑπὸ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἰδίως περὶ ναυαγιαίρέσεως τῶν ἀλιευτικῶν μηχανημάτων.

14. Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων πλοίων, τῶν ἀποκλειστικῶς τελούντων δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

15. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμοσθῆσονται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅταν εἴτε τὸ παρέχον τὴν ἀρωγὴν ἢ τὴν ναυαγιαίρεσιν πλοῖον εἴτε τὸ πρὸς ὃ ἡ ἀρωγὴ ἢ ἡ ναυαγιαίρεσις πλοῖον εἶναι ἰθαγενές τινὸς τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Πολιτειῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων τῶν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων προβλεπομένων. Ἐννοεῖται ὅμως 1) ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐνδιαφερομένους, τοὺς ὄντας ἰθαγενεῖς Πολιτείας μὴ συμβαλλομένης, ἢ ἐφαρμογὴ τῶν ρηθισῶν διατάξεων δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ παρ' ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων Πολιτειῶν ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος· 2) ὅτι, ὅταν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶσιν ἰθαγενεῖς τῆς Πολιτείας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἐφαρμοσθῆσεται ὁ ἐθνικὸς νόμος καὶ οὐχὶ ἡ σύμβασις· 3) ὅτι, ἀνευ βλάβης τῶν εὐρυτέρων διατάξεων τῶν ἐθνικῶν νόμων, τὸ ἀρθρον 11 ἐφαρμόζεται μόνον μεταξὺ πλοίων ἰθαγενῶν τῶν Πολιτειῶν τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων.

ΝΑΥΑΓΙΑ, ΝΑΥΑΓΙΑΙΡΕΣΕΙΣ

- Β) Νόμ. ΤήΒ «περί ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεων» τῆς 29 Ὀκτωβρ./17 Νοεμβρ. 1856.
- Γ) Ν. 464/1945 «περί ἀνελκύσεως καὶ διαλύσεως ναυαγίων», τροποπ. ὑπὸ Ν. 1122/1946, Ν. 276/1947, Ν. 717/1948, Β. Διάτ. 3 Ὀκτωβρ. 1945/5 Ἰαν. 1946, 11 Ἰαν. 1946, 6 Αὐγ. 1946, 6 Ἰαν. 1948.

ΑΘΕΜΙΤΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Νόμος 146 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1913/17 Ἰανουαρίου 1914 «περί ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ».

1. Ἀπαγορεύεται κατὰ τὰς ἐμπορικὰς, βιομηχανικὰς ἢ γεωργικὰς συναλλαγὰς πᾶσα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ γινομένη πρᾶξις, ἀντικειμένη εἰς τὰ χρηστὰ ἢθη. Ὁ παραβάτης δύναται νὰ ἐναχθῆ πρὸς παράλειψιν καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας.

2. Ὑπὸ τὸν ὄρον «ἐμπορεύματα» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου νοοῦνται καὶ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα, ὑπὸ τὸν ὄρον δὲ βιομηχανικὰ ἔργασια νοοῦνται καὶ αἱ ἐμπορικαί, βιοτεχνικαὶ καὶ γεωργικαί.

3. Ἀπαγορεύεται εἰς δημοσιὰ γενομένης γνωστοποιήσεως ἢ ἀνακοινώσεως, προοριζομένης δι' εὐρὺν κύκλον προσώπων, πᾶσα ἀνακριβὴς δήλωσις περὶ σχέσεων ἀναφερομένων εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 συναλλαγὰς, ἴδια δὲ περὶ τῆς ποιότητος, τῆς ἀρχικῆς προελεύσεως, τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς ἢ τῆς τιμολογήσεως ἐμπορευμάτων ἢ βιομηχανικῶν ἐργασιῶν, περὶ τοῦ τρόπου ἢ τῆς πηγῆς τῆς προμηθείας, τῆς κατοχῆς βραβείων ἢ ἄλλων τιμητικῶν διακρίσεων, περὶ τῆς αἰτίας ἢ τοῦ σκοποῦ τῆς πωλήσεως ἢ περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν πρὸς διάθεσιν ἐμπορευμάτων, ἱκανὴ νὰ παραγάγῃ τὴν ἐντύπωσιν ἰδιαιτέρως εὐνοϊκῆς προσφορᾶς. Ὁ παραβάτης δύναται νὰ ἐναχθῆ πρὸς παράλειψιν τῶν ἀνακριβῶν δηλώσεων καὶ ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας. [Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ νόμου 146 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ» ἐφαρμόζονται καὶ ὁσάκις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιο-

μηχανικά σήματα γίνεται μεία μεμονωμένως ἢ ὅπως δῆ-
ποτε ἄλλως τοπωνυμίας διαφόρου πρὸς τὴν ὀνομασίαν τοῦ
ἐν τῷ Κράτει τόπου, ὅπου ἡ παραγωγὸς ἐπιχειρήσις ἢ
μεία ἄλλης ἐνδείξεως ἢ λέξεως ἀπατηλῶς παρεμφερῶς
πρὸς τοιαύτην ἔνδειξιν τοπικῆς προελεύσεως ἐκτός τῶν
λέξεων αἵτινες λόγῳ μακροχρονίου χρήσεως ὑποδεικνύ-
ουν τὸν τύπον τοῦ προϊόντος (appellation type), ὡς κονιάκ,
ὑδωρ Κολωνίας, eau de vie de Lanzig κ.λ.π., ἐφ' ὅσον
ἐκ τούτων δύναται νὰ δημιουργηθῇ παραπλάνησις τοῦ
ἀγοραστικοῦ κοινοῦ περὶ τὴν τοπικὴν προέλευσιν τοῦ
ὁμοειδοῦς προϊόντος (Ν. 3462 τῆς 19/20 Μαρτίου 1928.)]

4. Ὅστις, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως παραγάγῃ τὴν ἐντό-
πωσιν ἰδιαιτέρως εὐνοϊκῆς προσφορᾶς, ποιεῖται ὑπὸ τού-
δρου τοῦ ἀρθροῦ 3 ἐν γνώσει ἀναληθεῖς δηλώσεις ἱκα-
νὰ νὰ παραπλανήσουν τὸ κοινόν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκι-
σιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι
3000 δραχμῶν ἢ μὲ μίαν ἐκ τῶν ποινῶν τούτων. Ἐάν αἱ
ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ ἀναφερόμεναι ἀνακριβεῖς δη-
λώσεις γίνωσι παρ' ὑπαλλήλου ἢ ἐντολοδόχου, τιμωρεῖ-
ται, πλὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐντολοδόχου, καὶ ὁ κύριος ἢ
διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐάν ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐν
γνώσει αὐτοῦ.

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4, πρὸς τὰς
ἐν αὐτοῖς δηλώσεις ἐξομοιοῦνται αἱ δι' εἰκόνων παρα-
στάσεις καὶ ἄλλαι μέθοδοι, αἵτινες σκοποῦν καὶ εἶναι
ἱκαναὶ νὰ ἀντικαταστήσουν αὐτάς. Ἡ χρῆσις ὀνομάτων,
ἅτινα ἐν ταῖς συναλλαγαῖς χρησιμεύουν πρὸς ὀνομασίαν
ἐμπορευμάτων ἢ βιομηχανικῶν ἐργασιῶν, χωρὶς νὰ σκο-
ποῦν τὸν προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως αὐτῶν, δὲν
ὀπάγεται εἰς τὰς ἐν ἀρθροῖς 3 καὶ 4 διατάξεις.

6. Ἐάν διὰ δημοσίᾳ γινομένων γνωστοποιήσεων ἢ
ἀνακοινώσεων, προοριζομένων δι' εὐρὺν κύκλον προσώ-
πων, ἀναγγέλλεται ἡ ἐκποίησις ἐμπορευμάτων, προερχο-
μένων ἐκ πτωχέσεων, ἀλλὰ μὴ ἀνηκόντων πλέον εἰς τὴν
πτωχεύσιν, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνακοίνωσις τῆς ἐκ πτω-
χεύσεως προελεύσεως αὐτῶν, ὃ δὲ παραβάτης τιμωρεῖται
μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1.500 δραχμῶν ἢ φυλάκισιν
ἕως δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς τὸ κοινὸν ἀναγγελία τῆς
ἐκποίησεως ἐμπορευμάτων, ὡς ἀποτελοῦσης διάλυσιν τοῦ
καταστήματος ἢ διάλυσιν ὀρισμένου κλάδου αὐτοῦ, ἐάν
δὲν μνημονεῦται ἡ αἰτία τῆς διαλύσεως καὶ δὲν προη-
γηθῇ δήλωσις τοῦ ἐπιχειροῦντος αὐτὴν πρὸς τὸν ἀρμόδιον
πρόεδρον πρωτοδικῶν, περιέχουσα τὴν αἰτίαν τῆς διαλύ-
σεως, τὸν τόπον, τὸν χρόνον ἐνάρξεως αὐτῆς καὶ κατά-

λογον τῶν ἐκποητέων ἐμπορευμάτων, ἔτι δὲ καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι οὔτε ὁ δηλῶν οὔτε ὁ προηγούμενος κύριος τοῦ καταστήματος προέβη ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, αὐτοπρῶτως ἢ διὰ παρενθέτου προσώπου, εἰς ἐκποίησην ὁμοίας φύσεως ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον ἐτῶν. Ἡ δὴλωσις ἐπιδίδεται εἰς διπλοῦν, τὸ ἕτερον δ' ἀντίτυπον, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀποδίδεται εἰς τὸν δηλοῦντα. Τοῦ παρά τῷ προέδρῳ κατατιθεμένου ἀντίτυπου δύναται πᾶς τις νὰ λάβῃ γνῶσιν. Ὁ πρόεδρος ἐξελέγχει δαπάναις τοῦ δηλοῦντος τὴν εἰλικρίνειαν τῆς δηλώσεως διὰ δύο πραγματογνωμόνων, ἐκλεγόμενων ἐκ καταλόγου καταρτιζομένου ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ἢ ἐν ἔλλειψει αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ συλλόγου ἢ ἐν ἔλλειψει τοιοῦτου διὰ δύο πραγματογνωμόνων τῆς ἐκλογῆς του, καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἐκποίησην. Ἐάν δὲ εὐρεθῇ ἢ δὴλωσις ἀνειλικρινῆς, ὁ πρόεδρος διατάσσει τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐκποιήσεως, ἐπιφυλασσομένης καὶ εἰς τοὺς τρίτους τῆς ἐπὶ παραλείψει ἀγωγῆς. Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους γινομένη ἐκποίησης δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὠρισμένου χρόνου ἐνάρξεως, δύναται ὅμως ὁ πρόεδρος, ἔκτιμῶν τὰς τυχόν παρουσιαζομένας ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, νὰ χορηγῇ παράτασιν τῆς τοιαύτης διορίας. Ἡ εἰσὼ διείσδυσις ἐκποιήσεως λόγῳ διαλύσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐν περιπτώσει θανάτου, πτωχεύσεως ἢ πραγματικῆς παύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἐκποίησις, περὶ ἧς τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐπιτρέπεται μόνον ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ὅπου ὁ δηλῶν μετέρχεται ἀπὸ 6 μηνῶν τὴν ἐπιχείρησίν του, ἐκτὸς ἐὰν ὄριση ἄλλως ὁ πρόεδρος μετὰ γνώμην τῶν πραγματογνωμόνων. Ἐπὶ ἐκποιήσεων ὑπὸ ἔκπτωσιν τιμῶν λόγῳ παρόδου τῆς ἐποχῆς, αἵτινες ὡς τοιαῦται ἀναγγέλλονται καὶ εἶναι ἐν χρήσει ἐν τῷ κανονικῷ ἐμπορίῳ, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις· ἐπιτρέπεται ὅμως ὅπως διὰ β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς κατ' ἔτος, ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ ἡ διάρκεια τῶν τοιούτων ἐκποιήσεων. Ἐάν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃται ἐν τόπῳ, ὅπου δὲν ἔδρευε πρωτοδικεῖον, ἀρμόδιος εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης.

8. Ὁ παραλείπων τὴν δήλωσιν τοῦ ἄρθρου 7 ἢ ποιούμενος ἐν γνῶσει ἀνακριβῆ τοιαύτην ἢ πῶλῶν ἐν τόπῳ ἢ χρόνῳ μὴ ἐπιτετραμμένῳ, ἢ ἐκθέτων πρὸς πώλησιν ἐμπορεύματα ἀποκτηθέντα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν κατὰ τὴν διάλυσιν ἢ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸν ἐν τῇ δὴλώσει κατάλογον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκι-

σιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3000 δραχμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων. Ὁ παραλείπων εἰς τὰς πρὸς τὸ κοινὸν ἀναγγελίας τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφ. 1 μνείαν τῆς αἰτίας τῆς διαλύσεως, ἢ ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν β. διαταγμάτων, περὶ ὧν τὸ προτελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 7, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1500 δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν ἕως δύο μηνῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.

9. Διὰ β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δύνανται νὰ ὀρισθῇ ὅπως ἢ κατ' ἐπάγγελμα λιανικῆ πώλησις ὀρισμένων ἐμπορευμάτων γίνηται μόνον εἰς ὀρισμένας μονάδας ἀριθμοῦ, μέτρων ἢ βάρους, ἢ μόνον ἐάν φέρωνται σημειωμένα ἐπ' αὐτῶν, τοῦ περικαλύμματος ἢ τοῦ δοχείου, ὁ ἀριθμὸς, τὸ μέτρον, τὸ βάρος, ὁ τόπος τῆς κατασκευῆς ἢ τῆς προελεύσεως αὐτῶν. Ὁ παραβάτης τῶν ὀρισμῶν τῶν διαταγμάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.

10. Τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 προβλεπομένων πράξεων τὴν παράλειψιν δύναται ν' ἀξίωσῃ πᾶς ἐπαγγελματίας, ὅστις παράγει ἢ ἐμπορεύεται ὁμοία ἢ συγγενῆ εἶδη, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια, οἱ ἐμπορικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ ἢ ἐν γένει ἐπαγγελματικοὶ σὺλλογοι. Ὅμοίως οἱ ἄνω ἐπαγγελματίαι, τὰ ἐπιμελητήρια καὶ οἱ σὺλλογοι ἔχουσιν ἔννομον ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει τῶν κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 6, 8 καὶ 9 ἐπιχειρουμένων πράξεων, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀναγγελίας πρὸς τὸ κοινὸν ἀνευ τῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν ἢ τὸν εἰρηνοδίκην δηλώσεως.— Εἰς ἀνόρθωσιν τῆς κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου προερχομένης ζημίας ὑποχρεοῦται: α') "Ὅστις εἰς τὴν περιπτῶσιν τοῦ ἄρθρου 3 ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ τὸ ἀναληθές τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων διαφημίσεων.— Κατὰ συντακτῶν, ἐκδοτῶν, τυπογράφων, πρακτῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, χωρεῖ τότε μόνον ἀξίωσις ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἐάν ἐγνώριζον τὸ ἀναληθές τῶν ἀνακοινώσεων. β') "Ὅστις ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνει τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 6, 7, 8 καὶ 9, ὀριζόμενα.— Πρὸς παῦσιν τῶν κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 1, 3, 6, 8 καὶ 9 ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀναγγελίας πρὸς τὸ κοινὸν, γινομένων ὑπὸ τινος ὑπαλλήλου ἢ ἀντιπροσώπου ἐπιχειρήσεως ἢ καταστάματος πράξεων, ὑπο-

χρεοῦται καὶ δύναται νὰ ἐναχθῆ καὶ ὁ κύριος ἢ ὁ διευθυντής.

11. Ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ ἰσχυριζόμενος ἢ διαδίδων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν ἢ ἐπιχείρησιν ἑτέρου, τὸ πρόσωπον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας τρίτου, εἰδήσεις δυναμένας νὰ βλάψωσι τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τὴν ἐμπορικὴν πίστιν αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται, ἐφ' ὅσον τὰ διαδοθέντα δὲν εἶναι κατὰ τρόπον εὐαπόδεικτον ἀληθῆ, εἰς ἀνόρθωσιν τῆς εἰς τὸν ἀδικηθέντα προσγενομένης ζημίας. Ὁ ἀδικηθεὶς δύναται πρὸς τοῦτοις ν' ἀξιώσῃ τὴν παράλειψιν τῆς ἐπαναλήψεως ἢ τῆς περαιτέρω διαδόσεως τῶν ἀνακριβειῶν.—Προκειμένου ὁμως περὶ ἐμπιστευτικῆς ἀνακοινώσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ πληροφορῶν ἢ ὁ πρὸς ὃν ἢ πληροφορία ἔχει εὐλογον συμφέρον, δύναται νὰ ζητηθῆ ἢ παραλειψίς μόνον, ἐάν ἀνακοινωθέντα εἶναι ἀναληθῆ.—Ἐάν δ' ὁ πληροφορῶν ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ τὸ ἀναληθές τῆς ἀνακοινώσεως, ὑποχρεοῦται καὶ εἰς ἀνόρθωσιν τῆς τυχόν προσγενομένης ζημίας. Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 1 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

12. Ὁ ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας ἰσχυριζόμενος ἢ διαδίδων ὡς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐργασίαν ἑτέρου τὸ πρόσωπον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας τρίτου, εἰδήσεις, δυναμένας νὰ βλάψωσι τὴν ἐπιχείρησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.—Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ κύριος ἢ ὁ διευθυντής τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐάν οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἰσχυρισμοὶ ἢ διαδόσεις ἐγένονται ἐν γνώσει αὐτοῦ παρὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων του.

13. Ὅστις κατὰ τὰς συναλλαγὰς ποιεῖται χρῆσιν ὀνόματος τινος, ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας, ἢ ἰδιαιτέρου διακριτικοῦ γινώρισματος καταστάματος ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ἐντύπου τινός κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ σύγχυσιν μὲ τὸ ὄνομα, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸ ἰδιαιτέρον διακριτικὸν γινώρισμα, ἄτινα ἕτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται νὰ ὑποχρεωθῆ ὑπὸ τοῦ τελευταίου εἰς παράλειψιν τῆς χρήσεως. Ὑποχρεοῦται δὲ πρὸς τούτοις ἀπέναντι τοῦ ζημιωθέντος εἰς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας, ἐάν ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι διὰ τῆς καταχρήσεως ταύτης ἠδύνατο νὰ προκληθῆ σύγχυσις.—Πρὸς τὸ ἰδιαιτέρον διακριτικὸν γινώρισμα ἐξομοιοῦνται καὶ ἐκεῖνα ἐν γένει ἐκ τῶν σημείων

καταστήματος ἢ ἐπιχειρήσεως τινος, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται εἰς τοὺς σχετικούς κύκλους τῶν συναλλαγῶν ὡς ἰδιαίτερα διακριτικά αὐτῶν.—Ὡς ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνώρισμα θεωρεῖται καὶ ὁ ἰδιαίτερος διασηματισμὸς ἢ ἡ ἰδιαίτερα διακόσμησις τῶν ἐμπορευμάτων τῆς συσκευῆς ἢ τοῦ περικαλύμματος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς σχετικούς κύκλους τῶν συναλλαγῶν ὡς διακριτικά σημεῖα τῶν ὁμοίων ἐμπορευμάτων ἄλλου τινός.—Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 10 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

14. Ὅστις κατὰ τὰς συναλλαγὰς ποιεῖται ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως χρῆσιν ὀνόματος τινος, ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας ἢ ἰδιαίτερου διακριτικοῦ γνωρίσματος καταστήματος ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἐντύπου τινός πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προκληθῆ σύγχυσις μὲ τὸ ὄνομα, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸ ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνώρισμα, ἄτινα ἕτερος νομίμως μεταχειρίζεται, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν πρὸς προστασίαν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων, ὡς πρὸς τὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφαρμόζονται οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτῶν νόμιμοι ὀρισμοί.—Δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ χρῆσις τοῦ ξένου ὀνόματος, τῆς ξένης ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας ἢ τοῦ ἰδιαίτερου διακριτικοῦ γνωρίσματος γίνεται μὲ μικρὰς παραλλαγὰς, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀποκλείουν τὸ κίνδυνον τῆς συγχύσεως.

15. Ἐν περιπτώσει καταδίκης, κατὰ τὰ ἀρθρα 13 καὶ 14 διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, τῆ αἰτήσεως τοῦ ἀδικουμένου, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ διακριτικοῦ γνωρίσματος.—Ἐάν ἡ ἀφαίρεσις δὲν εἶναι ἄλλως δυνατὴ, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐάν ὁ καταδικασθεὶς ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἔκαμε χρῆσιν ξένου διακριτικοῦ γνωρίσματος.—Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν κρίσιν του, καὶ ἐν περιπτώσει ἀθώωσης, νὰ διατάξῃ τὴν τοιαύτην ἀφαίρεσιν ἢ καταστροφὴν. [Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 13 - 15 ἐφαρμόζονται καὶ ὁσάκις ἔμπορος ἢ βιομήχανος προϊόντος τινος χρησιμοποίησιν μεταγενεστέρως τὸ αὐτὸ ἢ παρόμοιον ἐπώνυμόν του, μόνον ἢ ἐν συνδυασμῶ πρὸς ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, χωρὶς κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον νὰ καθίσταται ἐμφανὴς εἰς τὸν κατ' ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καταναλωτὴν ἢ διαφορὰ τῆς βιομηχανικῆς ἢ ἐμπορικῆς

προελεύσεως του προϊόντος εν σχέσει προς τὸ πραγματικόν ἐπώνυμον ἢ τὴν ἐταιρικὴν ἐπώνυμιαν τρίτου ἤδη βιομηχανίου ἢ ἐμπορίου τοῦ αὐτοῦ προϊόντος. Ν. Δ. 8 Ἰουνίου 1926, κυρωθέν διὰ Ν. Δ. 12 Νοεμβρίου 1927, κυρωθέντος διὰ Ν. 3462/1928).

16. Μὲ φυλακισιν μέγιστες ἐξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται ὅστις, ὡς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ μαθητευόμενος παρὰ τινι ἐμπορικῷ ἢ βιομηχανικῷ καταστήματι ἢ ἐπιχειρήσει, ἀνακοινῶναι ἄνευ δικαιοῦματος εἰς τρίτους, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του, ἀπόρρητα τοῦ καταστήματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμπειστευμένα αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, ἢ ἄλλως περιελθόντα εἰς τὴν ἀντιληψίν του, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ ἢ ἐπὶ τῇ προθέσει βλάβης τοῦ κυρίου τοῦ καταστήματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως.—Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ χρησιμοποιοῦν ἢ ἀνακοινῶν εἰς τρίτους ἄνευ δικαιοῦματος, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ, τὰ τοιαῦτα ἀπόρρητα, ὧν ἔλαβε γνῶσιν διὰ τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀνακοινώσεων ἢ δι' ἰδίας αὐτοῦ πράξεως ἀντικειμένης εἰς τοὺς νόμους ἢ τὰ χρησάτ' ἤθη.

17. Μὲ τὴν ποινὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τιμωρεῖται ὁ ἄνευ δικαιοῦματος χρησιμοποιοῦν ἢ ἀνακοινῶν εἰς τρίτους τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῷ κατὰ τὰς συναλλαγὰς σχέδια ἢ κανόνας τεχνικῆς φύσεως, ἰδίᾳ δὲ σχεδιάσματα, πρότυπα, τύπους, ὑποδείγματα, ὁδηγίας.

18. Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 γεννῶσι πρὸς τούτοις καὶ ὑποχρέωσιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς προξενήσεως ζημίας.—Μὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 ποινάς, ἡλαττωμένας εἰς τὸ ἥμισυ, τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐπιχειρεῖ ἐπὶ σκοπῷ ἀνταγωνισμοῦ νὰ ἐξωθήσῃ ἄλλον εἰς πράξιν ἀντικειμένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 ἐδ. 1 καὶ ἄρθρ. 17.

19. Αἱ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου πηγάζουσαι ἀξιώσεις ἐπὶ παραλείψει ἢ ἐπὶ ἀποζημιώσει εἰσάγονται ὡς ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, παραγράφονται δὲ μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τοῦ χρονικοῦ σημείου, καθ' ὃ ἔχων τὴν ἀξίωσιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς πράξεως καὶ τοῦ ὑπευθύνου προσώπου, πάντως δὲ μετὰ τριετίαν ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ πράξις.—Διὰ τὰς ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀξιώσεις οὐδέποτε ἀρχεται ἡ παραγραφή πρὸ τοῦ χρονικοῦ σημείου καθ' ὃ ἐπροξενήθη ἡ βλάβη.

20. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει πράξεως ἀντικειμένης εἰς τοὺς ὀρισμούς τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν λῆψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τοῦ

ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ, διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 7, παρά τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἐφαρμοζομένων ἀντιστοιχῶς ὄλων τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΨΨΖ «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς».

21. Ἡ ποινικὴ καταδίωξις, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 6, 8 καὶ 9, χωρεῖ μόνον κατ' ἐγκλησιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 4 δικαιοῦται εἰς ἐγκλησιν πᾶς ἐκ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἀρθροῦ 10 ἀναφερομένων ἐπαγγελματιῶν, ἐπιμελητηρίων ἢ συλλόγων.

22. Ἐν περιπτώσει καταδίκης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρθρῶν 4, 6, 8 καὶ 9, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ἀπόφασις δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, δαπάνη τοῦ καταδικασθέντος, ἐντὸς τασσομένης διορίας. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀποφάσεως, προβαίνει εἰς τοιαύτην ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἡ δαπάνη, βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ οικείου ἐφόρου, εἰσπραττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἐὰν ἡ καταδίκη ἐπέλθῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρθρῶν 12 καὶ 14 ἐδάφιον πρῶτον, τὸ δικαστήριον δίδει πάντοτε τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ἀδικηθέντα ὅπως δημοσιεύσῃ ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας τὴν ἀπόφασιν δαπάνη τοῦ καταδικασθέντος. Αἰτήσῃ τοῦ ἀθωωθέντος δύναται τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἀθωώσεως. Τὰ ἔξοδα ταύτης καταλογίζονται εἰς βᾶρος τοῦ δημοσίου ἐφ' ὅσον δὲν κατελογίσθησαν εἰς βᾶρος τοῦ μηνυτοῦ ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος. Προκειμένου περὶ ἀγωγῆς ἐπὶ παραλείψει, ἐγειρομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαταξεῶν τοῦ παρόντος νόμου, δύναται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν εἰς τὸν νικῶντα ὅπως δημοσιεύσῃ ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως δαπάνη τοῦ ἡττηθέντος.

23. Ὁ μὴ διατηρῶν κύριον κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένην προστασίαν, εἰμὴ ἐὰν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ἣ ἐυρίσκειται τὸ κύριον κατάστημα αὐτοῦ, αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀπολαμβάνωσι τῆς αὐτῆς μὲ τὰς ἐγχωρίους προστασίας. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τοιαύτης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προστασίας δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ δῆλωσις τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

24. Καταργεῖται τὸ ἀρθρον 446 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁ εἰδικὸς ΒΜΕ τῆς 27 Ἰουλίου 1892 νόμος περὶ ἐλέγχου τοῦ ἐμπορίου τῆς σταφίδος.

Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Η Ρ Ι Α

Νόμος 184/1914 «περί συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων».

1 (Τίθεται ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν. 1579/1939, ἀρθρ. 1 καὶ Ν. 466/1945 ἀρθρ. 1). 1. Τὰ ἐμπορικά καὶ βιομηχανικά ἐπιμελητήρια εἶναι ὑποχρεωτικά ἐνώσεις ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ὠρισμένης περιφέρειας, ἀποτελοῦν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ σκοποῦσι τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς περιφέρειας τῶν.—2. Ἡ ἰδρύσις τῶν ἐπιμελητηρίων γίνεται διὰ β. διατάγματος, ἐκδιδομένου τῆ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ὀρίζοντος τὴν περιφέρειαν, τὴν ἔδραν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ νόμου μελῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 50 οὔτε κατώτερος τῶν 25.—Κατ' ἐξαιρέσειν τὸ ἀνωτέρω ὄριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν διὰ τὸ ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ νόμου τοιοῦτων, ὀρίζεται εἰς 60. Ἐπίσης κατ' ἐξαιρέσειν δύναται διὰ β. διατάγματος, νὰ ὀρισθῇ εἰς 60 ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν ἐπιμελητηρίων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.—3. Μέλη τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων εἶναι ἐκ τοῦ νόμου πάντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου, ἔμποροι καὶ βιομηχάνοι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καθαρῶς ἐμπορικῶν σκοπῶν συνεταιρισμῶν προμηθείας, κοινῆς πωλήσεως καὶ καταναλώσεως.—Ὅργανα τοῦ ἐπιμελητηρίου εἶναι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ.—[Βλ. καὶ Ν. Δ. 328]1947, ἀρθρ. 1).

25. Τὰ ἐπιμελητήρια ἔχουσι γενικῶς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἢ Β. διαταγμάτων διαγραφόμενα δικαιώματα ἢ καθήκοντα, εἰδικώτερον δέ: 1) Μελετῶσιν, εἴτε οἰκοθῶν, εἴτε τῇ εἰσηγήσει τῶν ἀρχῶν, πᾶν ζήτημα συνεχόμενον μετὰ τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν βιομηχανίαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, συλλέγουσι πληροφορίας ἢ στατιστικάς καὶ παρέχουσι τοιαύτας πρὸς τὰς ἀρχάς. 2) Συλλέγουσι καὶ ἀναθεωροῦσι κατὰ πενταετίαν τὰς ἐπιτοπίους συνηθείας καὶ τὰ ἔθιμα τὰ ἐμπορικά, ἀναγράφουσι αὐτὰ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, ὅπου σημειοῦται ἡ σύσκεψις τοῦ ἐπιμελητηρίου ἢ καταλήγουσα εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς παραδοχῆς τοῦ ἔθιμου ἢ τῆς συνηθείας, ὡς ἐπίσης σημειοῦται διὰ πόσων ψήφων ἐλήφθη

ἢ ἀπόφασις.—Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἀντίγραφα, ἅτινα ἔχουσιν λοχὸν ἀπλοῦ τεκμηρίου.—3. Τηροῦσι πρωτόκολλον πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν ἢ μεταφορῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν τοῦ νόμου τούτου.—4. Συντάσσοσι κατὰ διείταν, μέχρι τέλους Ἀπριλίου τὸ πολὺ, καταλογὸν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καταλλήλων προσώπων, ἅτινα δύνανται αἱ δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ νὰ διορίζωσι συνδίκους πτωχεύσεως, πραγματογνώμονας, μεσίτας, κολλυβιστὰς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὸν εἰς τὰς οἰκείας ἀρχάς.—5. Γνωμοδοτοῦσι περὶ νομοσχεδίων καὶ Β. Διαταγμάτων σχετιζομένων, πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, περὶ ἰδρύσεως ἐντὸς τῆς περιφέρειας αὐτῶν χρηματιστηρίων ἀξιῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἢ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων δι' ἀποσπάσεως τμήματος ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των, περὶ τοῦ ὀρισμοῦ ἢ τῆς ἀυξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐκάστη ἐμπορικῇ ἀγορᾷ τῆς περιφέρειας θέσεων κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν, περὶ τῆς ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ ἐπιβολῆς ὀδικῶν καὶ ἄλλων φόρων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει, περὶ τῶν δρομολογίων καὶ ναυτολογίων, ὡς καὶ τῆς διατιμῆσεως αὐτῶν, τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ δασμολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων μετὰ ξένων κρατῶν, περὶ τῶν παντὸς εἶδους ἀγορῶν καὶ ἐπὶ παντὸς μέτρου ἢ ζητήματος θίγοντος τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας ἢ τῶν ἐπαγγελμάτων.—Αἱ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων γνωμοδοτήσεις εἶναι συμβουλευτικαὶ, ἀλλὰ προκαλοῦνται πάντοτε πρὸ τῆς λήψεως οἰουδήποτε μέτρου, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑπάρχη ὁ ὀλικὸς πρὸς τοῦτο χρόνος ἢ συντρέχουσι λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀποκλείεται ἡ συζήτησις τῆς γνωμοδοτήσεως.

40. Πᾶσα διαφορὰ ἐμπορικῆς φύσεως, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἢ μὴ ἰδιότητα τῶν μερῶν, λύεται διὰ διαιτησίας τῶν Ἐπιμελητηρίων, 1) ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι αἰτήσωσι τοῦτο, 2) ἐὰν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνωμολόγησαν ἐγγράφως, εἴτε κατὰ τὴν σύναψιν τῆς δικαιοπραξίας, εἴτε κατόπιν, ὅτι αἱ ἐκ τῆς δικαιοπραξίας διαφοραὶ λυθήσονται διὰ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαιτησίας, 3) ἐὰν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐδήλωσαν ἐκ τῶν προτέρων ἐγγράφως διὰ σαφούς ἀλλ' ἀνευ ὀρισμένης διατυπώσεως, ρήτρας, ὅτι διὰ τινὰς ἢ πάσας τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς αὐτῶν, προκυπτούσας ἐκ τῶν ἐργασιῶν μεθ' ὀρισμένου ἢ οἰουδήποτε προσώπου, δέχονται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τῶν Ἐπιμε-

λητηρίων, 4) ἐάν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἔχη δηλώσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 ὅτι πᾶσαι ἢ τινὲς τῶν διαφορῶν αὐτοῦ θὰ λύωνται διὰ τοιαύτης διαιτησίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ὑποχρέωσις τοῦ δηλοῦντος εἶναι ἡ ὑπαγωγή εἰς διαιτησίαν, οὐχὶ δὲ καὶ δικαίωμα.

[Σημ. Τὰ ἄρθρ. 41—50 ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἐπιμελητηρίων διαιτησίαν].

51. (Ν. Δ. 2)10 Νοεμβρίου 1923).— Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, γεγραμμένη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογεγραμμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδικαστοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον, τὸ ἔν δὲ τῶν ἀντιτύπων, ἅμα τῇ καταθέσει, διαβιβάζεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ Ἐπιμελητήριον.— Ὁ πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου, κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστέην διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας τῆς ἀποφάσεως γραφομένης, ὑποβαλλομένης δὲ εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρ. 14 τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου πίνακα, καταβαλλόμενον δὲ διὰ κινητοῦ ἐπισήματος, διαγραφομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου.— Μόνον μετὰ τοῦτο ἐκδίδεται ἀπόγραφον ἐκτελεστόν. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστέην, ἐάν αὕτη δὲν ἔχη προφανῶς τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα τῆς ἀποφάσεως ἢ ἂν τὸ διατακτικὸν τῆς ἀντίκειται εἰς νόμους δημοσίας τάξεως, ἀποκλειομένης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐξέτασεως τῆς κατ' οὐσίαν νομικῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ὑπάρξεως λόγων καθιστῶν τὴν ἀπόφασιν ἐκκλητήν.— Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιστρέφει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἵνα ἀνασυζητουμένης παρὰ τὰς ὡς ἀνω διατάξεις καὶ προθεσμίας τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν διαιτητῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν διορθωθῶσι τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀποφάσεως.— Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἅμα ὡς καταστῇ τελεσίδικος.— Τελεσίδικος καθίσταται ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, α) ἐάν τὰ μέλη παρητήθησαν ἐκ τῶν προτέρων ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως, β) ἐάν παρῆλθον 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἐπεδόθη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

52. Οὐδὲν ἕτερον, πλὴν τῆς ἐφέσεως, τακτικῶν ἢ ἔκτακτων μέσων χωρεῖ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.— Λόγοι ἐφέσεως εἶναι: 1) Παράβασις διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρι-

σιν τοῦ ἐφετείου, κριθῆ οὐσιώδης καὶ βλάψασα τὸν διάδικον. 2) Παράβασις ἐμπορικῶν καὶ ἀστικῶν κανόνων, ἐφ' ὅσον συμπληροῦσι κατὰ τὸ ἄρθρ. 50 ἐδ. 2 τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐφ' ὅσον ἢ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρίσιν τοῦ Ἐφετείου, κριθῆ οὐσιώδης καὶ βλάψασα τὸν διάδικον. 3) Ἀκυρότης τῆς συστάσεως τῆς διαίτησις, ὑπέρβασις τῆς ἐντολῆς τῶν διαιτητῶν ἢ ἀναιτιολόγητον τῆς ἀποφάσεως.

53. Ἀρμόδιον εἶναι τὸ Ἐφετεῖον, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ Πρωτοδικεῖον, οὗ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν.— Ἡ συζήτησις γίνεται ὡς ἐπὶ ἐμπορικῶν δικῶν.— Ἐάν τὸ Ἐφετεῖον δεχθῆ τὴν ἔφεσιν διὰ τὸν ἰὸν ἢ τὸν 2ον λόγον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύναται ἢ νὰ ἀναπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς νέαν διαίτησιν ἢ νὰ κρατήσῃ αὐτὴν παρ' ἑαυτῷ, ὅποτε ἀποφαίνεται τελεσιδικῶς καὶ ἀμετακλήτως.— Τὰ πραγματικά περιστατικά ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῆ, ὡς ἔκριναν οἱ διαίτηται.

54. Ὁ ἀσκῶν ἐμπόριον ἢ βιομηχανίαν ὑποχρεοῦται ἵνα ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια ὅπου ἔχει τὸ κύριον γραφεῖον τοῦ καὶ τὰ ὑποκαταστήματα. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγεῖλῃ πᾶσαν μεταβολὴν.— Ἐπὶ ἑταιρειῶν τὴν ὑποχρέωσιν φέρει ὁ διευθυντὴς αὐτῶν.— Ἡ ἀναγγεῖλια ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀναγγέλλοντος καὶ περιέχει τὰ ἑξῆς: 1) Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ἐμπόρου, τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας, ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν καὶ τῶν διοικητῶν τῆς ἀνωνόμου. 2) Τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, ὅφ' ἢν διεξάγονται αἱ ἐργασίαι, ὡς καὶ τὸν τυχόν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως. 3) Τὴν ἔδραν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως, τοὺς κλάδους αὐτῆς, τοὺς πράκτορας, ἢ ἀντιπροσώπους καὶ ἐπὶ ἀνωνόμων ἐταιρειῶν τοὺς διαχειριστάς ἢ τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρείας ὑπογράφοντας καὶ τὰ κεφάλαια.

55. (Τίθεται ὡς ἐτροποπ. διὰ Ν.Δ. 2110 Νοεμβρίου 1923).— Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγγελιῶν τούτων τὰ ἐπιμελητήρια τηροῦσι πρωτόκολλον τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπωνυμιῶν.— Οἱ δικαιούμεντοι νὰ ὑπογράψωσι τὴν ἐπωνυμίαν ὑπογράφουσιν εἰς τὴν οἰκείαν σελίδα τοῦ πρωτοκόλλου.— Ὁ πρόεδρος προβαίνει ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν πρωτοκόλλησιν τῶν ἐπωνυμιῶν, ὧν δὲν ἐγένετο ἑκούσια ἀναγγεῖλια καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸν οἰκεῖον οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς περιφέρειας τοῦ ἐπιμελητηρίου σημεῖωμα τοῦ καταβλητέου ὅφ' ἐκάστου

ἐπαγγελματίου, οὗ ἡ ἐπωνυμία ἐπρωτοκολλήθη ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 30 ἐδ. ὁ ποσοῦ.—Τὸ ποσοῦν τοῦτο βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς ἰσχυρῶσας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων προσόδων ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς τὸ ἐπιμελητήριον εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

56. Τὸ πρωτόκολλον περιέχει 1) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπωνυμίας ἢ τῆς ἐτοιρείας, 2) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ἀναγγειλαντος, 3) τὴν ἐμπορικὴν ἢ ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, τὰ κεφάλαια ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ ὅσα ἐν τῷ ἀρθρῷ 54 ἀναγράφονται, 4) πᾶσαν ἐγγραφὴν σχετικὴν πρὸς μεταβολὴν, παύσιν ἢ διάλυσιν ἐπωνυμίας ἢ ἐταιρείας.—Παρὰ τῷ Ἐπιμελητηρίῳ τηρεῖται ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον τῶν ἐγγραφομένων ἐμπορικῶν ἢ ἐταιρικῶν ἐπωνυμιῶν.

57. Διὰ πᾶσαν ἐσφαλμένην ἐγγραφὴν ἐν τῷ ἐμπορικῷ πρωτοκόλλῳ ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις δικάζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν καὶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου.

58. Πᾶσα νέα ἐπωνυμία πρέπει νὰ διαφέρῃ κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ τοιοῦτων. Ἐάν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐμπόρου ὁμοιάζει πρὸς ἐπωνυμίαν προγεγραμμένην ὑποχρεοῦται νὰ προσθέσῃ διακριτικὸν τι, ὅπως διακρίνηται σαφῶς τῆς ἤδη ἐγγεγραμμένης. Ὁ κάτοχος τῆς ἐπωνυμίας, ὁ κληρονόμος ἢ εἰδικὸς διάδοχος τῆς ἐπωνυμίας ἢ τοῦ διακριτικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως τίτλου ἀποκτᾷ δικαίωμα ἀποκλειστικὸν νὰ μεταχειρίζηται αὐτήν, νὰ ὑπογράψῃ καὶ συναλλάσσηται, ἐνάγη καὶ ἐνάγηται δι' αὐτῆς, νὰ ζητῇ δὲ καὶ δι' ἀγωγῆς τὴν προστασίαν τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος αὐτοῦ. Αἱ ὑπάρχουσαι ἐπωνυμίαι πρέπει νὰ δηλωθῶσιν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταρτίσεως τοῦ οἰκείου ἐπιμελητηρίου.

Ν. Δ. 29 Μαΐου/14 Ἰουνίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως Νόμ. 184/1914».

Ν. Δ. 2/10 Νοεμβρ. 1923 «περὶ τροποποιήσεως Νόμου 184/1914».

Ν. 466/1945 «περὶ τροποποιήσεως Ν. 184/1914».

Ν. 823/1943 «περὶ τροπ. διατάξεων τινῶν Ν. 184/1914».

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

- Ν. 602/1915 «περὶ συνεταιρισμῶν» [Σημ. Ὁ νόμος οὗτος περιλαμβάνεται εἰς τοὺς εἰδικούς ἀστικούς νόμους τοὺς ἰσχύοντας καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Α. Κ.]. *16. «περὶ συνεταιρισμῶν» μετὰ τῆς αὐτόθι νομολογίας. *Ἐκδ. Ἐφημ. Ἑλλ. Νομικῶν.

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

- Ν. 1023/1917 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως». κωδικοποιηθεὶς διὰ Β. Δ. τῆς 8/20 Ὀκτωβρίου τοῦ 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1023 καὶ 2192 εἰς ἐνιαῖον κείμενον»].

Κεφάλαιον Α'.—Γενικαὶ διατάξεις

1. Πᾶσαι αἱ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦσαι ἡμεδαπαὶ καὶ ἀλλοδαπαὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον τὴν ἀσκήσιν ἀσφαλίσεως, ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀκουμένην συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ. 2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐφορεῖ ἀπάσας τὰς ἐργασίας τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως, ἰδίᾳ δὲ ἐάν αὕτη συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἐάν τηρῇ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν καὶ λαμβάνει πρόσφορα μέτρα.

2.—1. Ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις ἀσκεῖται ἐν Ἑλλάδι μόνον ὑπὸ ἀνωνόμου ἐταιρείας. 2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι, α) ναυτικῶν ἀσφαλίσεων ὑπὸ γραφείου ἀντιπροσωπείας τῶν μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λούδς, καὶ β) ἀσφαλειῶν ζωῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀσφαλειῶν (Istituto Nazionale delle Assicurazioni). Ὡς πρὸς τὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις, αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρείας. (Ἡ § 2 ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν. Δ. 9 Σεπτ. 1925).

3.—1. Διὰ τὴν ἀσκήσιν πάσης ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἀπαιτεῖται ἀδεια χορηγομένη διὰ Β. Διατ. προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 5 συμβουλίου.

2. Ἡ ἀδεία δὲν χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τῆς ἐπιχειρήσεως θέλει προσκρούει πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰ θεμελιώδη συμφέροντα τῶν ἡσφαλισμένων ἢ πρὸς τὰ χρηστά ἦθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν.

3. Ἀνάκλησις τῆς ἀδείας λειτουργίας ἰδιωτικῆς ασφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως χωρεῖ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συμβουλίου, ἐν περιπτώσει καταδίκης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 25-28 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρ. 23 § 6 αὐτοῦ.

4. Παρασχεθεῖσα ἀδεία λειτουργίας ἰδιωτικῆς ασφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἀσκήσεως κλάδου τινός ασφαλίσεως, ἀνακαλεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς παροχής, ἡ ἐταιρεία δὲν ἐποίησατο ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν (1). Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπιχειρήσεώς τινος (2).

4.—1. Ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διέπεται πᾶσα ἀσφάλις, ἥς τὸ ασφαλιστήριον ἐκδίδεται ἐν Ἑλλάδι, ἢ, ἐκδιδόμενον μὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, προσυπογράφεται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐκδοτρίας ασφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐξαιρετικῶς δὲν διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἀσφάλις ζωῆς προσώπων κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ασφαλίσεως, καίτοι ἐκδοθέντος ἐν Ἑλλάδι τοῦ ασφαλιστηρίου. 2. Αἱ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦσαι ἰδιωτικαὶ ασφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδίδωσι μόνον ἐν Ἑλλάδι τὰ ασφαλιστήρια προσώπων κατοικούντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ασφαλίσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ασφαλίσεων ζωῆς παρ' ἀλλοδαπαῖς ἐταιρείαις, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ασφαλίσεων παρὰ τῷ ἀγγλικῷ Λόγῳ, τὰ ασφαλιστήρια δύναται νὰ ἐκδίδωνται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι ταῦτα προσυπογράφονται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τῆς ἀλλοδαπῆς ἐταιρείας ἢ ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀσφάλισιν μεσίτου τοῦ ἀγγλικοῦ Λόγῳ. 3. Ἀδεία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται ἡ ἀσφάλις ζωῆς νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἂν ὁ ἡσφαλισμένος ἔπαυσε κατοικῶν ἐν Ἑλλάδι. 4. Ἡ αὐτὴ ἀσφάλις διέπεται αὐτοδικαίως ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν μεταφερθῇ ἐξ οἰουδήποτε λόγου εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἢ κατοικία τοῦ ἡσφαλισμένου.

5. 1. Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

1. Ἡ § 4 ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν. Δ. 16 Σ.επ. 1926.

2. Ἡ τελευταία περιόδ. ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν. Δ. 13/11/1926.

καθίσταται συμβούλιον ἐποπτείας ἀσφαλίσεων.—2. Διὰ Β. Διατάγματος ὀρισθῆσεται ἡ κατάρτισις τοῦ συμβουλίου καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ δι' ἐκάστην συνεδρίαν καὶ ἐν γένει τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ. (1)

6. Εἰς εἰδικὸν τεῦχος, ἐκδιδόμενον κατ' Ὀκτώβριον ἐκάστου ἔτους, ἐπιμελεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ φέρον τὸν τίτλον «Δελτίον Ἀσφαλείων» δημοσιεύονται, α') οἱ ἰσολογισμοὶ καὶ αἱ κατατάξεις ἐργασιῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, β') οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς ἡμεδαπὰς ἢ ἀλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ οἱ ὑποκατάστατοι αὐτῶν, γ') πᾶν ἄλλο δημοσίευμα καταχωρούμενον κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ «Δελτίον Ἀσφαλείων».

7. Καθορίζομεν ὡς περιουσιακὰ στοιχεῖα συνιστῶντα τὴν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἢ ἐγγύησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ ἑξῆς: Α) Καταθέσεις τοῖς μετρητοῖς παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος, Β) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεζαῖς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ὑπολογιζόμενα μὲ τὴν τιμὴν αὐτῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως. Γ) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεζαῖς ἐντόκων γραμματίων τοῦ Κράτους. Δ) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεζαῖς ὁμολογιῶν, α') τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, β') ἑλληνικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, γ') τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δ') ἑλληνικῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν καὶ ὑποθηκικῶν ταιουτῶν ἑλληνικῶν ἀνωνόμων ἑταιρειῶν, ὡς καὶ καταθέσεις μετοχῶν, α) τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, β) τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, γ) ἑτέρων ἀνωνόμων ἑταιρειῶν, ὧν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τ' ἀποθεματικὰ ὑπερβαῖν οὖσι τὰ 4 δισεκατομμύρια δραχμῶν καὶ μόνον, ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, κατὰ τὴν ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως.—Τὰ ἐν τῇ παρούσῃ κατηγορίᾳ χρεώγραφα γίνονται δεκτὰ στῆρῳ, ὑπολογιζόμενα μὲ τὴν ἐν τῷ ἐπίσημῳ δελτίῳ τοῦ χρηματιστηρίου τιμὴν τῆς προηγουμένης τῆς καταθέσεως

(1) Ἰδε καὶ Ν. 1705 τῆς 1415 Ἀπριλίου 1939 «περὶ Ὄργαν. Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας» ἀρθ. 12.

αὐτῶν ἡμέρας, ἐν περιπτώσει δὲ μειώσεως τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 7 § 1 τοῦ κωδικ. νόμ. 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως».—Ἡ ἀσφαλιστικὴ αὕτη τοποθέτησις δέον ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἀνα συμπληροῦται κατὰ τὸ ποσόν καθ' ὃ ἤθελε μειωθῆ, συνεπεὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ συνεπεὶ ἀποτίμησεως, κατὰ 25 % τῆς τρεχοῦσης τιμῆς τῶν χρεωγράφων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τιμὴν τῆς καταθέσεων αὐτῶν. Ε) Οἰκοδομαὶ ἐλευθέραι παντὸς ἐμπραγματίου δικαιώματος κείμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς παλαιᾶς Διοικήσεως Πρωτεύουσος ἢ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων τῆς δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίας αὐτῶν ὡς καὶ οἰκόπεδα κείμενα εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίας αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐνυπόθηκα δάνεια, ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως χορηγούμενα ἐπὶ πρώτη ὑποθήκη ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίας τῶν ἀκινήτων.—Ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν ἀρθ. 7 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. ε' καὶ στ' τῆς § 3 τοῦ ἀρθ. 7 τοῦ κωδικ. νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτ. ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τῆς παρούσης κατηγορίας Ε.—ΣΤ) Δάνεια ἐπὶ ἀσφαλιστηρίων πρὸς ἠσφαλισμένους κλαδῶν ζωῆς ἢ κεφαλαιοποιήσεως. Ζ) Τὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἐνυπόθηκον δάνειον. Ἐπὶ τοιούτων ἐνυποθηκῶν δανείων κρατοῦσιν αἱ ἐπόμεναι ἀρχαί: α) Τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια χορηγοῦνται ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῶν σχεδίων πόλεων Ἑλληνικῶν, ἔχουσῶν πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000 κατοίκων καὶ διὰ ποσόν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίας αὐτῶν. β) Ἡ ἐκτίμησις γίνεται ὑπὸ δύο ἐκτιμητῶν, ὧν τὸν ἕτερον διορίζει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀμοιβὴν μείζονα τῶν 10 δραχμῶν δι' ἕκαστον κτήμα. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἐκτιμητῶν, λαμβάνεται ὅπ' ὄψιν τὸ μικρότερον ποσόν. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένον ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐκτιμητῶν, ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. γ) Ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ ἐνυποθηκῶν δανείων ἐπὶ οἰκοπέδων, μεταλλείων, ὄρυχων καὶ λατομείων. δ) Ἐπὶ οἰκοδομῶν ὁ πέραν τοῦ τετραπλασίου τῆς οἰκοδομῆς ἀνοικοδόμητος χώρος ὑποθηκευόμενος σὺν τῇ οἰκοδομῇ δὲν αὐξάνει τὸ ποσόν τῆς ἐκτιμῆσεως. ε') Σημειοῦται ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, αἰτήσῃ τῆς ἐταιρείας, ὅτι τὸ δάνειον ἀποτελεῖ διά-

θεῖν λόγῳ ἀσφαλιστικῆς ἐγγυήσεως.—στ') Ἡ ὑποθήκη δὲν ἐξαλείφεται ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα καὶ σημειουμένης ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποθηκῶν. [Σημ. τὸ ἀρθρ. τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 18 Ἰαν. 127 Φεβρ. 1947, καὶ Ν. 12 τῆς 27/7 Σεπτεμβρ. 1946].

8.—1. Οὐδεμία ἀνάληψις ἢ μετατροπὴ ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ἀδεία περὶ ἀναλήψεως ἰσχύει τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδίδεται δὲ μόνον, ἐάν ὑφίστανται ἐκκρεμεῖς δίκαια κατὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως, ἐάν ἕτερα νομίμως λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικὴ ἐπιχειρήσις ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς αἰτουμένης τὴν ἀνάληψιν τῆς ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως, ἢ μετὰ τὴν λήξιν πάντων τῶν ἀσφαλιστηρίων τῆς ἐπιχειρήσεως.—2. Οἱ τόκοι καὶ τὰ τοκομερίδια τῆς ἐγγυήσεως εἰσπράττονται παρὰ τῆς καταθέτιδος ἐταιρείας.

9. Ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐν γένει τοποθετήσεων ἔχουσι προνόμιον, προηγούμενον παντός ἄλλου εἰδικοῦ προνομίου, οἱ ἠσφαλισμένοι τῶν ὁποίων αἱ ἀσφαλίσεις διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

10. Κατάσχεσις τῆς ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἐπιτρέπεται μόνον δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως καὶ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

11. 1. Ἐπὶ ἀσφαλίσεων κλάδου ζωῆς τῶν ἐν ἀρθρῳ 4 προσώπων ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἀνωνόμων ἐταιρειῶν, τὸ ἥμισυ ἐκάστης εἰσπράξεως ἀσφαλιστροῦ διατίθεται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθεσίαν, συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 7-10.—2. Ἡ τοιαύτη διάθεσις γίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς ἐταιρείας.—3. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως ἐταιρείας τινὸς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικαιούται ν' ἀνακαλῇ προσωρινῶς, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεων τὴν παρασχεθεῖσαν ἀδειαν λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ ἐπιβάλλῃ κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν καταθέσεων καὶ ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου ἐν Ἑλλάδι περιουσίας τῆς ἐταιρείας. Ἐπὶ κατάσχεσεως, δυναμένης νὰ γένηται καὶ μετὰ διάλυσιν τῆς ἐταιρείας, ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρ. 9 τοῦ παρόντος. [Ἡ § 3 ἐτέθη ὡς ἐτροπ. ὑπὸ Ν.Δ. 13111926].

12. Ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῳ προθεσμίας, ἀποδίδεται τῇ ἐταιρείᾳ, ἀδεία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνι-

κῆς Οἰκονομίας, ποσὸν ἴσον πρὸς, α') δάνειον παρεχόμενον πρὸς ἠσφαλισμένον κλάδον ζωῆς, ὅπερ ποσὸν ἀνακατατίθεται ἅμα τῇ ἐξοφλήσει τοῦ δανείου, β') τὰ κατατεθέντα ἀσφάλιστα ἀσφαλιστηρίου κλάδου ζωῆς ἀκυρωθέντος, ἐξαγορασθέντος ἢ ἐξοφληθέντος λόγω λήξεως ἢ θανάτου, ὡς καὶ οἱ κατατεθέντες τόκοι αὐτῶν. Οἱ τόκοι ὑπολογίζονται κατὰ τὸ ἐπιτόκιον τοῦ μέσου ὄρου τῆς προσόδου τῶν καταθέσεων ἐκάστου ἔτους, γ') τὸ ἥμισυ τῶν εἰς ἀσφαλιζομένους ἐπὶ ἰσοβίῳ προσόδῳ πληρωνομένων ἐτησίων ὑπὸ τῆς ἐταιρείας δόσεων μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς σχετικῆς καταθέσεως καὶ τῶν τόκων αὐτῆς.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν

13. Ἡ ἀδεία λειτουργίας πάσης ἐλληνικῆς ἀνώνυμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας, ὡς καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς παρέχεται διὰ Β. Διατ., ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 5 συμβουλίου.

14. 1. Πᾶσα ἐλληνικὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία ὑποβάλλει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, σὺν τῇ αἰτήσει περὶ ἀδείας λειτουργίας αὐτῆς, α') τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἐν ἀντιγράφῳ, β') ἀπόδειξιν καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ὀλοκλήρου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ὅστινος ὅμως τὸ τέταρτον τοποθετεῖται ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7-10.—2 Πᾶσα ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία κλάδου ζωῆς ὑποβάλλει προσθέτως, α') Πίνακα θνησιμότητος, ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων εἰς ἐκάστην ἡλικίαν, ὡς καὶ τὸν τόκον, τὸ ποσοστὸν θνησιμότητος ἐκάστης ἡλικίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὑπελογίσθησαν τὰ τιμολόγια τῆς. β') τοὺς ἀριθμοὺς τῆς μετατροπῆς (nombres de computation). γ') τὸ ληφθὲν ὡς βᾶσις ἐπιτόκιον, τοὺς μαθηματικούς τύπους ἐκάστου εἶδους ἀσφαλείας, μετ' εἰδικῆς ἀναλύσεως τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. δ') λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν ποσοστῶν τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν καθαρῶν ἀσφαλιστρῶν δι' ἔξοδα διαχειρίσεως, παραγωγῆς καὶ εἰσπράξεως. ε') Τιμολόγια τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν συνδυασμῶν ἐμφαίνοντα α) τὰ καθαρὰ ἀσφάλιστα, β) τὰ ἀσφάλιστα ἰσολογισμοῦ καὶ γ) τὰ ἐμπορικὰ ἀσφάλιστα. στ') τοὺς μαθηματικούς τύπους τοῦ ὀπολογισμοῦ τῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων, μετὰ πινάκων ὀπολογισμοῦ αὐτῶν δι' ἕκαστον εἶδος ἀσφαλείας. ζ') Ἀντίγραφον τῶν γενικῶν ὄρων ἀσφαλείας, οἵτινες δεόν νὰ ἀναγράφωσι καὶ τὰ τοῦ τρόπου ἐξαγορᾶς τῶν συμβολαίων, τὰ τῆς παρο-

χῆς δανείων κλπ. η') Δήλωσιν τῆς πλήρους (πλείι), ἤτοι τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῶν κινδύνων, οὓς ἀναλαμβάνει δι' ἴδιον λογαριασμόν ἢ ἑταιρεία. θ') Ἀντίγραφον τῶν τυχόν συμβάσεων ἀντασφάλισεως. ι') Τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἰδρύσεως. ια') Ἐν περιπτώσει ἐνεργείας ἀσφαλειῶν μετὰ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, τὰ ποσοστά τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἀνευ συμμετοχῆς ἐμπορικῶν ἀσφαλιστρῶν, καὶ τιμη-λόγια ἐκάστου εἶδους. ιβ') Αἱ νεωστὶ ἰδρυόμεναι ἑται-ρεῖαι δεόν νὰ ὑποβάλλωσι καὶ λεπτομερῆ ἐκθεσὶν τῆς μεθόδου καθ' ἣν θέλωσι τυχόν ἐλαττώσει τὰ μαθηματικά ἀποθέματα, ὡς καὶ τὴν περίοδον ἐντὸς τῆς ὁποίας μέ-λουσι ν' ἀποκαταστήσωσιν εἰς τὸ ἀκέραιον ταῦτα.

15. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον πάσης ἑλληνικῆς ἀνω-νόμου ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας ἀποτελεῖται ἐκ πολιτῶν ἑλλήνων κατοικούντων ἐν Ἑλλάδι.

16. 1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ἐκάστης ἑλληνικῆς ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας ἀποτελεῖται τούλαχι-στον ἐξ ἐνός μὲν ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ὄλοσχερῶς κα-ταβεβλημένων, ἐφ' ὅσον ἡ ἑταιρεία ἀσκεῖ ἕνα μόνον κλά-δον ἀσφαλείας, ἐκ δύο δὲ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὄλοσχε-ρῶς καταβεβλημένων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀσκεῖ πλείονας τοῦ ἐνός κλάδους ἀσφαλείας.—2. Ἐν περιπτώσει μειώσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ἐν τρίτον, χωρεῖ αὐτο-δικαίως διάλυσις τῆς ἑταιρείας (1).

17. 1. Τὸ πέμπτον τῶν καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν τῆς ἑταιρείας τούλαχιστον διατίθεται ἀσφαλιστικῶς πρὸς σθη-ματισμὸν ἀποθεματικῶν.—2. Ἡ τοιαύτη διάθεσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλὰ ὡς τὸ ἀποθεματικὸν ὑπερβῆ τὸ μετοχι-κὸν κεφάλαιον.

18. 1. Πᾶσα ἑλληνικὴ ἀνωνύμος ἀσφαλιστικὴ ἑται-ρεία ὑποβάλλει κατ' ἔτος, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δη-μοσιεύσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ τὸ παρελθόν ἔτος συναπτί-κως, α') πίνακα τῶν συναφθεισῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ἐκκρε-

- (1) Ἰδε καὶ 1) Ν. Δ. 1121/1946 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐγγυή-σεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων».
2) Β. Δ. 18 Ἰαν. [27 Φεβρ. 1947 «περὶ καθορισμοῦ τῶν πε-ριουσιακῶν στοιχείων τῶν συνιστάμενων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τὴν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἢ ἐγ-γύσειν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων κλπ».
3) Β. Δ. 1119 Ὀκτωβρ. 1948 «περὶ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ ἐγγυήσεως ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως».

μῶν κινδύνων καὶ τῶν πληρωθεισῶν ἀποζημιώσεων, β') πίνακα τῶν εἰσπραχθέντων ἀσφαλιστρῶν.—2. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἔταιρεῖαι κλάδου ζωῆς ὑποβάλλουσι προσθέτως πίνακα τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστης συναφθείσης ἀσφαλείας, τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν, τοῦ ποσοῦ τῶν πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους χορηγηθέντων δανείων, τοῦ ποσοῦ τῶν γενομένων ἐξοφλήσεων καὶ ἀκυρώσεων ἀσφαλειῶν, τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μετενεχθεισῶν ἀσφαλειῶν καὶ τῶν συνεπείᾳ μεταφορᾶς τῆς κατοικίας τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετενεχθεισῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀσφαλειῶν.—3. Περιλήψεις τούτων δημοσιεύεται ἐν εἰς Δελτίῳ Ἀσφαλειῶν.—4. (Ν. Δ. 20 Νοεμβρίου 1925, ἀρθρὸν 4 § 3). Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ἐνιαῖος τύπος ὑποβόλης τῶν ἄνω στοιχείων περὶ τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν τῶν ἑλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων. [Ἡ § 4 ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Ν. Δ. 20/11/1925 ἀρθρ. 4 § 3].

Κεφάλαιον Γ'. Περί ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν

19. 1. Πᾶσα ἀλλοδαπὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἔταιρεία, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας αἰτήσιν περὶ ἀδείας λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.—2. Τῇ αἰτήσῃ προσαρτᾶται. α') Κεκρωμένον ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ἰσολογισμοῦ αὐτῆς ἐν τῇ πρωτοτύπῳ γλῶσσῃ καὶ ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει. β') Ἀποδείξεις καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυήσεως. γ') Τὰ τιμολόγια τῶν ἀσφαλειῶν ζωῆς τῆς ἑταιρείας, μετὰ σημειώματος περιέχοντος τὴν στατιστικὴν θνησιμότητος, το ἐπιτόκιον καὶ τὸ καθαρὸν ἀσφάλιστρον, κεκρωμένα ἐν τε τῇ πρωτοτύπῳ γλῶσσῃ καὶ ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει. δ') Ὁ ἄριστος νομίμου ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρείας ἐν Ἑλλάδι. ε) Γραμμάτιον καταθέσεως παρὰ τῷ Ταμεῖῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν νέντε χιλιάδων ὡς τέλος ἐγκαταστάσεως τῆς ἑταιρείας (1).—Τὸ πέμπτον τοῦ ποσοῦ ἀποδίδεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεων, τὸ δ' ἐπόμενον ποσὸν ἐβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὡς ἔσοδον. Τὴν αὐτὴν

(1). Ἰδ. Ν.Δ. 20 Νοεμβ. 1925 ἀρθρ. 6 § 1.

ὕποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ οἱ ζητοῦντες νὰ ἐργασθῶσιν ἐν Ἑλλάδι μεσίται τοῦ ἀγγλικοῦ Λόυδ (1).

20.—1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 5 συμβουλίου, προκαλεῖ τὴν ἔκδοσιν Β. Διατάγματος, χορηγοῦντος τὴν ἀδειαν τῆς λειτουργίας τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι.—2. Ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τούτης ἀρχεται νομίμως ἡ λειτουργία τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι.

21. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῶν τιμολογίων γενομένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δὲν ἰσχύει ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγκριθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 20.

22.—1. (Ν. Δ. 1121/1946, Β. Δ. 119 Ὀκτωβρ. 1948). Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγύησις τοποθετουμένη ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 7-10, ἀποτελεῖται ἐκ δραχμῶν 160 ἑκατομμυρίων ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσκεῖ πλειονὰς τοῦ ἐνὸς κλάδους ἀσφαλείας καὶ ἐκ δραχμῶν 80 ἑκατομμυρίων ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσκεῖ ἕνα μόνον κλάδον.—2 (Ν. Δ. 14 Ἰουν. 1926, Ν. Δ. 1121/1946 ἄρθ. 1 § 1). Οἱ ἀντιπρόσωποι μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λόυδς ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν 20 ἑκατομμυρίων.—3 (Ν. Δ. 14 Ἰουν. 1926). Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθ. 8 τοῦ παρόντος, ἡ ὡς ἄνω ἐγγυησις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιστρέφεται πρὸ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τῆς ἐταιρείας.

23. 1 (Ν. Δ. 16 Σεπτ. 1926, ἄρθ. 1). Ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος ὅστις δέον νὰ κατοικῇ ἐν Ἑλλάδι, ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐταιρείαν δικαστικῶς καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν σχέσεσιν αὐτῆς. Ἀποκλείεται ὁ διορισμὸς παρὰ τῆς αὐτῆς ἐταιρείας δύο νομίμων ἀντιπροσώπων εἴτε μὲ τὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ ὠρισμένου μέρους τῆς Ἐπικρατείας εἴτε πρὸς ἀσκήσιν ὠρισμένου κλάδου.—2. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπογράφει πᾶν ἀσφαλιστήριον, ἀφορῶν τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 ἀσφαλίσεις. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ ἀντιπροσώπου, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα καὶ ἄλλα πρόσωπα ἔχοντα τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι, ὑπογράψωσι τὰ ἀσφαλιστήρια, οὐδέποτε ὁμως πλείονα τοῦ ἐνὸς ἐν ἑκάστη πόλει.—3. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπέχει τὴν εὐθύνην τῶν με-

(1). Ἴδε καὶ Β. Δ. 13/16 Ἰαν. 1918 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἄρθ. 5 ἐδ. 2 καὶ 19 ἐδ. 1 τοῦ ν. 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως».

Χρηματιστηριακά πράγματα και χρηματιστηριακά συναλλαγαι.

16. (Δ. 14/19 Μαΐου 1926) 1. Διά διατάγματος, πρότασει του ύπουργου Γεωργίας, Έμπορίου και Βιομηχανίας και κατόπιν γνωμοδοτήσεως του οικείου έπιμελητηρίου έκδομένου, θέλουσι καθορίζεσθαι τά έμπορεύματα άτινα θ' αποτελώσι χρηματιστηριακά πράγματα. Τό διάταγμα τούτο δύναται ν' άνακληθῆ καθόλου ή έν μέρει.— 2. Κατά τόν αυτόν τρόπον δύναται νά συσταθώσι παρ' έκάστω χρηματιστηρίω τμήματα άσφαλειών και ναυλώσεων. Είς τά τμήματα ταύτα διορίζονται ειδικοί μεσίται, μή δικαιούμενοι νά διαπραγματεύωνται τήν συνομολόγησιν συμβάσεων επί άλλων χρηματιστηριακών πραγμάτων.

17.—1. Αί συναλλαγαι συνάπτονται είτε άνευ χρηματιστηριακής προθεσμίας είτε επί χρηματιστηριακή προθεσμία.—2. Αί επί χρηματιστηριακή προθεσμία συναλλαγαι δύνανται νά συναφθούν μόνον υπό τών εις τά έδαφ. α' και β' τής παραγρ. 1 του άρθ. 3 άναγραφομένων μελών και τών παραγράφων 3 του αυτού άρθρου. Πάσα χρηματιστηριακή συναλλαγή δύναται νά γίνη άπ' εύθείας είτε τῆ μεσολαβήσῃ μεσίτου του χρηματιστηρίου.

18. (Τίθεται ώς έτροπ. υπό του Δ. 14/29 Μαΐου 1926 και Δ. 8/19 Ιανουαρίου 1927).—1. Αί χρηματιστηριακά συναλλαγαι καταρτίζονται άπό τής καταχώρισεως. Η καταχώρισις ένεργείται υπό του διευθυντού τών γραφείων του χρηματιστηρίου εις επί τούτω τηρούμενον βιβλίον. Πρὸς τούτο ύποχρεούται ό μεσίτης νά παραδίδῃ άμέσως τό πινακίδιον εις τόν διευθυντήν τών γραφείων του χρηματιστηρίου. Αν δέ ή πρῶξις έγένετο άπ' εύθείας, ύποχρεούνται άμφότεροι οι συμβαλλόμενοι όπως προσγάγωσι κατά τάς έργασίμους ώρας εις τόν διευθυντήν τών γραφείων πρωτότυπον συμβάσεως, ύπογεγραμμένων παρ' άμφοτέρων και τό όποιον παραμένει εις τό άρχεϊον του χρηματιστηρίου. Τό πρωτότυπον τής συμβάσεως γράφεται επί πενταδράχμου χαρτοσήμου.— 2. Διά πράξεως του άρμοδίου ύπουργου, έγκρίνοντος πρότασιν τής έπιτροπείας του χρηματιστηρίου, θέλουσιν όρισθῆ τυπικά συναλλαγών, λεγόμενα «συμφωνητικά».—3. Πάσα διαφορά προκύπτουσα έκ χρηματιστηριακής συναλλαγής ύπάγεται ύποχρεωτικώς εις τήν δικαιοδοσίαν του υπό του όργανισμου διαιτησιών προζλεπομένου διαιτητικού δικαστηρίου του χρηματιστηρίου, έγκρινομένου διά διατάγματος, τῆ πρότασει του επί τής Γεωργίας, Έμπορίου και Βιομηχανίας ύπουργου.—4. Αί διαιτητικαι άποφάσεις του χρηματιστηρίου περιάπτονται τόν τύπον τής

έκτελέσεως υπό τοῦ οἰκείου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τῆς ἔδρας τοῦ χρηματιστηρίου καί συμφώνως πρὸς τὰ εἰδικῶς καθορισθέντα εἰς τὰς περὶ διαιτησίας διατάξεις τοῦ οἰκείου κανονισμοῦ.—5. Κατὰ τῶν διαιτητικῶν αποφάσεων, τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ὑποθέσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιδίκου συναλλαγῆς ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν 50.000 μεταλλικῶν δραχμῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν τῆς ἀξιουμένης διαφορᾶς ὑπερβαίνει τὰς 2.500 μεταλλικὰς δραχμάς, τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὑπολογιζομένης συμφώνως πρὸς τὴν τελωνειακὴν διατίμησιν, τὴν λαχούσαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, χωρεῖ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως.—6. Κατὰ τῶν αποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ὑποθέσεων ὧν τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὸ ἄνω ποσὸν χωρεῖ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως, ἐκδικαζομένης ὑπὸ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, προεδρευομένου παρ' ἑνὸς ἐφέτου, ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει τὸ χρηματιστήριον, καὶ δύο διαιτητῶν, λαμβανομένων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διαιτητῶν τοῦ συντεταγμένου συμφώνως τῷ εἰδικῷ κανονισμῷ διακανονισμῷ διαιτησίας καὶ μὴ συμμετασχόντων εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.—7. Ὁ ἐφεσιβάλλων ἀπόφασιν ὀφείλει νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν σχετικὴν ἀίτησιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ ἀποδείξει, ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

19. (Τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Π. Δ.14/19 Μαΐου 1926, 8)19 Ἰανουαρίου 1927 καὶ Α. Ν. 19)20 Νοεμβρίου 1935.) 1. Χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαὶ εἶναι, α') ἐπὶ ἀμέσῳ παραδόσει ἐμπορεύματος, β') φορτίου ἐν πλῶ, γ') φορτίου φορτωμένου, δ') ἐπὶ μελλοντικῇ φορτώσει, ε) ἐπὶ μελλοντικῇ παραδόσει, στ') ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ, ζ') ἐπὶ δῶρῳ.—2) Ἡ ἐρμηνεία τῶν ὄρων τῶν πέντε πρώτων, ὁ τρόπος ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν, καὶ ἐν γένει τὰ διέποντα ταῦτα κανονισθῆσονται διὰ τῶν οἰκείων δι' ἕκαστον ἐμπόρευμα ἢ κατηγορίαν ἐμπορευμάτων συμφωνητικῶν καὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου.—3. Αἱ ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ συναλλαγαὶ καὶ αἱ ἐπὶ δῶρῳ διέπονται ὑπὸ εἰδικοῦ κανονισμοῦ, δι' οὗ κανονίζονται ἐπίσης πάντες οἱ ὅροι καὶ εἰδικαὶ συμφωνίαι, ἐγκρινόμενου διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιτροπῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς καταβολῆς ἐγγυήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν. Εἰς τὰς ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ συναλλαγὰς ὁ ὑπόχρεως εἰς παράδοσιν δικαιούται, ἀντὶ

ταύτης, νά καταβάλλη τήν διαφοράν τιμῆς.—4. Αἱ διὰ τήν ἐξασφάλισιν τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων κατατιθέμεναι ἐγγυήσεις, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ σκοπὸς αὐτῶν, οὔτε κατάσχονται οὔτε ἐκχωροῦνται, ὁ δὲ μεσίτης ἔχει προνόμιον ἐπ' αὐτῶν διὰ τὰς χρηματιστηριακὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ.—5. Συναλλαγὰι διὰ χρηματιστηριακὰ εἶδη ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσίᾳ καὶ ἐπὶ μελλοντικῇ παραδόσει εἶναι ἄκυροι, μὴ γενόμεναι χρηματιστηριακῶς.—6. Ἐπὶ ἀγοραπωλησιῶν ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσίᾳ ἢ παραδόσει τεκμαίρεται συμφωνηθεῖσα κατὰ τὴν λήξιν τῆς χρηματιστηριακῆς προθεσίᾳ.—7. Ἡ διάρκεια τῆς χρηματιστηριακῆς προθεσίᾳ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου.—8. Δι' ἴδιου κανονισμοῦ, ἐγκρινόμενον διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου, θέλει κανονισθῆ ὁ τρόπος διεξαγωγῆς δειγματολησιῶν καὶ πραγματογνωμοσυνῶν τοῦ χρηματιστηρίου. Πᾶσα ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενων εἰδῶν ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσίᾳ ἢ μελλοντικῇ φορτώσει καὶ παραδόσει συναπτομένη ἀπ' εὐθείας εἶτε διὰ μεσολαβήσεως μεσιτῶν συναλλαγῇ, ἧς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν πενήντα χιλ. δραχμ., δέον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νά συνάπτηται καὶ καταχωρίζηται ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ἐμπορευμάτων κατὰ τὰς ὥρας τῶν συναλλακτικῶν συνεδριάσεων αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας ἐκάστου τῶν χρηματιστηρίων ὀρισθησόμενα. Χρηματιστηριακὰ εἶδη ἐφ' ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἐκτὸς τοῦ χρηματιστηρίου συναλλαγῇ, εἰσὶ τὰ ἑξῆς: 1) Δημητριακοὶ καρποὶ ἐν γένει. 2) *Ὄσπρια καὶ ὄρυζα. 3) Θεῖον καὶ θεϊκὸς χαλκός. 4) Βάμβαξ, ἔρια καὶ κουκούλια. 5) Ζάχαρις, καφές, τέιον καὶ πιπέρια ἐν γένει. 6) *Ἐλαια, λίπη, βαμβακέλαια, σπορέλαια. 7) Σπόροι ἐλαιώδεις ἐν γένει. 8) Δέρματα ἀκατέργαστα. 9) Ξυλεία. 10) Κολοφώνιον. Πᾶσα μὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμμόρφωσις, ἐκτὸς τῆς ἀκυρότητος τῆς πράξεως, συνεπάγεται καὶ πειθαρχικὴν κατὰ τοῦ παραβάτου ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ εἶναι: α) διαγραφὴ ἐκ τοῦ μητρώου τοῦ χρηματιστηρίου ἐπὶ διετίαν καὶ β) πρόστιμον μέχρι 30.000 δραχμ., εἰσπρατομένων ὑπὲρ τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

[Σημ. *Ἴδε προσέτι καὶ Νόμος 3505 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποπ. τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 Νοεμβρ. 1927», δι' οὗ ἐκυρώθη τὸ Ν.Δ. τῆς 8 Ἰουν. 1926 «περὶ μεσιτῶν» τῆς 24 Ἀπριλ. 22

Μαΐου 1928, Ν. 5717/1932 «περί μεσιτών άστικων συμβάσεων» άν. Ν. 1228/1938 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί μεσιτών άστικων συμβάσεων» και 4487 «περί μεσιτών έγχωριων προϊόντων», της 5/10 Μαρτίου 1930, Νόμος 5431 «περί τροποπ. και συμπληρώσεως του νόμου 4487» «περί μεσιτών έγχωριων προϊόντων» της 28 'Απριλ. 19 Μαΐου 1932.

Νόμος 3632 «περί χρηματιστηριων άξιων», της 17/26 'Ιουλίου 1928, ως έτροποποιήθη.

Γενικαι διατάξεις

1. Χρηματιστήρια άξιων είναι τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, παρ' οίς αποκλειστικώς καταρτίζονται αι χρηματιστηριακαί συναλλαγαι επί των κινήτων άξιων κατά τούς κατωτέρω όρισμούς.

2.—1. Τα χρηματιστήρια άξιων συνιστώνται διά νόμου.—2. Διά διατάγματος έκδιδόμενου προτάσει του ύπουργού της 'Εθνικής Οικονομίας, μετά σύμφωνον γνώμοδότησιν του κατά τό άρθρον 5 του παρόντος ειδικού συμβουλίου, έγκρίνεται: α') τό καταστατικόν έκάστου ίδρυομένου χρηματιστηρίου και β') ό χρηματιστηριακός κανονισμός αυτού.

3. Τα χρηματιστήρια άξιων τελοϋσιν υπό την έπαιάν της Πολιτείας, άσκουμένην υπό του ύπουργού της 'Εθνικής Οικονομίας διά του παρ' έκάστου αυτών διωρισμένου κυβερνητικού έπόπτου. [Ίδε και άρθρ. 9 § 3 Ν. 6410/1934].

4—6α (1).

7.—1. 'Η επί τμηματικη καταβολη πώλησις χρεωγράφων έπιτρέπεται μόνον: α') εάν η πωλήτρια είναι άνωνομος εταιρεία, ης τό καταβεβλημένον κεφάλαιον άνέρχεται τούλάχιστον εις τρία έκατομμύρια δραχμών, β') εάν η πώλησις έγένητο διά δημοσίου έγγράφου η ιδιωτικού εις διπλοϋν συντασσομένου και αναγράφοντος: αα) τό τίμημα, όπερ δέον νά είναι ύποχρεωτικώς, επί μέν χρεω-

(1) Τά άρθρα 4—6α ρυθμίζοντα τά της έσωτερικής λειτουργίας των χρηματιστηριων και ύπαλλήλων κλπ. παραλείπονται.

γράφων εισηγμένων εις τὸ χρηματιστήριον, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τρεχοῦσης τιμῆς τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πωλήσεως ἢ τῶν πέντε προηγουμένων ταύτης ἡμερῶν, ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων τιμὴ μὴ δυναμένη νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ὀνομαστικῆς τῶν χρεωγράφων τιμῆς, ββ') τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πωλουμένων τίτλων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὁμολογιῶν, γγ') τὸν τόκον καὶ τὴν προθεσίαν πληρωμῆς τοῦ τιμήματος, γ') ἐάν ἡ διάρκεια τῶν τμηματικῶν καταβολῶν δὲν ὠρίσθη διὰ χρονικὴν περίοδον ὑπερβαίνουσαν τὰ τρία ἔτη.— 2. Ἡ πωλήτρια δὲν δικαιούται εἰς ἐκποίησην, ἐνεχυρίσιν ἢ μεταφορὰν τῶν πωληθέντων χρεωγράφων, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐπιδεικνύῃ ταῦτα τῷ ἀγοραστῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ.— 3. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τίκει ἀκυρότητα τῆς ἀγοραπωλησίας ὑπὲρ μόνου τοῦ ἀγοραστοῦ.— 4. Πᾶσα ἐναντία συμφωνία εἶναι ἄκυρος.

Κεφάλαιον Α'.—Περὶ μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου

8.—1. Τὰ μέλη τοῦ χρηματιστηρίου εἶναι τακτικά καὶ ἔκτακτα.— 2. Τακτικά μέλη εἶναι οἱ χρηματισταὶ καὶ οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μεσίται, ἔκτακτα δὲ οἱ ἀντικρυσταί.— 3—5. (Ν. 289]1945, ἀρθρ. 2). 1. Ἡ διοικουσα τὸ χρηματιστήριον ἐπιτροπὴ, ἣτις ἐφορεῖ τῶν ἐργασιῶν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὀρίζεται ἐπταμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτά χρηματιστῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ συνελεύσεως χρηματιστῶν, συγκαλουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπου τοῦ χρηματιστηρίου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου δευτέρου ἔτους. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων μεσιτῶν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι, τὸ ἐν ἐκ τῶν μελῶν τούτων ἐκλέγεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν μεσιτῶν μεταξὺ αὐτῶν. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλουσι κανονισθῆ τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως αὐτῶν, τὰ περὶ ὀρισμοῦ τοῦ γραμματέως καὶ ἐν γένει τὰ τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιτροπῆς. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1940 Β. Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, τῆς ἀναπληρώσεως αὐτῶν κλπ.»— 2. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου συνεδριάζει νομίμως παρόντων τοῦλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ πόπου ἀπαραιτήτως τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐμφαινομένης

ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ τοῦτου τῶν σχετ.κῶν πρακτικῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπεριαχῦει ἡ γνώμη μεθ' ἧς συντάσσεται ὁ πρόεδρος.—3. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου λαμβανομένων ἀποφάσεων ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ καταργουμένου ὑπὸ τοῦ παρόντος εἰδικοῦ συμβουλίου χρηματιστηρίου αξιῶν ὡς καὶ ἐπὶ θεμάτων ἀφορῶντων τὴν ἀναστολὴν τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου, τὴν διαγραφὴν χρεωγραφῶν ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τὴν μὴ διεξαγωγὴν τῆς ἑκκαθάρσεως συναλλαγῶν ἐπὶ τινῶν ἐξ αὐτῶν διὰ τοῦ γραφείου ἑκκαθάρσεως καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν συμψηφισμοῦ ἐπὶ τινῶν ἢ πλειόνων χρεωγράφων, ἢ ἐκτέλεισις τῶν ἀποφάσεων τούτων ἀναστέλλεται μέχρις ἀποφάσεως ἐπὶ τούτων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς ὃν παραπέμπεται ἢ λύσις τῆς διαφωνίας ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ὅστις ὀφείλει μέχρι τῆς ἐπομένης ἐργασίμου ἡμέρας καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως τοῦ χρηματιστηρίου νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του, ἣτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἀμετάκλητος διὰ τὸ χρηματιστήριον.—4. Ἡ θητεία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι διετής καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου δευτέρου ἔτους. Ἡ θητεία τῆς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐκλεγισμένης ἐπιτροπῆς λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1946.

9 (1). (Ν. 2341)1940, ἀρθρ. 2).

12. [Τὸ ἀρθρ. τοῦτο τίθεται ὡς ἔτροπ. καὶ συνεπληρωθῆ ὑπὸ Ν. 2341]1940 ἀρ. 5 § 1 καὶ 4 § 1].—1. Ὁ χρηματιστὴς θεωρεῖται ἔμπορος, ἀσκῶν δημόσιον λειτουργίαν.—2. Ὁ χρηματιστὴς τηρεῖ τοῦλάχιστον τὰ ἐξῆς βιβλία: α') Ἡμερολόγιον. β') Βιβλίον ἀπογραφῶν. γ') Σημειωματᾶριον. δ') Βιβλιάριον τριπλοτύπων πινακιδίων, προωρισμένων ὅπως ἐξ ἐκάστου πινακιδίου τὸ μὲν πρῶτον τμήμα παραδίδεται ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς συναλλαγῆς ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ εἰς τὸν ἐντολέα, τὸ δὲ δεύτερον ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ τὸ τρίτον κρατεῖται ὑπ' αὐτοῦ. ε') Βιβλίον δεκαπενθημέρων ἑκκαθάρσεων τῶν πελατῶν.—Τὰ κατὰ τὸ παρὸν χρηματιστοῦ εἰς τὸν ἐντολέα, ἔχουσι τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τῶν ὑποχρεωτικῶς τηρουμένων ἔμπορικῶν

1. Τὰ ἀρθρ. 9—11 συνθμίζονται τὰ τῶν προσόντων τῶν χρηματιστῶν καὶ ὄλοζρεώσεων αὐτῶν παραλείπονται.

βιβλίων, καθοριζομένου ειδικῶς ὡς πρὸς τὰ παραδιδόμενα εἰς τοὺς ἐντολεῖς πινακίδια ἐκτελέσεως ἐντολῶν καὶ ἀντίγραφα τῶν δεκαπενθημέρων ἐκκαθαρίσεων, ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσι πληρῆ ἀπόδειξιν, ἐφ' ὅσον δὲν κοινοποιηθῆ πρὸς τὸν χρηματιστὴν εἰδοποιήσας κατ' αὐτῶν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς παραδόσεως πρὸς τοὺς ἐντολεῖς καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμεναι ἀγοραπωληταὶ ἐξετελέσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων ἐντολῶν.—2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν χρηματιστὴν: I. Νὰ ἐνεργῇ δι' ἴδιον λογαριασμὸν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, χρηματιστηριακὰ συναλλαγὰς ἐπὶ προθεσίᾳ, ἐπὶ δῶρῳ ἢ ἐπὶ διπλασιασμῷ. Ἐξαιρητικῶς ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χρηματιστὰς ἐν γένει ἢ ἐνέργεια μεταφορῶν δι' ἴδιον λογαριασμὸν, πλὴν ἐάν πρόκειται περὶ μεταφορὰς συναλλαγῆς, τοῖς μετρητοῖς συναφθείσης, δι' ἴδιον τοῦ χρηματιστοῦ λογαριασμὸν.—Μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, κοινοποιουμένην εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ τοιχοκολλημένην εἰς ἐμφανὲς μέρος τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου, δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, νὰ ἐπιτραπῇ εἰς χρηματιστὰς, μὴ ὑπερβαίνοντας τὸ ἐν τέταρτον τῶν παρ' ἐκάστῳ χρηματιστηρίῳ διωρισμένων ὅπως ἐνεργῶσι πάσης φύσεως χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς δι' ἴδιον λογαριασμὸν. Οἱ τοιοῦτοι χρηματισταὶ, ἵνα τύχῃσι τῆς ἀνωτέρω ἀδείας, δεόντ' ἐπισυνάπτωσιν εἰς τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀπόδειξιν καταθέσεως, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 10 τοῦ παρόντος προσθέτου ἐγγυήσεως, ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς παρ' αὐτῶν κατατεθειμένης ἀρχικῆς, παύουσι δέ, ἀπὸ τῆς παροχῆς πρὸς αὐτοὺς τῆς ρηθείσης ἀδείας, ἔχοντες δικαίωμα νὰ ἐκτελῶσιν οἰανδήποτε χρηματιστηριακὴν συναλλαγὴν κατ' ἐντολὴν τρίτων, πάσης οὕτω τυχόν ἐνεργηθησομένης παρ' αὐτῶν πράξεως οὐσῆς ἀκύρου μόνον ὡς πρὸς τὸν χρηματιστὴν. Ἡ ὡς ἀνω ἀδεῖα δύναται ὁποτεδήποτε ν' ἀνακληθῆ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, ἐνεργοῦσης αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ αὕτη, τῆς τῆς ἀνακλήσεως κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἐπόπτην καὶ τοιχοκολλημένης κατὰ τὰ προμνημονευθέντα, τῆς δὲ προσθέτου ἐγγυήσεως ἀναλαμβάνομένης ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, καθ' ἃν τρόπον καὶ ἡ κυρία ἐγγύησις.—II. (Κατηγορ. ὑπὸ τοῦ Ν. 2341/1940, ἀρθ. 4 § 1).—III. Ν' ἀσκήσῃ ἀντιπροσωπεῖαν ἀνωνύμου ἐταιρείας, ἧς τὰ χρεώγραφα εἶναι εἰσηγμένα εἰς τὸ χρηματιστήριον.—IV. Ν' ἀσκήσῃ ἄλλην πλὴν τῆς τοῦ χρηματιστοῦ.—V. Νὰ συνάπῃ ἐταιρείαν ἐπὶ σκοπῷ διενεργείας χρηματιστηριακῶν πράξεων, πλὴν ἐάν τηρηθῶσιν αἱ ἐπόμεναι περὶ χρηματιστηριακῶν ἐταιρειῶν διατάξεις, α' (Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου χρημα-

τιστηριακή έταιρεία είναι ή όμορρυθμος έταιρεία ή συναπτομένη μεταξύ δύο τό πολύ χρηματιστών. Έκάτερον τών συμβαλλομένων μελών όφείλει νά έχη καταβεβλημένην όλόκληρον τήν κανά τόν νόμον άπαιτουμένην έγγύησιν. β') 'Η έταιρεία συνιστάται διά συμβολαιογραφικού έγγράφου δημοσιευμένου κατά τάς περί έταιρειών διατάξεις του Έμπορικού Νόμου και ύποβαλλομένου έν κεκρωμένω άντιγράφω εις τε τόν έπόπτην και τήν έπιτροπήν του χρηματιστηρίου. γ') 'Η χρηματιστηριακή έταιρεία εκπροσωπείται ύφ' έκάτερου τών μελών αυτής και έκάτερον τούτων έχει τό δικαίωμα έκφωνήσεως, αι δε συναλλαγαι διεξάγονται έπ' όνόματι τής έταιρείας. δ') 'Εν περιπτώσει διάλυσεως τής έταιρείας, ή διάλυσις κοινοποιείται ύπό τών ένδιαφερομένων πρός τήν έπιτροπήν και τόν έπόπτην, όστις τοιχοκολλά τήν περί τούτου άγγελίαν έν τώ πίνακι του χρηματιστηρίου. ε') Πρό τής παρόδου δέκα πέντε ήμερών από τής τοιχοκολλήσεως ή έταιρεία δέν θεωρείται διαλυθείσα. στ') 'Η έταιρεία και οι όμορρυθμοι έταίροι εξακολουθοϋν και μετά τήν διάλυσιν παραμένοντες άλληλέγγυοι ύπόχρεοι διά τάς έπ' όνόματι τής έταιρείας χρηματιστηριακάς συναλλαγάς. ζ) Αι διατάξεις τής § 3 του άρθ. 19 του παρόντος εφαρμόζονται και επί χρηματιστηριακής έταιρείας. η') 'Επιτρέπεται έπίσης εις τόν χρηματιστήν ή τήν χρηματιστηριακήν έταιρείαν ή σύναψις έταιρείας μετά τρίτων, ιδιωτών, σκοπούσης τήν έκμετάλλευσιν τής θέσεως του χρηματιστοϋ. θ') 'Η έταιρεία αυτή συνιστάται κατά τά ύπό του ύπ' άριθ. β' έδ. τής παρούσης παραγράφου όριζόμενα, ύπό τόν τύπον τής άπλης ή κατά μετοχάς έτερορρυθμου, έχει δ' ως όμορρυθμον μέν μέλος τόν χρηματιστήν ή τήν χρηματιστηριακήν έταιρείαν, ως έτερορρυθμο δέ τούς λοιπούς έταίρους. ι') 'Η έπωνυμία τής έταιρείας ταύτης άποτελείται έκ του όνόματος του όμορρυθμου μέλους προστιθεμένων τών λέξεων «και Συντροφία», αι δε συναλλαγαι διεξάγονται έπ' όνόματι του όμορρυθμου μέλους και μόνον, ια') Εις τής έτερορρυθμου ταύτης έταιρείας τό κεφάλαιον ό χρηματιστής δέον νά συμμετέχη τοϋλάχιστον κατά τό τέταρτον. 'Η χρηματιστηριακή έγγύησις δέν δύναται ν' άποτελέση έταιρικήν είσφοράν. ιβ') 'Ετερορρυθμοι έταίροι τοιούτων έταιρειών δύνανται νά έκτελώσι χρέη άντικρυστου παρά τω όμορρυθμω έταίρω, άνν και έφ' όσον ήθελον τηρηθή αι περί άντικρυστών διατάξεις του άρθ. 14 του παρόντος. Οι άντικρυσται οδοι δέν αποβάλλουσιν έκ του λόγου τούτου τήν ιδιότητα αυτών ως έτερορρυθμων έταίρων. ιγ') Αι διατάξεις τών έδ. β' και ε' και στ', μόνον όσον άφορᾷ

τά όμόρρυθμα μέλη τής εταιρείας τής παρούσης παραγράφου, εφαρμόζονται ανάλογως και επί τών έτερορρυθμών εταιρειών.—4. Πάσα σύμβασις μεταξύ έντολέων και χρηματιστοῦ περί πληρωμῆς έλασσονος ή μείζονος ποσοῦ τών έν τῷ κανονισμῷ όριζομένων μεσιτικῶν είναι άκυρος ως πρός τόν χρηματιστήν μόνον, οὐχί δέ και τόν έντολέα, δυνάμενον νά επικαλεσθῆ ταύτην. *Άκυρος όμοίως είναι, ως πρός τόν χρηματιστήν μόνον, ή τε έντολή και ή συναλλαγή δι' ἣν συνεφωνήθησαν ή έπληρώθησαν έλασσονα ή μείζονα μεσιτικά τών νομίμων. *Η μεταξύ όμως χρηματιστοῦ και άντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ συναλλαγή είναι έγκυρος.—5. *Η πρός χρηματιστήν δοθείσα έντολή δύναται νά αποδεικνύεται διά σημειώματος, ύπογραφομένου ύπό τοῦ έντολέως. *Ο έπόπτης, παραβάλλων τό σημείωμα τοῦτο πρός τό πινακίδιον τοῦ χρηματιστοῦ τό βεβαιοῦν τήν έκτέλεσιν τής έντολῆς ως και τά πινακίδια τ' άφορῶντα εις μεταφοράς τών περι ὧν ή έντολή τίτλων, έκκαθαρίζει τό συνολικόν ποσόν τών μεσιτικῶν και τελῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων, διά πράξεως αὐτοῦ. Αὕτη αποτελεί τίτλον έκτελεστόν, διά τά μεσιτικά και τά τέλη, κατά τοῦ έντολέως.

Τά άρθρα 13—14 ρυθμίζοντα τά τών μεσιτῶν και άντικρουστῶν τών Χρηματιστηρίων παραλείπονται.

Κεφάλαιον Β'— Περὶ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν

15 1. Χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαὶ έν τῇ έννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου είναι αὶ δικαιοπραξίαι αὶ χρηματιστηριακῶς συναπτόμεναι και έχουσαι άντικείμενον χρηματιστηριακά πράγματα.—2. *Απαγορεύεται έν τῷ χρηματιστηρίῳ ή συναψις πάσης άλλης συναλλαγῆς, πλην τῶν χρηματιστηριακῶν. — 3 Είναι άκυρος, εάν, καίπερ έχουσα άντικείμενον χρηματιστηριακά πράγματα, δέν συνήφθη χρηματιστηριακῶς : α') ή επί προθεσίμᾳ, επί δώρῳ, ή επί διπλασιασμῷ άγοραπωλησίᾳ, β') ή σύμβασις μεταφοράς, πλην εάν ό εις τουλάχιστον τῶν συμβαλλομένων είναι χρηματιστής και ή σύμβασις περιεβλήθη τῆς διατυπώσεως τής ένεχυριάσεως, κατ' ανάλογον εφαρμογήν τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος τῆς 17 'Ιουλίου 1923 «περί ειδικῶν διατάξεων επί άνωνόμων εταιρειῶν», όποτε διέπεται υπό τῶν περι ταύτης διατάξεων, τῆς οικείας συμβάσεως συναπτομένης δι' ιδιωτικῶν συμφωνητικῶν, συντασσομένου εις διπλοῦν, γ') ή άγοραπωλησίᾳ τοῖς μετρητοῖς, έκτός

ἐὰν ὀφίσταται περίπτωσης ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ τέταρτῃ τοῦ παρόντος ἀναφερομένων. — 4. Ἡ ἀπ' εὐθείας μεταξύ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ ἀγοραπωλησία τοῖς μετρητοῖς θεωρεῖται ἔγκυρος, πλὴν ἐὰν ἀσκήται κατ' ἐπαγγελμα ὑπὸ τινος τῶν συμβαλλομένων εἰς πόλεις ἐνθα ὑπάρχει χρηματιστήριον ἀξιών. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης διατάξεως αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς λογίζονται ὡς μία πόλις. — 5. Αἱ χρηματοστηριακαὶ συναλλαγαὶ εἶναι πράξεις ἐμπορικαὶ διὰ πάντας τοὺς συμβαλλομένους. — 6. Πᾶσα ἀξίωσις πηγάουσα ἐκ χρηματοστηριακῆς συναλλαγῆς παραγράφεται μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους καθ' ὃ συνήφθη ἡ συναλλαγή.

16. Χρηματοστηριακαὶ συναλλαγαὶ εἶναι μόνον, α') ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις τοῖς μετρητοῖς, β') ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐπὶ προθεσίᾳ, γ) ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐπὶ δῶρῳ ἢ διπλασιοσμῷ, δ') ἡ σύμβασις μεταφορᾶς, ε') πᾶσα ἐν γένει παρεπομένη δικαιοπραξία σχετιζομένη πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἀνω πράξεων.

17. [Τὸ ἄρθρ. τοῦτο τίθεται ὡς ἐτροπ. ὑπὸ τοῦ Ν. 2341] 1940 ἄρθρ. 6 § 2). — 1. Χρηματοστηριακὰ πράγματα εἶναι μόνον, α') τὰ ἀνώνυμα δημόσια χρεώγραφα, ἡμεδαπά καὶ ἀλλοδαπά, β') τὰ ἀνώνυμα ἑλληνικὰ χρεώγραφα δῆμων, κοινοτήτων, ὡς καὶ παντὸς ἐν γένει νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, γ') αἱ ἀνώνυμα μετοχαὶ καὶ ὁμολογαὶ ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἔχουσῶν καταβεβλημένον κεφάλαιον τοῦλάχιστον πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐγκριθῆ ἀρμοδίως τρεῖς τοῦλάχιστον δωδεκάμηνοι ἰσολογισμοὶ αὐτῶν ἢ ἐφ' ὅσον ἔχουσι καταβεβλημένον μετοχικόν κεφάλαιον τοῦλάχιστον δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἐγκεκριμένον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν ἐταιρικόν ἰσολογισμόν δώδεκα μηνῶν. Διὰ τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 20 Νοεμ. 1925, «ἐπὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2190 κλπ.» ὑπαρχούσας ἐταιρείας ἀπαιτεῖται ἐταιρικόν κεφάλαιον τοῦλάχιστον δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ δημοσίευσις ἰσολογισμῶν δύο δωδεκάμηνων ἢ κεφάλαιον τοῦλάχιστον πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ δημοσίευσις ἰσολογισμοῦ δώδεκα μηνῶν. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἐταιρείας τὰς συσταθείσας πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρ. 1928 ἀπαιτεῖται ἐπίσης κεφάλαιον δύο ἑκατομμυρίων καὶ δύο ἰσολογισμοὶ ἢ πέντε ἑκατομμυρίων καὶ εἰς ἰσολογισμόν, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦτου ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ εἰδικόν συμβούλιον διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία συνεστήθη διὰ συγχωνεύσεως ὀφισταμένων ἤδη ἀνωνύμων

εταιρειῶν, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ δημοσίευσις νέων ἰσολογισμῶν, ἐφ' ὅσον αἱ μετοχαὶ τῶν συγχωνευομένων εταιρειῶν ἦσαν ἤδη εισηγμέναι εἰς τὸ χρηματιστήριον, δ') αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἔχουσιν καταβληθέν μετοχικὸν κεφάλαιον ἀντιστοιχοῦν πρὸς πέντε ἑκατομμύρια χρυσῶν δραχμῶν καὶ δημοσιευσασῶν ἤδη ἰσολογισμοὺς τριῶν δωδεκαμηνίων, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι εισηγμέναι εἰς τὸ χρηματιστήριον τῆς Πολιτείας, ἧς αἱ ἐταιρεῖαι εἶναι ἰθαγενεῖς, ε') τὸ συναλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ νομίσματα καὶ ὁ ἐν ῥάβδοις χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ.—2. Ἡ εἰσαγωγή τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α'—δ' χρεωγράφων γίνεται ὡς ἑξῆς: τὰ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' δημόσια χρεώγραφα εἰσάγονται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου τῆ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχ. β'—δ' χρεώγραφα εἰσάγονται διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου. Δικαίωμα ὅπως αἰτήσωνται τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὑπὸ στοιχ. β'—δ' χρεωγράφων ἔχουν, α') τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐνδιαφερομένης ἐταιρείας. β') ἡ μειοψηφία τῶν μετόχων τῆς ἐταιρείας ἐκπροσωποῦντων τοῦλάχιστον τὸ 1/4 τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, καὶ γ') ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, προκειμένου περὶ χρεωγράφων ἐφ' ὧν ἠθέλε βεβαιωθῆ ὅτι διενεργοῦνται ἐκτὸς τοῦ χρηματιστηρίου σημαντικαὶ συναλλαγαί.—3. Εἰδικῶς αἱ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ χρηματιστηρίου ἐδρεύουσαι ἡμεδαπαῖ ἐταιρεῖαι, ὡς καὶ αἱ ἀλλοδαπαί, ὑποχρεοῦνται ὅπως πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν αὐτῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον διορίσωσι πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητον αὐτῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ χρηματιστηρίου, κοινοποιῶσαι τὸν διορισμὸν εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου. Ὁ πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος δεόν νά εἶναι ἐξουσιοδοτημένος τὸ μὲν ὅπως δέχεται πάντα τὰ ἐγγράφα τοῦ ἐπόπτου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, ἄτινα ἀφορῶσιν εἰς τὰ εισηγμένα ἐν αὐτῷ χρεώγραφα τῆς ἐταιρείας καὶ ἐκπληροῖ πάσας τὰς ἐναντι τοῦ χρηματιστηρίου ὑποχρεώσεις αὐτῆς, τὸ δὲ ὅπως ἐξοφλῇ μερισματαποδείξεις, τοκομερίδια καὶ κληρουμένας ἢ ἀποσβεννομένας μετοχὰς καὶ ὁμολογίας διενεργῇ ἀνταλλαγὰς ἐταιρικῶν τίτλων καὶ δέχεται ἐγγράφως εἰς ἐκδόσεις νέων χρεωγράφων τῆς ἐταιρείας. Ἐλλείψει τοιοῦτου ἀντιπροσώπου, ὁ ἐπόπτης ἀπαγορεύει τὰς χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς ἐπὶ τῶν εισηγμένων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐταιρικῶν τίτλων.—4. Ἡ διαγραφή χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ συμ-

βουλίου κυρουμένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ ἐκτελουμένης, μετὰ τὴν κύρωσιν αὐτῆς, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, ἀποτελοῦσης λόγον πρὸς διαγραφὴν καὶ τῆς μὴ συμμορφώσεως τῆς ἑταιρείας πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ τῶν χρηματιστηριακῶν κανονισμῶν. Ἡ περὶ τῆς διαγραφῆς ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου δεόν νὰ ὀρίξη τὸν χρόνον ἅφ' οὗ ἀρχεται αὕτη.—5. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον, καὶ ἑλλειπουσῶν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῃ τοῦ παρόντος προϋποθέσεων, αἱ ἀνώνυμοι ὁμολογίαι τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 10 τοῦ παρόντος ἀνωνύμου ἑταιρείας, αἱ ὑποθηκικαὶ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι τῶν κτηματικῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

16. 1. Προκειμένου περὶ ἀγοραπωλησίας τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσίμῃ, διπλασιασμῶ ἢ δῶρῳ, ἢ συναλλαγῇ συνάπτεται χρηματιστηριακῶς μόνον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, δι' ἐκφωνήσεως ὑπὸ χρηματιστοῦ καὶ ἀντιφωνήσεως ἅφ' ἑτέρου ἅφ' ὅσον ἡ ἀγοραπωλησία ἐγγραφῇ ἀμέσως ἐν τῷ σημειωματαρίῳ καὶ ἐκδοθῇ αὐθημερόν πινακίδιον ἐκτελέσεως ἐντολής.—(Ν. 5469/1932, ἀρθ. 5). Διὰ Διαιτ., ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ὅτι αἱ συναλλαγαὶ αὗται συνάπτονται ἐπίσης ἐγκύρως καὶ ἐν περιπτώσει ἐκφωνήσεως ἢ ἀντιφωνήσεως αὐτῶν ὑπὸ μεσίτου, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως χρηματιστὴς διὰ δηλώσεως του πρὸς τὸν ἐπόπτην ἔχη προηγουμένως ἀναλάβει τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων καὶ παραλείψεων τοῦ μεσίτου ἐκ τῶν δι' ἐκφωνήσεως ἢ ἀντιφωνήσεως συναποτομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν μεσιτῶν πράξεων. Ἡ τοιαύτη δῆλωσις ἰσχύει μέχρις ἀνακλήσεως. Ὁ ἐπόπτης κοινοποιεῖ ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως ταύτης εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἣτις ἐπιμελεῖται τῆς τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου πίνακι περίληψεως τῶν τοιοῦτων δηλώσεων. Ὁ μεσίτης δὲν δύναται νὰ ἐκφωνῇ διὰ πλείονας τοῦ ἑνὸς χρηματιστοῦ. Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τῶν μεσιτῶν δύναται ν' ἀρθῇ ἅφ' ὀρισμένον χρόνον ἢ καὶ ὀριστικῶς, δι' ἀποφάσεως τοῦ δευτέρου χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου, διὰ τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3632, ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν ἐν αὐτῇ πειθαρχικῶν διατάξεων.—2. Προκειμένου περὶ μεταφορᾶς, ἢ χρηματιστηριακῆ συναλλαγῆς δὲν ἐκφωνεῖται, ἀλλὰ θεωρεῖται συναφθεῖσα χρηματιστηριακῶς, ἅφ' ὅσον ὁ χρηματιστὴς ἐγγράφῃ ταύ-

την εἰς τὸ σημειωματῆριον αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς συμφηφισμοῦ, σημειῶν τὴν φράσιν «ἐκ μεταφορᾶς» καὶ ἐκδώσῃ τὸ σχετικὸν πινακίδιον αὐθημερόν.—3. Προκειμένου περὶ ἐγγυήσεων παρεχομένων ὑπὸ ἐντολέων (περιθώρια), αὗται θεωροῦνται γενόμεναι χρηματιστηριακῶς, ἐφ' ὅσον ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ ἢ τοῦ μεοῖτου ἀπόδειξις ἐκ τοῦ οἰκείου βιβλίου. Ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ἄλλοθεν ὅτι τὰ δοθέντα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα ἐχρησιμοποίηθησαν νομίμως δι' ὃν σκοπὸν κατετέθησαν.—4. Ἀπαγορεύεται ἢ ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεοῖτου δι' ἀποδείξεων ἐτέρων πλὴν τῶν ὑπὸ τῶν χρηματιστηριακῶν νόμων ἢ κανονισμῶν προβλεπομένων ἢ δι' ἐπιστολῶν, ἀναγνώρισιν καταθέσεως μετρητῶν παρ' αὐτῶ ἢ ἐτέρων κινητῶν ἀξιών, ἐνεκεν ἐγγυήσεως (περιθώριον) ἢ πρὸς ἐνέργειαν συμβάσεων μεταφορᾶς. Ἀξιώσεις κατὰ χρηματιστῶν ἢ μεσοῖτων στηριζόμεναι ἀπλῶς εἰς τοιοῦτου εἶδους ἀποδείξεις ἢ ἐπιστολάς οὐδὲν προνόμιον κέκτηνται ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεοῖτου ταύτης οὕσης ἀποκλειστικῶς ὑπεγγύου δι' ἀξιώσεις ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν, στηριζομένων ἐπὶ πινακιδίῳ ἢ ἐπὶ συμφώνως τῷ χρηματιστηριακῷ νόμῳ ἢ κανονισμῷ ἐκδιδομένων ἐγγράφων.—5. Προκειμένου περὶ ἀντικρυσμάτων καὶ παραπομπῶν ἐκ μέρους πελάτων, ταῦτα συνάπτονται χρηματιστηριακῶς, ἐφ' ὅσον καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ σημειωματῆριον καὶ τὰ οἰκεία βιβλία τοῦ χρηματιστοῦ ἢ τοῦ μεοῖτου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐκδόσεως πινακιδίου.—6. Πᾶσα ἑτέρα δικαιοπραξία, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐνέργειαν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω πράξεων θεωρεῖται γενομένη χρηματιστηριακῶς, ἐφ' ὅσον ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ τοὺς ἰσχύοντας χρηματιστηριακοὺς κανονισμούς.

19. 1. Ὁ χρηματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἀνακοινῇ πρὸς τὸν ἀντισυμβαλλόμενον χρηματιστὴν τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου ἐντολέως, ἐκτός ἐὰν ὁ ἐντολέως ρητῶς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τοῦτο.—2. Ὁ χρηματιστὴς εὐθύνεται ἀφ' ἐνός πρὸς τὸν ἐντολέα αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ καὶ ἀφ' ἐτέρου πρὸς τὸν ἀντισυμβαλλόμενον χρηματιστὴν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ. Πᾶσα ἐναντία συμφωνία εἶναι ἄκυρος. Ἡ τοιαύτη εὐθύνη δὲν αἴρεται διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐντολέως ἢ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ.—3. Ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ χρηματιστοῦ ἀντιθέτων ἐντολῶν διὰ συμφηφισμοῦ εἶναι ἔγκυρος, καίτοι μὴ ἐκφωνηθεῖσα ἐν τῷ κύκλῳ, ἐφ'

δου ή τιμή εις ήν αὐτή ἐγένετο περιλαμβάνεται μεταξύ τῆς ἀνωτάτης καί κατωτάτης τιμῆς τῆς ἐπισήμου συνεδριάσεως τῆς χρονολογίας καθ' ήν ἐπραγματοποιήθη ὁ ὠς ἄνω συμψηφισμός, ἐκδοθέντων τῶν οἰκείων πινακιδίων. Τήν ἐν προκειμένῳ ἀκυρότητα δύναται νά ἐπικαλεσθῆ μόνον ὁ ἐντολεύς.—4. Ὁ μεσίτης εὐθύνεται πρὸς τὸν ἐντολέα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συναλλαγῆς, πρὸς δὲ τὸν χρηματιστὴν μόνον ἐάν ὁ ὁ χρηματιστὴς δὲν ἀπεδέχθῃ τὸν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ μεσίτου δηλωθέντα ἐντολέα.

20. 1. Ἐπὶ ἀγοραπωλησίας τοῖς μετρητοῖς ἢ παράδοσις τοῦ πράγματος καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος γίνεται τὴν ἐπιοῦσαν ἐργάσιμον ἡμέραν.— 2. Ἐπὶ ἀγοραπωλησίας ἐπὶ προθεσίμῳ ἢ παράδοσις τοῦ πράγματος καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος γίνεται κατὰ τὴν χρηματιστηριακὴν λήξιν τῆς προθεσμίας.—3. Ἡ βεβαίωσις τῶν ἐπὶ δώρῳ ἢ διπλασιασμῷ συναλλαγῶν γίνεται τὴν τελευταίαν ἐργάσιμον ἡμέραν τῆς δι' ήν συνωμολογήθησαν χρηματιστηριακῆς λήξεως. Οὐχ ἤττον ὁμως, πλὴν ἀντιθέτου ρητῆς συμφωνίας, ὁ δίδων τὸ δῶρον ἢ ὁ κεκτημένος τὸ δικαίωμα τοῦ διπλασιαμοῦ, δικαιοῦται ὀποτεδήποτε, διαρκούσης τῆς προθεσμίας δι' ήν ἡ συναλλαγὴ συνήφθη, νά δηλώσῃ πρὸς τὸν ἀντισυμβληθέντα τὴν βούλησιν αὐτοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἐπὶ δώρῳ ἀγοραπωλησίας ἢ περὶ ἐνασκήσεως τοῦ δικαίωματος διπλασιαμοῦ, ὅποτε ὁ ἀντισυμβαλλόμενος ὑποχρεοῦται εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συναλλαγῆς κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς δηλώσεως χρηματιστηριακὴν ἐκκαθαρίσιν.— 4. Ἐπὶ συναλλαγῆς ἐπὶ δώρῳ τὸ δῶρον καταβάλλεται τοῖς μετρητοῖς τὴν ἐπιοῦσαν τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς.—5. Ἐκάτερος τῶν χρηματιστῶν δικαιοῦται ἵνα ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀγοραπωλησίας ζητῇ παρὰ τοῦ ἐτέρου ἐγγύησιν (ἀμοιβαία ἐγγύησις). Αἱ τοιαῦται ἐγγυήσεις κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου ἢ εἰς ἴδρυμα ὀρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου. Ὁ δικαιούχος τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγυήσεως, ὕπερ οὗ δὲν καταβάλλεται αὐτῇ ἀμέσως ὡς ζητηθῆ, δικαιοῦται ν' ἀναφερθῆ εἰς τὸν ἐπόπτην ὅστις κελῶν τὸν ἀρνούμενον ἀμελητῆ, τάσσει αὐτῷ τὸ πολὺ 24ωρον προθεσίμην πρὸς κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως, μεθ' ήν, παρελθούσῃν ἄπρακτον, κλείει, κατὰ τὰς περὶ ἐκτάκτου ἀναγκαστικῆς ἐκκαθαρίσεως διατάξεις τοῦ άρθρου 25 § 3 τοῦ παρόντος, τὸν ἀρνούμενον, εὐθυνόμενον ἐναντι τοῦ ἀντισυμβληθέντος διὰ πᾶσαν ἐκ τοιοῦτου κλεισίματος προκύψουσαν διαφορὰν.— 6. Πᾶσα διαφορὰ πηγάζουσα ἐκ τῶν ἡμερησίων διακυμάνσεων τῶν τιμῶν εἶναι αὐθημερὸν ἀπαιτητῆ, τοῦ ὀφειλέτου χρηματιστοῦ ὑποχρεουμένου νά κατα-

βάλῃ ταύτην ἀμέσως εἰς τὸν δικαιοῦχον. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου δύναται, ἕνεκα δεδικοιολογημένων περιστασέων, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ἐπόπτου, νὰ ὀρίξη ὅπως αἱ ἀνωτέρω διαφοραὶ κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου. Οἱ δικαιοῦχοι τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἐδάφια διαφορῶν εἶναι κατὰ τὸ ποσὸν ἀυτῶν πιστώματα τοῦ ἀντιουμβληθέντος μετ' αὐτῶν καὶ ἔχουσι κατ' αὐτοῦ πάντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 δικαιώματα. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου δύναται, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ἐπόπτου, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν καταβολὴν τῶν διαφορῶν πρὸς τοὺς δικαιοῦχους, καθορίζουσα συμβατικάς τιμὰς πρὸς προσδιορισμὸν τῶν διαφορῶν. Ὁ τοιοῦτος καθορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐλήφθη ἡ τοιαύτη ἀπόφασις.—7. Τόσον αἱ ἐγγυήσεις ὅσον καὶ αἱ διαφοραὶ καταβάλλονται εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε εἰς χρεώγραφα, ἐκ τῶν εἰσηγμένων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, πλην ἐάν ὠρισμένα τούτων ἔχουσιν ἀποκλεισθῆ, δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου.—8. Οἱ δικαιούμενοι εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀμοιβαίας ἐγγυήσεις καὶ διαφοράς χρηματισταί, διηκαιοῦνται, πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας κατὰ τοῦ μὴ παρῆκοντος ταύτας ἐμπροθέσμως, νὰ αἰτήσωνται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς αὐτὸν τὴν σύνταξιν νέων συναλλαγῶν, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτήσῃ, νὰ ἐκδώσῃ ἀμέσως τὴν ὡς ἀνω ἀπαγόρευσιν.

21. 1. Ἡ δοθεῖσα ἐντολὴ καὶ ἡ κατόπιν ταύτης συναφθεῖσα χρηματιστηριακὴ συναλλαγή εἶναι ἐγκύρος, καὶ ἂν ὁ σκοπὸς αὐτῆς ἦτο μόνον ἡ πληρωμὴ διαφορᾶς.—2. Ὁ χρηματιστὴς ἢ ὁ μεσίτης, λαμβάνων τὴν ἐγγύησιν, δίδει τῷ ἐντολεῖ ἀπόδειξιν, ἀποκοπιτομένην ἐκ διπλοτύπου βιβλιαρίου, ἐν ᾧ γίνεται ρητὴ μνεία ὅτι ἡ ἐγγύησις παρέχεται χάριν συναλλαγῆς χρηματιστηριακῆς, ἀναγράφεται δὲ τὸ ποσὸν τῶν δοθέντων χρεωγράφων, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον δοθὲν εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενον.—3. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν, ὁ χρηματιστὴς ἢ ὁ μεσίτης δικαιούται νὰ προβῇ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς συναλλαγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτεται ἐκ τυχόν κεκορηγμένης εἰς αὐτὸν ἐγγυήσεως, ὁ δὲ ἐντολεὺς, προσκληθεὶς ὅσο τοῦ χρηματιστοῦ ἢ τοῦ μεσίτου, δὲν κατέβαλεν ἢ δὲν συνεπλήρωσε τὴν αἰτηθεῖσαν ἐγγύησιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαπραγματεύσεως χρεωγράφων κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς προσκλήσεως.—4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ συναλλαγή συνάπτηται ἢ εἶναι ἐκτελεσθῆ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

22. 1. Ἡ ὑπὸ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίου ἐμ-
 μίσθου ὑπαλλήλου, ἢ ὑπὸ κληρικοῦ δοθεῖσα ἐντολὴ πρὸς
 συναλλαγὴν χρηματιστηριακὴν ἐπὶ προθεσίμᾳ, δῶρῳ ἢ
 διπλασιασμῷ καὶ ἢ συνεπείᾳ ταύτης συναφθεῖσα χρηματι-
 στηρικὴ συναλλαγὴ εἶναι ἄκυρος. Ἐγκυρος ὁμοῦ εἶναι
 ἢ συναλλαγὴ μεταξὺ χρηματιστοῦ καὶ ἀντισυμβαλλομένου
 χρηματιστοῦ.—2. Ἐπίσης εἶναι ἄκυρος ἢ παρ' ὑπαλλήλου
 ἀνώνυμου ἑταιρείας, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, παρασχεθεῖσα
 ἐντολὴ πρὸς σύναψιν χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς, ἐπὶ
 προθεσίμᾳ, δῶρῳ, ἢ διπλασιασμῷ, ἐπὶ χρεωγράφων τῆς ἑται-
 ρείας παρ' ἧ ὑπηρετεῖ, καὶ ἢ συνεπείᾳ τῆς ἐντολῆς ταύτης
 συναφθεῖσα χρηματιστηριακὴ συναλλαγὴ. Καὶ ἐν τῇ περι-
 πτώσει ταύτῃ ἢ συναλλαγὴ μεταξὺ χρηματιστοῦ καὶ ἀντι-
 συμβαλλομένου χρηματιστοῦ εἶναι ἔγκυρος.—3. Αἱ διατά-
 ξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ
 εἰς τὰς περιπτώσεις παροχῆς καὶ ἀποδοχῆς ἐντυλῆς ἢ
 συνεταιρισμοῦ πρὸς σύναψιν τοιοῦτων συναλλαγῶν.—4.
 Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν
 ἢ ἄκυρος ἐντολὴ δίδηται πρὸς τρίτον, ὅστις μεταβιβάζει
 αὐτὴν εἰς τὸν χρηματιστὴν, τελοῦντα ἐν γνώσει τῆς ἀκυ-
 ρότητος.—5. Ἐὰν ἢ συναλλαγὴ ἐγένετο δυνάμει ἐντολῆς
 ἀκύρου, κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον, ὁ δὲ ἐντολεὺς παρέσχε
 τῷ χρηματιστῇ, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐντολῆς, πιθανῆ-
 ποτε ἔγγυθισιν, ἢ δυνάμει τοιαύτης ἐντολῆς συναφθεῖσα
 συναλλαγὴ θεωρεῖται ἔγκυρος τοῦ χρηματιστοῦ δικαίου-
 μένου ὁμοῦς νὰ ἰκανοποιηθῇ μόνον ἐκ τῆς ἔγγυθσεως,
 καὶ δὴ προνομιακῶς.—6. Ἡ ἀναγνώρισις ὀφειλῆς οὕσης,
 δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἀκύρου ὡς πρὸς τὸν ἀνα-
 γνωρίζοντα εἶναι καὶ αὕτη ἄκυρος· τὰ παρεσχεθέντα
 ὁμοῦς πρὸς ἐξόφλησιν τοιαύτης ὀφειλῆς δὲν ἀναλαμβάνονται.

23. 1. Μεταφορὰ εἶναι ἢ σύμβασις διὰ τῆς ὁποίας
 οὐνομολογεῖται ταυτόχρονα ἀφ' ἐνὸς πώλησις χρηματι-
 στηρικῶν πραγμάτων τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ
 ἀρθρον 25 τιμῇ τοῦ συμφητισμοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπανα-
 γορὰ ἐπὶ προθεσίμᾳ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, ἐπὶ ὀριζο-
 μένῃ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων τιμῇ. Ἐκ τῶν οὕτω συναλ-
 λασομένων ὁ ἀγοράζων καὶ μεταπωλῶν καλεῖται μετα-
 φέρων, ὁ δὲ πωλῶν καὶ ἐπαναγοράζων μεταφερόμενος.—
 2. Ὁ μεταφέρων καθίσταται κύριος τῶν χρεωγράφων,
 ἀλλ' ὑποχρεοῦται ἐνοχικῶς εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς συμβά-
 σεως τῆς μεταφορᾶς.—3. Ἐλλείψει ἐναντίας συμφωνίας ὁ
 μεταφέρων ὑποχρεοῦται ἐνοχικῶς ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν με-
 ταφερόμενον τὰ κέρδη τῆς εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ
 κληρώσεως τῶν μεταφερομένων χρεωγράφων, τὰ μερίσματα

καὶ τοκομερίδια. Τοιαῦτα μερίσματα καὶ τοκομερίδια καταβαλλόμενα εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα, φέρονται εἰς πίσωσιν εἰς δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ μεταφερομένου, ἐπὶ τῇ κανονιζομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μέση τρεχοῦση ἀγοραία τιμῇ εἰς δραχμὰς τοῦ ἄλλοδαποῦ νομίσματος καθ' ἣν χρονολογίαν ἤρχισεν ἡ διαπραγματεύσις τῶν τίτλων ἀνευ μερίσματος ἢ τοκομεριδίου. — 4. Ἐάν ὁ μεταφέρων ἢ ὁ μεταφερόμενος κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας δὲν ἐκτελέσῃ τὴν σύμβασιν μεταφορᾶς, ὁ ἀντισυμβληθεὶς δικαιούται νὰ προβῇ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθαρίσασιν τῆς συμβάσεως ταύτης καὶ ἀνευ προηγουμένης ὁχλήσεως. Πᾶν ἔλλειμμα ἢ περίσσευμα ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, βαρύνει ἢ ὠφελεῖ τὸν καθ' οὗ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐκκαθαρίσις. — 5. Ὁ μεταφέρων ἢ ὁ μεταφερόμενος δὲν εὐθύνεται πρὸς τὸν ἐντολέα αὐτοῦ διὰ πᾶν ἔλλειμμα προκῦψαν ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς, ἐάν ἐν τῷ πινακιδίῳ μεταφορᾶς ἀνεγράφησαν, μετὰ εἰδικὴν ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ἐντολέως, αἱ λέξεις «ἀνευ εὐθύνης» καὶ ἐτέθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀντισυμβληθέντος χρηματιστοῦ. — 6. Ὁ μεταφερόμενος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ μεταφέροντος παράδωσιν τῶν μεταφερθέντων χρεωγράφων, πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρηματιστηριακῆς προθεσμίας, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως αὐτῶν τοῖς μετρητοῖς ἦτο κατωτέρα ἢ ἴση τῆς τιμῆς ἐπαναγορᾶς αὐτῶν ἐπὶ προθεσμία.

24. 1. Ἡ ἐκποίησης χρηματιστηριακῶν πραγμάτων, λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ἢ δικαστικῆς διανομῆς, ἢ ἐκουσίας πωλήσεως ὑπὸ ἐπιτρόπου ἀνηλικῶν ἢ ἀνηγορευμένων ἢ ὑπὸ νομίμου ἀντιπροσώπου νομικοῦ προσώπου (ἐξαιρέσει τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν), γίνεται ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῖς μετρητοῖς. — 2. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται μόνον ἐφ' ὅσον τὰ ἐκποιητέα πράγματα εὐρηνταὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ χρηματιστηρίου. — Ἐάν τὰ ἐκποιητέα πράγματα, ὄντα ὁμοειδή, ὑπερβαίνωσι τὰ δισχιλία τεμάχια, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὴν βασικὴν μονάδα τοῦ χρεωγράφου, ἢ ἐκποίησης δὲν δύναται νὰ γίνῃ συνολικῶς, πλὴν ἐάν παράσχη τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν ὁ κυβερνητικὸς ἐπόπτης. — 4. Εἰδικῶς ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ δικαστικῆς διανομῆς, ἡ ἐκποίησης διενεργεῖται ὑπὸ χρηματιστοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου.

Κεφάλαιον Γ'—Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν

25. 1. Ἡ ἐκκαθαρίσις εἶναι εἴτε τακτικὴ (ἐκουσία) εἴτε

ἔκτακτος (ὕποχρεωτική).—2. Ἡ τακτικὴ ἔκκαθάρισις γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ γενικοῦ κανονισμοῦ, ὀριζομένης τιμῆς συμφωτισμοῦ διὰ τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ συναλλαγὰς.—3. Ἡ ἔκτακτος ἔκκαθάρισις γίνεται πρὸς πραγματοποιήσιν χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς μὴ ἐκτελουμένης ἔκουσιως ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, ἐκτελεῖται δὲ διὰ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς τοῖς μετρητοῖς, ὑπὸ χρηματιστοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἔκκαθάρισις γίνεται διὰ συναλλαγῆς ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐφ' ὅσον ἡ ἔκκαθαρίζομένη συναλλαγή δὲν ἔχει συναφθῆ τοῖς μετρητοῖς ἢ δὲν κατέστη ληξιπρόθεσμος.—4. Ἐάν χρηματιστής, ἔχων καταθέσει παρὰ τῆ ἐπιτροπῆ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ παρ' οἰωδῆποτε ἄλλῳ ἐπιτετραμμένῳ τὴν διενέργειαν τῆς ἔκκαθαρίσεως τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐν γένει χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν κατὰστασιν τῶν παρ' αὐτοῦ κατὰ ἔκκαθάρσιν τινα παραδοτέων καὶ παραληπτέων χρηματιστηριακῶν πραγμάτων καὶ μετρητῶν, δὲν ἐκτελέσῃ ἐμπροθέσμως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὰς κατὰ τὴν κατὰστασιν ταύτην ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, ἢ ἐπιτροπῆ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ οἰοσδήποτε ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν διενέργειαν τῆς ἔκκαθαρίσεως δικαιούται νὰ προβῇ διὰ χρηματιστῶν διοριζομένων ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἐκποίησιν τοῖς μετρητοῖς τῶν κατὰ τὴν κατὰστασιν παραληπτέων καὶ εἰς ἀγορὰν τοῖς μετρητοῖς τῶν κατ' αὐτὴν παραδοτέων χρηματιστηριακῶν πραγμάτων. Αἱ ἐκ τῶν τοιούτων ἀγοραπωλησιῶν προκύπτουσαι κατ' εἶδος χρεωγράφων διαφοραὶ, ἐάν μὲν εἶναι πιστωτικά, διανέμονται ἀναλογικῶς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν χρηματιστῶν τοῦ καθ' οὗ αἱ ἀναγκαστικαὶ ἀγοραπωλησίαι, ἐάν δὲ εἶναι χρεωστικά, εἰσπράττονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διενέργειαν τῆς ἔκκαθαρίσεως πρὸς τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς, ἀναλογικῶς, παρ' ἑκάστου τῶν χρηματιστῶν, οἵτινες ὤφειλον νὰ παραδώσουν ἢ νὰ παραλάβουν τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκποιηθέντα ἢ ἀγορασθέντα χρεώγραφα.

26. Ἐάν ὁ ἐντολεὺς χρηματιστοῦ δὲν ἐκτελέσῃ τὴν ἐκ τῆς ἐντολῆς ὑποχρέωσιν αὐτοῦ ὁ χρηματιστής δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἔκκαθάρσιν τῆς συναλλαγῆς ἢ εἰς μεταφορὰν αὐτῆς. Εἰς τὴν μὴ ἐκτελεσθῆσιν τῆς ἐκ τῆς ἐντολῆς ὑποχρεώσεως θεωρεῖται περιλαμβανομένη καὶ ἡ μὴ κατάθεσις ἐγγυήσεως ὡς καὶ ἡ μὴ καταβολὴ προκυψάσης διαφορᾶς ἐκ διακυμάνσεως τῶν τιμῶν.—2. Διὰ τὸ ἐκ τῆς ἔκκαθαρίσεως προκύπτον ἔλλειμμα εὐθύνεται ὁ ἐντολεὺς πρὸς τὸν χρηματιστήν.—3. Ἐάν ὁ χρηματιστής ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐντολέως

ή παρά του αντισυμβαλλομένου χρηματιστού έγγυησιν δύνανται να συμψηφίση τὰ δοθέντα χρήματα, να προβῆ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἑκκαθάρισιν ἢ ἐνεχυρίασιν τῶν δοθέντων χρεωγράφων ἢ συναλλάγματος, ἢ να ἐνεχυριάσῃ ἢ να ἐκποίησῃ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, διὰ χρηματιστοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, κατὰ τὴν ἐπίσημον συνεδρίασιν, δημοσίᾳ τὰ ἕτερα τυχόν εἰς ἑγγύησιν δοθέντα κινητὰ ἀντικείμενα.—4 Ἡ ἀνωτέρω ἑγγύησις, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ σκοπὸς αὐτῆς, δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν ἢ ἐκχώρησιν, ὃ δὲ χρηματιστὴς ἔχει προνόμιον ἐπὶ ταύτης διὰ τὰς χρηματιστηριακὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ.

27. 1. Ἐάν ὁ χρηματιστὴς περιέλθῃ εἰς ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῶν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, εἴτε πρὸς ἐντολεῖς εἴτε πρὸς χρηματιστὰς, ὑποχρεοῦται ἵνα ἀνυπερθέτως δηλώσῃ τοῦτο ἑγγράφως πρὸς τὸν ἐπόπτην τοῦ χρηματιστηρίου ἐπισυνάπτων εἰς τὴν δήλωσιν αὐτοῦ, κεχωρισμένως δι' ἑκάστην μὴ ἐκτελεσθεῖσαν ἑκκαθάρισιν, κεκυρωμένα ὅπ' αὐτοῦ ἀντίγραφα τοῦ βιβλίου ἀγοραπωλουμένων τίτλων (γενικῆς μερίδος), ὡς καὶ τῶν βιβλίων μερίδων χρηματιστῶν καὶ πελατῶν, καὶ παῦση πᾶσαν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ συναλλαγὴν.—2. Ἐάν ὁ χρηματιστὴς δὲν ὑποβάλῃ τοιαύτην δήλωσιν δικαιουταί πᾶς πιστωτῆς αὐτοῦ ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς, ἵνα ὑποβάλῃ δήλωσιν πρὸς τὸν ἐπόπτην.—3. Ὁ ἐπόπις, λαβὼν δήλωσιν ἐκ τῶν προμνημονευθεισῶν ἀναγγέλλει τοῦτο αὐθημερὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ καλεῖ ἀνευ ἀναβολῆς, δι' ἑκφωνήσεως ἐν τῷ κύκλῳ καὶ διὰ τοιχοκολήσεων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου, τοὺς χρηματιστὰς οἵτινες ἔχουσι ἐκκρεμεῖς χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς μετὰ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἵνα ὑποβάλωσι κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς ἀνωτέρω προσκλήσεως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου κεκυρωμένα ὅπ' αὐτῶν ἀντίγραφα τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις μερίδων χρηματιστῶν λογαριασμῶν τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος.—4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἀνωτέρω ὑποβαλλομένων ἀντιγράφων, ἢ ἐπιτροπὴ συντάσσει αὐθημερὸν κατάστασιν τῶν ὑπὸ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἀγοραπωληθέντων χρεωγράφων ἢν τοιχοκαλλᾶ ἀμέσως, πάντως ὁμως τὸ βραδύτερον ἡμίσειαν τοῦλάχιστον ὥραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπομένης ἐπισήμου συνεδριάσεως, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἡ ἐπιτροπὴ, συμμετέχοντος τοῦ προέδρου τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 10 τοῦ παρόντος ἐταιρείας, θέλει καθορίζειν κατ' οἰκείαν καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν, α') τὰς ἀναγκαίας παραπομπὰς πρὸς

συμψηφισμόν τῶν ἐν τῇ καταστάσει ἐμφαινομένων ἀγορῶν καὶ πωλήσεων χρεωγράφων τοῦ αὐτοῦ εἶδους καὶ β') τοὺς χρηματιστάς, τῶν ὁποίων τὰ πωληθέντα ἢ ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα χρεωγραφα δὲν συμψηφίζονται.—5. Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τῆς προηγουμένης παραγρ. χρηματισταὶ ὧν τὰ χρεώγραφα δὲν συμψηφίζονται, διατηροῦσι ταῦτα δι' ἴδιον λογαριασμόν, ὑποχρεούμενοι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος καὶ τοῦ ἐπομένου δεκαπενθημέρου εἴτε νὰ παραλάβωσιν ἢ νὰ παραδώσωσιν αὐτὰ εἴτε νὰ κλεισθῶσι δι' ἀντιστρόφων πράξεων.—6. Λυθείσης τῆς κατὰ τὴν τετάρτην παραγρ. συνεδριάσεως τοῦ χρηματιστηρίου, ἢ ἐπιτροπῆ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς γενομένας κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην πράξεις, καθορίζει δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τοιχαλλωμένης προσηκόντως καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἐπόπτην, τὰς τιμὰς εἰς ἃς θὰ χρεωπιστωθῶσι τόσον αἱ ἀνωτέρω παραπομπῆ ὅσον καὶ τὰ μὴ συμψηφιζόμενα χρεώγραφα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔαν τὰ τελευταῖα ταῦτα ἠγοράσθησαν ἢ ἐπωλήθησαν τυχόν κατὰ τὴν λυθείσαν συνεδρίασιν.—7. Ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ὡς ἀνω καθορισμοῦ τῶν τιμῶν χρεωπιστώσεων ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ χρηματισταὶ ὅπερ ὧν ἢ καθ' ὧν προέκυψαν διαφοραὶ ἐκ τῶν μετὰ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος συναλλαγῶν, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πίνακα, συντασσόμενον ἐκ τῆς παρ' αὐτοῖς μερίδος τοῦ χρηματιστοῦ τούτου, ἐμφαίνοντα ἀναλυτικῶς καὶ κειχωρισμένως δι' ἑκάστην ἑκκαθάρσιν τὰ χρεωστικὰ καὶ τὰ πιστωτικὰ ὑπόλοιπα, ἅτινα προέκυψαν ἐκ τῆς κατὰ τὰς προηγουμένης παραγρ. ἀναγκαστικῆς ἑκκαθαρίσεως, ὡς καὶ ἐκ τῆς διενεργείας ἐτέρων χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πρὸ τῆς τοιαύτης ἑκκαθαρίσεως.—8. Οἱ κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἀνωτέρω πίναξιν ἀποτέλεσμα χρεῶσται πρὸς τὸν ἐν ἀδυναμίᾳ περιελθόντα ὀφειλοῦσι, σὺν τῇ ὑποβολῇ τοῦ πίνακος, νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸν ταμίαν τοῦ χρηματιστηρίου τὰ εἰς βάρος αὐτῶν χρεωστικὰ ὑπόλοιπα, ἅτινα ὀρηθείς ταμίης διανέμει ἀμέσως ἀναλογικῶς εἰς τοὺς πιστωτάς χρηματιστάς.—9. Ἡ ἐπιτροπῆ, ἐπὶ τῇ βῶσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, σεντάσσει αὐθημερόν πίνακα τῶν πρὸς χρηματιστάς ὀφειλομένων ὑπολοίπων ὑπὸ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος, ἀντίγραφον δὲ τοῦ πίνακος τούτου διαβιβάζεται ἀμελητὶ εἰς τὸν ἐπόπτην.—10. Αἱ μεταξὺ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος καὶ τῶν ἐντολέων αὐτοῦ ὀφιστάμενοι ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ἑκκρεμῆς δοσοληψίαι θεωροῦνται κεκλεισμένοι ἐπὶ τῇ βῶσει τῶν κατὰ τὴν § 6 τοῦ παρόντος καθοριζομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τιμῶν χρεωπιστώσεων, τῶν ἐντολέων καθ' ὧν προέκυψε

κατά τ' ανωτέρω χρεωστικόν ὑπόλοιπον ὑποχρεουμένων νά καταθέσῃσι τούτο ἀμέσως ἅμα τῇ τοιχοκollήσει τῶν ἀνωτέρω τιμῶν, παρά τῷ ταμίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, εἰς ἐπαύξεισιν τῆς κατά τὰς ἐπομένας διατάξεις διανεμητέας ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἐγγυήσεως. Ὁ οὕτω καταβαλὼν ἐνταλεὺς ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρέωσως πρὸς τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα, δι' ἃ ποσὸν κατέθεσεν ὡς ἀνωτέρω.—11. Ὁ ἐπόπτης ἅμα τῇ λήψει τοῦ κατά τὴν 9ην παράγραφον πίνακος, καλεῖ, διὰ τοιχοκollήσεων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου ὡς καὶ διὰ ἐκφωνήσεως ἐν τῷ κύκλῳ καὶ δημοσιεύσεως διὰ δύο ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων, τοὺς χρηματιστὰς καὶ ἄλλους πιστώτας, ὡς καὶ τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα, ἵνα κανονίσῃσι συμβιβαστικῶς τὰς ἐκ τῶν ὡς ἀνω ὑπολοίπων ὀφειλάς, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὀφειλὴν ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς. Ἐπιτυχανομένου τοῦ συμβιβασμοῦ, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων σχετικῶν πρακτικῶν, ἀποτελοῦν δημόσιον ἐκτελεστὸν ἔγγραφον.—12. Ἐάν δὲν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμὸς ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσκλήσεως, ὁ ταμίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου παραλαμβάνει ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπόπτου, τὴν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένην ἐγγύησιν τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος. Ὁ ἐπόπτης, ἐντελλόμενος τὴν παραδοσὴν τῆς ἐγγυήσεως, ὡς καὶ ἡ Τράπεζα, παραδίδουσα οὕτω τὴν ἐγγύησιν, οὐδεμίαν ὑπέχουσιν εὐθύνην, οὐδὲ ἐκ τυχόν ἐπιβεβλημένων εἰς χεῖρας τῆς Τραπεζῆς κατασχέσεων, θεωρουμένων ἀκύρων αὐτοδικαίως. Ἐάν ἡ ἐγγύησις ἀποτελῆται ἐκ χρεωγράφων, ὁ ἐπόπτης διορίζει χρηματιστήν, ὅστις κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διορισμοῦ ἐκποιεῖ τοῖς μετρητοῖς τὰ χρεώγραφα ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, τὸ δὲ τίμημα τούτων κατατίθεται παρά τῷ ταμίᾳ τοῦ χρηματιστηρίου.—13. Συγχρόνως πρὸς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀνάληψιν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος, ὁ ἐπόπτης, δι' ἐκφωνήσεως ἐν τῷ κύκλῳ, διὰ τοιχοκollήσεων ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τοῦ γραφείου κυβερνητικῆς ἐποπτείας, καὶ διὰ δημοσιεύσεως εἰς δύο ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων, προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ἀπὸ τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν ὡς ἀνω γνωστοποιήσεων, ὑποβάλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον κυβερνητικῆς ἐποπτείας τοῦ

χρηματιστηρίου, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν, ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις τοῦ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενος συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ποσοῦ. Δηλώσεις μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ πλήρων δικαιολογητικῶν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, εἰμὴ μόνον καθ' ὃ τμῆμα αὐτῶν ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν εἰς αὐτάς ἐπισυνημένων δικαιολογητικῶν.— 14. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀνωτέρω δεκαήμερου προθεσμίας ὃ ἐπόπιτος μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου ἐξελέγχουσι τὰς ὑποβληθείσας δηλώσεις καὶ καταρτίζουσι, κατ' οἰκείαν καὶ ἀνεύθυνον κρίσιν, πίνακα τῶν δικαιουμένων νὰ μετᾶσχῳσι τῆς διανομῆς τοῦ προϊόντος τῆς ἐγγυήσεως, ἀναγράφοντες ἅμα ἐν τῷ πίνακι τούτῳ τὸ εἰς ἕκαστον τῶν νομίμως δηλωσάντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὰ ἔξοδα τῆς παρουσίας διαδικασίας καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ὑπὸ τοῦ περιελθόντος εἰς ἀδυναμίαν, διὰ φόρους χρηματιστηριακῶν συμβάσεων. Αἱ περὶ καταρτισμοῦ πίνακος καθ' ἕκαστον ἀποφάσεις λαμβάνονται ὑπὸ τεσσάρων τοῦλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, συμφωνοῦντος τοῦ ἐπόπτου. Πᾶσα διαφωνία μεταξὺ τοῦ ἐπόπτου καὶ ἐπιτροπῆς λύεται ὑπὸ τοῦ χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου.— 15. Ὁ πῖναξ οὗτος, ὑπογράφόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, τοιχοκολλᾶται ἀμελητῇ ἐν ταῖς σίθουσαις τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τοῦ γραφείου κυβερνητικῆς ἐποπτείας, εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον ἢ ἀνακοπὴν, καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ ταμίου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου ἀμέσως ἅμα τῇ τοιχοκollῆσει αὐτοῦ, ἀπαγορευομένης ῥητῶς πάσης ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεώς του. Ὁ ταμίας, διανέμων, κατὰ τ' ἀνωτέρω, εἰς τοὺς δικαιούχους τὸ προϊόν τῆς ἐγγυήσεως, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον παρ' αὐτῷ κατατεθειμένον ποσὸν ὑπὲρ τῶν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πιστωτῶν, οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην, οὐδὲ ἐξ ἐπιβληθεισῶν τυχόν εἰς χεῖρας του κατασχέσεων, θεωρουμένων ἀκύρων ἀτοδικαίως. Ὁ εἰς ἀδυναμίαν περιελθὼν εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ διὰ πᾶν ἔλλειμμα ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἑκκαθαρίσεως καὶ διανομῆς.— 16. Οὔτε ἡ ἐπιβολὴ κατασχέσεων ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως, τοῦ προϊόντος αὐτῆς, ἢ τῶν ὡς ἀνω ποσῶν οὔτε ἡ αἰτίας πρὸς κήρυξιν πτώχευσεως, οὔτε ἡ κήρυξις εἰς πτώχευσιν κωλύουσι τὴν διενέργειαν τῆς ἀνωτέρω ἀναγκαστικῆς διανομῆς τῆς ἐγγυήσεως. Ἐάν ὁ χρηματιστὴς ἐκηρύχθῃ εἰς πτώχευσιν μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἑκκαθάρισιν, αἱ διατάξεις περὶ ἀνακλήσεως τῶν πράξεων τοῦ πτωχέουσαντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς γενομένης ἤδη ὑποχρεωτικῆς ἑκκαθάρσεως. Αἱ διατάξεις περὶ πτωχολιανῆς καὶ πτωχευτικῆς ἀνακλήσεως δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ

τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν ἐγγυήσεων ἃς παρέσχεεν ὁ πτωχεύσας χρηματιστής. — 17. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς ἐγγυήσεως χρηματιστοῦ τινος, κατὰ τ' ἀνωτέρω, διατίθεται, πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ περιελευσομένου ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ποσοῦ εἰς τοὺς ἐν τῷ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πίνακι ἐγγεγραμμένους πιστωτάς, καὶ δὴ εἰδικῶς καὶ προνομιακῶς ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς μετοχῆς τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἐν τῇ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος συνεσθημένη τυχόν ἀνωνύμω ἔταιρειᾳ. — 18. Πρὸς τοῦτο ὁ ταμίας τοῦ χρηματιστηρίου, ἐντολῇ τοῦ ἐπόπτου, εἰσπράττει παρὰ τῆς ἀνωνόμου ἔταιρείας τὸ ἀντίτιμον τῆς μετοχῆς, ἐξευρισκόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθ. 10 τοῦ παρόντος καὶ προβαίνει εἰς διανομὴν τοῦ ἀντιτίμου τούτου εἰς τοὺς ἐν τῷ πίνακι πιστωτάς, τῶν τοιοῦτων πράξεων καὶ ἐνεργειῶν αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἐπίσης ὑποκειμένων ἐνδίκον μέσον ἢ ἀνακοπήν. Ὁ ἐπόπτης, ἐντελλόμενος, καὶ ὁ ταμίας, διανέμων, κατὰ τ' ἀνωτέρω, τὸ προϊόν τῆς μετοχῆς, δὲν ὑπέχουσιν εὐθύνην τινά, οὐδὲ ἐξ ἐπιβληθεισῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν κατασχέσεων, θεωρουμένων ἀκύρων αὐτοδικαίως. — 19. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσπράξεως ἢ μετοχῆ τοῦ ἐν ἀδυναμίᾳ περιελθόντος χρηματιστοῦ καθίσταται αὐτοδικαίως ἀκύρος, παύει παρέχουσα εἰς αὐτὸν ἄλλο τι δικαίωμα, πλὴν τῆς εἰσπράξεως τοῦ τυχόν ἀπολοίπου ἐκ τῆς ὡς ἀνω διανομῆς, καὶ θεωρεῖται ἀποκτηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀνωνόμου ἔταιρείας, ἐπὶ σκοπῷ ἀποσβέσεως αὐτῆς. Ἐὰν ὁ εἰς ἀδυναμίαν περιελθὼν καταθέσῃ νέαν ἐγγύησιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἀνελήφθη, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ἢ ἀρχικῆς τοῦ ἐγγυήσαι, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος ἔταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ παρᾶσχη εἰς αὐτὸν νέαν μετοχὴν, αὐξάνουσα πρὸς τοῦτο τὸ κεφάλαιον αὐτῆς. — 20. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως, ἐὰν, τοῦ χρηματιστοῦ μὴ ἐκπληροῦντος χρηματιστηριακῆν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν, καίπερ μὴ τελούντος ἐν ἀδυναμίᾳ ἐκπληρώσεως τῶν χρηματιστηριακῶν αὐτοῦ ὑποχρέωσεων, πιστωτῆς τις, ἔχων ἀξίωσιν ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς ἢ ἀξίωσιν ἀνεγνωρισμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου, ὑποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν ἐπόπτην περὶ ἰκανοποιήσεως αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ἢ τῆς μετοχῆς τοῦ χρηματιστοῦ ἐν τῇ ρηθείᾳ ἀνωνύμω ἔταιρειᾳ. — 21. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν κατὰ χρηματιστοῦ, ἀνεκπλήρωτον, ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν κήρυξιν αὐτοῦ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Κεφάλαιον Δ'. — Περί ἐκδικάσεως τῶν χρηματιστηριακῶν διαφορῶν

28. 1. Αἱ ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς ἐν γένει διαφοραὶ δικάζονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δικαστηρίου, κηρυσσομένων ἀναρμοδίων πάντων τῶν ἐτέρων δικαστηρίων, ἀφ' ὧν ἀφαιρεῖται πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀρμοδιότης. — 2. Αἱ μεταξύ χρηματιστῶν, ἢ μεταξύ μεσιτῶν, ἢ μεταξύ χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν ὡς ἄνω διαφοραὶ δικάζονται ὑπὸ δικαστηρίου ἀποτελουμένου ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδόθησομένου, ὀριοθησόμενα. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἀπόφαισις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὀριστικῆ, προσωρινῶς ἐκτελεστῆ, ἐπὶ ἀποκλεισμῷ πάσης ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, καὶ ἀνέκκλητος μὲν ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τῆς εἰς ἣν ἀφορᾷ διαφορᾶς δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν 50.000, ὑπόκειται ὁμως εἰς ἔφεσιν, ἀσκοουμένη ἐντός πενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, διὰ καταθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ ἀπευθυνομένην πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον δικαστήριον, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀνώτερον τῶν δρ. 50.000. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὀρκίζονται τὸν κατὰ τὰ ἀρθρα 214 καὶ ἐπομ. τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὄρκον ἐνώπιον τοῦ ἐπόπτου. — 3. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος διαφοραὶ μεταξύ χρηματιστῶν καὶ ἰδιωτῶν ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν προσηγομένην παράγραφον ἐφέσεις δικάζονται ὑπὸ τοῦ κατωτέρω ὀριζομένου χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου, τηρουμένων τῶν διὰ διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδόθησομένου κανονισμομένων ὀρισμῶν καὶ διατυπώσεων, ὡς πρὸς τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου διαδικασίαν, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικὰ μέσα, ὡς πρὸς τὰ καταβλητέα ὑπὸ τῶν διαδίκων τέλη, ὡς πρὸς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, καὶ ὡς πρὸς πάντα ἄλλον σχετικὸν ὀρισμὸν. — 4. Τὸ χρηματιστηριακὸν δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς τῶν παρὰ τῷ ἐφετείῳ τῆς ἔδρας τοῦ χρηματιστηρίου ὀηρητούντων ἐφετῶν, ὡς προέδρου, ἐξ ἑνὸς τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ τῆς ἔδρας τοῦ χρηματιστηρίου ὀηρητούντων πρωτοδικῶν, ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ, ἐξ ἑνὸς χρηματιστοῦ, καὶ ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ χρηματιστηριακὰ ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τοῦλάχιστον ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου, ὀρκιζομένων, πρὸ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον συμμετοχῆς αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικα-

στηρίου, τὸν κατὰ τὴν 2 παράγραφον τοῦ παρόντος ὄρκου.—5. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω μελῶν οἱ ἐφέτης καὶ πρωτοδίκης ὀρίζονται κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου τρίτου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου, ὀριζομένων ἅμα καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὁ χρηματιστὴς ἐκλέγεται κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου τρίτου ἔτους ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος ἐιδικοῦ συμβουλίου, μετὰ ὁμοιοβάθμου ἀναπληρωτοῦ του. Ὁ ἐπόπτης ἀναπληροῦντας ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.—6. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου τούτου ὀρίζεται διὰ πράξεως τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου κυβερνητικῆς ἐποπτείας.—7. Τὰ μέλη τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαστηρίου καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἀμείβονται κατὰ μῆνα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων καταβαλλομένων τελῶν, οὐδέποτε ὁμως δύναται ἡ εἰς μέλος τι ἢ τὸν γραμματέα οὕτω παρεχομένη ἀμοιβὴ νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 3.000 μηνιαίως, τοῦ ὑπολοίπου εἰσαγομένου κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.—8. Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου ἐκτελοῦνται πάντοτε προσωρινῶς, ἀπαγορευομένης ρητῶς οἰασθῆποτε ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· δύναται ὁμως, πλὴν τῶν κατ' ἐφεσιν ὡς ἀνωτέρω ἐκδιδομένων, νὰ ἐκκαλῶνται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπερβαίνει τὰς δραχμ. ἑκατὸν χιλιάδας.—9. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου αἱ ὡς ἄνω ἐκλογαὶ τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου θέλουσιν ἐνεργηθῆν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου.

[Ἔ. καὶ Ν. Δ. 2104)1943 καὶ Δ. 15]·5 Ἀπριλίου 1929 «περὶ ἐκδικάσεως χρηματιστηριακῶν διαφορῶν».

Κεφάλαιον Ε'.—Περὶ χρηματιστηριακοῦ δελτίου

29. — Ἡ βεβαίωσις τῆς τρεχοῦσης τιμῆς γίνεται καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ χρηματιστηριακῷ δελτίῳ.

Κεφάλαιον ΣΤ'.—Περὶ πειθαρχικῶν διατάξεων

30—32. [Τὰ ἄρθρ. 30—32 περιέχοντα διατάξεις οὐχὶ γενικοῦ διαφέροντος παραλείπονται].

Κεφάλαιον Ζ'—Περὶ ποινικῶν διατάξεων

33. 1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 50.000 (πεντήκοντα χιλιάδων) δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὁ παραβάς τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν ἄρθρων 12, 13, 14 καὶ 19 § 1, β') ὁ ἐκπληρῶν ἔργα χρηματιστοῦ, μεσίτου, ἢ ἀντικρυστοῦ χωρὶς νὰ εἶναι διωρισμένος τοιοῦτος ἢ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἢ μετὰ τὸν ἀποκλεισμόν αὐτοῦ ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, ὡς καὶ ὁ ἐπαγγελλόμενος ἢ διαφημίζων ἑαυτὸν ψευδῶς ὡς χρηματιστὴν ἢ μεσίτην δι' ἐφημερίδων, ἢ ἐντύπων, ἢ ἐπιγραφῶν, γ') ὁ πρὸς τὸν χρηματιστὴν ἢ μεσίτην ἀποκρύψας τὴν ιδιότητα αὐτοῦ ἐντολεῦς, τὴν καθιστώσαν ἄκυρον τὴν ἐντολήν, δ') ὁ συνάπτων ἀκύρους, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 15, ἀγοραπωλησίας ἐπὶ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων. Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν θεωροῦνται ὑπεύθυνα τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ παραβιάσεως ἐκ μέρους ὑπαλλήλου ρητῆς, ἔστω καὶ γενικῆς, ἀπαγορεύσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τῶν διευθυντῶν, ὁ ἐνεργήσας τὴν πράξιν ὑπάλληλος.

34. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, ἐν γνώσει μεταχειρίζεται μέσα ἐπιτήδεια πρὸς παραπλάνησιν τοῦ κοινοῦ χάριν ἐπηρεασμοῦ τῶν τιμῶν τοῦ χρηματιστηρίου, β') ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, ἐν γνώσει ἐνεργεῖ ἀνακριβεῖς δηλώσεις διὰ τῶν ἐφημερίδων ἢ δημοσιευμάτων, ἐπιδικῶν τὴν δημοσίαν ἐγγραφὴν, ἀγορὰν ἢ πώλησιν χρηματιστηριακῶν πραγμάτων, γ') ὅστις δημοσιεύει χρηματιστηριακὸν δελτίον ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ κυκλοφορεῖ ἀντίτυπα τοῦ τοιοῦτου δελτίου ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, δ') ὅστις κατὰ συνήθειαν ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀπειρίαν ἢ τὴν κουφότητα ἀπλοῦ καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, ἐν γνώσει ἀποπλανᾷ αὐτὸν εἰς χρηματιστηριακὰ συναλλαγὰς κερδοσκοπικὰς, μὴ ἀνηκούσας εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀποπλανωμένου καὶ προφανῶς δυσαναλόγους πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Η'—Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις

35—37. Τὰ ἄρθρα 35—37 περιέχοντα μεταβατικὰς διατάξεις παραλείπονται].

Σχετικοί νόμοι είναι και οι :

1) Νόμος 6410/1934 «περί τροπ. του Ν. 3632/1928 κλπ.» κατ' άρθρ. 5 του οποίου: Χρηματιστής ή μεσίτης περιελθών εις κατάστασιν αδυναμίας κατά τας διατάξεις τής κειμένης χρηματιστηριακής νομοθεσίας, προτάσει του έπόπτου, απολύεται ύποχρεωτικώς διά Διατάγματος προκαλουμένου υπό του ύπουργού τής Έθν. Οικονομίας, έφ' όσον διανεμηθείσης τής έγγυήσεως αυτού έν όλω ή έν μέρει κατά τας κειμένας διατάξεις εις τούς πιστώτας αυτού, ούτος, καίτοι κληθείς υπό του έπόπτου συμφώνως τω άρθρ. 0 § 4 του Ν. 3632, όπως έντός 10 ήμερών συμπληρώση εις τό σύνολον τήν έγγύησιν καί τήν μετοχήν αυτού, δέν συνεπλήρωσε ταύτας έντός τής ταχθείσης προθεσμίας.— 2. Ό συμβιβασθείς κατά τας διατάξεις του άρθρ. 27 § 11 του Ν. 3632 χρηματιστής ή μεσίτης αλλά μή εκπληρώσας έμπροθέσμως τας έκ του συμβιβασμού ύποχρεώσεις αυτού, απολύεται ύποχρεωτικώς διά Διατάγματος προκαλουμένου υπό του ύπουργού τής Έθν. Οικονομίας, προτάσει του κυβερν. έπόπτου.— 3. Ό έπόπτης ύποχρεούται νά ύποβάλη εις τό Ύπουργείον Έθν. Οικονομίας άμελητή τήν περι άπολύσεως του χρηματιστού ή μεσίτου πρότασιν αυτού, έφ' όσον ούτοι δέν έξεπλήρωσαν έμπροθέσμως τας υπό των §§ 1 καί 2 του πάρόντος άρθρου προβλεπομένας ύποχρεώσεις αυτών.— 4. Αξιώσεις έκ πρακτικών συμβιβασμού κατά τό άρθρ. 27 § 11 του νόμ. 3632 θεωροϋνται αξιώσεις έκ χρηματιστηριακών συναλλαγών έν τή έννοία του άρθρ. 27 § 2, κέκτνται όμως προνόμιον επί τής έγγυήσεως καί μετοχής του εις αδυναμίαν περιελθόντος μετά τήν ίκανοποίησιν των έκ των λοιπών χρηματιστηριακών συναλλαγών του εις αδυναμίαν περιελθόντος πιστωτού αυτών.

Κατά δέ τό άρθρον 8. 1. Πρός πρόληψιν διενεργείας άκύρων συμβάσεων επί χρηματιστηριακών πραγμάτων έξω τής αίθούσης του χρηματιστηρίου, προτάσει των ύπουργών Έθν. Οικονομίας καί Έσωτερικών έκδίδονται άστυνομικαί διατάξεις άφορώσαι τήν κυκλοφορίαν, τό ίστασθαι καί τας συγκεντρώσεις εις τας περίεξ του χρηματιστηρίου Αθηνών δόους, πλατείας, στοάς, γραφεία καί έν γένει δημοσίους χώρους, ως καί τόν καθορισμόν των έργασίμων ώρών των χρηματιστικών, μεσιτικών καί τραπεζιτικών γραφείων (έξαιρέσει των άνώνυμων τραπεζιτικών έταιρειών), άργυραμοιβείων καί έν γένει των γραφείων των άσχολουμένων μέ τας επί των χρηματιστηριακών πραγμάτων συναλλαγάς.— 2. Εις τούς παραβάτας των άνωτέρω άστυνομικών διατάξεων έπιβάλλεται ποινή πρόστιμου 500—1000 δραχμών.

- 2) Νόμος 2341/1940 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ χρηματιστηρίων ἀξιῶν διατάξεων», Ἔφ. Κυβ. 1940 Α, 153.
- 3) Ἄν. Νόμος 289/1945 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ χρηματιστηρίου ἀξιῶν», Ἔφ. Κυβ. 1945 Α, 100.
- 4) Ἄν. Νόμος 1095/1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν», Ἔφ. Κυβ. 1946 Α, 100.
- 5) Β. Δ. 15/27 Δεκεμβρίου 1946 «Περὶ φορολογικῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων».
- Νόμος 5960 «περὶ ἐπιταγῆς». τῆς 20/23 Δεκεμβρίου 1933.

Κεφάλαιον Α'.— Περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου τῆς ἐπιταγῆς

1. Ἡ ἐπιταγὴ περιέχει. 1) Τὴν ὀνομασίαν «ἐπιταγῆς», καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένην, ἐν ἣ γλῶσση συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος. 2) Τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὀρισμένου ποσοῦ. 3) Τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ (πληρωτῆς). 4) Τὴν σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. 5) Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τοποῦ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς. 6) Τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἐπιταγὴν ἐκδότης).

2. Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἑλλείπει ἐν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς ἐπιταγῆ, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἐπόμενα ἐδάφια.— Ἐν ἑλλείψει εἰδικῆς σημειώσεως ὁ παρά τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ σημειούμενος τόπος θεωρεῖται ὡς τόπος τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν πλείοτεροι τόποι σημειῶνται παρά τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ ἢ ἐπιταγῆ εἶναι πληρωτέα εἰς τὸν πρῶτον σημειούμενον τόπον.— Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἀνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς θεωρεῖται [ἢ] πληρωτέα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.— Ἡ ἀνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ἐπιταγὴ θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειούμενῳ παραπλευρῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

3. Ἡ ἐπιταγὴ ἐκδίδεται ἐπὶ τραπεζίτου ἔχοντος κεφάλαια εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐκδότη καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνίας, ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς, καθ' ἣν ὁ ἐκδότης ἔχει τὸ δικαίωμα διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τούτων δι' ἐπιταγῆς. Ἐν τοῦτοις ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων τούτων, ἢ ἰσχύος τοῦ τίτλου ὡς ἐπιταγῆς δὲν θίγεται.— Ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ μόνον ἐὰν ἐξεδόθη ἐπὶ τραπεζικῆς ἐταιρείας ἢ ἐπὶ ἑλληνικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἀσκοῦντος ἐργασίας τραπεζικᾶς.

4. Ἡ ἐπιταγὴ δὲν εἶναι δεκτικὴ ἀποδοχῆς. Μνεῖα περὶ ἀποδοχῆς γραφομένη ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

5. Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ὀρισθῇ πληρωτέα.— Εἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ ἢ ἀνευ ρητῆς ρήτηρας «εἰς διαταγὴν». Εἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ τῆς ρήτηρας «οὐχὶ εἰς διαταγὴν» ἢ μετὰ ρήτηρας ἰσοδυνάμου. Εἰς τὸν κομιστὴν.— Ἡ ἐπιταγὴ ὑπὲρ προσώπου κατονομαζομένου μετὰ τῆς μνεῖας «ἢ εἰς τὸν κομιστὴν» ἢ ἰσοδυνάμου φράσεως, ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστὴν. Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἀνευ σημειώσεως τοῦ δικαιούχου ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστὴν.

6. Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκδότη.— Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.— Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότη μόνον ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης μεταξὺ διαφόρων καταστημάτων τοῦ αὐτοῦ ἐκδότη. Ἄλλ' ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ ταύτῃ περιπτώσει ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν.

7. Πᾶσα ρήτρα περὶ τόκων ἀναγραφομένη ἐν τῇ ἐπιταγῇ θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

8. Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν τρίτου, εἴτε ἐν τῷ οἰκισμῷ ἑνθα ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ὁ πληρωτής, εἴτε ἐν ἄλλῳ οἰκισμῷ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι ὁ τρίτος εἶναι τραπεζίτης.

9. Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη συγχρόνως ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, διὰ τὸ ποσὸν τὸ γ' ἀφ' ἑν ὀλογράφως.— Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη πολλακίς εἴτε ὀλογράφως εἴτε ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μόνον διὰ τὸ μικρότερον ποσόν.

10. Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ φέρῃ ὑπογραφὰς προσώπων ἀνικάνων πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρέωσης ἐξ ἐπιταγῆς, ὑπογραφὰς πλαστὰς ἢ ὑπογραφὰς ἀνυπάρχτων προσώπων, ἢ ὑπογραφὰς, αἱ ὁποῖαι ἕνεκα παντός ἄλλου λόγου δὲν δύναν-

ται νὰ ὑποχρεώσωσι τὰ πρόσωπα τὰ ὑπογράψαντα τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ὑπεγράφη αὕτη, αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων ὑπογραφέων παραμένουσιν οὐχ' ἦττον ἔγκυροι.

11. Ὁ θέσας τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ ἐπιταγῆς ὡς ἀντιπρόσωπος προσώπου διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ, ὑποχρεοῦται αὐτὸς οὗτος ἐκ τῆς ἐπιταγῆς καί, ἐάν ἐπλήρωσεν, ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχεν ὁ φερόμενος ὡς ἐκπροσωπηθεὶς.—Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀντιπρόσωπου ὑπερβάντος τὴν ἐαυτοῦ ἐξουσίαν.

12. Ὁ ἐκδότης εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμὴν.— Πᾶσα ρῆτρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης ταύτης θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

13. Ἐάν ἐπιταγὴ, ἀτελής κατὰ τὴν ἐκδοσιν, συνεπληρώθῃ ἐναντίον τῶν γενομένων συμφωνιῶν, ἢ μὴ τήρησις τῶν συμφωνιῶν τούτων δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον, ἐάν οὗτος ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐάν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διεπραξε βαρὺ πταίσμα.

Κεφάλαιον Β'.— Περὶ μεταβιβάσεως

14. Ἡ ἐπιταγὴ, ἣτις ἐξεδόθη ὡς πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ ἢ ἀνευ ρητῆς ρήτρας εἰς διαταγὴν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφῆσεως.— Ἡ ἐπιταγὴ, ἣτις ἐξεδόθη πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ τῆς ρήτρας «οὐχὶ εἰς διαταγὴν» ἢ ἰσοδυναμοῦ ρήτρας εἶναι μεταβιβάσιμος μόνον κατὰ τὸν τύπον καί μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων κοινῆς ἐκχωρήσεως.— Ἡ ὀπισθογραφῆσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἐκδότηου ἢ παντός ἄλλου ὑποχρέου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δύναται νὰ ὀπισθογραφήσωσι τὴν ἐπιταγὴν ἐκ νέου.

15. Ἡ ὀπισθογραφῆσις εἶναι ἀπλῆ καὶ καθαρὰ. Πᾶς ἐν τῇ ὀπισθογραφῆσει ὄρος θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένος.— Ἡ μερικὴ ὀπισθογραφῆσις εἶναι ἄκυρος. Ἐπίσης ἄκυρος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ ὀπισθογραφῆσις. Ἡ ὀπισθογραφῆσις εἰς τὸν κομιστὴν ἰσχύει ὡς ὀπισθογραφῆσις ἐν λευκῷ.— Ἡ ὀπισθογραφῆσις πρὸς τὸν πληρωτὴν ἰσχύει μόνον ὡς ἐξόφλησις, ἐκτός ἐάν ὁ πληρωτὴς ἔχει πλείονα καταστήματα, ἢ δὲ ὀπισθογραφῆσις γίνεται ὑπὲρ καταστήματος δισφόρου ἐκείνου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη.

16. Ἡ ὀπισθογραφῆσις γράφεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ φύλλου προσαρτιμένου εἰς αὐτὴν (πρόσθεμα). Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀπισθογράφου.— Ἡ ὀπισθογραφῆσις δύναται νὰ μὴ σημειοῖ τὸν δικαιούχον ἢ νὰ συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀπισθογράφου (ὀπισθογραφῆσις ἐν

λευκῶ). Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὀπισθογράφησις ἵνα εἶναι ἰσχυρά, πρέπει νὰ γράφηται ὀπισθεν τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθέματος.

17. Ἡ ὀπισθογράφησις μεταβιβάζει πάντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιώματα. — Ἄν ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῶ ὁ κοιμιστὴς δύναται. 1ον. Νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκὸν εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος ἄλλου προσώπου. 2ον. Νὰ ὀπισθογραφήσῃ ἐκ νέου τὴν ἐπιταγὴν εἴτε ἐν λευκῶ εἴτε ὑπὲρ ἄλλου προσώπου. 3ον. Νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιταγὴν εἰς τρίτον ἄνευ συμπληρώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ ἄνευ ὀπισθογραφήσεως.

18. Ὁ ὀπισθογράφος ἐκτὸς ἐναντίας ρήτρας εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμὴν. — Δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ νέαν ὀπισθογράφησιν· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εὐθύνεται ἔναντι τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιταγὴ ὀπισθογραφήθη μεταγενέστερον.

19. Ὁ κάτοχος ὀπισθογραφησίου ἐπιταγῆς θεωρεῖται νόμιμος κοιμιστὴς, ἐὰν στηρίξῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπὶ ἀδικόπου σειρᾶς ὀπισθογραφήσεων, καὶ ἐὰν ἐτι ἡ τελευταία ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῶ. Αἱ διαγεγραμμένα ὀπισθογραφήσεις θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὡς μὴ γεγραμμένα. Ὅταν ὀπισθογράφησις ἐν λευκῶ ἀκολουθῆται ὑπ' ἄλλης ὀπισθογραφήσεως, ὁ ὑπογραφεὺς ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν διὰ τῆς ἐν λευκῶ ὀπισθογραφήσεως.

20. Ὁπισθογράφησις ἐπὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κοιμιστὴν καθιστᾷ τὸν ὀπισθογράφον ὑπεύθυνον κατὰ τοὺς δόρους τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν ἀναγωγὴν· ἐν τούτοις δὲν μετατρέπει τὸν τίτλον εἰς ἐπιταγὴν εἰς διαταγὴν.

21. Ἐάν τις ἐστερήθῃ τῆς κατοχῆς τῆς ἐπιταγῆς ἐξ οἰουδήποτε γεγονότος, ὁ κοιμιστὴς εἰς ὃν περιῆλθεν ἡ ἐπιταγὴ—εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κοιμιστὴν εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς ὀπισθογραφησίου, δι' ἣν ὁ κοιμιστὴς θεμελιῶ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 19 ὀριζόμενον τρόπον—δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενωθῇ τῆς ἐπιταγῆς ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησεν αὐτὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταίσμα.

22. Τὰ ἐξ ἐπιταγῆς ἐναγόμενα πρόσωπα δύναται νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τοῦ κοιμιστοῦ τὰς ἐνοτάσεις τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τῶν προηγουμένων κοιμιστῶν, μόνον ἐὰν ὁ κοιμιστὴς κατὰ τὴν κτῆσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ οφειλέτου.

23. Ὅσακις ἡ ὀπισθογράφησις περιέχῃ τὴν μείαν

«ἀξία εἰς κάλυψιν», «πρὸς εἰσπραξιν», «κατὰ πληρεξουσιότητα» ἢ πᾶσαν ἄλλην μνείαν ἐνέχουσαν ἀπλὴν ἐντολήν, ὃ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐπιτογῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν εἰμὴ λόγῳ πληρεξουσιότητος.— Οἱ ὑπόχρεοι δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κοιμιστοῦ μόνον τὰς ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου.— Ἡ ἐντολή, ἢ περιεχομένη ἐν τῇ λόγῳ πληρεξουσιότητος ὀπισθογραφῆσει, δὲν περατοῦται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἢ τῆς ἐπιγενομένης ἀνικανότητος αὐτοῦ.

24. Ἡ ὀπισθογραφῆσις, ἢ γενομένη μετὰ τὸ διαμαρτυρικόν ἢ μετὰ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως παράγει μόνον τὰ ἀποτελέσματα κοινῆς ἐκχωρήσεως.— Ἐκτὸς ἐναντίας ἀποδείξεως, ἢ ἀχρονολόγητος ὀπισθογραφῆσις θεωρεῖται γενομένη πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίας βεβαίωσεως ἢ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας.

Κεφάλαιον Γ'.—Περὶ τριτεγγυήσεως

25. Ἡ πληρωμὴ ἐπιτογῆς δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ δι' ὀλόκληρον ἢ διὰ μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτῆς γιὰ τριτεγγυήσεως.— Ἡ ἀσφάλεια αὕτη παρέχεται παρὰ τρίτου, ἐξαιρέσει τοῦ πληρωτοῦ, ἢ καὶ παρ' ὑπογραφῆς τῆς ἐπιτογῆς.

26. Ἡ τριτεγγυήσις παρέχεται ἐπὶ τῆς ἐπιτογῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος.— Ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων «διὰ τριτεγγύησιν» ἢ διὰ πάσης ἄλλης ἰσοδύναμου φράσεως ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τριτεγγυητοῦ.— Θεωρεῖται ὡς προκύπτουσα ἐκ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριτεγγυητοῦ, τεθειμένης ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθοῦ μέρους τῆς ἐπιτογῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδότου.— Ἐν τῇ τριτεγγυήσει σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος δίδεται αὕτη. Ἐλλείψει σημειώσεως θεωρεῖται δοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

27. Ὁ τριτεγγυητὴς ἐνέχεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ τριτεγγυήσις.— Ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅταν ἢ ἐνοχῇ, ὑπὲρ ἧς ἠγγυήθη εἶναι ἄκυρος λόγῳ πάσης ἄλλης αἰτίας, ἐκτὸς ἐλαττώματος περὶ τὸν τύπον.— Ὁ τριτεγγυητὴς, πληρώνων τὴν ἐπιτογὴν, ἀποκτᾷ τὰ ἐκ τῆς ἐπιτογῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐγγυήσις καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνέχονται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου δυνάμει τῆς ἐπιτογῆς.

Κεφάλαιον Δ'.—Περὶ ἐμφανίσεως καὶ πληρωμῆς

28. Ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα ἐν ὄψει. Πᾶσα ἀντιθετος μνεῖα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.—Ἡ ἐπιταγὴ ἐμφανιζομένη πρὸς πληρωμὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς σημειουμένης ὡς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, εἶναι πληρωτέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως.

29. Ἡ ἐπιταγὴ, ἢ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐμφανίζεται πρὸς πληρωμὴν ἐντός προθεσμίας ὀκτώ ἡμερῶν.—Ἡ ἐπιταγὴ, ἢ ἐκδοθεῖσα εἰς χώραν διάφορον τῆς πληρωμῆς ἐμφανίζεται ἐντός προθεσμίας εἴτε εἴκοσιν ἡμερῶν εἴτε ἐβδομήκοντα ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως καὶ ὁ τόπος τῆς πληρωμῆς κείνται εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην ἡπειρον. — Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης αἱ ἐπιταγαί, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐν χώρᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ πληρωτέαι ἐν χώρᾳ περὶ τὴν Μεσόγειον ἢ ἀντιθέτως, θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι καὶ πληρωτέαι εἰς τὴν αὐτὴν ἡπειρον. — Ἀφετηρία τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων προθεσμιῶν, εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, ὡς χρονολογία ἐκδόσεως ἀναγραφομένη ἡμέρα.

30. Ἐάν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθῃ μεταξύ δύο τόπων ἔχοντων διάφορα ἡμερολόγια, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἀντίστοιχον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

31. Ἡ ἐμφάνισις εἰς συμψηφιστικὸν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν.—Διὰ Πρ. Διατ. προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ καθορίζηται τίνα θεωροῦνται συμψηφιστικὰ γραφεῖα ἐν Ἑλλάδι.

32. Ἡ ἀνάκλησις τῆς ἐπιταγῆς ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.—Ἐλλείπει ἀνακλήσεως ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ πληρώσῃ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.

33. Οὔτε ὁ θάνατος τοῦ ἐκδότου, οὔτε ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐπερχομένη ἀνικανότης αὐτοῦ θίγουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιταγῆς.

34. Ὁ πληρωτὴς, πληρώνων τὴν ἐπιταγὴν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ ἐγγχειρισθῇ αὐτὴ ἐξωφλημένη ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ. Ὁ κομιστὴς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ μερικὴν πληρωμὴν. Ἐπὶ μερικῆς πληρωμῆς ὁ πληρωτὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἵνα γίνῃ μνεῖα τῆς τοιαύτης πληρωμῆς ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς καὶ νὰ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις.

35. Ὁ πληρωτὴς, ὁ πληρώνων ἐπιταγὴν ὀπισθογραφῆσιμον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κανονικότητα τῆς

συνεχείας τῶν ὀπισθογραφῆσεων, οὐχὶ ὁμῶς καὶ τὴν ὑπογράφην τῶν ὀπισθογράφων.

36. Ἐάν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη πληρωτέα εἰς νόμισμα, μὴ κυκλοφοροῦν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῆ ἑντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς, εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληρωμῆς. Ἐάν ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν ἐμφάνισιν, ὁ κομιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς πληρωθῆ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς ἐμφανίσεως εἴτε τῆς πληρωμῆς. Αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς χρησιμεύουσι πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οὐχ' ἦττον ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὀρίσῃ ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπολογισθῆ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπιταγῇ καθοριζομένην τρέχουσαν τιμὴν.— Οἱ προηγούμενοι κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ὥρισεν ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεαι εἰς σημειούμενον νόμισμα (ρήτρα πραγματικῆς εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς).— Ἐπὶ ἐξαιρετικῶν ὁμῶς περιπτώσεων, ἀφορωσῶν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ νομίσματος, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ρήτρας δύναται νὰ ἀναιρῶνται ἐκάστοτε διὰ νόμων, προκειμένου περὶ ἐπιταγῶν πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι, ἐκδιδομένων εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.— Ἐάν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς σημειωθῆ εἰς νόμισμα ἔχον τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Κεφάλαιον Ε'.—Περὶ διγράμμου ἐπιταγῆς [καὶ περὶ ἐπιταγῆς εἰς λογαριασμὸν]

37. Ὁ ἐκδότης ἢ ὁ κομιστὴς ἐπιταγῆς δύναται νὰ διγράμμιση αὐτήν, χωρὸντων τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ σημειούμενων ἀποτελεσμάτων.— Ἡ διγράμμισις γίνεται διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν τιθεμένων ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῆς ἐπιταγῆς. Δύναται νὰ εἶναι γενικὴ ἢ εἰδική.— Ἡ διγράμμισις εἶναι γενικὴ, ἐάν αὐτὴ οὐδεμίαν ἑντὸς τῶν δύο γραμμῶν φέροι σημείωσιν ἢ τὴν μνείαν «τραπεζίτης» ἢ ἰσοδύναμον ὄρον· εἶναι εἰδική, ἐάν τὸ ὄνομα τραπεζίτου ἀναγράφεται ἑντὸς τῶν δύο γραμμῶν. Ἡ γενικὴ διγράμμισις δύναται νὰ μετατραπῆ εἰς εἰδικὴν τσαυτὴν, ἀλλ' ἢ εἰδικὴ διγράμμισις δὲν δύναται νὰ μετατραπῆ εἰς γενικὴν.— Ἡ διαγραφή τῆς διγραμμίσεως ἢ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημειούμενου τραπεζίτου θεωρεῖται μὴ γενομένη.

38. Ἐπιταγὴ μετὰ γενικῆς διγραμμίσεως δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τραπεζίτην ἢ εἰς πελάτην τοῦ πληρωτοῦ.— Ἐπιταγὴ μετὰ εἰδικῆς διγραμμίσεως δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τὸν σημειούμενον τραπεζίτην ἢ, ἐάν οὗτος εἶναι ὁ πληρωτής, εἰς τὸν πελάτην αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ὁ σημειούμενος τραπεζίτης δύναται νὰ στραφῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ εἰσπράξεως εἰς ἄλλον τραπεζίτην.— Τραπεζίτης δύναται ν' ἀποκτήσῃ διγραμμοὺς ἐπιταγῆν, μόνον παρὰ τινος τῶν πελατῶν αὐτοῦ ἢ παρ' ἄλλου τραπεζίτου. Δέν δύναται νὰ εἰσπράξῃ αὐτὴν διὰ λογαριασμὸν ἄλλων προσώπων, πλὴν τούτων.— Ἐπιταγὴ φέρουσα πλεονας εἰδικὰς διγραμμίσεις δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον, ἐάν ὑπάρχωσι δύο διγραμμίσεις, ἓκ τῶν ὁποίων ἢ μία ἐπὶ σκοπῷ εἰσπράξεως διὰ συμψηφιστικοῦ γραφείου.— Ὁ πληρωτής ἢ ὁ τραπεζίτης, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

39. Ὁ ἐκδότης ὡς καὶ ὁ κομιστής τῆς ἐπιταγῆς δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῆς, καταχωρίζων εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτῆς πλαγίως τὴν μνείαν «πληρωτέα εἰς λογαριασμὸν» ἢ ἰσοδύναμον φράσιν.— Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ παρᾶσχῃ ἀπὸ μέρους τοῦ πληρωτοῦ ἀφορμὴν μόνον εἰς λογιστικὸν κανονισμὸν (πίστῳις εἰς λογαριασμὸν, γῦρος ἢ συμψηφισμός). Ὁ λογιστικὸς κανονισμὸς ἰσχύει ὡς πληρωμῇ.— Ἡ διαγραφὴ τῆς μνείας «πληρωτέα εἰς λογαριασμὸν» θεωρεῖται μὴ γενομένη.— Ὁ πληρωτής, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

Κεφάλαιον ΣΤ'—Περὶ ἀναγωγῆς ἑλλείψει πληρωμῆς

40. Ὁ κομιστής δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότης καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, μόνον ἐάν ἡ ἐπιταγὴ, ἐμφανισθεῖσα ἐγκαιρῶς, δέν ἐπληρώθη, καὶ ἐάν ἡ ἀρνήσις τῆς πληρωμῆς βεβαιούται. 1) Εἴτε διὰ δημοσίου ἐγγράφου (διαμαρτυρικοῦ). 2) Εἴτε διὰ δηλώσεως τοῦ πληρωτοῦ, χρονολογουμένης καὶ γραφομένης ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς μετὰ σημειώσεως τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως. 3) Εἴτε διὰ χρονολογουμένης δηλώσεως γραφείου συμψηφισμοῦ βεβαιώσεως, ὅτι ἡ ἐπιταγὴ ἐνεχειρίσθη ἐγκαιρῶς καὶ δέν ἐπληρώθη.

41. Τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις γίνεται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως.— Ἐάν ἡ ἐμφάνισις ἔλαβε χώραν τὴν τελευταίαν ἡμέ-

ραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίως δύναται νὰ γίνῃ τὴν πρώτῃ ἐπομένῃ ἐργασίμον ἡμέραν.

42. Ὁ κομιστὴς εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἑλλείψεως τῆς πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκδότην ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἐργασίμων ἡμερῶν, τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαίωσεως καί, ἐν περιπτώσει τῆς ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή» τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.— Πᾶς ὀπισθογράφος ἐντὸς τῶν ἑξα ἐργασίμων ἡμερῶν, τῶν ἐπομένων, τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν, γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ληφθεῖσαν εἰδοποίησιν, σημειῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνεργησάντων τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀναδρομικῶς μέχρι τοῦ ἐκδότη. Αἱ ἀνωτέρω σημειωθεῖσαι προθεσμίαι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προηγουμένης εἰδοποιήσεως.— Ὅταν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἔδαφιῳ γίνεται εἰδοποίησις εἰς ὑπογραφέα τῆς ἐπιταγῆς, ἢ αὐτὴ εἰδοποιήσις γίνεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν τριτεγγυητὴν αὐτοῦ.— Ἐάν ὀπισθογράφος δὲν ἐσημείωσεν τὴν διεύθυνσίν του ἢ ἐσημείωσεν αὐτὴν κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ἀρκεῖ ἡ εἰδοποίησις πρὸς τὸν προηγούμενον ὀπισθογράφον.— Ὁ ὑπόχρεως πρὸς εἰδοποίησιν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὑφ' οἰονδήποτε τύπον καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἐπιταγῆς. Ὁφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐνήργησεν τὴν εἰδοποίησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θεωρεῖται τηρηθεῖσα, ἐάν ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν εἰδοποίησιν, ἐδόθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας.— Ὁ μὴ εἰδοποιήσας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔκπτωσιν· εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀμελείας του ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς.

43. Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται διὰ τῆς ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή», «ἀνευ διαμαρτυρικοῦ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυναμίου ρήτρας, ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τοῦ τίτλου καὶ ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ν' ἀπαλλάξῃ τὸν κομιστὴν τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἢ ἰσοδυναμίου βεβαίωσεως.— Ἡ ρήτρα αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς ἐντὸς τῆς διαγραφόμενης προθεσμίας οὔτε ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων. Ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ τηρήσεως τῆς προθεσμίας βαρύνει τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὴν κατὰ τοῦ κομιστοῦ.— Ἐάν ἡ ρήτρα ἀνεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐκδότη, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἔναντι

πάντων τῶν ὑπογραφῶν· ἐὰν ἀνεγράφῃ ὑπὸ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἔναντι αὐτοῦ τούτου. Ἐὰν, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀναγραφείσαν ρῆτραν, ὁ κοιμιστὴς ἐνήργησε τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδύναμον βεβαιώσιν, τὰ ἔξοδα βαρύνουσιν αὐτόν. Ὅταν ἡ ρῆτρα προέρχεται ἐξ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως, ἐν περιπτώσει συντάξεως τοιαύτης πράξεως, δύνανται τὰ εἰσπραχθῶσι παρὰ παντός ὑπογραφῶς.

44. Πάντες οἱ ἐξ ἐπιταγῆς ὑπόχρεοι εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τὸν κοιμιστὴν. — Ὁ κοιμιστὴς δικαιούται νὰ ἐναγάγῃ πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀτομικῶς ἢ ὁμαδικῶς, μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ τὴν σειρὰν, καθ' ἣν εἶναι οἱ τοὶ ὑπόχρεοι. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει πᾶς ὑπογραφεὺς τῆς ἐπιταγῆς, ὁ ὁποῖον ἐπλήρωσεν αὐτήν. — Ἡ ἀγωγή, ἢ ἐγερθεῖσα καθ' ἑνὸς τῶν ὑποχρέων δὲν καλύει τὴν ἀγωγήν κατὰ τῶν ἄλλων, καίτοι ἐπομένων τοῦ ἀρχικῶς ἐναχθέντος.

45. Ὁ κοιμιστὴς δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἀσκεῖ τὴν ἀναγωγήν. 1) Τὰ ποσὸν τῆς μὴ πληρωθείσης ἐπιταγῆς. 2) Τοὺς τόκους πρὸς 6% ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως, οἵτινες ὅμως ἐπὶ ἐπιταγῆς ἐκδοισομένης κατὰ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι ὑπολογίζονται κατὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμιμον τόκον. 3) Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως, τὰ τῶν γενομένων εἰδοποιήσεων ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα.

46. Ὁ πληρῶσας τὴν ἐπιταγὴν δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνόμενων. 1) Ὁλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθῆν ποσόν. 2) Τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ὑπολογιζομένους πρὸς 6% ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέβαλε τὸ ποσόν, τηρουμένης τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ. 3) Τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα ἔξοδα.

47. Πᾶς ὑπόχρεως, κατὰ τοῦ ὁποίου ἀσκεῖται ἀναγωγή ἢ ὅστις ὑπόκειται εἰς ἀναγωγήν, δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τὴν πληρωμὴν τὴν πρὸς αὐτὸν παραδοσιν τῆς ἐπιταγῆς μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως καὶ ἐξωφλημένου λογαριασμοῦ. — Πᾶς ὀπισθογράφος, ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγὴν, δύνανται νὰ διαγράψῃ τὴν ὀπισθογράφησίν του, ὡς καὶ τὰς τῶν ἐπομένων ὀπισθογράφων.

48. Ὅταν ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως ἐντὸς τῶν τεταρτέων προθεσμιῶν ἐμποδίζεται λόγῳ ἀνυπερ-

βλήτου κωλύματος (διάταξις νόμου οἰουδήποτε κράτους ἢ ἄλλη περίπτωσις ἀνωτέρας βίας) αἱ προθεσμιαὶ αὗται παρατείνονται. — Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνυπερθέτως περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας τὸν ὀπισθογράφον τοῦ καὶ νὰ κάμῃ μνείαν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 42. — Μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ὁ κομιστὴς ἐμφανίζει ἀνυπερθέτως τὴν ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐνδεχομένως προκαλεῖ τὴν σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν. — Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα βία παρατείνεται πέραν τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κομιστὴς εἰδοποίησεν, ἔστω καὶ προ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως, τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας, ἡ ἀναγωγὴ δύναται νὰ ἀσκηθῆ, μὴ ὄσης ἀναγκαίας μὴτε τῆς ἐμφανίσεως μὴτε τοῦ διαμαρτυρικοῦ μὴτε τῆς ἰσοδυναμοῦ βεβαιώσεως. — Γεγονότα καθαρῶς προσωπικὰ ὡς πρὸς τὸν κομιστὴν ἢ ὡς πρὸς ἐκεῖνον, εἰς ὃν οὗτος ἀνέθηκε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐπιταγῆς, ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰσοδυναμοῦ βεβαιώσεως, δὲν θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας.

Κεφάλαιον Ζ'—Περὶ πλειόνων ἀντιτύπων

49. Ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὸν κομιστὴν ἐπιταγῶν πᾶσα ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα ἐν μιᾷ χώρᾳ καὶ πληρωτέα ἐν ἄλλῃ ἢ εἰς ὑπερπόντιον μέρος τῆς αὐτῆς Χώρας καὶ ἀντιθέτως εἴτε ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ἢ εἰς διάφορα μέρη ὑπερπόντια τῆς αὐτῆς χώρας, δύναται νὰ ἐκδοθῆ εἰς πλείονα τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀντίτυπα. Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη εἰς πλείονα ἀντίτυπα, τὰ ἀντίτυπα ταῦτά ἀριθμοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου, τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ὡς αὐτοτελὴς ἐπιταγὴ.

50. Ἡ πληρωμὴ, ἡ γενομένη ἐφ' ἐνὸς τῶν ἀντιτύπων, ἀπαλλάσσει καὶ ὅταν δὲν συνεφωνήθη ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη ἀκυροῖ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἀντιτύπων.—Ὁ ὀπισθογράφος, ὁ μεταβιβάσας τὰ ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται διὰ πάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ ἐπιστραφέντα ἀντίτυπα.

Κεφάλαιον Η' — Περὶ ἀλλοιώσεων

51. Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως τοῦ κειμένου τῆς ἐπιταγῆς οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀλλοιωθέντος κειμένου· οἱ προγενέστεροι ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

Κεφάλαιον Θ' — Περὶ παραγραφῆς.

52. Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τοῦ κοιμιστοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑποχρέων παραγράφονται μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν. Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τῶν διαφόρων πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑποχρέων τῶν μὲν κατὰ τῶν δὲ παραγράφονται μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ὑπόχρεος ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αὐτὸς οὗτος ἐνήχθη.

53. Ἡ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον κατ' ἐκείνου, ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονὸς τὸ διακόπτον τὴν παραγραφὴν.

Κεφάλαιον Ι.—Γενικαὶ διατάξεις

54. Ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἡ λέξις τραπεζίτης περιλαμβάνει καὶ τὰ φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα τὰ ἐξομοιούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς τραπεζίτας.

55. Ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἐπιταγῆς δύνανται νὰ γίνωσι μόνον ἐν ἐργασίμῳ ἡμέρᾳ.— Ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πράξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπιταγὴν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐμφάνισιν ἢ διὰ τὴν ἀνταξίαν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν ἰσοδυνάμου πράξεως εἶναι ἡμέρα νόμιμος ἑορτάσιμος, ἢ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐργασίμου ἡμέρας. Αἱ διάμεσοι ἑορτάσιμοι ἡμέραι περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας.

56. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι προθεσμίαι δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφετηρίας αὐτῶν.

57. Οὐδεμίᾳ ἡμέρᾳ χάριτος εἶτε νόμιμος εἶτε δικαστικὴ ἐπιτρέπεται.

Κεφάλαιον ΙΑ'.—Πρόσθετοι διατάξεις

58. Ἰκανός πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρέωσεως ἐξ ἐπιταγῆς εἶναι πᾶς ἰκανός ὅπως ὑποχρεωθῆ ἔκ συμβάσεως, ἔκ δὲ τῶν μὴ ἰκανῶν μόνον ὁ ἀνήλικος, ὁ τηρήσας τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἰκανότητος πρὸς ἐνέργειαν ἐμπορικῶν πράξεων.

59. Αἱ ἐξ ἐπιταγῆς δικαιοπραξίαι εἶναι ἐμπορικαί.

60. Ἐν περιπτώσει εἴτε ἐκπτώσεως τοῦ κομιστοῦ εἴτε παραγραφῆς τῆς ἐξ ἐπιταγῆς ἀναγωγῆς, χωρεῖ κατα τοῦ ἐκδότου ἢ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων ἀγωγή ἐξ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ, — Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

61. Οἱ λόγοι διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῶν κατα τὸν παρόντα νόμον παραγραφῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ παραγραφῆς καὶ περὶ βραχυπροθέσμου παραγραφῆς.

62. Νόμιμοι ἑορτάσιμοι ἡμέραι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶσα Κυριακὴ καὶ πᾶσα ἡμέρα πλήρους ἀργίας τῶν δημοσίων γραφείων.

63. Τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ὑπὸ συμβολαιογράφου, ἀνευ προσλήψεως μαρτύρων ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς.—Ὑπαρχόντων πλειόνων πληρωτῶν συντάσσεται ἐν μόνον διαμαρτυρικόν.—Τὸ διαμαρτυρικὸν περιέχον ἀντιγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς μνημονεύει, α') τὴν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου πρόσκλησιν πρὸς πληρωμὴν, β') ἐὰν εἶναι παρόντες ἢ ἀπόντες ὁ πληρωτὴς ἢ οἱ τυχόν πλείονες πληρωταὶ καὶ γ') τὰ τυχόν δηλωθέντα ὑπ' αὐτῶν αἴτια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς. Ἐπὶ ἀπωλείας ἐπιταγῆς τὸ διαμαρτυρικὸν δύναται νὰ μὴ περιέχη ἀντιγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς.

64. Ὁ ἀπολέσας τὴν ἐπιταγὴν δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—Ἡ αἴτησις περιεχει τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς ἐπιταγῆς καί, ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 ἐπιταγῆς, ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς ἀσφαλῆ βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῆς.—Ὁ πρόεδρος, βεβαιωθέντων ἐπαρκῶς τῶν περιστατικῶν τῆς ἀπωλείας καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀπολέσαντος, δικαιούμενος νὰ ἐπιβάλῃ καὶ βεβαιωτικὸν ὄρκον εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἐκδίδει ἀπόφασιν, μὴ ὑποκειμένην εἰς ἐνδίκον μέσον, ἐκ τῆς κατωτέρω ὀριζομένης ἀνακοπῆς. Ἡ ἀπόφασις μνημονεύουσα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιταγῆς δημοσιεύεται ἐν τῷ δελτίῳ τῶν ἀνωνόμων ἐταιρειῶν ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ

τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ προεδρική ἀπόφασις ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς μετὰ ἕνα μῆνα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῷ δελτίῳ δημοσιεύσεως, ἂν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἔχει ἤδη παρέλθει ἢ ἐν ἀρθρῷ 29 τοῦ παρόντος νόμου προθεσμία ἐμφανίσεως, ἄλλως, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τοῦ ἀρθροῦ 29 προθεσμίας. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ὀρίσῃ ἐπιπροσθέτως καὶ ἄλλο μέσον δημοσιότητος τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου κοινοποιεῖται εἰς τὸν πληρωτὴν καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ὑπευθύνους. Ὁ πληρωτὴς ἢ ὁ ἐξ ἀναγωγῆς ὑπεύθυνος μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, πληρώσας τὸν κατέχοντα τὴν ἐπιταγὴν, δὲν ἀπαλλάσσεται.

65. Διαρκούσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ὀριζομένης μηνιαίας προθεσμίας, ὁ ἀπολέσας δικαιούται δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου νὰ ἀσκήσῃ, α') πᾶν ἐξασφαλιστικὸν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ μέτρον, β') νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν εἰσπραξίν τῆς ἐπιταγῆς παρέχων ἀνάλογον ἀσφάλειαν, γ') νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῆς.

66. Ὁ κατέχων τὸν τίτλον δικαιούται ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου. — Ἡ ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολέσαντα, τὸν πληρωτὴν καὶ πάντα ὑπογραφέα τῆς ἐπιταγῆς, ἐκδικάζεται δὲ ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. — Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀνακοπῆς ὁ ἀπολέσας δὲν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 64 πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς, ὁ δὲ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην πληρώων δὲν ἀπαλλάσσεται. — Τὸ πρωτοδικεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 21 κρίνει περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ τρίτου ἀνακόπτοντος καὶ ἢ ἐξαφανίζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου ἢ ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν. — Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου χωροῦν τὰ ἐνδίκαια μέσα ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως. — Παρελθούσης τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 64 μηνιαίας προθεσμίας ἀνευ ἀσκήσεως ἀνακοπῆς, ἢ ἀπορριφθείσης τελεσιδίκως τῆς γενομένης ἀνακοπῆς, ἢ ἀπολεσθεῖσα ἐπιταγὴ οὐδὲν ἔχει ἀποιέλυσμα ἔναντι παντός κομιστοῦ, ὁ δὲ ἀπολέσας δικαιούται ν' ἀσκήσῃ τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιώματα ὡς ἐάν ἦτο ὁ κομιστὴς αὐτῆς. — Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 45 τοῦ παρόντος τόκοι ἀρχονται ἀφ' ἧς ὁ ἀπολέσας ἐμφανισθῆ ἀπαιτῶν τὴν πληρωμὴν καὶ προσάγων ἢ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου μετὰ ββαιώσεως ὅτι δὲν ἠσκήθη ἀνακοπὴ ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 64 μηνιαίας προθεσμίας, ἢ τὴν ἀπόφασιν δι' ἧς ἀπερρίφθη τελεσιδίκως ἡ ἀνακοπὴ.

67. Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 21 κομιστὴς, ἐάν δὲν ἀπέ-

κτησε τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἐπιταγὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ δὲν διέπραξε κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς βαρὺ πταίσμα, δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ ἐπιτυχόντος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.— Ἡ ἀγωγή αὐτὴ παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

68. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 64-67 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ στερήσεως τῆς ἐπιταγῆς λόγῳ κλοπῆς, ληστείας, πειρατείας ἢ ἐπὶ καταστροφῆς αὐτῆς.

69. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 64-67 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν (ἀνωνύμου ἐπιταγῆς).

Κεφάλαιον IB'— Διατάξεις ἰδιωτικῆς διεθνούς δικαίου

70. Ἡ ἱκανότης, τοῦ προσώπου, ὅπερ ὑποχρεοῦται ἐξ ἐπιταγῆς ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου αὐτοῦ νόμου. Ἐάν ὁ ἐγχώριος οὗτος νόμος κηρύττῃ ἐφαρμοστέον τὸν νόμον ἄλλης Χώρας ἐφαρμόζεται ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος.— Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίκανον κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ νόμον, ὑποχρεοῦται ἐν τούτοις ἐγκύρως, ἐάν ὑπέγραψεν ἐν τῷ ἐδάφει Χώρας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον τούτο εἶναι ἱκανόν.

71. Ὁ νόμος τῆς Χώρας, ἐν ἣ ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα, ὁρίζει τὰ πρόσωπα ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται ἢ ἐπιταγὴ νὰ ἐκδοθῇ. Ἐάν κατὰ τὸν νόμον τούτον ὁ τίτλος εἶναι ἀκύρος ὡς ἐπιταγὴ λόγῳ τοῦ προσώπου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῆς ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἐπὶ τοῦ τίτλου εἰς ἄλλας Χώρας τιθεμένων, τῶν ὁποίων οἱ νόμοι δὲν περιέχουσι τὴν εἰρημένην διάταξιν, εἶναι οὐχ' ἥττον ἰσχυραί.

72. Ὁ τύπος τῶν ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς. Οὐχ ἥττον ἀρκεῖ ἡ τήρησις τῶν τύπων τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας τῆς πληρωμῆς. Ἐν τούτοις, ἐάν αἱ ἐξ ἐπιταγῆς τῆς ὑπογραφῆς ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δὲν εἶναι μὲν ἰσχυραὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀλλ' εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸν νόμον τῆς Χώρας ἐνθα ὑποχρέωσις μεταγενεστέρα ἀνελήφθη δι' ὑπογραφῆς, τὸ γεγονός ὅτι αἱ πρῶται ὑποχρεώσεις εἶναι κατὰ τύπους ἀτακτοί, δὲν αἶρει τὸ κύρος τῆς μεταγενεστέρας ὑποχρεώσεως.

73. Ὁ νόμος τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεις ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς, ρυθμίζει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποχρεώσεων τούτων.

74. Αἱ προθεσμῖαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ρυθμίζονται διὰ πάντας τοὺς ὑπογραφεῖς ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου.

75. Ὁ νόμος τῆς Χώρας ἔνθα ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωθεῖα, ὀρίζει. 1) Ἐάν ἡ ἐπιταγὴ εἶναι ἀναγκαιῶς ἐν ὄψει ἢ ἐάν δύναται νὰ ἐκδοθῆ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ ἐπίσης τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεταχρονολογήσεως. 2) Τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως. 3) Ἐάν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, νὰ βεβαιωθῆ, νὰ ἐπικυρωθῆ ἢ νὰ θεωρηθῆ καὶ τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῶν μειῶν τούτων. 4) Ἐάν ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἢ ἐάν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῆ μερικὴν πληρωμὴν. 5) Ἐάν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι δίγραμμος ἢ δύναται νὰ περιέχῃ τὴν ρήτραν «εἰς λογαριασμόν» ἢ ἰσοδύναμον ἢ ἔκφρασιν καὶ τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς διγραμμίσεως τῆς ρήτρας ταύτης ἢ τῆς ἰσοδυναμίας ταύτης ἔκφρασεως. 6) Ἐάν ὁ κομιστὴς ἔχῃ εἰδικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς προβλέψεως καὶ ποῖα ἢ φύσις αὐτῶν. 7) Ἐάν ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπιταγὴν ἢ νὰ προβῆ εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῆς πληρωμῆς αὐτῆς. 8. Τὰ ληπτέα μέτρα ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῆς ἐπιταγῆς. 9) Ἐάν τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς ἐναντίον τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότης καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων.

76. Ὁ τύπος καὶ αἱ προθεσμῖαι τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὡς καὶ ὁ τύπος τῶν ἄλλων πράξεων τῶν ἀναγκαιῶν πρὸς ἀσκήσιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων ἐξ ἐπιταγῆς, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας συντάσσεται τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἐνεργεῖται ἢ περὶ ἧς πρόκειται πράξις.

Κεφάλαιον ΙΓ'.— Δικονομικαί, φορολογικαί καὶ ποινικαί διατάξεις

77. Αἱ περὶ συναλλαγματικῆς ἀστικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἐπιταγῆς.

78. Ἡ ἰσχὺς τῶν ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων δὲν θίγεται ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ χαρτοσημάνσεως αὐτῆς.— Ἡ ἀσκήσις ὅμως τῶν ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιωμάτων ἀναστέλλεται μέχρι τῆς νομίμου χαρτοσημάνσεως αὐτῆς διὰ καταβολῆς τοῦ νομίμου χαρτοσημίου καὶ τῶν νομίμων προστίμων.

79. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως παῖ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πενήτην χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων ὃ ἐν γνώσει ἐκδίδων ἐπιταγὴν μὴ πληρωθεῖσαν ἐπὶ πληρωτοῦ, παρ' ᾧ δὲν ἔχει ἀντίστοιχα διαθέσιμα κεφάλαια κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως ἢ τῆς πληρωμῆς.

80. Ὁ ἐν γνώσει ψευδῶς βεβαιῶν ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ προέδρου ὅτι ἀπεστερήθη τῆς ἐπιταγῆς δι' ἀπωλείας, ὑπεξαιρέσεως, κλοπῆς, ληστείας, πειρατείας ἢ καταστροφῆς αὐτῆς, τιμωρεῖται κατὰ τὰς περὶ ψευδορκίας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κεφάλαιον 1Δ'.—Τελικαὶ διατάξεις

81. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1934. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν τῶν ἐκδοθησομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

82. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ὁ νόμος 1338 τῆς 18|21 Ἀπριλίου 1918 περὶ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.—Αἱ διατάξεις περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος δὲν θίγονται.

Ἄν. Νόμος 1998 τῆς 3|3 Ὀκτωβρίου 1939 «περὶ σημάτων»

Κεφάλαιον Α'.—Ὁρισμός

1. Σῆμα εἶναι πᾶν σημεῖον χρήσιμον πρὸς προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως τῶν προϊόντων ἐξ ὠρισμένης ἐπιχειρήσεως, βιομηχανικῆς, γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς, ὡς καὶ τῶν ἀντικειμένων ἐμπορίας ἐξ ὠρισμένης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.—2. Ὡς σῆμα θεωρεῖται καὶ ὁ τίτλος ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ.

Περιεχόμενον καὶ κτησεις δικαιώματος

2. Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν σήματος κτᾶται μόνον διὰ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπαράδεκτα πρὸς κατάθεσιν.

3. 1. Δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτὰ πρὸς κατάθεσιν

ὡς σήματα: α') τὰ κοινόχρηστα, β') τὰ στερούμενα παντός διακριτικοῦ χαρακτήρος, γ') τὰ συνιστάμενα ἀποκλειστικῶς ἐκ γραμμῶν, ἀριθμῶν, λέξεων, σημείων ἢ ἐνδείξεων, ὅταν πάντα ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς δήλωσιν τοῦ εἴδους, τῆς ποσότητος, τοῦ βάρους, τοῦ προσορισμοῦ, τῆς ἀξίας, τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως τοῦ ἐμπορεύματος ἢ τοῦ προϊόντος, δ') τὰ ἐμβλήματα καὶ σύμβολα τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, τὰ βασιλικά ἐμβλήματα, ὡς καὶ πάσης ἀρχῆς καὶ τὰ θρησκευτικά σύμβολα· ἐπίσης αἱ δηλωτικαὶ πάντων αὐτῶν ὀνομασίαι καὶ παραστάσεις, ε') τὰ ἀντιβαίνοντα τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν, ς') τὰ περιέχοντα δηλώσεις ἢ παραστάσεις, αἱ ὁποῖαι προφανῶς δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ δημιουργοῦσι κινδύνους παραπλάνησεως, ζ') τὰ ἀποτελοῦντα παραποίησις ἢ ἀπομίμησιν νομίμων προδηλωθέντος καὶ μὴ διαγραφέντος σήματος, χρησιμεύοντος πρὸς διάκρισιν αὐτοῦ ἢ παρομοίου προϊόντος, η') ὀνόματα καὶ εἰκόνες τρίτων προσώπων καὶ συναινούντων ἐπὶ αὐτῶν.— 2. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δὲν εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν οἰονόμησις, τοῦ ὁμοίου ἢ κατάθεσις ἀντίκειται εἰς τὴν καλὴν πίστιν.

Ὁ μ ω ν υ μ ί α σ η μ ά τ ω ν

4. Ὄταν τὸ σῆμα ἀποτελῆται ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος τοῦ καταθέτου, τὸ αὐτὸ δὲ ὄνομα ἔχη κατατεθῆ ἤδη ὑπ' ἄλλου ὡς σῆμα διὰ τὰ αὐτὰ ἢ ὁμοειδῆ προϊόντα, δεόν νὰ προστεθῆ διακριτικόν τι πρὸς σαφῆ διάκρισιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ προηγούμενου.

Κ α τ ά θ ε σ ι ς

5. 1. Πρὸς κατάθεσιν σήματος ὑποβάλλεται δῆλωσις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τμημα ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας) μετὰ ἑξ ἀντιτύπων τοῦ σήματος, εἰς ἣν δὲ περιπτῶσιν τὸ πρὸς κατάθεσιν σῆμα ἀποτελεῖται ἐξ ὀρισμένης ἐγχρώμου συνθέσεως καὶ μετὰ τεσσάρων ἀντιτύπων αὐτοῦ, στερεοτύπου πλακός, καὶ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν πεντακοσίων (500) ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ γραμματίου καταθέσεως παρὰ τῷ ταμείῳ παρακαταθηκῶν καὶ δανείων ἐκ δραχμῶν τριακοσίων πενήκοντα (350) πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Ἡ δῆλωσις περιέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν Ἀθήναις.— 2. Ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων δὲν δύναται νὰ πρωτοκολληθῆ ἡ δῆλωσις, οὐδὲ νὰ συνταχθῆ ἡ κατωτέρω ἔκθεσις.— 4. Εὐθύς ἅμα τῇ ὑποβολῇ αὐτῆς ἡ δῆλωσις πρωτοκολλᾶται ἐν

εἰδικῶ βιβλίῳ, εἶτα δὲ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ. Ἡ ἔκθεσις περιέχει : α') τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως, β') τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοῦτου εἰσπραξέως τοῦ τέλους μετὰ μνεῖας περὶ καταθέσεως τῆς στερεοτύπου πλακός, γ') προσδιορισμὸν τοῦ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος πρὸς διάκρισιν τῶν ὁμοίων προσδιορίζεται τὸ σῆμα, δ') τὸ ὄνομα τοῦ δηλοῦντος καὶ τοῦ δικηγόρου εἰδικοῦ πληρεξουσίου του, ἐν ἣ περιπτώσει ἢ δῆλωσις γίνεται διὰ πληρεξουσίου καὶ ε') τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς προστασίας τοῦ σήματος.—4. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπικολλᾶται ἐν τῶν ἀντιτύπων τοῦ σήματος, ὑπογράφεται δὲ αὐτή, ὡς καὶ τὸ ἀντίτυπον, ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου του καὶ τοῦ τμηματάρχου τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, αὐτὸς δ' ἐννοεῖται ὅπου τοῦ λοιποῦ νόμου ἀναφέρεται ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης.

Κεφάλαιον Β'.—Διαδικασία

Δικαστήρια σημάτων

6. 1. Περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς δηλώσεως καταθέσεως ἀποφασίζουσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστώμενα δύο διοικητικὰ δικαστήρια, τὸ μὲν πρωτοβάθμιον, τὸ δὲ δευτεροβάθμιον.—2. Τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι τριμελές, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς παρέδρου πορὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας, ὡς προέδρου, ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἑνὸς βιομηχάνου.—3. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι πενταμελές, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς νομικοῦ συμβούλου τοῦ κράτους, ὡς προέδρου, ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἐξ ἑνὸς παρέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ἐκ δύο βιομηχάνων.—4. Τὰ ἀνωτέρω μέλη ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων (πλὴν τοῦ τμηματάρχου τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας) διορίζονται ἐπὶ διετεῖ θητεία κατὰ Δεκέμβριον μῆνα τοῦ ἔτους, ἐπιτρεπομένου τοῦ ἀναδιορισμοῦ αὐτῶν. Καὶ δὴ ὁ μὲν καθηγητὴς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ του καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ ὁ νομικὸς σύμβουλος μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ του, ἐπίσης νομικοῦ συμβούλου, διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Οἱ πάρεδροι τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, μετὰ δύο συναδέλφων αὐτῶν ὡς ἀναπληρωτῶν, διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ δὲ βιομηχάνοι διορίζονται ἐπὶ διετεῖ θητεία ὑπὸ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων

τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου τῶν ἐλλήνων βιομηχανῶν προτάσει τριπλασίων. Ἐν ἑλλείψει τῆς ἐνώσεως ταύτης οἱ βιομηχανοὶ μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἐξ ὑπαμοιβῆς ἀνά διετίαν ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου τῶν ἐλλήνων βιομηχανῶν προτάσει τριπλασίων. 5 Γραμματεῖς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύο ἐκ τῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν τοῦ ὑπουργείου τούτου, κεκτημένοι πτυχίον νομικῆς ἢ τῆς ἀνωτάτης σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν.

Δ ι α δ ι κ α σ ί α

* 7. 1. Τὰ δικαστήρια σημάτων ἐδρεύουσιν ἐν Ἀθήναις, συνεδριάζουσι δὲ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν τινὶ τῶν γραφείων, ὀριζομένῳ διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τοιχοκολλημένης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου.—2. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, τηροῦνται δὲ περὶ αὐτῶν πρακτικά. Τὰ δικαστήρια συνεδριάζουσι καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῶν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους καὶ γνωστοποιουμένας διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου. Ἡ συζήτησις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέματος καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ἢ τῆς ἐφέσεως. Τὸ ἔκθεμα τοιχοκολλᾶται πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, καὶ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν. — 3. Πρὸ πάσης συζήτησεως, ἐπιμελεῖα τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καλοῦνται οἱ διάδικοι, τῆς οἰκείας κλήσεως κοινοποιουμένης αὐτοῖς ἢ τοῖς ἀντικλήτοις τῶν πέντε πλήρεις ἡμέρας πρότερον, κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δὲ δικάσιμον ἢ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν κλητευθέντων διαδίκων. Τὸ δικαστήριον δύναται, τῇ αἰτίῃ τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς τακτὴν δικάσιμον. Ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν διαδίκων δὲν τεκμαίρεται ὁμολογία τοῦ δικαστηρίου δικάζοντος ὡς ἐάν ἦτο παρῶν ὁ διάδικος. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.— 4. Οἱ διάδικοι παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ δικηγόρου, καὶ δικαιοῦνται νὰ ἀνσπύξωσι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν καὶ νὰ ὑποβάλωσιν πᾶν χρήσιμον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποθέσεως τῶν στοιχείων ἢ ἐγγράφων. Τὸ δικα-

στήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψη τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων. — 5. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ὅνους δὲ νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημέναι. Ἡ μειοψηφία καταχωρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει. Αἱ ἀποφάσεις ἀπαγγέλλονται δημοσίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ συνεδρίᾳ, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. — 6. Τῶν δεχομένων τὸ σῆμα ἀποφάσεων περιλήψεις δημοσιεύονται ἐπιμελεῖα τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, ὑποχρεουμένου νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐν τῷ δελτίῳ ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Ἡ περιλήψις δέον νὰ περιέχῃ τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δηλοῦντος καὶ ἀναγραφὴν τοῦ προτόντος πρὸς διάκρισιν τοῦ ὁποίου προσρίζεται τὸ σῆμα, ὡς καὶ ἀπεικόνισιν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις δέον νὰ κοινοποιῶνται, ἐντολῇ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, ὡς καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου διαδίκου, πρὸς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν. — 7. Ὡς πρὸς τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν, τοὺς λόγους καὶ τὴν διαδοκασίαν τῆς ἐξαιρέσεως δικαστῶν, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — 8. Ἡ παράβασις διατάξεως ρυθμιζούσης τὴν διαδικασίαν ἐπάγεται ἀκυρότητα, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ παράβασις προὔξενῃσε βλάβην εἰς τὸν προτείνοντα αὐτὴν διαδίκον

Ἐ φ ε σ ι ς

8. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ὑπὸ παντὸς διαδίκου ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

Τ ρ ι τ α ν α κ ο π ῆ

9. Πᾶς τρίτος ἔχων ἐννομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἐμπορικόν ἢ βιομηχανικόν ἐπιμελητήριον τοῦ Κράτους, δύναται νὰ τριτανάκωψῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

Ἀ σ κ ῆ σ ι ς ἐ ν δ ῖ κ ω ν μ έ σ ω ν

10.—1. Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων ἀρχονται, προκειμένου μὲν περὶ ἀποφάσεων ἀπορριπτικῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διάδικον, τῶν δὲ λοιπῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ δελτίου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾗ δημοσιεύεται ἡ ὡς ἄνω περιλήψις τῆς προσαλλομένης ἀποφάσεως. Δύνανται ὅμως ταῦτα καὶ πρὸ αὐτῆς νὰ ἀσκηθῶσι.—2. Τὰ ἔνδικο μῆσα τῆς ἐφέσεως καὶ τριτανakoπῆς ἀσχοῦνται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ, ὅστις καταχωρίζει αὐτὰ εἰς ἴδιον δι' ἑκάτερον βιβλίον, συντασσομένης ἅμα τῇ καταθέσει πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ καταθέσαντος.—3. Ἐντὶ τῆς καταθέσεως τὰ ὡς ἄνω ἔνδικο μῆσα δύνανται νὰ ἀσκηθῶσι διὰ κοινοποιήσεως τοῦ οἰκείου δικογράφου πρὸς τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Οὗτος ἐντὸς τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως καταχωρίζει τὴν κοινοποιηθεῖσαν ἐφεσιν ἢ τριτανakoπὴν εἰς τὸ δι' ἑκατέραν ἐξ αὐτῶν τηρούμενον εἰδικὸν βιβλίον.—4. Τὰ δικόγραφα τῶν ἐνδίκων μέσων δεόν νὰ περιέχωσι : α') τὰ ὀνόματα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, β') σημειώσιν τῆς προσαλλομένης ἀποφάσεως, γ') πάντας τοὺς λόγους τῆς προσβολῆς αὐτῆς, δ') χρονολογίαν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του. —5. Πρὸ πάσης συζητήσεως ἐνδίκων μέσων ἢ αἰτήσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 15, 19 καὶ 21 κατατίθεται παράβολον δραχμῶν τριακοσίων, τοῦ ὁποίου διατάσσεται ἡ ἀπόδοσις ἐν παραδοχῇ τοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου ἢ αἰτήσεως, συνάμα δὲ προσάγεται γραμμάτιον καταθέσεως τοῦ ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων δραχμῶν μὲν πεντακοσίων πενήκοντα (550) προκειμένης συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, δραχμῶν δὲ τριακοσίων πενήκοντα (350) ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου.—6. Ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 7.—7. Ἐν τοῖς βιβλίοις καταχωρίσεως δικογράφων ἀναγράφεται : α') ὁ αὐθῆν ἀριθμὸς τοῦ δικογράφου, β') ἡ χρονολογία, καὶ γ') τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταθέσαντος.

Αἰτησεις ἀναιρέσεως

11. 1. Κατὰ τῆς τελεσιδίκου καταστάσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου σημάτων, ἐπιτρέπεται αἰτησις ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παρὰ παντὸς διαδίκου, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 42 τοῦ νόμου 3713/1929 ἀναφερομένους λόγους.—2. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς καταστῇ τελεσιδικὸς ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἢ, προκειμένου περὶ ἀποφάσε-

ως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀριζομένης διὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου 10 παρ. 1.—3. Ἡ αἴτησις κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Π α ρ έ μ β α σ ι ς

12. 1. Πᾶς τρίτος ἔχων ἔννομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἐμπορικόν ἢ βιομηχανικόν ἐπιμελητήριον, δύναται νὰ παρέμβῃ ἔκουσίως εἴτε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων σημάτων, εἴτε ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου Ἐπικρατείας.— Ἡ παρέμβασις ἀσκεῖται διὰ δικηγράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ ἢ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ κοινοποιουμένου τρεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.— Ἐν τῇ παρεμβάσει ἐκτίθενται οἱ λόγοι αὐτῆς.

Κ α τ α χ ῶ ρ ι σ ι ς

13. 1. Καταστάσης ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δηλώσεως καταθέσεως σήματος, ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης ὑποχρεοῦται ν' ἀναγράψῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως τῶν δηλώσεων καὶ κάτωθι τῆς ἐκθέσεως ἐάν ἐγένετο δεκτὸν ἢ ὄχι τὸ σῆμα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως. — 2. Περὶ τῶν δεκτῶν γενομένων σημάτων τηρεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου βιβλίον ἴδιον διὰ τὰ ἡμεδαπά καὶ ἴδιον διὰ τὰ ἀλλοδαπά, ἐν οἷς ἀναγράφονται πάντα τὰ ἐν ἀρθρῷ 5 καθοριζόμενα, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπικολλᾶται ἀντίτυπον τοῦ σήματος. Ἀτελὲς ἀντίγραφον περὶ τούτου παρέχεται τῷ καταθέτῃ τοῦ σήματος. — 3. Πάντα τὰ βιβλία σημάτων εἶναι δημόσια, ἀντίγραφα δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς καταχωρίσεων παρέχεται εἰς πάντα αἰτούντα.

Χ ρ ό ν ο ς ἐ ν ά ρ έ ε ω ω ς ἰ σ χ ύ ο ς
κ α τ α θ έ σ ε ω ς

14. Σῆμα γενόμενον δεκτὸν θεωρεῖται κατατεθὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως.

Δ ι α γ ρ α φ ῆ

15. 1. Τὸ σῆμα διαγράφεται κατόπιν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων σημάτων ἐπὶ τῇ αἰτήσει: α') τοῦ δικαιούχου, β') παντός ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, καὶ γ') παντός ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου, κατα τας ἐξῆς περιπτώσεις: αα') ὅταν ὁ δικαιούχος τοῦ σήματος δὲν

ἤθελε θέσει εἰς κυκλοφορίαν προϊόντα φέροντα τὸ σῆμα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ τίτλου ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως. Προκειμένου περὶ σημάτων, διακρινόντων φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα ἢ τριετία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ παρασκευῆς καὶ κυκλοφορίας ἀδείας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου. ββ') "Ὅταν ὁ δικαιούχος ἐπὶ ἐν ἔτος ἔπαυσε νὰ κυκλοφορῇ προϊόντα ἢ τὴν ἡμερησίαν ἢ τὸ περιοδικόν, φέροντα τὸ σῆμα. γγ') "Ὅταν ἢ ἐπιχειρήσεις διὰ τὰ προϊόντα, τὴν ἡμερησίαν ἢ τὸ περιοδικόν τῆς ὁποίας ἔχει κατατεθεῖ τὸ σῆμα ἔπαυσεν πρὸ ἐνὸς τοῦλάχιστου ἔτους νὰ λειτουργῇ. δδ') "Ὅταν τὸ σῆμα κατέστη κοινόχρηστον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ αἰτησίαι δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ πρὸ τῆς παρόδου δεκαπενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης καταθέσεως. εε') "Ὅταν τὸ κατατεθέν σῆμα ἀποτελῇ παραποίησιν ἢ ἀπομίμησιν διακριτικοῦ γνωρίσματος τοῦ αὐτοῦ ἢ παρομοίου προϊόντος, ὅπερ ἤδη πρὸ τῆς καταθέσεως εἶναι γνωστὸν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ περὶ διαγραφῆς αἰτησίαι ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μὲν ἔτους προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι, δύο δὲ ἐτῶν προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ δελτίου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς ἡμερησίου τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται περίληψις τῆς προσαλλομένης ἀποφάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι συγχρόνως τὰ προϊόντα μετὰ τοῦ κατατεθέντος σήματος ἔχουσι τεθεῖν πράγματι εἰς κυκλοφορίαν.—Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως περὶ διαγραφῆς ἀρχοῦνται ἀφ' ἧς αὐτῆ καταστῆ ἀμετάκλητος, μὴ χωρούσης οὔτε ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως, οὔτε ἐγκλήσεως διὰ τὸν πρὸ ταύτης χρόνον.—3. Διατασσομένης τῆς διαγραφῆς τοῦ σήματος, ὁ ἀρμοδῖος τμητάρχης ὑποχρεοῦται νὰ σημειώσῃ τὴν διαγραφὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκείας ἀποφάσεως ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀρθρον 13 παρ. 2 βιβλίου σημάτων καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ἐν περίληψει τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς ἡμερησίου τῆς Κυβερνήσεως.

Κεφάλαιον Γ'—Χρῆσις σήματος

Τρόπος χρήσεως

16. Τὸ σῆμα δύναται νὰ τίθεται ἐπ' αὐτῶν τούτων

τῶν ἀντικειμένων, τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν, τοῦ χάριτος ἀλληλογραφίας, τῶν τιμολογίων, τῶν τιμοκαταλόγων καὶ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου, ὅπερ χρησιμοποιεῖ ἡ ἐπιχείρησις.

* Ἴ δ ι α κ αὶ ἄ λ λ ὄ τ ρ ι α π ρ ο ῖ ὄ ν τ α .

17. 1. Τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται χρῆσις μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων προϊόντων τοῦ δικαιούχου αὐτοῦ.— Ὡς ἴδια θεωροῦνται καὶ τὰ προϊόντα τὰ κατὰ τὸ κύριον αὐτῶν μέρος κατασκευαζόμενα ἢ παρασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος, ἀπλῶς δὲ συναρμολογούμενα ἢ συμπληρούμενα ὑπ' ἄλλου.— 3. Ἐάν ἡ κατασκευὴ ἢ συναρμολόγησις ἢ συμπλήρωσις γίνεται ἐν χώρα διαφόρῳ ἐκείνης ἔνθα τὸ πρῶτον ἐχρησιμοποιήθη τὸ σῆμα, δεόν νὰ ἀναγράφεται κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον ὁ τόπος ἔνθα αὕτη γίνεται, ἑλληνιστὶ δὲ ἐάν γίνεται ἐν Ἑλλάδι.— 4. Ὁ μὴ παραγωγὸς τοῦ αὐτοῦ ἢ ὁμοίου προϊόντος δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ σήματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἀλλοτρίων προϊόντων, ὑπὸ τὸν ἕρον τῆς διατηρήσεως ἀθίκτου τοῦ τυχόν ὑπάρχοντος σήματος τοῦ παραγωγοῦ αὐτῶν.— Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει οὐδὲ συναινούντος τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται χρῆσις ἐπὶ ἀλλοτρίων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων.

Π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ὸ ς π ρ ο σ τ α σ ί α ς .

18. Διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ σήματος δὲν ἐμποδίζεται ἄλλος ὅπως χρησιμοποιῆ τὸ ὄνομα, τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν κατοικίαν, ὡς καὶ δηλώσεις περὶ τοῦ εἶδους, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου παραγωγῆς, περὶ τῆς ποιότητος, τοῦ προσορισμοῦ, τῆς τιμῆς ἢ τοῦ βάρους προϊόντος τινὸς ἢ ἐμπορεύματος ὁμοειδοῦς, ἐφ' ὅσον ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν δὲν γίνεται ἐν εἴδει σήματος.

Δ ι ἄ ρ κ ε ι α τ ῆ ς π ρ ο σ τ α σ ί α ς

19. 1. Ἡ προστασία τοῦ σήματος διαρκεῖ ἐπὶ δεκαετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐπαμένης τῆς καταθέσεως.— 2 Ἡ διάρκεια τῆς προστασίας δύναται ἐκάστοτε νὰ παρατείνεται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν διὰ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τέλους παρατάσεως ἐκ δραχμῶν (500) καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἢ εἰδικοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ.— 3. Ἡ ὑποβολὴ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως δεόν ὅπως γίνεται ἐντὸς τοῦ τελευταίου

ἔτους τῆς προστασίας.—4. Ἐάν προσηγήθη ἔμπροθέσμως τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως, ὁ ἀρμοδίος τμηματάρχης σημειοῖ τοῦτο ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως, προσυπογράφοντας καὶ τοῦ αἰτησάμενου τὴν παράτασιν.—5. Ἐάν δὲν προσηγήθη τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ τούτου ὀριζομένης προθεσμίας τὸ σῆμα διαγράφεται συντασσομένης πράξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου.—6. Ἡ παράτασις ἢ ἡ διαγραφὴ δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐπιμελεῖα τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου ἐν τῷ δελτίῳ ἐμπορικῆς καὶ καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.—7. Πᾶσα ἀμφισβήτησις μεταξύ τοῦ αἰτοῦντος τὴν παράτασιν τῆς προστασίας καὶ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, ὡς καὶ πᾶσα ἀντίρρσις ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὴν παρ. 5 διαγραφὴν, λύεται ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων Σημάτων τῆ αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Κεφάλαιον Δ.—Μεταβίβασις.

20. 1. Τὸ ἐπὶ τοῦ σήματος δικαίωμα εἶναι κληρονομητὸν καὶ μεταβιβαστὸν ἐν ζωῇ μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣν τοῦτο ἀφορᾷ.—2. Ἡ σύμβασις, ἢ ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν μεταβίβασιν μόνον τοῦ σήματος εἶναι ἀκυρὸς.—3. Ἡ μεταβίβασις χωρεῖ καὶ ἂν τὸ σῆμα ἀποτελῆται ἐξ ὀνόματος.—4. Ἐάν τὸ σῆμα ἔχη δηλωθῆ διὰ πλείονά ὁμοειδῆ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα, ἢ μεταβίβασις τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς ἕτερον ὡς πρὸς ἕν ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ σήματος, ἀποκλείει εἰς τὸν μεταβιβάσαντα τὴν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἶδη.—5. Ἡ μεταβίβασις ἔχει ἰσχύον ἀπέναντι τῶν τρίτων μόνον μετὰ τὴν καταχώρισιν αὐτῆς ἐν τῷ βιβλίῳ σημάτων καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς οἰκείας πράξεως καταθέσεως. Διὰ τὴν καταχώρισιν ταύτην ἀπαιτεῖται νὰ προσαχθῆ διπλότυπον εἰσπράξεως δραχμῶν πεντακοσίων (500).

Κ λ η ρ ο ν ο μ ι κ ῆ δ ι α δ ο χ ῆ.

21. 1. Ἐπὶ πλείονων κληρονόμων τὸ σῆμα περιέρχεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκεῖνους τῶν κληρονόμων, ὅστινες: α') τῇ βουλήσει τοῦ κληρονομουμένου, β') κοινῇ συναινέσει, ἢ γ') κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως συνεχίζουσι τὴν ἐπιχείρησιν.—2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ σῆμα παραμένει ἐν ἰσχύι μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως, δυναμένου νὰ χρησιμοποιοῖ αὐτό, ἐκεῖνου ἢ ἐκεῖνων, εἰς οὓς ἤθελεν ἐπιτραπῆ δικαστικῶς ἢ προσωρινῇ

συνέχισις τῆς ἐπιχειρήσεως.—3. Ὄταν ἡ ἐπιχείρησις συνεχίζεται ὑπὸ πλειόνων κληρονόμων, ἡ συνέχισις δεόν νά γίνεται ἀπὸ κοινοῦ.—4. Μὴ συνεχιζομένης ἢ διασπωμένης τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ σῆμα ἀποσβέννυται.—5. Γεννωμένης ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ ἐάν συνεχίζεται ἢ μὴ ἡ ἐπιχείρησις, ἀποφασίζουσι τὰ δικαστήρια σημάτων τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἑ τ α ι ρ ε ῖ α ι .

22. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 21 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ διαλύσεως ἑταιρείας,

Κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης ἐν πτωχεύσει.

23. Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ συνόλω αὐτῆς.—2. Ἐπὶ κατασχέσεως ἢ οἰκεία ἐκθεσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην καὶ καταχωρίζεται ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις.—3. Ἐπὶ πτωχεύσεως τοῦ δικαιοῦχου τοῦ σήματος, δύναται τοῦτο νά ἐκποιηθῆ, ἀλλὰ μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἣν συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσιν ἤτο προωρισμένον τὸ σῆμα.—4. Ὄταν τὸ σῆμα ἀποτελήται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ δικαιοῦχου δὲν χωρεῖ κατάσχεσις, οὔτε ἐκποίησης ἐν πτωχεύσει.

Κεφάλαιον Ε'.—Ἀστικὴ καὶ ποινικὴ προστασία

Ἀγωγή ἐπὶ παραλείψει ἢ ἀποζημιώσει.

24. Ὅστις χρησιμοποιεῖ σῆμα ἀνήκον εἰς ἄλλον δύναται νά ἐναχθῆ ἐπὶ παραλείψει ἢ ἀποζημιώσει ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρα.—Ἡ ἀγωγή ἐγείρεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, παραγράφεται δὲ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ πρῶτον ἢ παράνομος χρῆσις.

Π ρ ο σ ω ρ ι ν ἄ μ ἔ τ ρ α .

25. 1. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει πράξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον δύναται νά ζητήσῃ καὶ τὴν λήψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ δικατοχῆς διαφοραῖς.—
Ἐάν ὅταν ἡ αἰτήσις ἀπευθύνεται κατὰ τρίτου, καλεῖται πάντοτε καὶ ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας τὰ

προϊόντα φέρουσι τὸ προσβαλλόμενον σήμα, ἐὰν προκύπτῃ ἐξ αὐτοῦ τις εἶναι ὁδός.—3. Ἀρμόδιος εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα, ὅταν ἐν αὐτῇ ἔχη τὴν κατοικίαν του καὶ ὁ αἰτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα, ἄλλως ἀρμόδιος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ ἐδρεύει ἡ ἐπιχείρησις, ὁσάκις ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται καὶ κατὰ τοῦ κυρίου αὐτῆς.—4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἐφετῶν ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ παρεκτεινομένης λογῶ ἀποστάσεως.—5. Ὁ Πρόεδρος διὰ τῆς ἀποφάσεώς του, δύναται νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν περιγραφὴν εἴτε τὴν κατάσχεσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν περαιτέρω κυκλοφορίαν αὐτῶν, ὀφείλει ὅμως νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς, οὐχὶ μικροτέραν τοῦ ἐνὸς μηνός.—6. Ὁ Πρόεδρος, παρέχων τὴν ἄδειαν, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, ὡς καὶ νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονα πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων τῶν φερόντων τὸ σήμα, ὅτινος ἐπετράπη ἡ κατάσχεσις καὶ τὴν σύνταξιν τῆς περιγραφῆς.

Ποιναι.

26. 1. Τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν αὐτῶν, α') ὁ παραποιήσας σήμα ἢ ποιησάμενος ἐν γνώσει χρῆσιν παραποποιημένου σήματος. β') Ὁ θέσας ἐπὶ προϊόντων ἐπιχειρήσεως του ἢ ἐπὶ ἀντικειμένων του ἐμπορίου του ἐν γνώσει ἀλλότριον σήμα. γ') Ὁ ἄνευ παραποιήσεως ἀπομιμηθεὶς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀγοραστῶν ἀλλότριον σήμα, ἢ ποιησάμενος χρῆσιν ἐν γνώσει τοιοῦτου σήματος. δ') Ὁ ἐν γνώσει πωλήσας ἢ ἐκθέσας πρὸς πώλησιν ἢ κυκλοφορίαν προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα φέροντα σήμα, ἀποτελοῦν παραποίησιν ἢ ἀπομίμησιν ἀλλοτρίου σήματος. ε') Ὁ ποιούμενος χρῆσιν σήματος κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρ. 17. στ') Ὁ χρησιμοποιῶν καὶ ἄνευ καταθέσεως ὡς σήματα ἐμβλήματα καὶ σύμβολα ἐκ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἀρθ. 3 ἀναφερομένων.— 2. Αἱ ποιναὶ αἱ ἀπαγγελλόμεναι ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου δύνανται νὰ αὐξηθῶσι μέχρι τοῦ διπλασίου ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς.

Ἀσκησις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς

27. Ἡ ποινικὴ ἀγωγή διὰ μὲν τὰς περιπτώσεις α', β', γ' καὶ δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 26 ἀσκεῖται κατ' ἔγκλησιν καὶ διὰ πράξεις γενομένας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σήματος τοῦ ἐγκαλουόντος, διὰ δὲ τὰς περιπτώσεις ε' καὶ στ' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 26 καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐκδικάζεται δὲ παρά τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν.

Δημοσίευσις ποινικῶν ἀποφάσεων.

28. Τὸ πλημμελειοδικεῖον διατάσσει τὴν ἐν περιλήψει καταχώρησιν πάσης καταδικαστικῆς περὶ σήματος ἀποφάσεως δαπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος εἰς δύο ἐφημερίδας ἐκδοδομένας ἐν Ἀθήναις, ὅταν τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθῃ αὐτόθι, μίαν δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ μίαν τοῦ τόπου τελέσεως, ἢ ἐν ἔλλειψει αὐτῆς εἰς μίαν τῆς πλησιεστέρας πόλεως, ὅταν τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθῃ ἀλλοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Ἀφαίρεσις καὶ καταστροφὴ
κατασχεθέντων σημάτων.

29. 1. Τὸ πλημμελειοδικεῖον διατάσσει τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν τυχόν κατασχεθέντων σημάτων.— 2. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ σῆμα δὲν δύναται νὰ καταστραφῇ ἀνευ τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ εὐρίσκεται ἐπιτεθειμένον, τὸ πλημμελειοδικεῖον δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ διατάξῃ καὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὴν καταστροφὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.— 3. Τὴν ἀφαίρεσιν ἢ καταστροφὴν αὐτῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὸ δικαστήριον καὶ ἐν περιπτώσει ἀθώωσης τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ὑφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Ἀρμοδιότης τακτικῶν δικαστηρίων.

30. Τὰ τακτικὰ δικαστήρια οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἔχουσιν ὅπου καθίστανται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀρμόδια τὰ δικαστήρια σημάτων. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων σημάτων εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρχήν.

Κεφάλαιον ΣΤ'.—Συσκευασίαι.

Προϋπόθεσις προστασίας.

31. Ὡς σῆμα προστατεύεται καὶ ἡ συσκευασία τοῦ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν εἶναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταθέσεως τόσον γνωστὴ ἐκ δημοσιευομένων περιγραφῶν ἢ σχεδίων ἢ ἐκ δημοσίας χρησιμοποίησεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὥστε νὰ καθισταται δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῆς παρὰ προσώπου εἰδικοῦ.

Κ τ ῆ σ ι ς δ ι κ α ι ῶ μ α τ ο ς .

32. 1. Τὸ ἐπὶ τῆς συσκευασίας δικαίωμα γεννᾶται διὰ τῆς καταθέσεως αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ καταθέτου, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι ὁ δημιουργὸς ταύτης ἢ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς διάδοχος τοῦ δημιουργοῦ.—2. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς κατάθεσιν τῆς συσκευασίας ὁ καταθέτης θεωρεῖται ὡς δημιουργός.

Προστασία τοῦ δημιουργοῦ.

33. Ἐάν ἡ συσκευασία ἐδηλώθῃ παρὰ προσώπου μὴ δικαιουμένου πρὸς τοῦτο, ἐκεῖνος εἰς τὴν πνευματικὴν δημιουργίαν τοῦ ὁποῦ ὀφείλεται αὕτη, ἢ ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς τούτου διάδοχος, δύναται ν' ἀξιῶσθαι ὡς μὴ γίνῃ δεκτὴ πρὸς κατάθεσιν ἢ ὡς σῆμα δηλωθεῖσα συσκευασία, ἀσκῶν ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 8, 9 καὶ 11 ἐνδικοῖς μέσοις, ἐάν δὲ ἔχη χωρῆσαι καταχώρισιν ταύτης, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διαγραφὴν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

Προστασία.

34. Ἐπὶ συσκευασιῶν ἰσχύουσιν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Κεφάλαιον Ζ.—Εἰδικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄ λ λ ο δ α π ἄ σ ῆ μ α τ α .

35. 1. Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχοντες ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐγκατάστασιν δύναται νὰ προστατευθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐάν εἰς τὴν πολιτείαν ἐνθα εἶναι ἐπαγγελματικῶς ἐγκατεστημένοι προστατεύωνται τὰ σήματα αὐτῶν καὶ ὑφίσταται ἐν αὐτῇ ἀμοιβαιότης διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐλ-

ληνικῶν σημάτων καθιερωμένη διὰ διεθνoῦς συμβάσεως ἢ δι' ἀνταλλαγῆς κυβερνητικῆς δηλώσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας.—2. Πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς προστασίας ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτεῖται ἡ συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατάθεσις τοῦ σήματος, διὰ τὴν ὁποῖαν πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 στοιχείων προσαπαιτοῦνται καί: α') Ἀπόδειξις τῆς ἀρμοδίας ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς ὅτι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας, ἐνθα εὑρίσκεται ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐγκυρία τοῦ αἰτοῦντος προστατεύεται τὸ σῆμα τοῦ ὁποῦοι ζητεῖται ἢ ἐν Ἑλλάδι κατάθεσις. Ἡ ἀπόδειξις αὐτῆς δέον νὰ ἀναγράφῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτείας προστασίας τοῦ σήματος, εἰς περίπτωσιν δὲ σήματος ἔχοντος ὠρισμένην ἐγχρωμον σύνθεσιν δέον νὰ φέρῃ ἐπικεκολλημένον ἢ ἐπισυνδεδεμένον τὸ σῆμα κατὰ τὴν ὠρισμένην ἐγχρωμόν του σύνθεσιν, β') Εἰδικὸν πληρεξούσιον ἔγγραφον κεκυρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, περιέχον καὶ δήλωσιν περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Ἀθῆναις δικροστηρίων. Ἡ δήλωσις αὕτη δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ καὶ διὰ πράξεως τοῦ πληρεξουσιοῦ τοῦ αἰτοῦντος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου.—3. Παντὸς κατὰ τὴν κατάθεσιν προσαγομένου ξενογλώσσου ἔγγραφου κατατίθεται καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασιν, κεκυρωμένη παρὰ προσώπου ἔχοντος κατὰ νόμον δικαίωμα τοιαύτης μεταφράσεως. — 4. Ἡ προστασία τοῦ ἐν Ἑλλάδι καταθέντος ἀλλοδαποῦ σήματος παύει αὐτοδικαίως ἐν Ἑλλάδι, ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας προστασία αὐτοῦ.

Δελτίον ἐμπορικῆς

καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας.

36. 1. Πᾶσαι αἱ δημοσιεύσεις, αἱ γινόμεναι διὰ τοῦ ἐπισήμου δελτίου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, θὰ γίνωνται ἐφεξῆς δι' εἰδικoῦ τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδιδομένου κατὰ δεκαπενθήμερον ὑπὸ τὸν ὀνότιλον «Δελτίον ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας». — 3. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 118 Σεπτεμβρίου 1924 διατάγματος «Ἐπίσημον Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας» παύει ἐκδιδομένον.

37. [Παραλείπεται ὡς ἐπουσιῶδες].

38. [Παραλείπεται ὡς περιέχον μεταβατικὰς διατάξεις].

Σχετικοί πρὸς τὸν Ν. 1998/39 εἶναι καὶ οἱ :

Ν. Δ. «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐν ταῖς συναλλαγαῖς τῆς συνάψεως συμβάσεως κατὰ τὸ σύστημα «boule de neige» τῆς 16]18 Σεπτεμβ. 1926.

Ν. 2527]1920 «περὶ διπλώματος εὐρεσιτεχνίας».

Ν. 2989]1922 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 6/19 Νοεμ. διεθνοῦς συμβάσεως πρὸς Ἴδρυσιν κεντρ. γραφείου διπλωμ. εὐρεσιτεχνίας».

Ἄλλοι Νόμοι ὕλης ἐμπορικῆς δικαίου εἶναι καὶ οἱ :

Ν. 6113]1934 «περὶ πιστοποιητικῶν καταμετρήσεως πλοίων».

Ν. Δ. 1]20 Ἰουνίου 1920 «Σύμβασις περὶ καταμετρήσεως πλοίων».

Α. Ν. 19 Νοεμβρίου 1935 «περὶ ρυμουλκίσεως ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης».

Ν. Δ. 2/11 Νοεμβρίου 1935 «περὶ ἀναστολῆς τοῦ ἄρθ. 14 Ν. 2190/1920».

Α. Ν. 1086]1938 Διεθνῆς σύμβασις «περὶ ἀσφαλείας ἀνθρώπινης ζωῆς ἐν θαλάσῃ».

Α. Ν. 1150]1938 «περὶ πλοηγικῆς ὑπηρεσίας».

Α. Ν. 1579]1939 «τροποποιήσεις τινες τοῦ Ν. 184/1914

Α. Ν. 1953]1939 «τροποποιήσεις τοῦ Ν. 1150/1938».

Ν. 4003]1929 «κύρωσις διεθνοῦς συμβάσεως περὶ καταμετρήσεως πλοίων».

Ν. 4112]1929 «περί συστάσεως ύποθήκης επί μηχανών ή άλλων έγκαταστάσεων».

Ν. 4195]1929 «άθέμιτος άνταγωνισμός έπιβατηγών πλοίων».

Ν. 4442]1929 «περί στρατιωτικών εισφορών, έπιτάξεων και ναυλώσεων».

Ν. Δ. 15 'Απριλίου 1929 «περί έκδικάσεως χρηματιστηριακών διαφορών».

Ν. 4479]1930 «σύμβαισις περί καταμετρήσεως πλοίων».

Δ. 16]22 'Ιανουαρίου 1930 «Δελτίον άνωνύμων εταιρειών».

Δ. 13 Αύγουστου 1930 «περί ναυτικών άτυχημάτων».

Δ. 25]30 'Οκτωβρίου 1930 «περί άθεμίτου άνταγωνισμού έπιβατηγών πλοίων».

Ν. 5304]1932 «προστασία έπιβατηγού ναυτιλίας».

Δ. 26 'Ιανουαρίου 1932 «προστασία έπιβατηγού ναυτιλίας».

Ν. 5469]1932 «περί παροχής άδειας συνάψεως συναλλαγών έν τῷ χρηματιστηρίῳ».

Ν. 5841]1933 «περί συγκρούσεως πλοίων».

Β. Δ. 28 'Απριλίου 1939 «τροποποιήσεις του νόμου 1150/1938».

Β. Δ. 20]27 Δεκεμβρίου 1939 «περί έκτελέσεως Α. Ν. 1998/1939».

Α. Ν. 2525/1940 «περί Ναυτικού 'Απομαχικού Ταμείου».

Α. Ν. 2773/1941 «περί ναυτικών άτυχημάτων».

Ν. Δ. 20/1941 «τροποποιήσεις Ν. 1150/1938 «περί πλοηγικῆς ύπηρεσίας».

Ν. Δ. 1576/1942 «τροποποιήσεις Ν. 1150/1938».

Ν. 585/1943 «περί έγγραφῆς ύποθηκῶν κατά παρέκκλι-
σιν τῶν άρθρ. 245 καί 252 Ε. Ν.».

Ν. 655/1943 «τροποποιήσεις 1150/1938».

Ν. 91/1946 «περί ναυτικών άτυχημάτων».

Ν. 567/1948 «περί φορολογίας μηχανημάτων πλοίων».

Ν. 572/1948 «περί ναυτικῆν ύποθήκης καί ένεχύρου
ἐπί τῶν άλιευτικῶν καί σπογγαλιευτικῶν πλοίων».

Ν. 2527/1920 «περί διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας»,

Ν. 2993/1922 «περί μεταβιβάσεως καί ύποθηκέυσεως εἰς
άλλοδαπούς Έλληνικῶν πλοίων καί πλωτῶν ναυπηγη-
μάτων».

Νέος ποινικός νόμος τῆς 17/17 Αύγουστου 1950

* Άρθρον 398. Χρεωκοπία. Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον
ένος έτους τιμωρεῖται ὁ ὑπαίτιος δολίας κατὰ τοὺς ὅρους
τοῦ έμπορικοῦ νόμου χρεωκοπίας, μὲ φυλάκισιν δὲ τὸ
πολύ δύο έτῶν ὁ ὑπαίτιος άπλής χρεωκοπίας.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

Α'. ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- Β. Διάταγμα τῆς 19 Ἀπριλίου 1835 «περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου». σελ. 5—6
- Β. Διάταγμα τῆς 16|17 Ἰουνίου 1911 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Ν. ΨΛΣΤ, ΓΦΘΔ, ΓΧΘ, ΓΧΙΖ». 6
- Β. Διάταγμα τῆς 2/14 Μαΐου 1835 «περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων». 6—8

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Τμῆμα πρῶτον

Περὶ ἐμπόρων ἄρθρ. 1—7

Τμῆμα δεύτερον

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων 8—17

Τμῆμα τρίτον

Περὶ ἐταιριῶν. Μέρος πρῶτον 18—50

Μέρος Δεύτερον

Περὶ τῶν μεταξὺ συνεταίρων διαφορῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν 51—64

Τμῆμα τέταρτον

Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων 65—69

---

* Οἱ ἀριθμοὶ ἐφ' ὅσον δὲν προτάσσεται τὸ γράμμα σ. παραπέμπουσιν εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ ἐμπ. νόμου.

Τμήμα πέμπτον		
ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΟΛΛΥΒΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΙΤΩΝ		
Μέρος Πρώτον		
Περί Χρηματιστηρίου		
"Αρθρ. 70—72 (κατηργ. διά Ν. 1308/1918)		
Μέρος Δεύτερον		
Περί κολλυβιστών και μεσιτών άρθρ. 73—89 (κατηργήθη διά Ν. 1308/1918)		
Τμήμα ἕκτον		
Περί παραγγελιοδόχων. Μέρος πρώτον		
Περί παραγγελιοδόχων ἐν γένει		90—94
Μέρος Δεύτερον		
Περί τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων τὴν		
διά γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν άρθρ. 95—101		
Μέρος Τρίτον		
Περί τοῦ ἀγωγιάτου		ἄρθρ. 102—107
Τμήμα ἑβδόμον		
Περί ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως		ἄρθρ. 108
Τμήμα ὄγδοον		
Περί συναλλαγματικῆς, περὶ τοῦ		
εἰς διαταγὴν γραμματίου καὶ		
περὶ παραγραφῆς		
		ἄρθρ. 109—188
'Αντικατεστάθησαν διά τοῦ Ν. 5325/1932 πραγμα-		
τευσομένου περὶ τῶν ἐξῆς κεφαλαίων: Κεφάλαιον α' περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου συναλλα-		
γματικῆς		
Κεφ. β' περὶ ὀπισθογραφῆσεως	σελ.	24 - 20
Κεφ. γ' περὶ ἀποδοχῆς	σελ.	26 - 28
Κεφ. δ' περὶ τριτεγγυήσεως	σελ.	28 - 30
» ε' » λήξεως	σελ.	31
» στ' » πληρωμῆς	σελ.	30 - 33
» ζ' » ἀναγωγῆς ἑλλείψει ἀποδοχῆς καὶ ἑλλείψει πληρωμῆς	σελ.	32 - 33
Κεφ. η' Περί παρεμβάσεως	»	33 - 37
» θ' » πλειόνων ἀντιτύπων καὶ ἀντιγράφων	»	38 - 40
» ι' » ἀλλοιώσεων	»	40 - 41
» ια' » παραγραφῆς	»	41
» ιβ' » γενικαὶ διατάξεις	»	40 - 41
		42

	Τίτλος II	
Περὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν		σελ. 42 - 44
	Τίτλος III	
Εἰδικαὶ διατάξεις		• 44 - 47
	Τίτλος IV	
Διατάξεις ἰδιωτικοῦ διεθνoῦς δικαίου		• 47 - 48
	Τμήμα ἕνα τoν	
Περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως		
Κεφ. Α' Γενικαὶ διατάξεις	ἄρθρ. 189—195	
• Β' Περὶ τῶν κατὰ ζημιῶν ἀσφαλίσεων	• 196—220	
• Γ' • τῶν ἀσφαλίσεων ἐπὶ τῆς ζωῆς	ἄρθρ. 221—226	

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

Τίτλος πρῶτος. Περὶ τῶν πλοίων, τῆς πλοιοκτησίας καὶ τῆς ναυτικῆς πίστεως.	
Κεφ. Α' Περὶ τῶν πλοίων καὶ τῆς πλοιοκτησίας	ἄρθρ. 226-232
Κεφ. Β' Περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως	ἄρθρ. 233-238
• Γ' Περὶ τῶν ναυτικῶν προνομίων	• 239-242
Κεφ. Δ' περὶ ναυτικῆς ὑποθηκῆς	ἄρθρ. 243 - 262
• Ε' περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων	ἄρθρ. 263 - 277

Τίτλος II

Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν καὶ περὶ συμπλοιοκτησίας	
Κεφ. Α' περὶ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν	ἄρθρ. 278 - 289
Κεφ. Β' περὶ συμπλοιοκτησίας	290 - 309

Τίτλος III

Περὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος	
Κεφ. Α' περὶ τοῦ πλοιάρχου	ἄρθρ. 310-336
Κεφ. Β'. Περὶ τοῦ πληρώματος	ἄρθρ. 337-367

Τίτλος IV

Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς ναυλώσεως	
Κεφ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις	ἄρθρ. 368-375
• Β'. Περὶ τῆς φορτωτικῆς	• 376-382

Κεφ. Γ'.	»	του ναύλου	ἄρθρ.	383-405
» Δ'.	»	τῶν ἐπιβατῶν	»	406-417

Τίτλος V

Κεφ. Α'.	Περὶ τῶν ἀβαριῶν καὶ τῆς συνεισφορᾶς	ἄρθρ.	418-422
» Β'.	» τῆς συνεισφορᾶς	»	423-435

Τίτλος VI

Περὶ τῶν ἐκ συγκρούσεως πλοίων ζημιῶν	ἄρθρ.	436-442
---------------------------------------	-------	---------

Τίτλος VII

Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιθαλασσίου ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαιρέσεως ἀπαιτήσεων	»	443-450
---	---	---------

Τίτλος VIII

Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου	»	451-462
---------------------------	---	---------

Τίτλος IX

Περὶ τῆς κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς θαλασσοπλοΐας ἀσφαλίσεως			
Κεφ. Α'.	περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν συμβαλλομένων	ἄρθρ.	463-491
Κεφ. Β'.	περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως	»	492-506

Τίτλος X

Περὶ ἀπαρδέκτου καὶ παραγραφῶν	»	507-516
--------------------------------	---	---------

Τίτλος XI

Περὶ πλοιαρίων, ρυμουλκῶν καὶ ποταμοπλοίων	ἄρθρ.	517-520
Μεταβατικαὶ διατάξεις	»	521-524

BIBLION TRITON

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ πτωχεύσεως	ἄρθρ.	525	
Κεφ. Α'.	Περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς κλπ.	ἄρθρ.	526-541
Κεφ. Β'.	Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ	»	542-543
» Γ'.	» ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων»	»	544-548
» Δ'.	» τῶν συνδίκων		
Τμῆμα πρῶτον. Γενικαὶ διατάξεις	ἄρθρ.	549-556	
» δευτέρον. Περὶ τοῦ ἔργου τῶν συνδίκων	ἄρθρ.	557-568	
» τρίτον. » ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς	ἄρθρ.	569-573	

- Τμήμα τέταρτον. Περί πωλήσεως τῶν ἐμπορευμά-
των κλπ. ἄρθρ. 574-580
- Τμήμα πέμπτον. Περί συντηρητικῶν μέτρων ἄρθ. 581
- Τμήμα ἕκτον. Περί ἐξελεγχέως τῶν πιστώσεων
ἄρθρ. 582-596
- Κεφ. Ε' περί τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως
- Τμήμα πρῶτον. Περί τῆς συγκαλέσεως τῶν πιστω-
τῶν ἄρθρ. 597 - 600
- Τμήμα δεύτερον. Περί συμβιβασμοῦ. Α' περί καταρ-
τίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἄρθρα 600-609
- Β' περί τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ συμβιβασμοῦ ἄρθρ.
610-613
- Γ' περί τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας συμ-
βιβασμοῦ ἄρθρ. 614
- Δ' περί ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ
ἄρθρ. 615-624
- Τμήμα τρίτον. Περί τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν
ἄρθρ. 625-636
- Τμήμα τέταρτον
- Περί τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως
ἐνεκεν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας
ἄρθρ. 637-638
- Περί τῶν πιστωτῶν διαφόρων κατηγοριῶν κ.λ.π.
- Τμήμα πρῶτον. Περί συνοφειλητῶν καὶ ἐγγυητῶν
ἄρθρ. 639-643
- Τμήμα δεύτερον. Περί τῶν δι' ἐνεχύρου ἢ διὰ
προνομίου ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐξησφαλισμένων
πιστωτῶν ἄρθρ. 644-647
- Τμήμα τρίτον. Περί δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθη-
κων δανειστῶν ἄρθρ. 648-652
- Τμήμα τέταρτον. Περί τῶν δικαιωμάτων τῆς γυ-
ναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἄρθρ. 653-659
- Περί τῆς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομῆς καὶ ἐκ-
καθαρίσεως τῶν κινητῶν ἄρθρ. 660-664
- Περί τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύ-
σαντος ἄρθρ. 665-667
- Περί διεκδικήσεως " 668-673
- Περί ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτω-
χεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἄρθρ. 674-677

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περί χρεωκοπίας

- Κεφ. Α'. Περί ἀπλῆς χρεωκοπίας ἄρθρ. 678-683
- * Β'. * δολίης χρεωκοπίας * 684-686
- * Γ'. * κακούργημάτων καὶ πλημμελημά-
των πραττομένων ἐν πτωχεύσει παρ' ἄλλων
παρὰ τὸν πτωχεύσαντα ἄρθρ. 687-693

Κεφ. Δ'. Περὶ διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περι-
πτώσει χρεωκοπίας ἄρθρ. 694-695

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ ἀποκαταστάσεως ἄρθρ. 696-707

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Διάταγμα τῆς 14 Νοεμβρίου 1836. «περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας»	σελ. 175-180
N. ΒΥΙΗ «περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν» τῆς 10/13 Ἀπριλίου 1896	» 181-191
B. Β.Δ. τῆς 10/17 Ἰουλίου 1910 «περὶ νηολογίων, ναυτικῶν ὑποθηκολογιῶν κ.λ.π.»	» 191-196
N. ΓΩΠΣΤ (3886) 1911 «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτ. 1910 δύο διεθνῶν συμβάσεων μεταξὺ... περὶ συγκρούσεως πλοίων κλπ.»	» 197-203
N. 146 τῆς 26 Δεκεμ. 1913/17 Ἰανουαρ. 1914 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ»	» 203-210
N. 184/1914 «περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων	» 211-215
N. 1023/1917 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως»	» 216-227
N. 2190 τῆς 5/30 Ἰουνίου 1920 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν»	» 227-256
N. 5076 τῆς 30 Ἰουνίου/17 Ἰουλίου 1931 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν καὶ τραπεζῶν»	» 256-265
N. 5261/1931 «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἐταιριῶν»	» 266-267
N. Διάτ. τῆς 17 Ἰουλίου - 13 Αὐγ. 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν»	» 267-283
Νομ. Διάτ. τῆς 2/10 Νοεμβρίου 1923 «περὶ χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων»	» 284-291
N. 3632/1928 «περὶ χρηματιστηρίου ἀξιῶν»	» 292-316
N. 5960/1933 «περὶ ἐπιταγῆς»	» 316-332
A. N. 1998/1939 «περὶ σημάτων»	» 332-346
Διάφοροι εἰδικοί Ἐμπορικοὶ Νόμοι	» 347-349

Β' ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ

Οι ἀριθμοὶ δεικνύουν τὰ ἄρθρα.

Ὅπου ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς σελίδας, τοῦ ἀριθμοῦ προτάσσεται τὸ γράμμα σ.

- Ἀβαρία** 97, 102, 418 ἐπ.
— εἶδη 418.
— κοιναὶ 419, 420, 421.
— μερικαὶ 422.
— συνεισφορά 423—435.
— τίς ὑφίσταται τὰς μερικὰς ἀβαρίας 423 ἐπ.
— ἀπώλεια ἐμπορευμάτων τεθέντων ἐν λέμβοις 428
— ἀνάκτησις ἐκβληθέντων πραγμάτων 429.
— τί συνεισφέρει τὸ πλοῖον 430, 431.
— κανονισμὸς γένους, εἰδους καὶ ποιότητος συνεισφερομένων ἐμπορευμάτων 432.
— ἔγγραφος ἔκθεσις τοῦ πλοιάρχου 433.
— πῶς γίνεται ἡ περιγραφή ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν 434.
— προνόμιον πλοιάρχου καὶ πληρώματος ἐπὶ ἐμπορευμάτων 435.
ἀγορὰ καὶ πώλησις 108.
ἀγωγιαστήριον 92, 96, 100, 101.
ἀγωγιάτης 102—107.
— εὐθύνη 102—104.

ἀθέμιτος ἀνταγωνισμὸς σ. 203.

ἀλλοίωσις (κειμένου συναλλαγματικῆς) σ. 41.

ἀναγωγή ἐλλείπει ἀποδοχῆς (συναλλαγματικῆς) σ. 33.

ἀναγωγή ἐλλείπει πληρωμῆς (συναλλαγματικῆς) σ. 33.

ἀναδημοσίεσις κειμένου ἐμπορικοῦ νόμου σελ. 6.

ἀνακοπὴ κατὰ τῆς διαδικασίας ἐκτελέσεως ἐπὶ πλοίων 276.

ἀνήλικοι 3, 63.

— χειράφεται 2, 6.

ἀνώνυμα χρεώγραφα σ. 280

ἀνώνυμος ἔταιρία 29, 30, 37 σ. 227 ἐπ., σ. 256.

— Διοικ. Συμβούλιον 31, 32 σ. 236 ἐπ.

— μετοχαὶ 34, 36 σ. 234.

— σύστασις 37, 40, 45.

— καταστατικόν σ. 227.

— ἐπωνυμία σ. 229.

— ἔδρα σ. 229.

— κεφάλαιον σ. 229, ἀδεη-

σις σ. 229, 233.

— Γενικαὶ συνελεύσεις σ. 238 ἐπ.

— ἐλεγκταὶ σ. 242 ἐπ.

— βιβλία σ. 244 ἐπ.

- ισολογισμός σ. 244 ἐπ.
- διάλυσις σ. 248 ἐπ.
- ἐκκαθάρισις σ. 248 ἐπ.
- ἀλλοδαπαὶ ἄνων, ἐταιρῆται σ. 250.
- ἐποπτεία σ. 250.
- ποινικαὶ διατάξεις σ. 250 ἐπ., σ. 283.
- συγχώνευσις ἄνωνόμων ἐταιρειῶν σ. 266.
- εἰδικαὶ διατάξεις ἄνων. ἐτ. σ. 267 ἐπ. σ. 278 ἐπ.
- κατάθεσις χρημάτων καὶ χρεωγράφων σ. 268.
- κατάθεσις ἀναπαλλοτριωτος σ. 266.
- μεταβίβασις ὀνομαστικῶν μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν σ. 270.
- σύμβασις τραπεζικῆς ἐνεγγυοῦ πιστώσεως σ. 271.
- περὶ ἐνεχύρου σ. 273.
- περὶ ὑποθήκης σ. 276.
- περὶ δικαιογράφων εἰς τὸν κομιστὴν καὶ εἰς διαταγὴν σ. 279 ἐπ.
- περὶ ἄνωνόμων χρεωγράφων σ. 280 ἐπ.
- δικονομικαὶ διατάξεις σ. 281 ἐπ.
- ἔρμηνεα διατάξεων ἄν. ἐταιρ. σ. 278, σ. 283.

ἀντίγραφα (συναλλαγματικῆ) σ. 41.

ἀντίτυπα (πλείονα ἐπὶ συναλλαγματικῆς) σ. 49.

ἀπαγόρευσις νόμιμος σ. 9.

ἀπαράδεχτον καὶ παραγραφὴ 507—516.

- ἀγωγή κατὰ πλοίαρχου 507.
- ἐπιφύλαξις 507, 508.
- βεβαίωσις καταστάσεως μεταφερομένων πραγμάτων 508.

- κομιστῆς φορτωτικῆς διὰ λογαριασμόν τρίτου 509.
- παραγραφὴ δεκαετῆς 510 (βλ. καὶ λέξις παραγραφῆ).
- παραγραφὴ τριετῆς 511.
- „ ἐνιαυτοῖα 512.
- „ κατ' ἀνικάνων ἢ περιορισμένης νομικῆς ἱκανότητος 513.
- παραγραφὴ ἀπαιτήσεως ἀνηκούσης εἰς κληρονομίαν 514.
- παραίτησις ἀπὸ δικογράφου ἀγωγῆς σ. 515.
- παραγραφὴ διεκδικήσεως πλοίου 516.

ἀπογραφή 9.

ἀπόδειξις 12, 108.

ἀρμοδιότης ἐμποροδικεῶν σ. 6.

ἄρωγῆ ἐπιθαλάσσιος 443—450.

ἀστυνομία τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας σ. 175 καὶ σ. 180.

ἀσφάλις (χερσαία) ὀρισμός 189.

- ἀσφαλιστήριον (περιεχόμενον) 192.
- παραγραφὴ ἀγωγῆς ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως 195.
- ἀσφάλις κατὰ ζημιῶν 196.
- ἀσφάλις κατὰ ζημιῶν δι' ὑπερβολικόν ποσόν 201.
- ψευδεῖς ἢ πεπλανημέναι δηλώσεις 202.
- ἀσφάλις ἀνυπάρκτων ἢ παυσάντων κινδύνων 203.
- μεταβολὴ ἢ ἐπίτασις κινδύνων 205.
- πτώχευσις 206.
- κανονισμός ἀποζημιώσεως 206.

- φερεγγυότητος ὀφειλέτου 212.
  - κατὰ τοῦ πυρός 213.
  - μισθωτικοῦ κινδύνου 217
  - προϊόντων γῆς 218.
  - μετακομιζομένων πραγμάτων 219.
  - ἐπὶ τῆς ζωῆς 221.
- ἀσφάλις** **θαλασσία** 190 καὶ 463 ἐπ.
- ἀσφαλιστήριον 464.
  - ἀντικείμενον ἀσφαλίσεως 465,
  - περιπτώσεις ἀκυρότητος θαλασσίας ἀσφαλίσεως 466.
  - πλείονες ἀσφαλίσεις 467.
  - ἐν καιρῷ πολέμου 468.
  - διαρκούντος τοῦ πλοῦ, κατὰ πλοῦν, δι' ὀρισμένον χρόνον 468.
  - σύμβαισις μὴ περιλαμβανούσα κινδύνους πολέμου 469.
  - καθορισμὸς ἀσφαλιστρῶν ἐν καιρῷ πολέμου 470.
  - χρόνος κινδύνου 475.
  - ἀσφάλις ἐμπορευμάτων 472.
  - ἀσφάλις εἰς ξένον νόμισμα 473.
  - διάρρηξις πλοῦ πρὸ ἐνάρξεως κινδύνων 474.
  - κίνδυνος 475.
  - κίνδυνος πολέμου 476.
  - ἀλλαγὴ πλεύσεως ἐκ πράξεως ἠσφαλισμένων 477.
  - ναυταπάτη 478.
  - διατίμησις ἀσφαλισθέντων 479.
  - ἀσφάλις φορτίου δι' ἀμφοτερόπλου 480.
  - εἰσπλους εἰς διαφόρους λιμένας 482.
  - ἀποστολῆς πλοίου εἰς τόπον ἀπώτερον τοῦ ἐν ἀσφαλιστηρίῳ 483.
- πλείονα διαδοχικὰ δυστυχήματα 484.
  - ρήτρα (ἐλεύθερον ἀβαρίας) 485.
  - γνωστοποίησις εἰδήσεων 486, 487.
  - ἀπόδειξις κτήσεως ἐμπορευμάτων 488.
  - ὑποχρεώσεις πλοιάρχου πρὸς διάσωσιν πραγμάτων 489.
  - πρόσκλησις ἠσφαλισμένου 498.
  - ἀσφαλιστικὴ ἀποζημίωσις 491.
  - ἐγκατάλειψις 492—506.
  - προθεσμία ἐγκαταλείψεως 497, 509.
  - περιπτώσεις ἐγκαταλείψεως 492.
  - ἐγκατάλειψις ναύλου 502
  - ἐγκατάλειψις ὑπὸ αἵρεσιν 499.
  - ἄλωσις 505.
  - ἀντασφάλις 506.
- ἀσφαλιστικαὶ ἔταιρειαι** σ. 216 ἐπ.
- ἀσφαλιστικὴ σύμβαισις** 189 ἐπ.
- ἀμοιβαία ἀσφάλις 191
  - τύπος 192.
  - ἀσφαλιστήριον 192.
  - διὰ λογισμὸν ἄλλου 193.
  - ἀντασφάλις 194.
  - κατὰ ζημιῶν 194
  - παραγραφῆ ἀγωγῆς ἐξ ἀσφ. συμβ. 195.
  - κατὰ ζημιῶν 194, 196-220.
  - " " εὐθύνη ἀσφαλιστοῦ 207.
  - κατὰ ζημιῶν ψευδῆς ἢ πεπλανημένη δήλωσις καὶ ἀποσιώπησις 202.
  - κατὰ ζημιῶν-διαδοχικὰ ἀσφαλίσεις 201.
  - κατὰ ζημιῶν-κίνδυνος 203, 204.

- κατά ζημιῶν - μεταβολή κινδύνων 205.
- πτώχεις ἠσφαλισμένου 206.
- πτώχεις ἀσφαλιστοῦ 206.
- κίνδυνος πολέμου 207.
- ἀποζημιώσεις 208.
- γνωστοποιήσις ζημίας 209.
- ὑποκατάστασις ἀσφαλιστοῦ 210.
- ὑπερσφάλις 197, 198, 200.
- ὑπερσφάλις 201.
- ἀπαλλοτριώσεις ἀσφαλισθέντος 211.
- ἀσφάλις φερεγγυότητος ὀφειλέτου 212.
- ἀσφάλις πυρός 213, 214, 215, 216.
- ἀσφάλις μισθ. κινδύου 217.
- ἀσφάλις προϊόντων γῆς 218.
- ἀσφάλις μεταφορᾶς 219, 220.
- ἀσφάλις ζωῆς 221.
- ἀσφάλις τρίτου 221.
- ἀσφάλις - αὐτοκτονία 222.
- ἀσφάλις - θάνατος 225.
- ἀσφάλις πτώχεις 225.
- ἀσφάλις πλοίου 291.

Βιομηχανικά ἐπιμελητήρια σ. 211 ἐπ.

Γραμμάτιον εἰς διαταγὴν σ. 42, 43.

Γενικαὶ Ἀποθήκαι σ. 181 ἐπ.

- ἀποταμίευσις προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων σ. 182, 183, 184.
- τίτλοι ἀποθηκέσεως σ. 186.
- ἐνεχυρόγραφον σ. 187.
- κομιστῆς σ. 188.

— κατάσχεσις καὶ διεκδικήσις ἐμπορευμάτων σ. 189.

γυνὴ ἔμπορος 4, 5, 7.

— δικαιώματα γυναικὸς πτωχέσαντος 653—659.

Δάνειον 451 ἐπ. (βλ. καὶ λ. ναυτικὸν δάνειον).

δαιτηταὶ 51, 61.

διαμαρτυρικὸν (συναλλαγματική) σ. 33.

διαφοραὶ μεταξύ συνεταιρῶν 51 ἐπ.

διαχειρισταὶ ἑταιρειῶν 24 σ. 13.

δικαιόγραφα εἰς τὸν κομιστὴν καὶ εἰς διαταγὴν σ. 279 ἐπ., σ. 280.

— ἀπώλεια σ. 281.

διοικηταὶ ἑταιρείας. Εὐθύνη 32

Ἐγγραφα ἐθνικότητος πλοίου 315, σ. 195 ἐπ.

ἐγκατάλειψις 331 ἐπ.

— προθεσμία ἐγκαταλείψεως 497.

— οὐχ αἴρεσις οὐδὲ μερικῶς 499.

— ὑποχρεώσεις ἠσφαλισμένου 500.

— ἐγκατάλειψις ναύλου 501

ἐθνικότης πλοίου

— μεταβολὴ 242.

— ἔγγραφα 315.

ἐκθέσεις ἐπισκέψεως πλοίου 315.

ἐμπορικὰ βιβλία 8—17.

— ἡμερολόγιον 8.

— ἐπιστολῶν 8

— ἀπογραφῶν 9, 10

— χρόνος διατηρήσεως τούτων 11.

— ἐμφάνισις 15, 16, 17.

— ἀνακοίνωσις 14.

— απόδειξις δι' ἐμπορικῶν βιβλίων 13, 14.

ἐμπορικά ἐπιμελητήρια σ. 211 ἐπ.

ἐμπορικαὶ πράξεις σ. 7.

ἐμπορικὴ ναυτιλία σ. 175 ἐπ.

ἐμποροδικεῖα σ. 6, 7, 8.

ἔμπορος 1—7.

— ὄρισμός 1

— ἀνήλικος 3.

— χειράφετος 2, 8

— γυνή 4, 5, 7.

ἐμφάνισις ἐμπορικῶν βιβλίων 15, 16, 17.

ἐνέχυρον σ. 273.

ἐξακολούθησις ἑταιρείας 46. **ἐπιβάται**

— σύμβασις ναυλώσεως μεταφορᾶς ἐπιβατῶν 406-417.

— ἀνεκχώρητον δικαιωμάτων ἐπιβάτου 416.

— προνόμιον ὑπὲρ ναύλου καὶ τροφῆς 417.

ἐπιθαλάσσιος ἀρωγὴ καὶ ναυγιαίρεισις 443.

— ἀμοιβή 443.

— κανονισμός ἀμοιβῆς 444.

— μέτρον ἀμοιβῆς 445.

— διανομὴ ἀμοιβῆς 446.

— τίς δὲν δικαιούται ἀμοιβῆς 447.

— ἀνακάλυψις ἐν θαλάσῃ πλοίου ναυαγημένου 448.

— τίς ἐνεργεῖ ναυγιαίρεισιν 449.

— ἀρμοδιότης δικαστηρίων

ἐπιμελητήρια ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικά σ. 211 ἐπ.

ἐπωνυμία ἑταιρικὴ 25, 29, 30.

ἐπιταγὴ σ. 316

— ἑκδοσις καὶ τύπος ἐπιταγῆς σ. 316.

— μεταβίβασις σ. 318

— ὀπισθογράφησις σ. 318.

— τριτεγγύησις σ. 320.

— ἐμφάνισις καὶ πληρωμὴ σ. 321.

— διγραμμος ἐπιταγῆ σ. 322.

— ἐπιταγὴ εἰς λογαριασμόν σ. 322.

— ἀναγωγὴ ἑλλείπει πληρωμῆς σ. 323.

— πλείονα ἀντίτυπα σ. 326.

— ἀλλοίωσις ἐπιταγῆς σ. 327.

— παραγραφὴ σ. 327.

— Γενικαὶ διατάξεις σ. 327.

— ἰκανότης πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως σ. 328.

— διατάξεις ἰδιωτικοῦ διεθνούς δικαίου σ. 330.

— δικονομικαί, φορολογικαὶ καὶ ποινικαὶ διατάξεις σ. 331.

ἐπωνυμία ἑταιρίας 23, 29.

ἑταιρεία 18—64.

— εἶδη 19.

— ὁμόρρυθμος 19—22.

— ὀνόματα συνεταιρίων 21, 25.

— ἑτερόρρυθμος 19, 23, 25, 27, 28.

— ἀνώνυμος 29, 30 καὶ σ. 227 ἐπ.

— ἑτερόρρυθμος κατὰ μετοχὰς 38.

— σύστασις 39, 42, 43, 44.

— μετοχικὴ 47—50.

— ἐπωνυμία ἑταιρικὴ 25, 29, 30.

— ἐπωνυμία ἑταιρικὴ, μεταβολὴ 46.

- παραγραφαι 64.
- ἀλληλέγγυος (νῦν εἰς δλόκληρον) ἐνοχή 22, 23, 24, 28.

*Ἡμερολόγιον πλοίου 313 (ἴδ. πλοίαρχος), 344.
— θεώρησις 332.

Βαλασσία ἀρωγή σ. 200.

Βαλασσία ἐμπορία 226 ἐπ.

*Ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον σ. 47 βλ. καὶ λ. συναλλαγ-
ματική, γραμματίαν εἰς δι-
αταγήν.

**Κατάθεσις χρημάτων καὶ χρε-
ωγράφων παρ' ἄνων.**
ἔταιρ. σ. 268.

— ἀναπαλλοτριωτός σ. 268.

κατάσχεσις πλοίου 263.

— κοινοποιή-
σεις 267.

— συντηρητική ἢ ἀναγκα-
στική πλοίου 280.

κατάστρωμα πλοίου 318.

κεφάλαιον ἐταιρείας 34, 38.

Λογισταὶ ὀρκωτοὶ σ. 265.

Μετοχικαὶ ἐταιρεῖαι 47, 48,
49, 50.

μισθὸς ναυτῶν 338 ἐπ.

Ναυαγιάσεις 448—450 καὶ σ.
200 ἐπ. (ἴδ. λ. ἐπιθαλάσσιος
ἀρωγή).

Ναῦλος 383—405.

— συμφωνία 383.

— δῆλωσις χωρητικότητος
τῷ ναυλωτῇ μεγαλυ-
τέρας—συνέπειαι 384.

— ναύλωσις ὀλοκλήρου
πλοίου, πληρωτέος ὀ-
λόκληρος ναῦλος 385.

— διάρρηξις συμβάσεως
πλοῦ 386.

— ἀνάληψις ἐμπορευμάτων
387, 389.

— ἐμπορεύματα μὴ δηλω-
θέντα 388.

— ἐμπόδιαι κατὰ τὸν
ἀπόπλου 390, 391.

— ἐπισκευή, τυχαῖον γεγο-
νός, ἀνωτέρα βία 392.

— ἀπώλεια ναύλου 393.

— ἀπαγόρευσις κατὰ τὸν
ὕπὸ ἔρμα πλοῦν 395.

— ἐμπόδιαι πλοῦ κατὰ
διαταγήν Δυνάμεως 396

— ἐνεχύρασις φορτωθέντων
ἢ χρησιμοποίησις δι'
ἀνάγκας πλοίων 397.

— ναῦλος διὰ τὰ δεκτὰ εἰς
συνεισφοράν πράγματα
398.

— ναύγιον, προσάραξις,
διαρπαγή, λήσις ὑπὸ
ἐγθροῦ 399.

— ἐπὶ ἐξαγορᾶς ἢ διασώ-
σεως πραγμάτων 400.

— ἀρνησις παραλήπτου πα-
ραλάβῃ φορτίου 401,
402.

— πρانونιον διὰ ναῦλον
403, 404.

— μείωσις ναύλου 405.

— ναῦλος ἐπιβατῶν (ἴδ.
λ. ἐπιβάται).

ναύλωσις 368—417.

— κατάρτισις 368.

— ὀλοκλήρου πλοίου 369.

— ἀλλαγὴ πλοίαρχου 370.

— χρόνος φορτώσεως 371.

— ἐπιτόπιος συνήθεια 371.

— ναύλωσις κατὰ μῆνα
κλπ. 372.

— ἔναρξις 372.

— ἀπαγόρευσις πλοῦ 373.

— ἐμπόδιαι πλοῦ 374.

— ἀποκλεισμός λιμένος, τυ-
χαῖον γεγονός, ἀνω-
τέρα βία 375.

ναυτικὰ πρυνόμια 239, 242.

— κατὰταξις πρυνομιούχων
δανειστῶν 240.

— ἀπόσβεσις 241.

- μεταβολή ἐθνικότητος 242.
- νόμος σημαίας 242
- ναυτική ὑποθήκη** 243—261.
  - τύπος 243.
  - ποίος συνιστᾶ 244.
  - σύστασις 245.
  - πῶς ἀποκτᾶται 246.
  - παρακολουθήματα πλοίου 247.
  - τί ἐξασφαλίζει 248.
  - μεταβολή λιμένος νηολογήσεως 250.
  - συμβατική ἐκποίησης πλοίου εἰς ἄλλοδαπούς 251.
  - περιεχόμενον συμβάσεως ὑποθήκης 252.
  - ὑποθηκοφύλαξ 253, 259.
  - κατάταξις δανειστοῦ 254.
  - ἐξάλειψις ὑποθήκης 255.
  - ὑποθηκολόγιον 257.
  - νηολόγιον 258, 239.
- ναυτικὸν δάνειον** 451—462.
  - σύστασις 451, 452.
  - ἐπὶ ἐλπιζομένου κέρδους 453.
  - πλείονα δάνεια· ποῖον προηγείται, 454.
  - προνόμιον 455.
  - τόκος 456.
  - μεταβίβασις ναυτικοῦ δανείου 457.
  - ἐγγύησις περὶ πληρωμῆς 458.
  - ἀπώλεια πραγμάτων ἐφ' ὧν τὸ δάνειον 459.
  - ναυάγιον 460.
  - ἐκβολή πραγμάτων 461.
  - συνεισφορά 462.
- ναυτολόγιον** 315, 337.
- νηολόγιον** 228, 229, 258, 259, 520 σ. 191 ἐπ.
  - σημαία 242.
- παραγγελιοδόχος**
  - ὄρισμός 90.
- καθήκοντα καὶ δικαιώματα 91,
- προνόμια τούτου 92, 93, 94.
- μεταφορῶν 95—101.
- εὐθύνη 98.
- ἀβαρίαι 97.
- παραγραφαί** 64, 107 ἰδ. καὶ λ. ἀπαράδεκτον.
- παραγραφή** (ἀγωγή ἐκ συναλλαγματικῆς) σ. 41.
- παραχώρησις μερίδος πλοίου** 301.
- παραχώρησις πλοίου** 278, 279, 284, 286.
- τόκοι 92
- παρέμβασις** (συναλλαγματική) σ. 38.
  - κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆ σ. 38.
  - κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς σ. 38.
- παρεμπόδισις ἀπόπλου πλοίου** 265.
- περίληψις καταστατικοῦ** 42, 43, 44.
- πλήρωμα** 312, 337—367.
  - Ὅροι μισθώσεως 337
  - μισθοὶ 338, 341, 342, 346—360.
  - πλείονες μισθώσεις 339.
  - ἔναρξις μισθώσεως 341.
  - λήξις μισθώσεως 342, 344
  - λύσις 343, 345.
  - χρόνος ἀπαιτητοῦ μισθῶν ναύτου 346.
  - ἀπαγόρευσις μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων δι' ἴδιον λογαριασμόν 347.
  - μισθὸς ἐν διακοπῇ τοῦ πλοῦ 348.
  - συμμετοχὴ ναυτῶν εἰς κέρδη 353.
  - ἄλωσις, ναυάγιον, ἀνικανότης πλοίου 354.

- συμμετοχή εἰς ναῦλον 355.
  - ἀσθένεια ναύτου 357, 358.
  - ναύτης πληγῶθεις ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ πλοίου 357.
  - θάνατος ναύτου 359.
  - αἰχμαλωσία ναύτου 360.
  - ἀπόλυσις ναύτου 361.
  - δικαίωμα διατροφῆς 362, 363.
  - ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις μισθῶν 364.
  - ἔξοδα παλιννοστήσεως 361.
  - λοιμοκαθαρτήριον 363.
  - ὑπεγγυότης τοῦ πλοίου καὶ ναύλου διὰ μισθοῦς πληρώματος 365.
  - φύσις διατάξεων περὶ μισθοδοσίας κλπ. 366.
- πληρωμή** συναλλαγματικῆς σελ. 32.
- πλοiάριον** 517 ἔπ.
- ὄρισμοί 517
  - ἐφαρμοστέαι διατάξεις 518.
  - νηολόγιον 520.
- πλοiάρχος** 235, 310—336.
- παῦσις 277, 288, 289.
  - λόγῳ πλειστηριασμοῦ πλοίου 277.
  - εὐθύνη 310, 311, 317, 318, 319, 326, 328.
  - κατάρτισις πληρώματος 312.
  - ἡμερολόγιον πλοίου 313.
  - ἐπίσκεψις πλοίου 314.
  - ἔγγραφα ἐθνικότητος 315.
  - αὐτοπροσώπως κυβερνᾶ πλοῖον 316.
  - ἐπισκευαὶ πλοίου 320.
  - σύναψις δανείου 321.
  - χρῆσις πραγμάτων φορτωθέντων 323.
  - ἀνάγκη χρημάτων διαρκούντος πλοῦ 324.

- διεξαγωγή δίκης διαρκούντος πλοῦ 324.
- ἀποστολὴ λογισμοῦ 325.
- πώλησις πλοίου 327.
- ἐμπορία δι' ἴδιον λογισμὸν 329, 330.
- ἐγκατάλειψις τοῦ πλοίου 331.
- θεώρησις ἡμερολογίου 532.
- ἔκθεσις ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ προσορμίσσεως 332, 336.
- ἐξακρίβωσις γεγονότων 334.
- ἰσχύς ταύτης 335.
- ἐκφόρτωσις ἐμπορευμάτων 335.

πλοιοκτησία 226.**πλοιοκτήτης** 278, 289.

- εὐθύνη πλοιοκτητῶν 278.
- ἀπαλλαγὴ 278, 284.
- παραχώρησις πλοίου 278.
- πότε θεωρεῖται περαιωθεὶς ὁ πλοῦς 280.
- ἀσφαλιστής 281.
- δικαίωμα παραχωρήσεως 283, 285.
- τρόπος παραχωρήσεως 286.
- ἀπόλυσις πλοiάρχου 288, 289.
- συμπλοιοκτησία 290.

πλοῖον

- ὄρισμός 226.
- κινητόν 227.
- παρακολουθήματα 227.
- ἑλληνικόν 228.
- πράξις νηολογήσεως 228, 229.
- ναυπηγούμενον 229.
- ναυπηγησις 230.
- σύμβασις ναυπηγήσεως 230.
- λύσις συμβ. ναυπηγήσεως 231.
- ἐκποίησις πλοίου 232.

- μεταβίβασις πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως 213, 238.
- δικ. ἐκποιήσις πλοίου 236.
- ἀπώλεια ἢ βλάβη 238.
- ἐθνικότης 228, 242.
- κατάσχαις πλοίων 263.
- ἄδεια κατασχέσεως 263.
- ἄρσις, ἐγγυοδοσία 263.
- ἔκθεσις κατασχέσεως 268.
- πλείονες κατασχέσεις 270
- ἐπισκευαὶ 320.
- σηματολόγησις πλοίου. 196
- περὶ χωρητικότητος ἔμπορ. πλοίων σελ. 191.
- πλοίων σύγκρουσις (ἰδὲ σύγκρουσις πλοίων). κτήσις κυριότητος 516.
- νομὴ πλοίου 516.
- ποταμόπλοια** 519.
- προνόμια ναυτικά** 239.
- κατάταξις προνομιοῦχων δανειστῶν 240.
- ἀπόσβεσις προνομίων 241
- προνόμια (μεταβατ. διατάξεις) 521, 524.
- πτώχεις** 525 ἔπ.
- κήρυξις 525, 528.
- ἀναστολή πληρωμῶν 526
- δῆλωσις ἀναστολῆς πληρωμῶν 526.
- κατάθεσις ἰσολογισμοῦ 527
- ἀπόφαισις δικαστηρίου 528
- εἰσηγητὴς 529, 542, 543, 550-556.
- καθορισμὸς ἡμέρας παύσεως πληρωμῶν 529.
- κράτησις καὶ φυλάκισις πτωχεύσαντος 530.
- σφράγισις περιουσίας 531
- γνωστοποίησις σφραγίσεως τῷ εἰρηνοδίκῃ 531
- γνωστοποιήσεις 532.
- στέρησις διοικήσεως περιουσίας πτωχευσάντος 533.
- ἀγωγή κατὰ πτωχεύσαντος 534.
- ἀπαιτήσεις κατὰ πτωχεύσαντος 535.
- πιστῶται ἐνεχυροῦχοι 536
- πράξις ἀκυροὶ 537, 539.
- πράξεις ἀκυρώσιμοι 538.
- συναλλαγματικά 540.
- πληρωμαὶ ἐνοικίων 541.
- ἐπιθεσις σφραγίδων 544-548.
- σύνδικοι 549-556.
- ὀριστικὸς, προσωρινὸς 550
- ἀποκατάστασις σ. 166-169
- ἀποκατάστασις ἐπὶ δολίας χρεωκοπίας σ. 167
- ἀποκατάστασις ἐπὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας σελ. 167, 168.
- ἀντικατάστασις συνδίκου 533.
- πλείονες σύνδικοι 554.
- ἀνάκλησις συνδίκου 556.
- ἔργα συνδίκου 557-568.
- ἐπιθεσις σφραγίδων 557, ἀφαίρεισις 558.
- ἐξαίρεισις σφραγίσεως 558, 560.
- ἐπιστολαὶ πρὸς πτωχεύσαντα 561.
- προπεμπτήριον 562.
- προσωπικὴ κράτησις πτωχεύσαντος 563.
- διατροφή 564.
- βιβλία πτωχεύσαντος 560, 565.
- ἐξέλεγις πιστώσεων 565-568, 582-596.
- ἰσολογισμὸς 566.
- σύζυγος πτωχεύσαντος 568, 571.
- κληρονόμος πτωχεύσαντος 568, 571.
- ἀφαίρεισις σφραγίδων 569-573.
- ἀπογραφή 569, 573.
- πώλησις ἐμπορευμάτων κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος 574-580.

- εἰσπραξίς ὀφειλομένων 575 ἐπ.
- συντηρητικά μέτρα 581.
- συμβιβασμός 577.
- ἐπικύρωσις 577.
- σύγκλησις καὶ συνέλευσις πιστωτῶν 597-599.
- κατάρτισις τοῦ συμβιβασμοῦ 600-609.
- ἀποτελέσματα τοῦ συμβιβασμοῦ 610 - 613, ἐπὶ ἐγκαταλείπει 614.
- ἀκύρωσις καὶ διάρρηξις συμβιβασμοῦ 615-624
- ἔνωσις δανειστῶν 625-636
- παῦσις ἐργασιῶν πτωχεύσαντος 637 - 638.
- συνοφειλέται 639 - 643.
- ἐγγυηταὶ 639 - 643.
- πιστωταὶ ἐνεχυροῦχοι καὶ προνομιοῦχοι 644-647.
- ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ 648 - 652.
- αὐζυγος πτωχεύσαντος σελ. 163 ἐπ.
- διανομὴ καὶ ἐκκαθάρισις κινήτων 660 - 664.
- πώλησις ἀκινήτων πτωχεύσαντος 665 - 667.
- διεκδίκησις 668 - 673.
- ἔνδικα μέσα 674 - 677.
- ἀποκατάστασις σ. 166-169
- ἀποκατάστασις ἐπὶ δολίας χρεωκοπίας σ. 167
- ἀποκατάστασις ἐπὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας σελ. 167 - 168.
- πτώχευσις ἠσφαλισμένου 206.
- ρυμουλκὰ** 519.
- νηολόγιον 520.
- ὑποθηκολόγιον 520, σελ. 17, 199.
- σήματα** σελ. 32.
- ὄρισμός σελ. 332.
- περιεχόμενον τοῦ δικαιώματος σελ. 332.
- ὁμωνυμία σημάτων σ.333.
- κατάθεσις σελ. 333.
- Δικαστήρια σημάτων σελ. 334.
- ἀποφάσεις σελ. 335.
- ἔφεσις σελ. 336.
- τριτανakoπή σελ. 336.
- ἄσκησις ἐνδίκ-μέσων σ.336
- παρέμβασις σελ. 338.
- καταχώρισις σελ- 338.
- χρόν. ἐνάρξεως ἰσχύος 338.
- διαγραφὴ σελ. 338.
- χρήσις. Τρόπος χρήσεως σελ. 339.
- ἴδια καὶ ἀλλότρια σήματα σελ. 340.
- περιορισμός προστασίας σελ. 340
- διάρκεια τῆς προστασίας σελ. 340.
- μεταβίβασις σελ. 341.
- κληρονομικὴ διαδοχὴ σελ. 341.
- ἐταιρία σ. 342, κατάσχεσις, ἐκπολήσις ἐν πτωσεύσει σελ. 342.
- ἀστικὴ καὶ ποινικὴ προστασία σελ. 342.
- προσωρινὰ μέτρα σ. 342.
- ποιναί, ἄσκησις ποινικῆς ἀγωγῆς σελ. 343.
- δημοσίευσις ποινικῶν ἀποφάσεων σελ. 344.
- ἀφαίρεισις καὶ καταστροφὴ κατασχεθέντων σημάτων 344.
- συσκευασία σελ. 344.
- κτῆσις δικαιώματος σ. 345
- προστασία τοῦ δημιουργοῦ σελ. 345.
- ἀλλοδαπὰ σήματα σ. 345.
- δελτίον ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας σελ. 346.
- σύγκρουσις πλοίων** 436 - 442
- τυχαῖον συμβεβηκός ἢ ἀνωτέρας βίας 436.
- ἐκ πταίσματος ἐνός τῶν πλοίων 437.

- ἐκ πταίσματος ἀμφοτέρων τῶν πλοίων 438.
- προτίμησις ἀποθανόντων ἢ πληγωθέντων 437, 438.
- πλοηγός 439.
- σύγκρουσις πλοίων ἐκ πταίσματος τρίτου πλοίου 440.
- ἀρμοδιότης δικαστηρίων 442.

σύμβαισις κατασκευῆς πλοίων 230.

σύμβαισις τραπεζικῆ σελ. 271.

- συμπλοιοκτησίαι** 290 - 309.
- πλειοψηφία 291, 292
  - ἀσφάλις πλοίου 291.
  - παμψηφία 291
  - διαχειριστής 292 - 299.
  - ἐξουσία τούτου 293, 294, 295
  - λογοδοσία 299.
  - ὑποχρεώσεις διαχειριστοῦ 287, 298.
  - δαπάναι συμπλοιοκτησίας 300.
  - ὑποχρεώσεις συμπλοιοκτητῶν 300.
  - παραχώρησις μερίδος 301
  - διανομὴ κερδῶν καὶ ζημιῶν 302.
  - ἐκποίησης μερίδος πλοίου 303, 304.
  - εὐθύνη συμπλοιοκτητοῦ ἔναντι τρίτων 305.
  - ποῦ ἐνάγονται οἱ συμπλοιοκτῆται 306.
  - λύσις συμπλοιοκτησίας 307
  - ἐκποίησης δικαστικῆ πλοίου 308.
  - διανομὴ ἐκπλειστηριάσματος 309.

συναλλαγματικῆ σ. 24 ἐπ.

- ἔκδοσις καὶ τύπος σελ. 24 - 25.
- ἱκανός πρὸς ἔκδοσιν σ. 44
- ὀπισθογράφῃσι σ. 26 ἐπ.
- ὀπισθογράφῃσι ἐν λευκῷ σελ. 25.

- ρήτρα «ἀξία λόγῳ ἀσφαλείας» σελ. 27.
- ρήτρα «ἀξία λόγῳ ἐνεχύρου» σελ. 27.
- ρήτρα ἀξίας εἰς κάλυψιν σελ. 27.
- οὐχί εἰς διαταγὴν σ. 26.
- προθεσμία σελ. 28.
- ἀποδοχὴ σελ. 28 ἐπ.
- προθεσμία σελ. 28 ἐπ.
- τύπος σελ. 29.
- τριτεγγύησις σελ. 30.
- τύπος σελ. 30.
- εὐθύνη-δικαιώματα σ. 30.
- λῆξις σελ. 30 ἐπ.
- ἐμφάνις σελ. 32.
- πληρωμὴ εἰς ξένον νόμισμα σελ. 32.
- προθεσμία σελ. 32.
- ἀναγωγή ἐλλείψει ἀποδοχῆς καὶ πληρωμῆς σελ. 33 - 37.
- διαμαρτυρικὸν σελ. 33, 34.
- ρήτρα ἀνέξοδος ἐπιστροφῆς σελ. 34.
- ἐπισυναλλαγματικῆ σελ. 36.
- παρέμβαισις σελ. 38.
- κατὰ παρέμβαισιν ἀποδοχῆς σελ. 38.
- κατὰ παρέμβαισιν πληρωμῆς σελ. 39.
- ἀντίτυπα σελ. 40.
- ἀντίγραφα σελ. 41.
- ἀλλοιώσεις σελ. 41.
- παραγραφή σ. 41 - 42, 44.
- διαμαρτυρικὸν σελ. 44.
- τύπος σελ. 44.
- ἀπώλεια σελ. 45, 46, 47.
- ἰδιωτικὸν διεθν. δίκαιον σελ. 47, 48.

συνεισφορά 423 ἐπ. (ἰδ. λέξ. ἀβαρίαι).

συνεταιρισμοί σελ. 216.

τεχμήριον ἐμπορικότητος (βλ. (N. ἀρμοδιότητος ἐμποροδικείων ἀρθ. 8 § 2) σελ. 8.

- Τράπεζαι** σελ. 256 ἐπ.
 — ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι σελ. 256.
 — εἰδικαὶ διατάξεις σελ. 256 ἐπ.
 — ποινικαὶ διατάξεις σελ. 261.
 — ἔλεγχος ἀνωνόμων ἑταιρειῶν 261 ἐπ.
- Τραπεζικὴ σύμβοσις** ἐνεγγύου πιστώσεως σελ. 271.
- Ὑπαρχόντων χωρισμός** 65.
- Ὑποθήκη ναυτικὴ** (ἴδ. ναυτικὴ ὑπόθηκη).
- Ὑποθήκη ὑπὲρ ἀνωνόμου ἑταιρείας** σελ. 276.
- Ὑπόθηκη** 7
- Ὑποθηκολόγιον** 520.
- Φορτωτικὴ**, 21, 315, 376 - 382.
 — εἰς τὸν κομιστήν, διαταγὴν, ὠρισμένον πρόσωπον 376.
 — περιεχόμενον 376.
 — εἰς πῶσα ἀντίτυπα ἐκδίδεται 377.
 — ἀποδεικτικὴ δύναμις 378.
 — διαφορὰ μετὰ πολλῶν φορτωτικῶν 379.
 — πλείονες κομιστὰι φορτωτικῶν 380.
 — ναυάγιον, προσόρμισις, δικαίωμα φορτωτοῦ 381
 — παραγγελιοδόχος ἢ παραλήπτης, ἀπόδειξις παραλαβῆς 382.
- Χῆραι** 62, 63.
- Χρωῶγραφα ἀνώνυμα** σελ. 280,
- χρεωκοπία** 678 ἐπ.
- ἀπλὴ χρεωκοπία** 678 - 683.

- Δολία χρεωκοπία** 684 - 686.
 — κακουργήματα καὶ πλημμελήματα πραττόμενα ἐν πτωχεύσει παρ' ἄλλων, παρὰ τὸν πτωχεύσαντα 687 - 693.
 — διοικήσεις τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας 694 - 695.
 — ἀποκατάστασις δολίου χρεωκόπου σελ. 167.
 — ἀποκατάστασις ἀπλοῦ χρεωκόπου σ. 167, 168.
- Χρηματιστήρια ἄξιῶν** σελ. 292.
 — χρηματιστηριακὰ πράγματα σελ. 289.
 — ἑκκαθάρισις χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν σελ. 305.
 — ἐκδικασίς χρηματιστηριακῶν διαφορῶν 312.
 — χρηματιστηριακὸν δελτίον 313.
 — ποινικαὶ διατάξεις σ. 314.
 — χρηματισταὶ σελ. 315.
 — χρηματιστηριακαὶ διαφοραὶ σελ. 312.
- Χρηματιστήρια ἐμπορευμάτων** σελ. 284 ἐπ.
 — γραφεῖα σελ. 288 ἐπ.
 — χρηματιστηρίων μέλη σελ. 293.
 — χρηματιστηριακαὶ συναλλαγὰὶ σ. 289, 297.
 — χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ἑκκαθάρισις σελ. 305.
- Χωρητικότης πλοίων** σελ. 191.
- χωρισμός ὑπαρχόντων** 65 - 69.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Παραθέτομεν κατωτέρω τούς ἀπό τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ παρ-
ρόντος Ἐμπορικοῦ νόμου καὶ μέχρι σήμερον (Ὀκτώ-
βριος 1950) ἐκδοθέντας νόμους, ὕλης ἐμπορικοῦ δικαίου
ὡς καὶ σημειώσεις, βιβλιογραφίαν καὶ μικρὰν νομολο-
γίαν ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.

Α΄.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Νόμος 1752 τῆς 12/16 Ἀπριλίου 1951 Περί ναυτικῆς ἐργα-
σίας (Ε. Κ. τ. Α. 1951 φ. 111).

1.—1. Ἡ σύμβασις ναυτικῆς ἐργασίας καταρτίζεται ἐγγράφως μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ναυτικοῦ, περίληψις δὲ τοῦ ἐγγράφου καταχωρίζεται ὑπὸ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.—2. Μὴ ὑπαρχούσης ἐπὶ τόπου λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἡ περίληψις καταχωρίζεται ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸ ἡμερολόγιον καὶ μεταφέρεται εἰς τὸ ναυτολόγιον ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος τοῦ ἐπομένου κατάπλου.

2.—1. Τὸ ἔγγραφον συντάσσεται εἰς τριπλοῦν, ἀνά ἓν λαμβάνει ἕκαστος τῶν συμβαλλομένων καὶ τὸ τρίτον παραμένει εἰς χεῖρας τῆς Ἀρχῆς.—2. Ἐάν ὁ ναυτικός εἶναι ἀγράμματος, τὸ ἔγγραφον ὑπογράφει ἀντὶ αὐτοῦ ἡ Ἀρχὴ Μὴ ὑπαρχούσης Ἀρχῆς ἐπὶ τόπου, ὑπογράφουσιν ὡς μάρτυρες 2 ἐκ τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος.

3. Τὸ ἔγγραφον περιέχει: 1) Τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως. 2) Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὸν λιμένα καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου. 3) Τὸ ὄνομα τοῦ πλοιοκτήτου ἢ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς συμπλοιοκτησίας καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς μονίμου κατοικίας του. 4) Τὸ ὄνομα τοῦ ναυτικοῦ, τὰ στοιχεῖα τῆς ἀπογραφῆς του, τὸν βαθμὸν ἢ εἰδικότητα διὰ τὴν ὁποίαν προσλαμβάνεται καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς μονίμου αὐτοῦ κατοικίας. 5) Τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως. 6) Τὸν μισθόν. 7) Τούς τυχόν ἀλλο-
λους ὁρους ἐργασίας.

*Υποχρεώσεις πλοιάρχου

4.—1. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ναυτικὸν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφήν καὶ κλίνην.—2. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς παροχὴν τροφῆς καὶ κλίνης ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου μισθοῦ ἢ τῆς ἐγχειρίσεως εἰς τὸν ναυτικὸν τοῦ εἰσιτηρίου παλιννοστήσεως.

5. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν ναυτικὸν εὐλογον ἀποζημιώσιν διὰ τὴν ἐκ ναυαγίου, πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλου παρεμφεροῦς γεγονότος ἀπώλειαν πραγμάτων τῆς προσωπικῆς του χρήσεως ἢ ἐργαλείων ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίας του. Πράγματα ὑπὲρ τὰς συνήθεις ἀνάγκας τοῦ ναυτικοῦ δὲν ἀποζημιοῦνται.

*Υποχρεώσεις τοῦ ναυτικοῦ

6.—1. Ὁ ναυτικὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ μετ' ἐπιμελείας τὴν κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς κρατούσας συνηθείας, προσιδιάζουσαν δὲ εἰς τὸν βαθμὸν ἢ τὴν ειδικότητα, δι' ἣν προσελήφθη, ὑπηρεσίαν του, ἐκτελῶν τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων του καὶ εὐθυνόμενος διὰ τὴν ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας προξενουμένην ζημίαν.—2. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ὁ ναυτικὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ διαταχθεῖσαν ὑπηρεσίαν, διάφορον ἐκείνης δι' ἣν προσελήφθη, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν βαθμὸν του.—3. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη ἔργασίας ἐπὶ πλέον τῆς προβλεπομένης ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ἢ τῆς συνήθους, ὁ ναυτικὸς ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ἐκτελέσῃ, ἐὰν δύναται νὰ τὸ πράξῃ. Ὁ ναυτικὸς διὰ τὴν ἐπὶ πλέον ταύτην ἔργασίαν δικαιούται συμπληρωματικῆς ἀμοιβῆς, ἥτις κανονίζεται ἀναλόγως τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν περιστάσεων.

7.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ναυτικὸν νὰ εἰσάγῃ εἰς τὸ πλοῖον ἔμπορεύματα πρὸς μεταφορὰν ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ πλοιάρχου καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ πλοιοκτῆτου.—2. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ὁ πλοίαρχος δικαιούται νὰ ἀποθέσῃ τὰ εἰσραχθέντα πράγματα εἰς τὴν ξηρὰν ἢ καὶ νὰ ρίψῃ ταῦτα εἰς τὴν θάλασσαν, ἐὰν τὰ ἀνακαλύψῃ μετὰ τὸν ἀπόπλουν.

Μισθός

8. Ἐάν ὁ μισθός συμφωνήθῃ καθ' ὠρισμένα διαστήματα, ὁ ναυτικός δικαιούται νά πληρωθῇ ἀναλόγως τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς ἐργάσθη, ἀλλ' οὐδέποτε λαμβάνει μισθὸν μικρότερον τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἓνα μῆνα. Αἱ ἡμέραι τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας ὑπολογίζονται ὡς πλήρεις ἡμέραι.

9. Ἐάν ὁ μισθός συμφωνήθῃ κατὰ πλοῦν, ἐπεκταθέντος μὲν τούτου αὐξάνει ἀναλόγως τῆς διαφορᾶς τῆς γεωγραφικῆς ἀποστάσεως, συντηθέντος δὲ ἀπομένει ἀμείωτος.

10.—1. Ἐάν τῇ καταρτίσει τῆς συμβάσεως καὶ ἐφόσον τὸ ἐπιτρέπει ὁ νόμος τοῦ τόπου, ὁ ναυτικός δικαιούται εἰς προκαταβολὴν καθοριζομένην ἐκ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ μεγαλύτερον τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἓνα μῆνα μισθοῦ.—2. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μισθοῦ καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πλοῦ.

11. Ὁ ἀδικισιολογήτως μὴ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του ναυτικός στερεῖται τοῦ ἀναλόγου μισθοῦ, ἐπιφυλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως εἰς τὸν πλοίαρχον.

Διάρκεια τῆς συμβάσεως

12. Ἡ διάρκεια τῆς συμβάσεως δύναται νά συμφωνηθῇ εἴτε δι' ὠρισμένον χρόνον εἴτε διὰ τὴν διάρκειαν ὠρισμένου πλοῦ ἢ καὶ νά μείνῃ ἀόριστος.

13.—1. Ἡ σύμβασις ναυτικῆς ἐργασίας, συναφθεῖσα δι' ὠρισμένον χρόνον, λήγει ἅμα τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου τούτου, ἐάν δὲ τὸ πλοῖον πλῆθ, παρατείνεται μέχρι τοῦ κατάπλου καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτοῦ εἰς λιμένα.—2. Σύμβασις, συναφθεῖσα διὰ τὴν διάρκειαν ὠρισμένου πλοῦ ἢ πλῶν, περιλαμβάνει καὶ τὸν πλοῦν πρὸς τὸν λιμένα τῆς φορτώσεως καὶ λήγει ἅμα τῇ ἐκφορτώσει εἰς τὸν τελικὸν λιμένα προορισμοῦ τοῦ πλοίου. Πλοῖα ἀκολουθοῦντα τακτικὴν γραμμὴν θεωροῦνται περατοῦντα τὸν πλοῦν ἅμα τῇ ἐπανάδῳ καὶ ἐκφορτώσει εἰς τὸν λιμένα τῆς προσλήψεως τοῦ ναυτικοῦ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὄλου δρομολογίου.—3. Σύμβασις ἀορίστου χρόνου λύεται δι' ἑκατέρωθεν καταγγελίας, οὐχὶ ὅμως εἰς οἰονδήποτε λιμένα ἀλλὰ μόνον εἰς λιμένα προορισμοῦ τοῦ πλοίου. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ναυτικοῦ καταγγελία δύναται νά χωρήσῃ μετὰ παρέλευσιν ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεως αὐτοῦ καὶ ὑπὸ προθεσίαν 10 τούλάχιστον ἡμερῶν. Ἐάν τὸ πλοῖον πλῆθ,

ή σύμβασις παρατείνεται μέχρι τοῦ κατάπλου καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτοῦ εἰς λιμένα.

14. Ἡ σύμβασις ναυτικῆς ἐργασίας λύεται ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ναυτικοῦ, οὐχὶ ὁμως καὶ ἐξ οἰασοῦ ποτε μεταβολῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πλοιοκτῆου ἢ τοῦ πλοιάρχου.

Πρώωρος λύσις

15. Ἡ σύμβασις ναυτικῆς ἐργασίας καὶ ὅταν ἀκόμη ἔξη συμπεφωνημένην διάρκειαν, λύεται κατὰ πάντα χρόνον πρὸ τῆς συμφωνηθείσης λήξεως : α) Διὰ καταγγελίας τοῦ πλοιάρχου, μὴ ὑποχρεομένου νὰ τηρήσῃ προθεσίαν τινά, ἢ ἔνεκα σοβαροῦ ἀντιπειθαρχικοῦ παραπτώματος. β) Διὰ καταγγελίας τοῦ ναυτικοῦ, ἀλλὰ μόνον ἔαν ὁ πλοίαρχος ὑποπέσῃ εἰς βαρεῖαν παραβασιν τῶν ἐναντι αὐτοῦ καθηκόντων του. γ) Δι' ἐκατέρωθεν καταγγελίαις καὶ ἀνευ τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 παρ. 3 προβλεπομένων διὰ τὸν ναυτικὸν περιορισμῶν, ἔαν τὸ πλοῖον, ἀφοῦ ἐξετέλεσε πλοῦν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἑνὸς τουλάχιστον μηνὸς διαρκείας, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξεφορτώθῃ. δ) Αὐτοδικαίως, ἔαν ὁ ναυτικὸς δὲν ἐπιβαίη τοῦ πλοίου κατὰ τὸν ἀπόπλου ἐξ οἰουοῦ ποτε λιμένος, ἢ ἔαν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ ἢ κηρυχθῇ λεῖα πολέμου ἢ ἀποβῆ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ ἐκποιηθῇ ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῶ. ε) Αὐτοδικαίως, ἔαν ὁ ναυτικὸς παρεμποδισθῇ ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς.

Ἀποζημιώσεις

16.—1. Ἐάν ἡ σύμβασις λυθῇ : α) Διὰ καταγγελίας τοῦ πλοιάρχου, ἀλλ' οὐχὶ λόγω πταίσματος τοῦ ναυτικοῦ. β) Διὰ καταγγελίας τοῦ ναυτικοῦ λόγω παραβάσεως τῶν πρὸς αὐτὸν καθηκόντων τοῦ πλοιάρχου καὶ γ) Αὐτοδικαίως, διότι τὸ πλοῖον ἀπέβαλε τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ὀφείλεται εἰς τὸν ναυτικὸν ἀποζημιώσις.—2. Ἡ ἀποζημιώσις συνίσταται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν 15 ἡμερῶν.—3. Ἐάν ἡ λύσις τῆς συμβάσεως ἐγένετο εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἡ ἀποζημιώσις αὕτη διπλασιάζεται μὲν προκειμένου περὶ ὁδάτων τῆς Μεσογείου, τοῦ Εὐξεινοῦ Πόντου, τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἢ τῆς Εὐρώπης, τριπλασιάζεται δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

17. Ἐάν ἡ σύμβασις λυθῇ λόγω ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῶ ἢ ἐπὶ καταγγελίᾳ τοῦ πλοιάρχου, ἀλλὰ λόγω ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν ἢ κατασχέσεως ἢ παροπλισμοῦ διαρκείας πέραν τῶν 15 ἡμερῶν, ἡ ἀποζημιώσις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου μειοῦται

εἰς τὸ ἡμισυ, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι αὕτη μικροτέρα τοῦ μισθοῦ τῶν 15 ἡμερῶν.

18. Ἐάν ἡ σύμβασις λυθῇ λόγῳ ναυαγίου τοῦ πλοίου ὁ ναυτικός λαμβάνει τοὺς μισθοὺς δι' ὅσας ἡμέρας ἐργασία συντρέχων εἰς τὴν διάσωσιν αὐτοῦ, τῶν ἐπιβαινόντων ἢ τοῦ φορτίου, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὸν μισθὸν δύο μηνῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεμίσθωσε τὰς ὑπηρεσίας του ἀλλάχου.

19. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς ἣν πέρπτωσησιν ὁ μισθὸς ἔχει συμφωνηθῆ κατὰ πλοῦν, γίνεται ἀναγωγή αὐτοῦ εἰς μισθὸν κατὰ χρόνον ἀναλόγως τῆς πιθανῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ.

Σιωπηρά παράτασις

20.—1. Ἐάν ὁ ναυτικός, μετὰ τὴν λήξιν τῆς συμβάσεώς του, ἐξακολουθῇ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του, ὁ δὲ πλοίαρχος ἀποδέχεται ταύτας καὶ τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ, ἢ σύμβασις λογίζεται ὡς παραταθεῖσα δι' ὀλόκληρον τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκτελουμένου πλοῦ.—2. Ἐάν ἡ ἀρχικὴ σύμβασις εἶχε συμφωνηθῇ δι' ὠρισμένον χρόνον, λογίζεται ὡς παραταθεῖσα δι' ἴσον χρόνον.

Λύσις τῆς συμβάσεως

21.—1. Ἡ λύσις τῆς συμβάσεως, ὅπωςδῆποτε ἐπερχομένη, βεβαιούται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.—2. Ἡ καταχωρῖσις γίνεται διὰ σημειώσεως τοῦ τόπου καὶ χρόνου τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως, ἂν ἐπῆλθεν αὕτη αὐτοδικαίως ἢ τῇ καταγγελίᾳ τίνος καὶ διὰ τίνα λόγον καὶ ἂν ἐξετελέσθησαν αἱ ἐκατέρωθεν ὑποχρεώσεις ἢ ἀπέμεινον ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις. Ἡ σημείωσις γίνεται καὶ ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ ναυτικοῦ.—3. Μὴ ὑπαρχούσης ἐπὶ τόπου Λιμενικῆς Ἀρχῆς ἢ λύσις τῆς συμβάσεως καταχωρίζεται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου καὶ τὸ φυλλάδιον τοῦ ναυτικοῦ καὶ μεταφέρεται εἰς τὸ ναυτολόγιον ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος τοῦ ἐπομένου κατὰ πλοῦ.

22. Λυθείσης τῆς συμβάσεως καὶ καταβληθέντος τοῦ ὀφειλομένου μισθοῦ, ὁ ναυτικός ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πράγματα τοῦ πλοίου καὶ νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν ξηράν.

Νόσος καὶ ἀτύχημα

23.—1. Ὁ ναυτικός, ἀσθενήσας διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ πλοίου, πληρώνεται τοὺς μισθοὺς

του και νοσηλεύεται δαπάναις τοῦ πλοίου.—2. Ὅσακις διὰ τὴν νοσηλείαν τοῦ ναυτικοῦ ἀπαιτεῖται ἡ ἀποβίβασις του εἰς τὴν ξηρὰν, ὁ ἀποβιβασθεὶς ναυτικός δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς νοσηλείαν καὶ μισθοὺς πέραν τῶν 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως.—3. Ἐὰν συντρέχη περίπτωσις ἐφαρμογῆς καὶ τῶν εἰδικῶν διατάξεων περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξ ἀτυχήματος παθόντων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, συμψηφίζεται πρὸς τὴν ἐξ αὐτῶν ἀπαιτήσιν πᾶσα κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους παροχή.—4. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαιτήσεων καὶ προκειμένου μόνον περὶ φορτηγῶν πλοίων ὀλικῆς χωρητικότητος μείζονος τῶν 500 κόρρων, ἐπιτρέπεται νὰ συναμολογητῆ εἰς ἕκαστον μισθὸς διάφορος τοῦ συμφωνουμένου τοιοῦτου διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Παλιννόστησις

24. Ὁ πλοίαρχος λυθείσης τῆς συμβάσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν παλιννόστησιν τοῦ ναυτικοῦ, ἐκτὸς ἐάν: α) ἡ σύμβασις, συναφθεῖσα δι' ὄρισμένον πλοῦν, ἐλύθη εἰς τὸν συμπεφωνημένον λιμένα, ἢ ἐάν β) ἡ λύσις τῆς συμβάσεως ἐπῆλθεν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ναυτικοῦ πρὸ τῆς κατ' ἄρθρον 13 κανονικῆς αὐτῆς λήξεως.

25. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται τὸ βραδύτερον ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ναυτικὸν εἰσιτήριον ἐπὶ συγκοινωνιακοῦ μέσου φέροντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκλεγομένου ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν περιστάσεων καὶ νὰ καταβάλλῃ τὰς δαπάνας τῆς διατροφῆς τοῦ ναυτικοῦ μέχρι τῆς ἐπανόδου του.

26.—1. Ὁ ναυτικός, συνάψας μετὰ τὴν ἀπόλυσιν του νέαν σύμβασιν ναυτικῆς ἐργασίας, στερεῖται τοῦ πρὸς παλιννόστησιν δικαιώματος.—2. Ὁ ναυτικός δύναται νὰ ζητήσῃ εἰσιτήριον πρὸς ἄλλην Χώραν ἀντὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐάν τοῦτο δὲν συνεπάγεται μείζονας δαπάνας.

Ἄλλοδαπεῖ

27.—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς συμβάσεως ναυτικῆς ἐργασίας ἀλλοδαπῶν ναυτικῶν ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαιότητος.—2. Τὸν ἀλλοδαπὸν ναυτικὸν ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ παλιννοστήσῃ εἴτε εἰς τὸν λιμένα τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως εἴτε εἰς τὸν λιμένα τῆς ἰδίας αὐτοῦ χώρας ἢ τῆς κατοικίας του.

28.—1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται αἱ διατάξεις περὶ πληρώματος τῶν ἄρθρων 337—

367 τοῦ ᾽Εμπορικοῦ Νόμου.—2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν ᾽Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθεὶς διὰ τῆς ᾽Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

[Σημείωσις. Μετὰ τὸν ἀνωτέρω νόμον 1752/1951 ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 337—367 τοῦ ἔμπορικοῦ νόμου πρέπει γὰρ ἐρευνᾶται μήπως αὗται τροποποιουμέναι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου ἢ συμπληροῦνται ἢ καταργουῦνται τινὲς τούτων ὡς ἀντίθετοι πρὸς τὸν ν. 1752].

A. N. 1527 τῆς 29/29 ᾽Οκτωβρίου 1950 (E. K. A' 246)
᾽Περὶ μετατροπῆς τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν εἰς ὀνομαστικὰς⁽¹⁾ κυ-

1. Ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1527 ἄ. ν. εἰσηγητικῆ ἑκδόσεως τοῦ ἀρμοδίου ἐπουργοῦ ἔχει οὕτω:

Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν ληφθέντων καὶ ἐφαρμοζομένων ἡδη μέτρων διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν συναλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων τῶν ἐκ πάσης πηγῆς εἰσοδημάτων ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐπιβολῆς τῶν κειμένων φορολογικῶν ἐκρῖθη ἀναγκαῖον ὅπως μεταβληθῇ τὸ ὑφιστάμενον καθεστῶς τῶν μετοχῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἀπαγορευομένης ἐφ' ἑξῆς τῆς εἰς τὸν κομιστὴν ἐκδόσεως μετοχῶν. Διὰ τοῦ ὑποβιβλομένου σχεδίου Νόμου οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν ἐπιχορηγοῦνται ὅπως προσαγαγῶσιν αὐτὰς εἰς τὴν οἰκείαν ἑταιρείαν ἐν τῷ ὀρισμένῳ προθεσμίῳ πρὸς καταχώρισιν αὐτῶν εἰς εἰδικὸν βιβλίον καὶ μετατροπὴν τῶν εἰς ὀνομαστικὰς καὶ οὕτω καθίσταται γνωστὸς ὁ κῆρος τῶν μετοχῶν. Ἐπίσης διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καθορίζεται ὁ τρόπος μεταβιβάσεως τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν, συνεισάμενος εἰς αὐτὰς εἰδικὸν ἔγγραφον, ὁπωσδήποτε τὸν τίτλον καὶ ἀνωτέρω εἰδικὸν βιβλίον τῆς ἑταιρείας.

Εἰδικὴ διαδικασία προβλέπεται διὰ τὴν περίπτωσιν διεκδικήσεως τίτλων, ὡς καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις ἀπολείας καὶ κλοπῆς τούτων.

Ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ὅλης οἰκονομίας τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ὑποβιβλομένου σχεδίου Νόμου τὸ εἰσαγόμενον σύστημα ἐξασφαλίζει πλήρως τοὺς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπιδιωκόμε-

ρωθεις ὑπὸ τοῦ Ν. 1644 τῆς 3/9 Ἰανουαρ. 1951 (Ε.Κ. Α' 11) «Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1527/50...» [Σημ. ὁ νόμ. οὗτος τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ κυρώσαντος τοῦτον ν. 1644]51] (1).

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ διάταξις καταργεῖται, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκδόσεως μετοχῶν εἰς τὸν κομιστὴν. Τὸ κεφάλαιον ἐκάστης ἀνωλύμου ἑταιρείας θὰ διαιρῆται ἐφεξῆς εἰς ἴσας μετοχὰς ὑποχρεωτικῶς ὀνομαστικάς.

2.—1. Διὰ πᾶσαν συμβατικὴν μεταβίβασιν τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαιτοῦνται: α') Εἰδικὸν ἔγγραφο μεταβίβασεως καταρτιζόμενον κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως

νους σκοποῦς. Ἐξασφαλίζει τὸ ἀδιάβλητον τῆς συναλλαγῆς, τὴν βεβαίαν χρονολογίαν τῆς πρῶσεως μεταβίβασεως ὡς καὶ τὴν ἀνυπατάτητα τῆς ἀκήσεως ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ Κράτους πρὸς περικυκλοῦμένην τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν εἰς οὓς ἀποβλέπει τὸ μέτρον τοῦτο. Κατοχυρώνει ἀλήθως τὰ συμφέροντα τοῦ μετόχου ἐν περιπτώσει ἀπιστίας ἢ κλοπῆς τῶν καταχωρῶν τίτλων, δεδομένου ὅτι μόνον δι' ἔγγραφον ἀληθείας, ἀπιστογραφίσεως καὶ καταχωρίσεως εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τῆς ἑταιρείας ἐπιτίθεται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῆς μετοχῆς.

Ἀπαλλάσσει τὰς ἑταιρείας ἀπὸ μεγάλου ἀπιστογῶντος καὶ δαπάνης διὰ τὴν ἐκτύπωσιν νέων τίτλων καὶ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν ἀντικαταστάσεως τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἀνωλύμων μετοχῶν δι' ὀνομαστικῶν τοιούτων.

Διὰ τοῦ παρόντος σχεδίου νόμου λαμβάνεται ἐπίσης πρόνοια περὶ τῆς τήξεως τῶν ἀκρουσμένων μετοχῶν λόγῳ μὴ προσκομιστοῦς τῶν πρὸς καταχώρισιν εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρείας καὶ μετατροπῆν τῶν εἰς ὀνομαστικάς ἐντὶς τῶν τασομένων διὰ τούτων προθεσμιῶν, καθοριζόμενον ὅτι ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ νέους τίτλους, οἱ ὅποιοι περιέχονται εἰς τὸ Δημόσιον.

Οὕτως ἐχρονιστὸν ἐν γενικαῖς γερμιαῖς αἱ διατάξεις τοῦ Σχεδίου Ἀναγκ. Νόμου, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλουεν Ἐγμὴν πρὸς ἔγκρισιν.

1. Ἰδὲ καὶ τὴν ἐλ' ἀριθ. 209880 τῆς 16 Ἰανουαρ. 1951 ἐγκ. Ἐλευθ. Ἐθν. Οἴκ. περὶ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν ἐπὶ τῆς ἐμφυμογῆς τοῦ Α. Ν. 1527/1950 (Κωδ. Νομ. Ζαχ. 1951 σ. 116).

περὶ μεταβιβάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ ἐκχωρήσεως τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου. β') Ὀπισθογράφους τῶν μεταβιβαζομένων τίτλων καὶ γ') Καταχώρησις τῆς γενόμενης μεταβιβάσεως εἰς εἰδικὰ βιβλία τηρούμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τῆς ἀνωμόμου ἑταιρείας, αἱ μετοχαὶ τῆς ὁποίας μεταβιβάζονται. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ τίτλου θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἅμα τῇ ἐγγραφῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδοχέως εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τῆς ἑταιρείας. Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀλλαγὴν ὀνόματος τινος εἰς τὰ βιβλία ταῦτα πρὶν ἢ περιέλθῃ αὐτῇ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς πράξεως μεταβιβάσεως.—2. Τὸ ὡς ἄνω εἰδικὸν ἔγγραφον ἢ ἡ συμβολαιογραφικὴ πράξις δέον νὰ περιλαμβάνῃ: α') τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν συμβαλλομένων, β') τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἑταιρείας, ἧς ὁ τίτλος μεταβιβάζεται, καὶ τὴν ἔδραν αὐτῆς, γ') τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξονία ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν, δ') τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν καὶ τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξία, ε') τὴν αἰτίαν τῆς μεταβιβάσεως, ὡς καὶ τὴν τιμὴν πωλήσεως τῶν μετοχῶν, στ') τὸν ἀριθμὸν τῶν μερισματαποδείξεων τῶν προσηρητημένων ἐκάστῳ τίτλῳ, ζ') τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς μεταβιβάσεως καὶ η') τὴν βεβαίωσιν ὅτι ὁ τίτλος ἔχει ὀπισθογραφηθῆ.—3. Ἐν ἡ περιπτώσει τρίτος ἐνεργεῖ κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ μεταβιβάλλοντος προσώπου ἢ τοῦ προσώπου εἰς ὃ γίνεται ἡ μεταβίβασις δέον ν' ἀναγραφῶνται εἰς τὸ σχετικὸν εἰδικὸν ἔγγραφον ἢ τὴν συμβολαιογραφικὴν πράξιν καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ διεύθυνσις τοῦ πληρεξουσίου.—4. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις διὰ τοῦ αὐτοῦ εἰδικοῦ ἔγγραφου τίτλων πλειόνων τῆς μιᾶς ἑταιρειῶν. 5. Τὸ εἰδικὸν ἔγγραφον τῆς μεταβιβάσεως καταρτίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ συμβολαιογράφου μὲν ἢ χρηματιστοῦ ἂν ἡ μεταβίβασις γίνεται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὑπὸ συμβολαιογράφου δὲ ἢ Δημοσίας ὑπηρεσίας ἐξουσιοδοτουμένης πρὸς τοῦτο διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν συμβολαιογράφων ὁφίσταται, προκειμένου περὶ τῆς περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ μεταβίβασις κυριότητος τῶν τίτλων εἶναι συνένεια συγχρόνως καταρτιζομένης συμβάσεως, δι' ἣν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον. Τὰ πρόσωπα τὰ καταρτίζοντα τὰ ὡς ἄνω ἔγγραφον ὑποχρεοῦνται νὰ ἐλέγχωσι τὴν ταυτότητα τοῦ μεταβιβάλλοντος προσώπου καὶ τοῦ προσώπου εἰς ὃ γίνεται

ἡ μεταβίβασις ὡς καὶ τοῦ τυχόν τρίτου προσώπου τοῦ ἐνεργοῦντος κατ' ἐντολήν καὶ διὰ λογαριασμὸν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐκδίδεται εἰς πέντε ἀντίτυπα διὰ χρήσεως χημικοῦ χαρτοῦ, ὑπογραφομένα ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων καὶ τοῦ συντάξαντος τὸ ἔγγραφον. Ὁ καταρτιζὼν τὸ ἔγγραφον τῆς μεταβιβάσεως ὑποχρεοῦται νὰ παραδῶσῃ ἀνά ἕν ἀντίτυπον εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἢ τὸ πρόσωπον τὸ ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμὸν του, εἰς τὸν πωλητὴν ἢ εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμὸν του, εἰς τὴν ἧς ὁ τίτλος μεταβιβάζεται ἀνώνυμον ἔταιρειαν ἔναντι ἀποδείξεως πρὸς καταχώρισιν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων ὡσαύτως ἔναντι ἀποδείξεως, ἐν δὲ ἀντίτυπον θὰ παραμείνῃ παρ' αὐτῷ. Τὰ ἀντίτυπα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν Ἐταιρείαν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν δέον νὰ διαβιβαζῶνται αὐταῖς τὸ βραδύτερον ἐντός 10 ἡμερῶν. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς μηνός, μὴ ἀπαλλασσόμενων τῶν ὑπευθύνων καὶ τῶν διοικητικῶν κυρώσεων. Ὁ ἀγοραστὴς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν καταχώρισιν τῆς μεταβιβάσεως ἐπὶ τῇ ἐμφάνει εἰς τὴν ἀνώνυμον ἔταιρειαν τοῦ ὀπισθογεγραμμένου τίτλου τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ εἰς χεῖράς του ἔγγραφου τῆς μεταβιβάσεως.—5α. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐνεργουμένης ἐν χρηματιστηρίοις τῆς ἀλλοδαπῆς, τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον, συντεταγμένον εἴτε κατὰ νόμον τοῦ τόπου, ἔνθα αὐτὴ ἐπιχειρεῖται, εἴτε κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν δίκαιον ὑποβάλλεται πρὸς τὴν ἀνώνυμον ἔταιρειαν, ἧς ὁ τίτλος μεταβιβάζεται πρὸς καταχώρισιν εἰς τὰ παρ' αὐτῇ βιβλία. Ἄν τὸ ἔγγραφον τῆς μεταβιβάσεως δὲν περιέχῃ πάντὰ τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, ἢ παρὰ τῆς ἔταιρείας καταχώρισις τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία ἐνεργεῖται μόνον μετὰ προσαγωγὴν ἐνόρκου βεβαιώσεως τοῦ ἀγοραστοῦ, περιλαμβανοῦσης τὰ ἐλλείποντα στοιχεῖα. Ἡ ἔταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἀμελλητί κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἔγγραφου μεταβιβάσεως, ὡς καὶ τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων, τιμωρεῖται δ' ἐν περιπτώσει παράβασεως τῆς ὑποχρεώσεώς της ταύτης κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα. [Σημ. Ἡ § αὕτη προσετέθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Α. Ν. 1818/1951].—6. Ἐπὶ προκειμένης ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως ὀνομαστικῶν μετοχῶν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος προβαίνει εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον πράξεις διὰ τὴν

τελείωσιν τῆς μεταβιβάσεως» (1).—7. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐταιρείας ἀναγνωρίζεται ἀμαχῆτως ὡς κύριος τοῦ τίτλου ἐναντι παντός διεκδικούντος τυχόν τοῦτον, τῆς ἐταιρείας ἢ οἰουδῆποτε τρίτου. Τὰ Δημόσιον δύναται διὰ φορολογικοῦς σκοποὺς νὰ θεωρῆσθαι ὡς κύριον τῆς μετοχῆς πρόσωπον διάφορον τοῦ ἐμφανιζομένου εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τῆς ἐταιρείας.—8. Πᾶν πρόσωπον παραποιοῦν στοιχεῖον ἢ ἐγγραφον περὶ τῆς πραγματικῆς κυριότητος ἐπὶ μετοχῆς ἢ ψευδῶς ἐμφανίζων ταύτην ὑπόκειται, ἐφ' ὅσον ἡ πράξις αὐτῆ δὲν τιμωρεῖται δι' αὐστηροτέρας ποινῆς κατὰ τὰς κείμενας διατάξεις, εἰς φυλάκισιν τούλάχιστον 30 ἡμερῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τούλάχιστον τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

3.—1. Ἡ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον μεταβίβασις τῶν μετοχῶν ἀπολλάσσεται παντός φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς, δικαιώματος ἢ ἄλλης ἐπιβαρύνσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸν Νόμον 1641/1919, ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

4.—1. Εἰς περίπτωσιν μεταβιβάσεως μετοχῶν λόγῳ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ καταχώρισις αὐτῶν εἰς τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον βιβλία τῆς ἐταιρείας ἐπ' ὀνόματι τῶν κληρονόμων καὶ κληροδόχων γίνεται ὑπὸ ταύτης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τούτων καὶ προσαγωγῇ τῶν κατὰ τὰς κείμενας διατάξεις ἀπαιτούμενων ἐγγράφων νομιμοποιήσεως.—2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν κληρονομίας, κληροδοσίας, προικῶς ἢ δωρεᾶς μετοχῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή τούτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου δικαιοδόχου ἀνευ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐμφαίνοντος ὅτι ἐνεχειρίσθη σχετικῇ φορολογικῇ δῆλωσις τῆς παραβάσεως τῆς διατάξεως ταύτης συνεπαγομένης τὰς κυρώσεις τοῦ νόμου 1641/1919. Ἡ τοιαύτη καταχώρισις δεῖν νὰ ἐνεργῆται τὸ βραδύτερον ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς φορολογικῆς δηλώσεως. Παρεμβούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης αἱ μετοχαὶ θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως δι' αὐτὰς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 5.

5.—1. Οἱ κάτοχοι τῶν ἀγωνύμων μετοχῶν ἡμεδαπῶν ἀγωνύμων ἐταιρειῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν

1. Ἡ ἐντὸς «. . .» § 6 ἐτέθη ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ ὁ Ν. 1644/51.

ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προσαγάγωσιν εἰς τὴν ἑταιρείαν ταύτας πρὸς καταχώρισιν εἰς τὰ οἰκεία αὐτῆς βιβλία καὶ μετατροπὴν τῶν εἰς ὀνομαστικὰς. Διὰ τοὺς διαμένοντας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ προθεσμία αὐτῆ ὀρίζεται ἑξάμηνος (1). Πᾶσα μεταβίβασις ἀνωνόμου μετοχῆς μετὰ τὴν ἔκπνοήν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν εἶναι ἄκυρος. «Προκειμένου περὶ ἀνωνόμων ἑταιρειῶν ἀγνώστου διευθύνσεως δύνανται οἱ κάτοχοι τῶν τίτλων αὐτῶν νὰ προσκομίσωσι τοῦτους εἰς τὸν Γενικὸν Κυβερνητικὸν Ἐπόπτην τοῦ Χρηματοσηρίου πρὸς σφράγισιν καὶ καταχώρισιν» (ἄρθρ. 2 Ν. 1644/51).—2. Ἡ μετατροπὴ ἐνεργεῖται κατόπιν ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ κομίζοντος τὸν τίτλον πρὸς τὴν ἑταιρείαν περὶ τῆς κυριότητός του. Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐλέγξῃ τὴν ταυτότητα τοῦ κομιστοῦ, νὰ ἀναγράψῃ ἐπὶ τοῦ τίτλου τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ κυρίου καὶ νὰ καταχωρίσῃ τοῦτο εἰς τὰ οἰκεία αὐτῆς βιβλία. Προκειμένου περὶ τίτλων εὐρισκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρμοδίαι διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δηλώσεως καὶ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ τίτλου εἶναι αἱ κατὰ τόπους Προξενικαὶ Ἀρχαί, αἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστείλωσι κατάστασιν περὶ τῶν γενομένων μετατροπῶν μετὰ τῶν σχετικῶν ὡς ἀνω δηλώσεων εἰς τὴν οἰκείαν ἑταιρείαν διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταχώρισιν. «Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται ν' ἀνατεθῇ εἰς ὀφιστάμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποκαταστήματα ἡμεδαπῶν Τραπεζῶν ἢ παραλαβὴ κλπ. τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εὐρισκομένων μετοχῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνόμων ἑταιρειῶν». (Ν. 1644/51 ἄρθρ. 2).—3. Οἱ κατέχοντες ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ἀνωνόμους μετοχὰς ἀνηκούσας εἰς τρίτον ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν τὴν μετατροπὴν αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυρίου τῶν.—4. Μετοχαὶ μὴ καταχωρηθεῖσαι καὶ μὴ μετατραπέσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐμπροθέσμως θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι, ἐκτὸς ἂν λόγοι ἀνωτέρας βίας διαπιστούμενοι δ' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου 5420/1932, ἀκολουθουμένης τῆς σχετικῆς διαδικασίας τοῦ νόμου τούτου, ἡμπίδισαν τὸν κύριον τῶν μετοχῶν ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του ἀπὸ τοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν μετατροπὴν καὶ καταχώρισιν αὐτῶν, Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δεόν νὰ

1. Ἡ ἑξάμηνος προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς της (Α.Ν. 1783 τῆς 20/25 Ἀπριλίου 1951).

ὀποβληθῆ ἔντός ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 16 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, κοινοποιουμένη νομίμως ἔντός τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω προθεσμίας καὶ εἰς τὴν ἔταιρειαν.—5. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς ἢ παρόδου ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ ἔταιρεια ὑποχρεοῦται ἔντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἢ τῆς παρόδου τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω προθεσμίας νὰ ἐκδώσῃ ἀνευ ἀποζημιώσεως τινος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ παραδῶσῃ αὐτῷ νέας μετοχὰς εἰς ἀντικατάστασιν τῶν μετοχῶν ὧν δὲν ἐγένετο καταχώρισις καὶ μετατροπὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν μετοχῶν, ὧν τὸ προϊόν εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.—6. Ἡ ἔταιρεια ὑποχρεοῦται ὡς κέρδη ἐν περιπτώσει μείωσεως αὐτοῦ ἢ διαλύσεως τῆς ἔταιρειας τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας πρὸς καταγραφήν καὶ μετατροπὴν τίτλους ἔντός τῶν προθεσμιῶν τοῦ παρόντος νόμου κρατῆ ἐπὶ παρακαταθήκῃ μέχρις ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἀναγνωρισθυσόμενον ὡς κύριον αὐτῶν ἢ τὸ Δημόσιον κατὰ περίπτωσιν.—7. Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος ἔντός προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῶν προθεσμιῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, οἱ διεκδικοῦντες τὴν κυριότητα μετοχῶν μετατραπειῶν εἰς ὀνομαστικὰς συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον θεῶν νὰ ἐγείρουν τὴν περὶ τούτου ἀγωγὴν ἐναντίον τῶν ἐμφαινομένων ὡς κυρίων τῶν τίτλων καὶ ἐξακολουθήσουν ἀμελλητί τὴν σχετικὴν διαδικασίαν, ἐπιδιδόμενου κεκυρωμένου ἀντιγράφου τῆς ταιαύτης ἀγωγῆς εἰς τὴν ἔταιρειαν, ἣτις σημειοὶ ταύτην εἰς τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον βιβλία ὡς καὶ εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν προκειμένου περὶ μετοχῶν εισηγμένων εἰς αὐτὸ» (ἀρθρ. 1 § 1 Α.Ν. 1818/1951) (1). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ ἐγγραφῇ τοῦ ὀριστικοῦ κυρίου εἰς τὰ βιβλία τῆς ἔταιρειας ἐνεργεῖται κατὰ τὸ διατακτικὸν τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως, κοινοποιουμένης τῇ ἔταιρείᾳ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ ἠτηθέντος διαδίκου ὅπως ὀπισθογραφῆσῃ τὰς περὶ ὧν ἡ δίκη μετοχὰς, αὗται θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ ἡ ἀνώ-

1. Ἴδ., κατ. ἀρθρ. 1 § 2 Α.Ν. 1818/1951.

νομος ἔταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως νέας μετοχὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ προσώπου ὅπερ ἀναγνωρίζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ὅτι εἶναι ὁ πραγματικὸς κύριος. Ἐν τῷ μεταξύ οἰαδήποτε μερίσματα ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰς μετοχὰς ἢ τὸ τυχὸν ἐπιστροφόμενον κεφάλαιον ἐν περιπτώσει μειώσεως ἢ διαλύσεως τῆς ἔταιρείας κρατεῖται ἐπὶ παρακαταθήκῃ ὑπὸ τῆς ἔταιρείας μέχρις ἀποδόσεώς των εἰς τὸν ἀναγνωρισθησόμενον κύριον τοῦ τίτλου.—8. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅταν πρόσωπόν τι ἰσχυρίζεται ἀπώλειαν ἢ κλοπὴν τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν του ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἴτησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Ἰουλίου 1923 διὰ τὴν πιστοποίησιν τοῦ γεγονότος τούτου, ἐπιδίδων εἰς τὴν ἀνώνυμον ἔταιρείαν ἀκριβῆς ἀντίγραφον τῆς τοιαύτης αἰτήσεως καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀμελλητὴ τὴν διαδικασίαν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως. «Τὸ περὶ οὗ ἡ παρούσα παράγραφος ἀντίγραφον κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν» (ἄρθρ. 2 Ν. 1644/51).—9. Οἱ κληρονόμοι μετοχῶν ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νὰ μετατρέψουν τὰς κληρονομηθείσας μετοχὰς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἀποποίησιν κληρονομίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1845 καὶ ἐπόμενα τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Μέχρι τῆς ὀνομαστικοποιήσεως τῶν ὀφισταμένων ἀνωνύμων μετοχῶν, ὡς ἄνωθι, οἱ κομισταὶ τούτων δὲν δύνανται νὰ ἀσκήσουν οἰαδήποτε δικαιώματα ἀπορρέοντα ἐκ τῶν μετοχῶν.

6.—1. Τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον στοιχεῖα, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ κυριότης τῆς μετοχῆς, δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἐπιβολὴν συνθητικοῦ φόρου διὰ τὰ μέχρι καὶ τοῦ 1960—1950 οἰκονομικά ἔτη. Ἐπίσης ἐπὶ τῶν στοιχείων τούτων δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ φορολογικὴ ἐγγραφή διὰ φόρον κληρονομίας προκειμένου περὶ κληρονομίας ἐπαχθείσας μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1949, οὐδὲ διὰ φόρον δωρεᾶς προκειμένου περὶ δωρεᾶς συντελεσθείσας μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1949.—2. Εἶναι ἀπαράδεκτος ποινικὴ ἀγωγὴ ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων τῶν ἀπαγορευόντων τὴν ἐξαγωγὴν ἀνωνύμων τίτλων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον προσκομισθῆ πρὸς σφράγισιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

7. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δύνα-

ται νά ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καί εἰς τὰς ὁμολογίας τῶν δανείων τοῦ Κράτους καί τὰς τοιαύτας τῶν Νομικῶν Προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας δεόν νά πραγματοποιηθῇ ἡ μετατροπὴ τῶν ἀνωνύμων χρεωγράφων εἰς ὀνομαστικά καθὼς καί πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία ἐπεξηγηματικὴ ἢ συμπληρωματικὴ καθορίζονται ἐπίσης διὰ Β. Διαταγμάτων.

8.—1. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται νά καθορίζωνται: α) ὁ τύπος τοῦ διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν μετοχῶν χρησιμοποιηθησομένου ἐγγράφου, ἢ Ἀρχὴ ἣτις θά ἐκτυπώσῃ καί θά διανεῖμῃ τὰ τοιαῦτα ἐγγραφα καί τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν προσώπων τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν κατάρτισίν των, β) ὁ τύπος καί τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου τὸ ὁποῖον θά τηρῆται ὑπὸ τοῦ καταρτίζοντος τὸ ἔγγραφον μεταβιβάσεως πρὸς καταχώρισιν τῶν ἐνεργουμένων καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεταβιβάσεων, γ) τὸν τύπον καί τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων βεβαιώσεων τῶν κληρονόμων καὶ κληροδόχων τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν, δ) τὸν τύπον καί τὸ περιεχόμενον τοῦ μητρώου τῶν μετοχῶν ὡς καί τοῦ βιβλίου τῶν μετόχων τὰ ὁποῖα θά τηροῦνται ὑπὸ τῶν ἐταιρειῶν, ε) τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσώπων τῶν ἐντεταλμένων μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐγγράφου μεταβιβάσεως, στ) τὰ τοῦ τρόπου ἐνεργείας τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρ. 5 τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καί τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνεργούντων τὸν ἔλεγχον τοῦτον ὀργάνων καί ζ) πᾶσα ἐν γένει ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου. [Ἡ περίπτωσις στ' ἀφορᾷ ἀμοιβὰς κλπ. προσώπων μὴ ὄντων ἐμισθῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» (ἀρθρ. 2 Ν. 1644/51)].—2. Τὸ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον μητρῶον τῶν μετοχῶν καί βιβλίον μετόχων ὑποχρεοῦται ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία νά προσάγῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον πρὸς θεώρησιν πρὸ πάσης χρησιμοποίησεώς του, ἕκαστον δὲ τούτων ὑπόκειται εἰς πᾶσιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα χιλιάδων.—3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Τροποποιήσεις νόμου περί Χρηματιστηρίων Ἀξιών.

Ν. 1644 τῆς 3/9 Ἰανουαρίου 1951 «Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1527/1950», «περὶ μετατροπῆς τῶν ἀνωλύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωλύμων ἐταιρειῶν εἰς ὀνομαστικάς».

3.—1. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀρθρ. 17 παρ. 1 ἔδαφ. γ' τοῦ Ν. 3632 «περὶ χρηματιστηρίων ἀξιών» (σελ. 298 Ἔμ. Ν.) αἱ λέξεις «Αἱ Ἀνωλύμοι μετοχαὶ» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «Αἱ μετοχαὶ».—2. Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τίθεται ὁ χρηματιστὴς τῆ αἰτήσει του εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος. Εἰς τὰ ἐν διαθεσιμότητι μέλη ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις καὶ ἐν γένει ἡ ἄμεσος καὶ ἔμμεσος ἀτομικῆς ἢ ἐν οἰαδήποτε μορφῇ συνεταιρισμοῦ ἄσκησις τοῦ χρηματιστηριακοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῶν αἱ ἐν τῇ νομοθεσίᾳ διὰ τὸν χρηματιστὴν ἰσχύουσαι ἀπαγορεύσεις καὶ ἀσυμβίβαστα. Ἡ ἐγγύησις τοῦ εἰς διαθεσιμότητα τιθεμένου χρηματιστοῦ ἀναλαμβάνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 11 τοῦ Νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων Ἀξιών».—3. Οἱ ἐν διαθεσιμότητι χρηματισταὶ, τῆ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τοῦ παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Γραφείου Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας ἐπανέρχονται εἰς κατάστασιν ἐνεργείας διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον καταθέσῃσι τὴν κατὰ νόμον χρηματιστηριακὴν ἐγγύησιν. Ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ διαθεσιμότης, ἡ θέσις τοῦ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦντος χρηματιστοῦ δὲν λογίζεται κενή. Παρατεινομένης ὅμως τῆς διαθεσιμότητος πέραν τῶν 5 ἐτῶν κατὰ συνέχειαν τὸ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦν μέλος τοῦ Χρηματιστηρίου θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολεσθὲν τῆς παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ θέσεως αὐτοῦ, τοῦ Ἐπόπτου ὑποχρεομένου νὰ ὑποβάλλῃ συγχρόνως ἔκθεσιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ἀμελλητί τὸ οἰκτεῖον περὶ ἀπολύσεως διάταγμα.

4.—Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῶσι τὰ τοῦ τρόπου: 1) τῆς λειτουργίας καὶ μεσολαβήσεως τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως τοῦ Χρηματιστηρίου εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν συναλλαγῶν, τῶν ἐνεργουμένων χρηματιστηριακῶς καὶ 2) τῆς καταβολῆς ἐγγυήσεων, περιθωρίων καὶ τὰ τῆς συνάψεως δανείων ἐπὶ ἐνεχρῶν χρεωγράφων, ὡσάκις συμβαλλόμενος εἶναι χρηματιστὴς, Τραπεζα ἢ ἕτερον νομικὸν πρόσωπον.

5. (Ἰδὲ τοῦτο ἐν ἀρθρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1527/50).

6. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

A.N. 1818 τῆς 22,28 Μαΐου 1951 (A 149). Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορῶσάν τὴν ὀνομαστικοποίησιν τῶν μετοχῶν καὶ τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν.

1.—1. [Ἰδὲ τὴν § 1 ὑπ' ἀριθ. 5 § 7 τοῦ A. N. 1527/1950].
2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἡ συζήτησις τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 7 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. 1527]1950 ἀγωγῆς, προκειμένου περὶ μετοχῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν κεκυρωμένον ἀντίγραφον αὐτῆς δὲν κοινοποιηθῆ καὶ πρὸς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν. Ἀναγκαστικῆ ἐκτέλεσις τῶν ἐπὶ τοιούτων ἀγωγῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων δὲν χωρεῖ ἂν μὴ προηγουμένως κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον τούτων εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν.

2.—1. Ἡ κατάσχεσις τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν γίνεται μόνον ἐπὶ τοῦ τίτλου εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κατάσχεσιν κινητῶν διατάξεως τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ αὐτῶν τῶν άρθρων 891 ἐπ. καὶ 919, πλὴν ἂν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου 24 τοῦ Νόμου 3532]1928 «περὶ χρηματιστηρίων Ἀξιῶν», ὅποτε ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον τοῦτο.— 2. Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις ἐπὶ ὀνομαστικῶν μετοχῶν καθ' ὃν χρόνον αὐταὶ ἀποτελοῦν ἐγγύησιν κατατεθειμένην ὑπὸ χρηματιστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ χρηματιστηριακοῦ νόμου καὶ Κανονισμοῦ, ὡς καὶ καθ' ὃν χρόνον αὐταὶ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ τούτῳ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως.—

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 21 τοῦ Νόμου 3632]1928 «περὶ χρηματιστηρίων Ἀξιῶν», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :
4. Ἐν περιπτώσει διακυμάνσεων τῶν τιμῶν ὁ χρηματιστὴς δικαιούται νὰ προβῆ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς συναλλαγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτεται ἐκ τυχόν δοθείσης εἰς αὐτὸν ἐγγυήσεως, ὁ δὲ ἐντολέυς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ δὲν κατέβαλεν ἢ δὲν συνεπλήρωσε τὴν αἰτηθεῖσαν ἐγγύησιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς προσκλήσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ κατασχέσεως τῆς ἐγγυήσεως ἐντολέως, ὁ χρηματιστὴς ἱκανοποιεῖται προνομιακῶς διὰ τὴν ἐκ τῆς συναλλαγῆς πηγάζουσαν ἀπαίτησίν του κατὰ τοῦ ἐντολέως του.

3.—1. Τὸ ἐνέχυρον ἐπὶ ὀνομαστικῶν μετοχῶν, δταν συμβαλλόμενος εἶναι χρηματιστὴς, τράπεζα ἢ νομικὸν πρόσω-

πον, συνιστάται δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου συντασσομένου εἰς διπλοῦν, ὑποβαλλομένου εἰς τὸ προσηκόν τέλος χαρτοσήμου καὶ παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν δανειστὴν μὴ ἀπαιτούμενης οἰασθήποτε ἐτέρας διατυπώσεως.—2. Ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως ἐνεχυρίσεως τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν, πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναφερομένων, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 1244 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.—3. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποίησησεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐνεχυρισμένων ὀνομαστικῶν μετοχῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δίτος τῆς 17ης Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνώνυμων Ἑταιρειῶν» τῶν ἀρθρῶν 40 καὶ 41 διὰ τὰς εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ τῶν ἀρθρῶν 40 καὶ 42 διὰ τὰς μὴ εἰσηγμένας.—4. Ἡ παρεχόμενη ἐγγύησις εἰς χρηματιστὰς ὑπὸ πελατῶν τῶν (περιθώριον) ὡς καὶ ἡ ὑπὸ χρηματιστῶν παρεχόμενη ἐγγύησις συμφώνως πρὸς τὸν χρηματιστηριακὸν νόμον καὶ κανονισμὸν συνιστάται δια παραδόσεως τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐπὶ τῇ κεκανονισμένη ἀποδείξει.

4.—(Σημ. Ἰδ. τὸ ἀρθρον τοῦτο ὑπὸ τὴν § 5 τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1527|1950).

5.—1. Ἐκ τοῦ ἔδαφ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6α τοῦ νόμου 3632|1928 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. 2341|1940 διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ εἰς ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων ἢ κτηματικῶν τραπεζῶν, ὑπολογιζομένας εἰς τὴν τρέχουσαν αὐτῶν τιμὴν» ὡς καὶ αἱ λέξεις: «τῶν οὕτω κατατεθεισῶν ὁμολογιῶν γίνεται καθ' ἡμέραν ἀναπροσαρμογὴ εἰς τὰς τρεχοῦσας τιμὰς».—2. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 640, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Α. Ν. 2341/1940, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: 2) Ὁ χρηματιστὴς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν αὐθημερὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Χρηματιστηρίου ἐγγυήσεως πρὸς πρόσθετον ἀσφάλειαν τῶν ἐκκρεμῶν αὐτοῦ συναλλαγῶν, κανονιζομένης μετὰ τὰς γενομένας παραπομπὰς καὶ ἀντικρῶματα ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθέντων ἢ τῶν πωληθέντων χρεωγράφων. Τὰ ποσοστὰ καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων τούτων ὡς καὶ πᾶσα ἀφορῶσα αὐτὰς λεπτομέρεια καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐγκρινομένων διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου, μὴ προαπειτουμένης δημοσιεύσεως τούτων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

6.—1. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς χρηματιστὰς ἐφ' ἀπαξ εἰσφορά πρὸς σχηματισμὸν παρά τῷ Χρη-

ματιστηρίῳ Ἀθηνῶν «Κοινῶς Συνεγγυητικοῦ Κεφαλαίου». Ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τούτου περιέρχεται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ ἐν τρίτον τῶν καθαρῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων τῶν χρηματιστῶν ἐπὶ τῶν κατ' ἐντολὴν τοῦ Δημοσίου τῶν νομικῶν προσώπων τοῦ Δημοσίου δικαίου καὶ τῶν Τραπεζῶν συναπομένων παρ' αὐτῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν.— 2. Τὸ ἀνωτέρω κεφάλαιον ἀποτελεῖ πρόσθετον ἀσφάλειαν ὑπὲρ τῶν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πιστωτῶν τῶν χρηματιστῶν ἀπαγορευμένης τῆς κατασχέσεως τούτου.— 3. Διὰ τοῦ Χρηματιστηριακοῦ Κανονισμοῦ καθορίζονται τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου, τὰ τῆς καλύψεως ἐξ αὐτοῦ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαιτήσεων κατὰ χρηματιστῶν, τὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς μερίδος ἀποχωρούντων χρηματιστῶν, τὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς καθάβεσεως τῆς μερίδος ὑπὸ διοριζομένων χρηματιστῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λειτουργία.

7.—1. Παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἰδρύεται θέσις Τεχνικοῦ Συμβούλου ἐπὶ μισθῷ Ὑπουργικοῦ Γεν. Διευθυντοῦ. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοποθετεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου ὁ διατελέσας ἐπὶ δεκαετίαν τούλαχιστον Διευθυντῆς ἢ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν. Διὰ Β. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ Ἔσωτ. Ὁργανισμὸς τοῦ Χρηματιστηρίου.— 2. Ὑπάλληλοι τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἀπολυθέντες διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 59 τοῦ ἔτους 1945 Συντακτικῆς Πράξεως, τῶν ὁποίων ὄμως ὁ διορισμὸς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἐγένετο διὰ πράξεως αὐτῆς πρὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1941, ἐπανερχοῦνται αὐτοδικαίως ὡς ὑπεράριθμοι.

8.—Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 12950/9.3.51 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4514.3.51 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Β') καὶ τὸ ἄρθρον 8 τῆς ὑπ' ἀριθ. 6560/25.1.51 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω Ὑπουργῶν δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 18]27.1.51 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Β').

9.—1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Α. Ν. 1095/1946 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «2. Δύναται νὰ διορισθῇ ὡς ὑπεράριθμος χρηματιστῆς εἰς κενουμένην διὰ τοῦ θανάτου χρηματιστοῦ θέσιν, εἰς τῶν ὡίων τοῦ ἀποβιώσαντος

ἔαν κέκτηται τὰ πρὸς διορισμὸν προσόντα τοῦ νόμου, ἡλικίαν τοῦλάχιστον 25 ἐτῶν καὶ ὑπερπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἀντικρυστοῦ ἢ ἰσόχρονον πραγματικὴν ὡς ὑπάλληλος ὑπηρεσίαν εἰς τὸ χρηματιστικὸν γραφεῖον τοῦ πατρὸς του, ἔφ' ὅσον ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ του ἤθελεν ἀποφανθῆ ἢ Συνέλευσις τῶν χρηματιστῶν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν διορισμένων χρηματιστῶν. Ἡ ὡς ἀνω πραγματικὴ ὑπηρεσία ἀντικρυστοῦ ἢ ὑπαλλήλου πιστοποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου. Ἐπὶ πλειόνων τέκνων τοῦ αὐτοῦ χρηματιστοῦ προτιμᾶται ὁ συγκεντρώσας ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς περισσοτέρας ψήφους. Ἡ σχετικὴ αἰτήσις δέον νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἐντός ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ χρηματιστοῦ. Ἡ παροῦσα παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ ἄναλογίαν καὶ εἰς περιπτώσιν παραιτήσεως χρηματιστοῦ ὑπερβάντος τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.—2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1095]1946 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «4. Ἐφεξῆς αἱ κενούμεναι θέσεις χρηματιστῶν ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν χρηματιστῶν ὑπερβαίνει τοὺς πενήκοντα καὶ δὲν συντρέχει περίπτωσις συμπληρώσεως τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 θὰ συμπληροῦνται μόνον κατὰ τὸ ἡμιού. Ἡ συμπλήρωσις θὰ γίνεταί ἐκ τῶν διατελούντων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Ἀντικρυστῶν τῶν κεκτημένων τὰ κατὰ Νόμον προσόντα καὶ 15ετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἀντικρυστοῦ πιστοποιουμένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὁποίων ἤθελεν ἀποφανθῆ ἢ συνέλευσις τῶν Χρηματιστῶν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν διορισμένων Χρηματιστῶν. Ἐάν ὁ ὑποψήφιός κέκτηται 20ετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἀντικρυστοῦ δὲν απαιτοῦνται σχολικὰ προσόντα, ἔαν δὲ κέκτηται πτυχίον Παν/μίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Ἀνωτάτης Σχολῆς ἀρκεῖ 10ετῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἀντικρυστοῦ. Ἐπὶ πλειόνων τυχόντων τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας προτιμᾶται ὁ σχετικὸς πλειοψηφώσας, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ἡ ἐκλογὴ ἐπιτυγχάνεται διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης κατὰ τὴν αὐτὴν συνέλευσιν. Ἡ σχετικὴ αἰτήσις δέον νὰ ἐπιδίδηται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν».—3. Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προσλαμβανόμενοι ὡς ἀνικρυσταὶ δέον νὰ κέκτηνται ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Μέσης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς.—4. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης περιπτώσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 289]45 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ

Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ χρηματιστῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἀπολυθέντων τῆς θέσεως τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1947 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὅσον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἤθελον ὑποβάλλει σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου.

10. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Α. Υ. Ἐθν. Οἶκον. ὑπ. ἀριθ. 6560 τῆς 25/27 Ἰανουαρίου 1951 (Ἐφ. Κυβ. Β. 18). Περὶ τρόπου ἐνεργείας τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ἐπὶ ὀνομαστικῶν μετοχῶν (1).

1. Ὁ ἀναθέτων εἰς χρηματιστὴν πώλησιν τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσίᾳ, διπλασιασμῷ ἢ δῶρῳ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἢ τὴν διενέργειαν συμβάσεως μεταφορᾶς, παρέχει εἰς τὸν χρηματιστὴν εἰδικὸν δι' ἕκαστον εἶδος μετοχῶν πληρεξούσιον διατυπώμενον ὡς ἀκολούθως:

Πληρεξούσιον περὶ χρηματιστηριακῆς πωλήσεως

(ἢ μεταφορᾶς) ὀνομαστικῶν μετοχῶν.

Ὁ κατωθὶ ὑπογεγραμμένος . . . . . ὄνομα, (ὄνομα πατρὸς ἢ συζύγου, ἐπώνυμον καὶ ἐπάγγελμα, προκειμένου δὲ περὶ Νομικοῦ Προσώπου πλήρης ἢ ἐπωνυμία αὐτοῦ), κάτοικος . . . . . (ὄδος

. . . . . ἀριθ. . . . .) ἐνεργῶν δι' ἑαυτὸν (ἢ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ . . . . . (ὄνομα, ὄνομα

πατρὸς ἢ συζύγου, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία καὶ διεύθυνσις, προκειμένου δὲ περὶ Νομικοῦ Προσώπου πλήρης ἢ ἐπωνυμία τούτου) δυνάμει τοῦ προσαρτωμένου . . .

. . . . .) παρέχω εἰς τὸν χρηματιστὴν . . . . . τὴν ἀνέκκλητον πληρεξουσιότητα ὅπως πω-

λήσῃ (ἢ μεταφέρῃ) χρηματιστηριακῶς . . . . . τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσίᾳ, ἐπὶ δῶρῳ ἢ δι-

πλασιασμῷ) . . . . . τὸ ποσὸν ἀριθμητικῶς καὶ

1. Ἐκδίδεται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 1644/51 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1527/50 «περὶ μετατροπῆς τῶν Ἀνωτέρων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωτέρων Ἐταιρειῶν εἰς ὀνομαστικὰς» ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 8 παραγρ. 1 ἰδαφ. κ' τοῦ κυρωθέντος δι' αὐτοῦ Α. Ν. 1527/50.

ὄλογράφως) ἀνηκούσας . . . . . (εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀντιπροσωπευόμενον παρ' ἐμοῦ) ὄνομαστικὰς μετοχὰς τῆς ἐν . . . . . ἔδρευ- ούσης ἀνωνύμου ἐταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν . . . . . ὄνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν . . . . . ἐκῆστης φεροῦσας τὰς ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. . . . . καὶ ἐφεξῆς μερισματαποδείξεις, εἰς τὴν τι- μὴν τὴν ὅποιαν ἤθελεν ἐπιτύχει. Τούς τίτλους τῶν ἀνωτέ- ρω μετοχῶν δεόντως ὀπισθογραφημένους ἐν λευκῷ ὑπο- χρεοῦμαι γὰ παραδῶσω ἀμελλητί κατὰ τὸν συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον καὶ τὸν κανονισμόν τοῦ Χρηματιστηρίου ὀριζό- μενον χρόνον εἰς τὸν ἀνωτέρω Χρηματιστὴν, ὃν πληρε- ξουσιοδοτῶ ἅμα ὅπως ἐνεργήσῃ καὶ ὑπογράψῃ ἐπ' ὀνό- ματι καὶ διὰ λογαριασμόν μου (ἢ τοῦ παρ' ἐμοῦ ἀντιπρο- σωπευόμενου) πᾶσαν διὰ τὴν πώλησιν καὶ τὴν μεταβίβα- σιν αὐτῶν πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ἀναγκαίαν πράξιν ἢ ἔγ- γραφον καὶ δὴ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὀπισθογραφῆσεως καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α. Ν. 1527/50.

Ἐν Ἀθήναις τῇ . . . . . 195 . . .

Ὁ Ἐξουσιοδοτῶν

2. Ἀντιστοίχως ὁ ἀναθέτων εἰς χρηματιστὴν ἀγορὰν τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσμίᾳ, διπλασιασμῷ ἢ δῶρῳ εἰ- σηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὄνομαστικῶν μετοχῶν ἢ τὴν ἐνέργειαν συμβάσεως μεταφορᾶς, παρέχει εἰς τὸν χρη- ματιστὴν εἰδικὸν δι' ἕκαστον εἶδος μετοχῶν πληρεξούσιον διατυπούμενον ὡς ἀκολούθως :

Πληρεξούσιον περὶ χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς

(ἢ μεταφορᾶς) ὄνομαστικῶν μετοχῶν.

Ὁ κάτωθι ὑπόγεγραμμένος

(ὄνομα, ὄνομα πατρὸς ἢ συζύγου, ἐπώνυμον καὶ ἐπάγγελ- μα, προκειμένου δὲ περὶ νομικοῦ προσώπου πλήρης ἢ ἐπι- ωνυμία αὐτοῦ), κάτοικος . . . . . (ὁδός . . . . . ἀριθ. . . . .) ἐνεργῶν δι' ἑαυτόν ἢ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ . . . . . (ὄνομα, ὄνομα πατρὸς ἢ συζύγου, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία καὶ διεύθυνσις προκειμένου δὲ περὶ νομικοῦ προσώπου πλήρης ἢ ἐπιωνυμία αὐτοῦ) δυνάμει τοῦ προσαρτωμένου . . . . . παρέχω εἰς τὸν χρηματιστὴν . . . . . τὴν ἀνέκκλητον πληρεξουσιότητα ὅ- πως ἀγοράσῃ (ἢ μεταφέρῃ) χρηματιστηριακῶς . . . . . (τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἐπὶ διπλασια- σμῷ ἢ δῶρῳ) . . . . . τὸ ποσὸν ὄλογρά- φως καὶ ἀριθμητικῶς) ὄνομαστικὰς μετοχὰς τῆς ἐν . . . . . ἔδρευούσης ἀνωνύμου ἐταιρείας ὑπὸ τὴν

ἐπωνυμίαν . . . . . ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν . . . . . ἐκάστης φερούσας τὰς ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. . . . . καὶ ἐφεξῆς μερίοματῶν δείξεις εἰς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἠθέλεν ἐπιτύχη. Τὸ τίμημα τῶν ἀνωτέρω μετοχῶν ὑποχρεοῦμαι νὰ καταβάλω ἀμελλητί κατὰ τὸν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὸν κανονισμόν τοῦ Χρηματιστηρίου ὀριζόμενον χρόνον εἰς τὸν ἀνωτέρω χρηματιστὴν, ὃν πληρεξουσιοδοτῶ ἅμα ὅπως παραλάβῃ τὰς ἀγορασθησομένας μετοχὰς θεδόντως ὀπισθογραφημένας ἐπ' ὀνόματί μου (ἢ τοῦ παρ' ἐμοῦ ἀντιπροσωπευομένου) καὶ ἐν γένει ἐνεργήσῃ καὶ ὑπογράψῃ ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμόν μου (ἢ τοῦ παρ' ἐμοῦ ἀντιπροσωπευομένου) πᾶσαν διὰ τὴν ἀγοράν καὶ τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν πρὸς ἐμέ (ἢ τὸν παρ' ἐμοῦ ἀντιπροσωπευόμενον) ἀναγκαίαν πρᾶξιν ἢ ἔγγραφον.

Ἐν Ἀθήναις τῆς . . . . . 195 . . . . .
 Ὁ Ἐξουσιοδοτῶν

3.—1. Συναφθεῖλος χρηματιστηριακῶς τῆς πωλήσεως, ὁ πωλητὴς ὑποχρεοῦται νὰ παραδῶσῃ ἀμελλητί κατὰ τὸν συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον καὶ τὸν Κανονισμόν τοῦ Χρηματιστηρίου ὀριζόμενον χρόνον εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ πληρεξουσιοδοτηθέντα χρηματιστὴν τοὺς τίτλους τῶν πωληθεισῶν μετοχῶν.—**2.** Οἱ τίτλοι οὗτοι δεόν νὰ εἶναι ὀπισθογραφημένοι ἐν λευκῷ ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ.—**3.** Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸν ἐκ μεταφορᾶς ὑπόχρεων πρὸς παράδοσιν.—**4.** Ἐάν ὁ τε ὑπόχρεως πρὸς παράδοσιν καὶ μεταβίβασιν πωλητὴς καὶ ὁ ὑπόχρεως πρὸς παραλαβὴν ἀγοραστὴς εἶναι πελάται τοῦ αὐτοῦ χρηματιστοῦ, ἢ διὰ τῶν συμφώνως πρὸς τ' ἄρθρα 1 καὶ 2 ἔγγραφων παρασχεθεῖσα πρὸς αὐτὸν πληρεξουσιότης διὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν διὰ τὴν μεταβίβασιν ἀπαιτούμενων ἔγγραφων παύει ἰσχύουσα, τῆς μεταβίβασεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ τούτου κατὰ τὸν τύπον καὶ τοὺς λοιποὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 188633)50 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

5. Ἡ μεταβίβασις τῶν μέσῳ τοῦ παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν λειτουργοῦντος Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως παραδιδομένων καὶ παραλαμβανομένων ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως: α) Εἰς τὰς συμφώνως τῷ Χρηματιστηριακῷ Κανονισμῷ ὑποβαλλομένας εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο ὑπὸ τῶν χρηματιστῶν καταστάσεις ἐπισυνάπτουσιν οὗτοι διὰ τὰς παραληπτὰς μετοχὰς ἀναλυτικὴν κατ' εἶδος μετοχῶν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος τῶν εἰς οὖς θέλει γίνεαι ἡ μεταβίβασις πελατῶν τῶν καὶ τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν δι' ἕκαστον τού-

των. Ἐπίσης ἐπισυνάπτουσι καὶ τὰ εἰς χεῖρας των πληρεξούσια τοῦ ἀρθροῦ 2. β) Οἱ τίτλοι παραδίδονται τὴν κεκανονισμένην ἡμέραν ὀπισθογραφημένοι ἐν λευκῷ μετὰ βεβαιώσεως τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὀπισθογράφου ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ καὶ συνοδεύονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 1 πληρεξουσίων. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καταβάλλεται καὶ πᾶν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως κατὰ τὰς ὑποβληθείσας καταστάσεις ὀφειλόμενον ποσόν. γ) Τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως, βάσει τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς αὐτὸ καταστάσεων καὶ λοιπῶν εἰς χεῖρας του στοιχείων, καθορίζει τὰς ἀναγκαίας, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως πράξεις μεταβιβάσεως καὶ τοὺς χρηματιστὰς, οἵτινες δεόν ἐν ἑκάστη αὐτῶν νὰ συμβληθῶσιν ὡς πληρεξούσιοι τῶν πελατῶν των. δ) Αἱ ὡς ἄνω πράξεις μεταβιβάσεως ἐνεργοῦνται ὑπὸ χρηματιστοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Χρηματιστηρίου κατὰ τὸν τύπον καὶ τοὺς λοιποὺς ὁρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 188533/1950 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ παράδοσις τῶν μετοχῶν. ε) Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἢ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπομένης ἐργασίμου ἡμέρας, τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως παραδίδει εἰς τοὺς δικαιοῦχους χρηματιστὰς τὰς παρ' αὐτῶν, συμφώνως ταῖς καταστάσεσι, παραδοτέας μετοχάς, δεόντως ὀπισθογραφημένας.

6. Ὡς τιμὴ εἰς ἣν γίνονται αἱ μεταβιβάσεις κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 4 καὶ 5 ὀρίζεται ἡ τιμὴ συμφηφισμοῦ, ὡς τοιαύτης νοουμένης διὰ τὰς πράξεις τοῖς μετρητοῖς τῆς τιμῆς κλεισίματος τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αὗται συνήφθησαν. Ἐὰν ὁμως, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 4, ἡ πώλησις ἐγένετο διὰ συμφηφισμοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρ. 19 τοῦ Ν. 3632/1928 ὡς τιμὴ τίθεται ἡ ἐν τῷ συμφηφιστικῷ πινακιδίῳ τοῦ χρηματιστοῦ σημειουμένη τοιαύτη.

7.—1. Τὰ καταβλητέα παρ' ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων ἐν πράξει μεταβιβάσεως, καταρτιζομένη ὑπὸ χρηματιστοῦ ἢ συμβολαιογράφου, δικαιώματα ὀρίζονται 4⁰/₁₀₀.

—2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν μεταβιβάσεων κατὰ τὸ ἀρθρον 5 ἢ Διοικουσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Χρηματιστηρίου καθορίζει τὰ τῆς κατανομῆς τῶν ὡς ἄνω δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν συμπραττόντων ἐν ἑκάστη πράξει τριῶν χρηματιστῶν ὡς καὶ τὰ ἐκ τούτων δικαιώματα τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως.

8.—1. Τὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεχόρῳ ὀνομαστικῶν μετοχῶν σκοποῦντα εἴτε τὴν παράτασιν τῆς χρηματιστηριακῆς προθεσμίας εἴτε τὸν δανεισμόν ἐν οἷς ὁ εἰς τοῦλάχιστον τῶν

συμβαλλομένων εἶναι χρηματιστῆς συνιστῶνται διὰ παραδόσεως τῶν μετοχῶν ὀπισθογραφημένων λόγω ἐνεχύρου ἐπ' ὄνοματι τοῦ πιστωτοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ συμφωνητικοῦ εἰς διπλοῦν ὑποβαλλομένου εἰς χορηγήσῃον τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος καὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνόμων ἑταιρειῶν», μὴ ἀπαιτούμενης κοινοποιήσεως τινός. —2. Ἐπὶ ἔγγυήσεων παρεχομένων εἰς χρηματιστὰς ὑπὸ πελατῶν (περιθώρια) ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν χρηματιστῶν παρεχομένων ἔγγυήσεων συμφώνως πρὸς τὸν χρηματιστηριακὸν νόμον καὶ κανονισμὸν αἱ ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ παραδίδονται ὀπισθογραφημένοι λόγω ἔγγυήσεως ἐπ' ὄνοματι τῶν δικαιούχων, ἐκδιδομένων τῶν κεκανονισμένων ἀποδείξεων.

9. Ἡ τήρησις τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις διατυπώσεων δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς χρηματιστὰς τῆς τηρήσεως τῶν κατὰ τοὺς χρηματιστηριακοὺς νόμους καὶ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν προβλεπομένων διατυπώσεων συναφῶς τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν καὶ ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὰς ἐγγράφων.

10.—1. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως παρέχεται εἰς τὴν Διοικήσασιν Ἐπιτροπῆν τοῦ χρηματιστηρίου τὸ δικαίωμα ὅπως, τηρουμένου τοῦ ΜΘ' ψηφίσματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516[1948 Α. Ν. περὶ ἐλέγχου τῆς νομιμοφροσύνης τῶν Δημοσίων κλπ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν» προσλαμβάνῃ μέχρι πέντε ἑκτάκτων ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τοῦ Γραφείου τούτου ἐπὶ ἀποζημιώσει ὀριζομένη ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἧτις θὰ δύναται νὰ τοὺς ἀπολύῃ ἀνεὺ ἑτέρας διατυπώσεως καὶ ἀνεὺ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.—2. Ὑφισταμένης, ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 1644[1051] ἐκτάκτου καὶ εἰδικῆς ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Χρηματιστηρίου τὸ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὥρων ἐργασίας προσφέρον τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως καταβάλλεται ἀποζημιώσις ἀνάλογος πρὸς τὴν φύσιν τῆς παρ' ἐκάστου προσφερομένης ὑπηρεσίας καὶ τὸν χρόνον τῆς καθ' ὑπερωρίαν ἐργασίας καθοριζομένη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑξ, τὸ δὲ ἀνώτατον ὄριον διαρκείας τῆς τοιαύτης ἐργασίας ὀρίζεται εἰς τεσσαράκοντα ὥρας μηνιαίως καὶ ἡ καθ' ὥραν ἀποζημιώσις συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 302515[1950] ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Β'.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ, ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

α'.

Ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ ἀρμοδιότητος
τῶν ἐμποροδικείων

Βιβλιογραφία. Η. Ἀναστασιάδου, Ἐμπορ. δίκ. ἔκδ. ε' (1949) § 19 σελ. 38. Σ. Κροκιδᾶ Ἐγγειρ. Ἐμπ. Δ. ἔκδ. Β' (1926) § 35 ἐπ.. Θ. Πετιμεζᾶ Ἐμπ. Δ. (1929) τόμ. Α' § 27 ἐπ.

β'.

Περὶ ἐμπόρων. Ποῖοι θεωροῦνται ἔμποροι ;

1. Πλὴν ἄλλων ἔμποροι εἶναι καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀγοράζουν ἐμπορεύματα ἀπὸ παραγωγούς ἢ μὴ ἐμπόρους καὶ τὰ πωλοῦν εἴτε εἰς τὸ κοινὸν εἴτε εἰς ἄλλους ἐμπόρους πρὸς κερδοσκοπίαν. G. Ripert, Droit commercial (1948) n. 138.

2. Τὰ ὁμόρρυθμα μέλη ἐμπορικῆς ἐταιρίας. Thaller, Droit Commercial n. 58, εἴτε εἶναι διαχειρισταὶ εἴτε μὴ. Lyon Caen et Renault 1 n. 204 δις.

3. Ὁ φαρμακοποιὸς ἀγοράζων φάρμακα καὶ μεταπωλῶν αὐτὰ ἐπὶ κέρδει εἴτε ἀκατέργαστα εἴτε κατεργασμένα καὶ μεταπεποιημένα δι' ἐπιστημονικῆς συσκευασίας, ἐνεργεῖ πράξεις ἐμπορικὰς κατὰ κύριον ἐπάγγελμα. Α. Π. 120] 1925 Δ-νη Γ 436.

4. Ὁ ἐργολάβος οἰκοδομῶν. Γαλ. νομολ. Δ-κῆ β. 9.

5. Ὁ ἔχων κέντρον διασκεδάσεως ὡς καὶ ὁ ἔχων ἐστιατόριον. Κροκιδᾶ § 51 σημ. 1. Ε. Α. 395]1925 Δ-κῆ Ζ 438 Διὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς ἐκμισθώσεως αὐτῆς ἀποβάλλεται ἡ ἰδιότης τοῦ ἐμπόρου.

6. Ὁ διατηρῶν τυπογραφεῖον ἐκδότης ἐφημερίδος.

7. Ὁ χρηματιστής, ἐκ μόνου τοῦ τυπικοῦ διορισμοῦ του. Η. Ἀναστασιάδ. 1949 § 40 α, ὁ μεσίτης χρηματιστηρίων (Ν. 3632, ἀρθ. 13 § 5).

8. Ὁ παραγγελιοδόχος. Ἐμπ. Ν. ἀρθρ. 90 - 94.

9. Δέν είναι έμποροι, καίτοι ένεργούν πράξεις έμπορικές συνήθως κατ' έπάγγελμα, οί παντός είδους έμπορικοί υπάλληλοι καί υπηρέται, οί διευθунται ή διοικηταί άνωών. μων έταιριών, ό έκκαθαριστής διαλυθείσης έμπορικής έταιρίας, ό σύνδικος πτωχεύσεως, ή σύζυγος του έμπορου βοηθούσα τόν σύζυγόν της, ό πλοιάρχος ώς συναλλασσόμενος έπ' όνόματι του έφοπλιστου. Lyon Caen et Renauil 1 n. Α.Π. 111/1931 Θ. ΜΒ 351.

***Ανόώνυμοι έταιρία.** *Η άνόώνυμος έταιρία είναι έμπορική. (Ν. 2190]1920 άρθ. 1). Ε.Π. 45]1949 ΕΕΝ ιστ' 772.

*Ο συνεταιρισμός έχει έμπορικήν ιδιότητα. Α.Π. 109]947 (Νόμ. 602]1914 άρθρ. 12).

Δέν είναι έμπορος τό Κράτος, οί Δήμοι καί Κοινότητες καίτοι είναι δυνατόν νά ένεργώσι πράξεις έμπορικές Thaller n. 58.

*Η άπλή καί μόνη κυριότης ή συγκυριότης επί πλέον δέν άρκει νά προσδώσ η είς τόν κύριον ή συγκύριον τήν έμπορικήν ιδιότητα. Ε.Α. 911]1926 Θ ΛΗ 445.

Κυρώσεις τής τοιαύτης άπαγορεύσεως είναι πειθαρχική ποινή, αί πράξεις όμως κατά κανόνα είναι έγκυροι. Α.Π. 323]1948. ΕΕΝ. ΙΕ. 756.

Δέν άποκλείει τήν άπόκτησιν τής ιδιότητος του έμπόρου ή κατά παράβασιν του νόμου άσκησις τής έμπορίας. Βλ. καί Ε.Α. 422]1932 Θ ΜΔ. 249.

Δημόσιος υπάλληλος, έκμεταλλευόμενος αυτοκίνητα λεωφορεία, ένεργεί πράξεις έμπορικές καί προσλαμβάνει τήν ιδιότητα του έμπόρου καί δύναται νά κηρυχθ η είς κατάσταση πτωχεύσεως. Ε. Κερ. 103]1931 Θ ΚΓ 458.

Οί έμπορικοί άντιπρόσωποι δέν έμποδίζονται όπως άσχολούνται καί είς ίδίαν αυτών έργασίας ή άναλαμβάνωσι τήν άντιπροσωπείαν καί έτέρων οίκων, άρκει έκστος τούτων ν' άσκή διάφορον είδος έμπορίας.

Ε. Α. 1540]1937 Θ ΜΗ 828.

Συνέπειαι του χαρακτηρισμού τινος ώς έμπόρου : *Ο χαρακτηρισμός ώς έμπόρου έπάγεται ώρισμένες νομίμους συνέπειας ή όποχρεώσεις καί δή :

- α) αί πράξεις αυτού τεκμαίρονται έμπορικά
- β) κηρύσσεται είς κατάσταση πτωχεύσεως
- γ) όποβάλλεται είς προσωπικήν κράτησιν διά τά έμπορικά του χρέη
- δ) όποχρεούται είς τήρησιν ώρισμένων έν τώ έμπορικώ νόμω άναφερομένων βιβλίων
- ε) είναι έκλογεύς καί έκλόγιμος είς τήν διοίκησιν έμπορικών καί βιομηχανικών έπιμελητηρίων
- στ) όποχρεούται είς ώρισμένες δημοσιεύσεις, ήτοι τών

γαμικῶν συμβάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ διαζεύξεως καὶ χωρισμοῦ κτημάτων.

Ἐμπορία ἀσκουμένη ὑπ' ἀνηλίκων ἢ ἐγγάμου γυναικός. Βλ. καὶ Η. Ἀναστασιάδου, Ἐμπορ. δίκ. 1949 § 46. Ὁ νόμος καθορίζει τὸ 18ον ἔτος, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ὁ ἀνήλικος δύναται ἐγκύρως νὰ ἐνεργῇ ἐμπορικὰς πράξεις.

Εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἡ χειραφεσία ἐγένετο κατ' ἄρθρ. 1668, 1669 τοῦ Α.Κ. ἢ ἐπῆλθε συνετεία γάμου τοῦ ἀνηλίκου. Lacour et Bouteron 1 n. 89. Lyon-Caen et Renault τόμ. 1 n. 221.

Ἡ πρὸς τὸν ἀνήλικον ἀδεια πρὸς τὸ ἐμπορευέσθαι δύναται νὰ εἶναι γενικὴ ἢ εἰδικὴ δι' ὠρισμένον κλάδον ἐμπορίου Lyon-Caen et Renault, Traité n. 164, 165. Πετρίτση περὶ ἑταιριῶν τόμ. Α' § § 32, 54.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου δὲν δύναται ν' ἀσκῇ ἐμπορίαν ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀνηλίκου. Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ἰδιωτ. δικαίου 1938 σ. 148 ἐπ., Πρ. Ἀθ. 6210/1935 ΕΕΝ δ' 183.

Ὁ ἀνήλικος κληρονομῶν ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν δὲν δύναται νὰ συνεχίσῃ ἐπ' αὐτῆς ἐμπορίαν διὰ τοῦ ἐπιτρόπου. Κ. Καραβᾶ, ἐμπορ. δίκ. 1 (1947) § 156 ἐν τέλει.

ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις ἡ γυνὴ δύναται ν' ἀσκῆσιν ἐμπορίαν; (Βλ. Ἐμπ. νόμ. ἄρθρ. 4).

Διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπορικὴν ἰδιότητα ἡ γυνὴ δὲν ἀρκεῖ μόνη ἢ συναίνεσις τοῦ συζύγου ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ νὰ μετέρχηται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ σύνθητες ἐπάγγελμα Τούση, Οἶκος, δίκ. κατὰ τὸν ἀστ. κώδικα, 1951, § 44 σελ. 74 καὶ αὐτόθι νομολογία.

Ἡ συναίνεσις τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἀναγκαῖα ἕστω καὶ ἂν ἡ γυνὴ πρὸ τοῦ γάμου αὐτῆς ἤσκει τὴν ἐμπορίαν. Α. Τούση σελ. 74.

Ἡ συναίνεσις δύναται νὰ εἶναι ρητὴ ἢ σιωπηρά, γυνική, ἦτοι διὰ τὴν ἀσκήσιν οὐδὲποτε ἐμπορικοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ εἰδική, ἦτοι διὰ τὴν ἀσκήσιν ὠρισμένου τοιούτου ὡς καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς γυναικὸς εἰς ὠρισμένην ὁμόρρυθμον ἑταιρείαν. Α. Τούση σελ. 74-75

Βλέπε σχετικῶς καὶ Ἡλ. Ἀναστασιάδου, ἐμπορ. δίκ. ἔκδ. 5 σελ. 98 ἐπ., Lyon-Caen et Renault, traité τόμ. 1 n. 246 ἐπ. Θρ. Πετιμεζᾶ Ἐμπ. Δ. (1929) τόμ. Α' § 21 Σ. Κροκιδᾶ Ἐγχειρ. Ἐμπ. Δ. ἔκδ. Β' (1926) 176 ἐπ.

Ἄν ἡ ἐγγαμος γυνὴ εἶναι ἀνήλικος, διὰ τὴν παρ' αὐτῆς ἀσκήσιν τῆς ἐμπορίας, ἐκτὸς τῆς συναίνεσεως τοῦ συζύγου, ἀπαιτεῖται καὶ νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος

τῆς ἡλικίας της, ἐξ ἑτέρου δὲ νὰ καταχωρισθῇ ἄδεια ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου ὅπου αὐτὴ θέλει ἐγκαταστήσει τὴν κατοικίαν της καὶ νὰ τοιχοκολληθῇ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου τούτου. Α. Τούση σελ. 75.

γ'.

Ἐμπορικά βιβλία

(ἄρθρ. 8—17)

Βιβλιογραφία. Θρ. Πετιμεζᾶ Ἐμπ. Δ. Τομ. Α' § 52—62 ἐκδ. 1929. Σ. Κροκιδᾶ Ἐγχ. Ἐμπ. Δ. ἐκδ. Β' (1926) § 200—219, 815.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐμπορ. βιβλίων καὶ ὅταν περὶ τούτου ὑποβάλλεται ρητὴ αἴτησις, εἶναι δυνατικὴ. Α.Π. 334|947 ΕΕΝ ιδ' 520, 501|1936 ΘΜΗ 417, 332|1937 ΕΕΝ δ' 826, 9|1937 ΕΕΝ δ' 330.

Ἐμπορικά βιβλία τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ τηρῇ ὁ ἔμπορος εἶναι τρία : α) τὸ ἡμερολόγιον (ἐμπ. ν. ἄρθρ. 8) καὶ Πολ. Δικ. 416). β) τὸ βιβλίον ἀπογραφῆς (ἐμπ. ν. ἄρθρ. 9) καὶ γ) τὸ βιβλίον ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν (ἄρθρ. 8 § β. ἐμπ. ν). Οἶκον.—Λιβ. Πολ. Δικονομία τόμ. Β. § 206.

Τὸ ἡμερολόγιον μὴ θεωρηθὲν κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ Ἐμπ. Ν. στερεῖται ἀποδεικτικῆς ἰσχύος. Ε. Αἰγ. 283|1936 Δ-κῆ 217.

Τὰ ἐμπορικά βιβλία δεόν νὰ τηρῶνται εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. Ε.Α. 907|1936 Α.Ι.Δ. (1938) 149.

Κατ' ἄρθρ. 8 ἐμπ. νόμου ὁ ἔμπορος ὀφείλει νὰ γράφῃ ἐν τοῖς βιβλίοις του οὐ μόνον τὰς ἐμπορικὰς ἀλλὰ καὶ τὰς ἀστικὰς πράξεις καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληρώνει ἐφ' οἷσδῆποτε λόγῳ. Κροκιδᾶ, ἔμπορ. δίκ. § 818, Lyon-Caen et Renault, Traité τόμ. ΙΙΙ § 297, Γ. Ράμμος ἐν Glasson - Tissier - Morel, § 607α Ε. Π. 45 (1949 Ε.Ε.Ν. ιστ' 772).

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἡμερολίου (Ἐμπ. νόμος ἄρθρ. 15) Ε.Π. 45|1949 ΕΕΝ ιστ' 772.

δ'.

Ἐταιρεῖαι

Βιβλιογραφία. Ἡλ. Ἀναστασιάδου. Ἐλλ. Ἐμ. Δίκαιον, Τόμ. Α' ἐκδ. Ε; (1949) § 63 ἐπ.

Ἄ Τσιριντάνη, Στοιχεῖα Ἐμπορ. Δικ. ἔκδ. Β' (τεύχ. Β').

Περὶ ἑταιριῶν, (ἄρθρ. 18—50 Ἐμπορ. ν.). Τύποι ἑταιριῶν κατὰ τὸν ἔμπορ. νόμον. (βλ. ἔμπορ. ν. ἄρθρ. 18—50). Κατὰ τὸν ἰσχύοντα ἔμπορικὸν νόμον τρεῖς εἶναι οἱ ἀνεγνωρισμένοι παρ' αὐτοῦ τύποι τῶν ἔμπορικῶν ἑταιριῶν. Ἡ ὁμόρρυθμος, ἡ ἑτερόρρυθμος καὶ ἡ ἀνώνυμος τοιαῦτα. Ε.Π. 20|1948 ΕΕΝ ἰστ' 50.

Οὐχὶ ὁ τύπος τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας ἀλλὰ ἡ φύσις τῶν πράξεων ἢ ἐνεργεῖ χαρακτηρίζει τὴν ἑταιρίαν. Α.Π. 111|1931 Θ. ΜΒ 331.

Ὁμόρρυθμος, ἡ ἑταιρία καθ' ἣν πάντες οἱ ἑταῖροι εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ προσωπικῶς διὰ τὰ χρέη τῆς ἑταιρίας. Ε.Π. 20|1948 ΕΕΝ ἰστ' 50.

Ἡ ἔννοια τῆς ἀλληλεγγύης εἶναι ἡ τῆς εἰς ὁλόκληρον ἔνοχῆς κατὰ τὸν Ἀστ. Κώδικα. βλ. καὶ ἄρθρ. 29 ἀ.ν. 2783|1941.

Ἑτερόρρυθμος, καθ' ἣν τινὲς τῶν συνεταίρων εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως, ἄλλοι δὲ μέχρι τῆς εἰσφοράς των. Ε.Π. 20|1948 ΕΕΝ ἰστ' 50.

Ἡ συμμετοχὴ τινὸς ὡς ἑτερορρυθμοῦ ἑταίρου εἰς ἔμπορικὴν ἑτερόρρυθμον ἑταιρίαν εἶναι ἔμπορικὴ πράξις. Ε. Α. 1469|1928 Θ. Μ' 438.

Ἄν ὁ ἑτερόρρυθμος ἑταῖρος ἐπιτρέψῃ νὰ περιληφθῇ τὸ ὄνομα του εἰς τὴν ἑπωνυμίαν εὐθύνεται ὡς ὁμόρρυθμος. Ἀναστασιᾶδ. ἔμπ. δίκ. (1949). § 70. Παρὰ τοὺς ἀνωτέρω τρεῖς τύπους τῶν ἑταιριῶν, ὅς δέχεται ὁ ἔμπορικὸς νόμος, διατηρήθη καὶ ὁ τύπος τῆς πολιτικῆς ἑταιρίας τοῦ ἀστικοῦ δικαίου διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροισι 48 καὶ ἐπ. διατάξεων του (τοῦ ἔμπ. νόμου) περὶ μετοχικῶν ἑταιριῶν. Τὸ διακρίνον τὴν μετοχικὴν ἑταιρίαν ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην εἶναι ὅτι αὕτη εἶναι ἑταιρία ἀφανής, μὴ ἔχουσα δηλονότι ἐξωτερικὴν ὕπαρξιν ἀλλ' ὑφισταμένη μόνον εἰς τὰς μεταξὺ τῶν συνεταίρων σχέσεις καὶ ὅτι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δύναται νὰ εἶναι καὶ μίαν ἢ καὶ πλείοτεροι ἔμπορικαὶ πράξεις. Ε. Π. 20|1948 ΕΕΝ ἰστ' 50.

Ὁμόρρυθμος ἑταιρία. Σ. Κροκιδᾶ Ἐγχ. Ἐμπ. Δ. ἔκδ. Β' (1926) τόμ. Α' § 270—357. Ἄ. Τσιριντάνη Στοιχεῖα Ἐμπ. Δ. ἔκδ. Β' (1951) τεύχ. Β' § 73—75.

Ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον διάφορον τοῦ προσώπου ἐκάστου τῶν ἑταίρων ἔχον ἴδιαν νομικὴν ὕπαρξιν, ἴδιαν κατοικίαν καὶ ἴδιαν περιουσίαν (ἄρθρ. 19, 22 καὶ 627 Ἐμπ. νόμου καὶ ἄρθρ. 17 § 4 Πολ. Δικον.). Α. Π. 345|1948 ΕΕΝ ἰστ' 3, 28|1929 Θ. Μ. 306.

Αἱ ἔμπορικαὶ ἑταιρείαι (ἐπομένως καὶ αἱ ἀνώνυμοι) δὲ

νανται ν' ἀποτελέσωσι μέλη ἄλλης ἑταιρίας τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου τύπου. Ε.Α. 445]1929 Θ. Μ. 736.

Οὐδαμῶς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὁμορρύθμους ἑταίρους ἢ δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν καὶ πρὸς ἀτομικὸν αὐτῶν ὄφελος ἐπιχειρήσις πράξεων ταύτιζομένων πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ἑταιρίας. Α.Π. 345]1948 ΕΕΝ 1ΣΤ 3. Α.Π. 332]1933. Πρ. Θεσσαλονίκης 1606]1948 ΕΕΝ 1ΣΤ 57.

Ἡ μετοχικὴ ἑταιρία διέπεται ἐντελῶς ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἰσχύοντος ἀστικού δικαίου, δὲν ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον. Ε.Π. 20]1948 ΕΕΝ 1στ' 50, Α.Π. 175]1943 ΕΕΝ 1α' 66.

Τὰ οὐσιώδη δια τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρίας οἰοῦνται εἶναι: α) ἀμοιβαία συναίσεις· β) εἰσφορά· γ) πρόθεσις πρὸς συνεταιρικὴν συνεργασίαν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν. Α. Π. 190]1921 Θ. ΛΒ 233.

Τὸ ἑταιρικὸν συνάλλαγμα, ὅπερ ἔχει ἀντικείμενον τὴν ὕλοτομίαν ξυλείας ἐκ δάσους, τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν πώλησιν ἐπὶ κέρδει τῆς ξυλείας ταύτης, ἔχει χαρακτῆρα ἐμπορικόν. Ε.Π. 114]1930 Θ.ΜΑ. 787.

Ἑταιρικὴ ἐπωνυμία. Ἐὰν δὲν ὠρίσθη ἄλλως, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἑταίρων. Ἀναστασιάδου, ἐμπορ. δίκ. § 70, Ε.Α. 445]1929 Θ.Μ. 736.

Κατὰ τὰ ἀρθρ. 54, 58 τοῦ Ν. 184 «περὶ συστάσεως ἐπιμελητηρίων» ὁ ἀσκῶν ἐμπόριον ὀφείλει ν' ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ ἐπιμελητήριον τὴν ἐμπορικὴν ἢ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν. Οὕτω ὁ κάτοχος ἀποκτᾷ δικαίωμα ἀποκλειστικὸν τῆς ἐπωνυμίας καὶ προστατεύεται ἐν τῇ χρήσει, δυνάμενος νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ προέδρου. Ε.Α. 422]1929 Θ.Μ. 704.

Ἡ παραθετοῦσα ἑταιρία δὲν θεωρεῖται νέα, ἀλλὰ συνέχεια τῆς ὕφισταμένης παλαιᾶς. Α.Π. 217]1934 Θ. Μ. Ε. 574. Πρ. Θεσσαλονίκης 1606]1948 ΕΕΝ 1στ 57.

Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας. Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἑταιρίας πρέπει νὰ εἶναι θεμιτόν. Ἑταιρία σκοποῦσα ἐν μέρει θεμιτόν σκοπὸν καὶ ἐν μέρει ἀθέμιτον, εἶναι ἐν μέρει ἄκυρος. Α.Π. 134]1935 ΕΕΝ β 823.

Εἰσφορά. Ἡ κυριότης ἀκινήτου καὶ ὅταν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἑταιρικῆς εἰσφορᾶς δὲν μεταβιβάζεται αὐτοδικαίως πρὸς αὐτήν, ἀνευ δηλαδὴ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ ἀνευ τῆς, θέσιν παραδόσεως, ἐπεχούσης μεταγραφῆς. Ε.Ν. 23]1924 Θ. ΛΕ 170.

Δὲν εἶναι εἰσφορά ἢ παροχὴ δανείου. Ε.Α. 13]1915 Θ. ΚΖ 71.

Διαχειριστὴς τῆς ἑταιρίας. Ὁ διαχειριστὴς ἔχει ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια. Βλ. Lyon-Caen et Renault, *loi* II n. 259, ἢ δ' ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ χρήσις τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας δεικνύει ὅτι οὗτος συμβάλλεται δια τὴν ἑται-

ρίαν. Lyon-Caen et Renault II π. 152. Ε. Αλυ. 159]1930 Θ. ΜΒ 56.

Ἐποχρεοῦται ἡ ἑταιρεία καὶ ἂν ὁ ὑπογράφας διαχειριστῆς αὐτῆς δὲν ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν στοιχείων τῆς συμβάσεως ἢ ἐκ τῶν ἐν γένει περιστάσεων δείκνυται ὅτι οὗτος ἐνήργησε ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας ἢ καὶ ἐν τῷ συμφέροντι αὐτῆς. Ε.Π. 420]1931 Θ. ΝΓ 578.

Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν διαχειριστῶν τῆς ὁμορρυθμοῦ καὶ ἑτερορρυθμοῦ ἑταιρίας ἐξετάζονται ἀπὸ δύο ἀπόψεων: 1) Ἐσωτερικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἑταίρων. 2) Σχέσεων μετὰ τῶν τρίτων. Εἰς τὴν πρώτην περιπτώσιν ταῦτα ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν περὶ ἐντολῆς κανόνων. Εἰς τὴν δευτέραν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἔμπορ. δίκ. καὶ δὴ τοῦ ἀρθροῦ 22 Ἐμπ. ν. Α. Ταιριντάνης Α. Ι. Δ. (1938) 151.

Λύσις ἑταιρίας. Ἡ διάλυσις τῆς ἑταιρίας μόνον δικαίωμα συμμετοχῆς τοῦ ἑταίρου εἰς τὴν διανομὴν τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἑταιρικῆς περιουσίας παρέχει, οὐχὶ δὲ καὶ δικαίωμα νὰ διώξη τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρηματικῆς καταβολῆς του. Ε.Α. 726]1928 Θ. Μ' 135.

Δωσιδικία τῶν ἑταιριῶν. Ἡ γενικὴ δωσιδικία τῶν ἑταιριῶν ὀρίζεται ἐκ τῆς ἔδρας αὐτῶν, ἐνθα καὶ ἡ τεκμαρτὴ κατοικία. (Πολ. Δικ. ἀρθρ. 17 § 4) Ε.Α. 1737]1928 Θ. Μ' 490.

Διαφοραὶ μεταξὺ συνεταίρων (ἐμπ. ν. ἀρθρ. 51—64).

Βιβλιογραφία. Ἰδε Η. Ἀναστασιάδου, ἔμπορ. δίκ. 1949 § 94.

Νομολογία. Ε.Α. 143]1929 Θ. Μ' 587, Α. Π. 138]1908 Θ. Κ' 83, εἶναι ἔγκυρος γενικὴ διαιτητικὴ ρήτρα. Α.Π. 63]1921 Θ. ΜΕ' 285.

Παραγραφή (ἀρθρ. 64 Ἐμπορ. Νόμου).

Ἡ πενταετὴς παραγραφή ἐφαρμόζεται μόνον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκκαθαριστοῦ ἑταίρου κατὰ τῶν τρίτων. Ε.Α. 298]1902 Θ. ΓΓ' 630.

... καὶ δὲν ἀφορᾷ τὰς ἀγωγὰς τῶν συνεταίρων κατὰ τῶν συνεταίρων, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὴν συνήθη παραγραφὴν τῶν ἀξιώσεων. Ε.Α. 1044]1891 Θ. Β' 573.

Πρὸς λύσιν τῆς ἑταιρίας πρέπει νὰ ἐξομοιωθῇ καὶ ἡ ἀκύρωσις αὐτῆς, Ἀναστασιάδ. Ἐμπορ. δίκ. § 96.

Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων (Ἐμπορ. νόμ. ἀρθρ. 65-69).

Βιβλιογραφία. Η. Ἀναστασιάδου, Ἐμπορ. δίκ. 1937 § 62. Α. Τούση, Οἰκογενειακὸν δίκαιον, 1951 § 99 σημ. 21 σελ. 223 καὶ αὐτόθι βιβλιογραφία.

Ε'.

Περί παραγγελιοδόχων ἐν γένει
(Ἐμπ. ν. 90—101)

Βιβλιογραφία. Σ. Κροκιδᾶ Ἐγχ. Ἐμπ. Δ. ἔκδ. Β' [1926] τόμ. Α' § 955—1070. Ἡ. Ἀναστασιάδου Ἐλλ. Ἐμπ. Δ., ἔκδ. Δ' τόμ. Α' σελ. 125, 557 ἐπ.

Ἡ παραγγελία εἶναι πράξις ἐμπορικὴ ὅταν ἀσκεῖται ὡς ἐπιχειρησις. Ἄρθρ. 2 νόμου περὶ ἀρμοδ. ἐμποροδ., ἢ ὅταν ἀσκήται παρ' ἐμπόρου. Ε. Αλυ. 30]1925 Θ. ΛΣΤ' 461.

Στοιχεῖα τῆς παραγγελίας εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ παραγγελιοδόχου ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου ἐνέργεια. Πρ. Ναυπλίου 128]1948 ΕΕΝ. ιε' 644.

Πλείονες παραγγελιοδόχοι, ἐκτελοῦντες τὴν αὐτὴν ἐντολὴν, εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον. Βλ. Ἀναστασιάδ. Ἐμπορ. δίκ. § 198.

Ὁ παραγγελιοδόχος ὑποχρεοῦται εἰς λογοδοσίαν περὶ τῆς δοθείσης αὐτῷ καὶ δεκτῆς γενομένης ἐντολῆς. Ε. Π. 216]1924 Θ. ΛΖ' 412.

Ἐάν ὁ παραγγελεύς ἀρνήται νὰ παραλάβῃ τὰς πραγματείας καταβάλλον τὰ ὀφειλόμενα, δικαιοῦται ὁ παραγγελιοδόχος νὰ προβῇ εἰς τὴν πώλησιν αὐτῶν. Ε. Αλυίου 50]1927 Θ. ΛΗ. 665.

Ὁ ἰδίῳ ὀνόματι ἐνεργῶν παραγγελιοδόχος ὑποχρεοῖται καὶ ὑποχρεοῦται ἀπ' εὐθείας ἐναντι τῶν τρίτων. Α. Π. 43]1938 ΕΕΜ. Ε' 329.

Ἐάν ἡ σύμβασις συνωμολογήθῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, τὰ ἀποτελέσματα τῆς πράξεως παράγονται ἀπ' εὐθείας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ παραγγελέως. Ε. Α. 930] 1931 Θ. ΜΓ' 102.

Λύσις παραγγελίας. Ἐν ὄσῳ δὲν ὠρίσθῃ τὸ ἐναντίον διὰ τοῦ θανάτου τοῦ παραγγελέως ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, ὡς ἐπίσης διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ἢ πτωχεύσεως αὐτοῦ. Ἐπὶ νομικοῦ προσώπου τὸ αὐτὸ ἀπέλεσμα ἐπάγεται ἢ διαλύσις αὐτοῦ. Α.Κ. 126, καὶ Ε.Π. 998]1901 Θ. ΙΓ' 509.

Ἐπίσης ἀνακλήσει τῆς ἐντολῆς Α.Κ. 724 κατ' ἀρῆσκειαν τοῦ παραγγελέως. Ε. Α. 851]1922 Θ. ΛΔ' 183.

Ὁ ἐντολοδόχος δικαιοῦται νὰ καταγγείλῃ τὴν ἐντολὴν κατὰ πάντα χρόνον, ἐάν δὲν παρητήθῃ τοῦ δικαιώματος τούτου. Ὑφισταμένου σπουδαίου λόγου ἢ παραίτησις εἶναι ἄνευ ἀποτελέσματος. Α.Κ. 725, 1.

Ἐάν ἡ καταγγελία ἐγένετο ἀκαίρως ἄνευ σπουδαίου λόγου, ὁ ἐντολοδόχος ὑποχρεοῦται εἰς ἀνόρθωσιν τῆς ἐντεῦθεν προσγενομένης εἰς τὸν ἐντολέα ζημίας. Α.Κ. 725, 2.

στ'.

Περὶ ἀγωγιότητος

(ἐμπ. ν. 102—107)

Βιβλιογραφία. Σ. Κροκιδᾶ. Ἐγχ. Ἐμπ. Δ. ἔκδ. Β' (1926) τόμ. Α' § 1088, 1194.

Τὸ ἀγωγιαστήριον εἶναι ἐπιστολή, ἀπευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως πρὸς τὸν παραλήπτην, ἐν τῇ ὁποίᾳ σημειοῦται τὸ ἀποστελλόμενον ἐμπόρευμα καὶ οἱ ὄροι τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ. Τοῦτο ὑπογράφει ὁ ἀποστολεύς. Ἡλ. Ἀναστασιάδου, Ἐμπορ. δίκ. § 205.

Ἐάν εἶναι ἐλλειπὲς ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον, δὲν εἶναι ἄκυρον ἀλλ' ἀποδεικνύει ὡς πρὸς τὰ περιεχόμενα σχετικὰ μὲ τὴν μεταφορὰν στοιχεῖα. Βλ. καὶ Lyon Caen et Renault τόμ. III, π. 571.

Τὸ ἀγωγιαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν ἢ εἰς τὸν κοιμιστὴν ὡς ἐκ τοῦ ἀρθρ. 68 καὶ 76 τοῦ Ν.Δ. τῆς 17/7/1923 Ἀναστασιάδου, § 205 σημ. 19. Τὸ συναλλαγμα μεταφορᾶς εἶναι εἶδος μισθώσεως καὶ διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ μισθώσεως κανόνων τοῦ ἀστ. δίκ. καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐμπ. νόμου. Κροκιδᾶ § 1088.

ζ'.

Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως

(ἐμπ. ν. 108)

Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων καὶ περὶ παραγραφῆς (ἐμπ. ν. 109—188, νόμου 5325/1932 περὶ συναλλαγματικῆς κλπ.).

Βιβλιογραφία. Η. Ἀναστασιάδου, περὶ πιστωτικῶν τίτλων. τόμος 3 § 502—503 (ἐπὶ πτωχεύσεως).

Η. Ἀναστασιάδου, Ἐμπορ. δίκ. 1937 τόμ. Α' § 907 Σ. Κροκιδᾶ ἔκδ. Β' (1926) Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἐμπορ. Δίκ. τόμ. Β'.

Ὁ κοιμιστὴς συναλλαγματικῆς, κηρυχθεὶς ἑκπτώτος ἢ ἀπολέσας τὴν ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀξίωσίν του, δὲν ἔχει κατὰ τοῦ τριτεγγυητοῦ του ἀγωγὴν τοῦ ἀρθρου 80 τοῦ Ν. 5325. Ε.Α. 1689/1939 Θ. ΝΒ' 56.

Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῆς συναλλαγματικῆς εἶναι τριπλῆ: 1) ἀποφεύγεται ἡ μεταφορὰ χρημάτων, 2) δημιουργεῖται ὄργανον πίστεως διὰ μέσου τῆς ἐξοφλήσεως ταύτης, 3) χρησιμεύει ὡς χαρτονόμισμα διὰ τῆς ὀπισθογραφῆσεως μεταξὺ ἐμπόρων. Βλ. καὶ Lescot, τόμ. 1 π. 15—60 bsi.

Ἡ συναίνεσις τοῦ ἐκδότης ταύτης πρέπει νὰ μὴ εἶναι ἐλαττωματικὴ. Ἐμπορ. Lyon 24.1.1929 D. H. 1930 (Sommi.) 5. Ἀντικείμενον συναλλαγματικῆς εἶναι χρηματικὸν ποσόν.

Αἰτία ἐκδόσεως συναλλαγματικῆς. Εἶναι ἀνήθικος ἡ αἰτία ἂν γίνεταί διὰ τὴν πληρωμὴν χρεῶν ἐκ χαρτοπαιγνίου Nouv. C. Comm. I σ. 448... δι' ἐκχώρησιν πελατείας Ιατροῦ. Ἐφ. Paris 16.11.1931 S. 1932.2.52. .... ἡ ὑπὲρ παλλακῆς. Γαλλ. Ἀκ. 11.3. 1918 D. P. 1918.1.100. .... ἡ διὰ προξενητικά γάμου. Ἐμπορ. Seine 29.5.1229 G. Pal. 30.10.1929.

Ἀνάγκη ὑπάρξεως ἐγγράφου. Ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πράξις πανηγυρικὴ, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ὑπαρξιν ἄνευ ἐγγράφου Lescot I n. 127.—Lacour et Bouteron Ἐκδ. 3, τόμ. II n. 1179.

Ἐκδίδεται κατὰ κανόνα ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφο, δύναται ὅμως νὰ ἐκδοθῆ καὶ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου. Lescot. I n. 127 (Suppl.) τόμ. I n. 18.

Ἡ ὄνομασία τοῦ τίτλου τῆς συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν πρέπει νὰ περιέχεται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου, μὴ ἀρκούσης τῆς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνείας. Ἀλλως δὲν ὑπάρχει συναλλαγματικὴ ἢ γραμματίον. Α.Π. 321|1936 Θ. 117, ΕΕΝ γ 54. Α.Π. 160|1937 Θ. ΜΗ 713, ΕΕΝ δ 586. Ε. Α. 2357|1936 Θ, 273, 42|1937 ΕΕΝ γ 448.

Ἡ ἀκυρότης τῆς συναλλαγματικῆς δι' ἑλλειψιν τυπικοῦ στοιχείου δὲν αἰρεται οὐδὲ διὰ τῆς μεταγενεστέρας ἐγκρίσεως ὑπὸ τῶν μερῶν. Α.Π. 160|1937, Α.Ι.Δ. (1938) 158.

Μὴ ἀναγραφόμενον ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τοῦ ὀνόματος ἐκείνου εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ὁ τίτλος ἐκδίδεται ὑπάρχει ἀκυρότης τοῦ τίτλου. Ε.Α. 1297|1937 Θ. ΜΗ 723 Α.Ι.Δ. (1938) 159.

Ὁπισθογράφησις. Ἡ ὀπισθογράφησις ἀποτελεῖ διακεκριμένην καὶ αὐτοτελῆ πρᾶξιν μεταβιβάσεως τοῦ εἰς διαταγὴν τίτλου, ἐπομένως ὁ τύπος αὐτῆς θέλει κριθῆ κατὰ τὸν νόμον τοῦ τόπου ἐνθα ἐγένετο αὐτή. (Βλ. καὶ ἄρθρ. 91, 92 νέου νόμου). Α.Π. 431|1936 ΕΕΝ γ 211. Α.Ι.Δ. (1938) 159. Α. Tsifiratanis, Die Order Polize σ. 67.

Ὁ συνεπιεὶς λευκῆς ὀπισθογραφῆσεως κοιμιστῆς δὲν νομιμοποιεῖται πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀνακληθῆ ὑπὸ τοῦ ἐντολέως ἢ ἐντολή. Ε.Α. 1391|1936 Α.Ι.Δ. (1938) 160.

Ἐλλείψει ὀνομασίας τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν, κατακεχωρημένης ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ, τὸ γραμματίον εἰς διαταγὴν δὲν ἰσχύει ὡς τοιοῦτον. Ε.Π. 347|1935 Θ. ΜΖ 767.

Ὁρθῶς δὲ τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἀτεπαγγέλτως. Ε.Π. 347|1935 Θ. ΜΖ' 767.

η'.

Περὶ ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως

(ἐμπ. ν. 189-225)

Βιβλιογραφία. Ἡ λ. Ἀναστασιάδου, Ἑλλ. Ἐμπ. Δ. ἔκδ. Δ' τόμ. Α' σελ. 640 ἐπ.

Κ. Ρόκα. Ἡ ἀσφάλισις ἐπὶ τῆς ζωῆς τρίτου (1936).

α'. Χερσαία ἀσφάλισις. βλ. καὶ Ἡλ. Ἀναστασιάδου, Ἐμπ. Δίκ. τόμ. Α'.

Dalloz, nouveau répert. de droit τόμ. 1 (1947) σελ. 294 ἐπ., M. Picard et Besson, traité des assurances terrestres ἔκδ. 5 (1943).

Τὰ περὶ ἀσφαλίσεως ἄρθρα τοῦ ἐμπ. νόμου (189-225) ὡς καὶ ὁ νόμος 1023 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν ταμείων ἀποτελούντων ἴδια νομικὰ πρόσωπα. Α.Π. 438]1936 Θ. ΜΗ 329—ΕΕΝ γ' 214.

Οἱ ὄροι τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου δι' ὧν καθιεροῦνται διστυπώσεις ἐγγράφων ἀναγγελιῶν καὶ ἀνακoinώσεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γίνουσι ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐρμηνεύονται κατὰ τρόπον συμβιβάζοντα αὐτοὺς πρὸς τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὴν ἠθικὴν. Ἀ. Τσιριντάνης Α.Ι.Δ. (1938) 163 ἐπ. Ε.Α. 59]1937 ΕΕΝ δ' 691.

Ἡ ἀποκλειστικὴ προθεσμία ἀρχεταὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀσφαλιστὴς ἤθελεν ἀποκρούσει τὴν ὑπαρξίν ὑποχρέωσεως αὐτοῦ πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως. Ε. Α. 59]1937, ΕΕΝ δ' 691.

Δύναται ν' ἀσφαλισθῆ κατὰ ζημίας ὁ ἔχων πραγματικὸν συμφέρον νὰ διατηρῆται τὸ μίσθιον καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως, καὶ εἰς ὃν ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀναγκαίως ὀλικὴν ζημίαν διὰ τῆς στερήσεως τῶν πραγματικῶν κερδῶν, ἅτινα ἠδύνατο νὰ ἔχη ἐκ τούτου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως. Α. Π. 529]1938 Θ.Ν. 338.

Πράκτορες ἀσφαλείων καλοῦνται τὰ βοηθητικὰ τῶν συμβαλλομένων πρόσωπα, ἅτινα λαμβάνουσι παρὰ τῆς ἐταιρίας ἀπ' εὐθείας μόνιμον καθῆκον τὴν παραγωγὴν, τὴν διεύθυνσιν τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ ἐνδεχομένως τὴν κατάρθισιν συμβάσεως περὶ ἀσφαλίσεως εἰς ὠρισμένην περιφέρειαν κατ' ἀποκλεισμόν.

G. Fanelli, le assicurazioni private nella giurisprudenza italiana, 1941 σελ. 32.

Τόπος και χρόνος τῆς τελειώσεως τῆς συμβάσεως ἀσφαλίσεως.

Ἡ σύμβασις ἀσφαλίσεως ὑπόκειται εἰς τὰς γενικάς ἀρχάς εἰς ἃς πᾶν συνεταιρικόν συνάλλαγμα ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τελειώσεως αὐτῆς.

Ἱταλ. Ἀκ. 6-3-1934	ἐν Assicurazioni	1934 (massiona)	n. 65
» » 17-3-1935	» » »	1935	n. 113
» » 2-5-1938	» » »	1939	II. 2.
» » 17-4-1939	» » »	(mass.)	n. 61

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ ἀσφαλιστήριον εἶναι ad probationem καὶ οὐκ ad substantiam. Βλ. καὶ Ἱταλ. Ἀκυρ. 23 Ἰουν. Μ. 39 ἐν Assicurazioni 1940. II, 2 σελ. 3.

Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀσφαλιζονται ὄνται αἱ ἀποστολαὶ ἐμπορευμάτων αἱ πραγματοποιούμεναι, οἰοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ταξειδίων, ἀπὸ ὀρισμένου ἀριθμὸν αὐτοκινήτων, τοῦ ἀσφαλιστοῦ ὑποσχομένου ἐν ἀνώτατον ὅριον ἀποζημιώσεως δι' ὅλα τὰ ἀτυχήματα, τὰ ὁποῖα θὰ διεπιστοῦντο καθημερινῶς καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐνδεχομένη μεγαλύτερα ἀξία τῶν μεταφερθέντων ἐμπορευμάτων, ἢ σύμβασις θεωρεῖται ὡς κατ' ἀποκοπὴν τοιαύτη (à for fait-forgetaria).

Ἐφ. Genova ἀπόφ. 7 Φεβρ. 1936 ἐν Assicurazione, 1936, II, 418.

Οἱ ἔντυποι ὅροι τοῦ ἀσφαλιστηρίου ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται ὑπὸ τῶν χειρογράφων ἔχουσι πλήρη ἰσχύν. Πρ. Πειρ. 789|1919 Θ. ΛΑ* 105.

Ἐγκύρως συνομολογεῖται μεταξύ τῶν συμβαλλομένων ἀποκλειστικὴ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ὁ ἐνάγων νὰ ἐνασκήσῃ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας τοῦτο ἐξαφανίζεται καὶ ἡ ἀγωγή εἶναι ἀπαράδεκτος. Α.Π. 257|1929 Θ. Μ. 831.

Διὰ τὸ ἔγκυρον τοῦ ἀσφαλιστηρίου ἀρκεῖ μόνον ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀσφαλιστοῦ. Ε. Α. 346|1919 Θ. ΛΑ 637, Ε. Α. 1063|1904 Θ. ΙΣΤ 56.

Ἡ ἔλλειψις χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου δὲν καθιστᾷ ἄκυρον τὴν ἀσφάλισιν. Ε. Α. 346|1919 Θ. ΛΑ 537.

Πρέπει νὰ δηλοῦται ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ τὸ ὄνομα τοῦ ἀσφαλιζομένου, ἀλλῶς θεωρεῖται ὡς ἀσφαλισθεὶς ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀσφάλειαν. Ε. Α. 1368|1928 Θ. Μ. 397.

Μόνη ἐξαίρεσις ἐν τῷ νόμῳ εἶναι ὅταν γίνηται «διὰ λογαριασμὸν οὐδὲν ἀνήκει». Ε. Α. 1363|1928 Θ. Μ. 397.

Ἡ σύμβασις ἀτσαφείας ἀποτελεῖ νέαν σύμβασιν ἀσφαλίσεως μεταξύ ἀσφαλιστοῦ καὶ ἀτσαφιστοῦ, περιεχόμενον δ' ἔχει τὴν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει κάλυψιν τοῦ κιν-

40 Νομολογία. Περί πλοίων και πλοιοκτησίας

δύνου τοῦ ἀναληφθέντος διὰ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως ἀσφαλίσσεως. Ε. Α. 1662|1929 Θ. ΜΑ 628.

Ἡ λεκτικὴ διατύπωσις καθ' ἣν ὁ ἀσφαλιζόμενος στερεῖται τῆς ἀποζημίωσης ἐάν δὲν ἐγνωστοποιήσῃ τὰς συνασφαλείας, ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ ἀσφαλιζόμενος χάνει τὰ δικαιώματά του ἐάν ἐπίτηδες ἢ δι' ἀπατηλῶν πράξεων ἀπέκρυψε τὰς συνασφαλείας. Ε. Α. 639|1929 Θ. Μ. 847.

Ἐὰν δικαιωθῇ ὁ ἠσφαλισμένος εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν βλάβην ἀπαιτεῖται ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ἀσφαλισθὲν ἐξετέθη εἰς κινδύνους, ὅτι κατ' αὐτοὺς ἀπώλεσθη ἢ ἐβλάβη καὶ ὅτι οἱ κίνδυνοι οὗτοι ἠσφαλισθῆσαν. Ε. Α. 997|1930 Θ. ΜΒ. 156.

Οὐχὶ δὲ καὶ τὸ αἴτιον τοῦ δυστυχήματος, τοῦ ἀσφαλιστοῦ ὄντος ὑποχρέου ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐνστασίην του ὅτι ἐξ ἄλλης αἰτίας ἀπώλεσθησαν ἢ ἐβλάβησαν. Ε. Α. 997|1930 Θ. ΜΒ. 156.

Ὁ ἐν τοῖς ἀσφαλιστηρίοις ὄρος ὁ ὑποχρεῶν εἰς διαίτησιν ἐπὶ διαφορῶν μελλουσῶν καὶ ὧν δὲν ὀρίζεται ἡ ἔκτασις οὐδαμῶς ὑποχρεοῖ τοὺς συμβαλλομένους καὶ οὐδὲν ἐκ τούτου παράγεται ἀπαράδεκτον τῆς ἀγωγῆς. Ε. Α. 639|1929 Θ. Μ. 837.

Κλοπαὶ συμβᾶσαι κατὰ τὴν πυρκαϊάν, μὴ ὀφειλόμεναι δὲ εἰς τὴν γενομένην πρὸς διάσωσιν μετακόμισιν, δὲν βαρύνουσι τὸν ἀσφαλιστήν. Ἄγ. Εἰσ. Α. Π. ἐν Θ. ΛΘ' 258.

Ἡ ἀμοιβαία ἀσφάλεια εἶναι ἰσχυρά. Η. Ἀναστασιάδης § 232 σημ. 2.

Ἑρμηνεῖα ὄρων ἀσφαλιστηρίου. Ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς ἐννοίας, ἡ ρῆτρα ἐρμηνεύεται ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλισθέντος. G. Planiol - Ripert, τόμ. 11 π. 1285. Wahi. Précis dr. comm. n. 1415.

Ἡ Διάρκεια τῆς ἀσφαλίσσεως. Καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστηρίου. Planiol - Ripert τόμ. 11 π. 1287.

δ'.

Περί τῶν πλοίων καὶ τῆς πλοιοκτησίας

(ἐμπ. ν. 226—278)

Βιβλιογραφία. Κυρ. Σπηλιοπούλου, Ἑλλ. Ναυτ. Δ. (1948) σελ. 124 καὶ ἐπ.

Πλοῖον. Διάκρισις πλοίου καὶ πλοιαρίου. Ἡλ. Ἀναστασιάδου, Ναυτ. Δίκαιον, ἔκδ. 4η 1937 § 285 ἐπ., G. Ripert, droit maritime τόμ. 1 π. 102 ἐπ.

Τρόποι κτήσεως πλοίου. Ἡλ. Ἀναστασιάδου, Ναυτ. Δίκ. § 290 ἐπ.

Γ'.

Περί τῆς εϋθύνης τῶν πλοιοκτητῶν

(ἐμπ. ν. 278—289)

Βιβλιογραφία. Κυρ. Σπηλιοπούλου, Ναυτ. Δ. (1948) σελ. 338 ἐπ.

Ια'.

Περί συμπλοιοκτησίας

(ἐμπ. ν. 290—309)

Βιβλιογραφία. Περί συμπλοιοκτησίας βλ. Ἡλ. Ἀναστασιάδου, Ναυτ. δίκ. § 299 ἐπ., Κυρ. Σπηλιοπούλου, Ναυτ. δίκαιον σελ. 255 ἐπ.

Ιβ'.

Περί τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος

(ἐμπ. ν. 310—367)

Βιβλιογραφία : Κυρ. Σπηλιοπούλου Ναυτ. Δ. (1948) σελ. 17 ἐπ. 248, 255, 325, 361, 438-

Ἀσθένεια ναύτου

(*Ἄρθρον 357 ἐμπορ. νόμ.). Νῦν ἄρθρ. 23 Ν. 1752/1951. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 357 ἐμπορ. νόμου ἀναγνωριζομένη ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀξιώσις ἔχει ὡς προϋπόθεσιν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πλοιοκτήτου συναφθεῖσαν σύμβασιν μισθώσεως ἐργασίας. Α.Π. 405/1948 ΕΕΝ 1στ' 89.

Περί πλοιάρχων ἴδε Η. Ἀναστασιάδου, ἐνθ' ἄνωτ. § 303 ἐπ., Κ. Σπηλιοπούλου ναυτ. δίκ. 1950 σελ. 17 ἐπ. Smeester, droit maritime e.t.c. τόμ. 1 n. 183.

Περί πληρώματος βλ. Η. Ἀναστασιάδου § 308 ἐπ., Κ. Σπηλιοπούλου Ναυτ. Δ. (1948) σελ. 278, 362 ἐπ.

Περί ναυλώσεως, ἴδε Ἡλ. Ἀναστασιάδου § 327 ἐπ., Berlingieri, noleggio 1916, Pfräa, il contratto di noleggio, 1893, nouveau répert. de droit 1947 λέξις «affretement» G. Ripert, précis de droit maritime, ἐκδ. 4 (1946) n. 278 ἐπ. Κυρ. Σπηλιοπούλου Ναυτ. Δ. (1948) σελ. 22, 329.

Περί φορτωτικῆς, βλ. Η. Ἀναστασιάδου § 330 ἐπ., Κ. Σπηλιοπούλου ἐνθα ἀνωτέρω σελ. 22.

Περί μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, Ἡ. Ἀναστασιάδου § 338 ἐπ. Ἡ. Σπηλιοπούλου Ναυτ. Δ. (1948) σελ. 16.

42 Νομολογία. Περί άβαριών και συνεισφορᾶς κλπ.

ΙΥ'.

Περί τῶν άβαριῶν και τῆς συνεισφορᾶς
(έμπ. ν. 418—435)

Βιβλιογραφία : Κυρ. Σπηλιοπούλου, ένθ' άν.
σελ. 40.

Περί άβαριῶν βλ. Η. Άναστασιάδου § 339 έπ. Heck,
das Recht der grossen Haverei, Procos, les avaries etc. 1921,
Haralambides, les avaries communes 1920.

ΙΔ'.

Ζημιαί έκ συγκρούσεων πλοίων
(έμπ. ν. 436—442)

Βιβλιογραφία : Η. Άναστασιάδου, ναυτ. δίκ. §
360 έπ., Λαζαρίμου, περί συγκρούσεως πλοίων, 1887.

ΙΕ'.

Έπιδαλάσιος άρωγή και ναυαγιαίρέσεις
(έμπ. ν. 443—450)

Περί έγκαταλείψεως βλ. Η. Άναστασιάδη § 355 έπ. Ρυ-
μούλκησις βλ. Η. Άναστασιάδη § 358 έπ., Κυρ. Σπηλιο-
πούλου σελ. 93, 94, 431.

ΙΣΤ'.

Ναυτικόν δάνειον
(έμπ. ν. 451—462)

Βιβλιογραφία : Η. Άναστασιάδου Έμπ. δίκαιον
τόμ. Β' § 322 έπ.

ΙΖ'.

Άσφάλις κατά τῶν κινδύνων
τῆς θαλασσίας άσφαλίσεως
(έμπ. ν. 463—506)

Περί θαλασσίας άσφαλείας βλ. και Η. Άναστασιάδη
§ 344 έπ., Vivante, assicurazioni marittime 1890, Luzzati il

Νομολογία. Ἀπαράδεκτα - παραγραφαί. πτώχευσις 43

contrato di assic. maritt. 1912, G. Ripert, droit maritime τ. III (1930) n. 2344, Dalloz, nouveau répert. de droit λέξις «assurances maritimes» κλπ. τόμ. 1 σελ. 259—έπ., Α. Τούση εν Θ. ΝΒ σελ. 1, 6.

Ναυτικά ασφάλεια· βλ. εν nouveau répertoire de droit 1947 τόμ. 1 λέξις assurances maritimes et fluviales σ. 259 έπ., G. Ripert, droit maritime έκδ. 3η 1930 τόμ. III n. 2343 έπ., Κ. Ρόκα Ἡ έγκατάλειψις εν τῷ θαλασσίῳ ασφαλιστικῷ δικαίῳ (1951).

ιη'.

Ἀπαράδεκτα καὶ παραγραφαί

(έμπ. ν. 507—516)

Βιβλιογραφία : Η. Ἀναστασιάδου Ἐμπ. Δίκ. τ. Β' § 334.

ιδ'.

Πλοιάρια, ρυμουλκά, ποταμόπλοια

(έμπ. ν. 517—524)

Βιβλιογραφία : Κ. Σπηλιοπούλου ενθ' άνωτ. σελ. 132 έπ. 431. Η. Ἀναστασιάδου ενθ' άνωτ. §§ 286, 358.

κ'.

Περὶ πτωχεύσεως

(έμπ. ν. 525—677)

Βιβλιογραφία : Η. Ἀναστασιάδου, Ἑλλ. Ἐμπ. Δ. τόμ. Γ' έκδ. Β' (1938). Γ. Δουβουνιώτου, Σύστημα τοῦ Ἑλλ. Πτωχ. Δ., έκδ. Β' 1934.

Νομολογία

1. Ἴνα κηρυχθῆ τις εις κατάστασιν πτωχεύσεως απαιτοῦνται δύο προϋποθέσεις : α) έμπορικῆ ιδιότης τοῦ ὀφειλέτου καὶ β) παύσις τῶν πληρωμῶν. Ἐν τῇ ἀποφάσει δὲν εἶναι ἀπαραίτητον ν' ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι τὸ χρέος εἶναι έμπορικόν, έφ' ὅσον κατὰ τὸ άρθρ. 8 § 2 τοῦ Ισχύον νόμου έχοντος Ν.Δ. τῆς 2114 Μαΐου 1835 «περὶ ἀρμοδιότητος τῶν έμποροδικείων» δημιουργεῖται εκ τοῦ νόμου γενικῆ ἀρχῆ, καθ' ἣν πᾶσα ἡ οἰκονομικῆ δρᾶσις τοῦ έμπόρου στρέφεται

εις τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ καὶ ἐκ τούτου πᾶσαι αἱ πράξεις αὐτοῦ λογίζονται ἀποβλέπουσαι εἰς αὐτὸ τὸ ἐμπόριον. Α. Π. 72|1952 *Επιθ. *Εμπ. Δικ. 1952 σελ. 202.

2. *Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 528 ἐδ. β' τοῦ *Εμπ. Νόμου ἥτις ὀρίζει ὅτι «μόνη ἡ ἀρνήσις πληρωμῶν τινῶν ἕνεκα ἐνστάσεων, ἃς ἐπιτρέπεται νὰ θεωρῆ καλῆ τῇ πίστει ὡς βασίμους ὁ ὑποβαλὼν ὀφειλέτης, δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν παύσεως τῶν πληρωμῶν», ἀφορᾷ ἐνστάσεις δυναμένας νὰ προβληθῶσι κατὰ τῶν μὴ ἱκανοποιηθέντων πιστωτῶν. Α. Π. 47|1951 Ε.Ε.Ν. ΙΗ 335.

3. Καὶ ἡ μὴ πληρωμὴ καὶ ἐνός μόνον χρέους ὅταν τοῦτο εἶναι σπουδαῖον διὰ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐμπορίου ἀρκεῖ πρὸς κήρυξιν τούτου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως (Πτωχευτικὸν Διοικητικὸν § 21 ἐδ. 14 *Ἐμπορικὸν *Ἀναστασιάδου § 372 σημ. 11). *Ἐξ ἄλλου ὅμως ἀπαιτεῖται ἀρνήσις τῆς πληρωμῆς ἐξ ἀδυναμίας ἢ κακῆς θελήσεως πρὸς πληρωμὴν (Lyon Caen et Renault τομ. 7 § 60). Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρον 528 (440) *Ἐμπορικοῦ νόμου, μόνον ἡ ἀρνήσις τῆς πληρωμῆς ἕνεκα ἐνστάσεων ἃς ἐπιτρέπεται νὰ θεωρῆ καλῆ τῇ πίστει ὡς βασίμους ὁ ὑπόχρεως δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν παύσεως τῶν πληρωμῶν. Ε. Α. 1277|1947 ΕΕΝ. ΙΔ. 334.

4. Διὰ νὰ ὑπάρχη παῦσις πληρωμῶν ἀρκεῖ καὶ ἡ μὴ πληρωμὴ ἐνός μόνον ἐμπορικοῦ χρέους ἐξαιρετικῆς σοβαρότητος καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βεβαιωθῆ ἀρνήσις πληρωμῆς πάντων τῶν χρεῶν. Ε.Α. 2808|1948 ΕΕΝ. ΙΣΤ. 321.

5. *Ἀρκεῖ ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν τῶν πρὸς τὸν αἰτοῦντα χρεῶν ὅπως κηρυχθῆ ἢ καθ' ἧς ἡ αἴτησις εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως καὶ ἂν ἐπλήρωσε τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς παρεμβαίνοντας πιστωτὰς τῆς ἀσχέτως ἂν αὕτη εἶναι φερέγγυος ἢ μὴ. *Ἐφ. *Αθ. 2808|1948 ΕΕΝ. ΙΣΤ. 321. Thaller No 1708.

6. *Ὁ ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸ ἐνεργητικὸν εἶναι ὑπέρτερον τοῦ παθητικοῦ κηρύσσεται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ὅταν δὲν ἐκτελῆ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ. Διοικητικὸν § 53. *Ἐφ. *Αθ. 2808|1948. ΕΕΝ ΙΣΤ. 321.

7. Καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τοῦ ἀρθρ. 528 τοῦ *Εμπ. νόμου, ἡ δίκη περὶ κηρύξεως προσώπου τινὸς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἧς κύριον χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ ταχύτης, γίνεται, τοῦ δικαστηρίου σχηματίζοντος τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐνόμων, ἐπὶ τῇ βάσει καὶ μόνον τῶν ἀμέσων κατὰ προαπόδειξιν ὑποβαλλομένων στοιχείων, περὶ ὧν τῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν προκυπτόντων ζητημάτων, εἰς

α συγκαταλέγεται και ή νομιμοποίησης των αιτούντων την πτώχευσιν πιστωτών, τούτέστιν ή αλήθειαι των πιστωμάτων αυτών. Α.Π. 194|1948 ΕΕΝ. ΙΕ. 495.

Συνέπειαι μη έπαληθεύσεως

Αι κατά τον Έμπ. Ν. συνέπειαι της μη έπαληθεύσεως περιορίζονται εις τον αποκλεισμον του πιστωτου από της περι συμβιβασμου διασκέψεως των πιστωτών, τον αποκλεισμον αυτού από πασών των μέχρι περατώσεως καθ' ολονδήποτε τρόπον της πτωχεύσεως γενησομένων διανομών, και, εις περιπτώσιν περατώσεως της πτωχεύσεως δια δικαστικού συμβιβασμου, τον περιορισμόν και της μη έπαληθευσεως απαιτήσεως εις τό ποσόν και τάς προθεσμίας πληρωμής του συμβιβασμου. Ε.Α. 981|47 ΕΕΝ. ΙΔ 207.

Έκτελέσεις αποφάσεων

Έκ του συνδ. των διατάξεων των άρθρ. 528, 529, 531, 533 έπ. 544, 552, 581 και 674 του Έμπ. Νόμ. ως είναι έξ αυτών έτροποποιήθησαν και τελευταίως αντικατεστάθησαν ή συνεπληρώθησαν υπό του Α.Ν. 635/1937 και του έπακολουθήσαντος 1189/1958, συναγεται ότι ή κηρύτουσα εις κατάστασιν πτωχεύσεως απόφασις είναι αφ' έαυτης και ως εκ της φύσεως της άμέσως έκτελεστή και αν έτι δέν διελήφθη περι της τοιαύτης έκτελεστότητος ρητή έν έαυτη διάταξις. Έφ. Αθ. 1705|1951 ΕΕΝ. ΙΗ. 616. Π. Α. 5805|1951 ΕΕΝ. ΙΗ. 376, Π. Πειρ. 349|1951 ΕΕΝ. ΙΗ. 377. Ο. Χονδρογιάννη έν ΕΕΝ Η. 144.

Αποτελέσματα πτωχεύσεως

Συνεπεία της δυνάμει του άρθρ. 533 του Έμπορ. Νόμ. και άρθρ. 3 του Α. Ν. 635|1937 άποστερήσεως του πτωχεύσαντος από την διοίκησιν της περιουσίας του είναι και ως προς ταύτην άνικανότης αυτού εις τό παρίστασθαι επί δικαστηρίου. Π. Α. 5005|1951 Ε.Ε.Ν. ΙΗ. 376. Ε. Α. 1709|1951 ΕΕΝ. ΙΗ. 616.

Δεδικασμένον

Αι κατά του συνδικου έκδιδόμεναι αποφάσεις αποτελούν δεδικασμένον και κατά του πτωχεύσαντος. Ε. Α. 1709|1951 ΕΕΝ. ΙΗ. 616.

Προσωπική κράτησις

«Η προσωποκράτησις του πτωχεύσαντος οφειλέτου του Δημοσίου δεν επεκτείνεται και επί άλλων εκ της αυτής αιτίας μετά του πτωχεύσαντος ένεχομένων ή υποκειμένων εις προσωπικήν κράτησιν διά χρέη ταύτων προς το Δημόσιον». Α.Π. 290|1950 ΕΕΝ. ΙΖ. 544. Α.Π. 6|1951 ΕΕΝ. ΙΗ. 261.

κα'.

Περί χρεωκοπίας

(έμπ. ν. 678—695)

Η. Αναστασιάδου, ένθ' άν. σελ. 74 έπ. 341—342.

κβ'.

Περί πτωχευτικής αποκαταστασεως

(έμπ. ν. 696—707)

Η. Αναστασιάδου ένθ' άνωτ. σελ. 412 έπ. Δυοβουνιώτη ένθ' άνωτ. § 376 έπ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Α'.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

N. 1752/1951, περί ναυτικής εργασίας	σελ. 3
N. 1527/1950, περί μετατροπής των άνωνύμων μετοχών των ήμεδαπών άνωνύμων εταιριών εις όνομαστικάς	• 9
N. 1644/1951, περί κυρώσεως, τροποπ. και συμπληρώσεως του Α.Ν. 1527/1950	• 18
Α.Ν. 1818/1951, περί τροποπ. και συμπληρώσεως διατάξεων άφορωσών την όνομαστικοποίησιν των μετοχών και τó Χρηματιστήριον 'Αξιών	19
Α.Υ. 'Εθν. Οίκ. 6560/1950, περί τρόπου ένεργείας των χρηματιστηριακών συναλλαγών επί όνομαστικών μετοχών	• 23

Β'.

**ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ, ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ**

α' περί άρμοδιότητας έμποροδικείων	• 28
β' περί έμπόρων	• 28
γ' έμπορικά βιβλία	• 31
δ' 'Αταιρεΐαι	• 31
ε' περί παραγγελιοδόχων εν γένει	• 35
ς' περί άγωγιάτου	• 36
ζ' περί άγορξς και πωλήσεως	• 36

48 Περιεχόμενα Παραρτήματος *Εμπ. Νόμου

η'	περί ασφαλιστικής συμβάσεως	σελ. 38
θ'	περί πλοίων και πλοιοκτησίας	» 40
ι'	περί τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν	» 41
ια'	περί συμπλοιοκτησίας	» 41
ιβ'	περί τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος	» 41
ιγ'	περί τῶν ἀβαριῶν καὶ τῆς συνεισφορᾶς	» 42
ιδ'	ζημίαι ἐκ συγκρούσεων πλοίων	» 42
ιε'	ἐπιθαλάσσιος ἀρωγῆ καὶ ναυαγισαίρεσεις	» 42
ισ'	ναυτικὸν δάνειον	» 42
ιζ'	ἀσφάλις κατὰ κινδύνων τῆς θαλασσίας ἀσφάλισως	» 42
ιη'	ἀπαράδεκτα καὶ παραγραφαὶ	» 43
ιθ'	πλοιάρια, ρυμουλκά, ποταμόπλοια	» 43
κ'	περί πτωχεύσεως	» 43
κα'	περί χρεωκοπίας	» 46
κβ'	περί πτωχευτικῆς ἀποκαταστάσεως	» 46

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ *

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ Ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης».

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Α'.

Ἡ προσπάθεια πρὸς σύνταξιν νόμου ρυθμίζοντος τὴν «ἐταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης» χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924. Εἰς τὸ κατάρτισθεν τότε προσχέδιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος, περιελαμβάνοντο διατάξεις περὶ τοῦ ἑταιρικοῦ τούτου τύπου, ἀντιστοίχους δὲ διατάξεις περιελάμβανε καὶ τὸ ἑβδομον βιβλίον, ἀρθρα 240-319, τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1930 καταρτισθέντος «προσχεδίου ἑταιρειακοῦ Κώδικος».

Τὸ προσχέδιον τοῦτο, ὅπερ χρησιμοποιοῖ τὸν ὄρον «συμμετοχικὴ ἐταιρεία», κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ γερμανικοῦ νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1892. Περαιτέρω, κατὰ τὸ ἔτος 1932 κατηρτίσθη, ὑπὸ τοῦ τότε Ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Π. Θηβαίου, νέον σχέδιον νόμου «περὶ ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης», κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ γαλλικοῦ νόμου.

* Διὰ τὴν βιβλιογραφίαν, τὴν σχετιζομένην μὲ τὰς ἐταιρίας περιορισμένης εὐθύνης, βλ. καὶ Κ. Ρόκας εἰς ἐπιθ. ἔμπορ. δικ. 1950 σ. 3 ἐκ. *Gain-Delaîsi*, les sociétés à responsabilité limitée, 1947, G. Ripert, traité élémentaire de droit commercial, 1951, Escarra, cours de droit commercial 1952 n° 965 ἐκ., Carry, la société à responsabilité limitée en droit suisse, R. et J. Lefevre, la société à responsabilité limitée 1928, Thaller et Plc. Suppl. ἐκδ. 2 τόμ. 3ος παράρτημα 1 σ. 874 ἐκ., Lépargneur, la nouvelle loi sur les sociétés à responsabilité limitée, 1926, Houpin et Bosvieux ἐκδ. 7 τόμ. II. n° 1556 ἐκ., Brodmann, Gesetz betr. die Gesellschaft mit beschränkter Haftung 1930.

Ἐκ τῶν νομοσχεδίων τούτων, οὐδὲν κατέστη νόμος τοῦ Κράτους, παρά τὴν ἔμμεσον, οὕτως εἰπεῖν, ὑπόσχεσιν τοῦ νομοθέτου (ἄρθρον 3 νόμου 5076 τοῦ 1931) περὶ εἰσαγωγῆς καὶ παρ' ἡμῖν τῆς ἑταιρικῆς ταύτης μορφῆς.

II. Ἡ μέχρι σήμερον μὴ εἰσαγωγὴ ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἑταιρικοῦ τούτου τύπου, οφείλεται, πιθανῶς, εἰς τὰς ἀντιρρήσεις αἰτινες διετυπώθησαν κατὰ τοῦ θεσμοῦ. Κατὰ τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας, ἡ ἐν Ἑλλάδι εἰσαγωγή τῆς «ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης» πρόκειται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς καταρτήσεις ἐναντι τῶν μετὰ τῆς ἑταιρείας συναλλασσόμενων τρίτων. Αἱ ἀντιρρήσεις αὗται δὲν φαίνονται βῆσιμοι. Ὁ θεσμὸς τῆς «ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης» εἰσῆχθη εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς Χώρας (πρβλ. Ρ ο κ α ν, εἰς Ἐπιθ. Ἐμπορικοῦ Δικαίου, 1950, σελ. 3, 4), δὲν δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Οἰκονομία ὑπολείπεται τῆς Οἰκονομίας ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, αἱ νομοθεταὶ τῶν ὁποίων γνωρίζουσι τὴν ἑταιρικὴν ταύτην μορφήν, οὐδὲ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι συντρέχουσι παρ' ἡμῖν εἰδικοί λόγοι, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ εἰσαχθῇ ἐν Ἑλλάδι ὁ ἑταιρικός οὗτος τύπος. Ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι ἀγνωστον, ὅτι ἐκ τῶν 2000 περίπου λειτουργουσῶν παρ' ἡμῖν ἐπιχειρήσεων, ὑπὸ μορφήν ἀνώνυμου ἑταιρείας, ζήτημα εἶναι ἂν εἰς τὸ πέμπτον ἐξ αὐτῶν προσῆκει τὸ ἑταιρικὸν τοῦτο ἔνδυμα. Αἱ ἄλλαι θὰ ἔπρεπε νὰ περιβληθῶσι τὸν προσήκοντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν δυνατότητα ἑταιρικὸν τύπον τῆς προσωπικῆς ἑταιρείας καὶ θὰ ἐχρησιμοποιοῦν τὸν τύπον τοῦτον, ἂν ὑπῆρχε τρόπος περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης πάντων τῶν ἑταίρων. Ἡ τοιαύτη δέ, παρά φύσιν, χρησιμοποίησις τοῦ ἀνώνυμου ἑταιρικοῦ τύπου ἐπέφερον ἀναμφισβητήτως δυσάρεστα ἀποτελέσματα, συνιστάμενα εἰς παντοίας καταβολειύσεις τοῦ νόμου καὶ συμπαιγνίας, ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἑταιρικῶν δανειστῶν καὶ τῆς καθόλου ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνότης τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν, ἀποτελεῖ πρόσθετον λόγον ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἑταιρικῆς ταύτης μορφῆς ἐν Ἑλλάδι. Ἐπειδὴ δὲ περαιτέρω ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν οἰκονομία ἔχει ἀνάγκην τῆς εἰσορῆς ξένων κεφαλαίων, δέον, ἐπιδιωκομένου τοῦ συγχρονισμοῦ τῆς ἑμπορικῆς ἡμῶν νομοθεσίας, κατὰ τὸ ὁπότεριον τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, νὰ μὴ ἐξακολουθῇ ἀγνοούμενος εἰς θεσμὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι τὰ μέγιστα οἰκείος εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον. Πράγματι, ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ συνόλου 224.163 λειτουργουσῶν κατὰ τὸ ἔτος 1944 ἑταιρειῶν, αἱ 67.902 ἦσαν ὁμόρρυθμοι, αἱ 10.609 ἀπλᾶ ἑτερόρρυθμοι, αἱ 12.904 ἑτερόρρυθμοι κατὰ

μετοχάς, αἱ 48.009 ἀνώνυμοι καὶ αἱ 86.109 «περιορισμένης εὐθύνης» (G a i n - D e l a i s i, Les Sociétés à responsabilité limitée, 1947. σελ. 7).

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπίσης καταπληκτικὴ εἶναι ἡ ἐξάπλωσις τοῦ ἀναλόγου θεσμοῦ τῆς Private Company. Ἐκ τῶν λειτουργουσῶν κατὰ τὸ ἔτος 1921 6.834 ἑταιρειῶν, αἱ 6.293 ἦσαν Private Companies μὲ κεφάλαιον ὑπέρτερον τῶν 250 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, βραδύτερον δὲ τὰ 910 τῶν λειτουργουσῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἑταιρικῶν ἐπιχειρήσεων εἶχον περιβληθῆ τὸν ἑταιρικὸν τοῦτον τύπον (P a l m e r s, Company Precedents, Part I. General Forms, ἔκδ. 13, σελ. 854). Ἐν Γερμανίᾳ ἐλειτούργουν, κατὰ τὸ ἔτος 1936, 39.249 «ἑταιρεῖαι περιορισμένης εὐθύνης» μὲ συνολικὸν κεφάλαιον 5.079.856 Μάρκων ἔναντι 7.204 ἀνωνύμων ἑταιρειῶν μὲ κεφάλαιον 19.224.588 Μάρκων (Staatliches Jahrbuch für das Deutsche Reich, 1937, σελ. 424-425 καὶ 412-413).

Ἄν εἰς πάντα τὰ ἀνωτέρω προτεθῆ, ἡ ἐκ τῶν νομοθετημάτων περὶ τῆς λεγομένης ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μετοχῶν, ἀλλοίωσις τοῦ χαρακτήρος τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας, πρόδηλος παρίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι.

III. Τὸ ἀνά χεῖρας νομοσχέδιον δὲν συνετάχθη ἐπὶ τῆ βάσει ὠρισμένου ἀλλοδαποῦ νομοθετήματος, ὡς τὰ προγενέστερα σχέδια τοῦ 1930 καὶ 1932. Ἐλήφθησαν βεβαίως ὡς ὄψιν αἱ σπουδαιότεραι τῶν ξένων νομοθεσιῶν ὡς καὶ αἱ ὑποδεικνυόμεναι ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης μεταρρυθμίσεις, προσηρμόσθησαν ὅμως αἱ διατάξεις τῶν νομοθεσιῶν τούτων πρὸς τὸ κοινὸν δίκαιον, ἐνῶ ἐξ ἄλλου κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως περιληφθῶσι διατάξεις περιορίζουσαι κατὰ τὸ δυνατόν τὰ μειονεκτήματα ἅτινα παρουσιάζει ὁ θεσμός, ἰδίᾳ δὲ διατάξεις ἐξασφαλίζουσαι τὰ συμφέροντα τῶν ἑταιρικῶν δανειστῶν. Τέλος κατάδηλος εἶναι ἡ προσπάθεια τοῦ νομοσχεδίου ὅπως, διὰ τῆς καθιερώσεως εἰδικῶν διατάξεων, ἐνισχυθῆ ἡ πίστις τῆς ἑταιρίας.

B'.

I. Τὸ νομοσχέδιον διαιρεῖται εἰς ἔνδεκα κεφάλαια. Τὸ πρῶτον κεφάλαιον, ἄρθρα 1-5, περιλαμβάνει γενικὰ διατάξεις. Τὸ δεύτερον, ἄρθρα 6-9, ἀναφέρεται εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας. Τὸ τρίτον, ἄρθρα 10-26, εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς ἑταιρίας. Τὸ τέταρτον, ἄρθρα 27-37, εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἑταίρων. Τὸ πέμπτον, ἄρθρα

38-43 εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς ἑταιρικῆς συμβάσεως. Τὸ ἕκτον, ἄρθρα 44-50, εἰς τὴν διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῆς ἑταιρίας. Τὸ ἕβδομον, ἄρθρα 51-53, εἰς τὴν μετατροπὴν τῶν ἑταιριῶν εἰς ἑταιρίας περιορισμένης εὐθύνης. Τὸ ὄγδοον, ἄρθρα 54-55 εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν ἑταιριῶν περιορισμένης εὐθύνης. Τὸ ἕνατον, ἄρθρον 56, εἰς τὰς φορολογικὰς διατάξεις. Τὸ δέκατον, ἄρθρα 57-59, εἰς τὰς ἀλλοδαπὰς ἑταιρίας καὶ τὸ ἑνδέκατον, ἄρθρον 60, περιλαμβάνει ποινικὰς διατάξεις.

II ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως μὴ περιληφθῆ ὁρισμὸς τῆς ἑταιρίας, εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ σχεδίου, τὸ μὲν διότι ἢ εἰς νομοθετικὰ κείμενα διατύπωσις ὁρισμῶν εἶναι, ἔξ ἀπόψεως πληρότητος, ἐπικίνδυνος, τὸ δὲ διότι εἰς τὴν ἐπιστήμην δεόν νὰ ἀφίεται ἢ διατύπωσις ὁρισμῶν.

Κεφαλαιώδης εἶναι ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 1, καθ' ἣν τὰ ἑταιρικὰ μερίδια δὲν δύναται νὰ παρασταθῶσι διὰ μετοχῶν, τοῦ τυχόν ἐκδιδομένου δι' ὀλόκληρον τὴν μερίδα συμμετοχῆς ἐγγράφου ἀποτελοῦντος ἀπόδειξιν ἀπλῶς τῆς ἑταιρικῆς ἰδιότητος (ἄρθρον 27 παρ. 2). Κατὰ τοῦτο ὑφίσταται σαφῆς διάκρισις μεταξύ ἀνωνύμου ἑταιρίας καὶ ἑταιρίας περιορισμένης εὐθύνης.

Κατὰ τὸ καθιερούμενον ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου σύστημα ἢ μερὶς συμμετοχῆς δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ ἐν τῷ καταστατικῷ κατωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 10.000 ἢ πολλαπλασίου τοῦ ποσοῦ τούτου, ἕκαστος δ' ἑταῖρος μετέχει εἰς τὴν ἑταιρίαν μ ὀ ν ο ν διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς. Ἡ διάκρισις μεταξύ μερίδος συμμετοχῆς καὶ ἑταιρικοῦ μεριδίου ἀναφαίνεται, ὅταν αἱ εἰσφοραὶ ἐνὸς ἢ πλειόνων ἢ καὶ πάντων τῶν ἑταίρων εἶναι πολλαπλάσιαι τῆς κατὰ τὸ καταστατικὸν μερίδος συμμετοχῆς (βλ. καὶ ἄρθρον 27 παρ. 1). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἕκαστος ἑταῖρος μετέχει καὶ πάλιν διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς, ὃ εἰσενεγκῶν ὅμως πολλαπλάσιον τῆς μερίδος συμμετοχῆς μετέχει καὶ δι' ἰσοριθμῶν ἑταιρικῶν μεριδίων. Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἑταιρικοῦ μεριδίου κατωτέρου τῶν δραχμῶν 10.000 ἢ πολλαπλασίου τοῦ ποσοῦ τούτου. Κατὰ ταῦτα ὁ ἀριθμὸς τῶν μεριδίων συμμετοχῆς συμπίπτει πάντοτε πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑταίρων καὶ ἂν ἔτι αἱ εἰσφοραὶ

τῶν ἐταίρων δὲν εἶναι ἴσαι μεταξύ τῶν. Ὄθεν ἀποκλείεται εἰς ἐταῖρος νὰ ἔχη πλειονας μερίδας συμμετοχῆς.

Ὁὕτως ἐπὶ ἐταιρίας μεταξύ Α, Β, Γ, καὶ Δ κεφαλαίου δράχμῶν 200 χιλιάδων, ἡ μερίς συμμετοχῆς δύναται νὰ ὀρισθῆ εἰς 50 χιλιάδας, ὅτε ἕκαστος τῶν ἐταίρων μετέχει διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς καὶ δι' ἑνὸς ἐταιρικοῦ μεριδίου. Δύναται ὁμως ἡ μερίς συμμετοχῆς νὰ ὀρισθῆ εἰς 20 χιλιάδας καὶ αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐταίρων νὰ εἶναι διάφοροι ἅ. χ. ὁ Α εἰσφέρει 100 χιλιάδας, ὁ Β 60 χιλιάδας, ὁ Γ 20 χιλιάδας καὶ ὁ Δ 20 χιλιάδας. Καὶ πάλιν ἕκαστος ἐταῖρος μετέχει διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς, ἀλλ' ὁ μὲν Α διὰ πέντε ἐταιρικῶν μεριδίων, ὁ Β διὰ τριῶν ἐταιρικῶν μεριδίων, ὁ Γ δι' ἑνὸς ἐταιρικοῦ μεριδίου καὶ ὁ Δ δι' ἑνὸς ἐταιρικοῦ μεριδίου.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 2, καθ' ἣν ἡ ἐπωνυμία τῆς ἐταιρίας δύναται νὰ σχηματισθῆ καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματος τινὸς ἢ τινῶν τῶν ἐταίρων προσομοιάζει πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νόμου 2190. Πάντως, ὡς ἔχει ἡ διατύπωσις τῆς διατάξεως, ἀποκλείει τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐπωνυμίας ἐκ τοῦ ὀνόματος μὴ ἐταίρου.

3. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 2190, ἀπαντᾶται δὲ καὶ εἰς τὰς ξένας νομοθεσίας.

4. Τὸ ἀρθρον 4 παρ. 1 ἀπαιτεῖ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, ὡς αἱ πλείοται τῶν ξένων νομοθεσιῶν (γερμανικὸς νόμος παρ. 5, αὐστριακὸς νόμος παρ. 6) ἑλβετικὸς κώδιξ ἀρθρον 773, γαλλικὸς νόμος ἀρθρον 6, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουνίου 1938, Ἑλληνικὸν Σχέδιον 1932, ἀρθρον Β), διότι τὸ κεφάλαιον ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐγγύησιν διὰ τοὺς δανειστάς καὶ οὕτω παρέχεται εἰς αὐτοὺς ἐπαρκῆς ἀσφάλεια. Ἐθεωρήθη περισσότερο σκόπιμον ἐξ ἄλλου ὅπως μὴ τεθῆ περιορισμὸς ὡς πρὸς τὸ ἀνώτατον μέγεθος τοῦ κεφαλαίου, διότι ὅσον μεγαλιότερον εἶναι τὸ κεφάλαιον, τόσον μείζονα πίστιν ἔχει ἡ ἐταιρεία. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁμως δὲν εἶναι πᾶσαι αἱ νομοθεσίαι σύμφωνοι, ἅ. χ. τὸ ἀρθρον 771 τοῦ ἑλβετικοῦ Κώδικος Ἐνοχῶν δὲν ἐπιτρέπει τὴν σύστασιν ἐταιρείας περιωρισμένης εὐθύνης· μὲ κεφάλαια ὑπέριτρα τῶν δύο ἐκατομμυρίων φράγκων.

Περαιτέρω τὸ σχέδιον (ἀρθρον 4 παρ. 1) ἀπαιτεῖ ὁλοσχερῆ καταβολὴν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, ἀκολουθεῖ δὲ κατὰ τοῦτο τὸν γαλλικὸν νόμον, ἀρθρον 7, τὸ ἰταλικὸν Σχέδιον Ἐμπορικοῦ Κώδικος τοῦ 1922, ἀρθρον 144 καὶ τοῦ 1925, ἀρθρον 147. Ἄλλαι νομοθεσίαι ἀρκοῦνται εἰς τὴν μερικὴν καταβολὴν τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὴν σύστασιν τῆς

ἑταιρείας (λ.χ. αὐστριακὸς νόμος παρ. 10, γερμανικὸς νόμος παρ. 7, Ἰταλικὸς Κώδιξ τοῦ 1942, ἀρθρα 2475 καὶ 2329). Ἐθεωρήθη ἐν τούτοις, ὅτι μόνον διὰ τῆς ὀλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ κεφαλαίου, κατὰ τὸν χρόνον τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρείας, ἡ ἑταιρεία οἰκοδομεῖται ἐπὶ ὀγιῶν βάσεων. Οὐδεμία ἐγγύησις διὰ τοὺς ἑταιρικοὺς δανειστάς δύναται νὰ εἶναι μείζων ἀπὸ ἐκείνην τὴν τῆς πραγματικῆς καὶ ὀλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

Συναφῆς εἶναι ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 4, καθ' ἣν τὸ ἥμισυ τουλάχιστον τοῦ ποσοῦ τῶν 200 ἑκατομμυρίων δέον νὰ εἶναι καταβεβλημένον εἰς δραχμάς. Παρομοίᾳ διάταξις, καθόσον γνωρίζομεν, ἀπαντᾶται εἰς τὴν αὐστριακὴν νομοθεσίαν (νόμος 4 Ἰουλίου 1924, δι' οὗ προσετέθη ἀρθρον 6α εἰς τὸν βασικὸν νόμον), νομίζομεν δὲ ἀπολύτως ἀκόπιμον νὰ περιληφθῇ καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον σχέδιον ἀνάλογος διάταξις.

Αὐτονόητον εἶναι, ὅτι ἡ κάλυψις τοῦ κεφαλαίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ προσκλήσεως τοῦ κοινοῦ πρὸς δημοσίαν ἐγγραφήν.

Τέλος ἡ διάταξις τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 4 τελεῖ ἐν λογικῇ συνακολουθίᾳ πρὸς τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου, ἀνάλογον δὲ διάταξιν, περιλαμβάνει καὶ τὸ ἀρθρον 2474 παρ. 4 τοῦ Ἰταλικοῦ Ἀστικού Κώδικος τοῦ 1942.

5. Τὸ πρόβλημα τοῦ τρόπου τῆς ἀποτιμήσεως τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν διαφόρως ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τῶν ξένων νομοθεσιῶν. Ἐν ὄψει ὅμως τοῦ πολυπλόκου καὶ οὐχὶ ἀπηλλαγμένου κινδύνων συστήματος ὑπερἀκολουθοῦσι νομοθεσίαι τινὲς (λ.χ. γαλλικὸς νόμος, ἀρθρον 8, ἑλληνικὸν Σχέδιον 1932, ἀρθρον 10 κ.λ.π.) ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐπιτυχόντος ἐν τῇ πράξει συστήματος ἀποτιμήσεως, ὑπερκαθιεροῖ ὁ νόμος 2190, ἀφ' ἑτέρου, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ἡ ἀποτίμησις τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου νόμου (ἴδρα καὶ ἀρθρα 2476, 2343 Ἰταλικοῦ Ἀστικού Κώδικος τοῦ 1942).

III ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

1. Νομοθεσίαι τινὲς, ὡς ἡ ἀγγλική, θέτουσι περιορισμούς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑταίρων. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἠκολούθησε καὶ τὸ προγενέστερον ἑλληνικὸν Σχέδιον

του 1932, όπερ έν άρθρω 7 άνέγραφεν, ότι ό αριθμός τών έταιρών δέν δύναται νά είναι άνώτερος τών είκοσιν ούδέ κατώτερος τών τριών. Άλλαι πάλιν νομοθεσίαι, ώς ή γαλλική, διαφόρως ρυθμίζουσι τήν λειτουργίαν τής εταιρείας εάν ό αριθμός τών έταιρών όπερβαίνει τούς είκοσι. Τό προκείμενον Σχέδιον ούδένα θέτει περιορισμόν, ώς πρός τόν αριθμόν τών έταιρών, άκολουθοῦν, ώς πρός τοῦτο, τās περισσοτέρας τών ξένων νομοθεσιών.

Η διάταξις του άρθρου 6 παρ. 1 του σχεδίου, όρίζει, ότι ή εταιρική σύμβασις δέον νά περιβληθῆ τόν τύπον του συμβολαιογραφικού έγγράφου, συμφώνως πρός τās περισσοτέρας τών ξένων νομοθεσιών (γερμανικός νόμος παρ. 2, αούστριακός νόμος παρ. 4, έλβετικός Κώδιξ Ένοχών άρθρον 779, Ιταλικός Αστικός Κώδιξ του 1942, άρθρον 2475).

2. Τό άρθρον 7 αναφέρεται εις περιπτώσεις άκυρότητος τής εταιρείας λόγω παραβάσεως τών διατάξεων τών άρθρων 4, 5 και 6, ποιείται δε διάκρισιν μεταξύ ούσιωδών και μη παραβάσεων και ρυθμίζει έν παρ. 3 τήν τύχην τών υπό τής άκύρου εταιρείας γενομένων πράξεων.

3. Τό εταιρικόν έγγραφον όπόκειται εις τās κατά τό άρθρον 8 διατυπώσεις δημοσιότητας, αίτινες συνίστανται εις τήν παρά τῷ Γραμματεῖ του Πρωτοδικείου τής έδρας τής εταιρείας κατάθεσιν άντιγράφου τής εταιρικής συμβάσεως και τήν καταχώρισιν τούτου εις ειδικόν βιβλίον (παρ. 4 άρθρ. 8) ώς και εις δημοσίευσιν περιλήψεως τής εταιρικής συμβάσεως, μετά τών έν παρ. 2 του άρθρου 8 στοιχείων, εις τό δια του αὐτοῦ άρθρου 8 συνιστώμενον «Δελτίον Άνωνόμων Έταιρειών και Έταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης».

Η παρ. 5 του αὐτοῦ άρθρου 8, σκοπόν έχει τήν άρσιν άμφιβολιών, δια τήν περίπτωσιν τών μετά τήν κατάρτισιν του εταιρικού έγγράφου, αλλά πρὸ τής συντελέσεως τών διατυπώσεων δημοσιότητας, μεταβολών έν τῷ προσώπῳ τών έταιρών, τέλος δε ή παράγρ. 6 όρίζει ότι έν περιπτώσει ίδρύσεως όποκαταστήματος υπό τής εταιρείας έν τῇ περιφερείᾳ έτέρου έκτός τής έδρας αὐτῆς Πρωτοδικείου άντιγραφον του καταστατικού καταχωρίζεται και εις τό βιβλίον τό τηρούμενον παρά τῷ Πρωτοδικείῳ, εις δ' όπάγεται τό ίδρυθέν όποκατάστημα.

4. Η εταιρεία κτάται νομικήν προσωπικότητα από τής συντελέσεως τών διατυπώσεων τής συστάσεως αὐτῆς και συγκεκριμένως από τής δημοσίευσως περιλήψεως του καταστατικού εις τό «Δελτίον Άνωνόμων Έταιρειών και Έταιρειών Περιορισμένης ευθύνης» (άρθρον 9).

5. Σπουδαῖον εἶναι τὸ ζήτημα τίνας συνεπείας ἐπάγεται ἡ παράλειψις τῶν διατυπώσεων δημοσιότητας.

Ὁ γαλλικὸς νόμος, ἄρθρον 14, ὀρίζει ὅτι ἡ παράλειψις τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων δημοσιότητας ἐπάγεται ἀκυρότητα τῆς ἑταιρείας, χωρὶς ὅμως νὰ δύνανται οἱ ἑταῖροι νὰ ἀντιτάξωσι τὴν ἀκυρότητα τῆς ἑταιρείας ἐναντι τῶν τρίτων. Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν θέτει ἐν ἄρθρῳ 16 καὶ τὸ ἑλληνικὸν Προσχέδιον τοῦ 1932. Ἄλλ' ὁ τρόπος οὗτος ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος, ἀνάλογος πρὸς τὰ κρατοῦντα παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν, ἐπικρίνεται ἤδη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ (Πρβλ. R i p e r t, Traité élém. de Droit Commercial, 1952, No 831, καθ' ὃν «cette disposition légatée est mal venue...»).

Ὡς ἐκ τούτου τὸ παρὸν σχέδιον (ἄρθρον 9 παρ. 2) προβαίνει εἰς ρυθμισαὶν ἀνάλογον πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἑλβετικοῦ Κώδικος Ἐνοχῶν (ἄρθρον 783), τοῦ γερμανικοῦ νόμου (παρ. 11) καὶ τοῦ αὐστριακοῦ νόμου (παρ. 2) γενομένην.

IV. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

1. Ὁ καθιερούμενος ἐν τῷ σχεδίῳ τρόπος συγκλήσεως τῆς συνελεύσεως καὶ λήψεως ἀποφάσεων (ἄρθρον 10), εἶνε, ὡς νομιζομέν, ὁ ἀπλούστερος. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἑταίρων λαμβάνονται ἐν συνελεύσει καὶ δὴ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑταίρων (ἄλλως λ.χ. ὁ γαλλικὸς νόμος ἄρθρον 26, καθ' ὃν ἡ λήψις τῶν ἀποφάσεων ἐν συνελεύσει δὲν εἶναι ἀναγκαία, ὡσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑταίρων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσιν). Ἀποσαφηνίζεται ὅμως (παρ. 4 ἄρθρον 10) ὅτι, συμφωνούντων ἀπάντων τῶν ἑταίρων, ἐγκύρως λαμβάνονται ἀποφάσεις καὶ ἂν ἐτι δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατυπώσεις τῆς συγκλήσεως τῆς συνελεύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ὅτι ἐὰν ἀπαντες οἱ ἑταῖροι εἶναι παρόντες καὶ δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐγκύρως λαμβάνονται ἀποφάσεις ἐπὶ οἰουδήποτε θέματος τῆς ἀρμοδιότητος τῆς συνελεύσεως.

2. Τὸ ἄρθρον 11 προβλέπει περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς συνελεύσεως ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας, ὀρίζεται δὲ ὅτι ἐν μὴ συγκλήσει τῆς συνελεύσεως ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν, ἐντὸς τῆς ἐν αὐτῷ προθεσμίας, ἡ σύγκλησις γίνεται ὑπὸ τῶν αἰτούντων ἑταίρων (μειονοψηφίας), κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Διάταξις ἀνάλογος εἶναι ἡ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 809 τοῦ Ἑλβετικοῦ Κώδικος Ἑ-

νοχῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται, κατ' ἀρχήν, ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας, διὰ τὸν σχηματισμὸν ὁμοῦς ταύτης τὸ ἀρθρον 13 τοῦ Σχεδίου ἀποβλέπει τόσον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἑταίρων, ὅσον καὶ εἰς τὸ ὑπ' αὐτῶν ἐκπροσωπούμενον κεφάλαιον. Ὅρα περὶ τούτου εἰδικώτερον κατωτέρω ὑπὸ VI, 1.

3. Τὸ ἀρθρον 15 τοῦ Σχεδίου ἀναφέρεται εἰς τὴν προσβολὴν τοῦ κύρους τῶν ἀποφάσεων τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων, ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐλήφθησαν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ, κατηρτίσθη δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἑλβετικοῦ Κώδικος Ἐνοχῶν, ἀρθρα 808 καὶ 706 καὶ τοῦ γερμανικοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος, παραγρ. 271, 272 καὶ 273. Ἡ καθιερούμενη ἐν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου σύντομος παραγραφή δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐπὶ μακρὸν ἀμφίβολον τὸ κύρος τῶν ἀποφάσεων τῆς συνελεύσεως.

4. Εἰς τὴν διαχειρίσιν τῆς ἑταιρίας ἀναφέρονται τὰ ἀρθρα 16—21 τοῦ Σχεδίου. Τὸ ἀρθρον 18 ἀπονέμει εὐρυτάτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς διαχειριστάς, συμφώνως πρὸς τὴν θεωρίαν τῆς Prokura, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ (παρ. 37) καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ (παρ. 20) νόμου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ νόμου (24), διότι ἐκρίθη ὅτι μόνον οὕτως ἐξασφαλίζεται ἡ προστασία τῶν μετὰ τῶν διαχειριστῶν συναλλασσομένων τρίτων. Ὅρα καὶ R i p e r t, ἔνθ' ἄνωτ. No 855, B r o ù m a n n, Gesetz betr' die Gesellsch. mit beschr. Haftung, 1930, σελ. 148, C a r r y, La Société à responsabilité limitée en Droit Suisse σελ. 43.

5. Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου, μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 19. Πράγματι, νομοθετικὸν πρόβλημα ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῆς ἀνακλήσεως τῶν διαχειριστῶν. Προκειμένου μὲν περὶ διοικητῶν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας, οὗτοι ἀνακαλοῦνται ad nihil καὶ ἀνευ ἀνάγκης αἰτιολογίας, θεωρούμενοι ὡς ἐντολοδόχοι τῆς ἑταιρείας (ἀρθρα 31 καὶ 32 Ἐμπορικοῦ Νόμου). Προκειμένου δὲ περὶ τῶν διαχειριστῶν τῶν προσωπικῶν ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δίκαιον, ἐγένετο διάκρισις μετὰξὺ διαχειριστῶν διορισθέντων διὰ τοῦ καταστατικοῦ (gérants statutaires) καὶ διαχειριστῶν διορισθέντων διὰ μεταγενεστέρως τῆς καταρτίσεως τῆς ἑταιρείας ἐξουσιοδοτικῆς πράξεως τῶν ἑταίρων (gérants non statutaires).

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ ἀνάκλησις ἤδύνατο νὰ γίνῃ μόνον διὰ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, ἐνῶ εἰς τὴν δευτέραν, ἡ ἀνάκλησις ἤδύνατο νὰ χωρήσῃ δι' ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἑταίρων.

Ἦδη τὸ ἀρθρον 752 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ποιεῖται διά-

κρισιν μεταξύ διαχειριστῶν ἑταίρων, διορισθέντων διὰ τῆς ἑταιρικής συμβάσεως, οἵτινες ἀνακαλοῦνται μόνον ἕνεκα σπουδαίου λόγου καὶ διαχειριστῶν διορισθέντων οὐχὶ διὰ τῆς ἑταιρικής συμβάσεως, οἵτινες ἀνακαλοῦνται κατὰ πάντα χρόνον (Ὁρα Ἰ σ ι ρ ι ν τ ἄ ν η ν, Στοιχεῖα Ἐμπορικῆς Δικαίας, τεύχος Β, 1951, σελ. 38, 39).

Εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς ἀνακλήσεως τῶν διαχειριστῶν τῆς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης, αἱ ξένοι νομοθεταὶ ἀκολουθοῦσι διάφορα ἑκάστη συστήματα. Οὕτω λ.χ. ὁ γαλλικὸς νόμος, ἄρθρον 24 ὀρίζει, ὅτι οἱ διαχειρισταί, statutaires ἢ μὴ, ἀνακαλοῦνται ἕνεκα σπουδαίων λόγων («causes légitimes»), χωρὶς νὰ ἀναγράφῃ περαιτέρω ἂν ἀπαιτῆται καὶ ἔκδοσις δικαστικῆς ἀποφάσεως βεβαιούσης τὴν ὑπαρξιν τῶν causes légitimes, περὶ οὗ ζητήματος κρατεῖ ἀμφιβολία (Escarre, Cours de Droit Commercial, 1952, No 965, σελ. 617, 618, Cain—Delaisi, ἔνθ' ἄνωτ. σελ. 103). Πάντως ἡ ἀνάκλησις τῶν διαχειριστῶν μόνον ἕνεκα σπουδαίου λόγου ἀποτελεῖ, ὡς παρατηρεῖ ὁ Ripert, ἔνθ' ἄνωτ. τέρω Νο 852, ἐγγύησιν δι' ἐκείνους οἵτινες ἰδρύουσι τὴν ἑταιρείαν καὶ θέλουσι νὰ παραμείνουν ὡς διαχειρισταί. Ἐξ ἄλλου καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμῃ τῇ ἀνωτόμῳ ἑταιρεία ἐπικρίνεται τὸ σύστημα τοῦ ἐλευθέρως ἀνακλητοῦ τῶν διοικητῶν. Cette règle est mauvaise, γράφει ὁ Ripert, No 1158. Καὶ περαιτέρω, λέγει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ἡ συνέλευσις ἐκλέγει μὲν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἀνωτόμου ἑταιρείας, ἀλλὰ οἱ ἀπᾶς ἐκλεγέντες διοικηταὶ ἀποτελοῦσι μέλη ἐνὸς νομίμου ὀργάνου διοικήσεως: «Le mandat donné aux représentants de la nation ne peut être révoqué par ceux qui l'ont conféré. Le mandat d'administrateur a le même caractère que le mandat public. Il ne devrait, pouvoir être révoqué que pour justes motifs et sous le contrôle de la Justice». Καὶ ὁ Καθηγητὴς Escarre, Cours de droit Commercial, 1952, No 801, σελ. 490, γράφει: Cependant cette conception, qui repose sur la notion étroite de mandat et date de l'époque où l'assemblée générale des actionnaires était l'organisme omnipotent et le contrôle des sociétés anonymes doit être aujourd'hui retouché.

Τὸ ἀνά χεῖρας σχέδιον ἀκολουθεῖ, ἐν ἄρθρῳ 19, τὸ ἐξῆς σύστημα, ὅπερ προσομοιάζει πρὸς τὸ ἄρθρον 814 (539, 565) τοῦ ἑλβετικοῦ Κώδικος Ἐνοχῶν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 752 τοῦ Ἀστικοῦ ἡμῶν Κώδικος κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁποίας ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ ἑλβετικὸς Κώδιξ Ἐνοχῶν ἄρθρον 539 (ὄρα Σχέδιον Εἰσηγητοῦ Καθηγητοῦ Κ. Τριανταφυλλοπούλου, Ἐπίσημος Ἐκδοσις, σελ. 137, ἄρθρον 394,

σελ. 234). Ἐάν διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἀνετέθη ἡ διαχειρῖσις εἰς ἓνα ἢ πλείονας τῶν ἐταίρων δι' ὄρισμένον χρόνον, διὰ τὴν ἀνάκλησιν ἀπατεῖται : α) ὕπαρξις σπουδαίου λόγου. β) ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων περὶ ἀνακλήσεως καὶ γ) ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, ἢ, ἐν περιπτώσει ἐπιέγοντος, ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἡτις ἔχει προσωρινὴν ἰσχύον. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ὡς φρονούμεν, ἐξασφαλίζονται οἱ ἴδρυταί τῆς ἐταιρείας, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταρτίσεως αὐτῆς συνεφώνησαν νὰ εἶναι καὶ διαχειρισταὶ ἐπὶ ὄρισμένον χρόνον, κατὰ πάσης μεταγενεστέρως αὐθαίρετου ἀνακλήσεως. Πιθανῶς οἱ ἴδρυταὶ οὗτοι νὰ μὴ προέβαινον εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς ἐταιρείας, ἂν ἐγνώριζον ὅτι διέτρεχον τὸν κίνδυνον τῆς κατὰ πάντα χρόνον ἀνακλήσεώς τῶν. Τέμνουσα δὲ περαιτέρω ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 19 πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀμφιβολίαν, ρητῶς ὀρίζει, ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ ἐκδοσις δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς ἐπέρχεται ἡ ἀνάκλησις.

Ἄν ὅμως συντρέχουσι λόγοι ὅπως ἡ ἀνάκλησις τῶν διὰ τοῦ καταστατικοῦ διορισθέντων διαχειριστῶν ἐταίρων ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν τήρησιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειῶν διατυπώσεων, οἱ λόγοι οὗτοι δὲν συντρέχουσι προκειμένου περὶ διαχειριστῶν μὴ ἐταίρων, ἔστω καὶ διὰ τοῦ καταστατικοῦ διορισθέντων, ἢ προκειμένου περὶ διαχειριστῶν ἐταίρων μὲν, ἀλλὰ διορισθέντων οὐχὶ διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἀλλὰ διὰ μεταγενεστέρως ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως, ἢ περαιτέρω περὶ διαχειριστῶν ἐταίρων διορισθέντων μὲν διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἀλλὰ διὰ χρόνον μὴ ὄρισμένον. Οὗτοι ἀνακαλοῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως.

6. Τὸ σχέδιον δὲν προβλέπει τὴν ὕπαρξιν ἐποπτικοῦ συμβουλίου τῆς ἐταιρείας, δὲν ἀποκλείεται ὅμως ὅπως τὸ καταστατικὸν περιλαμβάνῃ διατάξεις περὶ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως (ἄρθρον 6 παρ. 3). Ἐκ τῶν ξένων νομοθεσιῶν, τινὲς μὲν (γερμανικὸς νόμος παρ. 52, ἐλβετικὸς Κῶδιξ Ἐνοχῶν ἄρθρον 819) ὀρίζουσιν, ὅτι δύνανται τὸ καταστατικὸν νὰ προβλέπῃ τὴν ὕπαρξιν ἐποπτικοῦ συμβουλίου πρὸς ἔλεγχον τῶν πράξεων τῶν διαχειριστῶν, τινὲς ἀπαιτοῦσι τὴν ὕπαρξιν τοῦ συμβουλίου τούτου, ὡσάκις τὸ κεφάλαιον τῆς ἐταιρείας ὑπερβαίνει ὄρισμένον ποσὸν (αὐστριακὸς νόμος παρ. 29 ἐπ., ἰταλικὸς Ἀστικὸς Κῶδιξ τοῦ 1942, ἄρθρον 2488 ἀλλὰ δὲ, ὡς ὁ γαλλικὸς νόμος ἄρθρον 32, καθιστῶσι τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ὑποχρεωτικὴν, ὡσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐταίρων ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι. Τὸ σχέδιον δὲν περιλαμβάνει διατάξεις περὶ ἐποπτικοῦ συμ-

βουλίου ως και τὸ προγενέστερον Ἑλληνικὸν Σχέδιον τοῦ 1932, διότι ἐθεωρήθη ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτευχθῆ σημαντικὸς ἔλεγχος ὑπὸ τοιοῦτου συμβουλίου. Ἄλλωστε παρόμοιοι συμβούλιοι, ὅπερ προβλέπει ἡ περὶ Συνεταιρισμῶν νομοθεσία, δὲν ἀπέδωκε, κοθόσον γνωρίζομεν, σπουδαῖα ἀποτελέσματα.

Ἐκ τῶν ἐπομένων διατάξεων τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ τὸν ἰσολογισμόν, τὸ ἄρθρον 25 εἰς τὰ ὑποχρεωτικὰ βιβλία καὶ τὸ ἄρθρον 26 ρυθμίζει τὸ θέμα τῆς εϋθύνης τῶν διαχειριστῶν. (Βλ. γαλ. νόμον ἄρθρον 23, ἑλβετικὸν Κώδικα Ἐνοχῶν ἄρθρα 827, 755).

V. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

1. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 27 (πρβλ. γερμανικὸν νόμον παρ. 14, αὐστριακόν, παρ. 75, ἑλβετικὸν Κώδικα Ἐνοχῶν ἄρθρον 789 παρ. 1), δέον νὰ συνδυασθῆ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 τοῦ Σχεδίου (ἀνωτέρω ὑπὸ II 1). Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως, εἶναι δυνατόν εἰς ἡ πλείονες ἐταῖροι νὰ ἔχωσι πλοῖονα ἕκαστος ἐταιρικά μερίδια, ἕκαστος ὁμῶς τῶν ἐταίρων μίαν καὶ μόνον μερίδα συμμετοχῆς δύναται νὰ ἔχη (ἄρθρον 4 παρ. 2).

Ἡ διάκρισις ἔχει σημασίαν καὶ ἐν τούτῳ, ὅτι διὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων ἀπαιτεῖται καὶ πλειονοψηφία προσώπων καὶ πλειονοψηφία κεφαλαίου (λ.χ. ἄρθρα 13, 38). Ἡ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀδιαίρετου τοῦ ἐταιρικοῦ μεριδίου, ἀρχὴ ἥτις εἶναι γενικῶς ἀνεγνωρισμένη (ἑλβετ. Κώδ. Ἐνοχῶν ἄρθρ. 797, γερμαν. νόμος παρ. 18, αὐστρ. νόμος παρ. 80, Ἰταλικὸς Κώδιξ 1942, ἄρθρα 2582 παρ. 2 καὶ 2347 παρ. 2) κρατεῖ δὲ καὶ ἐν Γαλλίᾳ (E s c a r t r a — R a u l t, Des sociétés commerciales, I, 1950 ἀριθ. 386, σελ. 441).

2. Τὸ ζήτημα τῆς ἐκχώρησιμότητος τῶν ἐταιρικῶν μεριδίων ἀποτελεῖ ἐν ἐκ τῶν δυσχερεστέρων νομοθετικῶν προβλημάτων τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐταιρείας περιωρισμένης εϋθύνης. Τὰ διάφορα νομοθετικὰ συστήματα δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν οὕτως: Ὁ γερμανικὸς νόμος (παρ. 15) καὶ ὁ αὐστριακὸς νόμος (παρ. 76) καθιεροῦσι κατ' ἀρχὴν τὸ μεταβιβάσιμὸν τῶν ἐταιρικῶν μεριδίων. Ὁ Ἰταλικὸς Ἀστικὸς Κώδιξ τοῦ 1942 (ἄρθρον 2479) ἐπιτρέπει ἐπίσης τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἐταιρικοῦ μεριδίου, ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως ἐν τῷ καταστατικῷ. Ὁ γαλλικὸς νόμος (ἄρθρα 22, 23) δια-

κρίνει τὴν μεταβίβασιν τῶν ἑταιρικῶν μεριδίων εἰς πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶναι ἤδη ἑταῖροι καὶ εἰς πρόσωπα τὰ ὁποῖα οὐκ εἶναι ἑταῖροι. Καὶ ἐνῶ διὰ τὴν πρὸς ἑταίρους μεταβίβασιν οὐδεὶς τάσσεται περιορισμός, διὰ τὴν μεταβίβασιν πρὸς μὴ ἑταίρους ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑταίρων, ἐκπροσωποῦντων τὰ τρία τέταρτα τουλάχιστον τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

²Αναλόγως πρὸς τὸν γαλλικὸν νόμον διατάξεις περιλαμβάνει καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σχέδιον τοῦ 1932, ἄρθρον 22. Βλέπε ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 791 τοῦ Ἑλβετικοῦ Κώδικος καθιερούμενον σύστημα (C n r g y, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 26, 27, Kaufmann, Die Haftungsverhältnisse in der Schweizerischen Gesellsch. mit beschr. Haftung, 1940, σελ. 86).

³Ἐθεωρήθη, ὅτι ἡ καθ' ὕλου ρύθμισις τοῦ ζητήματος ὀρθότερον εἶναι νὰ ἐπαφίεται εἰς τὰς συμφωνίας τῶν ἑταίρων. Οὕτω τὸ ἄρθρον 28 ὀρίζει, ὅτι δύναται νὰ τεθῇ διάταξις ἐν τῷ καταστατικῷ ἀποκλείουσα ἀπολύτως τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου (ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἐπομένου 29 ἄρθρου παρ. 1) ἢ ἐπιτρέπουσα τὴν μεταβίβασιν, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ ὀρισμένης ἐν τῷ καταστατικῷ προϋποθέσεως. Προβλέπεται ὅμως καὶ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ἐὰν ἐν τῷ καταστατικῷ καθιερωθῶσι δικαιώματα προτιμήσεως ὑπὲρ τῶν ἑταίρων, συντρέχουσιν ἅπαντες οἱ ἀσκήσαντες τὸ δικαίωμα προτιμήσεως κατὰ λόγον τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν ἑταιρείαν.

Τὸ ἐπόμενον 29 ἄρθρον τοῦ Σχεδίου καθιεροῖ δύο ἐξαιρέσεις τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ διατάξεις ἀπαγορευούσας τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου. Ἡ πρώτη ἀναφέρεται εἰς τὴν αἰτία θανάτου μεταβίβασιν καὶ ἡ δευτέρα εἰς τὴν λόγω προικὸς μεταβίβασιν. Καὶ κατὰ τὰς περιπτώσεις ὅμως ταύτας δύναται τὸ καταστατικὸν νὰ περιλαμβάνῃ διατάξεις περὶ ἐξαγορᾶς τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 29 ὀριζόμενα. ⁴Αναλόγως διατάξεις περιλαμβάνει καὶ ὁ Ἑλβετικὸς Κώδιξ Ἐνοχῶν, ἄρθρον 792.

3. Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ σχεδίου ρυθμίζει τὸ θέμα τῆς κατασχεσεως τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου ὑπὸ τρίτων δανειστῶν τοῦ ἑταίρου. Ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος τούτου ἐκρίθη ἀπαραίτητος διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ὄρισθη ὅτι κατὰσχέσις ἐπιτρέπεται ἀδεῖα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ ἂν ἔτι τὸ καταστατικὸν ἀπαγορεύει τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου.

4. Ἐκ τῶν περαιτέρω διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀξιοσημειῶτοι εἶναι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 32 καθιερώθη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προστασίας τῶν ἐταιρικῶν δανεισῶν. Αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 33 προβλέπουσι περὶ δικαιώματος ἐξόδου τῶν ἐταίρων ἕνεκα τῶν προβλεπομένων τυχόν ἐν τῷ καταστατικῷ λόγων ἢ ἕνεκα σπουδαίου λόγου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Ἡ δὲ παρ. 3 προβλέπει περὶ ἀποκλεισμοῦ ἐταίρου τῆς ἐταιρείας ἕνεκα σπουδαίου λόγου.

5. Τὰ ἀρθρα 36 καὶ 37 ρυθμίζουσι τὸ θέμα τῶν συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν τῶν ἐταίρων, ἐφόσον τοῦτο προβλέπεται ἐν τῷ καταστατικῷ. Αἱ διατάξεις δὲν εἶναι ἀγνωστοὶ εἰς τὸ παρ' ἡμῖν δίκαιον (πρβλ. ἀρθρον 745 Ἀσικκοῦ Κώδικος), ἀνάλογος δὲ ρύθμισις ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν ξένων νομοθεσιῶν.

VI. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Τὰ ἀρθρα 38 ἄχρι 43 ἀναφέρονται εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς ἐταιρικῆς συμβάσεως.

1. Ἐκτὸς εἰδικῆς ρυθμίσεως, περὶ ἧς τὸ ἀρθρον 39 τοῦ σχεδίου, διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς ἐταιρικῆς συμβάσεως δὲν ἀπαιτεῖται πλειψηφία τῶν ἐταίρων—ὡς ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ἐταιρειῶν—ἐξαιρέσει ὠρισμένων περιπτώσεων (ἀρθρον 38 παρ. 3), ἀλλ' οὔτε ἀπόφαισις ἐταίρων ἐκπροσωποῦντων ἀπλῶς ὠρισμένον ποσοστὸν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, ὡς ἐπὶ ἀνωνύμου ἐταιρείας. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ἡ ἐταιρεία περιορισμένης εὐθύνης ἀποτελεῖ τι τὸ ἐνδιάμεσον μεταξὺ προσωπικῆς καὶ κεφαλαιουχικῆς ἐταιρείας. Διὰ τῆς ἐταιρικῆς ταύτης μορφῆς συνδυάζεται ὁ αὐστηρῶς ἀτομικὸς ἐταιρικὸς τύπος πρὸς τὴν περιορισμένην εὐθύνην (πρβλ. Ρ ό κ α ν, εἰς Ἐπιθεώρησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου, 1950, σελ. 5, 6). Αἱ ἀποφάσεις ὅθεν τῆς συνελεύσεως, γενικῶς, λαμβάνονται κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐταίρων, ἐκπροσωποῦντων ὁμῶς πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου (ἀρθρον 13, ἀνωτέρω ὑπὸ VI, 2), αἱ δὲ τροποποιητικαὶ τῆς ἐταιρικῆς συμβάσεως ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων, ἐκπροσωποῦντων τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, ὡς τὸ ἀρθρον 37 τοῦ σχεδίου εἰδικώτερον ὀρίζει.

2. Ἡ τροποποιούσα τὴν ἐταιρικὴν σύμβασιν ἀπόφαισις δέον νὰ περιβληθῇ τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου (οὕτω καὶ Ἐλβετικὸς Κώδιξ Ἐνοχῶν, ἀρθρον 784,

γερμανικὸς νόμος παρ. 53, αὐστριακὸς νόμος 49), ὑπόκειται δὲ εἰς τὰς διατυπώσεις δημοσιότητος τοῦ ἀρθροῦ 8 (ἀρθροῦ 38 § 4). Ἐφόσον διὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ὀρθὸν εἶναι καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς ἑταιρικῆς συμβάσεως νὰ ἀπαιτηθῇ τοιοῦτον ἔγγραφον.

3. Διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ἀρθρον 39 δὲν ἀπαιτεῖ κοινὴν ἀπόφασιν πάντων τῶν ἑταίρων, ἀλλὰ τὴν ἐξαιρετικὴν πλειοψηφίαν τοῦ ἀρθροῦ 38. Ἐν τούτοις ἐκρίθη ἀκόμιμον ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παρασχεθῇ εἰς τοὺς διαφωνήσαντας ἑταίρους δικαίωμα ἐξόδου. Οὕτω καὶ ὁ Ἰταλικὸς Ἀστικὸς Κώδιξ τοῦ 1942, ἀρθρον 2437.

4. Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 42, ἀναφερομένη εἰς τὰς διατυπώσεις μείωσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρείας. Εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἐφόσον οἱ δανεισταὶ ὡς μόνη ἐγγύησιν ἔχουν τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρείας, μεγάλως ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν μὴ ἐλάττωσιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς. Τὸ σχέδιον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀφήσῃ τοὺς ἑταιρικοὺς δανειστάς, ἐκτεθειμένους εἰς τὴν τυχόν ἀφηρεγγυότητα τῆς ἑταιρείας, λόγω τῆς μείωσεως τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς. Ἡ μείωσις τοῦ κεφαλαίου ὡς ἐκ τούτου, καθὸ ἐνδιαφέρουσα ἀπολύτως τοὺς ἑταιρικοὺς δανειστάς, δὲν δύται νὰ γίνῃ ἐάν τις ἐξ αὐτῶν ἀντιλέγει βραδίμως πρὸς τοῦτο. Ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης διαπνέεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 42 τοῦ σχεδίου, ἥτις ἐπιβάλλει εὐρείαν δημοσιότητα τῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων περὶ μείωσεως τοῦ κεφαλαίου, πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς μείωσεως ταύτης. Μόνον δέ, ἐάν μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας, ἦν τάσσει ἡ διάταξις, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, δὲν διατυπώσῃ τις τῶν δανειστῶν ἔγγραφως τὰς ἀντιρρήσεις του διὰ τὴν τοιαύτην μείωσιν, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη (πρὸβλ. γερμανικὸν νόμον παρ. 58, αὐστριακὸν νόμον παρ. 56, Ἑλβετικὸν Κώδικα Ἐνοχῶν ἀρθρον 788 παρ. 2 ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἀρθρον 733). Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ὡς νομιζόμεν, ἐπαρκῶς προστατεύονται τὰ συμφέροντα τῶν δανειστῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁμως ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 42 τοῦ σχεδίου, διὰ νὰ ἀποκλείσῃ ἐνδεχομένως καταχρήσεις τῶν δανειστῶν ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαιώματος αὐτῶν, δίδει δικαίωμα εἰς τὴν ἑταιρείαν ὅπως προσφύγῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ, ἀκόμη, δίδει δικαίωμα εἰς τὴν ἑταιρείαν ὅπως, παρέχουσα ἐπαρκῆ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἀσφάλειαν, πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν.

σθεῖσαν μείωσιν τοῦ κεφαλαίου παρά τὰς ἀντιρρήσεις τῶν δανειστών.

5. Τὸ οὐχὶ εὐχερὲς θέμα τῆς μείωσης τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου λόγῳ ἐξόδου τινός ἢ τινῶν τῶν ἑταίρων, ἀντιμετωπίζει ὡς ἐξῆς ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 43 τοῦ σχεδίου: Ἀπαιτεῖ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὴν τήρησιν τῶν διατυπώσεων τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 42, αἰτινες, καθ' ἃ ἐρρήθη, ἐξασφαλίζουν τὰ συμφέροντα τῶν πιστωτῶν. Ἐάν τις δὲν ληφθῇ ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων περὶ μείωσης τοῦ κεφαλαίου, κατὰ τὸ ποσὸν ὅπερ λαμβάνει ὁ ἐξερχόμενος ἑταῖρος, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 43 ὀριζόμενα, ὁ ἐξερχόμενος ἑταῖρος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστηριακὴν λύσιν τῆς ἑταιρείας. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα δίδεται εἰς τὸν ἑταῖρον τοῦτον, ἐάν τὴν ἀπόφασιν περὶ μείωσης τοῦ κεφαλαίου—λόγῳ τῆς ἐξόδου τοῦ ἑταίρου—δὲν ἀκολουθήσῃ ἡ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου τήρησις τῶν διατυπώσεων τοῦ ἀρθροῦ 42, ἐπὶ σκοπῷ πραγματοποιήσεως τῆς ἀποφασισθείσης μείωσης.

VII. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

1. Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 44 παρ. 1 περίπτωσις ε, καθ' ἣν πᾶς ἔχων ἔνομον συμφέρον—ἄρα καὶ μὴ ἑταῖρος—δύναται νὰ ζητήσῃ παρά τοῦ δικαστηρίου τὴν λύσιν τῆς ἑταιρείας λόγῳ συγκεντρώσεως ὄλων τῶν ἑταιρικῶν μεριδίων εἰς χεῖρας ἑνὸς προσώπου. Οὕτω τὸ σχέδιον καταδικάζει τὴν λεγομένην «μονοπρόσωπον ἑταιρείαν». Σχετικῆ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ σχεδίου εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 775 τοῦ ἐλβετικοῦ κώδικος Ἐνοχῶν. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ, μολονότι ὁ γαλλικὸς νόμος περιέχει ρητὴν διάταξιν, δίδεται ἡ ἐρμηνεία ὅτι καταδικάζεται ἐμμέσως (ἀρθρον 5 γαλλικοῦ νόμου) ἡ «μονοπρόσωπος» ἑταιρεία» (Kireff ἔνθ' ἄνωτ. Νο 813, σελ. 317). Ὡς λόγον λύσεως τῆς ἑταιρείας, ὀρίζει τὸ αὐτὸ ἀρθρον καὶ τὴν κήρυξιν αὐτῆς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἀρχὴ ἣτις δὲν κρατεῖ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἑταιρειῶν (πλὴν τοῦ συνεταιρισμοῦ). Φρονούμεν δμως, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποφεύγονται τὰ πολυπλοκα καὶ καὶ ἐν πολλοῖς ἀμφισβητούμενα ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα ἰδίᾳ εἰς τὴν πτωχευτικὴν ἀποκατάστασιν.

VIII. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΕΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

1. Τὸ ἄρθρον 51 διαγράφει τὰς διατυπώσεις τῆς μετατροπῆς ἀνώνυμου ἑταιρείας εἰς ἑταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης, αἱ δ' ἐν αὐτῷ καθιερούμεναι φορολογικαὶ κ.λ.π. διευκολύνσεις ὄχι μόνον εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὴν ἀποψιν καθ' ἣν ἡ μεταλλαγὴ τοῦ νομικοῦ τύπου τῆς ἑταιρείας δὲν ἀποτελεῖ κατάλυσιν τῆς νομικῆς προσωπικότητος καὶ δημιουργίαν νέας ἀλλὰ καὶ συμβάλλει εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νέου θεσμοῦ.

2. Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Σχεδίου περιέχει διάταξιν περὶ κατωτάτου ὀρίου τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀνώνυμου ἑταιρείας, ὅπερ δέον νὰ εἶναι ὀλοσχερῶς καταβεβλημένον κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας. Κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης διατυπώθησαν ἀντιρρήσεις (ᾶρα Δελτίον Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος 1951, τεύχος 9, σελ. 270), ἀλλ' οὐχὶ βασιμῶς, ὡς νομίζομεν (ᾶρα τὸ αὐτὸ Δελτίον 1951, τεύχος 10).

Πράγματι, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης εἰσηγήσεως παρατηρήθη, μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης, ἡ ἀνώνυμος ἑταιρεία δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν φυσικὸν αὐτῆς προορισμόν, ὅστις εἶναι ἡ ἑταιρικὴ ἐπιχείρησις τοῦ μεγάλου κεφαλαίου.

3. Ἀνάλογος ρυθμῖσις ἐγένετο διὰ τοῦ ἄρθρου 53, ὡς πρὸς τὴν μετατροπὴν ὁμορρυθμοῦ ἢ ἑτερορρυθμοῦ ἑταιρείας εἰς ἑταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης. Ἐλήφθη πρόνοια τῶσον διὰ τὴν τύχην τῆς ἐπωνυμίας τῆς μετατρεπομένης ἑταιρείας (παρ. 3) ὅσον καὶ διὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἑταιρικῶν δανειστῶν (παρ. 4).

IX. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 ρυθμίζουσι τὸ θέμα τῆς συγχωνεύσεως τῶν ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, λαμβανομένης εἰδικῆς προνοίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν δανειστῶν τῶν ὑπὸ συγχώνευσιν ἑταιρειῶν (ἄρθρον 54 παρ. 2 καὶ 3).

IX. ΚΕΦΑΛΑΙΑ Θ' Ι' ΚΑΙ ΙΑ'

Τὰ κεφάλαια ταῦτα περιλαμβάνουσι φορολογικὰς διατάξεις, διατάξεις ἀναφερομένης εἰς τὰς ἀλλοδαπὰς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης καὶ ποινικὰς διατάξεις.

*Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1954
*Ὁ Ἐπί τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργός

ΝΟΜΟΣ 3190 τῆς 9/16 Ἀπριλίου 1955

ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἔννοια. 1.—1. Ἐπὶ τῆς ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης, διὰ τὰς ἐταιρικές ὑποχρεώσεις εὐθύνεται μόνον ἡ ἐταιρεία διὰ τῆς περιουσίας αὐτῆς.

2. Τὰ ἐταιρικά μερίδια δὲν δύνανται νὰ παρασταθῶσι διὰ μετοχῶν.

Ἐπωνυμία

2.—1. Ἡ ἐπωνυμία τῆς ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης σχηματίζεται εἴτε ἐκ τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἐταίρων, εἴτε προσδιορίζεται ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀσκουμένης ὑπ' αὐτῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ τῆς ἐταιρείας δέον νὰ περιέχονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὀλογράφως αἱ λέξεις «Ἐταιρεία Περιορισμένης Εὐθύνης».

Ἀντικείμενον

3.—1. Ἡ ἐταιρεία περιορισμένης εὐθύνης εἶναι ἐμπορικὴ καὶ ἂν ὁ σκοπὸς αὐτῆς δὲν εἶναι ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης ἡ ἀσκήσις ἐπιχειρήσεων, δι' ἃς ἔχει ὀρισθῆ ὑπὸ τοῦ νόμου ἕτερος ἀποκλειστικῶς ἐταιρικός τύπος.

Ἐταιρικὸν κεφάλαιον

4.—1. Τὸ Κεφάλαιον τῆς ἐταιρείας δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 200.000, ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς ἐταιρικής συμβάσεως. Τὸ ἡμισυ τουλάχιστον τοῦ ποσοῦ τούτου δέον νὰ εἶναι καταβεβλημένον εἰς μετρητὰ.

2. Ἡ μερὶς συμμετοχῆς τοῦ ἐταίρου δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ κατώτερα τῶν δραχμῶν 10.000 ἢ πολλαπλασίου τοῦ ποσοῦ τούτου. Ἐκαστος ἐπίτρος μετέχει τῆς ἐταιρείας μόνον διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς καὶ διὰ πλειόνων δὲ ἐταιρικών μεριδίων ἂν ἡ εἰσφορά αὐτοῦ εἶναι πολλαπλασία τῆς κατὰ τὸ καταστατικὸν μερίδος συμμετοχῆς.

3. Ἐπὶ εἰσφορῶν εἰς εἶδος, ἐὰν ἡ ἀποτίμησις τῆς εἰσφορᾶς εἶναι κατώτερα τῶν 10.000 δραχμῶν ἢ πολλα-

πλασίον αὐτῶν συμπληροῦται διὰ δραχμῶν μέχρι τῶν ποσῶν τούτων.

4. Τὸ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσὸν δύναται νὰ ἀυξάνηται καὶ νὰ μειοῦται διὰ Διατάγματος, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2190, ὡς οὖτος συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως. Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως ἢ μειώσεως τοῦ ποσοῦ τούτου αὐξάνονται ἢ μειοῦνται ἀναλόγως καὶ τὰ ἐν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσά.

5. Ἐπὶ παντὸς ἐντόπου, διαφημίσεως, δημοσιεύματος ἢ ἄλλου ἐγγράφου τῆς ἐταιρείας, δεόν ἀπαραιτήτως νὰ μνημονεύωνται, ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἐπωνυμίας τῆς ἐταιρείας, καὶ τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον.

Εἰσφοραὶ εἰς εἶδος

5.—1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4, ἀντικείμενον τῆς ἐταιρικῆς εἰσφορᾶς δύναται νὰ εἶναι καὶ εἶδος, ἐφόσον ὁμως τὸ εἰσφερόμενον ἀποτελεῖ περιουσιακὸν ἀγαθὸν δεκτικὸν ἐμφανίσεως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ.

2. Ἡ ἀποτίμησις τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐταιρείας, ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν αὐξήσιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2190 «περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένης.

3. Ἡ διατάξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ προκειμένου περὶ κτήσεως ὑπὸ τῆς ἐταιρείας, ἐπὶ σκοπῷ παγίας ἐκμεταλλεύσεως, ἀκινήτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐφόσον οἱ μεταβιβάζοντες εἶναι ἑταῖροι ἢ διαχειρισταὶ ἢ συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῆς διατάξεως ταύτης ἢ ἀσύμβασις εἶναι ὡς πρὸς τὴν ἐταιρείαν ἄκυρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Περιεχόμενον ἐταιρικῆς συμβάσεως

6.—1. Ἡ ἐταιρικὴ σύμβασις καταρτίζεται μόνον διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου.

2. Τὸ ἐταιρικὸν ἔγγραφον δεόν νὰ περιέχη α) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἑταίρων, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν ἰθαγένειαν αὐτῶν, β) τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, γ) τὴν ἔδραν τῆς ἐταιρείας καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

Ἔως ἔδρα δέον νά ὀρίζηται εἰς Δῆμος ἢ μία Κοινότης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, β) τὴν ἰδιότητα τῆς ἑταιρείας, ὡς περιορισμένης εὐθύνης, ε) τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρείας, τὴν μερίδα συμμετοχῆς καὶ τὰ τυχόν πλεονα ἑταιρικά μερίδια ἐκάστου ἑταίρου, ὡς καὶ βεβαίωσιν τῶν ἰδρυτῶν περὶ καταβολῆς τοῦ κεφαλαίου, στ) τὸ ἀντικείμενον τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν, τὴν ἀποτίμησιν αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσφέροντος ἑταίρου, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν, ζ) τὴν διάσκεψιν τῆς ἑταιρείας.

3. Συμφωνοῦνται μεταξύ τῶν ἑταίρων περὶ συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν, περὶ ἄλλων παρεπομένων παροχῶν αὐτῶν μὴ ἀποτελουσῶν εἰσφοράς εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ἑταίρους τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς μεταβιβάσεως ἢ τῆς μεταβιβάσεως ὑπὸ ὄρισμένης προϋποθέσεως τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου, περὶ ἐξόδου τῶν ἑταίρων, περὶ λύσεως τῆς ἑταιρείας διὰ λόγον μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου, εἶναι ἰσχυρὰ ἐφόσον περιελήφθησαν εἰς τὸ συστατικὸν τῆς ἑταιρείας ἔγγραφο. Δύναται ἐπίσης νά περιληφθῶσιν εἰς τὸ καταστατικὸν διατάξεις περὶ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως.

Ἄκυρότης

7.—1. Ἑταιρεία καταρτισθεῖσα διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου ἀλλὰ κατὰ παράβασιν τῶν ἀρθρῶν 4, 5, καὶ 6 παρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου κηρύσσεται ἄκυρος δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, δικάζοντος κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν. Ἡ ἀγωγή δύναται νά ἀσκηθῆ ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου, ἀπευθύνεται δὲ κατὰ τῆς ἑταιρείας. Τὸ δικαστήριον, ἀπαγγέλλον τὴν ἄκυρότητα, διορίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἕνα ἢ πλεονας ἐκκαθαριστάς.

2. Λόγοι ἄκυρότητος ἀναφερόμενοι εἰς παράβασιν τῶν διατάξεων περὶ τῆς «ἐπωνυμίας τῆς ἑταιρείας», περὶ τῆς ἔδρας αὐτῆς, περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ περὶ τοῦ χρόνου διαρκείας τῆς ἑταιρείας θεραπεύονται ἔάν, συμφωνούντων πάντων τῶν ἑταίρων, συμπληρωθῆ ἢ ἑταιρικὴ σύμβασις διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, δημοσιευομένης κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ Β.

3. Αἱ ἐν ὀνόματι τῆς ἄκυρου ἑταιρείας ἐνεργηθεῖσαι πράξεις παραμένουσιν ἰσχυραί. Οἱ ἐκ τῶν ἑταίρων ὑπαίτιοι τῆς ἄκυρότητος εὐθύνονται ἀπεριορίστως καὶ εἰς ὀδὸν κληρὸν ἔναντι τῶν ἀνυπαίτιων ἑταίρων καὶ τῶν τρίτων διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ἄκυρότητος ζημίαν.

Δημοσιεύσεις

8.—1. Ἀντίγραφον τῆς ἑταιρικής συμβάσεως κατατίθεται ἐπιμελεῖα παντός ἑταίρου ἢ διαχειριστοῦ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἑδρᾶς τῆς ἑταιρείας. Περὶ τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις καταχωρίζεται εἰς τὸ ἐν παρ. 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενον βιβλίον Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

2. Περιλήψις τοῦ ἑταιρικοῦ ἐγγράφου, περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν ἑταίρων, τὴν ἑταιρικήν ἐπωνυμίαν, τὴν ἑδρὰν τῆς ἑταιρείας, τὸ κεφάλαιον αὐτῆς, τὰ ὀνόματα τῶν διαχειριστῶν, ἐὰν διωρίσθησαν διαχειρισταὶ διὰ τοῦ καταστατικοῦ, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἑταιρείας, τὸν ἀριθμὸν τοῦ συμβολαίου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συντάξαντος τοῦτο συμβολαίου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πράξεως καταχωρίσεως, δημοσιεύεται ἐπιμελεῖα παντός ἑταίρου ἢ διαχειριστοῦ εἰς τὸ ἐν τῇ ἐπομένη παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Δελτίον.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τὸ κατὰ τὸ Β.Δ. τῆς 16/22 Ἰανουαρίου 1930 Δελτίον Ἀνωνόμων Ἑταιρειῶν, θά φέρῃ τὸν τίτλον «Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως—Δελτίον Ἀνωνόμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης».

4. Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστου Πρωτοδικείου τηρεῖ εἰδικὸν βιβλίον ἐν τῷ ὁποίῳ καταχωρίζεται ἢ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἔκθεσις περὶ καταθέσεως τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἑταιρικής συμβάσεως.

5. Πρὸ τῆς συντελέσεως τῶν ὡς ἄνω διατυπώσεων οὐδεὶς τῶν ἑταίρων δύναται νὰ ὀπαναχωρήσῃ τῆς ἑταιρείας. Ὁ θάνατος, ἡ πτώχευσις ἢ ἡ ἀπαγόρευσις τινὸς τῶν ἑταίρων δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν διατυπώσεων τούτων.

6. Ἐν περιπτώσει ἰδρύσεως ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ὑποκαταστήματος ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑτέρου, ἐκτὸς τῆς ἑδρᾶς αὐτῆς Πρωτοδικείου, ἀντίγραφον τῆς ἑταιρικής συμβάσεως κατατίθεται ἐπιμελεῖα παντός διαχειριστοῦ ἢ ἑταίρου καὶ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, ἐφαρμοζομένη ἀναλόγως τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Διὰ τὰς πρὸ τῆς συντελέσεως τῆς διατυπώσεως ταύτης ἀναληφθεῖσας ὀποχρεώσεις εὐθύνονται μετὰ τῆς ἑταιρείας, εἰς ὀλόκληρον καὶ οἱ διαχειρισταί.

Προσωπικότης τῆς ἑταιρείας

9.—1. Μόνον ἀπὸ τῆς συντελέσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ 8 διατυπώσεων ἢ ἑταιρεία κτᾶται νομικὴν προσωπικότητα.

2. Οἱ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρείας, πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 2 δημοσιεύσεως συμβληθέντες εὐθύνονται ἀπεριορίστως καὶ εἰς ὀλόκληρον. Εὐθύνεται ὅμως μόνη ἡ ἐταιρεία, διὰ τὰς ρητῶς ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς πρὸ τοῦ χρόνου τούτου γενομένας πράξεις, ἕαν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, ἀνεληφθῶσιν ὑπ' αὐτῆς αἱ ἐντεῦθεν ὑποχρεώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Σύγκλησις τῆς συνελεύσεως

10.—1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐταίρων λαμβάνονται ἐν συνέλευσει.

2. Ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν. Οἱ ἐταῖροι καλοῦνται ἐγγράφως, τῆς προσκλήσεως ἐπιδομένης εἰς τὴν σημειουμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 βιβλίῳ διεύθυνσιν αὐτῶν, ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως. Ἐν τῇ προσκλήσει δεόν νὰ ἀναγράφηται ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως, ὡς καὶ τὰ πρὸς συζητησὶν θέματα.

3. Ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ὀποχρεωτικῶς τοῦλάχιστον ἄπαξ κατ' ἔτος καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως. Μὴ συγκληθείσης τῆς συνελεύσεως κατὰ τὸν χρόνον τούτον ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν, ἡ σύγκλησις ἐνεργεῖται ὑπὸ παντὸς ἐταίρου κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 11 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

4. Ἐφ' ὅσον εἶναι σύμφωνοι ἅπαντες οἱ ἐταῖροι, δύνανται νὰ συνέλθωσιν εἰς συνέλευσιν καὶ ἂν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διατυπώσεις. Ἐπίσης ἔαν ἅπαντες οἱ ἐταῖροι εἶναι παρόντες ἐγκύρως ἀποφασίζουσι, μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ἀρμοδιότητος τῆς συνελεύσεως.

Σύγκλησις τῆς συνελεύσεως ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας

11.—1. Εἰς ἡ πλείονες ἐταῖροι, ἐκπροσωποῦντες τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦλάχιστον τοῦ ἐταιρικοῦ, κεφαλαίου, δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν σύλλησιν ἐκτάκτου συνελεύσεως, προσδιορίζοντες τὸ ἀντικείμενον τῶν συζητητέων θεμάτων.

2. Μὴ συγκληθείσης τῆς συνελεύσεως ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν, ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, ἡ σύγκλησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐταίρων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς ἔδρας τῆς ἐταιρείας,

ἐκδιδομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Δικαίωμα ψήφου

12.—1. Ἐκαστος ἑταῖρος ἔχει δικαίωμα μιᾶς τοῦλάχιστον ψήφου ἐν τῇ συνελεύσει. Ἐὰν ἔχη πλεονα ἑταιρικά μερίδια; ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων εἶναι ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

2. Τὸ δικαίωμα ψήφου δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῆ ὑπὸ τοῦ ἑταῖρου, προκειμένου περὶ λήψεως ἀποφάσεων ἀναφερόμενων εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς εὐθύνης, ἢ εἰς τὴν ἔγερσιν ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 14 παρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Λήψις ἀποφάσεων

13.—Μὴ ὀρίζοντος ἄλλως τοῦ παρόντος νόμου, αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως λαμβάνονται διὰ πλειονοψηφίας πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἑταίρων, ἐκπροσωποῦντων πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

Ἀρμοδιότης τῆς συνελεύσεως

14.—1. Ἡ συνέλευσις τῶν ἑταίρων εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς ἑταιρίας καὶ δικαιούται νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ πάσης ἑταιρικῆς ὑποθέσεως, τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ὑποχρεούσων καὶ ἀπόντας ἢ διαφωνοῦντας ἑταίρους.

2. Ἡ συνέλευσις τῶν ἑταίρων εἶναι μόνη ἀρμοδία νὰ ἀποφασίσῃ :

α) Περὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ καταστατικοῦ.

β) Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀνακλήσεως τῶν διαχειριστῶν, ὡς καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς εὐθύνης.

γ) Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ διαθέσεως τῶν κερδῶν.

δ) Περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῆς κατὰ τῶν ὀργάνων τῆς ἑταιρίας ἢ τῶν κατ' ἴδιαν ἑταίρων, δι' ἀξιώσεις τῆς ἑταιρίας κατ' αὐτῶν ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἀπορρεούσας ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἑταιρίας.

ε) Περὶ παρατάσεως τῆς διάρκειας τῆς ἑταιρίας, περὶ συγχωρήσεως αὐτῆς, περὶ διαλύσεως καὶ διορισμοῦ ἢ ἀνακλήσεως τῶν ἐκκαθαριστῶν.

στ) Περὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως ὀριζομένης ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Προσβολὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς συνελεύσεως

15.—1. Οἱ διαχειρισταὶ καὶ πᾶς ἑταῖρος ἔχουσι τὸ δι-

καίωμα νά προσβάλωσι τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἔδρας τῆς ἑταιρείας, ἐάν αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐλήφθησαν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀγωγή ἀπευθύνεται κατὰ τῆς ἑταιρείας, ἀσκεῖται δὲ ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐάν ἡ ἀπόφασις προβάλλεται ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς ἔδρας τῆς ἑταιρείας διορίζει προσωρινὸν ἐκπρόσωπον τῆς ἑταιρείας διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

4. Ἡ ἀπαγγέλλουσα τὴν ἀκυρότητα δικαστικῆ ἀπόφασις ἰσχύει ἐναντι παντὸς ἑταίρου καὶ τῶν διαχειριστῶν.

Διαχείρισις καὶ ἐκπροσώπησις

16.—Ἡ διαχείρισις τῶν ἑταιρικῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἐκπροσώπησις τῆς ἑταιρείας ἀνήκει, ἐάν δὲν συμφωνήθῃ ἄλλως, εἰς ὅλους τοὺς ἑταίρους ὁρώντας συλλογικῶς.

Διορισμὸς διαχειριστῶν

17.—1. Διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων, ἡ διαχείρισις τῶν ἑταιρικῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἐκπροσώπησις τῆς ἑταιρείας, δύναται νά ἀνατεθῇ εἰς ἓνα ἢ πλείονας ἑταίρους ἢ μὴ ἑταίρους, ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον ἢ μὴ.

2. Ἐάν ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαχείρισις ἀνετέθῃ εἰς πλείονας καὶ δὲν ὀρίσθῃ ἄλλως, οἱ διαχειρισταὶ ὁρῶσι συλλογικῶς.

3. Ἡ ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως περὶ διορισμοῦ διαχειριστῶν καταχωρίζεται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τὸ ἄρθρον β' τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ λήξις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 διαχειρίσεως δὲν δύναται νά ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν τρίτων πρὸ τῆς συντελέσεως τῶν διατυπώσεων τούτων.

4. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ καταστάσεως τῶν Δημοσ. Διοικητικῶν ὑπάλληλων δὲν δύναται νά εἶναι διαχειρισταὶ οὐδὲ ἑταῖροι ἑταιρείας περιορισμένης εϋθύνης. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς τακτικούς ἢ ἐκτάκτους Καθηγητὰς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων ἰστίμων αὐτοῖς Σχολῶν, οἱτινες μόνον εἰς τὴν διοίκησιν ἀνωνύμου ἑταιρείας δύναται νά μετέχωσι.

Ἐξουσία τῶν διαχειριστῶν

18.—1. Οἱ διαχειρισταὶ ἐκπροσωποῦσι τὴν ἑταιρείαν καὶ ἐνεργοῦσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς πᾶσαν πρᾶξιν διαχειρίσεως

καὶ διαθέσεως κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἀναγομένην εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρικής ἐπιχειρήσεως.

2. Αἱ πρὸς τὴν ἑταιρείαν ἐπιδόσεις ἐγγράφων γίνονται νομίμως, ἐὰν δὲν εὐρεθῇ εἰς τὸ ἑταιρικὸν κατὰσταμα πρόσωπον ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἀρθροῦ 143 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀνάκλησις τῶν διαχειριστῶν

19.—1. Ἡ διὰ τοῦ καταστατικοῦ εἰς ἓνα ἢ πλείονας τῶν ἑταίρων δι' ὀρισμένον χρόνον ἀνατεθεῖσα διαχείρισις δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου μόνον ἔνεκα σπουδαίου λόγου, ἐφ' ὅσον ἐλήφθη περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων. Ἐν περιπτώσει ἐπείγοντος ἀποφασίζει προσωρινῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

2. Ἀηθθείσης ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως περὶ ἀνακλήσεως, ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἴτησις ἀνακλήσεως, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ παντός ἑταίρου.

3. Σπουδαῖος λόγος θεωρεῖται ἴδια ἢ βαρεῖα παράβασις καθηκόντων ἢ ἠ ἀνικανότης πρὸς τακτικὴν διαχείρισιν. Συμφωνία περὶ μὴ ἀνακλήσεως ἔνεκα σπουδαίου λόγου εἶναι ἄκυρος.

4. Ἡ εἰς τρίτους μὴ ἑταίρους, ἢ ἢ εἰς ἑταίρους, ἀλλὰ δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως ἀνατεθεῖσα διαχείρισις, ἀνακαλεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως, κατὰ πάντα χρόνον, ἐπιφυλασσομένης τῆς τυχόν ἀξιώσεως ἐπὶ ἀποζημιώσει. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακαλεῖται καὶ ἢ διὰ τοῦ καταστατικοῦ εἰς ἑταίρους ἀλλὰ διὰ χρόνον μὴ ὀρισμένον ἀνατεθεῖσα διαχείρισις.

5. Ἐνεκα σπουδαίου λόγου δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 16 διαχειρίσεως ἑταῖρος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

6. Ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀνάκλησις τινὸς ἢ τινῶν τῶν διαχειριστῶν ἢ ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 5 περιορισμὸς τῆς διαχειρίσεως ὡς πρὸς τινα ἑταῖρον, καταχωρίζεται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπαγόρευσις ἀνταγωνισμοῦ

20.—1. Ὁ διαχειριστὴς δὲν δικαιούται νὰ ἐνεργῇ δι' ἴδιον ἢ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου πράξεις ἀναγομένας εἰς

τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρείας οὐδὲ νὰ εἶναι ἑταῖρος ὁμορῦθμου ἢ ἑτερορῦθμου ἑταιρείας ἢ ἑταῖρος ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης διωκοῦσης τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀνεῦ ἀποφάσεως ὄλων τῶν ἑταίρων, λαμβανομένης ἐν συνελεύσει.

2. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ διατάξιν ἐπεκτείνουσαν τὴν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀπαγόρευσιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἑταίρων.

3. Ἐν παραβάσει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἡ ἑταιρεία δύναται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἢ ἀντὶ αὐτῆς νὰ ἀπαιτήσῃ, προκειμένου μὲν περὶ πράξεων γενομένων δι' ἴδιον τοῦ διαχειριστοῦ ἢ τοῦ ἑταίρου λογαριασμόν, ὅπως θεωρηθῶσιν αἱ πράξεις ὡς ἐνεργηθεῖσαι διὰ λογαριασμόν τῆς ἑταιρείας, προκειμένου δὲ περὶ πράξεων γενομένων διὰ λογαριασμόν ἄλλου ὅπως δοθῇ εἰς τὴν ἑταιρείαν ἢ ἐκ τῆς μεσολαβήσεως ἀμοιβῇ ἢ ἐκχωρηθῇ πρὸς αὐτὴν ἢ ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς ἀπαίτησις.

4. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαιτήσεις τῆς ἑταιρείας παραγράφονται μετὰ ἕξ μῆνας ἀφ' ἧς ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἑταίρων αἱ ὡς ἀνω πράξεις, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει μετὰ πέντε ἔτη ἀφ' ἧς ἐτελέσθησαν.

Ἐπογραφή διαχειριστῶν

21.—Οἱ διαχειρισταὶ ὑπογράφουσι διὰ τὴν ἑταιρείαν, θέτοντες τὴν ἴδιαν αὐτῶν ὑπογραφήν, κάτωθι τῆς ἐπωνυμίας τῆς ἑταιρείας.

Ἀπογραφή

22.—1. Ἀπαξ τοῦ ἔτους, εἰς τὸ τέλος τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως, οἱ διαχειρισταὶ τῆς ἑταιρείας ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσωσι ἀπογραφήν ὄλων τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς, μετὰ λεπτομεροῦς περιγραφῆς ἐκάστου τούτων.

2. Διὰ τὴν ἀποτίμησιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπογραφῆς, τὰς ἀποβέσεις αὐτῶν καὶ τὴν κητάρτισιν ἐν γένει τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἀρθροῦ 43 τοῦ Νόμου 2190/1920 «περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν».

Ἰσολογισμὸς

23.—1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπογραφῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον, καταρτίζεται ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν ὁ ἰσολογισμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον δεόν νὰ ἀπεικονίζεται σαφῶς ἡ ἀληθὴς οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς ἑταιρείας.

2. Τὸν ἰσολογισμόν συνοδεύει λεπτομερὴς ἀνάλυσις τοῦ λογαριασμοῦ «κερδῶν καὶ ζημιῶν».

3. Οἱ διαχειρισταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως δημοσιεύσωσι τὸν ἰσολογισμόν εἰς τὸ ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 3 δελτίον. Ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν ἀνωτέρων ἐταιρειῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2190/1920, ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 896/1946 ἀναγκ. νόμου.

Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον

24.—Ἐτησίως ἀφαιρεῖται τὸ εἰκοστὸν τοῦλάχιστον τῶν καθαρῶν κερδῶν πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ. Ἡ ἀφαίρεσις αὕτη παύει οὕσα ὑποχρεωτικὴ ὅταν τὸ ἀποθεματικὸν φθάσῃ τὸ ἐν τρίτον τοῦ κεφαλαίου.

Τήρησις ὑποχρεωτικῶν βιβλίων ὑπὸ διαχειριστῶν.

25.—Οἱ διαχειρισταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὰ ἐξῆς βιβλία, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ ἄλλων νόμων ἐπιβαλλομένων, δεόντως θεωρούμενα ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

1. Τὸ βιβλίον ἐταίρων, ἐν τῷ ὁποίῳ καταχωρίζονται τὸ ὄνομα τοῦ ἐταίρου, ἡ ἰθαγένεια καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς κατοικίας αὐτοῦ, αἱ εἰσφοραὶ ἐκάστου ὡς καὶ αἱ τυχόν μεταβολαὶ τῶν προσώπων τῶν ἐταίρων.

2. Τὸ βιβλίον πρακτικῶν συνελεύσεων, ἐν τῷ ὁποίῳ καταχωρίζονται αἱ ὑπὸ τῶν ἐταίρων λαμβανόμεναι ἀποφάσεις.

3. Τὸ βιβλίον πρακτικῶν διαχειρίσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ καταχωρίζονται αἱ ἀποφάσεις τῶν διαχειριστῶν.

Εὐθύνη διαχειριστῶν

26.—1. Οἱ διαχειρισταὶ εὐθύνονται εἰς ἀποζημίωσιν, ἐφ' ὅσον δὲ ἐνήργησαν ἀπὸ κοινοῦ εἰς ὀλόκληρον, ἐναντὶ τῆς ἐταιρείας, ἐκάστου τῶν ἐταίρων καὶ τῶν τρίτων διὰ παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ ἢ διὰ πταίσματα περὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀξίωσις τῶν κατ' ἴδιαν ἐταίρων καὶ τῶν τρίτων δύναται ν' ἀσκηθῇ ἐφ' ὅσον ἡ συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἀπέρριψε πρότασιν περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῆς ἐκ μέρους τῆς ἐταιρείας, ἢ ἐφόσον δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως ἐντὸς εὐλόγου χρόνου.

Ἡ ἀξίωσις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Ἑταιρικὸν μερίδιον

27.—1. Τὸ ἑταιρικὸν μερίδιον ἢ τὰ τυχόν πλείονα ἑταιρικὰ μερίδια ἑκάστου ἑταίρου, ἀποτελοῦσι τὴν μερίδα συμμετοχῆς αὐτοῦ.

2. Μόνον δι' ὀλόκληρον τὴν μερίδα συμμετοχῆς δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἔγγραφον ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἑταιρικῆς ἰδιότητος. Ἐν τῇ ἀποδείξει δέον νὰ ἀναγράφωνται διὰ κεφαλαίων στοιχείων αἱ λέξεις «Ἀπόδειξις μὴ φέρουσα χαρακτηριστὰ ἀξιογράφου».

3. Ἐὰν τὸ ἑταιρικὸν μερίδιον περιέλθῃ εἰς πλείονας δέον οὗτοι νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως πρὸς τὴν ἑταιρείαν κοινὸν ἐκπρόσωπον. Μὴ ὑποδειχθέντος ταιούτου ἐκπροσώπου, αἱ πρὸς ἑνα ἐξ αὐτῶν ἀνακοινώσεις τῆς ἑταιρείας ἐπάγονται, ἀποτελέσματα ἔναντι πάντων.

4. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἕκαστος τῶν πλειόνων εὐθύνεται εἰς ὀλόκληρον διὰ τὰς ἔναντι τῆς ἑταιρείας ὑποχρεώσεις.

Μεταβίβασις τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου

28.—1. Ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 1, τὸ ἑταιρικὸν μερίδιον εἶναι μεταβιβαστὸν διὰ πράξεως ἐν ζωῇ.

2. Εἰς τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρισθῇ, ὅτι ἡ μεταβίβασις τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ ὀρισμένων προϋποθέσεων, ἴδια δέ, ὅτι ἐπὶ ἴσοις ὄροις προτιμῶνται οἱ ἑταίροι. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, ἀσκούμενου τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως ὑπὸ πλειόνων ἑταίρων, συντρέχουσιν ἅπαντες κατὰ λόγον τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν.

3. Ἡ μεταβίβασις τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου γίνεται μόνον διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, περιλαμβάνοντος καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν ἰθαγένειαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις, ἐπάγεται δὲ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὴν ἑταιρείαν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 25 βιβλίον τῶν ἑταίρων. Ἡ ἐγγραφή, ἐφόσον ἐτηρήθησαν αἱ κατὰ τὸ καταστατικὸν καὶ τὸν νόμον προϋποθέσεις τῆς μεταβιβάσεως, γίνεται αἰτήσεσι τοῦ μεταβιβάζοντος ἢ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις, ἐπὶ τῇ προσκομίσει ἀντιγράφου τῆς γενομένης πράξεως.

4. Ἡ ἔταιρεία δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ἴδια αὐτῆς ἔταιρικά μερίδια.

Μεταβίβασις τοῦ ἔταιρικοῦ μεριδίου αἰτία θανάτου ἢ λόγῳ προικοῦ

29.—1. Ἐν τῷ καταστατικῷ δὲν δύναται νὰ ὀρίζηται, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις τοῦ ἔταιρικοῦ μεριδίου αἰτία θανάτου ἢ λόγῳ προικοῦ. Δύναται ὅμως νὰ ὀρίζηται ὅτι τὸ ἔταιρικόν μερίδιον θὰ ἐξαγοράζηται, κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας, ὑπὸ προσώπου ὑποδεικνυομένου παρὰ τῆς ἔταιρείας κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἀξίαν, προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπόδειξις ὑπὸ τῆς ἔταιρείας, δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς αἰτίας θανάτου ἢ λόγῳ προικοῦ μεταβίβασεως, εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 25 βιβλίον τῶν ἑταίρων, διὰ δηλώσεως αὐτῆς πρὸς τὸν κληρονόμον, τὸν κληροδόχον ἢ τὸν προικοκλήτην.

Ἡ δὴλωσις κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐν τῇ ἐξαγορᾷ ἐὰν δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὴν ἔταιρείαν, ἐντὸς μηνός. Ἀσκουμένου τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως ὑπὸ πλειόνων ἑταίρων συντρέχουσιν ἅπαντες κατὰ λόγον τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν.

3. Ἐν περιπτώσει μεταβίβασεως τοῦ ἔταιρικοῦ μεριδίου αἰτία θανάτου, ἢ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 25 βιβλίον τῶν ἑταίρων ἐγγραφή γίνεται μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ κληροδόχου προσαγωγὴν πρὸς τὴν ἔταιρείαν τῶν ἐγγράφων νομιμοποιήσεως αὐτοῦ.

4. Κατὰ τῆς ἐν παρ. 1 ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν, ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Κατάσχεσις ἔταιρικοῦ μεριδίου

30.—1. Τὸ ἔταιρικόν μερίδιον εἶναι δεκτικὸν κατασχέσεως μόνον ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἂν ἐν τῷ καταστατικῷ ὀρίζηται ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις τοῦ ἔταιρικοῦ μεριδίου.

3. Οἱ ἑταῖροι δύνανται νὰ ὑπερθεματίσωσι, προτιμῶνται δὲν ἐναντι τρίτου προσφέροντος ἴσον τμήμα. Ἐὰν πλείονες ἑταῖροι προσφέρωσι τὸ αὐτὸ τμήμα, συντρέχουσιν ἅπαντες κατὰ λόγον τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμό-

ζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ πτωχεύσεως τινός ἢ τινῶν τῶν ἑταίρων.

31.—1. Περιελθόντος ἑταιρικοῦ μεριδίου εἰς ἑταῖρον ἀξάνει ἀναλόγως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑταιρικῶν αὐτοῦ μεριδίων.

2. Ἡ λόγῳ μεταβιβάσεως τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου μεταβολὴ ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἑταίρων ὡς καὶ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀξησις ἢ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑταιρικῶν μεριδίων ὑπόκειται καὶ εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον Β' ὀριζόμενας διατυπώσεις δημοσιότητος.

Δάνεια ἑταίρων πρὸς τὴν ἑταιρίαν

32.—Ἀπαγορεύονται δάνεια ὑπὸ τῶν ἑταίρων πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἐπὶ ἐμπραγματῶ ἀσφαλείᾳ ἀγαθῶν τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας. Ἡ πορὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην σύστασις ἐμπραγματῶ ἀσφαλείας εἶναι ἄκυρος.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐξόφλησις τῶν πρὸς αὐτὴν δανείων τῶν ἑταίρων λογίζεται ὡς μὴ γενομένη, ἐφόσον διὰ τῆς ἐξοφλήσεως ταύτης μαινοῦται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ ἱκανοποιήσῃς τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀπαιτήσεων τρίτων.

3. Ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς ἑταιρείας ἐξ οἴουδῆποτε λόγου, πλὴν τῆς κηρύξεως αὐτῆς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, αἱ ἐκ δανείων ἀπαιτήσεις τῶν ἑταίρων ἱκανοποιούνται μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν λοιπῶν χρεῶν τῆς ἑταιρείας.

Ἐξοδος ἑταίρου καὶ ἀποκλεισμὸς ἑταίρου

33.—1. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ διατάξεις περὶ δικαιώματος τῶν ἑταίρων ὅπως ἐξέλθωσι τῆς ἑταιρείας, ὑπὸ ὀρισμένας προϋποθέσεις.

2. Πᾶς ἑταῖρος δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἑταιρείας ἕνεκα σπουδαίου λόγου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως προσδιορίζεται καὶ ἡ ἀξία τῆς μερίδος συμμετοχῆς τοῦ ἐξερχομένου ἑταίρου, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 1 καὶ παρ. 4.

3. Ὑφισταμένου σπουδαίου λόγου τὸ Δικαστήριον, αἰτήσῃ παντὸς διαχειριστοῦ ἢ ἑταίρου, δύναται νὰ ἀποκλείσῃ τῆς ἑταιρείας τινὰ ἢ τινὰς τῶν ἑταίρων, ἐφ' ὅσον ἐλήφθῃ περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς εἰς τὸν ἀποκλειόμενον ἑταῖρον τῆς ἀξίας τῆς μερίδος συμμετοχῆς αὐτοῦ, προσδιοριζομένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 29, παρ. 1 καὶ παρ. 4 ὀριζόμενα ἢ ἑταιρεία συνεχίζεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν.

Γνώσις πορείας τῶν ἐταιρικῶν ὑποθέσεων

34.—Πᾶς ἐταῖρος δικαιούται, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον, ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ τριμήνου, νὰ λαμβάνη γνώσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τῆς πορείας τῶν ἐταιρικῶν ὑποθέσεων καὶ νὰ ἐξετάζη τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἐταιρείας. Δικαιούται ἐπίσης, ὁσπάναις αὐτοῦ, νὰ λαμβάνη ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου τῶν ἐταίρων καὶ τοῦ βιβλίου πρακτικῶν συνελεύσεων, περιῶν τὸ ἄρθρον 25.

*Ἀντίθετος διάταξις τοῦ καταστατικοῦ εἶναι ἄκυρος.

Κερδῶν διανομὴ

35.—1. Ἐκτὸς διαφόρου ρυθμίσεως ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, οἱ ἐταῖροι ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ προκυπόντων καθαρῶν κερδῶν, κατὰ λόγον τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν.

2. Ἐὰν ἐγένετο διανομὴ κερδῶν μὴ πραγματικῶν οἱ λαβόντες τοιαῦτα ἐταῖροι ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν. Ἡ ἐπὶ ἀναζητήσῃ ἀγωγή παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς καταβολῆς.

Συμπληρωματικαὶ εἰσφοραὶ

36.—1. Ἐν τῷ καταστατικῷ δύνανται νὰ περιλαμβάνωνται διατάξεις περὶ συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν τῶν ἐταίρων, πέραν τῶν μεριδίων αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον πρὸς κάλυψιν ζημιῶν, βεβαιωθείσων ἐν τῷ ἰσολογισμῷ.

2. Αἱ περὶ συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ εἶναι ἰσχυραὶ, μόνον ἐὰν προσδιορίζηται καὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν τῷ καταστατικῷ, ὅπερ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζον τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου.

3. Ἡ ἀπόφασις τῶν ἐταίρων περὶ καταβολῆς συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν λαμβάνεται διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 1 πλειονοψηφίας.

4. Αἱ συμπληρωματικαὶ εἰσφοραὶ καταβάλλονται παρ' ὀλων τῶν ἐταίρων κατὰ λόγον τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγγράφου πρὸς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν προσκλήσεως.

*Ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποχρέωσος ταύτης τῶν ἐταίρων δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ συμψηφισμοῦ.

Μὴ καταβολὴ συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν

37.—1. Μὴ καταβαλόντος ἐταίρου τινὸς τὴν συμπληρωματικὴν αὐτοῦ εἰσφορὰν, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παρα-

γράφου 4 τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, αἰτήσει τῆς ἑταιρείας, παντὸς διαχειριστοῦ ἢ παντὸς ἑταίρου, ἀποκλείει τῆς ἑταιρείας τὸν μὴ καταβάλοντα καὶ διατάσσει τὴν ἐκποίησην τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου. Ἡ αἴτησις, ἐφόσον ἀσκεῖται ὑπὸ διαχειριστοῦ ἢ ἑταίρου, κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὴν ἑταιρείαν.

2. Ἡ ἐκποίηση ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, διὰ λογαριασμόν τοῦ ἀποκλεισθέντος ἑταίρου, μετὰ πάροδον δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκποιήσεως τραπεζιτικοῦ ἐνεχύρου, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένης.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 30 παρ. 3 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ. Ἄτερος τρόπος ἐκποιήσεως ἐπιτρέπεται μόνον συναινέσει πάντων τῶν ἑταίρων, ὡς καὶ τοῦ μὴ καταβάλοντος.

3. Ὁ ἀποκλεισθεὶς ἑταῖρος εὐθύνεται ἔναντι τῆς ἑταιρείας διὰ τὴν τυχόν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τιμήματος καὶ τῆς εἰσφορᾶς μετὰ τῶν δαπανῶν ἐκποιήσεως.

4. Ὁ συντελεστὴς τῆς ἀνωτέρω ἐκποιήσεως ἀποκτήσας τὸ ἑταιρικὸν μερίδιον τοῦ ἀποκλεισθέντος ἑταίρου, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τῆς ὀφειλομένης συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Γενικαὶ διατάξεις

38.—1. Τροποποιήσις τῆς ἑταιρικῆς συμβάσεως δύναται νὰ γίνῃ μόνον δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τοῦλάχιστον τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἑταίρων, ἐκπροσωποῦντων τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 40 παρ. 4, ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀπόφασις δέον νὰ περιβληθῇ τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου.

3. Ἀπόφασις λαμβανομένη συναινέσει πάντων τῶν ἑταίρων ἀπαιτεῖται προκειμένου α) περὶ μεταβολῆς τῆς ἐθνικότητος τῆς ἑταιρείας καὶ β) ἐπαυξήσεως τῶν ὀποχρεώσεων τῶν ἑταίρων ἢ τῆς εὐθύνης αὐτῶν ὡς καὶ περὶ μείωσεως τῶν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ δικαιωμάτων αὐτῶν, ἔκτος ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

4. Πᾶσα τροποποίησις τῆς ἑταιρικῆς συμβάσεως ὑπόκειται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 8 ὀριζομένας διατυπώσεις δημοσιότητος. Πρὸ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων, ἡ τροποποίησις οὐδὲν ἐπάγεται ἀποτέλεσμα.

Μεταβολὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπιχειρήσεως

39.—1. Ἐὰν ἐλήφθῃ ἀπόφασις περὶ μεταβολῆς τοῦ ἀντικειμένου ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως, οἱ διαφωνήσαντες ἑταῖροι δικαιοῦνται νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἑταιρείας, ἐὰν δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως. Οἱ οὕτως ἐξερχόμενοι ἑταῖροι λαμβάνουσι τὴν ἀξίαν τῆς μεριδίου συμμετοχῆς αὐτῶν, προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 1 καὶ παρ. 4.

2. Ρῆτρα τοῦ καταστατικοῦ ἀποκλείουσα τὸ δικαίωμα ἐξόδου ἢ ἄλλως ρυθμίζουσα τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ ἑταιρικοῦ μεριδίου τῶν ἐξερχομένων ἑταίρων εἶναι ἄκυρος.

Αὐξησις τοῦ κεφαλαίου

40.—1. Ἡ αὐξησις τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου δύναται ταὶ νὰ γίνῃ μόνον διὰ τροποποιήσεως τῆς ἑταιρικῆς συμβάσεως, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων, λαμβανομένης τοῦλάχιστον διὰ τῆς ἐν ἀρθρῷ 38 παρ. 1 πλειοψηφίας.

2. Ἡ ἀνάληψις τοῦ νέου κεφαλαίου γίνεται εἴτε ὑπὸ τῶν ἑταίρων εἴτε ὑπὸ τρίτων, δι' ἐγγράφου αὐτῶν δηλώσεως πρὸς τὴν ἑταιρείαν, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἀξίσεως τοῦ κεφαλαίου ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως.

3. Ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ πᾶς ἑταῖρος ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως ἐν τῇ ἀναλήψει τῶν ἑταιρικῶν μεριδίων, κατὰ λόγον τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ.

4. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προθεσμίας, δεόν νὰ καταρτισθῇ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μεταξὺ τῶν διαχειριστῶν τῆς ἑταιρείας καὶ τῶν ἀναλαβόντων τὰ ἑταιρικά μερίδια, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν, 4 καὶ 5. Ἡ ἐξόφλησις τῶν ἀναληφθέντων ἑταιρικῶν μεριδίων δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ συμψηφισμοῦ.

Μείωσις τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου

41.—1. Ἡ μείωσις τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου δύναται νὰ γίνῃ μόνον διὰ τροποποιήσεως τῆς ἑταιρικῆς συμβάσεως,

κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων, λαμβανομένης τοῦλάχιστον διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 1 πλειοψηφίας. Ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναγράφεται ὁ σκοπὸς τῆς μειώσεως, τὸ πρὸς αὐτῆς ὡς καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἡ μείωσις θὰ πραγματοποιηθῇ.

2. Ὡς μείωσις τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου λογίζεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καταβολὴ εἰς ἐξερχόμενον ἢ ἀποκλειόμενον ἐταῖρον τῆς ἀξίας τῆς μερίδος συμμετοχῆς αὐτοῦ.

3. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον νὰ μειωθῇ κάτω τῶν 200.000 δραχμῶν, οὐδὲ τὰ ἐταιρικά μερίδια κάτω τῶν 10.000 δραχμῶν.

Διατυπώσεις μειώσεως

42.—1. Ἡ λόγῳ μειώσεως τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου τροποποιήσις τῆς ἐταιρικῆς συμβάσεως δύναται νὰ γίνῃ μόνον μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας τῶν διαχειριστῶν δημοσιεύσεως ἀπαξ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 3 Δελτίον καὶ δις εἰς μίαν τοῦλάχιστον ἡμερησίαν ἔφημερίδα, ἐκδιδομένην ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐταιρείας, περιλήψεως τῆς περὶ μειώσεως τοῦ κεφαλαίου ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, οὐδεὶς τῶν πρὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως δανειστῶν τῆς ἐταιρείας, διατυπώσῃ ἐγγράφως πρὸς τὴν ἐταιρείαν τὰς ἀντιρρήσεις του.

2. Αἰτήσῃ τῆς ἐταιρείας, δύναται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας δικάζων, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μείωσιν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δανειστῶν, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὸ κεφάλαιον τῆς ἐταιρείας εἶναι ἐπαρκές διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀντιλεγόντων δανειστῶν, ἢ ἐὰν ἡ ἐταιρεία παρέχῃ ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν.

Μείωσις τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου λόγῳ ἐξόδου ἐταίρου

43.—1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἰς ἢ τινὲς τῶν ἐταίρων ἐξερχονται τῆς ἐταιρείας, ἢ πρὸς αὐτοὺς καταβολὴ τῆς ἀξίας τῆς μερίδος συμμετοχῆς των δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς λόγῳ μειώσεως τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου τροποποιήσεως τῆς ἐταιρικῆς συμβάσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 41 καὶ 42.

2. Ἐὰν δὲν ληθῇ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς συνελεύσεως περὶ μειώσεως τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμέ-

ρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὴν ἔτιρειαν τῆς προ-
 ζιοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μερίδος συμμετοχῆς τοῦ ἐξερ-
 χομένου ἑταίρου ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδι-
 κῶν, ἢ ἐὰν δὲν ἀκολουθήσῃ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου, ἢ ἐν
 ἄρθρῳ 42 ἀναγραφομένη διαδικασία, ὁ ἐξερχόμενος ἑταί-
 ρος δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὴν λύσιν
 τῆς ἑταιρείας.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν
 ἐφαρμόζονται, ἐν περιπτώσει συγχρόνου αὐξήσεως τοῦ
 ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, κατὰ ἴσον τοῦλάχιστον ποσόν,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

Λόγοι λύσεως

44.—1. Ἡ ἑταιρεία λύεται :

α) Κατὰ πᾶσαν ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ ὑπὸ τοῦ καταστατι-
 κοῦ προβλεπομένην περίπτωσιν.

β) Δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων, λαμ-
 βανομένης, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ καταστατικῷ δὲν ὀρίζεται ἄλ-
 λως, ὑπὸ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἑταί-
 ρων, ἐκπροσωποῦντων τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου ἑται-
 ρικοῦ κεφαλαίου.

γ) Διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἕνεκα σπουδαίου λόγου,
 αἰτήσῃ τινός, ἢ τινῶν τῶν ἑταίρων ἐκπροσωποῦντων τοῦ-
 λάχιτον τὸ ἐν δέκατον τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου.

δ) Διὰ τῆς κηρύξεως τῆς ἑταιρείας εἰς κατάστασιν
 πτωχεύσεως.

ε) Διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως αἰτήσῃ παντός ἔχοντος
 ἔννομον συμφέρον, ἐν περιπτώσει συγκεντρώσεως ὄλων
 τῶν ἑταιρικών μεριδίων εἰς χεῖρας ἑνός προσώπου.

2. Διὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἀναληφθείσας ὑποχρεώ-
 σεις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἑταιρι-
 κῶν μεριδίων εἰς χεῖρας ἑνός προσώπου, τοῦτο εὐθύνεται
 ἀπεριοριστως, ἐν περιπτώσει ἀφερεγγυότητος τῆς ἑταιρείας.

3. Ἡ ἑταιρεία δὲν λύεται διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως, τῆς
 πτωχεύσεως ἢ τοῦ θανάτου τινός ἢ τινῶν τῶν ἑταίρων,
 ἐκτός ἐν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ καταστατικῷ.

4. Ἡ λύσις τῆς ἑταιρείας ὑπόκειται εἰς τὰς κατὰ τὸ
 ἄρθρον 8 δημοσιεύσεις.

Ἀπώλεια κεφαλαίου

45.—1. Ἐν περιπτώσει ἀπώλειας τοῦ 1/2 τοῦ ἑταιρικοῦ
 κεφαλαίου, οἱ διαχειρισταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συγκαλέσωσι

τὴν συνέλευσιν τῶν ἑταίρων, ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διαλύσεως τῆς ἑταιρείας ἢ περὶ τῆς μειώσεως τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, πάντως κατὰ ποσοστὸν οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 παρ. 1 ὀριζομένου ἐλαχίστου κεφαλαίου.

2. Μὴ συγκληθείσης τῆς συνέλευσεως ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ἢ μὴ ληφθείσης ἀποφάσεως, πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρείας.

Ἑκκαθάρισις

46.—1. Λυθείσης τῆς ἑταιρείας ἐξ οὐδὲποτε λόγου, πλὴν τῆς κηρύξεως αὐτῆς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἀκολουθεῖ τὸ στάδιον τῆς ἑκκαθαρίσεως. Μέχρι πέρατος τῆς ἑκκαθαρίσεως καὶ τῆς διανομῆς, ἡ ἑταιρεία λογίζεται ἐξακολουθοῦσα, διατηρεῖ δὲ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς, εἰς ἣν προστίθενται αἱ λέξεις «ὕπὸ ἑκκαθάρισιν».

2. Ἡ κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἑκκαθαρίσεως ἐξουσία τῶν ὀργάνων τῆς ἑταιρείας περιορίζεται εἰς τὰς ἀναγκαῖας διὰ τὴν ἑκκαθάρισιν τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας πράξεις.

3. Αἱ περὶ διαχειρίσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἑκκαθαρίσεως, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

Ἑκκαθαρισταὶ καὶ ἀνάκλησις αὐτῶν

47.—1. Ἡ ἑκκαθάρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ καταστατικῷ ἢ ἂν ἄλλως ἀπεφάσιεν ἡ συνέλευσις τῶν ἑταίρων.

2. Οἱ διὰ τοῦ καταστατικοῦ διορισθέντες ἑκκαθαρισταὶ ἀνακαλοῦνται ἔνεκα σπουδαίου λόγου κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 1.

3. Ἡ συνέλευσις τῶν ἑταίρων δύναται ν' ἀνακαλέσῃ κατὰ πάντα χρόνον τοὺς ὑπ' αὐτῆς διορισθέντας ἑκκαθαριστάς, ὡς καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἑκκαθάρισιν διαχειριστάς κατὰ τὴν παρ. 1. τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ὑφισταμένου σπουδαίου λόγου, τὸ δικαστήριον δύναται, αἰτήσῃ ἑταίρων ἐκπροσωποῦντων τὸ 1/10 τοῦλάχιστον τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, ν' ἀνακαλέσῃ τοὺς ὑπὸ τῆς συνέλευσεως διορισθέντας ἑκκαθαριστάς.

Ἐν περιπτώσει ἐπείγοντος ἀποφασίζει προσωρινῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρώτοδικῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρων 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀπογραφή καὶ ἰσολογισμὸς

48. Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἑκκαθαρίσεως, οἱ ἑκκαθαριστοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργήσωσιν ἀπογράψην τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας καὶ καταρτίσωσιν ἰσολογισμὸν, ὃν δημοσιεύουσιν

εἰς τὸ ἐν ἀρθρῷ 8 παρ. 3 Δελτίον. Ἐφ' ὅσον ἡ ἔκκαθαρισις ἐξακολουθεῖ, οἱ ἔκκαθαρισταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίζωσι καθ' ἕκαστον ἔτος ἰσολογισμόν.

Ἐξουσία ἔκκαθαριστῶν

49.—1. Οἱ ἔκκαθαρισταὶ ἐκπροσωποῦσι τὴν ἑταιρείαν καὶ ὑπογράφουσι δι' αὐτὴν, θέτοντες τὴν ἴδιαν αὐτῶν ὑπογραφήν κάτωθι τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας. Ἐὰν ἐν τῷ καταστατικῷ δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ἡ ἔκκαθαρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ ὄλων ὁμοῦ τῶν ἔκκαθαριστῶν.

2. Οἱ ἔκκαθαρισταὶ δεόν νὰ περατώσωσιν ἀμελλητὶ τὰς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρείας, νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ χρεῖα τῆς ἑταιρείας, νὰ εἰσπράξωσι τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς καὶ νὰ μετατρέψωσιν εἰς χρήμα τὴν ἑταιρικὴν περιουσίαν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ περατώσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, δύνανται οἱ ἔκκαθαρισταὶ νὰ ἐνεργήσωσι καὶ νέας πράξεις.

Πέρασ ἐκκαθαρίσεως

50. Περαιτωθείσης τῆς ἔκκαθαρίσεως οἱ ἔκκαθαρισταὶ καταρτίζουσι τὸν τελικὸν ἰσολογισμόν, ὃν δημοσιεύουσιν εἰς τὸ ἐν ἀρθρῷ 8 παρ. 3 Δελτίον καὶ διανέμουσι τὸ προϊόν τῆς ἔκκαθαρίσεως τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας εἰς τοὺς ἑταίρους κατὰ λόγον τῆς μερίδος συμμετοχῆς ἑκάστου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Εἰς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης

Μετατροπὴ τῆς ἄνωνύμου ἑταιρείας εἰς ἑταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης

51.—1. Ἡ μετατροπὴ ἄνωνύμου ἑταιρείας εἰς ἑταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ τῆς ἐν ἀρθροῖς 29 παρ. 3 καὶ 31 παρ. 2 τοῦ νόμου 2190/1920 «περὶ Ἄνωνύμων Ἑταιρειῶν» ἀπαρτίας καὶ πλειονοψηφίας. Ἡ ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως δεόν νὰ περιβληθῇ τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ περιλαμβάνωνται αἱ οὐσιώδεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον διατάξεις.

2. Αἱ διὰ τὴν μετατροπὴν ἀναγκαῖαι πράξεις δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ τρίτων, ἐφ' ὅσον: α) Τὸ ἐνεργητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν τῆς μετατρεπομένης ἑταιρείας δὲν ὀφίσταται μεταβολὴν καὶ β) οἱ ἐν τῇ μετατρεπομένῃ ἑταιρείᾳ μέτοχοι μετέχουσιν εἰς τὴν ἑταιρείαν περιορι-

ομένης εὐθύνης δι' ἴσης ἢ ἀναλόγου, ὡς εἰς ἐκείνην, μερίδος συμμετοχῆς.

3. Τὰ δια τὴν μετατροπὴν συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα ὀρίζονται ὡς καὶ ἐπὶ συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρείας.

4. Τῶν ὡς ἄνω καὶ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 προβλεπομένων εὐεργετημάτων καὶ ἀπαλλαγῶν ἀπολαμβάνουσι καὶ αἱ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνιστῶμεναι βιομηχανικαὶ ἑταιρεῖαι περιορισμένης εὐθύνης ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, ὡς καθορίζονται αὐταὶ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 2176 τοῦ 1952 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας». Τὰ ἄνωτέρω ἰσχύουσι καὶ προκειμένου περὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας συστάσεως τοιαύτης ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης διὰ συγχωνεύσεως ὑφισταμένων ἤδη ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἑταιριῶν.

5. Ἀπὸ τῆς συντελέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος δημοσιεύσεων ἢ μετατρεπομένη ἑταιρεία συνεχίζεται ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης. Αἱ ἔκκρεμεις δίκαι συνεχίζονται, μὴ ὑπερχομένης βιαίας διακοπῆς τῆς δίκης ὡς ἐκ τῆς μετατροπῆς καὶ μὴ ἀπαιτουμένης οὐδεμιᾶς εἰδικωτέρας διὰ τὴν συνέχισιν διατυπώσεως.

6. Ἐπίσης γίνεταί κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, καὶ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μετατροπὴ εἰς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης ἀνωνύμων ἑταιριῶν, αἵτινες τελοῦν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Καὶ ἐπὶ τῆς μετατροπῆς τούτων ἐφαρμόζονται ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ καὶ νόμου.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ μετατροπῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἔχουσης κεφάλαιον κάτω τοῦ 1.000.000 δραχμῶν εἰς ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἑταιριῶν.

Ἐλάχιστον ὄριον κεφαλαίου Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν

52.—1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ κατώτατον ὄριον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ὀρίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.000.000 ὁλοσχερῶς καταβεβλημένων κατὰ τὴν οὐσίαν τῆς ἑταιρείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' αὐξάνηται ἢ νὰ μειοῦται διὰ διάταγματος, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ νόμου 2190, ὡς οὗτος συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

2. Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, ὧν τὸ κεφάλαιον κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἶναι κατώτερον τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ποσοῦ ἢ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ὧν τὸ κεφάλαιον, ὡς προσηρμόσθη δυνάμει τοῦ Νομοθετι-

κοῦ Διατάγματος τῆς 10.11 Μαΐου 1946 «περὶ καταρτίσεως τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντων Βασ. Διαταγμάτων, ἀφαιρουμένου τοῦ τυχόν ὑφισταμένου χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ «Διαφορὰ Προσαρμογῆς» εἶναι κατώτερον τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ποσοῦ, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἴτε α) ν' αὐξήσωσι τὸ κεφάλαιον αὐτῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τούτου, ὀλοσχερῶς καταβεβλημένου, εἴτε β) νὰ μετατραπῶσιν εἰς ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ διὰ τὴν μετατροπὴν ἀναγκαῖαι πράξεις δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων.

Διὰ τὰς Ἰδρυθείσας μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1931 ἀνωνύμους ἐταιρείας ἢ προθεσμίᾳ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐταιρικοῦ τῶν κεφαλαίου ἢ τῆς μετατροπῆς αὐτῶν εἰς ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης ὀρίζεται πενταετής, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν ἐταιρειῶν τούτων μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνός ἑκατομμυρίου δραχμῶν δυναμένης νὰ ληθῆ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 παρ. 1 τοῦ 31 παρ. 1 τοῦ νόμου 2190 «περὶ Ἄνωνύμων Ἐταιρειῶν».

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος λειτουργούσας ἑλληνικὰς ἀνωνύμους ἀσφαλιστικὰς ἐταιρείας τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 1.000.000 ἐξ ὧν αἱ 250.000 δέον νὰ καταβληθῶσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, αἱ δὲ λοιπὰί 750.000 δραχμαὶ ἀνὰ 250.000 κατ' ἔτος. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ὀρίζεται καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 22 § 1 τοῦ Ν. 1023 τοῦ 1917 «περὶ Ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσσεως» ἐγγύησις. Κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ποσὸν καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν αὐξάνεται καὶ ἡ ἀνωτέρω ἐγγύησις τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν.

3. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζομένης προθεσμίας, ἢ συστήσασα τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν Ὑπουργικὴ ἀπόφασις ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς.

Μετατροπὴ ὁμορρυθμοῦ ἢ ἑτερορρυθμοῦ ἐταιρείας εἰς ἐταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης

53.—1. Ἡ συμφωνία τῶν ἐταίρων περὶ μετατροπῆς ὁμορρυθμοῦ ἢ ἑτερορρυθμοῦ ἐταιρείας, συσταθείσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου εἰς ἐταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης,

δέον να περιβληθῆ τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ περιλαμβάνονται αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον οὐσιώδεις διατάξεις, τηρουμένης πάντως τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 5.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 51 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μετατροπῆς ὁμορρόθμου ἢ ἑτερορρόθμου ἑταιρείας εἰς ἑταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης.

3. Ἡ ἑπωνυμία τῆς μετατραπέισης ἑταιρείας δύναται νὰ διατηρηθῆ, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

4. Οἱ ὁμορροθμοὶ ἑταῖροι τῆς μετατραπέισης ὁμορρόθμου ἢ ἑτερορρόθμου ἑταιρείας ἐξακολουθοῦν νὰ εὐθύνωνται καὶ μετὰ τὴν μετατροπὴν ἀπεριορίστως καὶ εἰς ὅλοκληρον ἔναντι τῶν τρίτων διὰ τὰς ἑταιρικές ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας μέχρι τῆς συντελέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος διατυπώσεων δημοσιότητος, ἐκτὸς ἐὰν οἱ θανισταὶ συγκατετέθησαν ἔγγράφως εἰς τὴν μετατροπὴν τῆς ἑταιρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

54.—1. Διὰ τὴν συγχώνευσιν ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, εἴτε διὰ συστάσεως νέας ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης εἴτε διὰ τῆς ἀπορροφήσεως ὑπὸ μιᾶς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης ἄλλης ἢ ἄλλων ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῶν συνελεύσεων, λαμβανομένη κατὰ τὴν ἐν ἀρθρῷ 38 πλειοψηφίαν.

2. Ἡ συγχώνευσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας τῶν διαχειριστῶν δημοσιεύσεως ἄπαξ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 3 Δελτίον καὶ δις εἰς μίαν τοῦλάχιστον ἡμερησίαν ἑφημερίδα ἐκδιδομένην ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων ἑταιρειῶν, περιλήψεως τῶν περὶ συγχωνεύσεως ἀποφάσεων τῶν συνελεύσεων, ἐφόσον ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης οὐδεὶς τῶν πρὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως θανιστῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ἑταιρειῶν διατυπώσῃ ἔγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις του.

3. Αἰτήσῃ τῆς ἐνδιαφερομένης ἑταιρείας δύναται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 534 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας δικάζων, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συγχώνευσιν παρα τὰς ἀντιρρήσεις τῶν ἐν τῇ προηγ. παραγράφῳ θανιστῶν, ἐὰν παρασχεθῆ εἰς αὐτοὺς ἐπαρκὴς ἀσφάλεια.

Σύμβαισις περί συγχωνεύσεως

55.—1. Ἡ περί συγχωνεύσεως σύμβασις καταρτίζεται διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται αἱ οὐσιώδεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον διατάξεις.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος τῆς περί συγχωνεύσεως συμβάσεως, ἡ νέα ἔταιρεῖα ἢ ἡ εἰς ἣν ὑπήχθη ἄλλη ἔταιρεῖα ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς ἅπαντα ἐν γένει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὀποχρεώσεις τῆς συγχωνευθείσης ἔταιρειας, τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως ἕξομοιουμένης πρὸς καθολικὴν διαδοχὴν.

3. Εἰς περίπτωσιν συγχωνύσεων ἄνωνύμων ἑταιριῶν ὡς καὶ ἀσφαλιστικῶν τοιούτων, ἔχουσιν κεφάλαιον κάτω τοῦ 1.000.000 δραχμῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 5, 6 καὶ 7 τοῦ νόμου 2292 τοῦ 1953 «περὶ συγχωνεύσεως ἄνωνύμων τραπεζιτικῶν ἑταιριῶν».

4. Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι συνεχίζονται ὑπὸ τῆς νέας ἑταιρείας ἢ ὑπὸ τῆς εἰς ἣν ὑπήχθη ἢ ἄλλη ἑταιρεῖα, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ 51 τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

56.—1. Ὁ ἑταῖρος διὰ τὸ μερίδιον τῶν κερδῶν τοῦ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προκυψάντων κερδῶν τῆς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης καὶ διὰ τὸν τυχόν ἐξ αὐτῆς κτώμενον μισθὸν τοῦ ἢ ἄλλης οἰασδῆποτε φύσεως ἀπολαυῆν του, ὑπόκειται εἰς φόρον Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν φορολογίαν τῶν κερδῶν τῶν ὁμορρόθμων ἑταιριῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος περί τελῶν χαρτοσήμου αἱ προβλέπουσαι μειωμένον φορολογικὸν συντελεστὴν διὰ τὰς ἄνωνύμους ἑταιρείας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἑταιριῶν περιορισμένης εὐθύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΑΛΛΟΔΑΠΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

Ἑγκαταστάσεις ἐν Ἑλλάδι

57.—Ἀλλοδαπαὶ ἑταιρεῖαι περιορισμένης εὐθύνης δύνανται νὰ ἐγκαταστήσωσιν ἐν Ἑλλάδι ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

Ἔκδοσις ἐγκαταστάσεως

58.—1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐφόσον :

α) Ἡ ἑταιρεία ἔχει συσταθῆ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ ἔδρα αὐτῆς καὶ εἶναι ἐν λειτουργίᾳ. β) Προσκόμιση κεκρωμένων, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου πληρεξουσιότητος τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ πράκτορος αὐτῆς περιλαμβάνοντος ἀπαραιτήτως καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου καὶ ἀναφέροντος τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἑταιρείων ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν ἐπισημασίαν τῆς ἑταιρείας.

γ) Αἱ ἡμεδαπαὶ ἑταιρεῖαι δύνανται νὰ ἐγκαταστήσωσιν ὀποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον εἰς τὴν Πολιτείαν ἔνθα ἡ ἔδρα τῆς ἀλλοδαπῆς Ἑταιρείας.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 ἀπόφασις καταχωρίζεται καὶ δημοσιεύεται συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Εὐθύνη συμβληθέντων

59.—Μέχρι τῆς τηρήσεως τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διατυπώσεων, οἱ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας συμβληθέντες εὐθύνονται ἀπεριοριστως καὶ εἰς ὅλοκλήρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

60.—Τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος :

1. Ὅστις συναλλάσσει ὡς ἐκπροσώπων ἑταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 ἕως 19 καὶ 47 τοῦ παρόντος.

2. Ὅστις συναλλάσσει ὡς ἐκπροσώπων ἀλλοδαπῆν ἑταιρείαν περιορισμένης εὐθύνης μὴ κεκτημένην ἀδειαν ἐγκαταστάσεως.

3. Πᾶς ἐταῖρος ἢ διαχειριστὴς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης, ὅστις ἐν γνώσει ποιεῖται ψευδεῖς δηλώσεις ἀφορώσας τὴν καταβολὴν τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸν ἰσολογισμόν.

4. Ὅστις ἐκ προθέσεως παρέλειψε τὴν σύνταξιν τοῦ ἑτησίου ἰσολογισμοῦ πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένης προθεσμίας.

5. Ὅστις ἐν γνώσει συνέταξεν ἢ ἐνέκρινεν ἰσολογισμόν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ.

6. Ὅστις ἀνευ ἰσολογισμοῦ ἢ κατὰ παράβασιν αὐτοῦ ἢ δυνάμει ψευδοῦς ἢ παρανόμου ἰσολογισμοῦ ἐπεχείρησε τὴν διανομὴν κερδῶν πρὸς τοὺς ἑταίρους.

7. Ὅστις ἐκ προθέσεως παρέλειψε νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος ἢ τοῦ καταστατικοῦ.

8. Ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ παρόντος.

9. Ὅστις λαμβάνει εἰδικὰς ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεις τοιοῦτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐν συνελεύσει τῶν ἑταίρων ψηφίσῃ καθ' ὀρισμένην κατεύθυνσιν ἢ μὴ παρευρεθῇ ἐν συνελεύσει.

10. Ὅστις παρέχει εἰδικὰς ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεις τοιοῦτων χάριν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει σκοπῶν.

11. Ὁ διαχειριστὴς ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης ἀσκήσας ἐπιχείρησιν κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

12. Ὁ διαχειριστὴς ἢ ἑταῖρος ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης ἐνεργῶν πράξεις κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ παρόντος.

13. Ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 4 παράγραφος 5 τοῦ παρόντος.

14. Πᾶς διαχειριστὴς παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περὶ καταχωρίσεων καὶ δημοσιεύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

61.—1. Ἀνωνύμοι Ἑταιρείαι τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια ἐληξε κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειάν των δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως λαμβανομένης ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ σύγκλησις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ λήψις τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως θὰ γίνωσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2190 «περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» καὶ τοὺς ὁρους τοῦ καταστατικοῦ, ἡ δὲ ἀποφασιοθησομένη παράτασις, λογίζεται ὡς συνέχεια τοῦ λήξαντος χρόνου διάρκειας τῆς Ἑταιρείας.

2. Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ παράτασις τῆς διάρκειας τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι ἠναγκάσθησαν νὰ τεθῶσιν ὑπὸ ἐκκά-

θάρισιν λόγω λήξεως τῆς διαρκείας αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔληξεν ἡ ἐκκαθάρισις των.

Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Δια τοῦ Ν.Δ. 2927 τῆς 22/27 Ἰουλίου 1954 περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου κλπ. (Ἑφημ. Κυβερν. τεύχ. Α' φύλλον 163).

(Ἄρθρ. 1) προσετέθη ἄρθρ. 262 α εἰς τὸ κεφάλ. Δ' τοῦ βιβλίου Β' τοῦ ἐμπορ. νόμου (ν. ΓΨΙΖ/1910) «περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης» μετὰ τὸ ἄρθρ. 262 δι' οὗ καὶ ὠρίσθη ὅτι δύνανται νὰ δρίζωνται ἄλλως τὰ τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης κλπ., προκειμένου περὶ πλοίων νηολογημένων ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν συμφώνως τῷ ἄρθρ. 13 τοῦ ν.δ. 2687/1953 κλπ. Διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 προσετέθη εἰς τὸ κεφάλαιον Ε' τοῦ ἐμπορ. νόμ. καὶ μετὰ τὸ ἄρθρ. 276, ἄρθρ. 276 α καθ' ὃ δύνανται ἐπὶ πλοίων νηολογουμένων ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν συμφώνως τῷ ἄρθρ. 13 τοῦ ν. δ. 2687/1953 νὰ ριθμίζωνται ἄλλως κατὰ παρέκκλισιν κλπ. τὰ τῆς συντηρητικῆς καὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῶν ὡς ἄνω πλοίων κλπ.

Πλείονα ἐν Κώδ. Θεμ. 1954 σ. 529.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3330/1955 *

Περὶ καταργήσεως τῆς ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1.—1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος 1) ὁ Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1644 τοῦ 1951 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 1527/1950 «περὶ μετατροπῆς τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν

* Ἑφημ. Κυβερν. 1955. τεύχ. α ἀριθμ. φύλλον 230.

ἀνωνύμων ἐταιρειῶν εἰς ὀνομαστικάς» ἐξαιρέσει τοῦ διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ ἀρθροῦ τρίτου τοῦ νόμου τούτου, 2) ὁ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1818 τοῦ 1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορῶσάν τὴν ὀνομαστικοποίησιν τῶν μετοχῶν καὶ τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιών», ἐξαιρουμένων τῶν ἀρθρ. 2, 3, 5, 7 καὶ 9 § 3 τοῦ Νόμου τούτου, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ καὶ 3) ὁ Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2253 τοῦ 1952 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1644/1951 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1527/1950, «περὶ μετατροπῆς τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν εἰς ὀνομαστικάς».

2. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω Νόμων μετατρέπεντες ἀνώνυμοι τίτλοι εἰς ὀνομαστικούς, καθίστανται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως ἀνώνυμοι, ἐκτὸς ἐάν δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων ἦθελεν ἀποφασισθῆ ἡ διατήρησις τῶν τίτλων ὀνομαστικῶν.

3. Τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α.Ν. 1527 τοῦ 1950 «περὶ μετατροπῆς τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν εἰς ὀνομαστικάς» καταργηθέν ἀρθρον 35 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ, ἔχον οὕτω: Τὰ μερίδια δύνανται νὰ κατασταθοῦν δι' ἀνωνύμων ἀποδεικτικῶν. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ προαχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ».

2. Ἀνώνυμοι Ἐταιρίαι μὴ περιλαμβανόμεναι εἰς τινὰ τῶν ἐν ἀρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ὀριζομένων κατηγοριῶν, ἰδρυθεῖσαι δὲ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τῶν διὰ τοῦ παρόντος καταργουμένων νόμων, δύνανται δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων καὶ τροποποιήσεως τοῦ σχετικοῦ ἀρθροῦ τοῦ Καταστατικοῦ, νὰ μετατρέψωσι τὰς μετοχὰς αὐτῶν εἰς ἀνώνυμους.

3. Εἰδικῶς διὰ τὰς Τραπεζιτικάς, Ἀσφαλιστικάς, Σιδηροδρομικάς καὶ Ἀεροπορικάς Ἀνωνύμους Ἐταιρίας ὡς καὶ τὰς τοιαύτας τὰς ἀσκούσας ἐπιχειρήσιν παραγωγῆς φωταερίου, παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἰδρευσεως καὶ ἀποχετευσσεως πόλεων, τηλεπικοινωνιῶν, ραδιοφωνίας καὶ κατασκευῆς παντὸς εἴδους πολεμικοῦ ὀπλοῦ, ὀρίζεται ὅτι οἱ μετοχαὶ αὐτῶν θὰ εἶναι ὀνομαστικά. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐταιρίας, αἵτινες ὑπήχθησαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2636/1940, τοῦ Ν.Δ. 1138/1949 καὶ τοῦ Α.Ν. 1530/1950, ἐξαιρέσει ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἦρθη μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ ἐγκυρὴ ἰδιότης, ἐν περιπτώσει δὲ μελλοντικῆς ἀρσεως τῆς ἐγκυρῆς ἰδιότητος ἐταιρίας, ἐκ

94 Κατάργησις ονομαστικοποιήσεως μετοχῶν

τῶν περι ὧν τὸ παρὸν ἐδάφιον, δύναται νὰ ἐπεκταθῆ ὡς πρὸς ταύτην ἢ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Νόμου, δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου ἀπὸ κοινοῦ ἐκδιδομένων καὶ δημοσιευομένων δια τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτός ἂν προκρίνεται περὶ ἐταιρίας ἐκ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναφερομένων.

4. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μὴ μετατραπείσαι εἰς ὀνομαστικὰς μετοχαὶ τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωτέρων ἐταιριῶν, συμφῶνως πρὸς τοὺς καταργουμένους νόμους, περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον, ἐξαιρέσει τῶν μετοχῶν τῶν μὴ μετατραπεισῶν εἰς ὀνομαστικὰς, συμφῶνως πρὸς τοὺς καταργουμένους νόμους λόγῳ ἀνωτέρας βίας, διαπιστουμένης δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 5120/32, δυνάμει τῆς ὁποίας δύναται νὰ μετατραπῶσιν αὗται εἰς ὀνομαστικὰς ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θέλουσιν ἐκπληρῶσαι ἅσας τὰς ἐκ τοῦ παρελθόντος φορολογικὰς ὑποχρεώσεις.

Ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ Ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ἴνευ ἀποζημιώσεως τινός ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ νὰ παραδῶσῃ αὐτῷ νέας μετοχὰς εἰς ἀντικατάστασιν τῶν μετοχῶν, ὧν δὲν ἐγένετο ἡ μετατροπὴ εἰς ὀνομαστικὰς.

Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῆς ἐταιρίας πρὸς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑποχρεώσεις τῆς, ὑπόκειται αὕτη εἰς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 50.000, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ διπλασίου τῆς ὀνομαστικῆς ἢ ἀναπροσηρμοσμένης τιμῆς, τοῦ συνόλου τῶν μὴ ἐκδοθεισῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου νέων μετοχῶν. Τὸ πρόστιμον τοῦτο δὲν ἀπαλλάσσει τὴν ἐταιρίαν τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἐκδώσῃ νέας μετοχὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ νὰ παραδῶσῃ αὐτῷ ταύτας εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀκυρωθεισῶν.

Διὰ τὴν εἰς βάρους τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς ἐταιρίας ἐπιβολὴν τοῦ πρόστιμου ἀκολουθεῖται ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 55 τοῦ Κ. Φ. Στοιχείων προβλεπομένη διαδικασία.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν εἰς τὸ Δημόσιον περιερχομένων μετοχῶν, ὧν τὸ προϊόν εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

5.—1. Ἡ συμβατικὴ μεταβίβασις τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

α) Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσ-

σης ἐνώπιον χρηματιστοῦ βεβαιουῦντος τὸ γνήσιον τῆς ὀπογράφης τοῦ ὀπισθογράφου πωλητοῦ, ἐπικυρουμένης τῆς ὀπισθογραφῆσεως ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου ἑκκαθαρίσεως τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς σφραγίδος καὶ τοῦ χρονολογικοῦ σημάντρου τοῦ Γραφείου καὶ συμπληρουμένης διὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἀγοραστοῦ, καταχωρίσεως δὲ ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω χρονολογικῆς σημάνσεως τὸ Γραφεῖον ἑκκαθαρίσεως τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως ἀποστείλῃ εἰς τὰς ἐκδοτρίας ἐταιρίας κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰς γενομένας μεταβιβάσεις μετὰ μνείας ἀπαραιτήτως τοῦ ὀνοματεπωνύμου, ἐπαγγέλματος, διευθύνσεως καὶ ἐθνικότητος τοῦ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ, ὡς καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν μετοχῶν καὶ τῆς χρονολογίας τῆς μεταβιβάσεως. Βάσει τῶν καταστάσεων τούτων ἡ Ἑταιρία σημεῖοι ἐν τῷ βιβλίῳ μετοχῶν τὰς γενομένας μεταβιβάσεις.

β) Ἐκτὸς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, καθὼς καὶ εἰς ἣν περιπτώσιν ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος εἶναι συνέπεια συγχρόνως καταρτιζομένης συμβάσεως δι' ἣν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, ἐνώπιον συμβολαιογράφου διὰ τῆς συντάξεως συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου καὶ σχετικῆς σημειώσεως ἐπὶ τοῦ τίτλου ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου περὶ τοῦ καταρτισθέντος συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου καὶ τῶν ὀνοματεπωνύμων τοῦ μεταβιβάζοντος καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις. Ἐν τῷ συμβολαιογραφικῷ ἔγγραφῳ δεόν ν' ἀναφέρονται ἀπαραιτήτως τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα, διεύθυνσις καὶ ἐθνικότης τῶν συμβαλλομένων ὡς καὶ αἱ ἀριθμοὶ τῶν μετοχῶν. Ἀντίγραφον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου ἐπιδίδεται τῇ Ἑταιρίᾳ, ἣτις βάσει τούτου σημεῖοι ἐν τῷ βιβλίῳ μετοχῶν τὴν γενομένην μεταβίβασιν.

2. Ἐναντι τῆς Ἑταιρίας θεωρεῖται ὡς μέτοχος ὁ ἐν τῷ βιβλίῳ ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐγγεγραμμένος ὡς τοιοῦτος.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου καθορισθῆσονται τὰ ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων δικαιώματα τῶν Χρηματιστῶν καὶ Συμβολαιογράφων ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γραφείου ἑκκαθαρίσεως τοῦ Χρηματιστηρίου ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἀνατιθεμένης εἰς αὐτὸ ὀφρειας.

6.—1. Εἰς περίπτωσιν μεταβιβάσεως ὀνομαστικῶν μετοχῶν λόγῳ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ καταχώρισις αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας ἐπ' ὀνόματι τῶν κληρονόμων καὶ κληροδόχων καὶ ἡ σχετικὴ σημείωσις ἐπὶ τοῦ τίτλου γίνεται ὑπὸ ταύτης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τούτων καὶ προ-

αγωγῆ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτουμένων ἐγγράφων νομιμοποίησεως.

2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ονομαστικῶν μετοχῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή τούτων ἐπ' ὄνοματι τοῦ νέου δικαιούχου ἀνευ πιστοποιητικοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐμφαίνοντος ὅτι ἐνεχειρίσθη σχετικῆ φορολογικῆ δῆλωσις, τῆς παραβάσεως τῆς διατάξεως ταύτης συνεπαγομένης τὰς κυρώσεις τοῦ Νόμου 1641/1919.

7. Ἡ τυχόν ἐκδοσις ἀνωνόμων τίτλων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καταργουμένων ονομαστικῶν τοιοῦτων, δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

8. Προκειμένου περὶ ἀνωνόμων τίτλων ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς τῆς Γ' Κατηγορίας κλασεως α' τοῦ Κώδικος Φορογίας Καθαρῶν Προσοδῶν ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἐκ μετοχῶν καὶ Ἰδρυτικῶν τίτλων ἡμεδαπῶν ἀνωνόμων ἐταιριῶν ὀρίζεται εἰς 35 %.

9. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου κανονισθῆσεται ὁ τρόπος συντάξεως καὶ τηρήσεως τῶν οἰκείων βιβλίων ὡς καὶ πᾶν θέμα ἢ ζήτημα ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

10.—1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καταργουμένου Α.Ν. 1527/59 εἶναι ὅτι αὗται ἔχουσι ἐφαρμογὴν μόνον προκειμένου περὶ ἀνωνόμων μετοχῶν οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἔχει χωρῆσει μετατροπῆ τῶν ἀνωνόμων μετοχῶν εἰς ονομαστικὸς συμφῶνως ταῖς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ.

2. Τὸ ἀρθρον 2 τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καταργουμένου ὅπ' ἀριθ. 2253/1952 νόμου θεωρεῖται καταργηθὲν ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ὁ νόμος οὗτος ὡς μηδέποτε ἰσχύσας. Ἀποφάσεις δικαστικαὶ ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου τούτου θεωροῦνται ἰσχυραί, ἐφ' ὅσον κατέστησαν ἀμετάκλητοι ἢ ἐφ' ὅσον ἔχουσι ἐκτελεσθῆ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

11. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Ο θεσμός τῶν ἐταιριῶν περιορισμένης εὐθύνης εἰσήχθη παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ Ν. 390 τῆς 9/16.4.1955 «περὶ ἐταιριῶν περιορισμένης εὐθύνης». Πρὸ τοῦ Νόμου τούτου τρεῖς προηγουμένως ἐγένετο προσπάθεια καθιερώσεως τοῦ τύπου τούτου ἐταιριῶν καὶ παρ' ἡμῖν. (Περὶ τούτων βλ. καὶ Κ. Καραβᾶν σημειώσεις ἐν Lyon Caen et Renault, σύστημα ἔμπορ. δικαίου μεταφρ. εἰς ἑλλην. ὑπὸ Ε. Καραθανοῦ ἐκ τῆς Ε' γαλλ. ἐκδόσ. τόμ. II μέρος β. Νο 1029 ἐπ. σελ. 632 ἐπ. Λ. Γιδόπουλος ἐν Δ-νῆ 1924 σ. 208—109, ἐπ. Χ. Καμηλαρόπουλος Δ-κῆ 1931 σ. 218 ἐπ., Θ. Πετιμεζᾶ ἐν Δ-νῆ Γ σ. 392 ἐπ., σχετ. καὶ Π. Καλλιγᾶ Θ. ΛΗ 282 ἐπ., Η. Αναστασιάδῃ ἐν Δ-νῆ Α 248 ἐπ., Εἰσηγ. ἐκθ. Ν. 3190/1955). Ὁ νόμος 3190/1955 δὲν ἀκολουθεῖ μὲν τὴν τεχνικὴν ἢ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον ἐτέρων ἐκ τῶν ὁμοίων ξένων κωδικῶν ἔχει ὁμοίως ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ τὸν γαλλ. νόμον τῆς 7 Μαρτίου 1925 ὡς ἔτροπ. ὑπὸ τῶν διαταγμ. τῆς 30.10.1935 καὶ 14.6.1938 (D.P. 1925.4.85 loi tendant à instituer des sociétés à responsabilité limitée (ὄν σχολιασμένον βλ. ἐν Dalloz nouveau code de commerce τόμ. Α. (1946) σ. 188 ἐπ. καὶ Lyon Caen et Renault ἐνθ' ἄνωτ. καὶ τὸν γερμ. νόμον τῆς 29ης Ἀπριλίου τοῦ 1892 (Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung) τὸν ἰταλ. Α Κ τοῦ 942 ἄρθρ. 2472—2497, Αυστριακὸς νόμος τῆς 6.3.1906, ὡς ἔτροπ. διὰ τῶν ν. τῆς 20.10.1921 καὶ 4.7.1924, ὁ Ἑλβετ. Κῶδ. ἐνοχ. ἄρθρ. 772—827, ὡς ἔτροπ. διὰ τοῦ ν. τῆς 18.12.1936.

Ἡ ἔταιρῖα περιορισμένης εὐθύνης, δύναται νὰ ὀρισθῇ ὡς ἔταιρῖα συνιστωμένη μεταξὺ δύο ἢ πλείονων προσώπων ἅτινα δὲν ἐνέχονται διὰ τὰ ἐταιρικὰ χρέη εἰμῆ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν καταβολῶν των καὶ τῶν ὁμοίων τὰ ἐταιρικά μερίδια δὲν εἶναι μεταχάλλ' ἀλλὰ μερίδες βλ. καὶ Lyon Caen et Renault ἐνθ' ἄνωτ. Νο 1029. Ὡστε οὐδεὶς τῶν ἐταίριων ἐνέχεται πέραν τῆς καταβολῆς

Ἐπωνυμία. Πῶς σχηματίζεται ἡ ἐπωνυμία τῆς ἐταιρίας περιορισμένης εὐθύνης ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου καθ' ὃ αὕτη σχηματίζεται εἴτε ἐκ τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἢ πλείοτέρων ἐταίρων, εἴτε προσδιορίζεται ἐκ τοῦ ἀντικει-

μένου της άσκουμένης όπ' αúτης έπιχειρήσεως. 'Εν τή έπωνυμία όμως πρέπει άπαραιτήτως να περιλαμβάνηται ή όνομασία αúτης ως έταιρίας περιορισμένης ευθύνης. Βλ. και Κ. Ρόκα έν 'Επιθ. 'Εμπ. δικ. 1950 σ. 5. Γερμαν. νόμ. § 4 έδ. 2, Αúστρ. ν. § 5 έδ. 2, έλβετ. Κώδ. ένοχ. άρθρ. 949 § 2, 'Ιταλ. ΑΚ 2473, γαλλ. νόμ. άρθρ. 18. Καί κατά τό έλβετ. δικ. έν τή έπωνυμία πρέπει να προστίθηται (z. m. b. Haftung). Guhl ένθ' άνωτ. σ. 535.

'Ός έχει ή διατύπωση του άρθρου 2 αποκλείεται ό σχηματισμός της έπωνυμίας εκ του όνόματος μη έταιρου. Εισηγ. έκθ. Κεφ. Α'.

Σύσταση της έταιρίας περιορισμένης ευθύνης. 'Η έταιρική σύμβασις καταρτίζεται μόνον διά συμβολαιογραφικού έγγραφου. Τό τοιοúτον δ' έγγραφον ή έταιρικών δέον να περιέχη τά έν άρθρω 6 § 2 του Ν. 3190/1955 στοιχεία. Σχετ. και γερμ. ν. § 2, αúστρ. § 4, έλβετ. Κώδ. ένοχ. άρθρ. 779. 'Ιταλ. ΑΚ 1942 άρθρ. 2475, Εισηγ. έκθ. Κεφ. Β'. Ούδεις περιορισμός υπό του νόμου τίθεται έν σχέσει πρós τόν αριθμόν τών έταίρων. Πέραν όμως τούτου τά άπαιτούμενα διά τήν σύστασιν πάσης προσωπικής έταιρίας λαχούσι και έν προκειμένω. Ούτω άπαιτείται: α) συναίνεσις έγκυρος τών μερών· β) Ικανότης τούτων και γ) άντικείμενον ταύτης ως και σκοπός νόμιμος και θεμιτός. Lacour et Bouteron, Suppl. τόμ. 1 και 2 ποράρτ. 1 No 14. Hourin et Bosvieux τόμ. 11 No 1493.

'Ικανότης. 'Ός τοιαύτη νοείται ή δικαιοπρακτική τοιαύτη, χωρίς να είναι άπαραίτητος και ή Ικανότης του είναι έμπορος έφ' όσον διά της συμμετοχής δέν καθίσταται έμπορος. Lacour et Bouteron ένθ' άνωτ.

'Εμπορικότης της έταιρίας. 'Η έταιρία αúτη είναι έμπορική και άν τό άντικείμενον αúτης δέν είναι έμπορική έπιχείρησις. (άρθρ. 3 § 1). Είναι δηλονότι έμπορική εκ μόνης της μορφής αúτης. Dalloz, τόμ. Α' (1936) σ. 689.

Οι έταίροι όμως της έταιρίας περιορισμένης ευθύνης είτε ως τοιοúτοι είτε ως διαχειρισται ταύτης, δέν είναι έμποροι εκ μόνης της τοιαύτης αúτης Ιδιότητος. Lepar-gneur σ. 19, Hourin - Bosvieux τόμ. 2 No 1491.

'Εδρα της έταιρίας. 'Η έδρα της έταιρίας περιορισμένης ευθύνης όρίζεται κατά βούλησιν τών συνιστώντων τήν έταιρίαν. 'Ο νόμος και έν προκειμένω άφίνει πλήρη έλευθερίαν τών συνιστώντων τό νομ. πρ. όπως εκλέξωσι ταύτην. Σχετ. και Theo Guhl, schw. Obi. Recht σ. 535.

Νομική προσωπικότης της έταιρίας. 'Η έταιρία από

της συντελέσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 ν. 3190/1955 διατυπώσεων ἀποκτᾷ νομικὴν προσωπικότητα (ἄρθρ. 9 § 1), διακρινομένην τῆς κατ' ἑταίρων τοιοῦτης. Βλ. καὶ Theo Guhl, Schw. Obl. Recht § 74 καὶ δὴ σελ. 539.

Παράλειψις διατυπώσεων δημοσιότητας. Ἡ παράλειψις τῶν διατυπώσεων δημοσιότητας ἐπάγεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 § 2 τοῦ Ν. 3190/1955 ὡς συνέπεια τοῦ ὅτι οἱ ἐπ' ὄνοματι τῆς ἑταιρίας πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 § 2 δημοσιεύσεως συμβληθέντες εὐθύνονται ἀπεριοριστως καὶ εἰς δλόκληρον. Εὐθύνεται ὁμοῦς μόνῃ ἡ ἑταιρία διὰ τὰς ρητὰς ἐπ' ὄνοματι αὐτῆς πρὸ τοῦ χρόνου τούτου γενομένας πράξεις, ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἀνελήφθησαν ὡς αὐτῆς αἱ ἐντεῦθεν ὀποχρεώσεις. Σχετ. καὶ Theo Guhl, Schw. Obl. Recht 1948 § 74 σ. 539-540.

*Εταιρικὸν κεφάλαιον. Τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 200.000 ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς ἐταιρικῆς συμβάσεως. Τὸ ἥμισυ μάλιστα τοῦ ποσοῦ τούτου πρέπει νὰ εἶναι καταβεβλημένον εἰς μετρητὰ. (ἄρθρ. 4 § 1 Ν. 3190/1955). Διὰ τὸ γαλλ. δίκ. βλ. Dalloz, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 693. Βλ. καὶ γερμ. νόμ. § 5, αὐστρ. § 6, ἐλβετ. Κ. ἐνοχ. 773, γαλλ. ν. ἄρθρ. 6, ὡς ἐτροποπ. διὰ τοῦ ὑιατ. τῆς 146-1978.

Οὐδεὶς περιορισμὸς τίθεται ὡς πρὸς τὸ ἀνώτατον μέγεθος τοῦ κεφαλαίου, διότι ὅσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ κεφάλαιον τόσον μεγαλύτεραν πλίσιν ἔχει ἡ ἑταιρία. Εἰσηγ. Ἐκθ.

Τὸ κεφάλαιον διαιρεῖται εἰς μερίδας συμμετοχῆς. Ἐκάστη μερίς συμμετοχῆς τοῦ ἑταίρου δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ κατώτερα τῶν δραχμῶν 10.000 (ἄρθρ. 4 § 2). Τὸ κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς μετοχάς, ἀλλ' εἰς μερίδας, τὰ ὁποῖα ἄφ' ἑνὸς μὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀνομαστικῆς ἀξίας ἄφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ εἶναι μικρότερα ἑνὸς ὀρισμένου ποσοῦ. Ἡ διαταξίς τοῦ ἄρθρ. 4 § 2 τοῦ νόμου, ἡ ὁποία πρέπει νὰ συνδυασθῇ καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρ. 27 εἶναι κεφαλαιώδης. Ἡ μερίς συμμετοχῆς δὲν δύναται ἐν τῷ καταστατικῷ νὰ ὀρισθῇ κατώτερα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 10.000 ἢ πολλαπλασίου τοῦ ποσοῦ τούτου, ἕκαστος δ' ἑταῖρος μετέχει εἰς τὴν ἑταιρίαν μόνον διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς.

Ἡ διάκρισις μεταξὺ μερίδος συμμετοχῆς καὶ ἐταιρικοῦ μεριδίου ἀναφαίνεται ὅταν αἱ εἰσφοραὶ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἢ καὶ πάντων τῶν ἑταίρων εἶναι πολλαπλασίου τῆς κατὰ τὸ καταστατικὸν μερίδος συμμετοχῆς (ἄρθρ. 27 §1). Εἰς τὴν

περίπτωσιν ταύτην ἕκαστος ἑταῖρος μετέχει καὶ πάλιν διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς, ὃ εἰσενεγκῶν ὄμως πολλαπλασίον τῆς μερίδος συμμετοχῆς μετέχει καὶ δι' ἰσοριθμῶν ἑταιρικῶν μεριδίων. Εἰσηγ. ἑκθ. Κεφ. Α'. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἑταιρικοῦ μεριδίου κατωτέρου τῶν δραχμῶν 10.000 ἢ πολλαπλασίου τοῦ ποσοῦ τούτου.

Οὕτω ἐπὶ ἑταιρίας μεταξὺ τοῦ Α Β Γ καὶ Δ' κεφαλαίου δραχ. 200.000, ἡ μερίς συμμετοχῆς δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς 50.000 ὅτε ἕκαστος τῶν ἑταίρων μετέχει διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς καὶ δι' ἑνὸς ἑταιρικοῦ μεριδίου. Δύναται ὄμως ἡ μερίς συμμετοχῆς νὰ ὀρισθῇ εἰς 20.000 καὶ αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἑταίρων νὰ εἶναι διαφοροί, λ.χ. ὁ Α εἰσφέρει 100.000, ὁ Β. 60.000, ὁ Γ. 20.000 καὶ ὁ Δ' 20.000. Καὶ πάλιν ἕκαστος ἑταῖρος μετέχει διὰ μιᾶς μερίδος συμμετοχῆς, ἀλλ' ὁ μὲν Α διὰ πέντε ἑταιρ. μεριδίων, ὁ Β διὰ τριῶν, ὁ Γ δι' ἑνὸς ἑταιρικοῦ μεριδίου καὶ ὁ Δ. δι' ἑνὸς ἑταιρικοῦ μεριδίου.

Τὰ ἔξαιρετικά μερίδια δὲν ἀποτελοῦσι τίτλον πιστωτικοῦ ἢ ἄλλως ἀξιόγραφον, δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῶσιν ὀνομαστικὰ ἢ εἰς διαταγὴν ἢ εἰς τὸν κοιμιστὴν. Τὸ τυχόν ἐκδιδόμενον ἔγγραφο πιστοποιεῖ ἀπλῶς τὴν ἰδιότητα τοῦ ἑταίρου. Ἑλβ. Κῶδ. ἐνοχ. ἀρθρ. 789 § 3, 772 § 2, Γαλλ. ν. ἀρθρ. 2 ἰταλ. ΑΚ 2472 2, Carry, la Société ἢ resp. lim. en droit suisse σελ. 29.

Ἡ κάλυψις τοῦ κεφαλαίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ προσκλήσεως τοῦ κοινοῦ πρὸς δημοσίαν ἔγγραφὴν. Εἰσηγ. ἑκθ. κεφ. Α'.

Εἰσφοραὶ εἰς εἶδος. Περὶ τούτου ὀρίζει τὸ ἀρθρ. 5 τοῦ νόμου. Τὸ πρόβλημα τοῦ τρόπου τῆς ἀπατιμῆσεως τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν διαφόρως ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τῶν ξένων νομοθεσιῶν. Ἐν τῷ νόμῳ ἐκρίθη σκοπιμον, ἐν ὄψει τοῦ ἐν τῇ πράξει ἐπιτυχόντος συστήματος, ἀπατιμῆσεως ὅπερ καθιεροῖ ὁ νόμος 2190 περὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ὅπως ἡ ἀποτίμησις τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν γένηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2190. Περὶ τούτου βλ. κατωτέρω ἐν τῷ περὶ ἀνωνόμου ἑταιρίας κεφαλαίου. βλ. ἐπίσης καὶ ἰταλ. ΑΚ τοῦ 1942, ἀρθρ. 2475, 2343.

Ὁργάνωσις καὶ διοίκησις τῆς ἑταιρίας. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῆς ἑταιρίας ὀρίζουσι τὰ ἀρθρ. 10 ἐπ. Πρέπει δὲ νὰ παρατηρηθῇ ὅτι κατ' ἀρχὴν δὲν διαφέρει οὐσιαστικῶς ἡ ὀργάνωσις τῆς ἑταιρίας περιορ. εὐθύνης τῆς ὀργανώσεως ἑτέρων νομ. προσώπων ἰδιωτ. δικαίου. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἑταίρων λαμβάνονται ἐν συνε-

λεύσει καὶ δὴ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων. Ἀποσαφηνίζεται δ' ἐν τῷ ἀρθρῷ 10 § 4 ὅτι συμφωνούντων, ἀπάντων τῶν ἐταίρων ἐγκύρως λαμβάνονται ἀποφάσεις καὶ ἂν ἐτι δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατυπώσεις τῆς συγκλήσεως τῆς συνελεύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ὅτι ἐάν ἀπαντες οἱ ἐταῖροι εἶναι παρόντες καὶ δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης τινός ἐξ αὐτοῦ, ἐγκύρως λαμβάνονται ἀποφάσεις ἐπὶ οἰουδήποτε θέματος τῆς ἀρμοδιότητος τῆς συνελεύσεως.

Ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ὀποχρεωτικῶς ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως. Ἄλλὰ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς συγκλήσεως, προκειμένου ν' ἀποφασισθῶσι θέματα τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς, δύναται νὰ συγκληθῇ καὶ ἐκτάκτως. Σχετ. Theo Guhl § 76 σ. 557.

Διορισμὸς τῶν διαχειριστῶν. Οἱ διαχειρισταὶ διορίζονται εἴτε διὰ τοῦ ἐταιρικοῦ συμβολαίου, εἴτε διὰ μεταγενεστέρως πράξεως, ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐταίρων, ἐπὶ ὀρισμένου χρόνου ἢ ἀνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ. Σχετ. καὶ Γαλλ. Ν. ἀρθρ. 24, 25, Ἑλβ. Κ. ἐνοχ. ἀρθρ. 811 ἐπ., Γερμ. ν. § 35 ἐπ. Αὐστρ. § § 15 ἐπ.

Ἐκπροσώπησις τῆς Ἑταιρίας. Ὁ διαχειριστὴς ἐκπροσωπεῖ τὴν ἑταιρίαν συναλλάσσεται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρίας καὶ ὀποχρεοῖ αὐτὴν ἐναντι τῶν τρίτων. Εἶναι δ' ἡ ἐκτασις τῆς ἐξουσίας τοῦ διαχειριστοῦ εἶναι εὐρυτάτη. Γαλλ. ν. ἀρθρ. 24 § 2, Lyon—Caen et Renault No 1029 σημ. 47, G. Ripert, traité élém. dr. comm. n. 855. Ἐνεργούσιν οἱ διαχειρισταὶ οὐ μόνον ἀπλὰς πράξεις διαχείρισεως ἀλλὰ καὶ πράξεις διαθέσεως, ἀρκεῖ αἱ πράξεις αὐταὶ ν' ἀναφέρονται εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ δρῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων, ἅτινα θέτει τὸ καταστατικόν τῆς Ἑταιρίας. Σχετ. G. Ripert ἐνθ' ἄνωτ. No 855, Κ. Ρόκας, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 14, Brodmann, Gesetz betreff. die Gesell. mit beschr. Haftung 1930 σ. 148.

Διὰ ρήτρας τοῦ καταστατικοῦ δύναται νὰ περιορίζεται ἡ ἐξουσία τοῦ διαχειριστοῦ. Ἀντιθέτως κατὰ τὴν γερμανικὴν, γαλλικὴν, αὐστρ. νομοθεσίαν. Βλ. σχετ. Ripert ἐνθ' ἄνωτ. No 857, Drouets No 313, Γερμ. ν. § 37.2, αὐστρ. § 20.2, γαλλ. ἀρθρ. 24 § 2.

Κατὰ τὸν Ἑλβ. Κώδ. ἐνοχ. (ἀρθρ. 814) ἐφαρμόζονται αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἀνωνόμους ἑταιρίας διατάξεις.

Συνέλευσις τῶν ἐταίρων. Ἀρμοδιότης. Τὰ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων ὀρίζει τὸ ἀρθρ. 14 τοῦ νόμου 3190/1955.

Αποθεματικὸν κεφάλαιον. Περὶ τοῦτου ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 24. Βλ. σχετ. καὶ γαλλικοῦ ν. ἄρθρ. 33.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ἐταίρων. Οἱ ἐταῖροι ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐταιρίας ὑπὸ τύπον ἔτησιων διανομῶν μὴ πραγματοποιηθέντων εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἐταιρικῆς χρήσεως κερδῶν.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἀποθεματικοῦ ἐλέχθη ἀνωτέρω Κ. Ρόκας, ἐνθ' ἀνωτ. σ. 16.

Μεταβίβασις τοῦ ἐταιρικοῦ μεριδίου, Βλ. ἄρθρ. 28 ἐπ. Τὸ ζήτημα τοῦ συγχωρητοῦ τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ ἐταιρικοῦ μεριδίου εἶναι ἀπὸ τὰ δυσχερῆ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐταιρίας περιορισμένης εὐθύνης. Ὁ Γερμαν. νόμος καὶ ὁ αὐστριακὸς καθιεροῦσιν ἐπίσης τὴν ἀρχὴν τοῦ μεταβιβαστοῦ τῶν ἐταιρικῶν μερίδων, γενομένων ὁμως διὰ συμβολ. ἐγγράφου. Γερμ. § 15. 1, αὐστρ. § 66. 1). Τὸ αὐτὸ ὀρίζει καὶ ὁ ἡμέτερος ν. 3190/1955. Τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας δύναται νὰ ἐπιβάλη καὶ τὴν συνδρομὴν περαιτέρω προϋποθέσεων διὰ τὴν μεταβίβασιν ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀποκλείσῃ ἀπολύτως τὸ τοιοῦτον δικαίωμα. Σχετ. Κ. Ρόκας σ. 17. Brodmann, Gesetz betr. die Gesell. m. beschr. Haftung 1930 § 15. Διὰ τὸ ἰταλ. δίκ. βλ. ΑΚ 2479. 1.

Συμπληρωματικαὶ εἰσφοραί. Περὶ τοῦτου ὀρίζουσι τὰ ἄρθρα 36 καὶ 37 τοῦ νόμου 3190/1953. Βλ. ἐπίσης καὶ Γερμ. ν. § 26 ἐπ., Αὐστρ. § 72 ἐπ., ἐλβ. Κ. ἐνοχ. ἄρθρ. 803. Wieland, Handelsrecht II (1931) σ. 313, Gierke, Handelsrecht II (1941) σ. 381. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς συμπληρωματικὰς εἰσφοράς ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι δυνατὴ, ἐφ' ὅσον περὶ τοῦτου προβλέπει τὸ καταστατικόν.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ὑπάρχῃ τοιαύτη πρόβλεψις οἱ ἐταῖροι καὶ πάλιν εὐθύνονται περιορισμένως ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τῆς ἐταιρίας μὲ τοὺς τρίτους. Διὰ τὰς σχέσεις ὁμως ταύτας μετὰ τῶν ἐταίρων εὐθύνονται ἀπεριορίστως.

Λύσις τῆς ἐταιρίας περιορισμένης εὐθύνης. Περὶ ταύτης διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρ. 44 καὶ 45 τοῦ ν. 3190/55.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Τροποποιήσεων και νέων νόμων ύλης
 Έμπορικού δικαίου από τέλους 1951
 μέχρις Οκτωβρίου 1955

Άνωνυμοι Τίτλοι	σελ. 93
Εισηγητική Έκθεση του ν. «περί εταιριών περιωρισμένης ευθύνης»	• 49 έπ.
Έταιρεία περιωρισμένης ευθύνης	• 66 έπ.
Κατάργησις ν. 1644/1951	
• • 1818/1951	
Κατάσχεσις συντηρητική	• 92
Μεταβίβασις μετοχών	• 94
Μετοχαί (κατάργησις όνομαστικοποιήσεως μετοχών)	• 92 έπ.
Ναυτική ύποθήκη	• 92
Νόμος 2253/1952	• 92
Νόμος 2927/1954	• 92
Νόμος 3190/1955	• 66 έπ.
Νομ. διάταγμα 3330/1955	
Όνομαστικοποιήσις μετοχών (κατάργησις τής όνομαστικοποιήσεως τών μετοχών)	• 92 έπ.
Πλοίων πώλησις	• 92
Πώλησις πλοίων	• 92
Σχόλια επί του νόμου περί εταιριών περιωρισμένης ευθύνης	• 97 έπ.
Τροποποιήσεσις έμπορ. νόμου	• 92
Ύποθήκη ναυτική	• 92
Χρηματιστήρια άξιών	• 92

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ
